

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

Oktober 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	55
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	63
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	141
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	281
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	297
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	355
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	395

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	447
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	493
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	545
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	547
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	559
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	631
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	635
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	641
Nihil	642
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	643
Nihil	644

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 69
van 23 juni 2006
van **KARLOS CALLENS**

Biologische landbouwproducten - Controles

In Vlaanderen worden de controles op biologische landbouwproducten uitgevoerd door Blik VZW. Die controleert de producten van het veld tot bij de verdelers.

1. Hoeveel controles werden in 2005 en dit jaar uitgevoerd, opgedeeld per provincie?
2. Hoeveel van deze controles werden uitgevoerd bij de landbouwers zelf?
3. Krijgen bepaalde producten prioriteit voor het verrichten van controles? Zo ja, welke?
4. Hoeveel stalen werden genomen?
5. Hoeveel inbreuken werden vastgesteld?
6. Welke waren de meest voorkomende inbreuken?
7. Hoeveel sancties werden uitgesproken, opgedeeld per provincie?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 23 juni 2006

van **KARLOS CALLENS**

De controle op de biologische productiemethode in Vlaanderen wordt uitgevoerd door twee erkende controleorganisaties: Integra, afdeling BLIK en ECOCERT.

BLIK controleert hoofdzakelijk in Vlaanderen en ECOCERT voornamelijk in Wallonië.

De verdeling van de controles in Vlaanderen over de twee controleorganisaties is ongeveer als volgt:
80% BLIK en 20% ECOCERT.

1. Aantal controles uitgevoerd door de controleorganisaties
2° semester 2005 – 264 bij producenten en 334 bij verwerkers
1° semester 2006 – 344 bij producenten en 706 bij verwerkers

Aantal controles uitgevoerd door het Departement Landbouw en Visserij

2° semester 2005 – 4 bij producenten en 23 bij verwerkers

1° semester 2006 – 20 bij producenten en 34 bij verwerkers

Het antwoord op de overige vragen is op dit moment nog niet beschikbaar maar zal u binnenkort bezorgd worden.

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 69 van **23 juni 2006**

van **KARLOS CALLENS**

De controle op de biologische productiemethode in Vlaanderen wordt uitgevoerd door twee erkende controleorganisaties: Integra, afdeling BLIK en ECOCERT.

Beide organisaties dienen aan de administratie te rapporteren betreffende hun controleactiviteiten. Momenteel wordt door de administratie een databank ontwikkeld voor het beheer en de verwerking van deze gegevens. Er wordt voorzien dat eind 2006 - begin 2007 met de eerste tests kan gestart worden.

Statistieken werden tot nu toe enkel systematisch opgesteld in functie van de noden van Europa. Deze gegevens betreffen België en werden niet opgesplitst per gewest of provincie, met uitzondering van de aantallen marktdeelnemers en controles.

BLIK controleert hoofdzakelijk in Vlaanderen en ECOCERT voornamelijk in Wallonië.

De verdeling van de controles in Vlaanderen over de twee controleorganisaties is ongeveer als volgt: 80% BLIK en 20% ECOCERT.

1. Controles op de biologische productiemethode worden uitgevoerd in alle fasen van de keten, namelijk productie, verwerking, import, verdeling en verkoop. De controleverplichting op deze laatste 2 marktactiviteiten dateert van eind 2005.

Aantal controles in Vlaanderen uitgevoerd door de controleorganisaties:

1^e semester 2005 – 130 bij producenten en 313 bij bereiders en importeurs

2^e semester 2005 – 264 bij producenten en 334 bij bereiders en importeurs

1^e semester 2006 – 74 bij producenten en 254 bij bereiders – 56 bij importeurs – 35 bij verdelers – nog geen gegevens beschikbaar betreffende de verkooppunten.

Tabel 1 geeft het aantal controles weer uitgevoerd door het Departement Landbouw en Visserij – Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling.

Tabel 1: Aantal controles uitgevoerd door het Departement Landbouw en Visserij – Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling

		Administratieve controles	Revisiecontroles	Waarnemingscontroles
2005	Producenten	24	11	2
	Bereiders	29	11	4
	importeurs	5	2	0
1 ^e semester 2006	Producenten	19	0	1
	Bereiders	24	0	3
	importeurs	5	2	0

Het aantal marktdeelnemers op 01/01/2006 in Vlaanderen bedroeg 643, waarvan 233 producenten, 359 bereiders en 51 importeurs.

2. Zie antwoord 1. De aantallen controles uitgevoerd bij landbouwers of producenten wordt daar vermeld. De controles uitgevoerd door de controleorganisaties betreffen allen controles die uitgevoerd worden ter plaatse bij de marktdeelnemer.

De controles uitgevoerd door de administratie, weergegeven in antwoord 1, betreft waarnemingscontroles, revisiecontroles en administratieve controles. De eerste 2 soorten controles worden uitgevoerd ter plaatse bij de marktdeelnemer.

3. Er zijn geen producten die als prioritair behandeld worden voor het ondergaan van een controle. Elke producent moet minimaal 3 controles per 2 jaar ondergaan, de bereiders en importeurs minimaal 3,5 per 2 jaar. De verdelers en verkooppunten moeten minimaal 1 controle per jaar ondergaan en daarbovenop een niet nader bepaald aantal steekproefcontroles.

Bij producten die het voorwerp moeten uitmaken van een staalname is het historisch zo gegroeid dat op aardappelen, groenten en fruit procentueel meer stalen genomen worden dan op dierlijke producten, voederteelten of akkerbouwgewassen. Dit is ook zo terug te vinden in hoofdstuk 4 van de bijlage bij het ministerieel besluit van 7 augustus 1997 tot vaststelling van aanvullende voorwaarden tot erkenning van organismen belast met de controle op de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen. Daarin worden percentages vermeld betreffende het minimale aantal verplicht te nemen stalen.

4. Aantal genomen stalen en uitgevoerde analyses door de controleorganisaties:

2005 (België) – 819 stalen bij 1358 marktdeelnemers

1^e semester 2006 (Vlaanderen) – 30 bij producenten – 96 bij bereiders – 8 bij importeurs – 16 bij verdelers – nog geen gegevens beschikbaar betreffende de verkooppunten

5. Bij elke inbreuk hoort een sanctie. Het aantal inbreuken kan dan ook gelijkgesteld worden aan het aantal gegeven sancties (zie vraag 7).

6. De controleorganisaties zijn niet verplicht de vastgestelde inbreuken te rapporteren aan de administratie. Deze gegevens zijn wel beschikbaar bij de controleorganisaties, echter de nodige procedures en afspraken bestaan niet opdat een snelle gegevensoverdracht mogelijk zou zijn. Vandaar dat de administratie niet over deze gegevens kan beschikken.

7. Het aantal sancties toegekend per type in het 1^e semester van 2006 wordt weergegeven in tabel 2. De gegevens zijn niet beschikbaar per provincie. In tabel 3 wordt de toepassing van elke sanctie weergegeven.

Tabel 2: Het aantal sancties toegekend in 2006 in Vlaanderen opgedeeld per type

GO	V V	W	V C	D P	D L	S P	S B	V O
108	22	2	2	0	0	0	0	0
132	51	3	2	1	4	0	0	0

Legende:

GO gewone opmerking

VV vraag om verbetering of vraag om verbetering met schriftelijke verbintenis

W waarschuwing

VC verscherpte controle

DP declassering of niet-certificering van het perceel in kwestie

DL declassering of niet-certificering van het lot in kwestie

SP schorsing of niet-certificering van het product in kwestie

SB totale schorsing of niet-certificering
VO heropstarting of verlenging van de omschakelingsperiode

Tabel 3: De tabel met sancties als weergegeven in hoofdstuk 5 van de bijlage bij het Ministerieel besluit van 7 augustus 1997.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 70
van 29 juni 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Harmonisering brandveiligheidsnormen - Stand van zaken

Verenigingen, vrijwilligers en zelfstandige horeca-uitbaters worden in Vlaanderen geconfronteerd met zeer uiteenlopende normen qua brandveiligheid. Diverse gemeenten, politiezones en provincies hanteren andere normen, waardoor de regionale verschillen zeer groot zijn.

Brandveiligheid vraagt grote investeringen van verenigingen, lokaalbeheerders en uitbaters. Maar door de grote verscheidenheid en een kluwen aan verschillende reglementen en eisen vraagt dit naast financiële investeringen ook heel wat administratief achternaageloop, met de bekende frustraties tot gevolg.

Een concreet voorbeeld: de brandweer eist een “gekeurde en erkende” noodverlichting. Geen enkele handelaar of leverancier kan dergelijke noodverlichting leveren, want daar bestaan geen normen voor. Een lokaal kan dus gewoonweg niet in orde worden gebracht.

Dit is maar één van de vele kafkaïaanse toestanden waar vrijwilligers, maar ook particuliere uitbaters mee geconfronteerd worden.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 25 januari 2006 (vraag nr. 35) gaf de minister-president aan welke stappen de Vlaamse Regering zou zetten aangaande de harmonisering van de brandveiligheidsnormen (Websitebulletin, publicatiedatum 14-03-2006).

Hij gaf daarbij aan dat meerdere ministers van de Vlaamse Regering bevoegd zijn om specifieke brandvoorkomingsnormen uit te vaardigen. De minister-president zelf zou onderzoeken op welke wijze de coördinatie het best kan verlopen, en eventueel door de brandvoorkomingsnormen binnen het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid als beleidsitem op te nemen waarvoor op structurele wijze beleidsdomeinoverschrijdende afstemming kan worden georganiseerd.

Aangaande de impact op de lokale besturen van een harmonisering van de brandveiligheidsnormen erkende de minister-president dat een breed overleg is aangewezen.

1. Over welke instrumenten beschikt de minister-president om tot meer harmonisatie van de brandveiligheidsnormen in Vlaanderen te komen?
2. Heeft de Vlaamse Regering zoals aangekondigd vertegenwoordigers aangewezen voor de Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing? Zo ja wie zijn deze vertegenwoordigers?
3. Is het reeds duidelijk hoe de coördinatie binnen de Vlaamse Regering zal verlopen?

4. Zullen “brandvoorkomingsnormen” als een apart beleidsitem worden opgenomen binnen het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid?
5. Acht de minister-president het wenselijk om voorafgaandelijk de bijeenkomsten van de Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing te overleggen met vertegenwoordigers van de lokale besturen, het verenigingsleven, en de belangenorganisaties van de horeca-uitbaters?
6. Heeft de Vlaamse Regering reeds een strategie om de administratieve en financiële lasten die zouden kunnen voortkomen uit dit harmoniseringsproces, te voorkomen of tot een minimum te beperken?

En houdt deze strategie rekening met de belangen van de lokale besturen, het verenigingsleven en zelfstandige uitbaters

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 29 juni 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Vooraleer in te gaan op de specifieke vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dient het volgende te worden verduidelijkt. De bevoegdheid voor het uitvaardigen van generieke brandveiligheidsnormen berust bij de federale overheid; het gaat om de basispreventienormen die één of meer categorieën van constructies gemeen hebben, ongeacht hun bestemming. De Gewesten en de Gemeenschappen zijn bevoegd voor het regelen van *specifieke* veiligheidsaspecten van de gebouwen en inrichtingen met een welbepaalde bestemming, in zoverre die bestemming samenhangt met een functioneel toegewezen bevoegdheid (bvb.: rusthuizen, scholen, culturele centra, ...).

De vraag naar een zo groot mogelijke harmonisering van de veiligheidsnormen hangt dus samen met de vraag hoe ver men kan gaan in het uitvaardigen van normen die gemeenschappelijk zijn aan verschillende categorieën van constructies.

Precies om die discussie op een zinvolle en deskundig onderbouwde wijze te kunnen voeren is de "Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing" opgericht, waarin niet alleen alle betrokken overheden zitting hebben, maar ook vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, van beroepsverenigingen van ontwerpers, aannemers, brandbestrijders, enzovoort.

Vooraleer desgevallend op Vlaams niveau aanvullende initiatieven te nemen lijkt het daarom aangewezen eerst de strategische visie en het verloop en de resultaten van de werkzaamheden van de Hoge Raad af te wachten. In de mate dat er op federaal niveau voldoende harmonisering wordt bewerkstelligd is het immers niet voor de hand liggend dat er op het Vlaamse niveau nog noodzaak of ruimte is voor aanvullende maatregelen, precies omdat de Vlaamse bevoegdheden geënt zijn op specifieke categorieën van constructies. Overigens is een maximale harmonisering op federaal niveau ook in het voordeel van de Vlaamse bedrijven en dienstverleners, wanneer zij activiteiten ontplooiën buiten het Vlaamse grondgebied.

Rekening houdend met deze beschouwingen kan op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende geantwoord worden.

1. Als zich daartoe de noodzaak zou voordoen, beschikt de Vlaamse overheid over voldoende instrumenten: het uitvaardigen van regelgeving, het organiseren van sectoroverschrijdend overleg, het opzetten van sensibiliseringscampagnes,... zijn daarvan enkele voorbeelden.
2. De Vlaamse Regering heeft – overeenkomstig artikel 1, § 1, 4° van het desbetreffende Koninklijk Besluit 16/01/2006 – op 20 juli 2006 drie vertegenwoordigers (en drie plaatsvervangers) voor de Hoge Raad aangewezen. Het zijn telkens Vlaamse ambtenaren, respectievelijk werkzaam in het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, het departement Bestuurszaken en het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed.
3. Zoals hoger aangegeven zal eerst geëvalueerd worden in hoeverre er zich, specifiek op het Vlaamse niveau, coördinerende initiatieven of maatregelen opdringen. In de mate dat er op federaal niveau voldoende harmonisering wordt bewerkstelligd, is dat wellicht overbodig.

4. Vanuit dezelfde benadering is er tot nog toe niet voor geopteerd om brandvoorkomingsnormen het voorwerp te laten uitmaken van een structureel en permanent georganiseerd beleidsdomeinoverschrijdend overleg in het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid. Indien nodig kan dit in de toekomst nog steeds aldus georganiseerd worden.
5. Uit de samenstelling van de Hoge Raad (cf. het K.B. 16/01/2006) blijkt dat er voldoende deskundigheid en maatschappelijke betrokkenheid in de Hoge Raad aanwezig is om rekening te houden met de aandachtspunten en belangen van de verschillende betrokken partijen, waaronder degene die de Vlaamse volksvertegenwoordiger opnoemt. Ik vestig specifiek de aandacht op de vertegenwoordiging door het departement Bestuurszaken, waar ook de bevoegdheid over de Vlaamse regionale en lokale besturen onder ressorteert.
6. Het beperken (en waar mogelijk: verminderen) van de administratieve en financiële lasten die opgelegd worden aan derden is een permanente bekommernis voor de Vlaamse overheid in al haar geledingen. Ook op federaal niveau wordt daar duidelijk veel aandacht aan besteed. Uiteraard dient anderzijds ook rekening gehouden met de minimale veiligheidsvereisten. Het coördineren van vereenvoudigingsprojecten die betrekking hebben op meer dan één beleidsdomein ressorteert onder de Vlaamse minister bevoegd voor het reguleringsmanagement en de administratieve vereenvoudiging, via de daartoe opgerichte kenniscel Reguleringsmanagement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 71
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister voor Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 72
van 5 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Vogelschrikkanonnen - Alternatieven

Tijdens de vorige legislatuur werd via talrijke verzoekschriften gevraagd de geluidsoverlast veroorzaakt door alarmkanonnen in de landbouw, aan te pakken.

1. Welke initiatieven heeft de minister-president genomen om de problematiek van alarmkanonnen in de landbouw aan te pakken?
2. Welke stimuli werden er de laatste drie jaar uitgewerkt om de gemeenten aan te moedigen alternatieven uit te werken voor vogelschrikkanonnen?
3. Werd er via een imperatieve omzendbrief aan de gemeenten opgelegd een politiereglement op te stellen om het gebruik van vogelschrikkanonnen op hun grondgebied in principe te verbieden en slechts in uitzonderlijke gevallen en indien er geen alternatief voorhanden is, toe te staan?

Hoeveel gemeenten hebben hieraan gevolg gegeven?

4. In welke financiële impulsen heeft het Vlaams Gewest via het VLIF (Vlaams Lanbouwinvesteringsfonds) voorzien voor alternatieve vogelschriktechnieken?
5. Zijn er initiatieven genomen voor samenwerking met de gemeenten om werk te maken van een sensibiliseringscampagne?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 5 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. In het kader van het project 'Demonstratie van milieuvriendelijke vogelafweer alternatieven voor luchtkanonnen in de land -en tuinbouw, werd de praktische inzetbaarheid van een aantal alternatieve instrumenten voor vogelafweer uitgetest. Dit demonstratieproject werd uitgevoerd door de West-Vlaamse Proeftuin voor Industriële Groenten vzw in samenwerking met Proclam vzw, het Provinciaal Centrum voor Landbouw en Milieu in West-Vlaanderen, en het Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt Oost-Vlaanderen vzw te Kruishoutem, in het kader van de demonstratieprojecten van de administratie Land -en Tuinbouw. Het project werd uitgevoerd met financiële steun van de Europese Unie en de Administratie Land -en Tuinbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De technische gegevens van de alternatieve systemen, de efficiëntie, de arbeidsintensiteit, de investerings- en werkingskosten en de eventuele gewasschade die deze systemen kunnen veroorzaken werden nagegaan. Drie alternatieven leveren vrij goede resultaten op, nl. de heliumballon, de vogelverschrikker in ballonvorm (de z.g. Scaryman) en de imitatieroofvogel. Toch moet gesteld worden dat bij hoge druk geen enkel systeem volledig effectief is. Bij elk systeem trad na een tijd gewenning op, zodat meerdere systemen op hetzelfde veld moeten worden afgewisseld. Om gewenning te voorkomen worden de verschillende systemen af en toe verplaatst op het veld en tussen de velden. Door de combinatie van de verschillende systemen is het mogelijk om de geluidsoverlast te beperken.

De initiatieven situeren zich op 3 vlakken:

- communicatie en sensibilisering
- de mogelijkheid om financiële steun te ontvangen voor de werking van mens-en milieuvriendelijke vogelschrikapparatuur
- de mogelijkheid voor telersverenigingen om een steunmaatregel voor de aankoop van alternatieve vogelafweersystemen op te nemen in de operationele programma's in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit.

2. Inzake communicatie en sensibilisering werden de resultaten van het demonstratieproject in een overzichtelijke brochure samengebracht. Deze brochure werd verspreid bij de land- en tuinbouwers en er werden informatievergaderingen gegeven door deskundigen van de praktijkcentra en mijn diensten. De alternatieve systemen werden toegelicht in de vakpers. In streken waar de problemen het grootst zijn werden intense contacten onderhouden met de gemeentebesturen. In West-Vlaanderen werd overleg gepleegd tussen de sectoren land- en tuinbouw, natuur en milieu en jacht.

Sinds 1/1/2004 kunnen, onder de algemene voorwaarden van het Vlaams Landbouw investeringsfonds, aanvragen voor investeringen in vaste en verplaatsbare installaties, gericht op het beperken van schade door vogels en/of ander wild, en uiteraard met uitzondering van knalapparatuur (type luchtkanon) genieten van 40 % VLIF-steun, de hoogst mogelijke tussenkomst. In het operationeel programma van de telersvereniging veiling REO is de mogelijkheid voorzien om financiële steun te ontvangen bij de aankoop van alternatieve vogelafweersystemen.

Toenmalig Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking heeft op 25 mei 2004 een omzendbrief gestuurd naar de Vlaamse steden en gemeenten aangaande het gebruik van vogelafschrikkanonnen in de land- en tuinbouw. In deze omzendbrief wordt aangedrongen om het gebruik van vogelafschrikkanonnen zoveel mogelijk te vermijden enerzijds door het uitvaardigen van een gemeentelijk reglement en anderzijds door het voeren van promotie voor alternatieve, milieuvriendelijke afschrikkingmethoden.

3. Via parlementaire vraag nr. 68 van 29 oktober 2004 antwoordde de Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur reeds dat de minister de gemeenten niet kan verplichten een politiereglement aangaande vogelschrikkanonnen uit te vaardigen, aangezien hij of zij, omwille van de gemeentelijke autonomie, geen verordende bevoegdheid en geen instructiebevoegdheid bezit ten opzichte van de steden en gemeenten. De bevoegdheid ten aanzien van het probleem van het gebruik van vogelafschrikkanonnen berust bij de gemeente en dit dient bij voorkeur zo te blijven omdat het gemeentelijk bestuursniveau het dichtst staat bij de betrokkenen op het terrein, namelijk de landbouwers en de omwonenden en omdat het gebruik van kanonnen heel erg kan verschillen van gemeente tot gemeente, o.m. naargelang van de aard van de teelten. Een algemene reglementering via Vlaamse Reguleerder gaat voorbij aan de lokale specificiteit. Bovendien zou de bevoegdheid over het al dan niet toelaten van een dergelijke activiteit uiteindelijk toch aan de gemeente toekomen. Hoeveel steden en gemeenten gevolg gegeven hebben aan voornoemde omzendbrief is niet exact gekend. Toch is het duidelijk dat een aantal gemeenten acties ondernomen hebben door het uitvaardigen van een politiereglement en/of door sensibilisatie.
4. Bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds werden de volgende dossiers ingediend voor alternatieve vogelafweersystemen.

Jaar	Aantal dossiers	Investeringsbedrag voor vogelafweer(Euro)	Corresponderende steun (Euro)
2004	5	8047,13	3218,85
2005	3	59471,50	23788,60
2006 (tot 31/7)	3	4059,26	1623,70

Vermits de algemene voorwaarden van het VLIF bepalen dat de minimum investering om in aanmerking te komen voor steun 6250 € is, dient de aankoop van alternatieve vogelafweer meestal gecombineerd te worden met andere investeringen. Het hoge bedrag in 2005 wordt verklaard door de investeringen in vogelafweernetten op een kleinfruitbedrijf.

In het kader van het voornoemde operationeel programma werden in 2005 11 dossiers ingediend ten bedrage van 3500 €, in 2006 werden reeds 55 dossiers ingediend, ten bedrage van 12000 €.

Uit deze cijfers blijkt dat de sensibiliseringsacties wel degelijk leiden tot investeringen en tot een andere aanpak voor vogelafweer door de land -en tuinbouwers.

5. Vooral in probleemgebieden hebben mijn diensten, in samenwerking met praktijkcentra en de gemeenten initiatieven genomen om land-en tuinbouwers te overtuigen van een andere aanpak van vogelafweer. Preventieve aanpak, communicatie en goed nabuurschap zijn immers zeer belangrijk bij deze problematiek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 73
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Motie hervorming Europees landbouwbeleid - Initiatieven

In het verleden heeft het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie aangenomen naar aanleiding van de uitbreiding van de Europese Unie en de hervorming van het Europees landbouwbeleid (Stuk 1439 (2002-2003) – Nr. 2).

1. Op welke wijze heeft de Vlaamse Regering inspanningen geleverd om de hervormingen te sturen naar een meer duurzame landbouw?
2. Op welke wijze heeft de Vlaamse Regering rekening gehouden met volgende doelstellingen:
  - verschuiving van productie- naar inkomenssteun en plattelandsontwikkeling;
  - afbouw van exportsubsidies zodat de steunverlening meer bij de zelfstandige familiale landbouwbedrijven terechtkomt;
  - herverdeling van de subsidies door het vastleggen van een maximumplafond per bedrijf;
  - versterking van het plattelandsbeleid.
3. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen om in de WTO-discussies te pleiten voor ecologische en sociale criteria bij de wereldhandel en voor de wereldwijde toepassing van dezelfde normen en voorwaarden inzake voedselveiligheid?
4. Is er een ad hoc werkgroep Landbouw en Europa opgericht?

Wat is de stand van zaken van de activiteiten van deze werkgroep?

Welke onderzoeksopdrachten zijn er inmiddels uitgevoerd?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Het is duidelijk dat de hervorming van het Europees landbouwbeleid in 2003 zowel vanuit internationale hoek, meer specifiek vanuit de besprekingen op WTO-niveau, als in reactie op de uitbreiding van de Unie van 15 naar 25 lidstaten werd ingegeven. De aantocht van de opmaak financiële perspectieven 2007-2013 was een derde bepalende factor.

De GLB- hervorming van 2003 (MTR) wordt dan ook aanzien als de meest ingrijpende wijziging in het Europese landbouwbeleid van de voorbije decennia. Vlaanderen heeft geopteerd om deze hervorming versneld -en dit reeds vanaf het eerste jaar 2005- in te voeren. Enkel en alleen met deze beslissing wordt duidelijk dat de Vlaamse regering het grootste belang hecht aan het vernieuwde (verduurzaamde) Europees landbouwmodel en de principes en doelstellingen waar dit nu voor staat.

Ter herinnering, het uitgangspunt bij de MTR betreft de maximale ontkoppeling van steunverlening en productie, welke ruim 70% van de EU- directe inkomenssteun voor zijn rekening nam. Voorop staat de landbouwer/bedrijfsleider die gelet op de steeds meer geliberaliseerde marktomgeving zijn bedrijfsvoering hierop kan afstemmen. M.a.w. de productie wordt afgestemd op de marktvraag i.p.v. op een rechtstreekse steungerelateerde aanbodpolitiek.

Bij de uitwerking van het Vlaams landbouwbeleid wordt deze doelstelling waar mogelijk nog versterkt. Zo werd bij de hervorming in de zuivelsector uitgegaan van het standpunt dat onze bedrijven zich moeten kunnen wapenen om aansluiting te vinden bij de ontwikkelingen in onze buurlanden. Met de herziening van de quotaregeling werden hiertoe de nodige voorwaarden gecreëerd.

Dat binnen het Europese landbouwmodel de duurzame landbouwpraktijk voorop staat, wordt ten overvloede gestaafd door het koppelen van de uitbetaling van de bedrijfstoelageregeling aan het nakomen van een waaier aan regelingen aangaande leefmilieu, voedselveiligheid, traceerbaarheid, dierenwelzijn e.a.. (cross compliance). De Vlaamse regering heeft op haar beurt de landbouwsector duidelijk gemaakt dat respect voor de ecologische en maatschappelijke aspecten onlosmakelijk verbonden is aan het bekomen van de bedrijfstoelageregeling en heeft hen hiervan via brochures, informatiesessies e.a. van op de hoogte gebracht.

Genoteerd dient te worden dat deze bijdrage tot een duurzame landbouw binnen het Europees landbouwmodel vaak in schril contrast staat met bepaalde wereldmarktspelers die zich enkel richten op voedselveiligheid in de enge zin van het woord en geenszins de verbetering van de productieomstandigheden in hun bedrijfs optimalisatie meenemen.

2.
  - Door de loyale en directe toepassing van het hervormde Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, gepaard gaande met een degelijke infocampagne met voorlichting, brochures en website zijn de landbouwers op weg gezet voor de implementatie.
  - De twee pijlers van het landbouwbeleid (directe inkomenssteun en plattelandsontwikkeling) kunnen niet meer los van elkaar gezien worden.

Het tweede pijlerbeleid geeft immers vorm aan juist die doelstellingen welke in de eerste pijler via de cross compliance worden aangegeven en begeleidt de land- en tuinbouwers waar mogelijk in hun continu zoeken naar de meest professionele en duurzame bedrijfsvoering. Voor het eerst werden in 2005 100% van de toegewezen middelen voor plattelandontwikkeling besteed en ook in 2006 zullen we de bestaande middelen optimaal inzetten. Parallel hieraan wordt naarstig gewerkt aan een sterk onderbouwd nieuw programma voor plattelandontwikkeling, voor de periode 2007 - 2013.

- Ondanks het feit dat de export in handen is van een beperkt aantal firma's, betekent dit niet dat het marktreguleringsbeleid niet ten voordele was van de individuele land- en tuinbouwbedrijven. Via het uitbetalen van exportsubsidies en interventiesteun worden de exporterende bedrijven immers gecompenseerd voor het verschil in prijs tussen de kost van het Europees kwaliteitsproduct en de wereldprijs.

Dit gezegd zijnde, heeft de Vlaamse regering akte genomen van de beslissing op WTO niveau aangaande de volledige uitfasering van de exportsubsidies tegen 2013.

Waar mogelijk anticipeert de Vlaamse Regering op deze liberaliseringstrend en ziet zij het als haar verantwoordelijkheid om de sector hieromtrent te informeren zodat deze zich hierop tijdig kan voorbereiden. De recente communicatie aangaande de stopzetting van het melkquotasysteem na 2015 en de opmaak van een actieplan ter voorbereiding hiervan illustreert deze zin van verantwoordelijkheid.

Ook binnen andere sectoren wordt maximaal ingespeeld op de troeven die Vlaanderen op wereldniveau heeft. Zo hebben we voor de groenten- en fruitsector via de uitbouw van telersverenigingen toonaangevende inspanningen geleverd om de interventie (het uit de markt nemen van overschotten) zeer sterk terug te dringen en meteen ook de uitvoerrestituties drastisch af te bouwen. Dank zij de actieve steun van de Vlaamse overheid staan de Vlaamse telersverenigingen mee aan de spits van het Europese peloton.

- Het vaststellen van een maximumplafond voor de interne steun aan land- en tuinbouwbedrijven is op dit moment op Europees niveau in het geheel niet aan de orde; via de verplichte modulatie werd - weliswaar in mindere mate - reeds aan de vraag naar een herverdeling van de interne steun tegemoet gekomen. Dergelijke vragen moeten echter met de nodige omzichtigheid behandeld worden. Misbruiken of oneigenlijke steunverlening moeten ten alle koste vermeden worden; echter, het correct uitbetalen van de unieke bedrijfsstoelag als tegemoetkoming van een gederfd inkomen dient zeker te worden verdedigd.

- Met het oog op de versterking van het plattelandsbeleid werd binnen de Vlaamse Landmaatschappij de Afdeling Platteland opgericht waarvan de doelstellingen gericht zijn op de ondersteuning van het interbestuurlijk plattelandsoverleg (IPO) met de onderbouwing en het uitvoeren van een Vlaams plattelandsbeleid, het voorbereiden en opvolgen van het luik geïntegreerd plattelandsbeleid in uitvoering van het Europees beleid inzake plattelandontwikkeling en het stimuleren en initiëren van een kwalitatieve ontwikkeling van het platteland met inbegrip van het creëren van nieuwe mogelijkheden om in te spelen op de kansen op het platteland. Het IPO (goedkeuring oprichting door Vlaamse Regering op 25 maart 2005) is een beleidsdomein- en bestuursniveau overschrijdend overlegorgaan dat ondersteuning geeft aan een Vlaams plattelandsbeleid zoals het in het [Vlaams regeerakkoord van juli 2004](#) en in de [beleidsnota 'Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid'](#) in het vooruitzicht werd gesteld. Het formuleert beleidsaanbevelingen en adviezen voor het Vlaamse plattelandsbeleid.

3. De Vlaamse regering heeft er steeds voor gepleit dat in de WTO-discussies, en met name in de landbouwonderhandelingen, de verschillende aspecten van wat de niet-commerciële aangelegenheden (NTC's = non trade concerns) wordt genoemd, integraal deel uitmaken van de single undertaking binnen de Doha agenda en dat een akkoord hierover essentieel is om het specifiek karakter van de Vlaamse landbouw te waarborgen binnen de context van een sterk geliberaliseerde landbouwhandel.

Meest recent heeft Vlaanderen zijn steun gegeven aan een intergewestelijk standpunt dat de input vormde in voorbereiding van de speciale zitting van de Raad Algemene Zaken en

Externe Betrekkingen van de EU (Genève, 29 juni 2006), voorafgaand aan een Ministeriële bijeenkomst van de belangrijkste WTO-partners eind juli 2006.

In genoemd standpunt wordt benadrukt dat de WTO-Leden het recht hebben om tegemoet te komen aan de verwachtingen van de burgers voor wat betreft voedselveiligheid (voorzorgsprincipe), milieu, dierenwelzijn en plattelandontwikkeling. Deze eisen moeten vervuld zijn zowel door de interne producties als door de ingevoerde producten. Gesteld wordt dat het van het grootste belang is dat het thema “NTC’s” binnen de onderhandelingen blijft, in volledige conformiteit met §13 van de Doha-Verklaring.

Ondertussen werden, zoals hierboven reeds vermeld, de Doha-onderhandelingen opgeschort “sine die”. Het standpunt van de Vlaamse regering blijft evenwel ongewijzigd.

Dit te na gelaten is het zo dat tijdens de laatste ronde van de Wereldhandelsorganisatie, de zgn. Doha ontwikkelingsronde, Europa heeft ingestemd met een volledige afschaffing van de exportsubsidies tegen 2013, op voorwaarde dat ook de VS haar exportbevorderende maatregelen (exportkredieten, STE’s, zogezegde voedselhulp...) laat varen. Deze toezegging vormde een onderdeel van een algemeen akkoord, een ‘single undertaking’, en gezien de onderhandelingsronde tijdelijk is stopgezet is het nog even wachten.

4. Sinds de start van deze legislatuur wordt in de subcommissie landbouw, zeevisserij en plattelandsbeleid van het Vlaams parlement tweemaandelijks een gedachtewisseling gehouden over de resultaten van de twee voorbije Europese landbouw- en visserijraden. Telkens wordt door een vertegenwoordiger van het kabinet van de minister van landbouw, al dan niet vergezeld van een expert uit de betrokken administratie, een overzicht van de ingenomen standpunten en een stand van zaken van de verschillende dossiers naar voren gebracht. Dit geeft vervolgens aanleiding tot een gefundeerd debat met de verschillende aanwezige parlementairen over de invloed van en de wisselwerking tussen het Europese landbouwbeleid en het landbouw- en zeevisserijbeleid zoals dat door de Vlaamse regering wordt uitgedragen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 74
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Vlaamse Infolijn - Rol inzake crisiscommunicatie

De Vlaamse Infolijn heeft in haar jaarverslag terecht gesteld dat nieuwe opdrachten en uitdagingen zich aandienen.

Zo werd onder andere de structurele inbedding van crisiscommunicatie als – terechte – opdracht aangegeven. Op vraag immers van de Vlaamse Regering heeft het Contactpunt Vlaamse Infolijn einde 2004 begin 2005 de actie Tsunami 12-12 ondersteund, waarbij onder andere alle steuninitiatieven in kaart werden gebracht.

1. Welke beleidsvisie hanteert de minister-president terzake?
2. Welke initiatieven zijn er inmiddels genomen om deze belangrijke uitdaging structureel in te bedden in de werking van de Vlaamse Infolijn?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 13 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Ik wijs Vlaams volksvertegenwoordiger mevrouw Dillen erop dat de beleidsvisie van ministers terug te vinden is hun beleidsnota en beleidsbrieven. Het luik crisiscommunicatie komt uitvoerig aan bod, zowel in de beleidsnota Overheidscommunicatie 2004-2009 ('Bekendmaking van het beleid van de Vlaamse Regering', laatste paragraaf - p. 10) als in de beleidsbrief Overheidscommunicatie 2005-2006 (laatste paragraaf - p. 3).
2. Al van bij de opstart in 1999 was het de bedoeling om de mogelijkheid te bieden om de Vlaamse Infolijn in te schakelen als contactcenter bij crisissituaties en calamiteiten. De Vlaamse Infolijn groeide echter snel, alsook haar infrastructuur, waardoor meer mogelijkheden zich aanboden. Een eerste draaiboek voor crisisvoorlichting werd opgesteld in samenwerking met de toenmalige cel van de voorlichtingsambtenaar. Dit draaiboek werd nooit getest omdat er zich geen crisissen voordeden die op Vlaams niveau gecoördineerd werden. Bovendien bestond er nog geen structureel overleg tussen de verschillende bestuursniveaus die bij zo'n crisis betrokken kunnen zijn.

Na jaren van groei is de Vlaamse Infolijn op vlak van infrastructuur en voorlichting wel klaar om indien nodig een belangrijke rol te spelen bij een crisis. Het blijft wel de bedoeling om de Vlaamse Infolijn enkel in te schakelen wanneer ze een aanzienlijke meerwaarde kan bieden. In de meeste gevallen worden crisissen immers gecoördineerd op het federale of provinciale bestuursniveau. In elk geval stelt de Vlaamse Infolijn haar infrastructuur en know-how wat betreft telefonische dienstverlening ter beschikking van het coördinerende bestuur.

De Vlaamse Infolijn nam naar aanleiding van de Tsunami ramp in Zuid-Oost Azië eind 2004 en de hulpacties die toen op touw gezet werden de rol van centraal informatiepunt op zich. Dit op vraag van Vlaams Minister voor Ontwikkelingssamenwerking Geert Bourgeois. In samenwerking met de verschillende organisaties van het Consortium Noodhulp beantwoordde de Vlaamse Infolijn alle nodige vragen van burgers m.b.t. de ramp. Bovendien registreerde de Vlaamse Infolijn alle benefietacties die op touw werden gezet om de slachtoffers van de ramp te steunen. Zo werden de betrokken organisaties ontlast en konden ze zich toespitsen op het bieden van noodhulp.

Ook al ging het niet om een crisis in België, het was de eerste keer dat de Vlaamse Infolijn dienst deed als crisisinformatiecentrum. Na een grondige evaluatie, met bijdragen van alle betrokken partijen, werden richtlijnen opgesteld voor een volgende crisissituatie.

De theorie werd hetzelfde jaar in de praktijk omgezet toen Vlaams Minister van Ontwikkelingssamenwerking Geert Bourgeois opnieuw een beroep deed op de diensten van de Vlaamse Infolijn voor de hulpactie HOOP, ten voordele van de slachtoffers bij een aardbeving in Pakistan.

Het draaiboek voor het inschakelen van de Vlaamse Infolijn bij dergelijke inzamelacties staat nu op punt. Immers de ondersteuning bij crisissituaties en calamiteiten als volledig operationeel contactcenter is steeds één van de opdrachten en taken van de Vlaamse Infolijn geweest.

De uitvoering en ondersteuning van de algemene crisiscommunicatie van de Vlaamse Regering en de ondersteuning van sectorale crisiscommunicatie behoort tot de opdracht van de

afdeling Communicatie. Aan een volledig handboek crisiscommunicatie voor ondersteuning van alle types van crisissituaties wordt momenteel gewerkt door de afdeling Communicatie waarbij de Vlaamse Infolijn het luik ondersteuning door middel van het contactcenter heeft uitgewerkt en aanlevert.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 75
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Vlaamse Infolijn - Uitbouw

De Vlaamse Infolijn heeft de ambitie verder uit te bouwen tot het centrale, geïntegreerde klantencontactcentrum van de Vlaamse overheid.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om het bewaken van de operationele processen van het klantencontactcentrum en het onderliggende systeem te bevorderen en te stimuleren?

Welke initiatieven worden er gepland voor 2006 en 2007?

2. Gezien het stijgende succes van de Vlaamse Infolijn en het belang hiervan, is het belangrijk de kwaliteit van de dienstverlening te garanderen.

Welke initiatieven zijn er in 2005 en 2006 genomen om deze kwaliteit te blijven garanderen?

Hoeveel financiële middelen zijn hiervoor vrijgemaakt?

Is er een stijging van het personeel en zo ja, op welke wijze?

3. Welke initiatieven zijn er sinds 2005 genomen om het kenniscentrum van het Contactpunt Vlaamse Infolijn uit te bouwen tot het kenniscentrum van de Vlaamse overheid?

Welke financiële middelen zijn hiervoor vrijgemaakt?

4. Het Contactpunt Vlaamse Infolijn geeft adviezen aan de beleidsmakers op basis van de binnengekomen informatie.

Welke initiatieven zijn er sinds 2005 genomen om de adviesopdracht van de Vlaamse Infolijn verder uit te bouwen?

5. Welke initiatieven zijn er genomen om een kwaliteitslabel uit te werken die de klantgerichte dienstverlening bevordert?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Het bewaken van de operationele processen van het contactcentrum en het bevorderen en stimuleren van de onderliggende systemen maken deel uit van de dagelijkse werking van de infolijn. Sinds deze legislatuur werd het vernieuwde CMS (content management system) in werking gesteld. Het CMS zorgt voor informatiedoorstroming tussen de Vlaamse overheidsapparaat en het callcenter. In plaats van naast mekaar fungerende databestanden gebruikt de infolijn nu één geharmoniseerd systeem. De informatie van de verschillende administraties wordt in hetzelfde bestand ingevoerd meestal door de medewerkers van de Vlaamse Infolijn en in een aantal gevallen door de inhoudelijk bevoegde administraties zelf. Het systeem maakt het nu ook mogelijk dat ongeacht het kanaal waarop de informatie wordt opgevraagd, hetzij via telefoon, mail of brief, steeds dezelfde inhoudelijke gegevens worden weergegeven. Deze aanpassing betekent een serieuze verbetering van de interne als externe werking van de infolijn.
2. In 2005 en 2006 werd de kwaliteit van de dienstverlening van de Vlaamse infolijn permanent gescreend, zowel via interne als externe metingen. De interne metingen behoren tot de standaard werking van het call center, zowel de ambtenaren van de Vlaamse infolijn als de externe partner zijn hierbij betrokken. Hiervoor worden geen aparte middelen voorzien. Jaarlijks wordt de kwaliteit van de voorlichting van de Vlaamse Infolijn extern gemeten door middel van zogenaamde "mystery calls". Dat levert een beeld op van de voorlichtingskwaliteit zoals de burger die ervaart. De mystery calls zijn gebaseerd op een twintigtal vraag-antwoordscenario's en worden uitgevoerd door een externe firma. Hiervoor is jaarlijks 9000€ voorzien. Het succes van Contactpunt Vlaamse Infolijn en de uitgebreide taakstelling tot multikanaal contactpunt heeft uiteraard een effect op de personeelsbezetting. Het middenoffice telt nu 20 personen (ambtenaren), het frontoffice (uitbested) telt nu 80 voltijds equivalenten. Dit is een stijging van 2 voltijdse medewerkers voor het middenoffice sinds het begin van deze legislatuur. Deze uitbreiding van het middenoffice gebeurde naar aanleiding van bijkomende opdrachten van het Contactpunt Vlaamse Infolijn zoals o.a. de verantwoordelijkheid voor de portaal-site van de Vlaamse overheid en het kanaal iDTV.
3. De Vlaamse regering wil het unieke overheidsloket Contactpunt Vlaamse Infolijn verder uitbouwen tot het kenniscentrum van de Vlaamse overheid inzake contactnames met de burger en wil overheidsinformatie beschikbaar maken via sms, chat, fax, telefoon en brief. Deze verdere uitbouw van het kenniscentrum is een impliciete opdracht van Contactpunt Vlaamse Infolijn en valt derhalve binnen het werkingsbudget. Hiervoor werden verder geen bijkomende financiële middelen vrijgemaakt.
4. Op verzoek van overheidsdiensten worden rapporten per beleidsdomein of dienst opgesteld met de veelgevraagde thema's en onderwerpen. Er werden sinds 2005 geen aanpassingen gedaan aan de adviesfunctie van de infolijn.
5. In 2005 werd het ToeWeb project opgestart, een project van de Vlaamse Regering om alle overheidswebsites meer toegankelijk te maken. Dit toegankelijkheidsproject stelde enerzijds technische criteria vast voor webpagina's om te voldoen aan BlindSurfer en Web Accessibility Initiative richtlijnen, en formuleerde anderzijds ook bredere aanbevelingen om de communicatie

naar burgers toegankelijker te maken. Een aantal vormingssesies werden georganiseerd en een deskundigenpool werd opgericht, in samenwerking met Dienst Emancipatiezaken. Dit toegankelijkheidslabel zal op termijn moeten uitgroeien naar een meer uitgebreid kwaliteitslabel voor dienstverlening. Op basis van de ervaring met het ToeWeb-label zullen de criteria voor het kwaliteitslabel verder verfijnd worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****YVES LETERME**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 76
van 20 juli 2006
van **BART MARTENS**

Vogelschrikkanonnen - Reglementering en alternatieven

In nogal wat gemeenten gebruiken landbouwers de dag van vandaag nog steeds vogelschrikkanonnen om schade te voorkomen die vogels aan gewassen en in de fruitteelt veroorzaken. Deze kanonnen produceren met korte of langere tussenpozen knallen om de vogels te verjagen. Deze knallen veroorzaken heel wat geluidshinder en veroorzaken stress, slaapverstoring en concentratieverlies bij omwonenden.

Op 21 januari 2004 werd in het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd betreffende vogelschrikkanonnen waarin gevraagd werd een imperatieve omzendbrief uit te vaardigen die gemeenten zou verplichten een politiereglement op te stellen dat vogelschrikkanonnen in principe verbiedt (Stuk 1981(2003-2004)-Nr.3). Die bewuste omzendbrief kwam er in mei 2004. In de resolutie kwam ook de vraag aan bod om gemeenten aan te moedigen alternatieven uit te werken voor schrikkanonnen, in financiële impulsen te voorzien vanuit het VLIF (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) voor alternatieven en samen met de gemeenten werk te maken van een sensibiliseringscampagne.

Ondanks de goede voornemens blijkt er in de praktijk weinig veranderd te zijn. Nog steeds worden vogelschrikkanonnen gebruikt in de landbouw. Nogal wat mensen twijfelen echter aan de efficiëntie van die kanonnen. Proclam, het provinciaal centrum voor landbouw en milieu in West-Vlaanderen heeft de verschillende alternatieven onderzocht. Het knalkanon komt er wat efficiëntie betreft helemaal niet goed uit. Alternatieve stille methodes bestaan wel degelijk zoals bijvoorbeeld opblaasbare vogelverschrikkers, imitatieroofovogels, enzovoort... Alleen worden ze in de praktijk nog te weinig gebruikt.

1. Wordt de correcte toepassing van de omzendbrief van 24 mei 2004 opgevolgd in de landelijke gemeenten?

Hoeveel gemeenten beschikken effectief over een politiereglement?

Wat zijn de beperkingen die daarin worden opgelegd?

Hoeveel gemeenten verbieden het gebruik van vogelschrikkanonnen volledig?

2. Hoe worden gemeenten die in gebreke blijven aangespoord om alsnog een sluitend politiereglement op te maken? Wordt er een totaalverbod op het gebruik van vogelschrikkanonnen overwogen?

3. Werd er reeds werk gemaakt van een sensibiliseringscampagne om het gebruik van vogelschrikkanonnen te ontraden en de alternatieven te stimuleren?
4. Een aantal werkbare alternatieven voor vogelschrikkanonnen wordt momenteel reeds door het VLIF ondersteund. Zijn er plannen om deze steun op te trekken en het minimuminvesteringsbedrag te verlagen?
5. De resultaten na het uitvaardigen van deze omzendbrief van 24 mei 2004 voldoen niet volledig aan de verwachtingen van de parlementaire resolutie van januari 2004?

Worden met het oog op een sluitende regelgeving terzake de nodige uitvoeringsbesluiten opgemaakt?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 20 juli 2006

van **BART MARTENS**

---

1. Via parlementaire vraag nr. 68 van 29 oktober 2004 antwoordde de Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur reeds dat de minister de gemeenten niet kan verplichten een politiereglement aangaande vogelschrikkanonnen uit te vaardigen, aangezien hij of zij, omwille van de gemeentelijke autonomie, geen verordende bevoegdheid en geen instructiebevoegdheid bezit ten opzichte van de steden en gemeenten. De bevoegdheid ten aanzien van het probleem van het gebruik van vogelafschrikkanonnen berust bij de gemeente en dit dient bij voorkeur zo te blijven omdat het gemeentelijk bestuursniveau het dichtst staat bij de betrokkenen op het terrein, namelijk de landbouwers en de omwonenden en omdat het gebruik van kanonnen heel erg kan verschillen van gemeente tot gemeente, o.m. naargelang van de aard van de teelten. Een algemene reglementering via Vlarem gaat voorbij aan de lokale specificiteit. Bovendien zou de bevoegdheid over het al dan niet toelaten van een dergelijke activiteit uiteindelijk toch aan de gemeente toekomen. Hoeveel steden en gemeenten gevolg gegeven hebben aan voornoemde omzendbrief is niet exact gekend. Toch is het duidelijk dat een aantal gemeenten acties ondernomen hebben door het uitvaardigen van een politiereglement en/of door sensibilisatie.
2. Zie 1.
3. In het kader van het project 'Demonstratie van milieuvriendelijke vogelafweer alternatieven voor luchtkanonnen in de land- en tuinbouw, werd de praktische inzetbaarheid van een aantal alternatieve instrumenten voor vogelafweer uitgetest. Dit demonstratieproject werd uitgevoerd door de West-Vlaamse Proeftuin voor Industriële Groenten vzw in samenwerking met Proclam vzw, het Provinciaal Centrum voor Landbouw en Milieu in West-Vlaanderen, en het Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt Oost-Vlaanderen vzw te Kruishoutem, in het kader van de demonstratieprojecten van de administratie Land- en Tuinbouw. Het project werd uitgevoerd met financiële steun van de Europese Unie en de Administratie Land- en Tuinbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De technische gegevens van de alternatieve systemen, de efficiëntie, de arbeidsintensiteit, de investerings- en werkingskosten en de eventuele gewasschade die deze systemen kunnen veroorzaken werden nagegaan. Drie alternatieven leveren vrij goede resultaten op, nl. de heliumballon, de vogelverschrikker in ballonvorm (de z.g. Scaryman) en de imitatieroefvogel. Toch moet gesteld worden dat bij hoge druk geen enkel systeem volledig effectief is. Bij elk systeem trad na een tijd gewenning op, zodat meerdere systemen op hetzelfde veld moeten worden afgewisseld. Om gewenning te voorkomen worden de verschillende systemen af en toe verplaatst op het veld en tussen de velden. Door de combinatie van de verschillende systemen is het mogelijk om de geluidsoverlast te beperken.

De initiatieven situeren zich op 3 vlakken

- communicatie en sensibilisering
- de mogelijkheid om financiële steun te ontvangen voor de werking van mens-en milieuvriendelijke vogelschrikapparatuur

- de mogelijkheid voor telersverenigingen om een steunmaatregel voor de aankoop van alternatieve vogelafweersystemen op te nemen in de operationele programma's in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit.

Inzake communicatie en sensibilisering werden de resultaten van het demonstratieproject in een overzichtelijke brochure samengebracht. Deze brochure werd verspreid bij de land- en tuinbouwers en er werden informatievergaderingen gegeven door deskundigen van de praktijkcentra en mijn diensten. De alternatieve systemen werden toegelicht in de vakpers. In streken waar de problemen het grootst zijn werden intense contacten onderhouden met de gemeentebesturen. In West-Vlaanderen werd overleg gepleegd tussen de sectoren land -en tuinbouw, natuur en milieu en jacht.

Sinds 1/1/2004 kunnen, onder de algemene voorwaarden van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, aanvragen voor investeringen in vaste en verplaatsbare installaties, gericht op het beperken van schade door vogels en/of ander wild, en uiteraard met uitzondering van knalapparatuur (type luchtkanon) genieten van 40 % VLIF-steun, de hoogst mogelijke tussenkomst. In het operationeel programma van de telersvereniging veiling REO is de mogelijkheid voorzien om financiële steun te ontvangen bij de aankoop van alternatieve vogelafweersystemen.

4. Bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds werden de volgende dossiers ingediend voor alternatieve vogelafweersystemen.

Jaar	Aantal dossiers	Investeringsbedrag voor vogelafweer(Euro)	Corresponderende steun (Euro)
2004	5	8047,13	3218,85
2005	3	59471,50	23788,60
2006 (tot 31/7)	3	4059,26	1623,70

Het hoge bedrag in 2005 wordt verklaard door de investeringen in vogelafweernetten op een kleinfruitbedrijf.

Het is niet de bedoeling om het minimumbedrag te verlagen of om de steun op te trekken voor investeringen in alternatieve vogelafweersystemen. De steun bevindt zich immers reeds in de hoogste categorie.

Vermits de algemene voorwaarden van het VLIF bepalen dat de minimum investering om in aanmerking te komen voor steun 6250 € is, kan de aankoop van alternatieve vogelafweer gecombineerd worden met andere investeringen of collectief georganiseerd worden.

In het kader van het voornoemde operationeel programma werden in 2005 11 dossiers ingediend ten bedrage van 3500 €, in 2006 werden reeds 55 dossiers ingediend, ten bedrage van 12000 €.

Uit deze cijfers blijkt dat de sensibiliseringsacties wel degelijk leiden tot investeringen en tot een andere aanpak voor vogelafweer door de land- en tuinbouwers.

5. Zoals vermeld in punt 1 wordt nieuwe regelgeving niet in het vooruitzicht gesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 77
van 17 augustus 2006
van **JOS STASSEN**

Vogelschrikkanonnen - Alternatieven

Vorige legislatuur keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen (Stuk 1981 (2003-2004)-Nr. 3). Aan de regering werd toen gevraagd om:

- de gemeenten via een imperatieve omzendbrief op te leggen een politiereglement op te stellen om het gebruik van vogelschrikkanonnen in principe te verbieden en slechts in uitzonderlijke gevallen en als er geen evenwaardig alternatief voorhanden is, mits voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de burgemeester, vergunningen toe te staan aan individuele land- en tuinbouwers voor het gebruik van vogelschrikkanonnen, waarbij aan minstens vier bepalingen moet voldaan worden;
- de gemeenten aan te moedigen stimuli uit te werken voor alternatieven voor schrikkanonnen;
- via het VLIF in een financiële impuls te voorzien voor alternatieve vogelschriktechnieken;
- samen met de gemeenten werk te maken van een sensibiliseringscampagne.

De lawaaihinder voor omwonenden is er nog steeds. Indien de gemeente terzake niet optreedt, staan burgers machteloos. Omtrent de opvolging van deze resolutie graag volgende vragen aan de minister.

1. In opdracht van ALT (administratie Land- en Tuinbouw) werd door Proclam veldonderzoek verricht naar alternatieve vogelafweersystemen. Wat zijn de resultaten van dit onderzoek?

Welke conclusies worden getrokken uit de diverse proeven met alternatieve vogelafweersystemen?

2. Welke initiatieven neemt de minister om de lawaaihinder voor omwonenden te beperken of tot nul te herleiden?
3. In uitvoering van punt 3 van de resolutie heeft de landbouwsector de mogelijkheid om m.b.t. aanvragen voor investeringen in vaste en verplaatsbare installaties gericht op het beperken van schade door vogels en/of ander wild, met uitzondering van knalapparatuur, 40 % VLIF-steun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) te genieten.

Hoeveel steun werd er terzake tijdens voorbije jaren toegekend?

4. Om de juridische bezwaren tegen een verordenende omzendbrief weg te nemen, is een wijziging van de Vlarem-regelgeving noodzakelijk. Welke beleidsvisie hanteert de minister ter zake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 77) en aan minister Peeters (vraag nr. 556).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 17 augustus 2006

van **JOS STASSEN**

1. In het kader van het project 'Demonstratie van milieuvriendelijke vogelafweer alternatieven voor luchtkanonnen in de land-en tuinbouw, werd de praktische inzetbaarheid van een aantal alternatieve instrumenten voor vogelafweer uitgetest. Dit demonstratieproject werd uitgevoerd door de West-Vlaamse Proeftuin voor Industriële Groenten vzw in samenwerking met Proclam vzw, het Provinciaal Centrum voor Landbouw en Milieu in West-Vlaanderen, en het Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt Oost-Vlaanderen vzw te Kruishoutem, in het kader van de demonstratieprojecten van de administratie Land-en Tuinbouw. Het project werd uitgevoerd met financiële steun van de Europese Unie en de Administratie Land-en Tuinbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De technische gegevens van de alternatieve systemen, de efficiëntie, de arbeidsintensiteit, de investerings- en werkingskosten en de eventuele gewasschade die deze systemen kunnen veroorzaken werden nagegaan. Drie alternatieven leveren vrij goede resultaten op nl. de heliumballon, de vogelverschrikker in ballonvorm (de z.g. Scaryman) en de imitatieroofvogel. Toch moet gesteld worden dat bij hoge druk geen enkel systeem volledig effectief is. Bij elk systeem trad na een tijd gewenning op, zodat meerdere systemen op hetzelfde veld moeten worden afgewisseld. Om gewenning te voorkomen worden de verschillende systemen af en toe verplaatst op het veld en tussen de velden. Door de combinatie van de verschillende systemen is het mogelijk om de geluidsoverlast te beperken.

2. A. Voor minister-president Yves Leterme.

De initiatieven situeren zich op 3 vlakken

- communicatie en sensibilisering
- de mogelijkheid om financiële steun te ontvangen voor de werking van mens-en milieuvriendelijke vogelschrikapparatuur
- de mogelijkheid voor telersverenigingen om een steunmaatregel voor de aankoop van alternatieve vogelafweersystemen op te nemen in de operationele programma's in het kader van de gemeenschappelijke marktordenning voor groenten en fruit.

Inzake communicatie en sensibilisering werden de resultaten van het demonstratieproject in een overzichtelijke brochure samengebracht. Deze brochure werd verspreid bij de land-en tuinbouwers en er werden informatie-vergaderingen gegeven door deskundigen van de praktijkcentra en mijn diensten. De alternatieve systemen werden toegelicht in de vakpers. In streken waar de problemen het grootst zijn werden intense contacten onderhouden met de gemeentebesturen. In West-Vlaanderen werd overleg gepleegd tussen de sectoren land -en tuinbouw, natuur en milieu en jacht.

Sinds 1/1/2004 kunnen, onder de algemene voorwaarden van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, aanvragen voor investeringen in vaste en verplaatsbare installaties, gericht op het beperken van schade door vogels en/of ander wild, en uiteraard met uitzondering van knalapparatuur (type luchtkanon) genieten van 40 % VLIF-steun, de hoogst mogelijke tussenkomst. In het operationeel programma van de telersvereniging veiling REO

is de mogelijkheid voorzien om financiële steun te ontvangen bij de aankoop van alternatieve vogelafweersystemen.

2. B. Voor minister Kris Peeters.

Zoals ik antwoordde op het verzoekschrift bij het Vlaams Parlement nr. 34 van 4 mei 2006, blijf ik van oordeel dat de tot dusver gevolgde werkwijze moet volstaan om het gestelde probleem voldoende adequaat te kunnen aanpakken.

Met name werd naar aanleiding van de aanbeveling van de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement (Stuk 1524 van 21.01.2003) met een eerste omzendbrief van 27 maart 2003 door toenmalig Vlaams minister Vera Dua bij de gemeenten aangedrongen om het gebruik van vogelschrikkanonnen te verbieden en om actief promotie te voeren voor het gebruik van alternatieven. Voor uitzonderlijke gevallen waarin een vergunning toch diende te worden toegestaan, werd een voorbeeld van politiereglement bijgevoegd, waarin onder andere afstandsregels waren voorgesteld. De tekst van het voorbeeld van politiereglement is nog altijd te vinden op de webstek www.samenwerkingsovereenkomst.be door achtereenvolgens aan te klikken "handleiding per cluster", "Hinder" en "Aanvul HI 10" onder "Aanvullende teksten".

In uitvoering van de resolutie van het Vlaams Parlement van 21 januari 2004 betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen (Stuk 1981 – Nr.3) is een tweede rondzendbrief van 25 mei 2004 van toenmalig Vlaams minister Jef Tavernier van kracht, waarin de gemeenten ertoe worden aangezet om op te treden tegen de problemen van lawaaioverlast door vogelschrikkanonnen. Deze rondzendbrief stelt dat:

Als algemeen principe moet gelden dat vogelschrikkanonnen verboden zijn omwille van de geluidshinder die ze veroorzaken en dat dit dient te worden verankerd in een gemeentelijk reglement. Slechts in uitzonderlijke gevallen en als er geen evenwaardig alternatief oorhanden is kunnen vergunningen worden toegestaan aan individuele land- en tuinbouwers voor het gebruik van vogelschrikkanonnen, mits voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de burgemeester.

Daarbij moet dan minstens aan de volgende bepalingen worden voldaan:

duidelijke afstandsregels (minstens 300 meter van woningen en 200 meter van de openbare weg);

een verbod op het gebruik van de kanonnen tussen 21.00 en 08.00 uur;

de toepassing van de algemene geluidsnormen voorzien in bijlage 2.2.1 van Vlarem II maximum 6 knallen per uur;

Het absoluut noodzakelijk is dat de gemeente actief promotie voert voor alternatieve milieuvriendelijke afschrikkingsmethodes en eventueel zelf initiatieven ontwikkelt voor aankoop en/of verhuur van de nodige materialen.

3. Bij het Vlaams Landbouw investeringsfonds werden de volgende dossiers ingediend voor alternatieve vogelafweersystemen.

Jaar	Aantal dossiers	Investeringsbedrag voor vogelafweer (Euro)	Corresponderende steun (Euro)
2004	5	8047,13	3218,85
2005	3	59471,50	23788,60
2006 (tot 31/7)	3	4059,26	1623,70

Vermits de algemene voorwaarden van het VLIF bepalen dat de minimum investering om in aanmerking te komen voor steun 6250 € is, dient de aankoop van alternatieve vogelafweer meestal gecombineerd te worden met andere investeringen. Het hoge bedrag in 2005 wordt verklaard door de investeringen in vogelafweernetten op een kleinfruitbedrijf.

In het kader van het voornoemde operationeel programma werden in 2005 11 dossiers ingediend ten bedrage van 3500 €, in 2006 werden reeds 55 dossiers ingediend, ten bedrage van 12000 €.

Uit deze cijfers blijkt dat de sensibiliseringsacties wel degelijk leiden tot investeringen en tot een andere aanpak voor vogelafweer door de land-en tuinbouwer.

4. A. Voor minister-president Yves Leterme.

Zoals de Vlaams Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur reeds stelde in zijn antwoord op het verzoekschrift bij het Vlaams Parlement nr. 34 van 4 mei 2006, is het niet opportuun om de Vlarem-regelgeving te wijzigen.

Het gebruik van vogelschrikkanonnen is immers in Vlaanderen sterk streekgebonden, dermate dat de aanpak van dit soort van hinder niet direct thuishoort in een algemene regelgeving zoals Vlarem. Bovendien, gelet op de aard en de soort van hinder, ligt het voor de hand dat, zelfs bij opname van een dwingende reglementering hieromtrent in Vlarem, de bevoegdheid over het al dan niet toelaten van dergelijke activiteit uiteindelijk toch aan de gemeenten zou worden toegewezen.

Het is duidelijk dat de bij omzendbrief gesuggereerde uitvaardiging van een politiereglement en sensibilisatie vooral zinvol is en de gemeenten die daadwerkelijk geconfronteerd worden met het probleem.

4. B. Voor minister Kris Peeters.

Naar mijn mening is bedoelde omzendbrief in dit geval wel degelijk correct ingezet om het bewuste probleem efficiënt aan te pakken, en dit om de volgende redenen:

zoals ik reeds op parlementaire vraag nr. 68 van 29 oktober 2004 antwoordde, heeft de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement zich bij verschillende gelegenheden uitgesproken over de problematiek rond vogelschrikkanonnen, doch op geen enkel ogenblik werd hierbij een piste voorgesteld die de bevoegdheid aan de gemeente zou onttrekken;

integendeel wordt in de resolutie van 21 januari 2004 ervan uitgegaan dat de burgemeester in uitzonderlijke gevallen aan individuele land- en tuinbouwers het gebruik van vogelschrikkanonnen moet kunnen toestaan als er geen evenwaardig alternatief voorhanden is; zoals minister-president Leterme boven reeds aanhaalde is het gebruik van vogelschrikkanonnen in Vlaanderen sterk streekgebonden, dermate dat de aanpak van dit soort van hinder niet direct thuishoort in een algemene regelgeving zoals VLAREM;

tijdens diverse besprekingen in het Vlaamse Parlement naar aanleiding van verzoekschriften en in de aanloop naar de bovengenoemde resolutie werd steeds gesteld 'dat het gebruik van veldkanonnen niet moet worden geregeld in VLAREM' (stuk 1524 (2002-2003) – Nr.1 van 21 januari 2003, p.3) en zelfs 'dat een regeling in VLAREM een voorbeeld zou zijn van een betuttelend optreden ten aanzien van de lokale besturen' (stuk 1981(2003-2004) – Nr. 2 van 13 januari 2004, p.6) ; regels voor dit soort van activiteiten opnemen in VLAREM zou bijgevolg leiden tot overregulering;

het is duidelijk dat de bij omzendbrief gesuggereerde uitvaardiging van een politiereglement ad hoc vooral zinvol is in die gemeenten waarin dergelijke activiteiten kunnen plaatsvinden in functie van de lokale omstandigheden; ik durf ervan uitgaan dat bestuurders van gemeenten

die daadwerkelijk geconfronteerd worden met het probleem zeker het gesuggereerde gemeentelijke reglement zullen vaststellen met het oog op de bescherming van hun inwoners.

Tenzij het Vlaams Parlement ter zake zijn houding wijzigt, blijf ik dan ook van oordeel dat de tot dusver gevolgde werkwijze moet volstaan om het gestelde probleem voldoende adequaat te kunnen aanpakken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 78
van 17 augustus 2006
van **JOS STASSEN**

Anti-hagelkanonnen - Reglementering

Fruitboeren gebruiken verschillende methoden om hagel te bestrijden. Bij de omwonenden is daarbij het hagelkanon berucht want het zorgt voor hoge geluidspieken. Zo'n anti-hagelkanon is een installatie met bovenaan een grote trechter die naar de wolken gericht is. Het systeem zou ervoor zorgen dat het regent in plaats van hagelt.

De lawaaihinder is nog veel groter dan bij de vogelschrikkanonnen. Vandaar de noodzaak om als overheid reglementerend op te treden.

1. Worden er door het Vlaams Gewest beperkingen voorgeschreven omtrent het gebruik van deze anti-hagelkanonnen?
2. Welke vergunning is nodig om dergelijke apparatuur te plaatsen?
3. Zijn er plannen om, naar analogie met de vogelschrikkanonnen, een omzendbrief naar de gemeenten te sturen met een voorstel van politiereglement ter beperking van de lawaaioverlast van anti-hagelkanonnen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 17 augustus 2006

van **JOS STASSEN**

---

1. Het werkingsprincipe van het anti-hagelkanon bestaat erin om via schokgolven het mechanisme dat in een onweersbui verantwoordelijk is voor de vorming van hagel te verstoren. Het hagelkanon bestaat uit een conische koker uit 1 stuk. De hoogte is 6 m en het weegt ca. 450 kg. Door de explosie van acetyleneegas worden elliptische schokgolven met een lage frequentie in de lucht geschoten. Deze golven verplaatsen zich met de snelheid van het geluid en zorgen ervoor dat onweerswolken gedestabiliseerd worden. Om de 6-7 seconden wordt een schokgolf weggeschoten. Dit veroorzaakt geluidshinder. De actieradius van een dergelijk anti-hagelkanon bedraagt ongeveer 500 m, waardoor een oppervlakte van ongeveer 80 ha zou kunnen gevrijwaard worden van hagel.

Om het gewenste effect te bekomen, moet het hagelkanon 30 minuten voor het onweer in gang gezet worden. De detectie van onweerswolken gebeurt via een radarsysteem. De fruitteler kan zelf een radar installeren of via sms-berichten van het KMI op de hoogte gebracht worden van naderend onweer. De radar kan een gebied met een straal van 40 km omvatten.

Een anti-hagelkanon kost ongeveer 35.000 euro exclusief container en fundering waar het op staat. De radar kost ongeveer hetzelfde bedrag.

Uit contacten met het KMI blijkt dat er twijfels zijn over de goede werking van een anti-hagelkanon. Volgende punten staan wel vast:

- het hagelkanon werkt niet tegen "winterhagel" (bevroren regen) die meestal vroeg in het voorjaar valt
- het werkt niet bij sterke wind tijdens het onweer
- het verplaatst de hagel niet want de hagel valt theoretisch als regen of gesmolten sneeuw.

Anti-hagelkanonnen zijn niet ingedeeld bij Vlarem. Dit betekent dat er momenteel door het Vlaams Gewest geen beperkingen voorgeschreven zijn omtrent het gebruik van deze anti-hagelkanonnen.

2. Voor het plaatsen van de container, die een vaste constructie is, is een bouwvergunning nodig. Op dit ogenblik is er geen vergunning nodig voor gebruik van het kanon maar omwille van de geluidshinder vragen vele gemeenten wel aan de fruittelers om melding te doen van het kanon zodat de omwoners weten wat er gaande is. Sommige gemeenten leggen ook beperkingen op omwille van de geluidshinder.
3. Alhoewel er verschilpunten zijn inzake geluidsniveau, frequentie en duurtijd van gebruik, aantal installaties en regio's waar anti-hagelkanonnen en vogelafschrikkanonnen geplaatst worden, is de problematiek bij het gebruik van de beide toestellen gelijklopend. Omdat er reeds omzendbrieven inzake vogelafschrikkanonnen verstuurd zijn is het weinig zinvol om een omzendbrief naar steden en gemeenten te sturen met een voorstel van politiereglement voor de beperking van de lawaai-overlast van anti-hagelkanonnen. Een dergelijke omzendbrief is trouwens niet verordenend omwille van de gemeentelijke autonomie. Gemeenten waar de werking van anti-hagelkanonnen als hinderlijk ervaren wordt zullen ongetwijfeld acties ondernemen, hetzij op reglementair vlak, hetzij op het vlak van sensibilisatie. Communicatie tussen alle betrokken partijen is hierbij erg belangrijk.

Tenslotte wil ik er op wijzen dat anti-hagelnetten een alternatief zijn voor het anti-hagelkanon. Een nadeel is wel dat door de verminderde lichtintensiteit anti- hagelnetten een probleem kunnen vormen voor de kleuring en de bloemknopvorming, vooral bij Jonagold. Dit wordt verder onderzocht op het praktijkcentrum voor de fruitteelt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 79
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Dag ter bestrijding van de homofobie

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd er bij de federale regering op aan te dringen ervoor te ijveren dat de internationale instanties, inzonderheid de Verenigde Naties, het Hoog Commissariaat voor de Rechten van de Mens en de Europese Commissie, 17 mei, de dag ter bestrijding van de homofobie, op hun officiële agenda plaatsen, om zo meer ruchtbaarheid te geven aan de toekomstige initiatieven en aan de in dat verband al gestarte proefprojecten.

1. Heeft de minister-president intussen al enige actie ondernomen naar de federale regering om dit punt van de resolutie uit te voeren?

Welke concrete initiatieven heeft hij dienaangaande reeds genomen of zal hij nemen?

2. Heeft de minister-president hierop reeds een reactie ontvangen van de federale regering?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Deze vraag is de bevoegdheid van Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 80
van 23 augustus 2006
van **JOS STASSEN**

Vlaamse overheid - Rechtszaken

Alleen al bij de rechtbank van eerste aanleg in Brussel voeren de verschillende overheden en administraties in België 598 processen tegen elkaar, aldus De Standaard van 16 augustus laatstleden.

Het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap zouden daarvan respectievelijk 64 en 31 - samen zo'n 16 % - rechtszaken voor hun rekening nemen.

1. Wat is op dit ogenblik het totale aantal lopende rechtszaken in België van het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap?
2. In hoeveel gevallen zijn dit rechtszaken tegen andere overheden van dit land? Welke? Over hoeveel gevallen gaat het daarbij telkens?
3. In hoeveel gevallen zijn het rechtszaken:
  - van Vlaams Gewest tegen Vlaams Gewest;
  - van Vlaamse Gemeenschap tegen Vlaamse Gemeenschap;
  - van Vlaams Gewest tegen Vlaamse Gemeenschap?
4. Wat was voor de voorbije jaren de jaarlijkse kostprijs van de processen van de Vlaamse overheid?
5. Welke besluiten worden getrokken uit deze cijfers?
6. Gaat de minister-president ervan uit dat "bemiddeling" een alternatief instrument kan zijn terzake?
Zo ja, worden er initiatieven genomen om "bemiddeling" te promoten?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 23 augustus 2006

van **JOS STASSEN**

1. Het totale aantal rechtszaken op 1 september 2006 hangende voor Belgische rechtbanken, waarin de Vlaamse Gemeenschap eiser of verweerder is = 1385

Het totale aantal rechtszaken op 1 september 2006 hangende voor Belgische rechtbanken, waarin de Vlaamse Gewest eiser of verweerder is = 13.161

2. Aantal rechtsgedingen tegen andere Belgische overheden (gedingen voor het Arbitragehof niet meegerekend)

Verweerder =	Eiser = Vlaamse Gemeenschap	Eiser = Vlaamse Gewest
Federale Staat	6	93
Franse Gemeenschap	1	0
Waalse Gewest	0	4
Brusselse Gewest	10	3
Gemeenten	2	17
Polders en Wateringen	0	1

3. Aantal rechtsgedingen (gedingen voor het Arbitragehof niet meegerekend)

van Vlaams Gewest tegen Vlaams Gewest	2
van Vlaamse Gemeenschap tegen Vlaamse Gemeenschap	0
van Vlaamse Gewest tegen Vlaamse Gemeenschap (of omgekeerd)	1

4. Totale jaarlijkse kostprijs gedingvoering (erelonen, kostenvergoedingen, ...) voor alle rechtsgedingen bedoeld onder 1

	euro
2004	3.905.478,1
2005	3.804.538,9
2006	3.445.515,3

5. Het aantal rechtszaken waarin de Vlaamse Gemeenschap en vooral het Vlaamse Gewest betrokken zijn (vraag 1) lijkt aanzienlijk maar in de cijfers zijn ook de procedures voor de Raad van State

begrepen. Een belangrijk deel van de rechtsgedingen betreft procedures waarin particulieren de schorsing of vernietiging vorderen van beslissingen van de Vlaamse Regering of van de leden van Vlaamse Regering. De Vlaamse overheid heeft geen vat op het aantal van dergelijke procedures. Het aantal gedingen waarin de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest eisende partij is, is eerder beperkt.

Er moet ook rekening gehouden worden met het feit dat in een aantal sectoren (bijv. fiscaliteit) de wet voorschrijft dat betwistingen beslecht worden via gerechtelijke procedures.

Waar dat niet het geval is wordt er naar gestreefd het aantal rechtsgedingen te beperken door het afsluiten van minnelijke regelingen

Het overgrote deel van de gedingen gevoerd tegen de federale overheid betreft geschillen met betrekking tot de rechtsopvolging ten gevolge van de staatshervorming 1988. De overdracht van lasten van het verleden was op onduidelijke wijze geregeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989. Een goede wettelijke regeling van de rechtsopvolging tussen verschillende overheden kan bijgevolg het aantal rechtsgedingen drastisch beperken.

Vaak is de Vlaamse overheid ook geen rechtstreekse eiser maar eiser in vrijwaring tegen een andere overheid na dagvaarding door een particulier.

Er kunnen weinig conclusies getrokken worden uit de cijfers met betrekking tot de kostprijs van de rechtsgedingen. Verschillende initiatieven werden genomen om de kosten te beperken, bijvoorbeeld abonnementensysteem, samenwerking met de Centrale Invorderingscel van het Agentschap Vlaamse Belastingdienst, ...

6. Bemiddeling, in die zin dat een neutrale derde (= de bemiddelaar of mediator) de partijen helpt om tot een wederzijds aanvaardbare oplossing te komen, kan zeker niet voor alle geschillen met de overheid een alternatief instrument zijn:

- In veel gevallen schrijft de wet voor dat na uitputting van de administratieve beroepsprocedures, die overigens kunnen worden beschouwd als een mogelijkheid tot bemiddeling, een geschil aanhangig wordt gemaakt bij de rechtbank. Zie bijvoorbeeld de fiscale regelgeving die voorziet dat wanneer het administratief beroep wordt afgewezen, het geschil aanhangig kan worden gemaakt bij de Rechtbank van Eerste Aanleg. De fiscale regelgeving is van openbare orde. Het is daarom niet mogelijk via bemiddeling een fiscaal geschil te beëindigen.

- Er bestaat op dit moment meestal geen instantie die onafhankelijk zou kunnen bemiddelen; voor geschillen tussen Belgische overheden onderling bestaat er wel een platform voor onderhandeling, m.n. het Overlegcomité.

- Voor de procedures bij de Raad van State is er geen ruimte voor bemiddeling of onderhandeling gelet op de korte termijnen voor het instellen van het beroep. Bemiddeling zou alleen mogelijk worden als die procedure de termijnen opschort.

- Bemiddelingsprocedures zijn niet noodzakelijk kosteloos. Meestal zijn ook bij bemiddeling advocaten betrokken.

- In veel gevallen heeft de overheid een gebonden bevoegdheid en kan ze niet zomaar onderhandelen of afwijken van haar standpunt.

Ik verwijs ook naar de rechtsleer waarin bemiddeling als een mogelijkheid wordt beschouwd maar niet in alle gevallen: zie bijvoorbeeld DE GEYTER, L., *Bemiddeling in het bestuursrecht, alternatieve methoden tot beslechting van bestuursgeschillen*, in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die keure, 2006.

Dat neemt niet weg dat in de gevallen waarin het wel mogelijk is -in het bijzonder in de situaties waarin de Vlaamse overheid als contractant deelneemt aan het rechtsverkeer en dus aan de zelfde regels onderworpen is als particulieren- zoveel mogelijk gestreefd wordt naar minnelijke schikkingen om het aantal rechtsgedingen te beperken. Voor de betwistingen van groot financieel of maatschappelijk belang wordt met alle betrokken actoren overlegd om de voor- en nadelen van procederen of onderhandelen af te toetsen.

Voor de Landbouwsteun wordt het aantal rechtszaken beperkt door toepassing van de schuldvergelijking. Er worden ook initiatieven genomen om het instrument bemiddeling en/of conflictoplossing binnen de ruimtelijke ordeningsregelgeving te onderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 81
van 15 september 2006
van **LUDO SANNEN**

Vlaamse wijnproductie - Steun

Het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) staat in voor de promotie van onze landbouwproducten. Ook wijn wordt op beperkte schaal geproduceerd.

De Europese wijnproductie zit in een crisis. Jaarlijks blijven de Europese wijnboeren met grote overschotten zitten. Op nationaal niveau kunnen de lidstaten dit nog compenseren met subsidies, doch dit zijn maatregelen op korte termijn. Europa stuurt aan op een afbouw van de druiventeelt voor wijnproductie. Daartoe bereidt de Europese Commissie een wijnplan voor, dat eind dit jaar of begin volgend jaar klaar moet zijn.

De Belgische wijn is echter langzaam aan in opmars, wel veeleer als lokale delicatessen en gewaardeerd streekproduct. Door de zeer warme zomer van 2003 beleefden de Belgische wijntelers een topjaar. Vooral de streek van het Hageland, de traditionele druivenstreek rond Hoeilaart en Overijse en Haspengouw staan bekend om hun lokale wijnproductie.

1. Op welke wijze ondersteunt het VLAM de wijnproductie?
2. Welke mogelijkheden zijn er om aan productverbetering te doen?
3. Kan geïnvesteerd worden in betere opleidingen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 15 september 2006
van **LUDO SANNEN**

---

1. VLAM is vanuit het Vlaams Gewest van in de jaren '90 belast met de opvolging en erkenning van de Vlaamse wijnen.

De inbreng en ondersteuning van VLAM is voornamelijk administratief: redigeren van Vlaamse regelgeving en lastenboeken, opvolgen van beslissingsprocedures, deel uitmaken van de respectievelijke erkenningscommissies, administratief toezicht op de correcte naleving van de regelgeving.

Hierbij wordt nauw samengewerkt met de wijnbouwers, de Belgische Federatie van Wijn en Gedistilleerd en de FOD Economie.

Het resultaat is dat er nu vijf erkende wijnen zijn in Vlaanderen: Hagelandse, Haspengouwse, Heuvellandse, mousserende en landwijn, met een steeds constantere en hogere productkwaliteit.

Daadwerkelijke promotie voor Vlaamse wijn als product wordt momenteel niet door VLAM gemaakt, aangezien de financiële middelen hiervoor ontbreken.

De individuele Vlaamse wijnbouwers komen wel in aanmerking voor het streekproductenlabel van VLAM. Momenteel zijn twee aanvraagdossiers in onderzoek.

2. Mogelijkheden voor productverbetering zijn:

- het aanplanten van (nieuwe) wijnstokken en de overenting van meer beloftevolle rassen; de Vlif investeringssteun bedraagt 20 %;
- een betere vinificatie door investeringen in bedrijfsgebouwen en uitrusting; de Vlif investeringssteun bedraagt 20 %;
- de aankoop van machines en materieel; de Vlif investeringssteun bedraagt 10 %;
- de uitvoering van een bodemkundig onderzoek voor de al dan niet geschiktheid van een perceel als wijngaard en voor de keuze van de meest geschikte kloon per perceel. Hier is er geen steun voorzien;
- het realiseren van een groene oogst voor een rendementsbeperking (hl) per ha. Hier is er geen steun voorzien;
- een zero-bemesting.

3. Investering in betere opleidingen.

De organisatie van opleidingen ligt in handen van de erkende centra voor landbouwvorming. Opleidingsinitiatieven bestemd voor de wijnbouwsector zijn mogelijk mits aan de subsidiëeringsvoorwaarden is voldaan. Het initiatief ligt dus bij de sector zelf. Er hebben in 2006 reeds enkele lessenreeksen over professionele wijnbouw plaatsgevonden in de provincie Limburg.

FIENTJE MOERMAN,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 87
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandenbroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 5 juli 2006

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 89
van 8 september 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Surveyonderzoek - Participatie gehandicapten

Er zijn nog steeds een aantal lacunes in de methodologie waarmee de huidige dataverzameling gebeurt. Surveys over de maatschappelijke participatie van personen met een beperking, voldoen aan de kwaliteitseisen van surveyonderzoek. Toch kunnen er met betrekking tot de representativiteit van de groep personen met beperkingen, enkele bedenkingen worden gemaakt.

Zowel voor de deelname van mensen met een visuele beperking, als mensen met een auditieve of een verstandelijke beperking levert de organisatie van de meeste enquêtes een aantal problemen op. Hierdoor komt de representativiteit van de gegevens over de groep personen met een functiebeperking in het gedrang.

Waarschijnlijk mede omdat onderzoek over de participatie terzake van personen met een beperking nog vrij nieuw is, werd er tot voor kort aan dit methodologische probleem weinig aandacht gegeven in de academische literatuur.

Surveyonderzoek vergt van respondenten een zeker niveau van vaardigheden op het cognitieve en het communicatieve vlak. Net deze aspecten hangen ook sterk samen met de aard van handicaps.

De gebruikelijke onderzoeksmethodes laten ook niet toe dat personen met een auditieve of visuele handicap geïnterviewd kunnen worden. Het veldwerkprotocol staat dat niet toe, omdat eenieder volgens hetzelfde gestandaardiseerde materiaal geïnterviewd dient te worden.

Bijkomend is er het feit dat tijdens de veldwerkfase van het surveyonderzoek, interviewers op autonome wijze beslissen of de gecontacteerde persoon al dan niet in staat is een interview te laten afnemen.

Nochtans zijn er heel wat maatregelen die men kan nemen voor het verhogen van de participatie aan het surveyonderzoek van personen met een beperking. Mits redelijke aanpassingen voor het toegankelijker maken van surveyonderzoek kan dit de deelname verhogen.

Voor personen met een auditieve beperking zou er een geschreven instrument kunnen worden gebruikt.

Mensen met een visuele beperking zou men kunnen bereiken door telefonisch een interview af te nemen en/of vragenlijsten en ander materiaal in een aangepaste vorm (vergroot lettertype, digitaal, braille) aan te bieden. Een andere mogelijkheid is de vragenlijst op een audiocassette aan te bieden, en de respondenten te laten antwoorden op een tweede, lege audiocassette.

Vragen in een survey zouden ook makkelijker en duidelijker kunnen worden gesteld. Hoe makkelijker en duidelijker de vragen, hoe meer mensen met een verstandelijke beperking kunnen deelnemen. Moeilijke vragen zouden op maat van betrokkene herhaald kunnen worden zonder afbreuk te doen aan de inhoud.

Interviewers kunnen ook getraind worden om de aangepaste technologieën te gebruiken die mensen met functiebeperkingen in het dagelijkse leven gebruiken. Dit zou ervoor kunnen zorgen dat interviewers zich meer op hun gemak voelen bij het gebruik van deze technologieën, maar ook bij het communiceren met mensen met functiebeperkingen.

Welke initiatieven werden reeds genomen om de participatie van personen met een handicap aan surveyonderzoek te verhogen?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 8 september 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 115
van 22 februari 2006
van **WERNER MARGINET**

Schooldirecteurs - Mandaatsysteem

De directieleden zijn de centrale spil van de schoolwerking. Leerkrachten, leerlingen, ouders, en alle betrokkenen hebben er baat bij dat de directieleden waardevolle krachten zijn. Maar het is niet altijd makkelijk de juiste persoon op de juiste plaats te hebben (of te houden).

Eén van de mogelijkheden om zowel kwaliteit bij directies te garanderen als sneller te kunnen inspelen op noden, is het mandaatsysteem dat de minister als “idee” lanceerde.

Om de impact ervan te kunnen inschatten had ik graag het volgende vernomen.

1. Op welke argumenten (resultaten van studies) baseert de minister dit idee?
2. Hoeveel directeurs zonder bekwaamheidsbewijs van directeur waren in functie in de basisscholen van het gemeenschapsonderwijs tijdens de schooljaren 2000-01, 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05?
3. Hoeveel personeelsleden met bekwaamheidsbewijs van directeur voor een basisschool waren in het gemeenschapsonderwijs beschikbaar maar hadden geen functie als directeur tijdens de schooljaren 2000-01, 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 22 februari 2006
van **WERNER MARGINET**

---

1. In tegenstelling tot wat de Vlaamse volkvertegenwoordiger poneert, is het invoeren van het mandaatsysteem in het onderwijs geen nieuw initiatief.

Door het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs werd in de decreten van 27 maart 1991(waarin de rechtspositieregeling van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, respectievelijk het gesubsidieerd onderwijs wordt geregeld), een hoofdstuk Vter, dan wel IVter – “Mandaat” - ingevoegd waardoor de aanstelling van een directeur onder de vorm van een mandaat principieel wordt vastgelegd voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs.

In de memorie van toelichting bij het decreet van 14 juli 1998 lees ik o.a. de volgende motivering:

“Voor alle nieuwe aanstellingen van directeur geldt vanaf 1 september 1999 een mandaatsysteem. De directeur neemt in de school een zeer belangrijke leidinggevende positie in: hij stuurt de school. Het is voor de school dan ook cruciaal dat aan het hoofd een gemotiveerd en enthousiast personeelslid staat dat zich sterk engageert en alles eraan doet om dit engagement waar te maken.

De lokale inrichtende macht is het best geplaatst om enerzijds de meeste geschikte kandidaat te vinden om de functie van directeur uit te oefenen, en om anderzijds ook te beoordelen hoe de gemandateerde zijn functie uitoefent. Daarom is het ook van groot belang dat de lokale inrichtende macht de volledige verantwoordelijkheid draagt over de aanstelling of de beëindiging van het mandaat.....”

Op zich was de figuur van het “mandaat” trouwens niet nieuw in het onderwijslandschap. Het decreet betreffende de hogescholen van 13 juli 1994 voerde al een aantal mandaatfuncties in.

Het was oorspronkelijk de bedoeling van de decreetgever om het mandaat van directeur in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs vanaf 1 september 1999 in te voeren. Aangezien de vorming van de scholengemeenschappen in het secundair onderwijs, een zeer zware operatie was die vooral ten laste van de directies kwam, werd het niet opportuun geacht het mandaat voor directies in te voeren op 1 september 1999 en werd het verdaagd naar 1 september 2000.

Uiteindelijk werd door het Onderwijsdecreet XII van 20 oktober 2000 deze datum verschoven naar een door de Vlaamse regering te bepalen datum.

Ondertussen was het principe van de invoering van het mandaatsysteem voor de directeurs uitbereid tot de centra voor leerlingenbegeleiding (decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding), tot de centra voor volwassenenonderwijs (decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs) en het

basisonderwijs en het deeltijds kunstonderwijs (Onderwijsdecreet XII van 20 oktober 2000). Zodat in beginsel voor alle directiefuncties het “mandaat” werd ingevoerd.

Omdat de werkelijke invoering in het werkveld slechts kon gebeuren bij besluit van de Vlaamse regering en een dergelijke beslissing nog niet werd getroffen, bleef de invoering van het mandaat, op een uitzondering na, dode letter.

Enkel voor de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) werd deze stap door het Onderwijsdecreet XII wel gezet. Derhalve blijft de feitelijke invoering van een vorm van mandaat voor de directeurs dan ook beperkt tot de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB).

In de memorie van toelichting bij het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XII-Ensur werd dit als volgt gemotiveerd:

“..... Het aanstellen van directeurs bij wijze van mandaat is voor de CLB's, het gewoon en buitengewoon basis- secundair onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie en het deeltijds kunstonderwijs een belangrijke vernieuwing en betekent dat voor de CLB's en voor de voormelde onderwijsniveaus het bevorderingsambt van directeur een andere invulling zal krijgen. Het is dan ook meer dan logisch dat een dergelijke nieuwe visie op één van de belangrijkste leidinggevende functies in het onderwijs op een planmatige wijze wordt ingevoerd. Op grond van het huidige decreetartikel dient op 1 september 2000 zowel in de CLB's, het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs als in het onderwijs voor sociale promotie het mandaat van directeur te starten. Als gevolg van de bepalingen van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding is er thans binnen de PMS-centra en de MST-equipes een volledige omvorming en reorganisatie aan de gang die bedoeld is om de oprichting en implementatie van de centra voor leerlingenbegeleiding op 1 september 2000 op een gestructureerde wijze te doen verlopen. Dit laatste decreet bepaalt dat het personeelslid dat op 31 augustus 2000 in een betrekking benoemd of aangesteld is in een vacant of niet-vacant ambt van directeur op 1 september 2000 geconcordeerd wordt naar het ambt van psycho-pedagogisch consulent. Anderzijds bepaalt hetzelfde decreet dat het bevorderingsambt van directeur bij mandaat wordt toegewezen. Uit het samenlezen van deze beide artikelen blijkt dat in de CLB's, op 1 september 2000 alle directeurs mandaathouder zijn.

Gelet op deze specifieke situatie wordt voorgesteld op 1 september 2000 enkel in de CLB's, met het mandaat van directeur te starten. In de andere onderwijsniveaus zal later op een getrapte wijze en op grond van de ervaringen het mandaatsysteem worden ingevoegd. Dit kan dan gebeuren op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt.....”

Ik moet hierbij wel aanmerken dat het bij de directeur CLB eigenlijk niet om een echt mandaat gaat, zijnde een tijdelijke aanstelling van bepaalde duur, desgevallend met een mogelijkheid tot verlenging.

In feite betreft het een tijdelijke aanstelling van onbepaalde duur, waarbij het personeelslid belast met een dergelijk “mandaat” in een vacante betrekking op zijn verzoek na de leeftijd van 55 jaar in deze betrekking vastbenoemd kan worden. Uiteraard heeft de thans voor de directeurs CLB in voege zijnde regeling een relatie met de pensioenregeling, die in overeenstemming met de Grondwet, ook wat de onderwijssector betreft, een federale materie is.

Op te merken valt dat aan de directeurs CLB, mandaathouders en vastbenoemde titularissen, een aanvullende directeursvergoeding wordt toegekend, die in uitvoering van Onderwijs-CAO VII onder de vorm van een bijwedde wordt uitgekeerd, die pensioenrechten kan genereren.

Bij de onderwijsinspectie werd door het decreet van 13 april 1999 voor bepaalde functies (coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal) eveneens het mandaat ingevoerd, zij het dat ook hier het personeelslid belast met een mandaat in een vacante betrekking in zijn ambt vanaf de leeftijd van 55 jaar benoemd kan worden.

Ondertussen werden door het Onderwijsdecreet XI van 18 mei 1999 eveneens de mandaten van algemeen directeur en van coördinerend directeur ingevoerd. Deze mandaten zijn eveneens van onbepaalde duur, maar kunnen niet leiden tot een vaste benoeming. Wel werd de mandaatstoelage (vergoeding) omgezet in een bijwedde, die pensioenrechten kan genereren (Onderwijsdecreet XIII van 10 juli 2001).

Uit het voorgaande blijkt dat er echt geen nieuwe studies noodzakelijk zijn over het principe van de invoering van het mandaatsysteem. Het Vlaams Parlement heeft in vorige legislaturen decretaal al duidelijke lijnen uitgetekend die steunen op argumenten waarbij ik mij, wat het uitgangspunt betreft, aansluit.

Dienaangaande verwijs ik tevens naar de uitgebreide motivering in punt 3.1. van mijn beleidsnota 2004-2009 waarin ik bijzondere aandacht schenk aan de rol van de schoolleiding, de directie, in het bestuur en het beleid in onderwijs en waarin ik bevestig dat het mijn bedoeling is om de schoolleiding verder te professionaliseren. In mijn beleidsbrief 2005-2006 vermeld ik trouwens enkele concrete maatregelen die noodzakelijk zijn om de rol van de schoolleiding beter te waarderen nl. een betere bezoldiging, de invoering van een mandaatsysteem, en, ten derde, meer mogelijkheden voor verdere professionalisering. Uiteraard moet dit met de onderwijspartners grondig worden overlegd.

In het kader van de besprekingen m.b.t. Onderwijs-CAO VIII werden deze punten dan ook met het akkoord van de onderwijspartners op tafel gelegd. Hierover wordt thans onderhandeld.

2. De tweede en derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffen enkel het gemeenschapsonderwijs en behandelen een totaal ander thema dan de invoering van het mandaatsysteem, meer bepaald de professionalisering van de schoolleiding, met name het verstrekken, en zelfs verplichten van het volgen van een (preservice) opleiding voor men in dienst kan treden, dan wel een (in-service) opleiding voor de directeurs in functie, al dan niet afgesloten met een bekwaamheidsproef, in voorkomend geval bekroond met een bekwaamheidsattest.

In mijn beleidsbrief spreek ik over een wetenschappelijk onderbouwde, maar realiteitsbetrokken nascholing, in de eerste plaats voor de coördinerend en algemeen directeurs en ten behoeve van de jonge directies (punt 2.3.1).

Op dit moment is een dergelijke vorming statutair enkel verplicht in het gemeenschapsonderwijs, dat hiermede de traditie van het voormalige Rijksonderwijs (dat al "directiebrevetten", verkregen na een vergelijkend examen, oplegde), zij het in sterk geactualiseerde vorm verder zet.

Naast en aanvullend op de regelgeving voor het gemeenschapsonderwijs is er decretaal ook voor de directeurs van de centra voor leerlingenbegeleiding een "bewijs van specifieke vorming inzake leidinggeven", erkend door de Vlaamse regering voorzien (artikel 48 §2 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding).

Uiteraard vragen ook de meeste schoolbesturen/inrichtende machten/centrumbesturen van de gesubsidieerde sector, zonder hiertoe statutair verplicht te zijn, nascholingsinspanningen van de (toekomstige) directeurs. De onderscheiden koepelorganisaties hebben diverse nascholingsinitiatieven terzake ontwikkeld, dan wel overeenkomsten afgesloten met

aanbieders van nascholing. Het verheugt me overigens dat een aantal universiteiten recent in dit verband initiatieven hebben ontwikkeld.

Wat het concrete antwoord op de tweede vraag betreft, worden de voorwaarden inzake aanstelling in het ambt van directeur vastgelegd in het Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, meer bepaald in artikel 46 (toelating tot de proeftijd) en artikel 50 (tijdelijk waarnemende aanstelling).

Eenzijds dient men (o.a.) 'houder te zijn van een voorzien bekwaamheidsbewijs', zoals vastgelegd in de respectieve besluiten van de Vlaamse regering, en anderzijds dient men te beschikken over de 'bekwaamheden vereist voor het ambt'. Deze bekwaamheden en het functieprofiel op basis waarvan zij zijn vastgelegd, worden door de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs vastgelegd en getest in een proef onder de verantwoordelijkheid van de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Personeelsleden die de specifieke vorming voor directeur hebben doorlopen en slagen in de proef, krijgen een bekwaamheidsattest voor het ambt van directeur.

Wat de voorwaarde 'bezit bekwaamheidsbewijs' betreft, dient men ten aanzien van het departement Onderwijs en Vorming verplicht te beschikken over een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs om toegelaten te kunnen worden tot de proeftijd (met het oog op vaste benoeming). Hier is geen afwijking mogelijk.

Wat de waarnemende aanstellingen betreft, kunnen de raden van bestuur slechts een personeelslid met een 'ander bekwaamheidsbewijs' kunnen aanstellen, wanneer er geen kandidaten zijn die een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben.

Wat de voorwaarde 'bezit van het specifieke bekwaamheidsattest voor directeur' betreft, is de regeling analoog.

Om toegelaten te worden tot de proeftijd (met het oog op vaste benoeming), dient men hoe dan ook verplicht te beschikken over het bekwaamheidsattest voor het betrokken ambt. Voor een waarnemende aanstelling kan er slechts iemand zonder bekwaamheidsattest worden aangesteld voor zover er geen kandidaten zijn die over het bekwaamheidsattest beschikken.

Wat de gevraagde cijfergegevens betreft, beschikt het departement Onderwijs en Vorming niet over gegevens inzake de directeurs die zonder het specifieke bekwaamheidsattest tijdelijk waarnemend worden aangesteld. Dit is te verklaren vanuit de rol die de minister bevoegd voor Onderwijs en het departement Onderwijs en Vorming vervullen in de organisatie van het onderwijs en het daarbij horende personeelsbeleid.

Noch de minister, noch het departement richten zelf rechtstreeks onderwijs in en zijn daardoor geen werkgever van de personeelsleden uit het onderwijs. Anders dan voor 1 januari 1989, is de minister dan ook, op basis van artikel 24 §2 van de Grondwet dat in Vlaanderen wordt uitgevoerd, geen bevoegd gezag, ook niet over het gemeenschapsonderwijs. De rol van bevoegd gezag wordt wat het personeelsbeleid in het gemeenschapsonderwijs betreft, in overeenstemming met het bijzonder decreet van 14 juli 1998 uitgeoefend door de (thans 28) scholengroepen die dan ook optreden als werkgever.

Het departement Onderwijs en Vorming, betaalt via een derdebetalersysteem alleen de wedden(toelagen) en vergoedingen rechtstreeks aan de personeelsleden uit, voor zover aan een beperkt aantal voorwaarden wordt voldaan (in hoofdzaak de omkaderingsnormen en de algemene bekwaamheidsbewijzen).

Het beschikken over het bekwaamheidsattest voor directeur in het gemeenschapsonderwijs, behoort net zo min als het naleven van de statutaire voorrangsregels tot de minimale voorwaarden die door de uitbetalende overheid worden gecontroleerd. Deze elementen situeren zich volledig in de verhouding werknemer - werkgever (in concreto de binnen de scholengroepen van het gemeenschapsonderwijs).

Indien een (kandidaat-)personeelslid meent dat een (orgaan van een) scholengroep de statutaire regels niet respecteert, dient hij of zij zich tot de organen van de scholengroep en uiteindelijk tot de administratieve rechter, de Raad van State, te wenden. De minister van Onderwijs en het departement Onderwijs en Vorming hoeden er zich voor om betrokken te worden in dergelijke conflicten tussen werkgevers (de scholengroepen) en werknemers. Hierover worden dan ook door het departement geen gegevens opgevraagd.

Gelet op de strikte bevoegdheidsafbakening tussen het centrale bestuursniveau van het gemeenschapsonderwijs (de Raad en de afgevaardigd-bestuurder) enerzijds en de scholengroepen die bevoegd zijn voor het concrete personeelsbeleid anderzijds, beschikken ook de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs niet over concrete cijfers over hoeveel personeelsleden zonder het bekwaamheidsattest zijn aangesteld. Het gaat hier immers om een uitsluitende bevoegdheid van de raden van bestuur van de scholengroepen.

In elk geval is het zo dat hoe dan ook alle personeelsleden die vast benoemd of tot de proeftijd toegelaten zijn in het ambt van directeur over een dergelijk bekwaamheidsattest beschikken.

Enkel binnen de groep waarnemend aangestelde directies zijn er aanstellingen mogelijk zonder bekwaamheidsattest, waarbij het duidelijk moet zijn dat de raden van bestuur van de scholengroepen deze aanstellingen enkel kunnen uitvoeren binnen de decretaal voorziene regeling, nl. voor zover er geen kandidaten zijn die beschikken over het bekwaamheidsattest.

Het verzamelen van de gevraagde gegevens sinds 2000 is een omvangrijk werk, omdat alle scholengroepen bevestigd dienen te worden, die zelf retroactief, ook voor tijdelijk waarnemende aanstellingen van beperkte duur al hun scholen dienen te bevragen. Ik heb mijn diensten gevraagd om samen met de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs de scholengroepen te bevragen. Eenmaal dit omvangrijke werk achter de rug zal zijn, zal ik een aanvullend antwoord verstrekken.

3. Het Gemeenschapsonderwijs richt op regelmatige basis opleidingen in voor (kandidaat)directies zodat geïnteresseerden de kans krijgen om het bekwaamheidsattest te verkrijgen en aldus te voldoen aan deze decretale aanstellingsvoorwaarde.

Tevens bestaat er een systeem van gelijkstellingen waardoor personeelsleden die bepaalde opleidingen volgden of in het verleden een attest behaalden, eveneens geacht worden te voldoen aan het bezit van het bekwaamheidsattest.

Wat het basisonderwijs betreft werden door de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs volgende bekwaamheidsattesten directeur uitgereikt:

- proef jaar 2000: 79 attesten gewoon en 8 attesten buitengewoon basisonderwijs;
- proef jaar 2001-2002: 66 attesten gewoon en 8 attesten buitengewoon basisonderwijs;
- proef jaar 2003-2004: 78 attesten gewoon en 19 attesten buitengewoon basisonderwijs;
- proef 2005: 36 attesten gewoon en 0 attesten buitengewoon basisonderwijs.

Op de vraag hoeveel personeelsleden over het bekwaamheidsattest beschikken maar niet in dienst waren of zijn als directeur, zijn noch op het departement Onderwijs en Vorming, noch bij de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs concrete cijfers voorhanden.

Men moet dit specifieke bekwaamheidsattest zien zoals om het even welk diploma of getuigschrift.

Voor zover iemand over het bekwaamheidsattest beschikt, behoort het tot zijn/haar autonomie zich al dan niet kandidaat te stellen voor een bepaalde aangeboden betrekking.

Vaak zijn de houders van het bekwaamheidsattest erg selectief in het solliciteren naar een betrekking van directeur. Zij beperken zich vaak tot vacante betrekkingen in scholen die hen (b.v. omwille van het profiel of de geografische nabijheid) interessant lijken.

Voor waarnemende aanstellingen is het zelfs een vaak voorkomend gegeven dat de raden van bestuur van de scholengroepen geen kandidaturen ontvangen en oproepen geregeld moeten herhalen om überhaupt één kandidaat te vinden.

Het cijfermatig beantwoorden van deze vraag is nog moeilijker dan het beantwoorden van de tweede vraag, omdat niet alleen voor alle houders van een bekwaamheidsattest (ook uit het verleden), maar ook voor alle gelijkgestelde personeelsleden dient nagegaan worden of ze al dan niet als directeur aan de slag zijn.

Ik heb mijn diensten en de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs gevraagd om aan de scholengroepen de lijsten van de geslaagden sinds 2000 voor te leggen en aan te duiden welke personeelsleden al dan niet fungeren als directeur basisonderwijs. Ook deze gegevens zullen het voorwerp uitmaken van een aanvullend antwoord.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 22 februari 2006
van **WERNER MARGINET**

Na bevragingen uitgevoerd door de administratieve diensten van het Gemeenschapsonderwijs bij de 28 bevoegde scholengroepen, kan ik volgende aanvullende gegevens mededelen.

2. In dit deel van de vraag wordt gepeild naar sommige kwalificaties van de aangestelde directeurs in het basisonderwijs. In het al verstrekte antwoord werd het technisch-juridisch kader geschetst waarbinnen de aanstellingen in het gemeenschapsonderwijs moeten gebeuren en werd dienaangaande de nadruk gelegd op de bevoegdheid van de scholengroepen.

Uit de gegevens die door de scholengroepen van het Gemeenschapsonderwijs werden verstrekt, blijkt dat er tijdens:

- het schooljaar 2000 - 2001: 48
- het schooljaar 2001 - 2002: 33
- het schooljaar 2002 - 2003: 27
- het schooljaar 2003 - 2004: 25
- het schooljaar 2004 - 2005: 39

directeurs zonder bekwaamheidsattest in de basisscholen van het gemeenschapsonderwijs in functie waren. Het betreffen hier steeds tijdelijk waarnemende aanstellingen, hetzij in vacante betrekkingen, hetzij in niet-vacante betrekkingen, sommige van (zeer) beperkte duur; andere van langere duur.

Zoals al werd meegedeeld, is de aanstelling van personeelsleden, die niet in het bezit zijn van het hier geviseerde bekwaamheidsattest, slechts mogelijk voor zover er geen kandidaten zijn die wel over het bekwaamheidsattest beschikken. De raad van bestuur moet hierbij met de decretale bepalingen rekening houden.

3. Zoals al werd meegedeeld, werden in de laatste vijf schooljaren in totaliteit 294 bekwaamheidsattesten directeur basisonderwijs uitgereikt. Om na te gaan hoeveel van deze personeelsleden beschikbaar waren maar geen functie als directeur hadden, werd nagegaan welke personeelsleden op bepaalde data al dan niet fungeerden als directeur. Omdat aanstellingen ook tijdelijk kunnen zijn en er dus heel wat schommelingen in de aanstellingen zijn, werd er voor gekozen om in de laatste twee schooljaren op twee verschillende data het aantal personeelsleden te registreren die sinds 2000 een bekwaamheidsattest directeur hebben behaald en ook effectief als directeur waren aangesteld. Dit geeft de volgende resultaten:

- Schooljaar 2004 – 2005 Toestand 1 februari 2005:
Van de betrokken 294 personeelsleden waren er op dat ogenblik 150 (51%) personeelsleden effectief als directeur in een basisschool aangesteld.
- Schooljaar 2005 – 2006 Toestand 1 december 2005:
Van de betrokken 294 personeelsleden waren er op dat ogenblik 219 (75%) personeelsleden effectief als directeur in een basisschool aangesteld.

Op basis van deze cijfers zijn er dus nog een aantal personeelsleden in het bezit van het bekwaamheidattest die in theorie beschikbaar zijn om een ambt van directeur op te nemen maar dit (voorlopig nog) niet doen. De redenen hiervoor kunnen zeer divers zijn.

Een bekwaamheidsattest moet immers gezien worden zoals elk ander bekwaamheidsbewijs. Niet alle houders van het bekwaamheidsattest zijn geïnteresseerd in een onmiddellijke aanstelling als directeur.

Sommige personeelsleden volgen de opleiding met het oog op een aanstelling op een latere datum bv. in opvolging van de huidige nog actieve directeur in de eigen school van affectatie. Anderen volgen de opleiding gewoon uit interesse. Nog andere hebben een aanstelling in een welbepaalde school/scholengroep bij hun woonplaats voor ogen.

Vaak zijn er nog andere factoren waarom men zich al dan niet kandidaat stelt: een betrekking van lange of korte duur, de bereikbaarheid en ligging van de school, de schoolgrootte, een al dan niet vacante betrekking...e.d.

De beslissing om al dan niet gebruik te maken van het verworven bekwaamheidsattest berust, uiteraard, volledig bij het personeelslid zelf.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 213
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 214
van 5 juli 2006
van **LOUIS BRIL**

Tewerkstellingspremie 50-plussers - Voortijdig ontslag

Op 28 april laatstleden heeft de Vlaamse Regering het besluit tot invoering van de tewerkstellingspremie voor 50-plussers goedgekeurd. Intussen werden een kleine 50 premies toegekend. De premie geldt gedurende vijf kwartalen.

Bij de praktische toepassing rijzen echter vragen in verband met de al dan niet terugbetaling van de premie indien een werknemer binnen de minimale periode van vijf kwartalen vrijwillig ontslag neemt, of ontslag krijgt om dwingende redenen of met instemming van de vakbondsdelegatie.

Hoe dikwijls heeft deze situatie zich intussen al voorgedaan?

Welke regelingen werden daartoe uitgewerkt? Moet de werkgever de genoten premies terugstorten? Of worden ze behouden en verrekend bij aanwerving van de volgende aangeworven 50-plusser?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 5 juli 2006
van **LOUIS BRIL**

Momenteel werden al 1.017 aanvragen ingediend.

In het besluit van de Vlaamse Regering tot invoering van de tewerkstellingspremie staat onder artikel 10 :

“Als de arbeidsovereenkomst binnen de vijf kwartalen na de indiensttreding van de aangeworvene, door de aangeworvene zelf of wegens dringende reden lastens de aangeworvene wordt beëindigd, worden de uitbetaalde tewerkstellingspremies niet teruggevorderd van de onderneming.”

De werkgever moet zoals hierboven aangehaald de premie niet terugbetalen als de arbeidsovereenkomst binnen de vijf kwartalen na de indiensttreding van de aangeworvene, door de aangeworvene zelf of wegens dringende reden lastens de aangeworvene wordt beëindigd.

De VDAB schorst de betaling van de tewerkstellingspremie en vordert uitbetaalde premies terug volgens artikel 9 als blijkt :

- uit nauwkeurige en overeenstemmende vermoedens dat een onderneming een of meer werknemers heeft ontslagen met de uitsluitende bedoeling ze te vervangen door één of meer niet-werkende werkzoekenden die recht geven op de tewerkstellingspremie;
- dat de onderneming de in het besluit vermelde voorwaarden niet nageleefd heeft.

Gezien deze maatregel pas recent van kracht is (1/4/2006) heeft deze situatie (artikel 10) zich nog niet voorgedaan.

Ook is er nog geen terugvordering moeten gebeuren (artikel 9)

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 217
van 13 juli 2006
van **JOS STASSEN**

Inspecteurs islamonderwijs - Selectieprocedure

Over de netten heen volgden meer dan 20.000 leerlingen in Vlaanderen islamitisch godsdienstonderricht. Ongeveer 300 islamleerkrachten zijn vandaag werkzaam in Vlaamse scholen. 70 % van de islamleerkrachten werkt in het basisonderwijs, de overige 30 % in het secundair onderwijs. Het merendeel geeft les in het gemeenschapsonderwijs (65 %) en het officieel gesubsidieerd net (30 %). Enkelen (14 in 2003) zijn aangesteld in het vrij gesubsidieerd net.

Een van aanslepende kwesties in het dossier van de leerkrachten islamitische godsdienst is de aanstelling van de inspecteurs islamonderwijs.

Ongeveer anderhalf jaar geleden, op 15 februari 2005, werd er vanuit de VOEM (Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims) en VLIIG (Vlaamse leerkrachten van Islamitische Godsdienst) een open protestbrief verstuurd aan onder andere de minister en de VLOR (Vlaamse Onderwijsraad). De brief betwistte de procedure voor de selectie van inspecteurs islamonderwijs.

Mevrouw Van Kerrebroeck heeft de minister daarover toen een parlementaire vraag gesteld (Handelingen C 193 van 28 april 2005, blz. 22-23). Aangezien het hier om een aanstelling binnen de inspectie voor de levensbeschouwelijke vakken gaat, is de bevoegdheid van de overheid en de minister terzake echter zeer bescheiden en beperkt tot de administratieve sturing.

De minister heeft toen in het antwoord op de vraag van mevrouw Van Kerrebroeck ook persoonlijk enkele vraagtekens gezet bij het procedurele verloop van de toenmalige selectie voor inspecteurs islamonderwijs.

Aangezien de vorige aanstellingen tot inspecteur slechts voor één jaar konden gelden en nadien door de nieuwe Executieve konden worden herroepen, heeft de Executieve van de Moslims van België op 1 juni 2006 een nieuwe procedure opgestart voor de benoeming van drie islamonderwijsinspecteurs.

Op 28 juni 2006 ontving de minister een nieuwe protestbrief die de nieuwe selectie en voordracht van islamonderwijsinspecteurs aanvecht. De betwisting van de procedure richt zich onder meer op de volgende elementen:

- de verdeling van de inspectiefuncties. In de benoeming van inspecteurs zou onvoldoende rekening zijn gehouden met de oorspronkelijke verdeling van de inspectiefuncties zoals is opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, met name één fulltime inspecteur voor het lager onderwijs en twee fulltime inspecteurs voor het secundair en pedagogisch hoger onderwijs;

- de samenstelling van de jury. De jury bestond onder meer uit vier islamleerkrachten die in de toekomst zelf geïnspecteerd dienen te worden;
- het diploma waarover de geselecteerde kandidaten beschikken.

De kandidaten beschikken allen over - zoals dat officieel heet - een “voldoende” diploma, maar niemand zou over een “vereist” bekwaamheidsbewijs voor het onderwijzen van de islamitische godsdienst in het secundair onderwijs beschikken, zoals vooropgesteld werd in de wervingsaankondiging.

Vanuit het gedeeld belang dat de islamleerkrachten en het islamonderwijs in de Vlaamse scholen een kwaliteitsvol en als legitiem ervaren inspectiekorps kunnen krijgen - ik heb deze uitspraak letterlijk overgenomen uit het antwoord van de minister op de vraag van mevrouw Van Kerrebroeck - en zonder enige intentie om de geselecteerde kandidaten te wraken, heb ik volgende vragen ter verduidelijking aan de minister.

1. Kan de minister medelen of de procedure correct is verlopen?
2. Gezien de discussie en het protest bij de vorige voordracht van de inspecteurs islamonderwijs, in welke mate heeft de minister binnen zijn beperkte bevoegdheid terzake de huidige procedure opgevolgd of ondersteund?
3. Welke ondersteunende maatregelen plant de minister binnen zijn beperkte bevoegdheid opdat de voorgedragen inspecteurs hun opdracht met de nodige legitimiteit kunnen opnemen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 13 juli 2006
van **JOS STASSEN**

De organisatie van een specifieke inspectiedienst voor het toezicht op en de organisatie van de Islamitische godsdienst in de officiële scholen is een lang proces geweest.

In afwachting van een nieuwe Executieve van de Moslims besliste ik bij mijn aantreden om over te gaan tot voorlopige aanstelling van 2 halftijdse inspecteurs. De procedure hiertoe in 2005 werd toegewezen aan de toenmalige Executieve en heeft inderdaad achteraf heel wat reacties opgeroepen. Vorig jaar werd dan afgesproken om de procedure te starten voor een definitieve selectie. Concreet was deze procedure gericht op de selectie van 3 ambten van inspecteur Islamitische godsdienst, die halftijds (maximaal 6 aanstellingen) of voltijds kunnen ingevuld worden. Eén van de kandidaten heeft van bij de voorbereiding van de selectieprocedure zijn persoonlijke zorg omtrent de voorwaarden bij de verantwoordelijke inspecteur-generaal kenbaar gemaakt. We hebben dan ook – binnen de zeer beperkte ruimte die we als overheid hebben om de procedure te bewaken – alles in het werk gesteld om een herhaling van de betwistingen in 2005 te voorkomen. In die zin hebben de verantwoordelijken van de Executieve van de Moslims de verschillende stappen die tijdens de selectieprocedure dienden gezet te worden, kritisch besproken met mijn administratie. Voor het eigenlijke verloop van de gesprekken en de samenstelling van de jury moeten we uiteraard vertrouwen op de organiserende instantie, i.e. de Executieve van de Moslims.

Op grond van deze aanpak, kunnen we de gestelde vragen als volgt beantwoorden:

1. Volgens de informatie waarover wij beschikken en op basis van het toezicht dat we in beperkte mate konden uitvoeren op de uitvoering van de procedure, is alles correct verlopen. Zowel de oproep voor kandidatuurstelling als de voordracht van kandidaten door de moslimexecutieve gebeurde conform de regelgeving inzake diplomavooraanvragen en verdeling van de functies.
2. Zoals hoger reeds gesteld, hebben we binnen onze mogelijkheden toezicht gehouden op de procedure:
  - door voorbereidende gesprekken met de verantwoordelijke instantie;
  - door een kritische lezing van de oproep, vooraleer deze gepubliceerd werd;
  - door een kritische lezing van het dossier met de voordracht van de kandidaten voor het ambt van inspecteur-adviseur Islamitische godsdienst.
3. Er zijn m.b.t. het opnemen van de opdracht geen bijzondere ondersteunende maatregelen nodig. De inspecteurs-adviseur zullen begeleid worden door de bevoegde inspecteur-generaal zover hij daartoe bevoegd is. Dit impliceert o.m. de betrokkenheid van de inspecteurs bij de zogenaamde commissie levensbeschouwelijke vakken, een werkverband waar de verschillende levensbeschouwelijke inspectiediensten afspraken maken over werkorganisatie en over afhandeling van gemeenschappelijke knelpunten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 218
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Toegankelijkheid schoolgebouwen - Initiatieven

De toegankelijkheid van scholen voor personen met bijzondere noden is niet altijd vanzelfsprekend.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de toegankelijkheid van schoolgebouwen te bevorderen voor personen met bijzondere behoeften?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om er bij de voorzitters van de raden van bestuur van DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs) en ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) op aan te dringen aandacht te besteden aan de toegankelijkheidsproblematiek en de mogelijkheden te onderzoeken om van de toegankelijkheid een effectief afdwingbaar subsidie- of beslissingcriterium te maken?

Wat zijn de resultaten van deze denkoefening en wanneer wordt hierover rapport uitgebracht aan de commissie Onderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 218 van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

M.b.t. het **gesubsidieerd onderwijs** heeft de raad van bestuur van de toenmalige DIGO, nu AGION, in het verleden (2003) reeds een grondige en inhoudelijke discussie gewijd aan de toegankelijkheidsproblematiek. Hierbij werden de mogelijkheden van het afdwingbaar maken als criterium voor subsidie en eventuele organisatorische en budgettaire gevolgen in kaart gebracht.

Uit deze discussie kwam de raad van bestuur tot het standpunt dat de toegankelijkheid niet kan worden ingevoerd als een subsidiecriteria omwille van verschillende redenen.

In de eerste plaats speelt het aspect 'verantwoordelijkheid'. Het is de bouwheer (het schoolbestuur of inrichtende macht) die verantwoordelijk is voor het bouwproject inclusief de naleving van de regelgeving inzake toegankelijkheid.

Daarenboven is het de taak van de instantie die de bouwvergunning aflevert, in casu de lokale overheid, om de toepassing van deze regelgeving te controleren.

AGION, als subsidiërende overheid, informeert de bouwheer wel aangaande de bestaande regelgeving via de website. Hierbij kan ook nog vermeld worden dat de commissie van deskundigen, opgericht bij besluit van 27/2/1992 (en onder het voorzitterschap van AGION), aanbevelingen voor sanitaire installaties heeft opgesteld waar een luik 'toilettruimte voor personen met een handicap' werd opgenomen.

Daarnaast streeft de Vlaamse Regering naar zoveel mogelijk vereenvoudiging van procedures. Het invoeren van een bijkomende 'certificaat' betekent een verzwaring van de administratieve behandeling van scholenbouwdossiers. Tevens is dit slechts een papieren garantie.

Indien het aspect toegankelijkheid als criterium wordt ingevoerd, dienen ook andere, bijkomende criteria te worden overwogen (bv. milieu, energie, hygiëne,...).

Ik wil ook wijzen op een besluit dat een aantal veranderingen aanbrengt aan de wijze waarop de aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning zijn aanvraag moet indienen. De Vlaamse Regering keurde dit besluit goed op 28 mei 2004.

Met dit besluit moet een bouwaanvraag voor een 'publiek gebouw', dus ook een schoolgebouw, aangeven welke ingrepen men zal doen om het gebouw 'integraal toegankelijk' te maken. Met andere woorden: de bouwaanvraag zal alle maatregelen moeten vermelden die ervoor zorgen dat alle gebruikers de publiek toegankelijke ruimtes van het gebouw, zelfstandig en gelijkwaardig kunnen bereiken, betreden, gebruiken en begrijpen.

De toegankelijkheid van schoolgebouwen blijft uiteraard een van de aandachtspunten van de subsidiërende overheid. Garanties voor toegankelijkheid zijn evenwel niet expliciet in de subsidieprocedures van AGION opgenomen. Wel is het zo dat aanpassingswerken i.k.v. toegankelijkheid (zoals bv. de installatie van een lift) gesubsidieerd kunnen worden via de zogenaamde 'verkorte procedure'. Deze procedure werd ooit in het leven geroepen om snel in te

spelen op directe en acute infrastructuurnoden. Voor deze procedure geldt de (alom bekende) lange wachttijd niet.

M.b.t. tot het **Gemeenschapsonderwijs** dient er op te worden gewezen dat het Gemeenschapsonderwijs inzake scholenbouw zowel financier als bouwheer is.

Als bouwheer neemt het Gemeenschapsonderwijs zelf haar verantwoordelijkheid voor de naleving van de regelgeving inzake toegankelijkheid.

Het Gemeenschapsonderwijs legt jaarlijks een bouwplanning vast en maakt in samenspraak met de scholen en de scholengroepen per project een bouwprogramma op.

De administratie ziet er op toe dat in dat bouwprogramma voorzieningen worden opgenomen om de toegankelijkheid van het gebouw voor mensen met een handicap te verbeteren, conform het kb van 9 mei 1977.

De kostprijs van deze specifieke aanpassingen worden ingecalculeerd in het bouwbudget.

Concreet wordt er bij een nieuwbouwproject (ongeacht of het om gewoon dan wel buitengewoon onderwijs gaat) steeds op toegezien:

- dat er klassen aanwezig zijn op het gelijkvloers (indien dit niet mogelijk is, wordt bij nieuwbouw een lift voorzien);
- dat een helling voor rolstoelgebruikers aanwezig is;
- dat een toilet voor gehandicapten aanwezig is.

Ook bij renovatieprojecten wordt met deze principes voor zover als mogelijk rekening gehouden.

Bovendien wordt er reeds controle uitgeoefend op de naleving van de reglementering via de bouwvergunningen. De wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek stelt dat “de bouw- of verbouwvergunning door de bevoegde overheid slechts verleend wordt, mits die gebouwen voldoen aan de voorgeschreven normen inzake toegankelijkheid voor gehandicapten”.

De scholengroepen van het Gemeenschapsonderwijs, die bevoegd zijn voor de uitvoering van de kleinere infrastructuurwerken, kunnen voor het opmaken van hun dossier (opmaak plannen - bestek) beroep doen op technische ondersteuning en advies van de afdeling Infrastructuur van de centrale administratieve diensten, onder meer inzake de toepassing van de wet en het kb aangaande de toegankelijkheid van gebouwen voor mensen met een handicap. Indien voor de werken een bouwvergunning vereist is, is er daarnaast ook voor deze werken de controle zoals voorzien in de wet van 17 juli 1975.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 220
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Basisonderwijs - Huistaken

Herhaaldelijk worden vragen gesteld omtrent de zin en noodzaak van huistaken in het basisonderwijs.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen sinds het begin van de legislatuur om te komen tot een pedagogisch verantwoorde aanwending van huistaken in het basisonderwijs?
2. Heeft er terzake overleg plaatsgehad met de begeleidingsdiensten en de inspectie? Wat zijn de resultaten?
3. Bestaat er inspraak van de ouders op het vlak van huistaken in het basisonderwijs? Zo ja, op welke wijze?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Gezien de onderwijsvrijheid legt de overheid alleen inhoudelijk minimumdoelstellingen (eindtermen/ontwikkelingsdoelen) vast, niet de manier waarop deze bereikt moeten/kunnen worden. De eindtermen zelf omvatten kennis en vaardigheden, die in principe binnen de schooltijd verworven worden en spreken zich niet uit over de didactische werkvormen. In die zin is het niet opportuun dat ik mij meng in pedagogische debatten over huiswerk. Een huistaak is immers één van de vele mogelijke didactische werkvormen, de best gekende bij personen die niet professioneel bezig zijn met onderwijs. Iedereen heeft daar dan ook zijn mening over.

De voor- en nadelen van didactische werkvormen zijn door onderzoek niet zonder meer aan te tonen. De keuze van didactische werkvormen en de discussie daarover is sterk waarde bepaald.

Het is eigen aan de autonomie én de verantwoordelijkheid van het schoolteam een huiswerkbeleid uit te tekenen dat rekening houdt met de het pedagogische project van school, de doelstellingen die men nastreeft, vorm, moeilijkheidsgraad, aantal, leeftijd, leerlingen enz.. De professionaliteit van het schoolteam, de bestaande literatuur én ondersteuning door de pedagogische begeleidingsdiensten maken dat dit onderdeel van het leerproces voor alle leerlingen tot voordeel strekt: zowel de sterke als de zwakkere leerlingen moeten er beter van worden.

Huiswerkondersteunende initiatieven binnen de school kunnen dus noodzakelijk zijn. Nadenken over doelen, functie, aanpak en begeleiding van huiswerk brengt de school bij fundamentele vragen over vorming en begeleiding van leerlingen. Dit is precies de opdracht van de school.

Elk initiatief dat het beleidsvoerend vermogen van scholen bevordert en de professionaliteit van de leerkrachten verhoogt, draagt dus vanuit het macroniveau bij tot een pedagogisch verantwoorde aanwending van huistaken.

2. Bij zijn kwaliteitsbewakende opdracht gebruikt de inspectie het CIPO-model (Context, Input, Proces, Output) als kader. De keuze van dit model impliceert dat de inspectie een didactische werkvorm als huistaken ziet binnen het totale kader van de school. Dit houdt in dat o.a. gekeken wordt pedagogisch klimaat, het realiseren van zorgbreedte, gezamenlijke doelgerichtheid, communicatie en overleg en professionele ontwikkeling. Het al dan niet geven van huistaken en de aard van de taak zelf resorteert naast vele andere zaken onder elk van deze indicatoren.

Overleg betreffende het opzetten van een huiswerkbeleid kan plaatsvinden tussen pedagogische begeleidingsdienst en schoolteam.

3. Het participatiedecreet van 2004 regelt de formele inspraakmogelijkheden van o.a. de ouders. Via schoolraad en ouderraad hebben zij de mogelijkheid eventuele bezwaren of verlangens betreffende onderwerpen als huiswerk aan te kaarten.

Het participatiedecreet erkent immers vanaf 1 september 2004 formeel de pedagogische, leerlingen- en ouderraad. Een school is verplicht een pedagogische of ouderraad op te richten als 10 % van resp. personeel of ouders erom vraagt.

Ook de inspectie peilt bij schooldoorlichtingen naar interne kwaliteitszorg binnen de school, waarbij het belangrijk is dat de ouders betrokken worden.

Inspectie basisonderwijs meldt dat vele basisscholen in het kader van hun interne kwaliteitszorg een vragenlijst voor ouders hanteren met betrekking op de factoren binnen de schoolwerking die de ouders het sterkst aanspreken, bijvoorbeeld over welbevinden van hun kinderen, veiligheid en hygiëne op school, over huiswerk, over zorgbreedte enz.

Naast formele overleg- en participatiemogelijkheden, heeft binnen onderwijs informeel overleg tussen ouders en school een lange traditie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 221
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Doventolken in het onderwijs - Initiatieven

In het verleden is aan de Vlaamse Regering gevraagd om geleidelijk het doventolken in het onderwijs uit de experimentele sfeer te halen en te beschouwen als volwaardig onderwijsmiddel om zoveel mogelijk het inclusief model te benaderen (Stuk 637 (2000-2001) – Nr. 2).

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende initiatieven die terzake genomen zijn sinds het begin van deze legislatuur?
2. Welke mogelijkheden worden er thans in het onderwijs gegeven aan slechthorenden of doven binnen de benadering van het inclusief model?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

In de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde met rede omklede motie, aangenomen op 25 april 2001, vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering om “geleidelijk het doventolken – d.w.z. het gebarentolken, het mondelinge en het geschreven tolken – uit de experimentele sfeer te halen en te beschouwen als volwaardig onderwijsmiddel, om zoveel mogelijk het inclusieve model te benaderen.”

De start van de ondersteuning door tolken enkele jaren (1996) geleden heeft een zeer belangrijke rol gespeeld in de bevordering van de integratie van dove leerlingen en studenten in het gewoon onderwijs.

We hebben de experimentele fase en de experimentele sfeer waarvan sprake in de motie al lang achter ons en ik stel samen met de vraagsteller vast dat deze vorm van ondersteuning een vaste plaats verworven heeft in het gehele gamma van de speciale onderwijsleermiddelen.

Dit betekent niet dat nu al het werk geleverd is. Ik wil blijven zoeken naar mogelijkheden om de ondersteuning voor doven en slechthorenden verder uit te bouwen. We zijn, ondanks de recente extra financiële inspanningen waardoor er een pak meer tolkuren bijkomt, momenteel nog niet in staat om aan iedereen voldoende tolkuren toe te kennen.

Hierbij geef ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag een historisch overzicht van het aantal toegekende tolkuren:

Schooljaar	Aantal Leerlingen	Budget €	Toegekende uren	Uitgevoerde Uren
96/97	2	7.436,81		
97/98	4	12.394,68		392,00
98/99	11	74.368,06	3.330	2.063,00
99/00	24	148.736,11	5.986	3.782,00
00/01	29	146.703,39	4.400	3.597,50
01/02	23 (ST)	59.494,45	2.380	1.698,75
	33 (GT)	170.178,90	5.000	4.459,50
	56	229.673,35	7.380	6.158,25
02/03	28 (ST)	95.000,00	3.800	2.809,50
	46 (GT)	223.000,00	6.600	6.206,50
	72 (*)	318.000,00	10.400	9.016,00
03/04	36 (ST)	117.500,00	4.553	3.505,00
	53 (GT)	258.000,00	7.800	7.375,50
	87 (*)	375.500,00	12.253	10.880,50
04/05	43 (ST)	117.500,00	4.700	3.402,00
	55 (GT)	261.000,00	7.800	6.857,50
	95 (*)	378.000,00	12.500	10.259,50
05/06	51 (ST)	144.500,00	5.780	**
	58 (GT)	311.000,00	9.350	**
	104 (*)	455.500,00	15.130	**

06/07	53 (ST)	170.000,00	6.800	**
	58 (GT)	338.000,00	10.060	**
	109 (*)	508.000,00	16.860	**

ST: schrijftolk

GT: tolk Vlaamse Gebarentaal

(*) voor sommige leerlingen/studenten worden er zowel schrijftolkuren als tolkuren Vlaamse Gebarentaal gesubsidieerd.

(**) nog niet beschikbaar

Scholen die dove of slechthorende leerlingen willen integreren beschikken over de volgende instrumenten:

1. Maatregelen die behoren tot de autonomie van de school (uren zorg, aanwending van het lestijdenpakket, aanstellen van taakleerkrachten, maatregelen bij examens, BPT-uren ...).
2. Geïntegreerd onderwijs (GON)
3. Speciale onderwijsleermiddelen (i.c. schrijftolken of tolken Vlaamse Gebarentaal).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 222
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Opleiding beroespiloot - Stand van zaken

De kostprijs voor de opleiding tot beroespiloot voor studenten ligt zeer hoog. In het verleden zijn er initiatieven genomen die hier iets aan pogen te veranderen.

1. Wordt de minister betrokken bij de werking van het Vlaams Forum Luchtvaart en zo ja, op welke wijze?
2. Zijn er terzake initiatieven genomen om samen met de verschillende actoren uit de sector te onderzoeken op welke wijze de kosten van de opleiding kunnen worden verlaagd? Wat is de stand van zaken?
3. In het verleden werd in het Vlaams Parlement een pleidooi gehouden om te onderzoeken op welke wijze de opleiding tot beroespiloot een plaats kan krijgen in het hoger onderwijs?

Wat is de beleidsvisie terzake van de minister?

Wat is de stand van zaken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

---

1. In antwoord op schriftelijke vraag nr. 270 van 4 juli 2001 deelde de toenmalige Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie u de vertegenwoordigers mee die zetelen in het Vlaams Forum Luchtvaart. De Vlaamse minister van Onderwijs maakt daar geen deel van uit.
2. De aspirant-lijnpiloot betaalt gemiddeld 70.000 Euro voor de opleiding, die in België wordt georganiseerd door privé-instellingen die moeten voldoen aan de Europese regelgeving terzake om erkend te worden door de bevoegde overheid, het directoraat-generaal van de FOD Mobiliteit en Vervoer. Deze hoge kostprijs is vooral te wijten aan de vliegtraining (195 uren) die de student moet volgen vooraleer hij het examen mag afleggen om het brevet van lijnpiloot te bekomen. De opleidingsinstellingen rekenen hun studenten bovendien de taksen door die ze aan de federale overheid moeten betalen. Op leningen die de studenten aangaan om hun studies te bekostigen, moeten ze ook een BTW-heffing van 21% betalen. Om alvast dit aspect van de kosten van de opleiding gunstig te beïnvloeden, is in het verleden al een verlaging van deze BTW-heffing tot 6 procent voorgesteld. De BTW-heffing is echter een federale materie die onder de bevoegdheid valt van de Minister van Financiën. Tot op heden heeft deze hieraan geen gunstig gevolg verleend.

Merk op: de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende organiseert binnen de professionele bacheloropleiding luchtvaart een afstudeerrichting aspirant-lijnpiloot, in samenwerking met twee Vlaamse Flight Training Organisations, in casu Ostend Air College in Oostende (OAS) en Ben Air Flight Academy in Deurne (BAFA). De kandidaat lijnpiloten kunnen de theoretische opleiding en 32 uur vliegtraining volgen aan deze hogeschool. Omwille van de nauwe samenwerking tussen de Katholieke Hogeschool Brugge Oostende en de FTO's is de theorieopleiding ongeveer 4000 Euro goedkoper dan in andere opleidingscentra. Na het behalen van het diploma bachelor in de luchtvaart met afstudeerrichting aspirant-lijnpiloot moet de student nog 163 uren vliegtraining volgen.

3. Er zijn op zich geen bezwaren of hinderpalen om een dergelijke opleiding een plaats te geven in het hoger-onderwijsstelsel, weze het in het gesubsidieerde dan wel in het niet-gesubsidieerde gedeelte. Het Structuurdecreet van 4 april 2003 beschrijft duidelijk de nodige procedures en voorwaarden daartoe. Van deze mogelijkheid moet dan uiteraard wel door een universiteit, hogeschool of een niet-ambtshalve geregistreerde instelling voor hoger onderwijs gebruik worden gemaakt. Dat is tot op heden niet gebeurd.

Het weze hierbij wel opgemerkt dat conform artikel V.15 van het decreet betreffende het onderwijs XIV van 14 februari 2003 de opleiding tot lijnpiloot georganiseerd door een door het Belgisch Bestuur van de Luchtvaart erkende privé-instelling wordt gelijkgesteld met een basisopleiding in het hoger onderwijs van één cyclus. Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 17 september 2004 tot gelijkschakeling van graden uitgereikt vóór het academiejaar 2004-2005 met de graden van bachelor of master, wordt het bekwaamheidsbewijs van de studies die qua niveau gelijkgesteld zijn met een basisopleiding van één cyclus gelijkgeschakeld met een bachelor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 223
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

ADHD-resolutie - Onderwijsinitiatieven

Naar aanleiding van de goedgekeurde resolutie betreffende de detectie, begeleiding en behandeling van kinderen met ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) wil ik de minister graag volgende vragen stellen (Stuk 1758 (2002-2003) – Nr. 4).

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om leerkrachten, schooldirecties en andere personen die betrokken zijn bij de opvoeding en de begeleiding van kinderen en jongvolwassenen duidelijk te informeren over ADHD en andere leer- en gedragsstoornissen en de voor- en nadelen van de beschikbare behandelingmethodes?
2. Wat is hierbij de inbreng van de CLB's (centra voor leerlingenbegeleiding)? Op welke wijze worden de CLB's terzake gestimuleerd?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om de kennis over ADHD en verwante gedrag- en leerstoornissen te vergroten door er aandacht aan te besteden in de opleiding en nascholing van leraren?
4. Heeft er overleg plaatsgehad met het departement Onderwijs bij de vastlegging van de kwaliteitscriteria waaraan een "gemotiveerd verslag" moet beantwoorden zodat het een instrument kan zijn voor hulp op maat in de schoolcontext? Zo ja, welk standpunt heeft Onderwijs hierbij verdedigd?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 223 van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Recente initiatieven

1.1 Rode map Leerzorg

In 2004 werd de rode map 'Leerzorg' gratis aan alle Vlaamse scholen aangeboden. De map 'Leerzorg' is de tweede in de reeks 'Eerste Hulp bij Leerstoornissen' en werd opgesteld door de VZW Die-'s-lekti-kus.

Deze 'rode' map' biedt honderden tips om leerlingen met leerstoornissen, waaronder ADHD, op school beter te begeleiden. De map focust op modellen en werkvormen, waar de hele klasgroep baat bij heeft. De materialen zijn vooral bedoeld voor leerkrachten, zorg- of leerlingbegeleiders en CLB-medewerkers. Maar ook de leerlingen zelf, en hun ouders vinden in de map een aanbod.

Met de gebruiksvriendelijke fiches en de video 'Differentiatie op maat! Ook in jouw klas?', kunnen leerkrachten onmiddellijk aan de slag.

Op de website www.letop.be kan men de tips en werkfiches gratis downloaden.

Momenteel loopt een project 'Compenseren met de computer' wat opnieuw moet leiden tot een pakket van praktische tips die onmiddellijk bruikbaar zijn voor de leerlingen en leraren in de klas.

1.2 Meer middelen voor Zorg in CAO VIII

De middelen die vandaag voor zorgcoördinatie voorzien zijn, worden door de scholen als zeer doeltreffend, maar ontoereikend bevonden.

Om tegelijk mogelijk te maken dat kinderen met speciale onderwijsbehoeften, waaronder ADHD, maximale kansen krijgen én dat de individuele leerkrachten ondersteund worden in hun klaspraktijk, is het noodzakelijk de zorgmiddelen uit te breiden.

In CAO VIII werd dan ook afgesproken de zorgmiddelen op het niveau van de scholengemeenschap substantieel uit te breiden.

De bijkomende middelen zorg, die op kruissnelheid 21.000.000 euro bedragen, zullen naar het niveau scholengemeenschap gaan, dit omdat leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften, waaronder ADHD, weliswaar ad random verdeeld zijn over Vlaanderen, maar niet ad random verdeeld zijn over de scholen.

1.3 De Leidraad

Zoals mijn voorganger reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 111 van 13 juni 2003 aangaf, financierde het departement Onderwijs 'De Leidraad', een netoverschrijdend en multidisciplinair project dat door verschillende CLB's van Gent op poten werd gezet en waardoor de CLB-sector beschikt over een praktisch

hanteerbare handleiding (met beslisbomen, handelingsprotocollen en draaiboeken) die de medewerkers in staat moet stellen om, in samenspraak met leerlingen, leerkrachten en ouders, om te gaan met zorgvragen vanuit de school. Naast andere thema's focust De Leidraad ook op ADHD.

2. CLB

Elke school heeft de plicht om met een CLB een beleidscontract of beleidsplan op te stellen, waarin de wijze van samenwerken wordt beschreven.

Daarnaast worden er concrete afspraken gemaakt tussen de school en het CLB waarin zeer duidelijk dient omschreven te worden welke stappenplannen er gevolgd zullen worden bij welke problemen.

Deze afspraken kaderen telkens binnen de 4 peilers van de CLB-werking: de preventieve gezondheidszorg, het leren en studeren, de onderwijsloopbaan en het psychisch en sociaal functioneren.

Vooraf de afspraken binnen de eerste en de laatste peiler moeten ervoor zorgen dat de problemen rond ADHD bij kinderen snel gesignaleerd en opgevolgd worden. Ook de medische onderzoeken binnen de CLB's kunnen een belangrijke signaalfunctie hebben.

De inspanningen om leerkrachten alerter te maken voor dit soort problemen zijn al een tijdje aan de gang. Veel scholen investeren veel in zorg en leerlingenbegeleiding, denk aan de zorgcoördinatoren en de aanwending van bijvoorbeeld de BPT-uren in het secundair onderwijs (bijzondere pedagogische taken).

We willen hier wel duidelijk stellen dat de kerntaak van de scholen bestaat uit het aanbieden van kwaliteitsvol onderwijs. Het is zeker niet de bedoeling om van scholen hulpvoorzieningen en van leerkrachten hulpverleners te maken.

De CLB's hebben, zoals het decreet op de CLB's hen voorschrijft een draaischijffunctie.

Ze zijn met andere woorden verplicht om in een netwerk van actoren te zoeken naar de beste vormen van begeleiding voor kinderen en jongeren.

3. Opleiding en nascholing

3.1 Initiële opleiding

In de initiële opleiding van leraren is er via het formuleren van de basiscompetenties een belangrijke basis gelegd voor het versterken van de professionaliteit van leraren in het omgaan met leerlingen met specifieke behoeften.

Reeds in de basiscompetenties die vastgelegd werden in het Besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1998 is er sprake van kennis en vaardigheden die alle beginnende leerkrachten zouden moeten verwerven om tegemoet te komen aan leerlingen met ADHD en aanverwante stoornissen.

Immers, van leraren wordt verwacht dat ze bij hun kinderen die kenmerken kunnen achterhalen die van invloed kunnen zijn op leren en onderwijzen.

Leerstoornissen horen daar onmiskenbaar bij.

Van leraren wordt bovendien verwacht dat ze hun aanbod kunnen aanpassen aan de leer- en zorgvragen van hun leerlingen door het kiezen van gepaste doelstellingen, inhoud, methoden en observatie- en evaluatie-instrumenten.

Het ontwerp van decreet betreffende de lerarenopleidingen in Vlaanderen, dat ik nog voor het zomerreces heb ingediend in het Vlaamse Parlement, legt een aantal accenten die moeten toelaten dat ook ADHD als aandachtspunt in de opleiding kan worden meegenomen.

Zo heb ik in het ontwerp van decreet het kwaliteitskader van de lerarenopleidingen willen versterken. Het kwaliteitskader dat voor de lerarenopleidingen bestaat, wordt vooral gevormd door de systematiek van beroepsprofiel en basiscompetenties.

Hoewel de lerarenopleidingen een zeer ruime autonomie behouden in de vertaling van de basiscompetenties naar opleidingsdoelstellingen en curriculum, kreeg ik signalen dat er nood is aan enige bijsturing.

In de professionele bacheloropleidingen leraar secundair onderwijs moet het aantal onderwijsvakken van drie naar twee worden gebracht, om meer ruimte in het curriculum te maken voor inhoudelijke verdieping in de gekozen onderwijsvakken en voor aandacht voor onder meer gelijke kansen, zorg en taalvaardigheid.

In het perspectief van een betere voorbereiding op het beroep moet een voldoende volume voor de praktijkcomponent worden gewaarborgd.

Tot slot wil ik met deze hervorming garanderen dat in het curriculum voldoende aandacht kan uitgaan naar een aantal ontwikkelingen in het beroep en vanuit het beleid.

Ik heb er enkele opgesomd zoals de uitdagingen van het onderwijs in een grootstedelijke context, de taalvaardigheid van toekomstige leraren in het Nederlands, de meertaligheid en de confrontatie met diverse onderwijscontexten, maar het is evident dat deze aandachtspunten variabel zijn afhankelijk van de actualiteit.

De overheid verwacht ook dat, bijvoorbeeld in de ruimte die in de professioneel gerichte bacheloropleidingen leraar secundair onderwijs ontstaat door de reductie naar twee onderwijsvakken, de curricula meer aandacht zullen geven aan zorg, interculturaliteit en een confrontatie van de student met meer diverse onderwijscontexten (bijvoorbeeld niet alleen stage in ASO-scholen, maar ook in TSO en BSO-scholen).

Als laatste element van kwaliteitszorg is ingeschreven dat de Vlaamse Regering het initiatief kan nemen tot een beleidsevaluatie van de lerarenopleidingen.

Vanuit haar verantwoordelijkheid voor het afnemende veld moet de overheid in staat zijn het hele bestel van de lerarenopleiding kritisch te evalueren.

Dit moet gebeuren door een commissie van onafhankelijke deskundigen. Ook daar is ingeschreven dat bijzondere aandacht zal besteed worden aan de taalvaardigheid in het Nederlands en aan de voorbereiding van de aspirant-leraar op de verschillende onderwijsvormen.

3.2 Nascholing

Het is zo dat sinds het decreet betreffende de lerarenopleiding en de nascholing van 16 april 1996 de nascholing geëvolueerd is van eerder aanbodgestuurd naar eerder vraaggestuurd.

Dit houdt ook in dat de principes van de vrije markt een grotere rol gaan spelen en dat de overheid niet tussenkomt in de programmering en organisatie van nascholingsprojecten en -organisaties.

Sinds het decreet van 1996 stelt de Vlaamse Gemeenschap elk jaar middelen ter beschikking aan de inrichtende machten van de scholen van het kleuter- en lager onderwijs en het voltijds en deeltijds secundair onderwijs. Zij moeten deze middelen besteden aan nascholing voor het personeel van hun scholen.

Met deze middelen kunnen zij nascholing “kopen” rond die thema’s die voor hun school, leerkrachten, team,... belangrijk zijn en waarvoor zij zich verder wensen te professionaliseren.

Reeds meer dan tien jaar zijn er voortgezette opleidingen voor leraren op het terrein van de zorgverbreding en remediërend leren.

Zeker voor de leraren in het basisonderwijs die een stap verder wilden zetten na hun initiële opleiding, kwam dit aanbod tegemoet aan een grote behoefte en kenden deze opleidingen groot succes.

Toen in 2003 in het basisonderwijs de functie van zorgcoördinator werd gecreëerd, werd het belang van deze opleidingen bevestigd. Heel wat expertise werd via deze weg in het onderwijs binnengebracht. Sinds 2005 is deze opleiding van 60 studiepunten dan ook erkend als bachelor na bacheloropleiding.

3.3 Expertiseopbouw

Expertise wordt niet alleen opgebouwd via het volgen van opleidingen of cursussen. Professionalisering verloopt ook via andere informatiekkanalen.

In Vlaanderen hebben een aantal vzw's, waaronder vzw Die-'s-Lektikus en ZitStil, baanbrekend werk gedaan, zowel naar de onderwijswereld toe als naar het ruimere publiek (zie punt 1).

Door het creëren van een zeer toegankelijke website bijvoorbeeld met een forum voor alle Vlaamse verenigingen die actief zijn in het domein van leer- en ontwikkelingsproblemen, met een databank met praktische artikels en wetenschappelijke achtergrondliteratuur en met praktische werkmappen, infopakketten en video's werd de problematiek zichtbaar en bespreekbaar. De overheid ondersteunde dit soort initiatieven in het verleden en blijft dit doen in de toekomst.

4. Gemotiveerd verslag

In de resolutie betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen, aangenomen door het Vlaams Parlement op 3 maart 1999, wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd "aan leerlingen en ouders het recht te verlenen op een "gemotiveerd verslag" opgesteld door het begeleidende CLB, waarin naast de omschrijving van de leerstoornis als gevolg van een multidisciplinair diagnostisch en handelingsgericht onderzoek ook maatregelen, hulpmiddelen en een handelingsplan, aangepast aan de individuele problematiek, opgenomen worden".

In deelnota 1: "indicatiestelling en behoefteprofilering, oriëntering en kwaliteitsborging van de beslissingsmomenten" bij de discussietekst "Leerzorg in het onderwijs; Een kader voor zorg op maat" van februari 2006 wordt het "gemotiveerd verslag" geïntroduceerd. De inschaling op een bepaald zorgniveau en binnen een bepaalde cluster moet immers verantwoord worden met diagnostische gegevens.

Ik citeer verder uit de deelnota: "*Voor de inschaling in de clusters is gewezen op de afstemming betreffende diagnostiek met welzijn, integrale jeugdhulpverlening, inspiratie vanuit de ICF classificatie. Het is duidelijk dat daarvoor ook criteria moeten ontwikkeld worden.*

Voor de inschaling in zorgniveaus die gebaseerd is op handelingsgerichte diagnostiek kunnen we terugvallen op het (hoger beschreven) begeleidingstraject

Bij de overgang naar een hoger zorgniveau moet aangetoond worden dat de interventies op het lagere zorgniveau onvoldoende waren om de leerling te helpen.

We voorzien daarom bij de overgang van zorgniveau I naar zorgniveau II een verantwoordingsdocument, het "gemotiveerd verslag" waarin school en CLB het traject beschrijven dat in fase I/zorgniveau I werd doorlopen. De onvoldoende afstemming van het zorgaanbod op zorgniveau I moet geëxpliciteerd worden."

Zoals de vraagsteller wellicht weet wordt de discussienota Leerzorg momenteel besproken en verder geconcretiseerd binnen een werkgroep in de schoot van de Vlaamse Onderwijsraad (VIOR).

De discussie binnen de VIOR moet zijn verloop kennen en vormt op dit moment geen open platform. Bijgevolg kan ik op dit moment niet vooruitlopen op vragen als, komt er een gemotiveerd verslag en zo ja wat zullen de kwaliteitseisen daarvoor zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 225
van 27 juli 2006
van **VEERLE HEEREN**

Stagiairs - Risicoanalyse en gezondheidstoezicht

Het koninklijk besluit (KB) van 3 mei 1999 bepaalt dat de werkgever een analyse uitvoert van de risico's waaraan stagiairs kunnen worden blootgesteld en stelt de preventiemaatregelen vast die in acht worden genomen. Vervolgens stelt de werkgever de onderwijsinstelling in kennis van de resultaten van deze risicoanalyse. In deze analyse moet men kunnen terugvinden of een gezondheidstoezicht nodig is en of er een noodzaak bestaat om onmiddellijk preventiemaatregelen te treffen.

Wanneer uit de risicoanalyse blijkt dat de stagiair wordt tewerkgesteld aan een activiteit waarvoor een type van gezondheidstoezicht van toepassing is, zorgt de werkgever ervoor dat dit type van gezondheidstoezicht wordt uitgeoefend. In principe is het de werkgever die via zijn interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk het gezondheidstoezicht uitoefent. Als afwijking hierop werd later via omzendbrief (22 december 2005 – Ministeriële omzendbrief betreffende de organisatie van het gezondheidstoezicht op stagiairs zoals bedoeld in artikel 2, 1°, van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de bescherming van stagiairs) bepaald dat de werkgever voor de uitoefening van het gezondheidstoezicht een beroep kan doen op de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer van de bevoegde dienst voor preventie en bescherming op het werk van de onderwijsinstelling. De federale overheid neemt hiervan de kosten op zich via het Fonds voor Beroepsziekten.

Het nakomen van de welzijnsverplichtingen ligt in eerste instantie bij de stagegever; het is de stagegever en niet de school die de aanzet vormt om de welzijnsverplichtingen te vervullen.

Hoe dan ook zijn de scholen zelf in het bijzonder verantwoordelijk om erop toe te zien dat alle welzijnsverplichtingen inzake risicoanalyse en gezondheidstoezicht zijn vervuld vooraleer de stage effectief een aanvang neemt.

1. Hoeveel keer werd het gezondheidstoezicht in het schooljaar 2005-2006 uitgeoefend door de interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk van de werkgever?

En over welke types van gezondheidstoezicht ging het hier?

In hoeveel gevallen was er sprake van een negatief advies voor de stage?

2. Hoeveel keer werd het gezondheidstoezicht in het schooljaar 2005-2006 uitgeoefend door de bevoegde dienst voor preventie en bescherming op het werk van de onderwijsinstelling?

En over welke types van gezondheidstoezicht ging het hier?

In hoeveel gevallen was er sprake van een negatief advies voor de stage?

3. In hoeveel gevallen werd er op basis van de risicoanalyse geen gezondheidstoezicht uitgeoefend?
4. In hoeveel gevallen ontvingen de diensten bevoegd voor preventie en bescherming op het werk van de onderwijsinstelling een risicoanalyse?

Welke stappen worden er ondernomen indien deze dienst geen risicoanalyse ontvangt?

Is dit de verantwoordelijkheid van de onderwijsinstelling?

5. Welke wettelijke instantie controleert of de risicoanalyses voldoen aan de vereiste kwalitatieve normeringen, zoals omschreven in artikel 3 van het KB stagiairs?

Is de kwaliteit van de risicoanalyses voldoende gegarandeerd om misbruiken zoals het standaard afleveren van een document (risicoanalyse) te voorkomen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 225 van 27 juli 2006
van **VEERLE HEEREN**

Ik beschik nog niet over exacte gegevens. Voor wat het secundair onderwijs betreft, zullen de scholen vanaf het schooljaar 2006-2007 de cijfers en informatie in verband met de stagiairs elektronisch doorsturen naar het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi) van het Ministerie van Onderwijs en Vorming. Voor het hoger onderwijs heb ik de informatie laten opvragen bij de hogescholen en de universiteiten. Het antwoord is gebaseerd op de gegevens van 19 hoger onderwijsinstellingen, waarvan 14 hogescholen (op 22) en 5 universiteiten (op 6).

1. Ik zal voor het secundair onderwijs pas vanaf het schooljaar 2006-2007 cijfers kunnen geven over het aantal stagiairs, het aantal gezondheidsbeoordelingen, het al dan niet beroep doen op de interne of externe dienst voor preventie en bescherming op het werk van de werkgever en het aantal negatieve adviezen.

In het hoger onderwijs houden niet alle instellingen hierover gegevens bij, omdat dit gezondheidstoezicht door de stagegever verricht wordt. Bij de instellingen die wel over informatie beschikken, ging het om in totaal 198 onderzoeken.

De aard van de onderzoeken varieerde van een algemeen gezondheidstoezicht tot een gezondheidstoezicht dat specifiek verband houdt met de stageplaats (contact met voedingswaren, blootstelling aan chemische agentia, beeldschermwerk e.d.). In 4 gevallen leidde het gezondheidstoezicht tot een negatief advies voor de stage.

2. Voor het secundair onderwijs geldt hier hetzelfde als bij 1.

De instellingen voor hoger onderwijs hebben op deze vraag niet allemaal een cijfer opgegeven. Uit de reacties blijkt dat er voor de meeste studenten, en zeker voor studenten in (para-)medische opleidingen, een gezondheidstoezicht uitgeoefend wordt. Dit onderzoek gebeurt niet altijd door de dienst voor preventie en bescherming op het werk, maar vaak ook door de studentenarts. Voor de instellingen die wel een cijfer opgaven, ging het in totaal om 7.106 onderzoeken.

Net als bij de gezondheidstoezichten op initiatief van de stagegever varieerde de aard van de onderzoeken van een meer algemeen tot een specifiek gezondheidstoezicht. In 6 gevallen was er een negatief advies voor de stage.

3. Ook hier verwijs ik voor het secundair onderwijs naar mijn antwoord in 1.

Voor het hoger onderwijs varieert dit naargelang de opleiding. Uit de antwoorden blijkt dat er in een groot deel van de gevallen geen gezondheidstoezicht uitgeoefend werd.

4. Elke werkgever die werknemers in dienst heeft, beschikt sowieso over een risicoanalyse per werkpost of activiteit. Deze risicoanalyse geldt automatisch ook voor de stagiair die aan deze werkpost of voor deze activiteit wordt ingeschakeld. Indien de stagegever echter een eenmanszaak uitbaat, dan beschikt hij wegens ontstentenis van werknemers over geen risicoanalyses. In deze situatie zal de stagebegeleider van de school zelf de risicoanalyse opmaken na plaatsbezoek.

De opmaak van de risicoanalyse kan steeds aan de hand van een standaardformulier, te bekomen bij de vzw COPRANT. (www.coprant.be). Het ingevuld formulier is slechts rechtsgeldig indien het is ondertekend door de stagegever.

Bij de hoger onderwijsinstellingen is het aantal ontvangen risicoanalyses zeer uiteenlopend. Het varieert van een (grote) meerderheid van de gevallen tot eerder sporadisch. De meeste instellingen nemen contact op met de stagegever als er geen risicoanalyse is of als de analyse onvolledig is. In sommige instellingen mogen de studenten maar aan de stage beginnen als er ten minste een document met de gezondheidsrisico's is. Er zijn ook instellingen die niet optreden.

Wettelijk gezien ligt de verantwoordelijkheid bij de risicoanalyse zowel voor het secundair als het hoger onderwijs finaal bij de stagegever. De meeste hoger onderwijsinstellingen zien dit echter als een gedeelde verantwoordelijkheid, omdat zij over het welzijn van de stagiair-student moeten waken.

5. Wettelijk gezien gebeurt de controle door de Inspectie Welzijn op het Werk van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, dit is de vroegere arbeidsinspectie. De controle van de federale inspectie en de verantwoordelijkheid van de werkgever moeten normaliter voldoende de kwaliteit van de risicoanalyses garanderen en misbruiken zoals het afleveren van een standaarddocument voorkomen. Sommige hoger onderwijsinstellingen melden dat ook hun eigen preventiedienst de kwaliteit van de risicoanalyses opvolgt, om dat soort misbruiken zeker te vermijden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 226
van 27 juli 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Doctoreren in Vlaanderen - Beleid

Volgens een Vlaamse krant raken meer dan zes op tien doctoraten nooit af. De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) kwam tot veel positievere conclusies. De resultaten van een studie daaromtrent werden samen met een syntheserapport gepubliceerd in de VRWB-studiereeks.

Bovenvermelde onderzoeksopdracht had tot doel het proces van doctoreren in Vlaanderen in kaart te brengen en is eigenlijk een vervolg en uitbreiding van het project “Doctoreren aan Vlaamse universiteiten” in het kader van het Programma Beleidsgericht Onderzoek dat werd uitgevoerd door de KU Leuven en de UGent.

Deze nieuwe studie bundelt de personeels-, afgestudeerden- en doctoratenbestanden van de vijf grote Vlaamse universiteiten over de periode 1991-2002 tot een uniek gegevensbestand en voert hierop een kwantitatieve analyse van het doctoraatsproces uit. De VRWB koppelt er in zijn synthesenota enkele aanbevelingen voor het beleid aan vast.

De jaarlijkse instroom van junioronderzoekers aan de universiteiten is over elf jaar met 74 % toegenomen. Ter vergelijking: de toename van het aantal afgeleverde masters in diezelfde periode bedraagt 28 %. Het aantal doctoraten dat per jaar afgeleverd wordt, is bijna verdubbeld: van 480 in 1991 tot 850 in 2002. Deze toenames weerspiegelen de toegenomen publieke steun voor het wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen. Daardoor zijn ook de mogelijkheden uitgebreid om als onderzoeker te starten aan de Vlaamse universiteiten.

Volgens de VRWB moet de vraag naar meer hoog opgeleide onderzoekers voor Vlaanderen in het Europa van de kennis via een scala aan maatregelen worden aangepakt. Maatregelen moeten er volgens hen in de eerste plaats op gericht zijn te sturen naar parameters die de instroom en de efficiëntie van doctoreren kunnen verbeteren, en de mogelijkheden uit te breiden voor die kanalen waar het slaagpotentieel optimaal blijkt.

Op drie terreinen lijkt actie mogelijk die met vrij grote waarschijnlijkheid tot een verhoogde uitstroom van doctoraten zal leiden:

- een verhoging van de beschikbaarheid van persoonlijke mandaten in de interuniversitaire (FWO – IWT) en intra-universitaire (BOF) kanalen, echter zonder toe te geven op de bestaande strenge kwaliteitsvereisten van deze systemen;
- het bevorderen van de onderzoekscultuur in sommige faculteiten;
- het verbeteren van het (vaste) seniorkader.

Tot slot lijkt het volgens de VRWB ook zinvol om op permanente basis de opvolging te verzekeren van zowel het doctoraatsgebeuren zelf, als van de doorstroming na afloop, en dit zowel binnen als buiten de academische wereld.

Welke beleidsinitiatieven neemt de minister in dit verband? Houdt hij daarbij rekening met de aanbevelingen van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 226 van 27 juli 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

Ik heb het VRWB onderzoeksrapport over doctoreren in Vlaanderen met veel interesse gelezen. De commentaren in sommige kranten zijn te negatief; de conclusie dat zes op de tien doctoraten nooit afgeraakt, is manifest onjuist. Het rapport geeft immers duidelijk aan dat in de cohorte junioronderzoekers waarvan de studie vertrekt, heel wat mensen zitten die helemaal niet de bedoeling hebben om aan een doctoraat te beginnen.

Ik lees in het rapport enerzijds heel wat positieve elementen. Het aantal onderzoekers in Vlaanderen is sinds 1991 significant gestegen, mede dankzij een forse verhoging van de publieke middelen voor wetenschappelijk onderzoek. De doctoraatsefficiëntie is toegenomen en het rapport spreekt de verwachting uit dat in het nieuwe decennium de doctoraatsefficiëntie nog verder zal verbeteren.

Maar er blijven ook een aantal knelpunten, die niet nieuw zijn en niet altijd even gemakkelijk op te lossen. Een eerste punt is de relatief lange doctoraatsduur aan onze Vlaamse instellingen. Met een gemiddelde van 5,2 jaar blijven we daarmee ruim boven het vierjarige modeltraject. Er schort hier en daar nog heel wat aan de begeleiding van doctoraten. Een te krap vast seniorenkader heeft daar zeker mee te maken. Ook blijft de academische ladder nog steeds moeilijker te beklimmen voor vrouwen dan voor mannen. Tenslotte blijken niet alle faculteiten een even goede onderzoekscultuur te bezitten.

Op verschillende manieren probeer ik in mijn beleid het wetenschappelijk onderzoek te stimuleren en rekening te houden met de aanbevelingen van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid.

1. Uiteraard is de carrière van onderzoekers van groot belang voor regio's als de onze, waar kennis een cruciale rol speelt in de maatschappij en de economie. Ook Europa hecht hier veel belang aan. De Europese Commissie heeft in maart 2005 een 'Europees handvest voor onderzoekers' uitgeschreven, waarin een gedragscode voor de rekrutering van onderzoekers wordt uitgestippeld. Hierin staan de rechten van de onderzoeker centraal. Naar dit charter heb ik uitdrukkelijk laten verwijzen tijdens de onderhandelingen voor de CAO II voor het hoger onderwijs. Ik reken erop dat de universiteiten en de hogescholen er zich ondubbelzinnig toe zullen engageren om de principes van dit handvest toe te passen.
2. In de nieuwe financieringsregeling voor het hoger onderwijs, waarvan de principes in een nota zijn vervat die de Vlaamse Regering op 14 juli 2006 heeft goedgekeurd, wordt wetenschappelijk onderzoek als opdracht van de instellingen erkend en gehonoreerd. Zo zal het deelbudget voor de universiteiten voor 45% uit een onderzoeksgedeelte bestaan. Dat betekent ook dat dit deel van de eerste geldstroom zal worden verdeeld op basis van onderzoeksoutput, zoals het aantal gerealiseerde doctoraten en het aantal publicaties en citaties.
3. In het nieuwe besluit op de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten, dat ik samen met mijn collega Fientje Moerman aan de Vlaamse Regering heb voorgelegd, worden via de parameters voor de BOF-sleutel incentives gegeven om vrouwen betere kansen te geven op een aanstelling binnen het vaste ZAP-kader. Ook worden via het nieuwe BOF-besluit maatregelen genomen om het vaste seniorenkader uit te breiden, door het aantal ZAP-BOF mandaten te versterken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 227
van 1 augustus 2006
van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

Opvangcentra BuO - Kinderen uit gewoon onderwijs

In de opvangcentra Buitengewoon Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs worden door de jeugdrechter en het comité voor bijzondere jeugdzorg vaak ook het broertje of zusje geplaatst dat gewoon onderwijs volgt in één of ander net. Deze opvangcentra vallen onder het departement Onderwijs. In die zin mogen zij geen kinderen of jongeren uit het gewoon onderwijs opnemen. Om sociale redenen evenwel worden deze kinderen, terecht, toch opgenomen.

De opvangcentra ontvangen voor de kinderen uit het gewoon onderwijs echter geen omkaderingsuren voor deze permanente opvang (week, verlof en vakantie). Deze kinderen komen ook niet in aanmerking voor de leerlingentelling financiering van het internaat.

Werd vanuit Onderwijs en Welzijn voor deze gevallen reeds een structurele oplossing uitgewerkt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 227) en Vervotte (nr. 221).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 227 van 1 augustus 2006
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Minister Frank Vandenbroucke

Door Onderwijsdecreet XVI werd in het KB 184 ingeschreven dat leerlingen van het gewoon onderwijs voortaan ook financierbaar zouden zijn in een medisch pedagogisch instituut van het Gemeenschapsonderwijs (MPIGO).

Deze regeling werd niet uitgebreid tot de opvangcentra die 'geregeld' worden in een apart Besluit van de Vlaamse Regering (BVR).

Ik zal dit verder laten onderzoeken en wil zeker nagaan of het nemen van maatregelen noodzakelijk en haalbaar is.

Leerlingen die zich in de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschreven situatie bevinden:

- 3301 Neder-Over Heembeek:
Geen leerlingen uit het gewoon onderwijs in internaat of opvangcentrum tijdens 2005-2006 (idem bij start dit schooljaar)
- 3475 Lommel:
Geen leerlingen uit het gewoon onderwijs in internaat of opvangcentrum tijdens 2005-2006 (idem bij start dit schooljaar)
- 3491 Koksijde:
1 geplaatste leerling sinds januari 2006 en 2 geplaatste leerlingen sinds juni 2006 in internaat en opvangcentrum tijdens 2005-2006 (ook deze 3 lln bij start dit schooljaar)
- 3525 Oostende:
Geen leerlingen uit het gewoon onderwijs in internaat of opvangcentrum tijdens 2005-2006 (idem bij start dit schooljaar)

Minister Inge Vervotte

Dat minderjarigen uit het gewone onderwijs door de jeugdrechter of het comité voor bijzondere jeugdbijstand in internaten van het Buitengewoon Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs worden geplaatst omdat een broertje of een zusje daar geplaatst is, is zowel mij als de centrale administratie van het agentschap Jongerenwelzijn onbekend. De administratie registreert de beslissingen van de verwijzende instanties met het oog op correcte subsidiëring, maar heeft geen zicht op inhoudelijke elementen van dossiers.

Ook de regioverantwoordelijken van de bijzondere jeugdbijstand, die instaan voor het operationele management van de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de comités voor bijzondere jeugdzorg en bij de jeugdrechtbanken, zijn er niet van op de hoogte.

Een verwijzende instantie zal een dergelijke beslissing trouwens steeds nemen in het belang van de minderjarige.

Indien een verwijzende instantie beslist om een minderjarige in een internaat van het Buitengewoon Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs te plaatsen, betaalt het Fonds bijzondere jeugdbijstand per dag een verblijfssubsidie van maximaal 15,04 euro (voor minderjarigen jonger dan 12 jaar) of 16,37 euro (voor minderjarigen ouder dan 12 jaar). Deze subsidie wordt uitbetaald per effectieve verblijfsdag, dus ook voor weekends, vakanties, ... wanneer de minderjarige in het internaat verblijft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 228
van 1 augustus 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Opleidingen verpleegkunde - Knelpunten

Opleidingen verpleegkunde moeten aantrekkelijker worden gemaakt om meer studenten aan te trekken.

1. Hoever staat het met het in kaart brengen van de knelpunten inzake de stages van de leerlingen? Wat zijn de resultaten? Welke knelpunten komen hierbij tot uiting?
2. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om tegemoet te komen aan de problemen binnen deze opleiding en om de opleiding aantrekkelijker te maken?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 1 augustus 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Ik beschik over geen informatie dat met betrekking tot stages van leerlingen en studenten verpleegkunde er thans nog knelpunten bestaan.

Er zijn de voorbije jaren heel wat onderwijsrichtlijnen uitgevaardigd die er toe strekken dat stage een wezenlijk onderdeel vormt van technische en beroepsopleidingen zodat, door nauwe aansluiting op de beroepswereld, de kwaliteit van deze opleidingen verhoogt. Bedoelde richtlijnen hebben enerzijds een facilitair karakter doch verplichten anderzijds dat scholen maatregelen nemen om stages optimaal te laten verlopen, bv. door voldoende te investeren in stagebegeleiding door het onderwijzend personeel.

Voor een laatste belangrijke hinderpaal, namelijk de kosten verbonden aan het arbeidsgeneeskundig onderzoek van stagiairs in het kader van de welzijnswetgeving, werd eind 2005 in samenspraak met de bevoegde federale overheid een regeling getroffen. Deze komt er op neer dat de stagegevers niet meer deze kosten moeten dragen indien ze de betrokken onderzoeken overlaten aan de externe preventiediensten van de school. Ook de scholen zelf en de leerlingen/studenten moeten deze kosten niet vergoeden, vermits het Fonds voor Beroepsziekten hiervoor instaat. Het reële risico op onvoldoende stagevoorzieningen is hierdoor weggevallen.

Een ander item dat weliswaar binnen de sector leeft is de noodzakelijke bekwaamheid van personeelsleden om als mentor van stagiairs te fungeren.

De begeleiding door stagementoren maakt hoe dan ook deel uit van de taakomschrijving binnen de beroepsuitoefening. Het is bijgevolg de verantwoordelijkheid van de stagegever om de stagementoren voldoende stimuli en mogelijkheden te bieden om pedagogische scholing te volgen. Dit geldt trouwens voor alle beroepstakken en niet alleen voor de gezondheidszorg. In het kader van hun maatschappelijke dienstverlening kunnen hogescholen/universiteiten vraaggestuurde bijscholing en nascholing op maat aanbieden. Het overhevelen van de scholingskosten naar het onderwijsbudget is echter niet haalbaar en naar mijn mening ook niet gepast, rekening houdend met de verdeling van bevoegdheden en verantwoordelijkheden.

2. De voorbije jaren zijn diverse maatregelen genomen om de driejarige opleiding verpleegkunde, niveau vierde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs, aantrekkelijker te maken zowel voor leerlingen als voor scholen.

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht:

- van de 20 bestaande scholen zijn er 19 ingestapt in het experiment modularisering. Dit experiment loopt nog tot en met het schooljaar 2006-2007 en kan desgevallend met één jaar worden verlengd. Bij het nemen van een beleidsbeslissing voor de periode nadien, zal aan de thans quasi veralgemeende en succesvolle modulaire aanpak van de studies verpleegkunde niet zonder meer voorbij worden gegaan. Het leertraject verpleegkunde bestaat concreet uit 5 modules. Scholen kunnen op om het even welk tijdstip van het schooljaar een module opstarten. Dit betekent ook dat leerlingen op om het even welk tijdstip wanneer de module

eindigt een deelcertificaat kunnen behalen of, na de laatste module, hun diploma kunnen verwerven;

- een modulaire structuur betekent dat, meer dan in een leerjarensysteem, een opleiding volgens eigen tempo kan worden gevolgd. Vermits de opleiding verpleegkunde zich tot niet-leerlichtigen richt, vormt dat een belangrijke troef;

- op het vlak van lesspreiding is het toegelaten dat, hoewel het voltijds secundair onderwijs betreft, ook 's avonds lessen worden verstrekt. Dit vergemakkelijkt een eventuele combinatie met gezins- of professionele taken;

- de instroom van kandidaat-leerlingen werd verruimd. Enerzijds is instap in de eerste module/leerjaar ook mogelijk via een toelatingsproef die wordt afgenomen hetzij door de school hetzij door de examencommissie van de Vlaamse gemeenschap. Anderzijds kunnen de toelatingsklassenraden een eigen vrijstellingenbeleid voor individuele leerlingen hanteren, zodat het doorlopen van een vorige module niet noodzakelijk een voorwaarde hoeft te zijn om tot een volgende module te kunnen worden toegelaten;

- stages, die een substantieel onderdeel van de opleiding vormen (cfr. Europese richtlijnen terzake), kunnen volledig worden afgestemd op de in de stageverlenende instelling geldende dienstregeling. Zo wordt bijvoorbeeld het aantal toegelaten nacht- of weekendstages niet meer geplafonneerd.

Zowel voor het secundair als voor het hoger onderwijs kan tot slot worden verwezen naar het feit dat de onderwijsinstellingen op het vlak van toelatingsbeleid steeds hun volle medewerking hebben verleend aan de initiatieven die vanuit andere beleidsdomeinen werden getroffen om, gezien de vaststelling dat verpleegkundige een knelpuntberoep is, werkzoekenden respectievelijk tewerkgestelden in de zorgsector een (om)scholing te verstrekken tot gekwalificeerd verpleger/verpleegster. Het gaat hier concreet over het VESOFO-project, de bijscholing van kinesitherapeuten en paramedici tot verpleegkundige en de VDAB-opleiding verpleegkunde.

Tevens kunnen gebrevetteerde en gediplomeerde verpleegkundigen een grauaatsdiploma verwerven via de verkorte studieroute. De brugopleiding is er gekomen om, in het kader van het Vlaamse opleidingsaanbod, met de daaraan duidelijk verbonden kwaliteitsgarantie, aan gebrevetteerde en gediplomeerde verpleegkundigen volwaardig de kans te bieden het diploma van gegradueerde verpleger of verpleegster te behalen. De brugopleiding is een volwaardige opleiding op het niveau van het hoger onderwijs. Dit initiatief maakte het voorwerp uit van een protocolakkoord tussen de federale Minister bevoegd voor Volksgezondheid en de ministers bevoegd voor het Onderwijs in de regeringen van de drie Gemeenschappen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 229
van 9 augustus 2006
van **VERA VAN DER BORGHT**

Kinderverzorgers - Anciënniteit

Deze vraagstelling betreft een bekend probleem in de sector van de kinderverzorgers.

Kinderverzorgers die tewerkgesteld worden in het kleuteronderwijs van het Gemeenschapsonderwijs kunnen enkel hun anciënniteit meenemen indien zij voorheen tewerkgesteld waren in een crèche die verbonden was/is aan het Gemeenschapsonderwijs. Een eventueel jarenlange tewerkstelling in een privé-crèche wordt dus op geen enkele manier in rekening gebracht bij tewerkstelling in het Gemeenschapsonderwijs.

Blijkbaar is er dus een onderscheid bij het meenemen van anciënniteit naargelang de vorige werkgever een openbare dan wel een privé-crèche was.

1. Is de minister op de hoogte van deze situatie die toch wel een discriminatie inhoudt ten aanzien van kinderverzorgers die hetzelfde werk verrichtten in privé-crèches?
2. Neemt de minister initiatieven om deze discriminatie op te heffen en voor alle kinderverzorgers van crèches die overstappen naar het onderwijs de anciënniteit in rekening te brengen, ongeacht of de crèche een privé-initiatief is dan wel verbonden is aan het Gemeenschapsonderwijs? Zo ja, geldt een dergelijke "regularisatie" dan ook voor de reeds in het kleuteronderwijs tewerkgestelde kinderverzorgers die overgekomen zijn uit privé-crèches?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 9 augustus 2006
van **VERA VAN DER BORGHT**

De diensten die in aanmerking komen voor de vaststelling van de geldelijke anciënniteit worden limitatief opgesomd in artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs.

Dit artikel onderscheidt twee grote groepen : enerzijds de diensten gepresteerd in een onderwijsinstelling, anderzijds de diensten van de staat of andere openbare diensten. Zuivere privé-diensten komen in de regel niet in aanmerking.

1. De diensten aan de peutersuizen en kinderdagverblijven van het gemeenschapsonderwijs in Brussel komen in aanmerking omdat ze beschouwd worden als andere openbare diensten en daardoor onder het toepassingsgebied van voormeld artikel vallen. Voor diensten aan privé-crèches is dit niet het geval.
2. Ik voorzie op dit ogenblik geen initiatieven om de diensten die kinderverzorgers in privé-crèches hebben gepresteerd, te valideren bij hun overstap naar het onderwijs.
De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vertolkt een reële bezorgdheid, maar de problematiek is ruimer.
De diensten aan private verzorgingsinstellingen bijvoorbeeld worden op dit ogenblik evenmin in aanmerking genomen bij de vaststelling van de geldelijke anciënniteit. Een veralgemeende valorisatie van dergelijke privé-diensten is budgettair niet haalbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 230
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Resolutie holebi's - Tolerantie op de werkvloer

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd werkgevers of hun organisaties in het kader van de evenredige arbeidsparticipatie aan te moedigen om zich tolerant op te stellen ten aanzien van anders geaarde werknemers, hen zowel bij sollicitaties als tijdens de uitvoering van hun functie en bij eventuele ontslagen op een gelijke manier te behandelen als hun hetero-collega's. Tevens wordt van werkgevers of hun organisaties verwacht dat ze holebiseksualiteit op een normale manier integreren in de algemene bedrijfscultuur.

1. Heeft de minister reeds contacten gehad of overleg gepleegd met de werkgeversorganisaties met betrekking tot het voeren van een tolerant beleid ten aanzien van holebi's op de werkvloer?

Zo ja, welke afspraken terzake werden er gemaakt?

Zo neen, wanneer zal er een initiatief worden genomen?

2. Welke aanbevelingen zal de minister formuleren ten aanzien van werkgevers of hun organisaties om het gegeven holebiseksualiteit op een normale manier te integreren in de algemene bedrijfscultuur?
3. Zal er ook inspraak worden gegeven aan de werknemers bij het uitstippelen van dergelijk beleid?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 230 van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Holebi's zijn al langer een van de doelgroepen binnen het Vlaamse beleid van evenredige arbeidsdeelname en diversiteit (EAD-beleid). Maar de acties die in het verleden werden ondernomen, vooral binnen de maatregel van de diversiteitsplannen, bleven zeer bescheiden en hadden eerder een ad hoc gehalte. Naar aanleiding van de hoorzitting van 13 april 2005 heeft de SERV een literatuurstudie van het bestaande onderzoek rond holebi's op de werkvloer uitgevoerd. In de studie werden ook de discriminatiemeldingen, die bij de Holebifederatie binnenkomen, verwerkt. Uit de studie blijkt dat de problemen waarmee holebi's op de werkvloer kampen zich vooral op het vlak van doorstroommogelijkheden en welzijn op het werk situeren. Vooral de onzichtbaarheid van het identiteitsaspect seksuele geaardheid, gecombineerd met bestaande vooroordelen omtrent holebi's, blijken bepalend voor de aard van de problemen.

De inzichten hebben de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners doen besluiten om in het VESOC-actieplan evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2006 meer aandacht te besteden aan de minder zichtbare kansgroepen. In het BVR van 12 mei 2006 tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regels voor het verlenen van subsidies met betrekking tot het VESOC-actieplan evenredige arbeidsdeelname en diversiteit vertaalt zich dat in de opname in de lijst met mogelijke acties in diversiteitsplannen van volgende aandachtspunten : het voorkomen of remediëren van pestgedrag op het werk; specifieke acties, gericht op minder zichtbare kansgroepen, inzonderheid holebi's en mensen met hiv. Om ervoor te zorgen dat diversiteitsplannen waarin deze acties voorkomen op een kwaliteitsvolle wijze begeleid en ondersteund worden, werd beroep gedaan op de holebifederatie om een training/vorming te ontwikkelen voor de veldwerkers diversiteit, en in de eerste plaats de projectontwikkelaars van RESOC/SERR.

2. Waar we ten aanzien van de prioritaire en andere kansgroepen binnen het EAD-beleid werken met streefcijfers rond instroom, doorstroom, opleiding en retentie van mensen, kunnen we die aanpak vanzelfsprekend niet aanhouden voor holebi's. De syllabus die behoort bij de vorming/training die met de holebifederatie werd uitgewerkt, legt dan ook andere klemtonen.

Een eerste aandachtspunt is de probleemanalyse. Doel van dit onderdeel : intermediairs, werkgevers en werknemersvertegenwoordigers bewust maken van de specifieke problemen die holebi's ervaren op de werkvloer. Hierbij wordt ook ruim aandacht besteed aan het welzijn op het werk en meer specifiek aan het coming-out dilemma, de stress die dit kan meebrengen en dergelijke. Vervolgens wordt ingegaan op bestaande vooroordelen en de impact daarvan. Zaken zoals de associatie homo's en aids, de eenzijdige associatie homo's en seksueel handelen, de associatie holebi's en vluchtigheid van relaties, de associatie homo's en lagere fysieke en mentale capaciteiten, de associatie homo's en pedofilie, de eenzijdige associatie homo's en vrouwelijkheid, lesbiennes en mannelijkheid worden in dit luik behandeld en weerlegd. Als de holebithematiek in het diversiteitsbeleid zich niet vertaalt of kan vertalen in streefcijfers, welke acties kunnen we dan wel ondernemen, en meer bepaald op het niveau van de onderneming ? Dat is het derde luik binnen de aanpak, waarin we vooral goede praktijken naar voor schuiven. Enkele voorbeelden : de werkgever die de meemoeder ouderschapsverlof

geeft; de organisaties die werken aan een consequent holebivriendelijke houding en daarop afgesteld gedrag; voorbeelden van gepast optreden bij beginnend pestgedrag; het erkennen van holebi's in nota's en beeldvorming.

Samengevat mag gesteld worden dat binnen het EAD-beleid niet alleen aanbevelingen naar werkgevers worden geformuleerd, maar dat de ondernemingen concrete begeleiding krijgen om te bouwen aan een holebivriendelijke bedrijfscultuur, waarbij vooral gefocust wordt op bestrijding van vaak voorkomende vooroordelen en waarin de klemtoon verder ligt op het doorvoeren van concrete, zichtbare en resultaatgerichte acties.

3. De werknemersvertegenwoordigers worden op drie niveaus betrokken bij het uitstippelen van het EAD-beleid, en dus ook bij het vorm geven van de acties ten aanzien van minder zichtbare kansengroepen, waaronder holebi's. Op het Vlaams niveau wordt het EAD-beleid, althans de grote lijnen, tripartite vorm gegeven binnen VESOC. Over de uitwerking van de concrete maatregelen geeft de Commissie Diversiteit van de SERV steeds een advies; in deze Commissie zijn de vakbonden uiteraard vertegenwoordigd. Op het niveau van de vakbondsorganisaties : de training/vorming voor de veldwerkers diversiteit wordt ook georganiseerd voor de diversiteitsconsulenten van de drie vakbonden, zodat ook daar voldoende expertise kan worden opgebouwd om bedrijfskernen te ondersteunen. Op het vlak van de individuele onderneming ten slotte, dient in elke organisatie met meer dan 50 medewerkers een diversiteitswerkgroep het diversiteitsplan te begeleiden; in deze werkgroep moet altijd een vertegenwoordiging van het personeel gegarandeerd worden. In grote organisaties speelt de ondernemingsraad (of een werkgroep ervan) een centrale rol bij de opvolging en eventuele bijsturing van het diversiteitsplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 231
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Tolerantie in het onderwijs

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd de schooloverheden te sensibiliseren om onbegrip of zelfs expliciete afwijzing van holebi's door collega's-leerkrachten en de directie tegen te gaan.

1. Heeft de minister reeds overleg gehad met de verantwoordelijken van het vrij en Gemeenschapsonderwijs over de sensibilisering tegen onbegrip of afwijzing van holebi's door collega-leerkrachten en directies?
2. Welke maatregelen of acties zullen worden genomen?
3. Zijn er klachten bekend van holebi's die problemen met hun collega's en/of de directies ondervinden wegens hun seksuele geaardheid?
4. Waar doen deze problemen zich dan vooral voor en hoe manifesteren die zich?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 231 van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1 en 2. Tijdens de vorige legislatuur werd uitvoerig overleg gepleegd met verantwoordelijken van de koepels, ouderverenigingen en de vakbonden. Dit overleg resulteerde in 'de gemeenschappelijke verklaring over gelijke behandeling van hetero- en holebiseksualiteit' (6 juni 2002, zie ook www.ond.vlaanderen.be/diversiteit). Daarin verklaren de ondertekenaars dat zij in de eigen werking en ook in hun personeelsbeleid:

- open staan voor diversiteit in seksuele geaardheid
- alle personen, ongeacht hun seksuele geaardheid, respectvol en evenwaardig behandelen en elke discriminatie terzake verwerpen;
- ongelijke behandeling actief zullen bestrijden en leerlingen, studenten, personeelsleden die omwille van hun seksuele geaardheid worden gepest en/of gediscrimineerd, zullen beschermen en opvangen op adequate wijze;
- elk via hun geëigende middelen zullen streven naar een open leer-, leef- en werkklimaat voor holebi's;
- in de instellingen en organisaties die zij vertegenwoordigen:
  - de holebi-thematiek bespreekbaar achten;
  - over de holebi-thematiek objectieve informatie verstrekken.

Ik wijs hier ook op de [engagementsverklaring 'Diversiteit als een meerwaarde'](#), van 19 februari 2003 voor het leerplichtonderwijs en het vervolg in hoger onderwijs, de [Engagementsverklaring 'Diversiteit als een meerwaarde, engagementsverklaring van het Vlaamse hoger onderwijs'](#), van 31 mei 2005. Ik heb geen reden om aan te nemen dat de netten en het onderwijsmiddenveld dit tot papieren engagement reduceren. Het is immers bekend dat holebi-personeel in onderwijs vandaag op onbegrip of afwijzing kan stoten.

Los van deze engagementen is er ook de juridische verplichting om niet te discrimineren op basis van seksuele geaardheid, die ook in arbeidsverhoudingen geldt. Aldus dient dit ook een onderdeel van het beleid van iedere werkgever te zijn (zie vooral de antidiscriminatiewet, het decreet evenredige arbeidsmarktparticipatie).

Mijn diensten werken samen o.m. voor het Diversiteitsproject met vertegenwoordigers van de onderwijskoepels in de desbetreffende stuurgroep; de thematiek seksuele geaardheid is daar een prominente invalshoek, naast gender, leeftijd, etniciteit, handicap. Het project wil het omgaan met diversiteit in en het interculturaliseren van de lerarenopleidingen ondersteunen aan de hand van expertise-uitwisseling en goede praktijken.

De Holebifederatie ontvangt jaarlijks subsidies voor haar project 'Impulsen voor een holebibeleid in het onderwijs'. Daarin zit een luik vervat waarbij de federatie regelmatig contacten onderhoudt met de koepels en de pedagogische begeleidingsdiensten.

3. De informatie daarover bereikt ons via de media, soms biedt onderzoek ons een (beperkt) beeld van de problemen die zich in ons onderwijs stellen. Ook langs onze netwerken en via het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School vernemen we over bepaalde gevallen.

Dit steunpunt, geleid door vzw Limits, is een meldpunt voor grensoverschrijdend gedrag binnen onderwijs. Het is in het onderwijsveld goed bekend en registreert klachten. Ook doet het aan de eerste telefonische opvang, eventueel ook aan doorverwijzing of bemiddeling. Bij het steunpunt komen wel zelden meldingen binnen over grensoverschrijdend gedrag dat gesteld wordt omwille van de holebiseksualiteit van de gedupeerden. Andere kanalen waarop men een beroep kan doen, zoals de Holebifederatie/Hommeles en sinds 2003 ook het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, hebben op jaarbasis evenmin veel klachten van onderwijspersoneel. Omdat de klachten zelden hardgemaakt kunnen worden, blijft formeel aanklagen en vervolgen geen optie. Wellicht wordt eenvoudigweg melding doen bijgevolg als weinig zinvol ingeschat. We kunnen ervan uitgaan dat de meldingen slechts een fractie van de problematiek zichtbaar maakt.

4. De aard van de klachten is uiteenlopend, maar zoals gezegd blijkt vooral dat de discriminatie niet altijd openlijk is, wat de bestrijding of sanctionering complex maakt. De informatie uit de aangehaalde kanalen wijst vooral in de richting van contractbeëindigingen, ontslagen of zelfs het mislopen van promoties. Of deze terug te voeren zijn op de holebiseksuele geaardheid en eventueel samenlevingsvorm van een leerkracht (of ander personeelslid in de onderwijssector), is vaak moeilijk te bewijzen. De coming-out van een leerkracht kan in bepaalde scholen even deining veroorzaken. Maar ik blijf herhalen dat ik het maar logisch vindt dat het professioneel handelen dé basis is waarop onderwijspersoneel beoordeeld kan en moet worden. Die professionaliteit verandert niet volgens seksuele geaardheid, of voor en na de openheid daarover. Gesteld dat een aantal ouders, lokale figuren of collega's directies daarover aanspreken, dan blijft de professionaliteit van de leerkracht dé reden waarom directies – die ook professionals zijn - achter hun leerkracht moeten staan. Ze hebben, zoals gezegd, de wet en hun koepel aan hun kant. Een duidelijke stellingname in die zin, vertolkt vanuit de verschillende onderwijsnetten, blijft een sterk signaal voor de directies en het personeel binnen de respectieve netten.

De ongelijkheden waarmee holebi-onderwijspersoneel geconfronteerd wordt, zijn niet altijd even schrijnende voorvallen. Vaak gaat het om vervelende uitspraken of wordt - bewust of onbewust - verschillend gehandeld ten aanzien van holebileerkrachten en hun partners – bv. huwelijksaankondigingen in het personeelsblad, uitnodigingen bij personeelsfeestjes, ... - wat als uitermate kwetsend ervaren kan worden. Vanuit mijn bevoegdheid wil ik in de toekomst het veld sensibiliseren over de rechten van personeelsleden in een holebirelatie, en dit met betrekking tot omstandigheidsverlof bij bv. de geboorte van een kind, ouderschapsverlof, loopbaanonderbrekingsstelsels, etc..

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 232
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Kennisoverdracht via het onderwijs

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkgeschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd de overdracht van kennis over holebi's en holebiseksualiteit via het onderwijs te realiseren. Concreet werd een horizontale aanpak voorgestaan waarbij de kennisoverdracht verder moet reiken dan het biologisch aspect. Er moet ook aandacht worden besteed aan de historische, culturele, godsdienstige, maatschappelijke en andere aspecten in de leervakken die zich daartoe lenen.

1. Op welke manier heeft de minister reeds uitvoering gegeven of zal hij uitvoering geven aan deze bepaling in de resolutie van 26 april jongstleden?
2. Werd hierover reeds overleg gepleegd met de verantwoordelijken van het vrij en het Gemeenschapsonderwijs?
3. Hoe staan beide onderwijsnetten tegenover de uitvoering van dit punt uit de resolutie?
4. Zullen de eerste gevolgen hiervan reeds merkbaar zijn tijdens het nieuwe schooljaar?
5. Hoe staat de minister tegenover de idee van een "Encyclopedie over de homoseksualiteit", zoals die in Nederland al enkele jaren bestaat?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 232 van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

1. Doorheen het leerplichtonderwijs zijn er eindtermen en ontwikkelingsdoelen die handelen over de holebithematiek. In het basisonderwijs vinden we deze in het brede leergebied wereldoriëntatie.

In het secundair onderwijs zijn deze vervat in de vakoverschrijdende eindtermen. Deze opdeling staat garant voor de gevraagde horizontale aanpak. Vakoverschrijdende eindtermen kunnen immers in overleg door alle leerkrachten in de verschillende vakken of in projecten behandeld worden.

Ter ondersteuning van deze eindtermen en ontwikkelingsdoelen werd de aanmaak en implementatie van didactisch materiaal mogelijk gemaakt. Denk hierbij voor het secundair onderwijs aan de film en het eraan gekoppelde lespakket *Sam en Lisa*, die gratis aan alle secundaire scholen werden bezorgd en de educatieve map over holebiseksualiteit voor het basisonderwijs, *Maarten heeft twee mama's*.

Verder krijgt het Diversiteitsproject (ooit 'Week van de diversiteit') elk jaar een vervolg. Daarin is holebiseksualiteit één van de invalshoeken (naast gender, etniciteit, leeftijd, kansarmoede en handicap). Ik heb ervoor gekozen om voor de edities tijdens deze legislatuur te werken via de lerarenopleidingen om zo op kortere termijn meer effect te kunnen bereiken.

Eveneens ken ik de Holebifederatie een jaarlijkse subsidie toe, specifiek voor haar onderwijsproject. Daarmee geeft ze haar werking rond een aantal pijlers vorm:

- Samenwerking met de overheid en het middenveld
- deskundigheidsbevordering binnen de vzw en in het onderwijsveld (clb, leerkrachten, lerarenopleidingen, educatieve uitgeverijen,...)
- Scholenwerking: vorming aan leerlingen secundair onderwijs
- Ondersteunen holebivrijwilligersinitiatieven met onderwijswerking
- Knooppuntfunctie informatie over onderwijs en holebi's

2. Er werd reeds in de vorige legislatuur uitvoerig overleg gepleegd met verantwoordelijken van de koepels, ouderverenigingen en de vakbonden. Dit overleg resulteerde in 'de gemeenschappelijke verklaring over gelijke behandeling van hetero- en holebiseksualiteit'. Ze staat online op de onderwijswebsite. Daarin verklaren de ondertekenaars dat zij in de eigen werking:

- open staan voor diversiteit in seksuele geaardheid
- alle personen, ongeacht hun seksuele geaardheid, respectvol en evenwaardig behandelen en elke discriminatie terzake verwerpen;
- ongelijke behandeling actief zullen bestrijden en leerlingen, studenten, personeelsleden die omwille van hun seksuele geaardheid worden gepest en/of gediscrimineerd, zullen beschermen en opvangen op adequate wijze;
- elk via hun geëigende middelen zullen streven naar een open leer-, leef- en werkklimaat voor holebi's;
- in de instellingen en organisaties die zij vertegenwoordigen:

- de holebithematiek bespreekbaar achten;
- over de holebithematiek objectieve informatie verstrekken.

De ondertekenaars zijn ook vertegenwoordigd in de stuurgroep van het Diversiteitsproject.

Ook de Holebifederatie, ten slotte, wordt zoals gezegd door de overheid ondersteund om samen te werken met de overheid en het middenveld, dus ook de koepels en hun pedagogische begeleidingsdiensten.

3. Deze partners hebben mij nog niet laten weten dat zij hun houding hieromtrent veranderd hebben.
4. Ik ben niet in de positie om het beleid vanwege de koepels en de effecten ervan op het terrein voor dit schooljaar te voorspellen. Daartoe zijn het vrije onderwijs en het Gemeenschaps-onderwijs beter toegerust.
5. In de mate waarin de *Encyclopedie over de homoseksualiteit* (de Nederlandse versie staat op <http://www.intermale.nl/homo-enc.html>) voor Vlaanderen duidelijke en volledige informatie voor de Vlaamse en Belgische context zou bieden, kan ze een lacune invullen die er vandaag nog is. Alleen, het Nederlandse boek documenteert de geschiedenis en cultuur van mannelijke homoseksualiteit in Nederland in al hun facetten. Het mag duidelijk zijn dat dit een te beperkt licht werpt op holebiseksualiteit. Bovendien zou een dergelijke publicatie voor de ruime samenleving geschreven worden, waardoor ze buiten mijn bevoegdheid valt. Een goed gedocumenteerd projectdossier daarvoor zou binnen de Vlaamse regering onderzocht kunnen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 234
van 6 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Partijpolitieke activiteiten in gemeenschapsscholen - Maatregelen

In het kader van de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen kondigt de lokale afdeling van sp.a van Bornem een etentje aan in de lokalen van de gemeenschapsschool De Linde in Bornem. Mijn inziens overtreedt de school daarmee artikel 41, §1 van de Schoolpactwet van 29 mei 1959, die het volgende vermeldt: “Elke politieke activiteit en propaganda, alsmede elke activiteit in de onderwijsinstellingen van het Gemeenschapsonderwijs zijn verboden”.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 31 van 22 oktober 1997 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 16 januari 1998, blz. 977) betreffende een gelijkaardige aangelegenheid, preciseerde de toenmalige minister van Onderwijs dat derden slechts op school kunnen worden toegelaten mits zij de geldend deontologie respecteren en zeker geen politieke propaganda verspreiden. Wanneer een organisatie de kwalificatie verdient van “partijpolitieke propagandistische doeleinden”, dan was dat volgens de voorganger van de minister verboden en dienen er maatregelen te worden genomen.

1. Staat de minister achter die interpretatie van zijn voorganger?
2. Werden er met het oog op de verkiezingsperiode terzake richtlijnen verstrekt aan de gemeenschapsscholen?
3. Zijn er concrete maatregelen getroffen voor die overtredingen waarvan de minister of de RAGO (Gemeenschapsonderwijs) op de hoogte zijn?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 234 van 6 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

- In vergelijking met 1997, het moment waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst om me te vragen of de interpretatie van de toenmalige onderwijsminister nog steeds geldt, is de regelgeving inzake het verbod op politieke activiteiten gewijzigd, althans wat betreft de klachtenprocedure.

Bij het decreet van 13 juli 2001 (onderwijsdecreet XIII) werd de Commissie Zorgvuldig Bestuur opgericht met als bevoegdheid onder meer het beslissen over klachten inzake het verbod op politieke activiteiten.

Ik verwijs daarvoor naar artikel V.25 van dat decreet.

Naast een beslissingsbevoegdheid na klachten heeft de commissie ook een adviesbevoegdheid in dezelfde aangelegenheden. De beslissingen en adviezen van de commissie zijn openbaar, en kunnen geraadpleegd worden op de website van het departement onderwijs en Vorming.

Tot op vandaag werden er 14 beslissingen of adviezen gegeven inzake het verbod op politieke activiteiten.

Aangezien de bevoegdheid om te beslissen over de schending van het verbod op politieke activiteiten momenteel niet bij de minister ligt, maar bij de Commissie Zorgvuldig Bestuur, zou desgevallend deze commissie kunnen oordelen of het door de vraagsteller beschreven initiatief in Bornem in overeenstemming is met het decreet of niet.

Een klacht kan door iedere belanghebbende worden ingediend.
- De regelgeving inzake het verbod op politieke activiteiten is net als de adviezen van de Commissie Zorgvuldig Bestuur algemeen toegankelijk op de website van het departement Onderwijs en vorming.

In het septembernummer van Klasse werd kort herinnerd aan een aantal principes inzake het verbod op politieke activiteiten, op basis van de adviezen van de Commissie Zorgvuldig Bestuur, waarnaar de bijdrage verwijst.
- De Commissie Zorgvuldig Bestuur is bevoegd om een sanctie op te leggen indien een klacht gegrond is. Uiteraard kan geen sanctie worden opgelegd indien er geen klacht is.

Tot op heden werd nog geen sanctie opgelegd naar aanleiding van een overtreding van het verbod van politieke activiteiten op school.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 238
van 13 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitscholen - Samenwerking met CLB

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 29 juni over het aansluiten van Franstalige faciliteitscholen bij een Vlaams centrum voor leerlingenbegeleiding, stelde de minister dat eind april van dit jaar door zijn administratie werd vastgesteld dat acht gesubsidieerde basisscholen voor de periode 2006-2009 geen beleidscontract hadden met een Vlaams CLB.

De minister deelde zijn beslissing mee dat artikel 59 van het CLB-decreet toegepast moest worden, waarbij de voorzitter van de bemiddelingscommissie op eigen initiatief kan vaststellen dat een bepaalde school geen beleidscontract heeft afgesloten.

Op 12 juli kwam de bemiddelingscommissie samen en na ontvangst van het verslag van de bemiddeling stuurde de minister de acht schoolbesturen een aangetekend schrijven toe. Voor eind juni verwachtte hij van de schoolbesturen een principiële beslissing om al dan niet samen te werken met een Vlaams centrum voor leerlingenbegeleiding.

Kan de minister meedelen of de betrokken schoolbesturen hem hun principiële beslissing ter zake ondertussen hebben meegedeeld?

Hoe luidt die in voorkomend geval?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 13 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Op 12 juli 2006 kwam de bemiddelingscommissie samen op basis van artikel 59 van het CLB-decreet, nadat werd vastgesteld dat acht Franstalige gesubsidieerde basisscholen voor de periode 2006-2009 geen beleidscontract hadden met een CLB.

Na ontvangst van het verslag van de bemiddelingscommissie stuurde ik de acht betrokken schoolbesturen een aangetekend schrijven op 22 juni 2006. In dat schrijven vroeg ik hen om mij hun principieel antwoord te laten kennen.

Een aantal gemeenten liet, onder verwijzing naar vroeger ontstane situaties en standpunten van de overheid, weten dat zij niet wensen in te gaan op mijn vraag om een beleidscontract met een Vlaams CLB af te sluiten. De andere gemeentes beperkten zich in hun antwoord tot het opsommen van een aantal argumenten en sluiten verdere besprekingen niet uit.

Gelet op de gemeenteraadsverkiezingen leek het mij gewenst de besprekingen met de zes betrokken gemeentebesturen uit te stellen tot na 8 oktober 2006.

De schoolbesturen van de twee vrije basisscholen tonen zich bereid om de bemiddeling verder te zetten. De voorzitter van de bemiddelingscommissie heeft hen dan ook begin oktober ontvangen. De betrokken gesprekspartners hebben een aantal informatie en standpunten overgemaakt en zich geëngageerd de standpunten en vragen van de Vlaamse overheid te bespreken in hun bestuur en hierover te berichten.

Gelet op de complexiteit van de problematiek, situaties ontstaan voor de staatshervorming van 1988 waardoor de onderwijsbevoegdheid werd overgedragen naar de Gemeenschappen en de door de Vlaamse overheid aangenomen houding voor de CLB-perioden 2000-2003 en 2003-2006, lijkt het mij aangewezen - zonder af te gaan van mijn principiële stelling dat alle erkende, gesubsidieerde en gefinancierde onderwijsinstellingen in Vlaanderen een beleidscontract, dan wel beleidsplan moeten hebben met een Vlaams C.L.B. – om te trachten tot werkbare oplossingen te komen, rekening houdend met een kwaliteitsvolle begeleiding ten bate van de betrokken leerlingen.

Aangezien voor een aantal van de betrokken schoolbesturen nog verder uit te werken oplossingen bespreekbaar zijn, laat ik de bemiddelingscommissie de aangegane besprekingen verder zetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 241
van 13 september 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Vlaamse Rand - Versterking groene gordel

Het versterken van de groene gordel in de Vlaamse Rand is belangrijk voor het behoud van het landelijke en Vlaamse karakter en het terugdringen van de verstedelijkingsdruk vanuit de hoofdstad.

Vandaar dat het Bruegelproject ernaar streefde om via de bescherming van bestaande en de verwerving van nieuwe bos- en ecologisch waardevolle groengebieden deze groene gordel te versterken.

1. Welke ecologisch waardevolle gebieden werden in het kader van de doelstellingen van het Bruegelproject sedert 2000 jaarlijks gerealiseerd in de Vlaamse Rand?
2. Welke nieuwe bosgebieden werden sedert 2000 jaarlijks aangeplant in de Vlaamse Rand?

Over hoeveel hectare gaat het?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 13 september 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Op basis van de doelstellingen en vertrekkende vanuit de afbakening van het Bruegelproject en de perimeters Stadsrandbos werden doelgericht aankopen gedaan door het agentschap Bos en Natuur. In de noordelijke rand werd in de regio Vilvoorde gewerkt aan de realisatie van het Stadsrandbos Vilvoorde. Belangrijke aankopen werden verricht in de deelgemeente Houtem ter realisatie van het Houtembos: landschapsinrichting op maat van de woonwijk. Deze wijk wordt zodoende afgebufferd van de autosnelweg E19 Antwerpen-Brussel, bossen worden aangeplant, het landschap wordt kleinschaliger en toegankelijk gemaakt voor de inwoners, en de natuur krijgt meer kansen om zich te ontwikkelen. Uiteraard behoudt ook de landbouw zijn plaats in dit vernieuwde landschap. De stad Vilvoorde en het OCMW zijn belangrijke partners in dit project omdat zij binnen de afgebakende zones eigendommen inbrengen. Samen met het Vlaamse Gewest en de boomplantactie van de vzw Kom op tegen Kanker zorgen zij voor een groen netwerk dat zich uitstrekt van Houtembos, over de kleinere Vilvoordse stadsparken en het domein Drie Fontein -in erfpacht genomen door het agentschap Bos en Natuur- tot de Tangebeekvallei en het Hoogveld. In dit Vilvoordse netwerk werden meer dan 50 ha grond verworven en 50 Ha in erfpacht genomen -vooral in Houtembos- en deels bebost. Verdere verwervingen volgen in het gebied Hoogveld en de Tangebeekvallei, zodat ook de verbinding met het natuurgebied Borgt en het Prinsenpark in het centrum van Grimbergen, en het pas aangeplante Lintbos verderop kan gerealiseerd worden.

Ook in het Hallerbos werden bijkomende aankopen gedaan: zo'n 10,5 ha grond werd verworven bij het waardevolle boscomplex. Enkele uiterst zeldzame planten- en diersoorten gedijen op Vlaams grondgebied nog slechts alleen in enkele bronbeken van het Hallerbos. Het is van groot belang om deze kwetsbare en zeldzame biotopen afdoende te beschermen door een aangepast beheer.

Op het grondgebied van Overijse werden de voorbije jaren belangrijke grondverwervingen verricht. Met de landbouwers ter plaatste werden goede afspraken gemaakt rond gebruiksrechten van bepaalde stukken landbouwgrond, die dan later pas zullen bebost worden. Zo kan de grootste groene long van Vlaanderen na honderden jaren van inkrimping terug een klein stukje groeien. Het gaat om een oppervlakte van 86 ha.

De aankopen en het globale beheer van natuur- en bosgebieden in de Vlaamse Rand wordt stelselmatig voortgezet volgens de plannen vooropgesteld in het Bruegelproject.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 242
van 15 september 2006
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

TBS bij Onderwijs - Stand van zaken

1. Hoeveel personeelsleden genieten thans het stelsel “terbeschikkingstelling voorafgaand aan het rustpensioen” (TBS) in het onderwijs?
2. Wat is de ontwikkeling van dat aantal sedert 2000?

Hoeveel toetreders tot TBS zijn er jaarlijks sinds 2000?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 15 september 2006
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

1. Buiten het hoger onderwijs waren er op 1 januari 2006 10.558 personeelsleden die van het stelsel “terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen” genoten. In de eerste tabel van bijlage 1 wordt de verdeling gegeven over de verschillende onderwijsniveaus buiten het hoger onderwijs. Een evolutie in BFT (FTE) kan niet geleverd worden daar de berekening van de fulltime equivalenten voor deze TBS’ers in de loop der tijd gewijzigd werd en niet meer vergelijkbaar is.

Wat het hoger onderwijs betreft genoten op 1 januari 2006 789 personeelsleden van de hogescholen (632,68 FTE) het stelsel “terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen”.

Van dit aantal genoten toen nog 223 personeelsleden (205,95 FTE) van het gunstige overgangsstelsel aan 75 % van het laatste activiteitssalaris. Deze categorie is uitdovend. De laatste personeelsleden konden instappen op 1 januari 2002. Het gunstiger overgangsstelsel zal dus met ingang van 1 januari 2007 volledig uitgedoofd zijn.

De overige 566 personeelsleden (426,73 FTE) genoten op 1 januari 2006 van het organieke of traditionele stelsel en van het stelsel met opname van bonus. Deze cijfers zijn terug te vinden in de eerste tabel van bijlage 2.

2. In de tweede tabel van bijlage 1 wordt voor de verschillende onderwijsniveaus buiten het hoger onderwijs de aangroei per jaar weergegeven, m.a.w. het aantal personeelsleden dat elk jaar in het stelsel gestapt is.

Het aantal instappers in het bonusstelsel in het hoger onderwijs vanaf 2003 wordt weergegeven in de tweede tabel van bijlage 2.

Het uitdovende effect van het gunstiger overgangsstelsel wordt tenietgedaan door het succes van het bonusstelsel. Na 2003 is er een merkbare stijging waar te nemen in het aantal personeelsleden dat togetreden is tot dit specifieke stelsel.

BIJLAGEN

1. Evolutie van het aantal personeelsleden buiten het hoger onderwijs die genoten van het stelsel van terbeschikkingstelling voorafgaand aan het rustpensioen + een overzicht van de toetreders per jaar.
2. Ontwikkeling van het aantal personeelsleden met TBS/PAVR in de hogescholen sinds 2000 en het aantal instappers in het bonusstelsel vanaf 2003.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/242/antw.242.bijlage.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/242/antw.242.bijlage.002.xls>

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 198
van 27 juni 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Armoedebeleid - Allochtonen

De helft van de allochtonen van Turkse en Marokkaanse afkomst leeft onder de armoedegrens. Toch richt de armoedesector zich nog hoofdzakelijk op autochtone Belgen. De hulpverleners, organisaties, ervaringsdeskundigen, verenigingen waar armen het woord nemen, ... zijn overwegend blank. Er zijn zelfs verenigingen die alleen autochtone armen helpen.

Men pleit sterk voor een interculturalisering van de hulpverlening. In de eerste plaats moeten het armoedebeleid en het middenveld interculturaliseren. Laat allochtone armen mee bepalen wat armoede is en welke maatregelen er nodig zijn.

1. Welke beleidsvisie hanteert de minister terzake?
2. Welke initiatieven worden er terzake genomen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 27 juni 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

---

1. In mei gepubliceerde cijfers over armoede bij de allochtone bevolking maken duidelijk dat het gaat om een omvangrijk probleem. De armenverenigingen en de Link (organisatie die instaat voor de opleiding 'ervaringsdeskundige in de armoede en de sociale uitsluiting') zijn zoekende om deze groep beter te bereiken. Het is belangrijk dat ook arme allochtonen participeren aan het beleid in het kader van het armoededecreet en bij de methodieken van de armenverenigingen en de ervaringsdeskundigheid.

Beide methodieken zijn ontstaan uit een lange traditie. Ze ontstonden spontaan op het werkveld of groeiden uit bestaande initiatieven. Gaandeweg werd expertise opgebouwd over de leefwereld van de armen, en werden methodieken ontwikkeld op maat van armen om hen in staat te stellen hun stem te verheffen en te wegen op het armoedebeleid. Hoewel armoede bij allochtonen specifieke kenmerken heeft, vind ik dat de voorzieningen die rond armoede en achterstelling werken, moeten inspelen op nieuwe ontwikkelingen in de armoedeproblematiek. Ik wil het werkveld stimuleren om ervaring op te doen met allochtone armen en zo de juiste kennis te verzamelen. Ik wil me ervoor behoeden allerlei initiatieven te starten waardoor er een nieuw circuit van hulpverlening zou ontstaan en waardoor er een soort segregatie binnen de armoedesector zou plaatsvinden. Ik kies voor inclusiviteit.

Ik wil in de eerste plaats samen met het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, met de Link, met het Vlaams Minderhedencentrum, met Welzijnszorg en eventueel nog anderen kijken op welke manier we deze groep kunnen betrekken bij de bestaande initiatieven. Ik heb zowel aan de Link als aan het Vlaams netwerk alvast de vraag gesteld mij te laten weten op welke manier zij deze problematiek willen aanpakken.

- 2.1 Samenlevingsopbouw Antwerpen Stad voert momenteel een experimenteel project uit dat de relatie onderzoekt tussen autochtone en allochtone armoede. In dit project wordt samengewerkt met armenverenigingen, met het algemeen welzijnswerk en met de wetenschappelijke wereld.
- 2.2 Met mijn administratie onderzoek ik welke stappen er nodig zijn om expertise te verzamelen om allochtone armen bij het armoedebeleid te betrekken en zo vanaf 2007 de nodige maatregelen te kunnen nemen.
- 2.3 Ik stimuleer ook het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen om in zijn volgend meerjarenplan aandacht te besteden aan allochtone armoede.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 199
van 27 juni 2006
van **GREET VAN LINTER**

Gedetineerden onder elektronisch toezicht - OCMW-steun

Ik verneem dat de federale minister van Justitie eist dat het aantal gedetineerden die hun straf buiten de muren van de strafinrichting ondergaan, in juni tot 450 personen en tegen het jaareinde tot 600 personen moet stijgen.

Anderzijds verneem ik van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten dat de OCMW's zich voor een aantal problemen geplaatst zien die blijkbaar nog niet de nodige aandacht kregen. Aldus zouden gedetineerden op wie de regeling van het elektronisch toezicht van toepassing is, bij het OCMW aankloppen om een telefoonaansluiting te betalen. Het systeem van de enkelband zou enkel werken via de telefoon. Daarnaast dienen de betrokken personen ook aanvragen in voor een leefloon.

Naar verluidt geniet een gedetineerde die voltijds buiten de gevangenis muren onder elektronisch toezicht vertoeft een basisuitkering van 522 euro per maand van de Federale Overheidsdienst (FOD) Justitie, terwijl de persoon die de halve vrijheid geniet nul euro ontvangt. Het basisleefloon ligt meer dan 100 euro hoger.

Naar aanleiding van een eerder debat in de Commissie Welzijn van 6 juni, graag volgende bijkomende vragen.

1. Heeft de minister zicht op:

- het aantal personen dat aan de OCMW's heeft gevraagd het verschil bij te passen tussen de basisuitkering van de FOD Justitie en het leefloon van de OCMW's, de beslissingen die terzake werden getroffen en de kostprijs;
- het aantal personen in halve vrijheid die de steun van het OCMW hebben gevraagd, de beslissingen die terzake werden getroffen en de kostprijs;
- het aantal aanvragen voor regeling door het OCMW van telefoonaansluitingen en/of telefoonrekeningen door personen onder elektronisch toezicht en de kostprijs?

2. Heeft de minister reeds met de federale minister van Justitie en eventueel met haar Waalse en Brusselse collega's contacten gehad over de problematiek? Zo ja, welke zijn reeds de resultaten, en zo neen, waarom niet?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 27 juni 2006

van **GREET VAN LINTER**

---

1. Ik heb geen zicht op het aantal personen, gedetineerden onder elektronisch toezicht of in halve vrijheid, die financiële steun hebben gevraagd aan het OCMW, evenmin op de totale kostprijs daarvan. Deze problematiek behoort eerder tot de bevoegdheid van de federale minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen. Ik kan u wel verwijzen naar het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Justitie van 19 juni 2006, op de vraag nr. 927 van mevrouw Sabien Lahaye-Batteu van 9 februari 2006. Daaruit blijkt onder meer dat slechts 65 van de 420 personen onder elektronisch toezicht een financiële tegemoetkoming kregen van de FOD Justitie. Het merendeel van de personen onder elektronisch toezicht is tewerkgesteld of werkzoekend. Ik blijf trouwens van mening – zoals ik reeds aangaf in mijn antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Trees-Merckx-Van Goey d.d. 6 juni 2006 over hetzelfde onderwerp - dat het elektronisch toezicht een manier is om de gedetineerde terug te laten reïntegreren in de samenleving en dat men zich de vraag kan stellen of men het statuut van deze mensen niet beter zou gelijkschakelen met dat van een voorlopig of voorwaardelijk invrijheidgestelde of met iemand die vrij is onder probatievoorwaarden: deze mensen staan onder toezicht van Justitie, maar kunnen voor het overige, zoals vrije mensen, een beroep doen op het aanbod van de maatschappelijke hulp- en dienstverlening en beroep doen op de tegemoetkomingen vanuit de samenleving, dus ook op het leefloon van het OCMW. Uiteraard behoort dit allemaal tot de bevoegdheid van de minister van Justitie.
2. Ik heb zelf specifiek t.a.v. deze problematiek geen contacten gehad met de federale minister van Justitie of met mijn Waalse en Brusselse collega's. Vanzelfsprekend kunnen personen onder elektronisch toezicht en gedetineerden in halve vrijheid een beroep doen op het aanbod van justitieel welzijnswerk, het bredere gamma van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen en de bredere hulp- en dienstverlening van de Vlaamse Gemeenschap. Zowel mijn administratie als het justitieel welzijnswerk zullen dan ook de nodige aandacht besteden aan deze doelgroepen in de verdere uitbouw van hun samenwerking met Justitie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 200
van 29 juni 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Drugpreventie - Coördinatie

Het druglandschap is enorm versnipperd. Ook op het vlak van preventie is er geen coördinatie en zijn vele actoren actief, zoals de VAD (Vereniging van Alcohol- en andere Drugproblemen), politie, onderwijs, centra voor geestelijke gezondheidszorg, het algemeen welzijnswerk, comités voor bijzondere jeugdzorg, preventiewerkers op lokaal vlak tewerkgesteld door het Ministerie van Binnenlandse Zaken die elk preventieprojecten rond drugs aanbieden, de gemeentelijke preventiewerkers, enzovoort.

Nochtans zou coördinatie zinvol zijn, versnippering van de financiële middelen beperken en (waarschijnlijk) tot betere resultaten kunnen leiden.

1. Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van de legislatuur genomen om een betere coördinatie te krijgen binnen het domein van drugpreventie?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle actoren binnen de Vlaamse gemeenschap die zich bezighouden met drugpreventie?
3. Op welke wijze gebeurt de samenwerking met het departement Onderwijs terzake? Worden er projecten gemeenschappelijk uitgewerkt en zo ja, welke en op welke wijze?
4. Welke initiatieven heeft de minister genomen om met de federale regering te overleggen het drugbeleid te coördineren? Zijn er reeds stappen gezet om te komen tot een samenwerkingsakkoord terzake?
5. In 1995 werden er provinciale preventieplatforms opgericht om de versnippering tegen te gaan, onder coördinatie van de VAD. In praktijk blijken deze niet (goed) te werken.

Wat is hier de stand van zaken?

Wat zijn de oorzaken van de gebrekkige werking?

Welke initiatieven heeft de minister genomen sinds het begin van de legislatuur om deze provinciale preventieplatforms te stimuleren tot een betere werking?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 29 juni 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Het uitgangspunt van uw vraag is dat de initiatieven op het gebied van drugpreventie momenteel totaal versnipperd zijn. Ik deel die mening slechts gedeeltelijk.

Het is waar dat in Vlaanderen een veelvoud van actoren werkt rond drugpreventie en dat hun acties niet altijd overeenkomen qua visie. Drugpreventie met als doelstelling het verminderen van criminaliteit en overlast is bijvoorbeeld iets anders dan drugpreventie gericht op het voorkomen van gezondheidsschade. En als de twee niet op elkaar zijn afgestemd kan dat verwarrend zijn voor de bevolking en inefficiënt. Voor een deel heeft dat te maken met de verwarrende en inefficiënte bevoegdheidsverdeling in dit land.

De initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap verlopen wel degelijk gecoördineerd. Dat is niet vanzelf gekomen: de afgelopen jaren is via het convenant met de Vereniging voor Alcohol en andere Drugproblemen (VAD) en de regionale drugpreventiewerkers in de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG's) sterk geïnvesteerd in coördinatie, op Vlaams, regionaal en lokaal niveau.

Ook op dit niveau zijn heel wat verschillende organisaties betrokken bij de acties, maar dat is de bedoeling. Effectieve preventie moet juist door zoveel mogelijk actoren en sectoren worden opgenomen. Op die manier worden dezelfde boodschappen herhaald en krijgen mensen in verschillende settings handvatten aangereikt om op een verantwoorde manier met de aanwezigheid van alcohol en drugs om te gaan. De strategie van de afgelopen jaren is niet om alles zelf te doen, maar sleutelfiguren in de verschillende maatschappelijke sectoren (welzijnssector, bijzondere jeugdzorg, onderwijs, jeugdwerk, werksetting, gezondheidssector) als intermediären op te leiden zodat ze een Vlaams preventiebeleid mee gestalte kunnen geven. Al deze sectoren worden wel aangestuurd en ondersteund door VAD en de regionale preventiewerkers in de CGG's via vorming, advies en concepten. Op die manier kan de eenheid van visie bewaard blijven.

Naast het werken met maatschappelijke sectoren vormt een lokaal alcohol- en drugbeleid een belangrijke pijler van het Vlaams preventiebeleid. Op lokaal niveau (gemeente, wijk) vindt samenwerking en afstemming plaats met de lokale preventiewerkers (o.a. preventiecontracten van Binnenlandse Zaken) en met de politie. Via de provinciale coördinatie wordt eveneens afstemming voorzien.

2. De belangrijkste actoren die vanuit de Vlaamse Gemeenschap een opdracht hebben inzake drugpreventie zijn de VAD en de regionale drugpreventiewerkers in de CGG's.

Maar deze organisaties doen niet alles zelf, zoals ook hierboven vermeld. Zij werken vooral naar de verschillende sectoren en settings: onderwijs, arbeid, sport, jeugdwerk, welzijnswerk, gezondheidszorg, uitgaansleven en lokaal beleid. In principe moeten alle organisaties en instanties binnen deze sectoren ook actief zijn op het gebied van drugpreventie. Voor een meer uitgebreide opsomming en voor concrete adressen wil ik graag verwijzen naar de doorverwijsgids op website van de VAD (<http://www.vad.be/doorverwijsgids/index.html>)

3. De structurele samenwerking met het departement Onderwijs uit zich onder meer in de gezamenlijke intentieverklaring, de deelname aan de commissie gezondheidsbevordering van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) en in het strategisch plan 'Op je gezondheid', uitgewerkt door de gezondheidscoördinator verbonden aan de VLOR.

De intentieverklaring werd op 27 januari 2006 ondertekend door mezelf en de Vlaamse ministers bevoegd voor Onderwijs, Jeugd en Sport en Landbouwbeleid en Zeevisserij. Daarbij werd ondermeer afgesproken dat we gezamenlijk zullen bijdragen tot de gezondheidsbevordering in het basis- en secundair onderwijs, uitgaande van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen.

In het kader van deze intentieverklaring werd ook een protocol afgesloten tussen VLOR en de Vlaamse minister voor Onderwijs. Het protocol bepaalt dat een strategisch en operationeel plan ontwikkeld wordt dat aan scholen de mogelijkheid biedt om vanuit hun eigen context en behoeften een aantal concrete streefdoelen te bepalen en een gezondheidsbeleid op maat van hun leerlingen te ontwikkelen. In de commissie Gezondheidsbevordering van de VLOR zijn mijn raadgevers, het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid en de VAD vertegenwoordigd. Deze commissie stuurt op haar beurt de gezondheidscoördinator aan die het strategisch plan ontwikkelt en implementeert. Specifiek voor middelengebruik is opgenomen dat expertisecentra, zoals de VAD, scholen thematisch en doelgroepgericht kunnen ondersteunen via modellen, instrumenten, opleidingen en consultancy.

De onderwijsnetten en de individuele scholen hebben een grote autonomie, ook op het gebied van gezondheidsbeleid. Het is dan ook geen haalbare kaart om zaken van bovenaf op te leggen. Mijn taak als minister van Volksgezondheid is er voor te zorgen dat scholen over degelijke instrumenten beschikken om een gezondheidsbeleid te voeren dat aangepast is aan hun noden. Scholen moeten weten welke strategieën op het gebied van preventie van middelengebruik effectief zijn, en hoe ze die kunnen uitvoeren. Bij die uitvoering moeten ze voldoende ondersteuning krijgen.

Maar een passief aanbod van effectieve strategieën en instrumenten is niet voldoende. Als we grootschalige implementatie willen van drugpreventie in scholen, dan hebben we een groot draagvlak nodig bij de scholen voor de maatregelen die we willen nemen. Daarom is het departement Onderwijs ook nauw betrokken bij het proces van de gezondheidsconferentie over tabak, alcohol en drugs. Deze conferentie inventariseert en weegt de bestaande strategieën op het gebied van drugpreventie, en doet voorstellen voor een gezondheidsdoelstelling en een pakket van maatregelen. Vertegenwoordigers van de minister van Onderwijs en zijn administratie zetelen in de stuurgroep van de conferentie en inhoudelijke experts nemen deel aan de werkgroepen die de strategieën beschrijven en beoordelen.

Ook op het meer operationele niveau is er samenwerking. Een voorbeeld daarvan is de brochure 'Tieners, alcohol en drugs. Informatie voor ouders van 10 tot 12-jarigen'. Deze brochure werd ontwikkeld door de VAD in overleg met de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB) en werd vorig jaar verspreid naar het lager onderwijs, in samenwerking met mijn collega van Onderwijs.

4. Om het drugbeleid van de federale regering en de regeringen van gemeenschappen en gewesten op elkaar af te stemmen, werden tijdens de legislatuur van de vorige federale regering een samenwerkingsakkoord en een samenwerkingsprotocol afgesloten.

Deze akkoorden werden gesloten in het kader van de toenmalige federale drugnota. Ze voorzien ondermeer in de oprichting van een nieuwe interministeriële conferentie rond drugs, voor alle ministers die iets te maken hebben met drugbeleid, zowel van de federale regering

als van de regeringen van gemeenschappen en gewesten. Deze interministeriële conferentie zou worden ondersteund door een Algemene Cel Drugbeleid, waarin delegaties zouden zitten van alle relevante overheden. Daarnaast zou er ook een Cel Gezondheidsbeleid Drugs komen, waarin alle gezondheidsministers van de federale en gemeenschaps- en gewestregeringen vertegenwoordigd zijn. Al deze structuren zouden getrokken worden door de federale minister van Volksgezondheid.

De interministeriële conferentie en de Algemene Cel Drugbeleid zijn tot op heden geen enkele keer samengeroepen. Dat zou naar verluidt te maken hebben met het feit dat dit niet kan gebeuren zonder dat alle parlementen het samenwerkingsakkoord hebben geratificeerd, en er zijn nog steeds enkele parlementen die dit niet gedaan hebben.

De Cel Gezondheidsbeleid Drugs is ondertussen wel al meer dan vier jaar actief, maar zonder veel concreet resultaat op het gebied van afstemming, dit ondanks een serieuze investering vanuit de Vlaamse Gemeenschap om deze structuren te doen werken.

5. De provinciale preventieplatforms werden in 1995 opgericht met financiële steun van de Vlaamse overheid. Na 3 jaar werd de financiering door de provinciebesturen overgenomen.

Momenteel bestaat er in elke provincie nog steeds een duidelijke provinciale preventiewerking met een overlegplatform. Uiteraard legt elke provincie eigen accenten, maar globaal kunnen we stellen dat er nog steeds heel wat door de provincies wordt geïnvesteerd in preventie. Sommige provincies hebben een preventienota, andere financieren projecten of ondersteunen intergemeentelijke preventiewerkers. Ik heb geen enkel probleem met deze verschillen zolang de verschillende initiatieven maar verenigbaar blijven met de krachtlijnen en maatregelen van het preventieve gezondheidsbeleid op Vlaams niveau.

Ondermeer om dat te bewaken is er twee keer per jaar een structureel overleg tussen VAD en de provinciale coördinatoren. Daarnaast zijn er regelmatig ad hoc contacten, bijvoorbeeld in het kader van ondersteuning van pilootprojecten. Ook tussen de provinciale coördinatoren en de preventiewerkers in de CGG's is er voldoende samenwerking.

Ik heb geen aanwijzingen dat er problemen zijn met deze werking; bovendien wens ik de bevoegdheden van de provincies in deze te respecteren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 202
van 29 juni 2006
van **TOM DEHAENE**

Type 2-diabeteszorg - Kwaliteit en organisatie

Diabetes is een ernstige chronische aandoening waar momenteel 1 Belg op 20 aan lijdt en waar 1 Belg op 10 ooit mee zal worden geconfronteerd. Wereldwijd neemt vooral type 2-diabetes, hand in hand met diabetes en de vergrijzing, epidemische proporties aan.

Diabetes is de voornaamste oorzaak van blindheid en van terminaal nierfalen bij volwassenen. De aandoening veroorzaakt meer dan een verdubbeling van de cardiovasculaire mortaliteit.

De behandeling van type 2-diabetes gaat veel verder dan het controleren van de bloedsuiker: ook andere risicofactoren (overgewicht, hoge cholesterolwaarden) moeten worden aangepakt.

Het Federaal Kenniscentrum voor Gezondheidszorg (KCE) werkte samen met de Vlaamse Diabetesvereniging en verschillende universiteiten (U Gent, U Antwerpen, KUL en UCL) een project uit om voor diabetes type 2-patiënten een optimale zorg voor de toekomst te garanderen.

In het rapport van het KCE van 19 mei 2006 wordt gesteld dat geïsoleerde interventies op zich de kwaliteit niet efficiënt kunnen verhogen. Versnipperde initiatieven moeten plaats ruimen voor een gezondheidsbeleid gericht op “disease management”. Het rapport formuleert een aantal aanbevelingen waaronder:

- het verschuiven van een symptoomgerichte behandeling naar een globale proactieve, patiëntgerichte en geïntegreerde zorg met inbegrip van patiënteneducatie;
  - zorg te leveren door een multidisciplinair team, dat ingebed is in de eerstelijnsgezondheidszorg.
1. Heeft de minister kennis genomen van het rapport van het Federaal Kenniscentrum voor Gezondheidszorg betreffende de kwaliteit en de organisatie van type 2-diabeteszorg?
  2. Welke van in het rapport geformuleerde aanbevelingen hebben betrekking op de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap?
  3. Worden deze aanbevelingen meegenomen bij de verdere uitwerking van een Vlaams beleid inzake type 2-diabeteszorg? Zo ja, op welke wijze?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 29 juni 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. Ik ben op de hoogte van de resultaten uit dit rapport.
2. en 3.

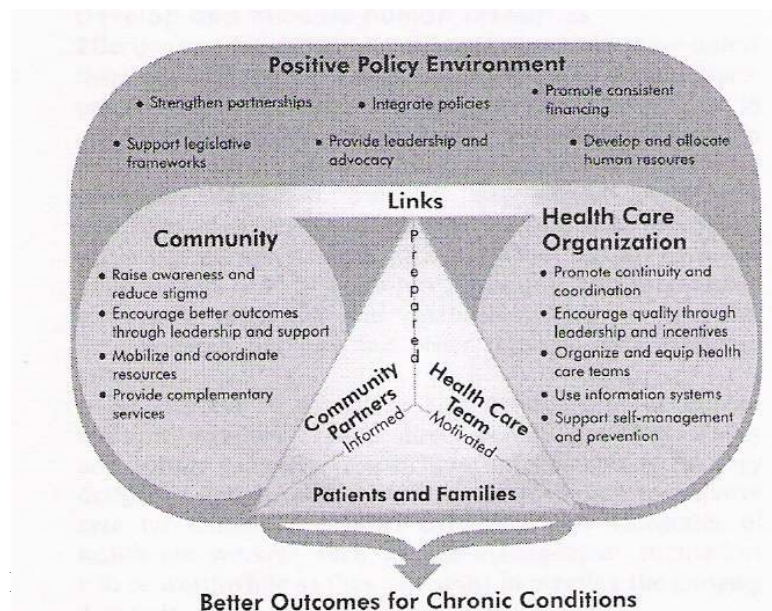
Er werden 3 studievragen beantwoord:

- a. Welke zijn de kwaliteitsindicatoren van diabeteszorg, beschreven in de referentieliteratuur en in de internationale richtlijnen?
- b. Wat zijn de effecten van verschillende zorgmodellen op de uitkomst van de gezondheidsgebonden en de niet-gezondheidsgebonden zorgen?
- c. Hoe wordt diabeteszorg in 9 Westerse landen georganiseerd?

Als publieksconclusie stelde men oa: “Een goede coördinatie en afstemming van alle betrokken disciplines in de zorg voor de diabetespatiënt is belangrijk. De actieve betrokkenheid van de patiënt (“zelf management”) heeft een positief effect op het resultaat van de behandeling. De huisarts kan, in samenspraak met de specialist in het ziekenhuis, een centrale rol spelen in die zorgverlening. De opvolging van de kwaliteit van de zorg is belangrijk: er moet gewerkt worden naar het gewenste resultaat. Tenslotte is gebleken dat geïsoleerde interventies op zich de kwaliteit niet efficiënt kunnen verhogen. Versnipperde initiatieven moeten nu plaats ruimen voor een gezondheidsbeleid dat gericht is op “disease management”. Er is daarom nood aan gecoördineerde acties die op het nationaal niveau worden ondernomen... “ Uit het globaal rapport blijkt voornamelijk dat er een dringende nood is aan een geïntegreerd plan met strategieën voor de preventie, de vroege diagnose en een adequate behandeling van diabetes. Zeer terecht stelt men dat vandaag de Europese gezondheidszorgsystemen zich meer focussen op een betere zorg voor chronisch zieken.

Dit zijn geen nieuwe gegevens en geldt voor alle chronische aandoeningen. Zowel de problematiek van een fors toenemend aantal chronisch zieken, de problematiek dat de actuele gezondheidszorgsystemen ontworpen zijn voor acute aandoeningen en niet geschikt zijn om efficiënt hierop te reageren, als een sterk wetenschappelijk onderbouwd organisatorisch model (Chronic Care Model) voor chronisch zieken werden door Wagner beschreven in zijn talloze publicaties (oa Wagner EH. Improving chronic illness care: translating evidence into action. Health Aff. 2001 Vol 20;64-78). Hij ziet daarbij de gezondheidszorg essentieel verankerd in de gemeenschap. Meer nog dit model werd ondertussen verder uitgewerkt en wordt nu actief gepromoot door de wereldgezondheidsorganisatie. Voortgaande op het Chronic Care Model (CCM) ontwikkelde het MacColl Institute for Healthcare innovation samen met de wereldgezondheidsorganisatie (WGO) een aangepaste versie van het CCM vanuit een globaal perspectief. Het resultaat is “Innovative Care for Chronic Conditions” (ICCC) dat het microniveau (patiënt en familie), mesoniveau (gezondheidsorganisatie en gemeenschap), en macroniveau (beleid) bevat. Dit stevig wetenschappelijk onderbouwd WGO model gaat duidelijk uit van een verankering van de gezondheidszorg in de gemeenschap (WHO Innovative care for chronic conditions: building blocks for action.

Geneva WHO 2002). Ter illustratie het model zoals beschreven door Epping-Jordan JE (Improving the quality of health care for chronic conditions. Qual. Saf. Health Care 2004;13:299-305).

nelde artikel staat lijnrecht *verd beleid voor chronische aandoeningen*. Dit minimaliseert overtollige zaken en fragmentatie in het gezondheid-zorgsysteem. Beleidsmaatregelen zijn het meest effectief als ze de grenzen doen vervagen tussen specifieke ziektes en als ze focussen op de behandeling van patiëntengroepen en niet op één patiënt. Ze moeten naast de integratie tussen verschillende ziektegroepen ook de gezondheidszorgniveau's en settings integreren. Beleid kan succesvoller door preventie, gezondheidspromotie en controle strategieën te omvatten en door expliciete verbanden te leggen met andere maatschappelijke programma's en gemeenschapsgebonden organisaties.“

Met de uitvoeringsbesluiten van het eerstelijnsdecreet en het preventiedecreet wil ik dit model als basis nemen voor het verdere Vlaamse beleid.

De Vlaamse Diabetes Vereniging wijst op het belang van **preventie van diabetes op drie niveaus**:

- preventie door algemene maatregelen voor de bevolking (voorkomen van metabool syndroom)
- preventie bij personen met een bestaand hoog risico (voorkomen van diabetes en vroegdetectie)
- preventie van verwickelingen van diabetes door vroegtijdige diagnose van diabetes en correcte behandeling (voorkomen van verwickelingen).

Binnen mijn bevoegdheid zie ik de **eerste twee niveaus als invalshoek** voor een preventief beleid inzake diabetes maar ook vele andere aandoeningen die door dezelfde levensstijlfactoren worden bevorderd, zoals cardio-vasculaire aandoeningen, verschillende kankers, orthopedische problemen... Binnen de huidige bevoegdheidsverdeling, waar nog geen sprake is van homogene bevoegdheidspakketten die verankerd zijn in de gemeenschap, moet er noodgedwongen een scheidingslijn worden getrokken waarbij de tertiaire preventie, conform de memorie van toelichting bij het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, tot het federale beleidsdomein wordt gerekend. Dit is helaas in tegenstrijd met het wetenschappelijk model van Wagner dat een geïntegreerd beleid ingebed in de gemeenschap voorstaat.

Niveau 1:

Om het diabetesprobleem ten gronde aan te pakken is er meer nodig dan vroegdiagnose en een adequate behandeling. Het komt er immers op aan om het ontstaan van diabetes te voorkomen of op zijn minst uit te stellen. Om die reden wil ik de onderliggende problemen die te maken hebben met leefstijl, namelijk ongezonde voedingsgewoonten, overgewicht en tekort aan beweging, gunstig beïnvloeden. Op die manier speel ik in op de ontstaansfactoren van diabetes, maar ook van vele andere ziektes. (zoals van hart- en vaat ziekten die in 2003 verantwoordelijk waren voor 33% van de overlijdens bij mannen en 39% bij vrouwen)

Daarnaast werkt deze strategie niet enkel preventief, vaak is de aanpassing van levensgewoonten de eerste therapeutische stap bij diabetes- en andere patiënten. Daarom ondersteun ik verschillende organisaties, zoals de Logo's en het VIG (Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie), die reeds geruime tijd actief zijn op vlak van gezondheidsbevordering en leefstijlfactoren. Want het is niet met eenmalige initiatieven maar met volgehouden, structurele en intensieve acties dat men tot echte resultaten komt. In 2008 voorzie ik een Vlaamse Gezondheidsconferentie met betrekking tot gezonde voeding en beweging. Dit moet leiden tot een hernieuwde en verruimde Vlaamse gezondheidsdoelstelling en tot de implementatie van de recentste wetenschappelijk onderbouwde strategieën die op dit vlak gezondheidswinst moeten teweeg brengen. Een belangrijke invalshoek binnen deze conferentie wordt de link tussen voeding en beweging en het ontstaan (of verergeren) van ziektes. Nog te vaak zien mensen het verband niet tussen leefstijl en het ontstaan van ziektes zoals diabetes.

Niveau 2:

De wetenschappers zijn het erover eens dat een **systematische screening** naar diabetes nog niet aan de orde is. Vooraleer een algemene screening naar diabetes in Vlaanderen te promoten, zal de efficiëntie hiervan moeten worden aangetoond. Ik ben in het kader van bevolkingsonderzoek, zoals bepaald in het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, op de hoogte van een aantal pilootprojecten waar men screent bij risicopatiënten. Daar worden aan de hand van een aantal vragen hoog risicopatiënten geselecteerd voor doorverwijzing naar hun huisarts voor verder onderzoek. Naast andere hulpverleners werken de apothekers hier actief aan mee. Tegelijk is met de huisartsen in de regio een geïntegreerde aanpak afgesproken bij een afwijkend screeningsresultaat. Zo worden adviezen inzake gezonde voedingsgewoonten, gewichtsreductie en het opdrijven van de lichaamsbeweging als eerste stap beschouwd vooraleer overgegaan wordt op medicamenteuze behandeling. Hierdoor beoogt men, zoals internationaal onderzoek aantoonde, de prognose sterk te verbeteren. Evaluatie van deze projecten moet duidelijk maken of het wenselijk is de organisatie van dergelijke **'selectieve screening'** - bij risicogroepen dus - breder te gaan ondersteunen en promoten. Tot nu toe wordt deze werkwijze gerekend tot het basistakenpakket van de huisarts bij de patiënten die hij/zij opvolgt of die hem/haar raadplegen. Via Domus Medica worden wetenschappelijke aanbevelingen voor de huisartsen uitgewerkt en verspreid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 203
van 29 juni 2006
van **VERA JANS**

Geestelijke gezondheidszorg - Integraal beleid

Op 21 april 2006 bracht de Vlaamse Gezondheidsraad een “Geïntegreerd advies inzake preventie in de GGZ, de toegankelijkheid van de GGZ voor allochtonen, GGZ voor ouderen en de vermaatschappelijking van de GGZ” uit.

Dit ontwerpadvies werd goedgekeurd door de Plenaire Vergadering van 18 april 2006.

In de betrokken beleidsnota en in de beleidsbrief 2006 van de minister komt de visie op een integraal beleid herhaaldelijk aan bod en wordt er ook een uitgebreid luik GGZ (geestelijke gezondheidszorg) opgenomen.

1. Op welke wijze zal de minister verder invulling geven aan de in het geïntegreerd advies geformuleerde beleidsadviezen?
2. Welke initiatieven neemt de minister om tot de realisatie van een globaal inclusiebeleid te komen?

Werden er reeds concrete initiatieven genomen om de interactie tussen het beleidsdomein geestelijke gezondheidszorg en andere beleidsdomeinen te verbeteren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 29 juni 2006

van VERA JANS

---

1. Het advies van de Vlaamse Gezondheidsraad betreft een aantal deelaspecten van mijn beleid, met name preventie in de geestelijke gezondheidszorg (GGZ), toegankelijkheid van de GGZ voor allochtonen, GGZ voor ouderen en de vermaatschappelijking van de GGZ.

In mijn beleidsnota heb ik uitdrukkelijk geopteerd voor een gemeenschapsgerichte en geïntegreerde geestelijke gezondheidszorg. Dit betekent concreet dat de ambulante en de residentiële sector samen dienen te werken om hun cliënten op een kwalitatieve manier te behandelen en dit steeds met het oog op de reïntegratie van de cliënt in de maatschappij.

a) Preventie in de GGZ

De Vlaamse Gezondheidsraad pleit voor de ontwikkeling van een ondersteuningspunt GGZ-preventie voor uitwisseling van kennis.

Ik heb al andere initiatieven genomen ter preventie van een aantal belangrijke psychiatrische ziekten in de GGZ:

Zo is er mijn campagne: "fit in je hoofd, goed in je vel" (www.fitinjehoofd.be) en lanceer ik in het najaar mijn actieplan met betrekking tot de preventie van zelfdoding. Dit actieplan zal uit vijf belangrijke pijlers bestaan die elk een bepaald aspect belichten, zoals een uitgebreide mediacampagne, aandacht voor internetondersteunend werken en aandacht voor kwetsbare groepen zoals KOPP-kinderen, personen met multipole depressies en suïcidepogers. Dit programma bevat meerdere projecten die evidence based zijn.

Daarnaast blijven de CGG's ook een belangrijke taak hebben op het spanningsveld tussen preventieve en curatieve GGZ. Zij zijn immers goed geplaatst om aan probleemdetectie te doen.

b) Toegankelijkheid van de GGZ voor allochtonen

Hoewel allochtonen nog steeds ondervetegenwoordigd zijn in het GGZ-zorglandschap, blijken ook zij vaak geconfronteerd te worden met psychische problemen.

Ik probeer mee te helpen om de problemen inzake toegankelijkheid voor allochtonen weg te werken. Reeds in heel wat ziekenhuizen (algemene en psychiatrische) zijn tolken ingeschakeld om allochtone personen mee wegwijs te maken. Daarnaast bestaan er al heel wat interculturele bemiddelaars. Ik vraag tevens aan mijn inspecteurs dat zij er over waken dat ook informatiebrochures voor patiënten aanwezig kunnen zijn in verschillende talen.

c) GGZ voor ouderen

De bevolking wordt almaar ouder. Ook oudere personen hebben nood aan een goed uitgebouwde GGZ. Vele ouderen ervaren nog altijd een hoge drempel om tot de CGG's te komen. Sommige CGG's beschikken over een ouderenteam, maar dat is momenteel nog eerder uitzondering dan regel. Het blijft echter belangrijk dat nagegaan kan worden op welke manier de drempel kan dalen.

Ik bepleitte in mijn beleidsbrief van 2005-2006 dat er een nauw overleg zou komen tussen de GGZ-sector en de ouderenzorg waarbij expertise over de GGZ in de ouderensector kon binnengebracht worden. In deze context verwacht ik nog veel van de 'pilotprojecten psychiatrische thuiszorg' in samenwerking met de SIT's en van de pilotprojecten outreach van CGG's naar rustoorden die de komende maanden een aanvang zullen nemen.

d) Vermaatschappelijking van de zorg

Nadat in 1990 het startschot werd gegeven voor de deinstitutionalisering van de GGZ is er reeds heel wat gebeurd in het Vlaamse GGZ-landschap: bedden in psychiatrische ziekenhuizen werden afgebouwd en alternatieve voorzieningen werden opgericht. Ik denk hierbij aan de psychiatrische verzorgingstehuizen en de initiatieven voor beschut wonen. Deze initiatieven voor beschut wonen zijn verder geëvolueerd van louter gemeenschapswonen naar gemeenschapswonen en ook individueel wonen.

Daarnaast werden pilotprojecten zoals 'psychiatrische thuiszorg' opgericht om mensen kwalitatieve zorg te bieden in hun thuismilieu.

De sector en het beleid blijven echter pleiten voor een verdere integratie en inclusie van de psychiatrische patiënten. Maar dat blijkt in de praktijk niet altijd even rimpelloos te gaan. Ook de maatschappij dient adequaat in te spelen op de noden en de kwaliteiten van de psychiatrische patiënten. Er dient echter een maatschappelijk draagvlak aanwezig te zijn om deze patiënten op te vangen.

Eens deze patiënten zich in de maatschappij kunnen handhaven, is het belangrijk dat zij een goede dagactiviteit kunnen ontplooien die op maat gesneden is. In deze context traden de pilotprojecten 'activering' in 2000 in werking. De werking van deze projecten werd nog éénmalig verlengd tot en met 20 december 2005. Vanaf 21 december 2005 is de federale overheid niet meer bereid om de projecten 'activering' in de huidige vorm verder te financieren.

In het kader van de interministeriële conferentie gezondheidszorg werd een piste gezocht om de kerndoelstellingen van de functie 'activering' te continueren in het vooruitzicht van de toekomstige ontwikkeling van de GGZ-zorgcircuits en -netwerken. Deze piste bestond hierin dat vanaf 1 oktober 2005 de federale overheid, in het kader van het federaal sociaal akkoord, voorzag in een bijkomende tewerkstelling van 86 VTE in de Initiatieven Beschut Wonen (IBW).

Als Vlaams minister heb ik extra richtlijnen uitgevaardigd. Deze richtlijnen hebben betrekking op het aantal VTE per IBW, de inhoud van de functie 'activering', het aangaan van samenwerkingsverbanden, de inbedding van 'activering' in een samenwerkingsverband BW, de doelgroep en de personeelsomkadering. De initiatieven Beschut Wonen werden aangeraden om zoveel mogelijk samen te werken met reguliere en niet-reguliere voorzieningen op het vlak van ontmoeting, vrije tijd, opleiding en (al dan niet betaalde) arbeid. Deze manier van werken is een goed voorbeeld van wat ik versta onder een geïntegreerde geestelijke gezondheidszorg.

Alle initiatieven beschut wonen moeten tegen 31 juli 2006 een intentieverklaring indienen waarbij ze dienden aan te geven op welke wijze ze 'activering' verder zullen ontwikkelen en welke resultaten ze hiermee trachten te verkrijgen. Alle initiatieven hebben dit gedaan en hebben allen reeds van mijn administratie een positief antwoord ontvangen. De komende weken zal een werkgroep worden opgericht die de criteria voor jaarlijkse evaluatie van de activeringsprojecten zal vastleggen.

2. Ter afronding wil ik hier aanstippen dat ik vanuit mijn geïntegreerde visie op de geestelijke gezondheid zoveel mogelijk probeer samen te werken met andere beleidsdomeinen. Zo heb ik,

bijvoorbeeld, een intentieverklaring afgesloten met mijn Vlaamse collega bevoegd voor Onderwijs. Enkele aandachtsgebieden op vlak van gezondheidsbevordering bij schoolgaande kinderen en jongeren worden in deze verklaring prioritair gesteld.

Daarnaast hebben we met verschillende kabinetten reeds samengewerkt rond het probleem hoe we personen met een specifieke problematiek (handicap - psychische ziekte - armoede - ...) kunnen helpen om terug aan het werk te gaan. Dit vergt uiteraard een inclusieve beleidsaanpak.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 204
van 29 juni 2006
van **MARGRIET HERMANS**

Verdrinking in privé-zwembaden - Preventie

Water kan, als volwassenen even verstrooid zijn, drama's veroorzaken. Verdrinking is de tweede belangrijkste doodsoorzaak bij 0- tot 19-jarigen. Vooral voor jonge kindjes in de leeftijd van 0 tot 5 jaar is het zwembad een gevaarlijke plek: maar liefst de helft van de bijna-verdrinkingen valt in deze categorie. De meeste verdrinkingen bij kinderen gebeuren in zwembaden en vijvers, al dan niet in of om de eigen woning.

Verdrinkingsongevallen gebeuren over het algemeen heel snel en onopgemerkt. Kinderen zijn onvoldoende in staat zichzelf te redden, gaan niet schreeuwen en spartelen, maar zakken geluidloos onder water. Ze raken in paniek en passen niet meer spontaan toe wat ze geleerd hebben in de zwemles.

Onderzoek toont aan dat de meeste verdrinkingen gebeuren onder toezicht, maar dat de toezichthouder verstrooid was door een telefoonoproep of door huishoudelijke taken, aldus onderzoek van Medinet. Soms wordt aan een ouder kind gevraagd om op een kleiner broertje of zusje te passen. Achteraf blijkt dan dat het daar onvoldoende toe in staat was.

Enkele preventiemaatregelen zijn belangrijk. De belangrijkste is uiteraard om het kind te leren zwemmen, doch dit volstaat geenszins. Wanneer kinderen bij een zwembad zitten, moet er tevens toezicht zijn van een volwassene. Dit wordt het "actieve" toezicht genoemd. Daarnaast moet er echter mijns inziens "passief" toezicht zijn.

In Frankrijk werd in 2003 wetgeving uitgevaardigd betreffende de veiligheid voor zwembaden. Per jaar stierven in Frankrijk twintig tot dertig kinderen door verdrinking. In 2005 werden de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd. Ten gevolge van deze bepalingen moeten de eigenaars van privé-zwembaden in Frankrijk een beveiligingsinstallatie aanleggen voor 1 januari 2006. Concreet gaat het om volgende installaties:

- het plaatsen van sensoren en een alarmsysteem dat aangeeft dat er iemand te water is;
- een afdeksysteem en een vastgemaakte afdekhoes;
- een hekwerk om het zwembad heen, met afsluitbaar toegangshek;
- een overkapping van het bad.

1. Veel mensen zijn zich onvoldoende bewust van de gevaren van water voor kinderen.

Zijn er plannen voor een preventiecampagne om de mensen hieromtrent te sensibiliseren, aangezien meer en meer mensen een zwembad plaatsen?

2. Beschikt de minister over gegevens inzake het aantal kinderen dat jaarlijks sterft door verdrinking in privé-zwembaden, en dit voor de jaren 2001, 2002, 2003, 2004, 2005?
3. Wordt het opleggen van bijkomende “passieve” beveiligingssystemen zoals sensoren en alarmsystemen bij privé-zwembaden overwogen, om het aantal slachtoffers van verdrinking te verminderen?

Zo neen, waarom niet?

Zo ja, om welke bijkomende beveiligingssystemen gaat het en tegen wanneer moeten deze worden geïnstalleerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 204) en Peeters (nr. 529).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 29 juni 2006

van **MARGRIET HERMANS**

- Ik plan momenteel geen specifieke informatiecampagne rond privé-zwembaden.
- Ongevallen zijn de belangrijkste doodsoorzaak bij jongeren tussen 0 en 19 jaar, vooral dan verkeersongevallen (zie tabel 1). In de periode 1998-2004 stierven er in totaal 42 kinderen en jongeren door onopzettelijke verdrinking of onderdompeling. Dit betekent een jaarlijks gemiddelde van 6. Er stierven meer jongens (64%) dan meisjes (36%). Voor het jaar 2005 zijn nog geen gegevens beschikbaar.

		1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	1998-2004
Alle uitwendige doodsoorzaken	Andere	33	36	28	37	31	27	24	216
	Onopzettelijke verdrinking	5	9	7	4	8	4	5	42
	Vervoersongevallen op land	131	125	129	135	90	60	64	734
	Niet-intentioneel vallen	8	6	4	4	2	3	1	28
	suïcide	37	40	40	39	26	29	36	247

tabel 1: doodsoorzaken, jongeren 0-19 jaar, Vlaams Gewest.

De doodsoorzakencodes maken een onderscheid tussen verdrinking in bad, zwembad, buitenwater (vijvers, beken, waterwegen, ...) en andere waterreservoirs. Op basis van dezelfde codes is het ook mogelijk een onderscheid te maken naar de plaats van het ongeval: in en om het huis (bv privé-zwembad), op een plaats voor sport en atletiek (bv een openbaar zwembad) of op overige gespecificeerde plaatsen (beken, campings, de zee, (recreatie)parken, ...).

Er verdrinken meer kinderen in een buitenwater dan in een zwembad. De dodelijke verdrinkingen in een zwembad gebeurden wel enkel tijdens het baden. Een verdrinking in buitenwater gebeurt vaker door een val dan tijdens het baden. (zie tabel 2)

	baden in zwembad	baden in buitenwater	vallen in buitenwater	totaal
0 jaar	0	0	1	1
1-4 jaar	4	2	5	11
5-9 jaar	4	2	1	7
10-14 jaar	1	1	0	2
15-19 jaar	1	0	0	1
totaal	10	5	7	22

Tabel 2: aantal verdrinkingen in zwembaden en buitenwater, jongeren 0-19-jaar, Vlaams Gewest, 1998-2004.

Tien jongeren verdronken in een zwembad. Vier kinderen jonger dan 5 verdronken, waarvan 3 in en om het huis. Dit kan zowel in een permanent als in een tijdelijk zwembad zijn, hiertussen kan geen onderscheid gemaakt worden. Vier kinderen tussen 5 en 9 verdronken: 2 in openbare zwembaden, en 2 in recreatiezwembaden. (zie tabel 3)

	plaats ongeval (volgens doodsoorzakencode)			totaal
	in en om huis	plaats voor sport en atletiek	overige gespecificeerde plaats	
1-4 jaar	3	1	0	4
5-9 jaar	0	2	2	4
10-14 jaar	0	0	1	1
15-19 jaar	1	0	0	1
Totaal	4	3	3	10

Tabel 3: aantal verdrinkingen in zwembaden naar inplantingsplaats van het zwembad, jongeren 0-19-jaar, Vlaams Gewest, 1998-2004.

Twaalf jongeren verdronken in buitenwater. Acht kinderen jonger dan 5 verdronken in buitenwater, waarvan 5 in en om het huis. Vier kinderen tussen 5 en 14 verdronken in een buitenwater dat niet in de nabijheid van de woning lag. (zie tabel 4)

	plaats ongeval (volgens doodsoorzakencode)		totaal
	in en om huis	overige gespecificeerde plaats	
0 jaar	1	0	1
1-4 jaar	4	3	7
5-9 jaar	0	3	3
10-14 jaar	0	1	1
Totaal	5	7	12

Tabel 4: aantal verdrinkingen in buitenwater naar plaats buitenwater, jongeren 0-19-jaar, Vlaams Gewest, 1998-2004.

3. In Vlaanderen geldt reeds sedert 1 januari 1993 een regeling voor zwembaden die – in het bijzonder op het vlak van toezicht en redders - als zeer streng wordt ervaren. Deze regeling is opgenomen in de VLAREM-regelgeving, in de eerste versie van VLAREM II onder de afdeling IX van hoofdstuk XXXI en in de huidige versie van VLAREM II onder afdeling 5.32.9. Deze actuele VLAREM-reglementering is raadpleegbaar op internet webstek www.mina.be/vlarem-teksten.html.

Het is wel zo dat deze regelgeving enkel van toepassing is op de zwembaden die volgens de VLAREM-indelingslijst zijn ingedeeld. De desbetreffende VLAREM-rubriek 32.8.1 luidt als volgt:

Rubriek	Omschrijving en Subrubrieken	Klasse	Bemerkingen	Coördinator	Audit	jaarverslag
32.8.1.	Baden: alle hierna vermelde inrichtingen, met inbegrip van baden verbonden aan of behorende tot privé-clubs, campings, scholen en dergelijke: <i>Uitzondering: vallen niet onder deze indelingsrubriek : inrichtingen verbonden aan privé-woningen die niet voor het publiek worden opengesteld, noch gratis, noch tegen enige directe of indirecte vergoeding.</i> 1° Zwembaden, al dan niet overdekt met een oppervlakte: a) tot 50 m ² b) van 50 tot 300 m ² c) van ten minste 300 m ² 2° Hot Whirlpools, dompelbaden, plonsbaden 3° therapiebaden					
		3				
		2	G	N		
		1	G	N		
		3				
		2	G	N		

Zoals uit deze rubriek kan worden afgeleid, vallen inrichtingen verbonden aan privé-woningen die niet voor het publiek worden opengesteld, noch gratis, noch tegen enige directe of indirecte vergoeding, niet onder deze indelingsrubriek.

De wel onder de indelingsrubriek vallende zwembaden hebben zich de voorgaande jaren grotendeels in regel gesteld met de strenge VLAREM-voorwaarden. Op het ogenblik dat zowat alle bestaande ingedeelde zwembaden zich aan de strenge regelgeving hebben aangepast, acht de minister bevoegd voor leefmilieu het niet opportuun nu nieuwe bijkomende eisen te gaan opleggen. Het verstrengen van de VLAREM-indelingscriteria derwijze dat alle particuliere zwembaden zouden worden ingedeeld lijkt hem op basis van de beschikbare gegevens niet verantwoord en zou eerder leiden tot een overregulering. Hem is immers geen informatie bekend waaruit zou blijken dat de huidige regelgeving onvoldoende efficiënt zou zijn.

De veiligheidsaspecten van producten, zoals onder andere privé-zwembaden, zijn een federale materie en worden geregeld door de wet van 9 februari 1994 (BS 1 april 1994). Producten moeten volgens deze wet veilig zijn bij normaal gebruik. De producent heeft de plicht de consument te informeren over, en zelfs te waarschuwen voor, de risico's verbonden aan het gebruik. Het is de verantwoordelijkheid van de consument met deze informatie en waarschuwingen rekening te houden. Bijkomend overheidsingrijpen ligt buiten mijn bevoegdheid.

Het veilig gebruik van privé-zwembaden is in de allereerste plaats de verantwoordelijkheid van de eigenaar. Enkele hulpmiddelen staan hem daarbij ter beschikking. Na het aanleren aan de kinderen dat water steeds een gevaar inhoudt, is er op de eerste plaats permanent waakzaamheid nodig; zwembaden vormen immers een permanent gevaar voor verdrinking. Verder dient er steeds actief toezicht te zijn door een volwassene wanneer kinderen zich in de buurt van het zwembad bevinden. Een omheining rond het zwembad met een kindveilige poort en een veilige afdekking van het wateroppervlak zijn geen overbodige luxe, mogelijk nog ondersteund door een beveiliging die alarm geeft wanneer iemand zich binnen deze omheining bevindt.

Elektronische detectiesystemen in en rond het zwembad, zoals bewegingsmelders, camera's of persoonlijke onderdompelalarmeren kunnen bovenvermelde preventie maatregelen ondersteunen als extra beveiliging, doch houden zelf ook enkele gevaren in. Vooreerst is er het valse gevoel van veiligheid. Zo reageren sommige systemen alleen "na" de verdrinking, niet wanneer het kind nog spartelt. Verder blijft de vraag of deze toestellen wel feilloos werken. Zo kunnen sommige types niet worden gebruikt in opblaasbaden.

Daarenboven loert er niet alleen het gevaar verbonden aan het eigen zwembad. Ook de tuinvijver of de afwateringsgracht zijn gevaarlijk voor kinderen. En bovenop dit alles komt nog de vaststelling dat kinderen zich niet altijd houden aan de begrenzing van de eigen tuin en de tuin van de buren exploreren of de verdere omgeving.

Belangrijkste boodschap is dat iedere ouder zijn verantwoordelijkheid opneemt. Zij moeten zich bewust zijn van alle gevaren in en om het huis en moeten maximaal preventieve maatregelen nemen ter voorkoming van ongevallen. Dit is niet alleen zo rond privé-zwembaden, maar ook rond gevaarlijke huishoudproducten, verwarmingstoestellen, trappen en alle andere gevaren in de leefwereld van kinderen en van onszelf.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 205
van 5 juli 2006
van **GREET VAN LINTER**

Armoedebeleid Brussel - Inventarisatieproject

De intentie om de armoede te bestrijden, is zowel in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) als op niveau van het Vlaams Parlement een belangrijk gegeven in het beleid.

In Brussel loopt een project: “Atlas van de noden en het aanbod inzake welzijn en gezondheid in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest”. Na een testfase in maart, werd gestart met informatieverzameling.

1. Heeft de minister reeds resultaten over dit onderzoek? Graag een stand van zaken.
2. Is hierover overleg tussen de minister en minister Anciaux, en collegelid Grouwels van de VGC?
Zo ja, met welke resultaten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 5 juli 2006

van **GREET VAN LINTER**

---

1. Neen.
Voor meer informatie over dit project, zou ik u willen doorverwijzen naar mijn Brusselse collega, minister Grouwels. Ik ben niet betrokken bij dit project.
2. Neen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 206
van 5 juli 2006
van **GREET VAN LINTER**

Lokaal sociaal beleid - Brussel (3)

De problematiek van het lokaal sociaal beleid en de toepassing ervan in Brussel werd reeds meermaals in de Commissie voor Welzijn besproken.

Het lokaal sociaal beleid tracht een antwoord te zijn op twee noden: de nood aan algemene, centrale coördinatie en sturing van het welzijnsaanbod enerzijds en het garanderen van een laagdrempelige, toegankelijke hulp- en dienstverlening anderzijds.

In Brussel wordt op het decreet Lokaal Sociaal Beleid ingespeeld via drie proefprojecten: Ganshoren, Molenbeek en Etterbeek.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) wil op verschillende plaatsen met verschillende bevolkingstypes en met verschillende noden experimenteren. Zij wil zo het lokaal sociaal beleid op een gecoördineerde manier aanpakken.

Na deze opstartfase wenst de VGC meer initiatieven te nemen die al worden voorbereid, aldus minister Grouwels. Tegen de maand juni zou bekend zijn om welke projecten het gaat.

1. Krijgen deze andere projecten onderhand concreet vorm? Graag een stand van zaken.
2. Wat zijn de resultaten van het overleg hieromtrent tussen de ministers Anciaux en Vervotte, en collegelid Grouwels van de VGC?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 5 juli 2006

van **GREET VAN LINTER**

Ik ben niet op de hoogte van projecten die de VGC terzake voorbereidt.

Wel heb ik op 23 mei 2006 een schrijven ontvangen van staatssecretaris Grouwels, waarin ze bevestigt dat de VGC, met middelen van het Stedenfonds, de experimentele fase van het project 'Lokaal Sociaal Beleid te Brussel, verder mee zal continueren. Binnen het kader van het Lokaal Sociaal Beleid heb ik een overeenkomst afgesloten met de v.z.w. Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad om experimenteel na te gaan hoe het concept sociaal huis in het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad kan uitgebouwd worden. Het is de bedoeling om deze experimentele fase te verlengen met een laatste jaar. Hiertoe wordt momenteel een nieuwe overeenkomst voorbereid.

Dit project wordt gedragen door de bevoegde ministers en de staatssecretaris. De VGC, het departement Brusselse Aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap en mijn departement dragen immers samen de kosten van dit project. Alle betrokkenen ontmoeten elkaar in een stuurgroep, die tweemaandelijks bijeenkomt en die de opvolging van de projecten bespreekt

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 208
van 5 juli 2006
van **TOM DEHAENE**

Opvangcentrum Haven 21 - Subsidiëring

Alle crisisopvangcentra worden betoelaagd door de Vlaamse Regering, behalve één: Haven 21 in Halle.

Haven 21 bestaat sinds 2000. In geval van een onhoudbare situatie (mishandeling, familiale moeilijkheden, huisvestingsproblemen, persoonlijke crisis, slachtofferbeleving, ...) kan een huisarts of een andere hulpverlener mensen doorverwijzen naar Haven 21. Een gespecialiseerd team vangt deze mensen daar op voor een korte periode (maximaal 11 dagen). Specialisten (psychiater, maatschappelijk werkers, logistiek assistenten en andere) kunnen hen op weg helpen om hun normale plaats in de samenleving weer op te nemen. En als het nodig is, verwijst het centrum hen door naar andere diensten of hulpverleners. Haven 21 richt zich ook niet tot aandoeningen waarvoor een eigen opvangcircuit bestaat zoals medische problemen, alcohol- of drugprobleem en/of een psychiatrisch ziektebeeld.

Haven 21 wordt zoals reeds gesteld als enige gesubsidieerd door de provincie Vlaams-Brabant, terwijl het eigenlijk niet tot de provinciale kerntaak behoort. Bovendien is deze provincie sowieso onderbedeeld ten opzichte van de andere provincies op het vlak van welzijn (CAW's, CGG's, ...).

1. Waarom wordt Haven 21 niet net als alle andere crisisopvangcentra door de regering gesubsidieerd onder de CAW-koepel?
2. Welke initiatieven worden er terzake genomen of welke andere mogelijkheden worden onderzocht om het voortbestaan van dit centrum te garanderen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 208 van 5 juli 2006

van **TOM DEHAENE**

1. Vooreerst wens ik te vermelden dat naast Haven 21 er in Vlaanderen nog tal van initiatieven voor crisisopvang bestaan die niet door de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd binnen het algemeen welzijnswerk. Het gaat hier vaak om een hulpaanbod dat georganiseerd en/of gefinancierd wordt door lokale besturen (gemeenten en OCMW's). Dit is onder meer gebleken uit een enquête die mijn administratie in samenwerking met de VVSG in 2003 heeft uitgevoerd bij alle Vlaamse OCMW's. Daarenboven merken we op dat slechts 47,8 VTE van de 57,32 VTE die in 2004 tewerkgesteld zijn in de residentiële crisisopvangcentra van het algemeen welzijnswerk, gefinancierd worden met de middelen van de subsidie-enveloppe die de CAW's van de Vlaamse overheid ontvangen. Dit wil zeggen dat 9,52 VTE worden gefinancierd met andere middelen (eigen middelen, stedelijke middelen, enz.).

De vraag van de provincie voor overname van de subsidiëring van Haven 21 is reeds meermaals gesteld. Haven 21 kan binnen het algemeen welzijnswerk enkel erkend en gesubsidieerd worden indien de werking deel zou uitmaken van een CAW. Haven 21 kan dan ook eventueel aansluiting zoeken bij een erkend centrum voor algemeen welzijnswerk in zijn regio door zelf gesprekken te voeren en te onderhandelen met de CAW's.

De volgende belangrijke aspecten moeten hierbij evenwel in acht genomen worden:

- een aansluiting bij een erkend CAW betekent een volledige integratie van de werking van Haven 21 in het bestaande CAW en de overheveling van alle roerende en onroerende goederen naar het betreffende CAW;

- een aansluiting van Haven 21 bij een bestaand CAW impliceert geenszins dat op korte termijn bijkomende financiële middelen ter beschikking worden gesteld door de Vlaamse overheid ter ondersteuning van voormelde werking.

Er zijn immers de laatste jaren al verschillende inspanningen geleverd om de CAW's uit de regio Halle-Vilvoorde te versterken. Onlangs nog heb ik extra middelen in de regio Halle-Vilvoorde geïnvesteerd om tegemoet te komen aan de onderbezetting van de regio. In dit kader zijn CAW Zenne en Zoniën en CAW Regio Vilvoorde aanvullend erkend en gesubsidieerd voor respectievelijk 2 VTE en 3 VTE. In het kader van de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld binnen het algemeen welzijnswerk is CAW Delta aanvullend erkend en gesubsidieerd voor 2,5 VTE. Deze uitbreidingen zullen een belangrijke bijdrage leveren voor de crisisopvang in de regio. Haven 21 stelt immers zelf dat 50% van haar cliënteel bestaat uit slachtoffers van intrafamiliaal geweld.

In de hiernavolgende tabel vindt u een overzicht van de personeelsevolutie uitgedrukt in VTE in deze 3 centra vanaf 1999.

	01/01/1999	01/01/2000	01/01/2002	01/01/2006
CAW Zenne en Zoniën	4	4	6	8
CAW Regio Vilvoorde	5,5	5,5	9	12
CAW Delta (*)	9	13	25	30
TOTAAL	18,5	22,5	40	50

Uiteraard kan een historisch scheefgegroeide situatie niet op enkele jaren worden rechtgezet.

(*) De stijging tussen 2000 en 2002 is ten belope van 8,5 VTE te verklaren niet door een uitbreiding van de effectieven maar door een regularisering van DAC'ers.

2. Zoals ik reeds eerder heb vermeld is een erkenning van Haven 21 enkel mogelijk indien deze voorziening aansluit bij een van de autonome CAW's uit de regio Halle-Vilvoorde. Hiervoor dient de provincie te onderhandelen met de betrokken CAW's.

De versterking van het personeelskader van de autonome centra uit de regio Halle-Vilvoorde en de continuering van Haven 21 moeten worden gezien in het licht van de ontwikkeling van een programmatie voor het algemeen welzijnswerk.

Bovendien moet worden onderzocht of het aanbod van Haven 21 beantwoordt aan de criteria van een eerstelijnsvoorziening. De personeelsbezetting van Haven 21 ligt erg hoog in vergelijking met de personeelsbezetting van de crisisopvangcentra in het algemeen welzijnswerk. Haven 21 stelt een 14-tal mensen te werk voor een opvangcapaciteit van 15 bedden. Over geheel Vlaanderen worden 57,32 VTE tewerk gesteld voor een totale capaciteit van 137 bedden in de residentiële crisisopvang.

Daarnaast vind ik dat de rol en de verantwoordelijkheid van de lokale besturen hierin niet mag worden vergeten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 209
van 5 juli 2006
van **ELS ROBEYNS**

Subsidiëring kinderopvangplaatsen - Criteria

De vraag naar kinderopvang is groot en neemt nog steeds toe. Om mensen in staat te stellen om én te werken én voor kinderen te kiezen, is het noodzakelijk dat er voor een voldoende aanbod aan opvangmogelijkheden voor kinderen wordt gezorgd. Want alleen een gezinsvriendelijk beleid inzake kinderopvang kan (voornamelijk) vrouwen in de mogelijkheid stellen om aan het arbeidsproces deel te nemen, om zo een bijdrage te leveren aan de globale economische activiteit en de algemene welvaart van ons land.

Tot mijn grote verbazing stel ik echter vast dat de Vlaamse overheid vandaag een gezins- en kindonvriendelijk beleid voert, aangezien zij te weinig middelen ter beschikking stelt of wenst vrij te maken voor opvanginitiatieven voor kinderen. Het gezin is hiervan het slachtoffer, maar vooral ook het kind dat men elementaire ontwikkelingskansen ontnemt, wat blijvende nadelige gevolgen voor het latere leven kan hebben. Nochtans zou het een absolute betrachting moeten zijn om ieder kind gelijke kansen te bieden.

Recentelijk werden er 11.643 kinderopvangplaatsen aangevraagd, waarvan er slechts 1.166 werden erkend voor subsidiëring.

Gedetailleerd zou het gaan om volgende cijfers:

- 4.146 plaatsaanvragen in crèches voor kinderen van 0 tot 3 jaar: 472 toegewezen;
- 1.008 plaatsaanvragen bij onthaalouders: 168 toegewezen;
- 398 plaatsaanvragen in buitenschoolse opvang in kinderdagverblijven: 80 toegewezen;
- 6.069 plaatsaanvragen in IBO's: 446 toegewezen.

Slechts 10 % van alle aanvragen werd dus erkend en komt voor subsidiëring in aanmerking, of is met andere woorden inkomensgerelateerd.

Kinderopvang overlaten aan de particuliere sector lijkt geen goede zaak, aangezien dergelijke initiatieven wegens de hogere opvangkosten niet voor iedereen toegankelijk zijn. Gezinnen met een modaal of een bescheiden inkomen en kansarme gezinnen kunnen er geen gebruik van maken, waardoor maatschappelijke uitsluiting en maatschappelijke achterstelling ontstaat.

Wat me in dit dossier vooral ook bezighoudt, is de wijze waarop de erkenningen zijn gebeurd.

1. Volgens welke criteria gebeurden de toewijzingen?
2. Wie heeft deze criteria opgesteld?

3. Werden de criteria in de loop van de procedure gewijzigd?
4. Bestaat er een overzicht, per dossier van toekenning, van de motivatie? Zo ja, kan de minister dit bezorgen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 5 juli 2006

van **ELS ROBEYNS**

---

1. De criteria voor de toewijzingen van de uitbreidingen inzake kinderopvang zijn bepaald in een plan van aanpak dat is beslist door de Raad van Bestuur van Kind en Gezin op 30 november 2005.

De aanvragen werden in eerste instantie gescreend op de inhoudelijke criteria, die hierna worden beschreven. Wie aan deze criteria voldeed kon in aanmerking komen voor uitbreidingen. De volgorde van de wittevlekkenlijst is daarna een sterk bepalende factor geweest, vermits de realisatie van nieuwe plaatsen een antwoord moet zijn op een reële behoefte in een bepaalde gemeente. De wittevlekkenlijst is een rangschikking van de gemeenten volgens hun noden aan kinderopvang, ingeschat volgens een aantal parameters zoals geboorten, tewerkstellingsgraad van vrouwen, het bestaande aanbod in een gemeente...

Belangrijk is ook dat voor de 3 grootstedelijke agglomeraties, Brussel, Antwerpen en Gent er telkens 10 % van de middelen en de plaatsen waren voorzien omwille van de cumulatie van grootstadfactoren die de opvangbehoefte en de noodzaak aan plaatsen met een sociale functie versterken.

Hierna geven we de verschillende criteria weer die ook op voorhand aan de sector werden gecommuniceerd :

- a. De aanvragen moeten opgemaakt worden volgens het SMART-principe : Specifiek, Meetbaar, Aanvaardbaar, Realistisch en Tijdsgebonden.

Dit houdt vooral in dat de aanvragen zeer concreet moeten zijn en snel realiseerbaar. Ook een voorlopige realisatie van plaatsen in afwachting van een definitieve behuizing is aanvaardbaar. De voorlopige behuizing moet zelf snel en kwalitatief mogelijk zijn, m.a.w. realistisch.

- b. Omdat het de bedoeling is bijkomende plaatsen te realiseren, kunnen bestaande plaatsen niet in aanmerking komen. Bestaande plaatsen kunnen wel in aanmerking komen indien de vrijkomende middelen herbested worden in kinderopvang. Zo kan men vrijkomende middelen op een andere lokatie, andere voorschoolse, buitenschoolse plaatsen, of voor een verruimd aanbod (flexibel, occasioneel, vroeg, laat, ...) herbesteden.
- c. Initiatiefnemers moeten bereid zijn hun nieuwe plaatsen te realiseren vanuit de 3 maatschappelijke functies van kinderopvang: economisch, sociaal en pedagogisch. Omdat elke plaats tegemoet komt aan de economische functie en elke opvang pedagogisch moet bijdragen, zal vooral de meerwaarde voor de sociale functie nagegaan worden. De sociale functie moet concreet uitgewerkt worden in het opnamebeleid én in de bekendmaking van het aanbod. Concreet betekent dit dat de voorziening beschrijft hoe de voorrangsregels actief in praktijk zullen worden gebracht in het opnamebeleid ten aanzien van gezinnen met een laag inkomen, alleenstaande ouders en kinderen voor wie het om sociale en of pedagogische redenen wenselijk is dat ze toegang krijgen tot kinderopvang. De voorziening biedt ook een antwoord op onregelmatige en occasionele opvangvragen en

realiseert een aanbod voor ouders die een inburgeringstraject of een opleiding volgen. Bij de opstart betreft de voorziening de lokale actoren in de buurt (OCMW, buurt- en opbouwwerk, ...) en doet actieve pogingen om zich kenbaar te maken in de buurt.

- d. De toekenning van erkende plaatsen kan nu nog niet gebonden zijn aan het concept voor de nieuwe organisatie van kinderopvang. De toekenning kan wel gebonden zijn aan een engagement van de initiatiefnemer om open te staan voor en zich op het goede moment in te schakelen in de vernieuwing. Dit engagement houdt onder meer de bereidheid in om nu of later een grote stap zetten naar samenwerking en naar een centraal loket voor ouders die opvang zoeken (centrale registratie en toeleiding van ouders naar een volledig of gedeeltelijk antwoord op hun opvangvraag).
  - e. Het Lokaal Overleg moet de kans hebben gekregen advies te geven over de aanvraag. Van de aanvraag moet kunnen worden verwacht dat ze kan ingepast worden in de lokale beleidsintenties of lokale opvangplanning.
2. De criteria werden opgemaakt door Kind en Gezin in overleg met de minister en goedgekeurd door de Raad van Bestuur van Kind en Gezin.
  3. Deze criteria werden in de loop van de procedure niet gewijzigd.
  4. Per aanvraag is door Kind en Gezin een individuele beslissing genomen. Het gaat om toewijzingen en afwijzingen of over gedeeltelijke toewijzingen en afwijzingen. Indien van elke beslissing in een dossier de volledige gemotiveerde beslissingsnota zou verwacht worden, dan kan die opgevraagd worden bij Kind en Gezin. Er is geen globaal overzicht van de motivatie per dossier.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 210
van 6 juli 2006
van **TOM DEHAENE**

Resolutie dementiebeleid - Initiatieven

Een voorstel van resolutie van mezelf en enkele collega's betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie werd op 20 oktober 2005 in het Vlaams Parlement goedgekeurd (Stuk 521 (2005-2006)-Nr. 3).

Dat voorstel vraagt aan de Vlaamse Regering:

1. de primaire preventie van vasculaire dementie uit te bouwen, in een geheel van acties ter voorkoming van diverse gezondheids- en welzijnsproblemen door middel van een gezonde levenswijze;
2. het wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot alle facetten van de dementie te stimuleren;
3. sensibiliserings- en informatie-initiatieven te ondersteunen die het taboe rond de dementie doorbreken;
4. bij te dragen tot een geïntegreerd aanbod van hulp- en dienstverlening, met als doel te komen tot een laagdrempelig en meer op concrete behoeften gericht zorgaanbod waarbinnen door verschuivingen vlotter kan worden ingespeeld op de steeds wijzigende noden van de persoon met dementie en zijn familie, in het bijzonder door:
  - a) een vlotte afstemming tussen thuis-, semi-residentiële, residentiële en ziekenhuiszorg;
  - b) voor jonge dementerenden geëigende vormen van hulp- en dienstverlening te ontwikkelen en te ondersteunen;
  - c) dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf in staat te stellen om een bufferfunctie te vervullen.
5. de ontwikkeling en verspreiding van het kleinschalig genormaliseerd wonen te ondersteunen door deze woon- en zorgvorm herkenbaar te maken in de geldende normering voor rusthuizen, in het bijzonder:
  - a) doordat de regelgeving voorziet in een aangepaste, soepele normering voor deze woon- en zorgvorm;
  - b) doordat de voorziening de uitgangspunten en de wijze waarop het kleinschalig en genormaliseerd wonen wordt gerealiseerd, omschrijft in het door haar gevoerde kwaliteitsbeleid;

6. de ontwikkeling en de laagdrempelige aanreiking van vormingsprogramma's met betrekking tot de dementie en de omgang met dement gedrag aan mantelzorgers, vrijwilligers en hulpverleners;
7. een beleid te ontwikkelen waarbij de opname van de dementerenden in rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen wordt verbeterd door overleg te plegen met de federale overheid met betrekking tot een aanpassing van de KATZ-schaal wat de inschaling van dementerenden betreft, om rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen een correcte vergoeding te kunnen geven voor de opvang van dementerenden.

Kan de minister voor de bovenvermelde punten meedelen welke initiatieven intussen genomen zijn door de Vlaamse Regering?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 6 juli 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. In 1998 werden vijf gezondheidsdoelstellingen geformuleerd. Deze doelstellingen weerspiegelen de gezondheidsthema's die Vlaanderen belangrijk vindt en welk doel bereikt wil worden. Ze vloeien voort uit de studie van de sterfte in Vlaanderen. De resultaten van die studie worden jaarlijks neergeschreven in de gezondheidsindicatoren van de Vlaamse Gemeenschap.

De implementatie van deze doelstelling loopt via volgende organisaties:

- Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie,
- Loco-regionale gezondheidsoverlegorganen;
- Domus Medica;
- De mutualiteiten;
- De Vlaamse Liga tegen Kanker;
- De Vlaamse Werkgroep Gezonde Tandem.
- Scholen

Gezonde voeding en beweging zijn centrale aandachtspunten van het preventiebeleid van de Vlaamse Gemeenschap.

Eén van de gezondheidsdoelstellingen had betrekking op voeding en luidde:

De consumptie van vetrijke voeding moet op significante wijze dalen ten voordele van vetarme en vezelrijke voeding.

De Vlaamse Gemeenschap besteedde tot nu toe in haar preventiebeleid vooral aandacht aan gezonde voeding, minder aan lichaamsbeweging. De aangekondigde gezondheidsconferentie (2008) zal zich zowel buigen over gezonde voeding als over voldoende beweging gezien beide thema's duidelijk met elkaar verbonden zijn. Ik bracht daarom sinds begin dit jaar een expertise en overleggroep samen rond het thema voeding en beweging. Deze groep vormt mee de basis van de voorbereiding van deze gezondheidsconferentie. Nog dit jaar zal ik de samenstelling van de stuurgroep voor de gezondheidsconferentie formeel maken.

2. De Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid wordt door de Vlaamse Gemeenschap financieel ondersteund voor de uitvoering van diverse opdrachten die verband houden met wetenschappelijke en logistieke ondersteuning van de geestelijke gezondheidszorg in haar geheel. In de nieuwe convenant die met VVGG is afgesloten, zit de opdracht tot het bieden van wetenschappelijke ondersteuning aan de geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen.

Een evaluatiecriterium is de wetenschappelijke ondersteuning bij het ontwikkelen van een instrumentarium voor de geestelijke gezondheidszorg om de resultaten van behandeling te bepalen en vast te stellen.

Een kerngroep werd opgestart op 2 maart 2006 en kwam reeds samen op 8 juni en 22 augustus 2006. Een volgende bijeenkomst is gepland voor eind september 2006. Deze kerngroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van de hulpvragers, hun omgeving, de hulpverleners, deskundigen uit de wetenschappelijke en universitaire wereld, beleidsfunctionarissen en andere actoren uit de geestelijke gezondheidszorg. Er is inbreng van binnenlandse en buitenlandse

experts.

Onder leiding van de kerngroep wordt gewerkt aan een inventarisatie van wat ter zake reeds bestaat en gebruikt wordt in Vlaanderen, wat in het buitenland gebeurt of ontwikkeld werd. Deze inventaris zal gerangschikt worden op basis van de parameters evidentie, gebruiksvriendelijkheid en bereik.

Op basis van deze inventarisatie kan dan in een tweede fase (2007) gestart worden met de aanpassing aan de Vlaamse realiteit, de implementatie en de validering van meerdere instrumenten in een aantal voorzieningen, met begeleiding van een veralgemeende invoering ervan in 2008.

3. Het ondersteunen van sensibiliserings- en informatie-initiatieven gebeurt door de expertisecentra voor dementerenden. Als informatieve taken zijn opgenomen: een regionale bekendmaking bij de bevolking over het bestaan, de opdrachten en de werkzaamheden van het expertisecentrum; de realisatie van telefonische permanentie voor vragen, doorverwijzing en ondersteuning van de omgeving (mantelzorgers, vrijwilligers en professionele hulpverleners); de realisatie van één geactualiseerd documentatiecentrum en de ontwikkeling van een website.

Met het oog op het doorbreken van het taboe rond dementie organiseren de expertisecentra voor dementerenden sensibiliserende activiteiten, ontwikkelen zij sensibiliserende brochures en/of folders en informeren zij de bevolking omtrent het bestaan, de opdrachten en werkzaamheden van de centra.

Daarnaast organiseren regionale dienstencentra en mantelzorgverenigingen regelmatig informatie- en vormingsactiviteiten, alsook praatgroepen en dementiecafés. Het betreft hier eveneens door de Vlaamse overheid erkende en gesubsidieerde voorzieningen.

Tenslotte kan ik vermelden dat ik op 3 november a.s. in samenwerking met de expertisecentra dementie Vlaanderen een persconferentie organiseer naar aanleiding van de 100ste verjaardag van de diagnosestelling Alzheimer. Een week later (op 10 november), vindt een open projectendag plaats rond het thema technologie en dementie (zie ook punt 4 b).

- 4 a) De afstemming tussen thuis-, semi-residentiële, residentiële, nacht- en ziekenhuiszorg vergt zorgplanning en -coördinatie.

De SIT's vervullen een essentiële rol in het geïntegreerd aanbod van hulp- en dienstverlening op laagdrempelig niveau. In de toekomst zullen deze taken overgenomen worden door de SEL's als uitvoering van het decreet betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders. De SIT's werken nu reeds nauw samen met de expertisecentra dementie.

b) Inzake het ontwikkelen en ondersteunen van geëigende vormen van hulp- en dienstverlening specifiek voor jongdementerenden zijn er nog geen concrete stappen gezet. Dit vormt echter wel een aandachtspunt bij de uitwerking van een globaal beleidsplan dementie.

Op het vlak van geëigende vormen van hulp en dienstverlening wens ik wel te wijzen op de lopende projecten technologie en dementie. De bedoeling van deze projecten is nate gaan of, en zo ja, hoe, technologische hulpmiddelen de draagkracht van de mantelzorgers kunnen verhogen en er zo toe kunnen bijdragen dat een residentiële opname uitgesteld of zelfs vermeden wordt.

Verwacht wordt dat deze hulpmiddelen de draagkracht van de mantelzorgers vergroten, waardoor personen met dementie zich langer kunnen handhaven in de thuissituatie. Daardoor zal de combinatie hulpmiddelen en thuiszorgondersteunende initiatieven zoals dagverzorging en kortverblijf wellicht in vele gevallen een gepast alternatief kunnen bieden voor een residentiële opname.

c) Bufferfunctie terzake van dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf

De meeste erkende centra voor kortverblijf voorzien enkele woongelegenheden kortverblijf op de afdeling van het rusthuis die gespecialiseerd is in de opvang van dementerenden. Uit de registratiecijfers van het Digitaal Netwerk CVK – Antwerpen (DIGINET) blijkt dat meer en meer dementerenden een beroep doen op kortopvang. In 2002 was ongeveer 33% van de personen die gebruik maakten van kortverblijf dementerend, ondertussen is dit 50%.

De erkende dagverzorgingscentra in Vlaanderen ontvangen dagelijks gemiddeld 11 bezoekers, thuiswonende ouderen met een diverse problematiek, vaak ook dementerenden. Van verscheidene dagverzorgingscentra is meer dan de helft van het aantal gebruikers dementerend. Enkele centra zijn gespecialiseerd in de opvang van dementerenden. Hier wordt ook aandacht besteed aan de problematiek van de jonge dementerenden.

Uit het onderzoek van M. Roelands en H. Verloo (2002) naar de noden en behoeften van personen met dementie, mantelzorgers en georganiseerde thuiszorg, is gebleken dat er bovendien een uitgesproken nood bestaat aan de uitbouw van oppas, specifiek voor dementerenden.

De diensten voor oppashulp verzekeren bij de zorgbehoevende aanwezigheid en zien toe op zijn veiligheid en comfort. Mantelzorgers die dagelijks alleen moeten instaan voor de zorg van een persoon met dementie doen dan ook vaak een beroep op deze diensten. Recent heb ik een initiatief genomen tot een betere financiële ondersteuning van de erkende diensten voor oppashulp, zodat hun werking kan uitgebreid worden en een betere begeleiding van de vrijwilligers op het vlak van vorming en ondersteuning mogelijk wordt. Ik laat onderzoeken of en hoe specifieke oppasinitiatieven zoals Baluchon aanvullend kunnen werken voor deze doelgroep.

5. a) Het kleinschalig genormaliseerd wonen is een vernieuwende en waardevolle aanvulling op bestaande en eventueel nog te ontwikkelen zorgvormen. Een aangepaste normering voor deze woon- en zorgvorm is in ontwikkeling.

b) De zorg en begeleiding van bewoners en hun omgeving in een kleinschalig genormaliseerde woonvorm dient te gebeuren in kwaliteitsvolle omstandigheden.

De Vlaamse overheid zal daarom bij middel van aangepaste regelgeving of richtlijnen op het vlak van kwaliteitszorg de initiatiefnemers aansporen om de kwaliteit van de zorg en de begeleiding van deze personen en hun omgeving aantoonbaar te maken. Onderzocht wordt hoe en waar kwaliteitseisen voor deze woon- en zorgvorm best zullen worden opgenomen in de regelgeving.

6. De regionale dienstcentra en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers bieden in de praktijk een reële bijdrage tot laagdrempelige vorming, betreffende thema's in het kader van de thuiszorg. Dementie en de omgang met dement gedrag zijn frequent aangeboden thema's.

Lokale praatcafés dementie, zoals b.v. het Antwerpse dementiecafé bewijzen eveneens hun nut. We zien een gemiddelde toestroom van zo'n 60 tot 80 deelnemers per keer. Sommige praatcafés

worden gesubsidieerd door een provinciebestuur, andere praatcafés worden ingericht door hogergenoemde dienstencentra of mantelzorgverenigingen. Meestal is er een samenwerking met de Alzheimerliga en de Expertisecentra Dementie.

De expertisecentra voor dementerenden staan jaarlijks in voor diverse vormingsactiviteiten, specifiek gericht naar hulpverleners. Uit hun jaarverslag 2005 blijkt dat de negen expertisecentra in Vlaanderen aan 5590 professionele hulpverleners vorming gaven en aan 3975 personen uit het brede publiek. Ruim 160 personen volgden de jaarlijks weerkerende opleiding tot referentiepersoon dementie.

Tenslotte kunnen we voor wat betreft vorming aan professionelen vermelden dat vele ingebouwde centra voor algemeen welzijnswerk, alsook diensten voor gezinszorg vandaag in de vormingsprogramma's voor hun maatschappelijk werkers en verzorgenden reeds aandacht hebben voor de specifieke problematiek van dementie.

7. In uitvoering van Protocol 3 tussen de Federale overheidde Gemeenschappen en Gewesten over het ouderenzorgbeleid wordt onderzocht hoe een aangepaste financiering door het RIZIV kan geboden worden voor de opvang en zorg van dementerenden met een beperkte fysieke afhankelijkheid. Het betreft hier veelal mensen die een A-score krijgen op de Katz-schaal. Op de Interministeriële Conferentie van 19 juni ll. werd beslist dat hierover een interkabinettensubwerkgroep wordt opgestart.

Voor deze betere financiering zal geput worden uit de middelen die vrijkomen in uitvoering van dit protocol 3.

Bovendien wordt in het kader van dit protocol ook een aantal RVT-equivalenten voorbehouden voor de invoering van een nieuwe zorgschaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 211
van 6 juli 2006
van **BART CARON**

Hulpverlening intrafamiliaal geweld - Knelpunten

Begin juni kondigde de minister aan intrafamiliaal geweld sterker aan te pakken door de tewerkstelling van veertien extra medewerkers in de CAW's (centrum voor algemeen welzijnswerk). De rol die de CAW's in deze problematiek spelen, is zowel gericht naar het waarborgen van veiligheid, het voorkomen van verdere escalatie/herval als het begeleiden naar een nieuw en beter (samen)leven. Hiervoor kan een CAW doorverwijzen naar één van zijn partners uit het samenwerkingsverband, met name de centra voor integrale gezinszorg.

Vlaanderen telt zes van die centra. Eén onder hen, De Stobbe in Antwerpen, maakte zopas resultaten bekend van een onderzoek m.b.t. de aangeboden hulpverlening. Deze resultaten tonen nog maar eens aan dat een sluitende aanpak van het intrafamiliaal geweld noodzakelijk is.

Uit de resultaten blijkt immers dat het Vlaamse opvangsysteem voor slachtoffers van huiselijk geweld te omslachtig en overbelast is. De Stobbe zelf zou momenteel te kampen hebben met een wachtlijst van bijna zestig gezinnen. De hulptrajecten duren ook vrij lang en zijn een aaneenschakeling van verschillende diensten waarbij weinig of geen coördinatie gebeurt. Zo duurt het gemiddeld 2,5 jaar voor een gezin dat geconfronteerd wordt met familiaal geweld, terecht kan in het centrum. Tegen die tijd is het gezin met gemiddeld drie hulpdiensten (maar soms uiteraard met veel meer hulpdiensten) in contact geweest. Ook de minister heeft begin juni aangegeven dat de hulpverleningsketen zo kort mogelijk moet zijn.

Om versnippering in de aanmeldingsfase tegen te gaan, wil men in Antwerpen (en omgeving) een centraal meldpunt voor huiselijk geweld oprichten.

1. Zijn er gegevens bekend m.b.t. één van de andere zes centra die de bevindingen van De Stobbe onderschrijven? Zo ja, heeft de minister bijvoorbeeld zicht op de wachtlijsten in de andere centra?
2. In het onderzoek wordt vermeld dat er een gebrek aan coördinatie is tussen de verschillende betrokken diensten. Ziet de minister deze rol ook weggelegd voor de CAW's? Of denkt zij aan andere instanties die deze rol op zich zouden kunnen/moeten nemen?
3. Hoever staat het met de haalbaarheidsstudie rond het Vlaams callcenter kindermishandeling? Wordt er ook gedacht aan een Vlaams callcenter familiaal geweld?
4. Welke initiatieven terzake wil de minister nog realiseren om de hulpverleningsketen zo kort mogelijk te maken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 6 juli 2006

van **BART CARON**

---

1. Ik vind het belangrijk om het onderzoek van de VZW De Stobbe in een juiste context te plaatsen. Het onderzoek dat werd toegelicht op de studiedag van de VZW De Stobbe klaagt vooral aan dat de keten van efficiënte hulp bij intrafamiliaal geweld vaak nog te lang is. Het gaat hierbij vooral om de hulpverlening bij jongeren. Het is een vraag naar meer regie en onderlinge afstemming tussen hulpverleners om tot een efficiëntere aanpak van kindermishandeling te komen. In de vraagstelling van de volksvertegenwoordiger wordt ook verwezen naar een andere verschijningsvorm van intrafamiliaal geweld, nl. het partnergeweld en naar het programma dat ik daaromtrent uitgewerkt heb. Ik zal ingaan op de twee facetten van de problematiek.

De Stobbe rapporteert een wachtlijst van bijna 60 gezinnen. De 2,5 jaar waarnaar u verwijst vooraleer een gezin in De Stobbe terecht komt, is geen wachttijd op zich, maar is de periode waarin gezinnen reeds ondersteuning kregen via andere hulpverleners. Wat de wachtlijsten betreft heb ik signalen ontvangen dat ook sommige andere CIG's met wachtlijsten werken. Ook zijn er CIG's die er bewust voor kiezen niet met wachtlijsten te werken. Er zijn dan ook weinig conclusies te trekken uit deze signalen, aangezien er geen uniforme werkwijze m.b.t. de wachtlijsten is afgesproken tussen de CIG's. Daarnaast wil ik benadrukken dat De Stobbe een centrum voor integrale gezinszorg is dat zich specifiek toelegt op de problematiek van intrafamiliaal geweld. In deze zin is de werking van CIG De Stobbe dan ook verschillend van de werking van de andere CIG's.

2. Onder meer als antwoord op de vraag naar meer regie en afstemming inzake de jeugdhulpverlening, een vraag die ook uitdrukkelijk vermeld is in de maatschappelijke beleidsnota rond de bijzondere jeugdbijstand, is in Vlaanderen de integrale jeugdhulpverlening opgestart. Binnen integrale jeugdhulpverlening zijn de zes belangrijkste actoren binnen de jeugdhulpverlening gevat, die samen meer regie en coördinatie moeten verzekeren. Via netwerken moeten zij komen tot onderlinge afspraken, efficiënte doorverwijzingen en duidelijke procedures. Ik heb nu juist aan het managementcomité van integrale jeugdhulp laten weten dat het een prioritaire opdracht is van de netwerken rechtstreeks toegankelijke hulp om te werken rond het thema van intrafamiliaal geweld. De netwerkactoren moeten concrete afspraken maken rond verantwoordelijkheden, kernopdrachten en doorverwijzingen in situaties van intrafamiliaal geweld. Ik ben ervan overtuigd dat een dergelijke aanpak er voor zal zorgen dat de keten van jeugdhulpverlening korter wordt. De CAW's zijn een van de partners binnen deze netwerken, maar dragen de verantwoordelijkheid tot afstemming samen met de andere actoren van het netwerk.

Daarenboven neemt mijn kabinet ook actief deel aan een werkgroep kindermishandeling, opgericht door minister Onkelinx. Binnen die werkgroep wordt gestreefd naar het opmaken van een gedragen afsprakenprotocol inzake de aanpak van kindermishandeling.

Vanuit de vaststelling dat er een gebrek aan coördinatie en afstemming is tussen de verschillende welzijns- en gezondheidsvoorzieningen, heb ik daarnaast ook aan mijn administratie gevraagd om een synthese te maken van het Vlaamse aanbod rond intrafamiliaal geweld en hieromtrent beleidsaanbevelingen op te stellen. Dit is uitgemond in een synthese-

en adviesnota 'Zorgaanbod intrafamiliaal geweld' die het resultaat is van een intensief overleg tussen experts afkomstig uit de verschillende administraties en uit het werkveld. Rekening houdend met de beleidsaanbevelingen van de expertengroep, heb ik beslist om extra middelen (14 VTE) te investeren in het algemeen welzijnswerk voor de aanpak van intrafamiliaal partnergeweld. In dit kader wil ik dat de CAW's verschillende opdrachten opnemen. Naast het functioneren als aanmeldingspunt moeten ze actief instaan voor crisisinterventie met als doel het geweld te stoppen, veiligheid te realiseren en de communicatie te herstellen. Vervolgens moeten ze de probleemsituatie analyseren met oog voor de situatie van alle gezinsleden (partners, kinderen) en een hulpverleningsplan voorstellen en uitwerken aangepast aan de concrete probleemsituatie. Op dit vlak hebben de CAW's dan ook een coördinatieopdracht: ze moeten het hulpverleningstraject dat voor de betrokkenen is uitgetekend mee uitvoeren (met de eigen hulpmogelijkheden van het CAW: slachtofferhulp, vluchthuis, relationele hulpverlening, familiale bemiddeling,..), mee opvolgen wanneer samengewerkt wordt met partners (geestelijke gezondheidszorg, huisartsen, centra integrale gezinszorg, vertrouwenscentra,..) en het ganse traject bewaken naar samenhang, efficiëntie, doelgerichtheid en continuïteit.

De bijdrage van het CAW moet dus gekaderd worden in een breder netwerk, waarin zowel de politie en het parket als andere welzijns- en gezondheidsdiensten prioritaire partners zijn. Daarbinnen bestaat de uitdaging voor het CAW er in een sluitende aanpak te ontwikkelen, in een zo kort mogelijke keten en een zo vloeiend mogelijke overgang tussen de ketenpartners te realiseren.

3. Momenteel wordt een onderzoek uitgevoerd naar de haalbaarheid van een Vlaams callcenter kindermishandeling. Ik hoop begin 2007 over de resultaten van het onderzoek te kunnen beschikken.

De piste van een callcenter familiaal geweld is op dit ogenblik niet aan de orde. Ik wacht vooreerst de haalbaarheidsstudie van het callcenter kindermishandeling af. Nadien kan dit voorstel eventueel bekeken worden. Dit neemt niet weg dat het heel belangrijk is breed te informeren en te sensibiliseren m.b.t. de partnergeweldsproblematiek en het aanbod van de CAW's in dit verband.

4. Om in situaties van intrafamiliaal geweld een zo kort mogelijke keten van hulp te realiseren, moeten verschillende voorwaarden vervuld worden. Het is belangrijk dat de geweldsignalen zo vroeg mogelijk worden opgevangen en dat een adequaat hulpaanbod wordt uitgestippeld en uitgevoerd. Omdat in vele situaties de nodige hulpverlening niet door één voorziening kan aangeboden worden, is samenwerking en netwerking tussen voorzieningen absoluut noodzakelijk. Ik wees reeds op de netwerken integrale jeugdhulpverlening en op de samenwerkingsnetwerken partnergeweld. Binnen deze netwerken moeten klare en duidelijke afspraken gemaakt worden over het realiseren van een sluitende en zo kort mogelijke hulpverleningsketen. In de opvolging van deze projecten zal ik specifiek toezien op de verwezenlijking van deze beleidsdoelstelling

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 212
van 6 juli 2006
van **VERA VAN DER BORGHT**

Aantal onthaalouders - Evolutie

In de vorige legislatuur werd het sociaal statuut van de onthaalouder ontworpen om het beroep aantrekkelijker te maken. Voordien werden de diensten immers geconfronteerd met een dalend aantal onthaalouders.

Deze evolutie deed zich voor bij de zelfstandige onthaalouders. Ook daar is al jaren een dalende trend waar te nemen.

1. Hoeveel onthaalouders verbonden aan een dienst waren er in 2004 en 2005?
2. Hoeveel onthaalouders startten er respectievelijk in 2004 en 2005, opgedeeld in onthaalouders aangesloten bij een dienst en zelfstandig werkende onthaalouders?
3. Hoeveel onthaalouders stopten er respectievelijk in 2004 en 2005, opgedeeld in onthaalouders aangesloten bij een dienst en zelfstandig werkende onthaalouders?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 6 juli 2006

van **VERA VAN DER BORGHT**

---

1. Gemiddeld waren er over het hele jaar 2004 gezien, 7.248 onthaalouders aangesloten bij een dienst. Op 31/12/2004 bedroeg dit aantal meer in het bijzonder 7.442 onthaalouders aangesloten bij een dienst. Gemiddeld waren er over het hele jaar 2005 gezien, 7.445 onthaalouders aangesloten bij een dienst. Op 31/12/2005 bedroeg dit aantal meer in het bijzonder 7.526 onthaalouders aangesloten bij een dienst
2. In 2004 startten er 121 zelfstandige onthaalouders en 1.091 onthaalouders aangesloten bij een dienst. In 2005 startten er 223 zelfstandige onthaalouders en 1.008 onthaalouders aangesloten bij een dienst.
3. In 2004 stopten er 181 zelfstandige onthaalouders en 750 onthaalouders aangesloten bij een dienst. In 2005 stopten er 177 zelfstandige onthaalouders en 927 onthaalouders aangesloten bij een dienst.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 213
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Rusthuizen - Managementondersteuning

Het management van rusthuizen, dat de kwaliteit van de dienstverlening en het financiële beheer ten goede moet komen, laat soms te wensen over.

1. Welke initiatieven zijn er de laatste drie jaar genomen om in samenspraak met de federaties van de rusthuizen op een gefaseerde en vooraf vastgelegde wijze werk te maken van de managementondersteuning voor de rusthuisdirecties en daartoe ook de nodige financiële middelen uit te trekken?
2. Zijn er initiatieven genomen om de inspectieverslagen met eventueel tegengestelde meningen ter beschikking te stellen van potentiële gebruikers, federaties van rusthuizen, informatiecentra of adviserende instanties, ouderenorganisaties en andere belanghebbenden?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om de participatie van rusthuisbewoners en hun omgeving, alsook de betrokkenheid van de leefgemeenschap in het algemeen en de ouderenorganisaties in het bijzonder, aan te moedigen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 13 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Het is duidelijk dat een medisch-sociale instelling, waarin bewoners-, familie-, personeels-, bestuurs- en overheidsbelangen mekaar doorkruisen en aanvullen, nood heeft aan een deskundige leiding. Het begrip "leiding" bestaat uit twee componenten: enerzijds het beheersorgaan/beheerscomité en anderzijds de dagelijks verantwoordelijken.

De samenstelling en het opleidings- en ervaringsprofiel van de leden van het beheersorgaan/beheerscomité van een voorziening kunnen een zeer belangrijke factor zijn in de mate van professionaliteit waarmee een voorziening bestuurd en beheerd wordt. Vooral de juiste complementariteit van deskundigheden is van belang voor een professioneel beheer van een voorziening. Verder spelen de vaardigheden en capaciteiten van de dagelijks verantwoordelijke een rol in de professionele en efficiënte uitbating van een voorziening. Hierbij zijn voldoende ervaring in een leidinggevende en organisatorische functie in de gezondheids- of welzijnszorg maar ook voldoende aandacht voor de inhoud en de frequentie van de bijscholing belangrijk. Een goede leiding van een ouderenvoorziening wordt bepaald door de interactie van de competenties van het beheersorgaan/beheerscomité en de dagelijks verantwoordelijken. De afbakening van de respectieve bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden niet door de overheid bepaald, maar zijn afhankelijk van de aard van de bestuursvorm. De juridische verhouding van de directies van de rusthuizen is verschillend naargelang het initiatief tot het exploiteren van een rusthuis genomen wordt door de openbare sector, onder een vzw-structuur of door de commerciële sector. In casu is het niet opportuun om de eigenheid en de autonomie van de organisatoren van de zorg te doorbreken met dwingende bureaucratistische regels over de invulling van het management. Dit standpunt leidt tot de logische consequentie dat meer nadruk komt te liggen op de responsabilisering van de actoren. De naleving van de erkennings- en kwaliteitsnormen wordt dan ook systematisch onderzocht door het IVA Inspectie.

Wat betreft de financiering

De werkingskosten van de rusthuizen en de RVT's worden gesubsidieerd door de federale overheid, meer bepaald door het RIZIV. De RIZIV-forfaits dekken de personeelskosten van het verplegend, verzorgend en paramedisch personeel en een limitatief aantal verzorgingsmaterialen. Ze worden toegekend in functie van het profiel van de bejaarde. De hoogte van de tussenkomst is afhankelijk van het feit of de rusthuiswoongelegenheden al dan niet een bijkomende RVT-equivalenten heeft. Het RIZIV heeft ook normen opgelegd voor het personeelsbestand.

In de onderhandelingen met de federale overheid heb ik steeds aangestuurd op een correcte financiering van de zorg. Via de uitvoering van het derde protocolakkoord ouderenzorg tussen de federale en de gemeenschapsregeringen is een bijkomend contingent RVT-erkenningen verdeeld onder de voorzieningen zodat deze voorzieningen over bijkomende financiële middelen kunnen beschikken. Het akkoord houdt ook in dat het contingent jaarlijks verhoogd wordt.

De afgelopen jaren zijn er bijzondere inspanningen gedaan om de financiering van de rusthuizen te verhogen en om de subsidiering als een instrument tot ondersteuning en bijsturing van het beheer in de rusthuizen aan te wenden. Bij voldoende financiële draagkracht kunnen de beheersinstanties autonoom beslissen op welke wijze zij de beheersfunctie in hun voorzieningen versterken.

Een krachtig en recent voorbeeld hiervan is de nieuwe financieringsmethode om de wachtlijsten voor bouwprojecten weg te werken. Door de realisatie van de bouwprojecten zullen meer dan 5.000 ouderen over betere accommodatie kunnen beschikken. Bij de aanvraag tot subsidiëring van de infrastructuur dienen de initiatiefnemer een volledig dossier in waarbij de volledige werking van de voorziening alsook het beheer en het beleid en ook de samenwerking met de overige zorgvormen geëvalueerd en bijgestuurd worden.

In de non-profit sector zijn veranderings- en competentie management zeer belangrijk. Zoals ondernemingen in de profit sector worden ook de voorzieningen geconfronteerd met groei, verhuizing, uitbreiding en verbetering van de organisatie. Maar in de sociale sector gaat het echter bijna nooit enkel om pure praktische (re)organisatie, maar vloeit de nieuwe werkorganisatie voort uit een nieuwe visie over de zorg. Om deze reden is het dan ook mijn niet aflatende bekommernis dat de sector een beroep kan doen op degelijke en praktijkgerichte bijscholingen.

Op dit vlak lopen verschillende initiatieven. Ter ondersteuning van de visie op en de praktische omgang met personen met dementie werd met 9 expertisecentra voor dementerenden een convenant afgesloten. Deze centra worden voor een totaal bedrag van 673.000 euro gesubsidieerd. De centra bundelen de informatie over dementie en realiseren een specifieke opleiding voor personen die functioneren als “referentie persoon dementie” in de residentiële settings en in de thuiszorg.

Met de wetgeving op de “animatie” heeft de beleidsvisie over een actieve leefwereld voor bejaarden ook ingang gevonden in de rusthuizen. Sinds 2003 werd de subsidiëring voor personen tewerkgesteld in een DAC-statuut vervangen door de subsidiëring voor animatoren. Met de vzw Vereniging van Verzorgingsinstellingen en met de Vereniging van Steden en Gemeenten werden convenanten afgesloten opdat deze verenigingen een vormings- en begeleidingspakket zouden uitwerken over de animatiewerking in de rusthuizen. Het totaal bedrag van de genoemde subsidiëringen inzake animatie bedraagt 34.347.000 euro.

Tot slot heb ik op de begroting van 2006 een totaal bedrag van 606.000 euro vastgelegd tot subsidiëring van projecten en experimentele initiatieven.

2. De verslagen van het IVA Inspectie bevatten de neerslag van het onderzoek in de voorziening. Het onderzoek gebeurt op tegensprekelijke wijze. De inspecteur doet de vaststellingen en de voorziening heeft steeds het recht om binnen de voorziene termijn, de rechtzetting te vragen van foutieve vaststellingen. Nadat de reactie van de voorziening verwerkt is in het verslag wordt het verslag een definitief document en wordt het doorgestuurd naar het agentschap Zorg en Gezondheid. In het kader van de wet op de openbaarheid van bestuur kan gevraagd worden om het eindverslag in te zien. Er is geen automatische doorzending naar andere instanties.
3. In elk rusthuis komt de bewonersraad, en voor sommige situaties de familierraad, om de drie maanden samen. Deze inspraakmogelijkheid is een wettelijke verplichting. Bij de doorlichting van de werking van een ouderenvoorziening zal de inspectie steeds bijzondere aandacht hebben voor dit aspect van de werking van een voorziening.
De concrete toepassing van het kwaliteitsdecreet in de ouderenvoorzieningen, en inzonderheid de opmaak van een kwaliteitshandboek creëert in de voorzieningen een transformatieproces waarbij “samenspraak” en “vertrouwen” sleutelbegrippen zijn. Vermits in het kwaliteitshandboek de primaire operationele processen beschreven worden, verkrijgen de bejaarde en zijn omgeving een bijzonder houvast om voor zichzelf op te komen. In het kwaliteitshandboek worden volgende processen uitgewerkt: de procedures inzake onthaal en opname, planning en organisatie van de begeleiding, verzorging en verpleging –inclusief palliatieve zorg-, doorverwijzing, vrijwillig ontslag, verplicht ontslag en overlijden, verwerven en doorgeven van informatie m.b.t. de gebruiker, klachtenprocedure, procedure voor het vanuit een klachtenprocedure komen tot correctieve en preventieve maatregelen, collectieve inspraak van de gebruiker m.b.t. de algemene werking, procedure m.b.t. het evalueren van de hulp- en dienstverlening door de gebruiker.

Verder worden de rusthuizen aangemoedigd om de werking van de voorziening te verrijken met een gestructureerde vrijwilligerswerking. Op die wijze hebben de leefgemeenschap in het algemeen, en de ouderenorganisaties in het bijzonder, een goede toegang tot de voorzieningen. Zoals hoger gezegd worden bij de aanvraag van de subsidiering van de infrastructuur de visie en de werking van de voorziening geëvalueerd. De aanwezigheid van een gestructureerde vrijwilligerswerking is één van de elementen die geëvalueerd worden.

Tot slot, maar zeker niet onbelangrijk, is er de goedkeuring van de Vlaamse Regering van mijn voorstel tot oprichting van de Vlaamse Ouderenraad.

De hoofdopdracht van die ouderenraad is het geven van advies over alle aangelegenheden die ouderen betreffen. Verder is de raad belast met het verstrekken van advies aan, en het sensibiliseren van de eigen en de ruime doelgroep. De ouderenraad vervult een belangrijke signaalfunctie bij alles wat met ouderen te maken heeft en verricht onderzoek naar de behoeften van de ouderen. De raad bestaat vooral uit vertegenwoordigers van de representatieve ouderenorganisaties. Er is ook een vertegenwoordiger van de provinciale besturen en een vertegenwoordiger van de lokale besturen. Jaarlijks wordt een subsidie vooropgesteld van 305.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 214
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Ouderenmishandeling - Beleid

Ouderenmishandeling bevindt zich helaas nog steeds in een taboesfeer. Vaak durven ouderen die het slachtoffer zijn van één of andere vorm van ouderenmishandeling dit niet melden om diverse redenen.

Onderzoek terzake is belangrijk.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen sinds het begin van de legislatuur om het taboe rond ouderenmishandeling te doorbreken?
2. Heeft de minister in de loop van deze legislatuur opdracht gegeven tot onderzoek naar de situatie in de rusthuizen? Zo ja, wat zijn de resultaten? Welke vormen van mishandeling komen hieruit naar voren?
3. Uit een onderzoek van 1998 is gebleken dat één op vijf thuiswonende 60-plussers met een of andere vorm van geweld of misbruik wordt geconfronteerd. Is er sindsdien terzake nog onderzoek uitgevoerd? Zo ja, wat zijn de resultaten?

Zo neen, heeft de minister initiatieven genomen om in de nabije toekomst dergelijk onderzoek uit te voeren?

4. Ouderen geconfronteerd met mishandeling durven zelf vaak niet om hulp vragen om diverse redenen. Het is dan ook belangrijk dat professionele hulpverleners op de hoogte zijn van mogelijke signalen waaruit mishandeling kan blijken.

Welke initiatieven zijn er genomen om de professionele hulpverleners terzake bij te scholen of dit op te nemen in de opleidingsprogramma's?

5. Welke initiatieven zijn er genomen om de weerbaarheid van de ouderen te versterken?
6. Zijn er initiatieven genomen om een regeling voor acute opvang uit te werken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 13 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Het taboe “Geweld tegen ouderen en ouders” werd eind de jaren ’90 doorbroken en wordt soms het laatste taboe genoemd. De huidige brede maatschappelijke belangstelling kwam er nadat “kinder mishandeling” onder de aandacht kwam van sociaal-wetenschappelijke onderzoekers en nadat “geweld tegen vrouwen” strafbaar werd gesteld. Pas nadat de wetgever uitdrukkelijk de kinderrechten en de emancipatiegedachte definieerde werd gefocust op de grote onmacht waarin ouders en ouderen soms verkeren.

Ik heb dan ook geopteerd voor een globaal “actieplan tegen intrafamiliaal geweld”. Momenteel leg ik de laatste hand aan de concrete vormgeving ervan. De CAW’s krijgen in het welzijnswerk een centrale rol in de aanpak van intrafamiliaal en partnergeweld en krijgen vanaf juli 2006 14 extra medewerkers, verdeeld over de gerechtelijke arrondissementen in Vlaanderen. Hiermee wordt jaarlijks 665.000 euro extra geïnvesteerd in de aanpak van intrafamiliaal geweld.

Daarnaast ondersteun ik specifiek in het kader van ouderenmisbehandeling op projectmatige wijze de werking van het Vlaams Meldpunt voor ouderenmis(be)handeling (ongeveer 50.000 € op jaarbasis), de vijf provinciale steunpunten en het steunpunt voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (elk ongeveer 20.000 € op jaarbasis).
2. De werking van de ouderenvoorzieningen en het welbevinden van de bejaarden wordt op continue wijze opgevolgd en gecontroleerd. De Rusthuisinfofoon noteert iedere klacht en geeft aan de IVA Inspectie opdracht om de klacht te onderzoeken. Er zijn geen gegevens waaruit blijkt dat ouderen mishandeling inherent zou zijn aan de werking van een residentiële voorziening.

In de voorzieningen komen niet alleen inspecterende diensten, maar ook talloze personen die bindingen hebben met de buitenwereld: directie, personeel, andere bewoners, vrienden, familieleden, vrijwilligers, sociale bewegingen en sociale diensten. Ouderenvoorzieningen zijn dus geen geïsoleerde leefgemeenschappen waar het geweld een goede voedingsbodem zou kunnen vinden en waar het moeilijk zou kunnen gedetecteerd worden. Ouderenvoorzieningen zijn ingebed in een maatschappelijke omgeving waar de samenleving een grote sociale controle kan uitoefenen.
3. In de literatuur vinden we geen eensgezindheid over de omvang van de problematiek ouderen mishandeling. Zo sprak het Landelijk Platform voor Bestrijding Ouderen mishandeling in Nederland begin dit jaar over 1 op 20 personen ouder dan 65 jaar die te maken hebben met één of andere vorm van mishandeling.

Daarnaast kunnen we verwijzen naar het kenniscentrum ouderen van het Nationaal Instituut voor Zorg en Welzijn in Nederland, dat heel wat onderzoek en analyse verricht heeft over de specifieke problematiek van ouderen mishandeling.
4. Door het complexe karakter van huiselijk geweld zijn er vele “hulpverleners” bij betrokken, zoals huisartsen, maatschappelijk werkers van de lokale besturen, van de ziekenfondsen, van de centra voor algemeen welzijnswerk, van de centra voor geestelijke gezondheid, politie, justitie.

Het Vlaams meldpunt voor ouderenmis(be)handeling en de steunpunten hebben onder meer de opdracht om hulpverleners te ondersteunen en deskundigheid te bevorderen. De huisartsen hebben een eigen informatiecampagne. Op federaal vlak is door de minister van justitie een werkgroep opgericht specifiek in het kader van een integraal veiligheidsbeleid voor ouderen. Mijn kabinet neemt actief deel aan deze werkgroep.

5. Om te antwoorden op de vraag over de weerbaarheid van de ouderen verwijs ik vooreerst naar de definitie van “oudere” in de regelgeving op de ouderenvoorzieningen. Volgens deze regelgeving is er sprake van ouderen wanneer personen de leeftijdsgrens van 60 jaar bereikt hebben. Deze grens heeft haar verdienste maar betekent ook dat mensen die gemiddeld 85 jaar worden gedurende 25 jaar, of bijna een derde van hun leven, oud genoemd worden. Het lijkt me niet redelijk om te stellen dat deze ganse “oudere” bevolkingsgroep problemen ondervindt inzake weerbaarheid. Wel willen ze zich van een eigen en betekenisvolle plaats in de samenleving verzekerd weten. Mijn visie op ouderenbeleid heeft als uitgangspunt de uniciteit, de competenties en de kracht van de ouder wordende mens in zijn sociale context. Dit houdt in dat voor de ouderen een geëigend “ouderenrecht” wordt opgesteld zoals er ook voor de jongeren een eigen “jeugdrecht” bestaat. We moeten zeker bescherming kunnen bieden aan senioren tegen mishandeling, tegen het misbruik door kinderen of kleinkinderen in financiële aangelegenheden, tegen het misbruik uit het eigen huis gestoten te worden, ... Verder verwijs ik ook naar het door Sabine De Bethune ingediende wetsvoorstel tot uitbreiding van de strafrechtelijke bescherming van bijzonder kwetsbare personen tegen mishandeling en misbehandeling.

Naast een categoriaal ouderenbeleid kies ik voor een levensloopbenadering waarbij aan elke mens kansen geboden worden om zijn leven in handen te nemen.

Een inclusief ouderenbeleid werd in Vlaanderen en België tot dusver niet echt gevoerd. Het decreet van de ouderenparticipatie vormt een eerste belangrijke aanzet. Ter verdere realisatie van de ouderenparticipatie heb ik vorig jaar de Vlaamse Ouderenraad opgericht en stelde de Vlaamse Regering mij aan als coördinerend minister voor ouderen. Enkele weken geleden heb ik de Vlaamse regering opgeroepen om samen te schrijven aan een Vlaams ouderenbeleidsplan zodat dit een gedragen werkstuk wordt. Elke minister zal zijn beleidskeuzes en visie met betrekking tot ouderen moeten kenbaar maken in dit Ouderenbeleidsplan. Ik heb daartoe een werkgroep opgericht over alle Vlaamse bevoegdheidsdomeinen heen.

Maar mijn ambitie reikt verder: ik wil een ouderenplan aanreiken dat verder gaat dan een ambtelijk werkstuk. Essentieel is de inbreng van de ouderen via overleg en inspraak. Ik zie hierin duidelijk een rol voor de Vlaamse Ouderenraad. De expertise en ervaring die hier aanwezig zijn, moeten aangewend worden. Zo zal het plan uiting geven aan de wensen, verzuchtingen, ideeën en vragen van de ouderen zelf.

6. Er zijn talrijke maatregelen genomen die op structurele wijze tegemoet komen aan noden en behoeften van ouderen op het vlak van opvang. Het aantal uren gezinszorg breidt jaarlijks uit. Er zijn meer middelen vrijgemaakt voor verschillende thuiszorgondersteunende diensten zoals dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf. Er zijn meer middelen ter beschikking voor de zorg aan zwaar zorgbehoevenden in onze rustoorden. Er zijn geen signalen die wijzen op inadequate opvangmogelijkheden voor misbehandelde ouderen in acute situaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 215
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Ouderenmishandeling - Centraal info- en klachtenpunt

Ouderen kunnen terecht bij het Meldpunt Ouderenmishandeling voor vragen in verband met thuiszorg en bij de Rusthuisinfofoon wanneer het gaat om klachten in de residentiële sector.

In het verleden is reeds herhaaldelijk gepleit voor de oprichting van een toegankelijk onafhankelijk centraal informatie- en klachtenpunt waarin alle klachten en vragen kunnen worden gebundeld en waarbij zowel de Rusthuisinfofoon als het centrale Meldpunt Ouderenmishandeling kunnen worden geïntegreerd.

Zijn er reeds initiatieven genomen met betrekking tot de oprichting van dergelijk centraal informatie- en klachtenpunt?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 215 van 13 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

De functie van een Vlaams Meldpunt voor ouderenmis(be)handeling wordt reeds enkele jaren projectmatig opgenomen door het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Zuid-Oost Vlaanderen. Het Vlaams Meldpunt wordt ondersteund door vijf provinciale steunpunten en één bijkomend steunpunt voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ik onderzoek op dit ogenblik de mogelijkheden om het Vlaams Meldpunt voor Ouderenmis(be)handeling structureel te ondersteunen, bij voorkeur met ingang vanaf 1 juli 2007. Tijdens het voorbereidend onderzoek zal ook de relatie tussen de Rusthuisinfofoon, met een tot nu toe eerder informatieve werking en daarnaast het Vlaams Meldpunt, met een ruimere werking op het vlak van informatie, sensibilisering, vorming, registratie en indien nodig effectieve bemiddeling voor een interventie ter plaatse, nader worden bekeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 216
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Thuisopvang MS-patiënten - Initiatieven

In het verleden hebben de nationale MS Liga en de MS Liga Vlaanderen een aantal prioriteiten aan de Vlaamse Regering kenbaar gemaakt. De klemtoon werd gelegd op de doelstelling personen met MS zolang mogelijk in het vertrouwde thuismilieu te laten verblijven. Hierbij werden een aantal concrete doelstellingen geformuleerd.

1. Het is noodzakelijk de mogelijkheden van ADL-wonen (activiteiten van het dagelijks leven) verder uit te bouwen.

Welke initiatieven zijn er terzake genomen sinds het begin van de legislatuur? Kan de minister een overzicht geven van de verdeling per provincie?

2. Heeft de minister maatregelen genomen om een reglementering voor meer flexibele thuiszorg of gezinshulp uit te bouwen die mogelijkheden moet bieden om zorg of hulp te bieden 's avonds en in het weekend of op feestdagen?
3. Een aangepaste transportregeling is nodig.

Welke initiatieven zijn hier genomen waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de beperking van de kostprijs?

4. Welke maatregelen zijn er genomen voor een betere beschikbaarheid en toegankelijkheid van de dagcentra voor fysiek gehandicapten om oplossingen te bieden voor een zinvolle dagbesteding van MS-patiënten?
5. Het creëren van oppasmogelijkheden thuis door het subsidiëren van inschakelbare diensten was een doelstelling.

Zijn er hier reeds initiatieven ontwikkeld, zo ja welke?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 216 van 13 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Multiple Sclerose (MS) vormt binnen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) geen doelgroep op zich. Deze aandoening valt onder de ruime definitie van niet aangeboren hersenletsel (NAH), overigens evenmin een afzonderlijk erkende doelgroep. Sinds de start van de werkvorm 'Zelfstandig Wonen', erkend door het VAPH, zijn er 2 diensten die meer gericht zijn op de begeleiding van MS-patiënten. Er zijn echter geen richtlijnen of incentives in de wetgeving die diensten zouden verplichten of aanzetten om zich specifiek tot deze 'doelgroep' te richten.

Als bijlage 1 vindt u een overzicht van de stand van zaken op 1 september '06. Sinds eind 2003 zijn er drie diensten bijgekomen en is het aantal erkende plaatsen van 223 naar 266 gestegen. Momenteel zijn er nog 8 diensten vergund voor een totaal van 89 plaatsen.

2. Wat de gezinszorg betreft, werden op dit vlak geen nieuwe maatregelen genomen omdat in de huidige regelgeving reeds een regeling voor avond- en weekendwerk werd uitgewerkt. Als regelmatige prestaties worden beschouwd alle prestaties die geleverd worden tussen 7 uur 's ochtends en 20 uur 's avonds. De uren gezinszorg die 's avonds, in het weekend of op feestdagen gepresteerd worden, worden beschouwd als onregelmatige prestaties. Onregelmatige prestaties zijn geen verplichting voor de diensten gezinszorg, maar wie ze presteert, ontvangt hiervoor een extra subsidie. Bij prestaties tussen 20 uur 's avonds en 7 uur 's ochtends of op zaterdag wordt de subsidie voor de gepresteerde uren verhoogd met 30%; bij prestaties op zon- of feestdagen wordt de subsidie verhoogd met 60%. Het aantal onregelmatige prestaties is echter wel beperkt tot 3% van het aan de betrokken dienst toegekende urencontingent. Vanuit de sector werden vooralsnog geen signalen gegeven dat deze regeling ontoereikend zou zijn.

Specifiek naar de doelgroep toe, is het zo dat in principe iedereen met zorgnoden op het vlak van persoonsverzorging, huishoudelijke hulp en psychosociale ondersteuning een beroep kan doen op gezinszorg.

Ook wat b.v. dagverzorging en kortverblijf betreft, zijn er in de huidige regelgeving geen elementen die beletten dat MS-patiënten hierop een beroep doen.

3. De maatregelen m.b.t. mobiliteit bereiken de gebruiker via de Individuele Materiële Bijstand en daarnaast via het Persoonlijke Assistentiebudget.

1. Individuele materiële bijstand: hulpmiddelen en aanpassingen.

Sinds de oprichting van het Vlaams Fonds, de voorganger van het VAPH, zijn 2397 personen met multiple sclerose (MS) ingeschreven en erkend als persoon met een handicap.

Door extrapolatie van de beschikbare gegevens kan men stellen dat er zich jaarlijks ongeveer 200 personen met MS aanmelden bij het VAPH.

Er worden jaarlijks tussen de 1.250 en 1.500 hulpmiddelen en aanpassingen gesubsidieerd. Dit voor een bedrag van ruim 1 miljoen tot 1,5 miljoen euro.

Tot de meest gevraagde hulpmiddelen en aanpassingen behoren verbouwingen aan de woning (aanpassingen voor rolstoeltoegankelijkheid, trapliften en handgrepen), mobiliteitshulpmiddelen

(rolstoelen en aanpassingen aan de auto), aangepast meubilair (verzorgingsbedden en aangepaste stoelen), antidecubitusmateriaal, incontinentiemateriaal en transfersystemen (lift- en railsystemen).

2. Persoonlijk assistentiebudget (PAB)

Naast de terugbetaling van hulpmiddelen kende het VAPH tot dusver aan 98 personen met MS een persoonlijk assistentiebudget (PAB) toe en dit voor een jaarlijks budget van ca 2,7 miljoen euro.

Bij de toekenning van het PAB en de bepaling van de hoogte van het budget wordt rekening gehouden met de ernst van de handicap van de persoon, zijn beperkingen, zijn mate van zelfredzaamheid en de nood aan assistentie.

4. Omdat MS binnen het VAPH geen doelgroep op zich is, kan niet opgespoord worden waar specifiek MS patiënten worden opgevangen. De administratie kan enkel terugvallen op (onvolledige) parate kennis in deze. Sommige voorzieningen profileren zich expliciet als voorzieningen voor personen met MS. Bij andere voorzieningen is dat minder of helemaal niet duidelijk. Als bijlage 2 vindt u een overzicht van alle uitbreidingen die in de laatste 5 jaren zijn toegestaan ten gunste van voorzieningen voor personen met een motorische problematiek waar personen met MS doorgaans terecht kunnen.
5. Op 8 september 2006 werd een belangrijke stap gezet in functie van de uitbreiding van het aanbod van vrijwilligersoppas in Vlaanderen. De Vlaamse Regering besliste tot een nieuw subsidiëringmechanisme voor de erkende diensten voor oppashulp. Voorheen ontvingen de diensten een vaste subsidie-enveloppe, waarvoor zij minstens 10.000 uren oppas, waarvan 5.000 uren door vrijwilligers, dienden te coördineren. De subsidie-enveloppe was dezelfde, ongeacht of een dienst 11.000 uren of 55.000 uren oppas coördineerde. Een dergelijke financiering stimuleerde de diensten niet om hun aanbod uit te breiden of om nieuwe initiatieven te ontwikkelen. Voortaan worden de diensten echter wel gedeeltelijk gesubsidieerd op basis van hun effectieve prestaties. De norm wordt gesteld op 5.000 uren oppas door vrijwilligers. Daarvoor krijgt de dienst een basissubsidie van 10.388 euro. Alle uren vrijwilligersoppas boven de norm van 5.000 worden gesubsidieerd aan het bedrag van 1 euro per uur, binnen een jaarlijks vastgelegd urencontingent.

Door de financiering van oppashulp aantrekkelijker te maken voor de diensten, wordt verwacht dat de bestaande diensten inspanningen zullen leveren om meer uren te coördineren en tevens dat er bijkomende nieuwe initiatieven zullen ontstaan. Op die manier kan ook de programmatie in de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant verder gerealiseerd worden.

BIJLAGEN

1. Overzicht plaatsen zelfstandig wonen – toestand 1 september 2006
2. Uitbreiding ten gunste van personen met een motorische problematiek

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/216/antw.216.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/216/antw.216.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 217
van 14 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Strategisch Plan gedetineerden - Stand van zaken

Op 8 december 2000 heeft de Vlaamse Regering het Strategisch Plan Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden goedgekeurd.

1. Welke initiatieven heeft de minister in opvolging van dit Strategisch Plan reeds genomen? Welke budgetten werden hierbij vrijgemaakt?
2. Heeft de minister inmiddels initiatieven genomen om een voortgangsrapport op te stellen over de uitvoering van het Strategisch Plan? Wat is hier de stand van zaken?
3. De federale minister van Justitie had zich bij de goedkeuring van het Strategisch Plan ertoe verbonden zijn steun te geven aan de uitvoering van het plan.

Heeft de minister tijdens het overleg met de federale minister van Justitie reeds initiatieven genomen om laatstgenoemde aan te sporen de federale engagementen in het kader van het Strategisch Plan uit te voeren? Wat zijn de resultaten?

4. Welke acties werden er de voorbije drie jaar ondernomen om via gerichte informatie- en vormingsinitiatieven een concrete strategie op te zetten waardoor het draagvlak om constructief mee te werken aan de uitvoering van het Strategisch Plan bij het penitentiair personeel groter wordt?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 14 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

De vragen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt vereisen een zeer uitgebreid antwoord. Sinds de goedkeuring van het Strategisch Plan Hulp- en Dienstverlening aan gedetineerden op 8 december 2000 is er op dat vlak heel wat gebeurd. Dit wordt uitvoerig beschreven in twee opvolgings- en evaluatierapporten die respectievelijk op 10 juli 2003 en 17 maart 2006 door de Vlaamse Regering werden besproken. In deze rapporten worden de initiatieven die zijn genomen niet alleen beschreven, maar wordt ook de opvolging en evaluatie ervan gegeven. Omdat ik in het korte bestek van het antwoord op een parlementaire vraag onmogelijk met eenzelfde volledigheid kan antwoorden ben ik zo vrij de Vlaamse volksvertegenwoordiger te verwijzen naar deze rapporten – en nog veel meer informatie- op de website van de beleidscel Samenleving en Criminaliteit van mijn administratie : www.wvc.vlaanderen.be/welzijenjustitie (onder : gedetineerden/Strategisch plan/strategisch plan).

Graag geef ik bij de respectieve vragen nog enige bijkomende toelichting:

1. Tot op heden werden op jaarbasis volgende budgetten vrijgemaakt:

Welzijn	VTE	kost
beleidsmedewerkers	6	303.030,24
stafmedewerkers	3	112.813,86
organisatieonderst.	7	315.122,92
trajectbegeleiding	26	1.222.456,56
hulpverleners	48,85	2.296.807,81
gevangeniskrant		3.000,00
werking (12.02)		10.000,00
ondersteuning stpt	1	55.000,00
Departementaal totaal	91,85	4.318.231,39
Onderwijs		
coördinatoren	2	94.200,00
cursusgevers		254.427,00
ondersteuning VOGB	1	47.100,00
Departementaal totaal	3	395.727,00
Cultuur		
sociaal-cultureel werkers		687.112,78
sportpromotoren	1,5	73.200,00
Departementaal totaal	1,5	760.312,78
Tewerkstelling		
personeel en werking assessments		545.072,00
WISterminals Leuven		34.843,00
laptops voor consul.		5.106,62
		79.607,20

Departementaal totaal	664.628,82
Totaal Vlaamse Gemeenschap	6.138.899,99

In het najaar 2006 wordt gestart met de implementatie van het strategisch plan in de gevangenis van Hasselt. Voor wat Welzijn betreft heeft dit volgende budgettaire consequenties :

- De kostprijs voor deze beleidsmedewerker (Vlaamse contractuele ambtenaren op A1 niveau). Deze wordt gecompenseerd door het feit dat de functie van stafmedewerker wordt opgeheven;
- De versterking van het personeelskader van de diensten justitieel welzijnswerk. CAW Sonar te Hasselt krijgt 5,5 bijkomende VTE (waarvan er 2 reeds voorheen naar aanleiding van de opening van de nieuwe gevangenis gesubsidieerd waren).

2. Zoals gezegd wordt de voortgang over de uitvoering van het strategisch plan uitvoerig beschreven in de twee opvolgings- en evaluatierapporten die respectievelijk op 10 juli 2003 en 17 maart 2006 door de Vlaamse Regering werden besproken.
3. Op dit ogenblik wordt in overleg tussen het directoraat-generaal Uitvoering van Straffen en Maatregelen (FOD Justitie) en de beleidscel Samenleving en Criminaliteit van het Vlaamse departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin gezamenlijk een bijkomend implementatieplan opgesteld om de invoering van het strategisch plan in nieuwe gevangenissen vlotter te laten verlopen en de implementatie van het strategisch plan in de reeds bediende gevangenissen zo nodig bij te sturen.

Dit bijkomend implementatieplan moet toelaten om de in het verleden gerezen implementatieproblemen o.m. op het vlak van taakverdeling, samenwerking, programmatie van activiteiten, infrastructuur,... zowel aan de kant van Vlaamse Gemeenschap als aan de kant van Justitie, het hoofd te bieden.

4. In de verschillende gevangenissen waar het strategisch plan uitgevoerd wordt, worden door de Vlaamse beleidsmedewerkers in samenwerking met de lokale directie initiatieven genomen om het draagvlak bij het penitentiair personeel om constructief mee te werken aan de uitvoering van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden te verhogen. Dit gebeurt o.m. door gerichte informatieverstrekking en door participatie van penitentiair personeel aan planning, uitvoering en evaluatie van hulp- en dienstverleningsactiviteiten. Ik wil er verder op wijzen dat in de basisopleiding van de penitentiaire beampten door de Vlaamse beleidsmedewerkers en hun partners uit de voorzieningen een module inzake (het strategisch plan) hulp- en dienstverlening aan gedetineerden wordt verzorgd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 218
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Toegankelijkheid schoolgebouwen - Initiatieven

De toegankelijkheid van scholen voor personen met bijzondere noden is niet altijd vanzelfsprekend.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de toegankelijkheid van schoolgebouwen te bevorderen voor personen met bijzondere behoeften?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om er bij de voorzitters van de raden van bestuur van DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs) en ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) op aan te dringen aandacht te besteden aan de toegankelijkheidsproblematiek en de mogelijkheden te onderzoeken om van de toegankelijkheid een effectief afdwingbaar subsidie- of beslissingcriterium te maken?

Wat zijn de resultaten van deze denkoefening en wanneer wordt hierover rapport uitgebracht aan de commissie Onderwijs?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 218 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Het probleem van thuisloosheid is inderdaad niet uitsluitend een welzijnsprobleem. Het is een maatschappelijk probleem op het snijvlak van zorg (welzijn) en wonen. Huisvesting is dan ook een belangrijke én noodzakelijke partner in het zoeken naar oplossingen. We weten immers dat door een gebrek aan doorstromingsmogelijkheden de thuislozensector dichtslibt. Doorstroming uit de opvangcentra en stimulering van het begeleid wonen zijn belangrijk om thuisloosheid te reduceren.

In het algemeen welzijnswerk werden daartoe de 'preventieve woonbegeleiding' en het 'begeleid wonen' uitgebouwd. Deze programma's beogen de uitstroom uit de opvangcentra te bevorderen door de toegankelijkheid tot de sociale huisvesting te verbeteren, en de instroom in de opvangcentra te beperken door preventieve woonbegeleidingen te bieden aan personen die bedreigd worden met uithuiszetting.

De evaluaties tonen positieve resultaten. Zo blijkt uit de evaluatie van juni 2005 dat in 2004 bijna 450 cliënten werden begeleid. Het ging hierbij vooral om preventieve woonbegeleiding. Voor 83% van de cliënten kon door preventieve woonbegeleiding vermeden worden dat ze uit hun huis werden gezet.

De samenwerking met de sociale verhuurkantoren (SVK's) loopt over het algemeen zeer vlot. Zij brengen een aantal woningen aan voor cliënten van centra algemeen welzijnswerk (CAW's) en in ruil daarvoor nemen de CAW's een vastgesteld aantal preventieve begeleidingen op zich.

De samenwerking met de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) loopt in een aantal regio's zeer moeilijk. We zien dat er een zekere bereidheid tot samenwerking is en de SHM's zeer geïnteresseerd zijn in het begeleidingsaanbod, maar zij kunnen wegens het nijpende tekort aan sociale huisvesting geen woningen aanbrengen. Het tekort aan sociale huisvesting maakt het in sommige regio's zo goed als onmogelijk om cliënten binnen te loodsen in de sociale huisvesting (Brussel, Leuven, Gent). In alle regio's tezamen kon voor slechts 81 cliënten een sociale woning bekomen worden. Dit is evenwel meer dan een verdubbeling tegenover 2003 (37 cliënten). Wel konden 178 cliënten geholpen worden door een verhuring buiten het sociale huurstelsel. De welzijnssector vindt dit echter geen goede oplossing omdat op die manier de cliënten een huurprijs betalen die te hoog is volgens hun inkomen.

Tenslotte stroomden in 2004 209 cliënten uit de opvangcentra van de CAW's door naar het begeleid wonen.

De resultaten tonen hoe belangrijk het is nauwe samenwerking te realiseren tussen de huisvestingsactoren (sociale huisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren), de welzijnssector (het algemeen welzijnswerk) en de lokale besturen (gemeenten en OCMW's).

De projecten in Antwerpen, Gent, Kortrijk, Leuven, Turnhout en Brussel worden de komende jaren gecontinueerd. De uitbreiding naar Limburg werd in eerste instantie met tijdelijke middelen gerealiseerd. Vanaf 2007 wordt woonbegeleiding ook in Limburg structureel gesubsidieerd.

Het samenwerkingsprotocol dat ik op 2 september 2005 heb afgesloten met mijn collega bevoegd voor Binnenlands bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, de heer Marino Keulen, voorziet een protocol 'wonen-welzijn'. Daarin dient de samenwerking uitgestippeld te worden onder meer in verband met de instroom, de begeleiding en de doorstroming van sociaal zwakkere groepen. Momenteel bereidt een 'denktank wonen-welzijn' met vertegenwoordigers van de beide kabinetten, de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, het Vlaams Overleg Bewonersbelangen, het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk en de beide administraties een advies voor over de afspraken tussen wonen en welzijn. Dit advies zal drie luiken omvatten met name de nood aan minimale sociale begeleiding door de sociale huisvester, de verantwoordelijkheden m.b.t. sociale huisvesting van doelgroepen van het welzijnswerk en de organisatie van lokale samenwerking tussen wonen en welzijn.

2. In 2003 is aan het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) gevraagd een onderzoek uit te voeren naar de oorzaken van thuisloosheid, en de omvang van de problematiek in kaart te brengen. Het onderzoek staat o.m. stil bij de beleving van de thuislozen zelf, hun ervaringen met de maatschappelijke instituties en bij het hulpverleningsaanbod van verschillende sectoren voor (potentiële) thuislozen. Het onderzoek 'Zonder (t)huis' legt een aantal knelpunten bloot. Zo stellen we vast dat thuisloosheid te maken heeft met een onvoldoende begeleide uitstroom uit de psychiatrie, uit de voorzieningen van het Vlaams Fonds, uit de bijzondere jeugdbijstand en de gevangenissen. Vaak komen mensen door een gebrek aan vaardigheden om het alleen te redden in onze samenleving, in de thuislozenzorg terecht. Voor een grote groep heeft thuisloosheid – zoals ik eerder heb vermeld - te maken met een tekort aan sociale huisvesting.

Ik vind het dus zeer belangrijk dat verschillende sectoren meewerken aan een gedeelde zorg voor thuislozen. Vanuit dit oogpunt heb ik mijn administratie gevraagd een opsomming te maken van de prioritaire acties om de problematiek van thuisloosheid aan te pakken en in te spelen op de resultaten van het HIVA-onderzoek.

Daarnaast verleen ik extra subsidies aan het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk om de centra voor algemeen welzijnswerk te ondersteunen bij het ontwikkelen van samenwerkingsafspraken met de sociale huisvestingsactoren. In 2005 heb ik het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk bovendien extra gesubsidieerd voor het organiseren van een studiedag waarop de resultaten van het HIVA-onderzoek 'Zonder (t)huis' zijn voorgesteld. Ik heb gevraagd om ook de sociale huisvestingsactoren uit te nodigen voor deze studiedag. Vorige maand tenslotte besliste ik het project 'Herankering van thuislozen' te subsidiëren. Dit Steunpuntproject heeft expliciet tot doel de aanbevelingen van het HIVA-onderzoek te vertalen naar de hulpverleningspraktijk.

- 3 en 4 Op Vlaams niveau functioneert de 'denktank wonen-welzijn', zoals onder punt 1 uiteengezet.

In 2005 zijn in de schoot van de interministeriële conferentie 'Grootstedenbeleid en Huisvesting' 10 werkgroepen opgericht om concrete acties voor te stellen. Een van de werkgroepen heeft betrekking op de opvang van daklozen en/of mensen zonder papieren. Ik zit deze werkgroep voor samen met de federale minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen, de heer Dupont. De werkgroep heeft tot taak de bevoegdheidsverdeling inzake opvang van en/of mensen zonder papieren in kaart te brengen en de gehele problematiek te analyseren. Als antwoord hierop heeft de federale overheid getracht de aanvraagprocedure voor een referentieadres te optimaliseren. Er werden tevens 12 interculturele bemiddelaars aangesteld in het kader van de integratie van mensen in de grootsteden die aangewezen zijn op bedelarij.

Wat het beleid inzake intrafamiliaal geweld betreft, heb ik er mij in het Nationaal Actieplan Partnergeweld toe geëngageerd om 'doorstroming vanuit de vluchthuizen naar de reguliere woonmarkt' te verhogen. Ik zal hier dan ook extra aandacht aan besteden bij de onderhandelingen met minister Keulen omtrent het protocol 'wonen-welzijn'. Ik heb inmiddels wel reeds de CAW's versterkt met 14 extra VTE's om beter te antwoorden op de verschillende facetten van de partnergeweldsproblematiek.

In de interministeriële conferentie 'Integratie in de Samenleving' is beslist dat een werkgroep, waarin ik door mijn administratie en mijn kabinet wordt vertegenwoordigd, het nationale actieplan sociale uitsluiting zal ontwikkelen tegen het najaar 2006. Een van de speerpunten in dit plan betreft betaalbare huisvesting.

5. Bij de opmaak van hun beleidsplannen vraag ik aan de centra voor algemeen welzijnswerk om voldoende aandacht te hebben voor samenwerking en netwerking met de lokale besturen. In dit kader vormt het opnemen van een actieve rol in het kader van regionale netwerken - onder meer inzake thuisloosheid - een van de gemeenschappelijke strategische doelstellingen uit de beleidsplannen van de autonome centra voor algemeen welzijnswerk. We merken bovendien op dat het thema 'wonen' in het merendeel van de lokale sociale beleidsplannen een plaats heeft gekregen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 219
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Geweld tegen vrouwen - Beleid

Geweld tegen vrouwen, inzonderheid het aantal klachten voor slagen en verwondingen binnen het gezin, blijft toenemen.

1. In het verleden heeft het Vlaams Parlement de Vlaamse Regering gevraagd op een gestructureerde wijze informatie te verzamelen over geweld tegen vrouwen en die informatie ook aan het brede publiek kenbaar te maken (Stuk 1110 (2001-2002) – Nr. 2).

Wat is hier de stand van zaken?

Op welke wijze wordt dit opgevolgd?

2. Op welke wijze worden de diensten die nauw betrokken zijn bij deze problematiek ondersteund?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om het bestaande aanbod van diensten voor vrouwen die met geweld te maken hebben, op een toegankelijke manier bekend te maken aan alle vrouwen en aan hulpverleners, zoals bijvoorbeeld welzijnswerkers, artsen, leerkrachten, enzovoort?
4. Heeft er m.b.t. deze problematiek overleg plaatsgehad met de betrokken federale minister? Wat zijn de resultaten van dit overleg?

Welke stappen zijn gezet om terzake een samenwerkingsakkoord af te sluiten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Gelet op de ernst en het bevoegdheidsoverstijgende karakter van de problematiek, hebben de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten besloten de handen in elkaar te slaan. Dit leidde tot een hernieuwing van het Nationaal Actieplan Partnergeweld (verder NAP) op 8 februari 2006. Het hernieuwde NAP bevat, naast een eenvormige definitie, ook afspraken over een eenvormige aanpak van het probleem. Deze aanpak omvat zeven assen:
  1. sensibiliseren;
  2. vorming;
  3. preventie;
  4. bescherming en opvang;
  5. repressie;
  6. registratie;
  7. evaluatie.

Over het gestructureerd verzamelen van informatie over het geweld tegen vrouwen werden afspraken gemaakt binnen de as “registratie”. De diverse overheden engageerden zich om het fenomeen min of meer uniform te meten, op basis van de definitie die ze goedkeurden op 8 februari 2006. De politiediensten en de parketten hebben hun registratiesystemen reeds op punt gesteld. De Vlaamse welzijns- en gezondheidsvoorzieningen volgen weldra. De centra voor algemeen welzijnswerk en de centra voor geestelijke gezondheidszorg zullen de spits afbijten. Ook de ziekenhuizen zullen in de toekomst het geweld op vrouwen beter registreren.

De opvolging gebeurt door:

- de interdepartementale werkgroep van het NAP, en met name de subwerkgroep “registratie”, en
- de interministeriële conferentie voor de maatschappelijke integratie.

De bedoeling van deze registratie is om beter zicht te krijgen op de maatschappelijke reactie op het fenomeen. De registratie zal echter niet toelaten om te weten hoe vaak het fenomeen in onze samenleving voorkomt, gelet op het grote dark-number (slachtoffers die geen aangifte doen en geen hulp zoeken). Slachtofferenquêtes bij een representatief staal van de bevolking zijn daarvoor meer geschikt.

Het Instituut voor de Gelijkheid van Mannen en Vrouwen zal de resultaten periodiek bekend maken.

Ik wil het harde werk van de vrouwenbeweging hier niet onvermeld laten. Onder meer RoSa en de Vrouwenraad schreven en publiceerden folders over het geweld op vrouwen.

2. Een expertengroep schreef, op mijn vraag, een synthese- en adviesnota over de aanpak van het intrafamiliaal geweld. Op basis van de aanbevelingen uit deze nota versterkte ik de centra voor algemeen welzijnswerk met in totaal 14 VTE om het partnergeweld meer gericht aan te pakken. Ik subsidieer in dit kader ook een stafmedewerker op het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk om de praktijkontwikkelingen bij de centra te ondersteunen door middel van informatieverstrekking,

ervaringsuitwisseling, vorming en zelfevaluatie. Ook de provinciale coördinatoren 'geweld op vrouwen' vervullen een belangrijke ondersteunende rol.

3. De medewerkers van de centra voor algemeen welzijnswerk worden ondersteund door het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (zie vraag 2). Domus Medica (voorheen de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen) maakte een erg uitgebreid overzicht voor de artsen en de spoedgevallendiensten van de diensten voor vrouwen die met geweld te maken hebben. De Klasse-redactie heeft in samenwerking met verschillende organisaties een map voor leerkrachten en een map voor ouders ontwikkeld (inclusief DVD), over thema's zoals geweld, verschillen, pesten en communicatie. Tijdens het schooljaar 2006-2007 wordt in Klasse het thema partnergeweld behandeld. Alle hulp- en dienstverleners kunnen terecht bij de provinciale coördinatoren "geweld op vrouwen" en bij het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen.
4. Het partnergeweld komt, zoals al gemeld in antwoord op de eerste vraag, aan bod in de interministeriële conferentie over de maatschappelijke integratie. Verder heb ik overleg met minister Dupont over de projecten daderhulp die hij experimenteel subsidieert. Met minister Onkelinx plan ik overleg naar aanleiding van haar omzendbrieven over het intrafamiliaal geweld (COL3 en COL4). In deze omzendbrieven wordt ook uitdrukkelijk verwezen naar een bijdrage van de hulpverlening en naar een gecoördineerde aanpak.

Gelet op het recente karakter van de geschetste ontwikkelingen, vind ik het op dit ogenblik nog te vroeg om een specifiek samenwerkingsakkoord af te sluiten over het partnergeweld. De lokaal op gang gebrachte acties moeten eerst nog kunnen evolueren en vervolgens geëvalueerd worden. Op basis daarvan zal blijken of een specifiek samenwerkingsakkoord over de aanpak van partnergeweld wenselijk is. Maar het is eveneens mogelijk dat gewerkt wordt in de richting van een samenwerkingsakkoord over het volledige grensgebied tussen de strafrechtsbedeling langs de ene kant en de zorgverlening (het welzijnswerk en de gezondheidszorg) langs de andere kant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 220
van 27 juli 2006
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Druglijn - Evaluatie

Het aantal hulpvragen dat de Druglijn behandelt, schommelt jaarlijks rond 5.800. In 2005 steeg dat aantal tot 6.227. Die stijging is deels te wijten aan de invoering van de mogelijkheid om de Druglijn via e-mail te contacteren, nu twee jaar geleden. Die mogelijkheid wordt steeds bekender en het aantal e-mails steeg van 558 in 2004 naar 1.348 vorig jaar.

Opvallend is zeker ook de forse toename van het aantal vragen over de drugwetgeving. Zowat 15 % van de vragen die de Druglijn beantwoordt, handelen daarover. De voorbije jaren was dat gemiddeld 10 %. Nochtans is er recentelijk niets meer aan de wet veranderd.

De stijging van het aantal vragen over wetgeving toont dus duidelijk aan dat er nog steeds heel wat verwarring over de drugwet bestaat.

1. Het begrijpen van de drugwet is een hele uitdaging. Dat bewijst het hoge aantal vragen dat de Druglijn te verwerken krijgt over wat toegelaten is en wat niet.

Neemt de minister initiatieven om de bepalingen in de drugwet duidelijk te communiceren? Zo ja, welke?

2. Een duidelijk wettelijk kader is onontbeerlijk voor een goed preventie- en hulpverleningsbeleid.

Heeft de minister hierover nog overleg gevoerd met de federale ministers van Volksgezondheid en/of Justitie?

In welke mate is er overleg met de federale regering over de drugwetgeving, de gevolgen ervan en de mate waarin gebruikers nog vervolgd worden?

3. Wat onderneemt de minister met betrekking tot de aangekondigde opstart van een nieuw gratis federaal telefoonnummer dat als belangrijkste doelen informatieverstrekking en doorverwijzing beoogt?

Heeft de minister zicht op welke manier de operationalisering van deze lijn gefinancierd zal worden, vermits het hier duidelijk om Vlaamse bevoegdheden gaat?

Stelt de minister aan de Vlaamse Regering voor om hiertegen bezwaar aan te tekenen bij het Arbitragehof?

4. Beschikt de minister over de cijfers van minderjarige druggebruikers die opgepakt worden?

5. De dienstverlening van de Druglijn is aanzienlijk uitgebreid sinds er ook contact via e-mail mogelijk is.

Hangt aan de uitbreiding van de dienstverlening ook een uitbreiding van de financiële ondersteuning vast?

6. Werd de Druglijn al geëvalueerd? Zo ja, welke conclusies of vaststellingen worden daaraan verbonden in het algemeen en zeer specifiek met betrekking tot de beschikbaarheid van de Druglijn?

Behoort een uitbreiding naar een 24/7-urgentieline tot de mogelijkheden?

Zijn er gegevens beschikbaar over het aantal en de aard van doorverwijzingen naar arts en/of spoeddienst?

Kan uit de resultaten geconcludeerd worden dat er al dan niet voldoende aanbod van hulp- en dienstverlening is?

7. Staan er nog gezamenlijke acties met de ministers van Jeugd en Onderwijs op het programma die de jongeren via onderwijs en jeugdverenigingen meer en beter informeren over drugwetgeving? Op welke termijn? Op welke manier?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 27 juli 2006

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

---

1. Ik ben het met u eens dat de aanpassingen aan de drugwetgeving van de laatste jaren, en vooral ook de communicatie hierover in de media, voor heel wat verwarring hebben gezorgd. De afgelopen jaren werden vanuit het Vlaamse beleid dan ook verscheidene initiatieven genomen om correcte informatie over de drugwetgeving te verspreiden.

In 2005 werden de verschillende publicaties van de Vereniging voor Alcohol en andere Drugs (VAD) over de wetgevende aspecten van de drugproblematiek (een reeks brochures onder de naam 'Juridische handvatten') grondig herwerkt voor de sectoren onderwijs, werk, bijzondere jeugdzorg en jeugdwerk. In 2005 werd een seminarie georganiseerd voor sleutelfiguren uit de werksetting met een presentatie van de juridische context van middelengebruik op het werk.

Op 17 november 2006 wordt in het Vlaams Parlement een uitgebreid symposium georganiseerd voor onderwijs, jeugdwerk en de bijzondere jeugdzorg rond deze thematiek. Zowel plenair als in werkgroepen per sector, wordt de wetgeving uit de doeken gedaan en wordt ook de toepassing besproken. Met het seminarie, het symposium en met de publicaties worden intermediairen in al deze sectoren geïnformeerd en ondersteund om de informatie te gebruiken en door te geven aan de doelgroepen waarmee ze werken. Daarnaast kunnen intermediairen terugvallen op ondersteuning van de preventiewerkers in de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg.

De VAD heeft ook een folder met juridische informatie voor het grote publiek uitgewerkt en op verschillende websites zoals www.druglijn.be, www.vad.be, www.drugsinbeweging.be is de juridische informatie steeds in haar meest actuele vorm beschikbaar. De Druglijn biedt daarenboven antwoorden op maat op vragen van mensen die bellen of mailen.

2. De aanpassingen aan de drugwet die de laatste jaren voor zoveel verwarring hebben gezorgd, waren meestal niet binnen de bevoegdheid van de federale minister van Volksgezondheid, maar wel van de beleidsdomeinen Justitie en Binnenlandse Zaken. Het probleem is voor mij vooral dat de indruk wordt gewekt dat cannabis geen illegale drug meer is, dat het product in feite toch niet zo gevaarlijk zou zijn, en dat mensen recht hebben op cannabisgebruik. Dit is natuurlijk incorrect: cannabis is nog steeds een illegaal product, cannabisgebruik is wel degelijk gevaarlijk voor de gezondheid, en mensen hebben geen recht op druggebruik.

Zoals u weet werden in de federale drugnota, opgesteld onder de vorige legislatuur van de federale regering, structuren vooropgesteld die de verschillende bevoegde federale en gemeenschapsministers bij elkaar moesten brengen, om samen te streven naar een coherent en geïntegreerd drugbeleid.

De Cel Gezondheidsbeleid Drugs is één van weinige structuren die echt operationeel is. Ze brengt delegaties bij elkaar van de ministers die in België bevoegd zijn voor het gezondheidsbeleid inzake drugs en middelen. Na drie jaar kan deze Cel nog maar weinig concrete resultaten voorleggen. De federale minister van Volksgezondheid is de coördinator en trekker van het drugbeleid. Het is voor mij duidelijk dat de het federaal niveau niet is

geïnteresseerd in dialoog en samenwerking met de gemeenschappen en gewesten en liever zelf een eigen preventiebeleid uitbouwt, of wat daarvoor moet doorgaan. Hierbij worden bevoegdheden overschreden. Ik verwijs hier naar zijn initiatieven in verband met het zogenaamde Tabaksfonds en de recente uitbreiding van dat fonds naar alle verslavende middelen.

De Algemene Cel Drugbeleid, die alle ministers bevoegd voor drugbeleid moest samenbrengen, dus ook die van Justitie en Binnenlandse Zaken, zou uitstekend geschikt zijn om deze problemen te bespreken. Jammer genoeg is deze cel nog steeds niet opgericht.

3. Ik weet dat op 18 april 2006, in de commissie gezondheid van het federale parlement, een voorstel van resolutie in die zin is besproken, ingediend door kamerleden van de PS. Deze resolutie paste in een pakket van voorstellen vanuit de PS, waaronder ook voorstellen in verband met de gecontroleerde verstrekking van heroïne. Mijn vertegenwoordigers hebben in de Cel Gezondheidsbeleid Drugs, die op hetzelfde moment doorging, duidelijk gesteld dat het contraproductief is om een federale druglijn te gaan uitbouwen als er in Vlaanderen een dergelijke lijn bestaat die al jarenlang zeer goed werk levert.

Ik heb officieel geen weet van verdere initiatieven in die zin, maar anderzijds is ook de uitbreiding van het tabaksfonds niet vooraf aan mij gemeld, laat staan met mij besproken. Of het hier om een echte bevoegdheidsovertreding gaat, kan ik maar uitmaken wanneer ik meer informatie heb. Dat Vlaanderen niet zal meebetalen, staat in ieder geval vast.

4. PV Uit de cijfers van de federale politie blijkt dat in 2005 ten laste van 2861 minderjarigen een werd opgesteld voor in- en uitvoer van drugs, fabricatie van drugs, drugsverkoop, druggebruik of drugbezit. Dit zijn cijfers voor België, ik beschik op dit moment niet over Vlaamse cijfers. Meer dan drie vierde van de geverbaliseerde minderjarigen zitten in de leeftijdscategorie 16 tot 17 jaar. 48,7% van alle PV's betreft druggebruik, 32% drugbezit.

5. De VAD wordt gesubsidieerd via een convenant: tegenover een globaal pakket aan opdrachten staat een globaal pakket aan subsidies. De uitbreiding van deze specifieke service heeft tot nu toe geen aanleiding gegeven tot het verhogen van het totale subsidiebedrag. De pilootfase van de mailbeantwoording (literatuurstudie, aanmaak software, testfase) heeft de VAD zelf gefinancierd met sponsorgelden en eigen middelen. In 2005 werd dit in de bestaande werking overgenomen, met een beperkte bekendmaking.

Na een eerste volledig jaar mailbeantwoording in 2005, blijkt dit een enorm succes. Het is ook duidelijk dat via dit kanaal vooral meer jonge mensen worden aangesproken.

6. Verschillende deelaspecten van de Druglijn werden al geëvalueerd. Jaarlijks wordt een werkingsverslag opgemaakt, op basis van een procesevaluatie. Via de indicatoren worden gegevens over aantal oproepen en evoluties in oproepen gerapporteerd. In 2005 werd de werking met vrijwilligers geëvalueerd en in 2006-2007 wordt het adressenbestand en de doorverwijzing geëvalueerd. In 2005 werd eveneens een uitgebreide evaluatie uitgevoerd naar de permanentie-uren.

Uit deze evaluatie viel op dat meer mensen bellen tussen 10 en 12 uur dan tussen 20 en 21 uur en dat het aantal oproepen op zaterdag bijzonder beperkt was. Het aantal bellers dat de Druglijn in het holst van de nacht probeert te bereiken is erg beperkt, ook tijdens weekendnachten. Op basis van de evaluatie en gezien de beperktheid van de beschikbare middelen, werd beslist om de permanentie-uren te wijzigen en een groter aanbod in de ochtenduren te voorzien, ten koste van de avonduren en zaterdag (vanaf 1/8/06 van 10 tot 20

uur op weekdays ipv van maandag tot vrijdag van 12 tot 21u en op zaterdag tussen 15 en 21u).

De Druglijn heeft op dit ogenblik een opdracht op het vlak van preventie, vroeginterventie, drempelverlaging en oriëntering in de hulpverlening. De telefoonlijn is geen noodlijn, is trouwens ook niet wettelijk erkend als noodnummer, en heeft zich als dusdanig ook nooit geprofileerd.

Daar staat tegenover dat de Druglijn zich wel heeft geprofileerd als lijn waar men terecht kan met alle vragen, dus ook in noodsituaties. Daarom wordt aan de opvang van die vragen wel bijzondere aandacht besteed bij de opleiding van medewerkers, ondanks het beperkte aantal oproepen van mensen in acute crisissituaties. Om dezelfde reden, voorziet de Druglijn buiten haar permanentie-uren een beluisttermenu dat basisadvies geeft over wie men best contacteert in noodsituaties.

Bij de VAD stelt men zich ook vragen over de behoefte aan een urgentielijn. Bij urgentie op het vlak van drugproblemen gaat het voornamelijk om medische urgentie, waarbij men op de symptomen moet ingrijpen. Spoedgevallendiensten of eventueel de huisarts zijn hier de enige veilige doorverwijzing. Een verruiming behoort praktisch gezien wel tot de mogelijkheden, maar dan moet er eerst een duidelijke nodenverkenning plaatsvindt. De doelstellingen en de profilering van een urgentielijn moeten eerst grondig geanalyseerd en voorbereid worden. Ook een kosten-batenanalyse is hier op zijn plaats.

Op basis van de registratie van de oproepen is het niet mogelijk om details te geven over aantal en aard van de doorverwijzingen naar artsen en/of spoeddiensten.

Van de 6.227 contacten (telefoon en e-mails) die er in 2005 waren, waren er iets meer dan 3.000 waarin een vraag naar doorverwijzing aan bod kwam. Die 3.000 contacten hebben aanleiding gegeven tot 4.286 concrete doorverwijzingen (één vraag kan aanleiding geven tot verschillende doorverwijzingen). In 74% van de gevallen gaat het om hulpverleningsadressen (80% bij telefoon, 47% bij mails). De doorverwijzing kan op verschillende deelaspecten van de problematiek slaan: lichamelijke problemen, psychologische problemen, opname, juridisch advies.

Per oproep wordt een doorverwijzing op maat geformuleerd, waarbij echter niet wordt geregistreerd voor welke deelaspecten van de problematiek werd doorverwezen. Bovendien wordt niet alleen een doorverwijzing gegeven aan (probleem)gebruikers. Vaak gaat het ook om ouders, partners, kinderen van gebruikers, enzovoort. Meer dan de helft van de mensen die de Druglijn contacteren zijn gezinsleden van gebruikers. Doorverwijzingen die aan gebruikers worden meegegeven beslaan een ruim palet van centra en zeker niet alleen medische urgenties (cfr. de hierboven opgesomde deelaspecten van de problematiek). Anderzijds: de meeste doorverwijscentra (zeker de categoriale) hebben een arts/psychiater in dienst.

In 2005 werden 258 doorverwijzingen specifiek naar huisartsen geregistreerd. Het gaat hierbij vermoedelijk vaak over doorverwijzing in het kader van drugtesten. Wat spoeddiensten betreft kunnen we onmogelijk een volledig beeld schetsen. Er zijn doorverwijzingen naar de provinciale urgentie psychiatrische eenheden (12 doorverwijzingen in 2005). 23 mensen kregen het advies om contact op te nemen met een algemeen ziekenhuis in hun buurt, zonder dat hierbij een concreet ziekenhuis werd doorgegeven. Daarnaast zijn er nog heel wat verwijzingen naar specifieke ziekenhuizen die op naam in het adressenbestand zijn opgenomen, maar hiervan kunnen we niet meer achterhalen of het om specifieke doorverwijzing naar een spoeddienst ging, dan wel naar een andere afdeling van het algemeen ziekenhuis.

Ook de psychiatrische ziekenhuizen hebben een crisisopvang en er zijn ook crisiscentra verbonden aan de Therapeutische Gemeenschappen. Deze cijfers zitten vervat in de algemene doorverwijzingen. Wat we wel zeker kunnen stellen is dat het aantal oproepen in crisis, waarbij doorverwijzing naar een spoeddienst nodig is, beperkt is. Dit kan gedeeltelijk worden aangetoond aan de hand van de registratie van de gemoedstoestand van de beller. In 11 gevallen werd 'in afkick' geregistreerd en in 59 gevallen 'in roes'. In een aantal van deze gevallen kan onmiddellijke doorverwijzing naar arts of spoeddienst aangewezen zijn.

De Druglijn beschikt over meer dan driehonderd doorverwijsadressen met een zeer grote waaier aan diensten (algemeen en categoriaal, preventie en hulpverlening, zelfhulp). Gezien echter de diversiteit van de vragen en de complexiteit van de drugproblematiek is het zeer moeilijk om op basis van de werkzaamheden van de Druglijn te concluderen of er voldoende aanbod is aan hulp- en dienstverlening. Ondanks de inspanningen van de Druglijn om de doorverwijsadressen permanent te actualiseren en op te volgen, kan het gebeuren dat een doorverwijzing niet wordt aanvaard/opgenomen door de dienst waarnaar men heeft doorverwezen. Sommige diensten hebben wachtlijsten, sommige regio's hebben een veel groter aanbod aan hulpverleningscentra dan andere, enzovoort.

De Druglijn besteedt in haar doorverwijzingen veel aandacht aan de haalbaarheid van de verwijzing voor de beller of mailer, zowel op praktisch vlak als qua mentale drempel. Het blijft echter de vraag hoeveel mensen die een doorverwijsadres meekrijgen de stap naar die centra of diensten ook effectief zetten. De anonimiteit van het contact met de Druglijn maakt het onmogelijk om dit op te volgen.

Voor een evaluatie van het aanbod aan hulp- en dienstverlening met betrekking tot alcohol- en andere drugproblemen is onderzoek nodig naar de hulpvragen in elke regio en het aanbod dat en de capaciteit die in elke regio voorhanden is. De Druglijn kan (gezien het grote adressenbestand en de registratiegegevens waarover ze beschikt) een deel van de informatie aanleveren. Omgekeerd kan ook de vraag gesteld worden of de bestaande vormen van hulp- en dienstverlening wel voldoende gekend zijn bij het ruime publiek. De ervaring van de Druglijn leert dat veel mensen wel weet hebben van het bestaan van zelfhulpgroepen (zoals AA) en van 'ontwenningssklinieken', maar dat alles wat zich daar tussenin bevindt (in grote lijnen het ambulante aanbod, zeg maar) vaak onbekend is. De jaarcijfers van de Druglijn leren dat vooral naar die ambulante centra doorverwezen wordt.

Als de vraag echter luidt of de Druglijn kan voldoen aan de vraag naar hulp- en dienstverlening, dan is het antwoord positief. Op basis van een evaluatie van de oproepen in 2005, werd beslist om de permanentie-uren te wijzigen en een groter aanbod in de ochtenduren te voorzien, ten nadele van de avonduren en de zaterdag. Deze verschuiving zal uiteraard nauwkeurig worden opgevolgd en na 1 jaar geëvalueerd worden. Naast de oproepmogelijkheden via telefoon biedt de website www.druglijn.be heel wat antwoorden op vragen van het grote publiek en wordt met de mailbeantwoording (via www.druglijn.be/contact) een nieuwe doelgroep (meer jonge mensen) aangesproken, met een vanzelfsprekende permanente beschikbaarheid. Ten slotte moeten nieuwe evoluties en mogelijkheden zoals vroeginterventie en behandeling via internet verder worden geëxploreerd en eventueel als nieuwe pijler in de Druglijn worden geïntegreerd.

7. Voor acties die op dit moment al worden uitgevoerd verwijs ik naar mijn antwoord op de eerste vraag, en de initiatieven die daar besproken zijn. Wat de toekomst betreft: hier verwacht ik veel van de resultaten van de gezondheidsconferentie over tabak, alcohol en drugs. Sleutelfiguren uit de sectoren Jeugd en Onderwijs werden betrokken bij de stuurgroep en de werkgroepen van de conferentie. Tijdens de twee conferentiedagen zullen de voorstellen uit deze werkgroepen worden besproken en kunnen intermediairen, ook uit deze twee

sectoren, hun feedback geven. Het resultaat moet een geïntegreerd pakket van maatregelen worden dat kan worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering en het Vlaamse Parlement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 221
van 1 augustus 2006
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Opvangcentra BuO - Kinderen uit gewoon onderwijs

In de opvangcentra Buitengewoon Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs worden door de jeugdrechter en het comité voor bijzondere jeugdzorg vaak ook het broertje of zusje geplaatst dat gewoon onderwijs volgt in één of ander net. Deze opvangcentra vallen onder het departement Onderwijs. In die zin mogen zij geen kinderen of jongeren uit het gewoon onderwijs opnemen. Om sociale reden evenwel worden deze kinderen, terecht, toch opgenomen.

De opvangcentra ontvangen voor de kinderen uit het gewoon onderwijs echter geen omkaderingsuren voor deze permanente opvang (week, verlof en vakantie). Deze kinderen komen ook niet in aanmerking voor de leerlingentelling financiering van het internaat.

Werd vanuit Onderwijs en Welzijn voor deze gevallen reeds een structurele oplossing uitgewerkt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 227) en Vervotte (nr. 221).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 1 augustus 2006

van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Frank Vandenbroucke, Vlaams minister, bevoegd voor Onderwijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 222
van 1 augustus 2006
van **VERA JANS**

Tabakspreventie - Jongeren

In mei 2006 publiceerden het OIVO (Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties) en de Stichting Rodin de resultaten van hun “verslavingsbarometer”.

De voornaamste vaststellingen zijn:

- er zijn in 2006 (12 %) minder jongeren die roken dan in 2005 (15 %);
- er worden gemiddeld 7,6 sigaretten per dag en 16 sigaretten per weekend gerookt;
- 95 % van de jongeren die roken, lopen risico op afhankelijkheid van tabak;
- 2 op de 3 jongeren kregen een sigaret aangeboden van een kameraad, 1 op de 2 van een naaste vriend(in);
- Het aantal jonge rokers onder de 15 blijft beperkt. Vanaf die leeftijd neemt het aantal rokers snel toe: naar 1 op 3 op 17-jarige leeftijd. Dit percentage ligt hoger dan bij volwassenen (24 %);
- Jongeren uit het technisch, beroeps- en kunstonderwijs zijn meer geneigd om tabak te gebruiken en om de risico's ervan te minimaliseren;
- In het kunstonderwijs bedraagt het aantal rokers 51 % in 2006 ten opzichte van 37 % in 2005;
- 13 jaar is de gemiddelde leeftijd waarop de eerste sigaret wordt gerookt;
- 54 % van de jongeren denkt dat de eerste sigaret niet zo gevaarlijk is en dat het volstaat om op tijd te stoppen;
- 50 % van de jongeren probeerde in de laatste 6 maanden voor het onderzoek – zonder succes – te stoppen met roken.

Op basis van deze resultaten worden er een aantal aanbevelingen geformuleerd: preventiebeleid te richten op de 10- tot 14-jarigen, accent leggen op het risicopubliek vanaf 10 jaar (vooral in het kunstonderwijs), rol ouders versterken, doelgerichte acties definiëren op het gebied van ontwenning voor 14- tot 18-jarigen.

Uit het feit dat er in 2006 minder jongeren roken dan in 2005 blijkt dat de gevoerde preventiecampagnes hun vruchten afwerpen. Uit de onderzoeksresultaten blijkt echter ook duidelijk dat bepaalde doelgroepen bijkomende aandacht verdienen.

1. Heeft de minister kennis genomen van de onderzoeksresultaten en de aanbevelingen van het OIVO en de Stichting Rodin?
2. Wordt er met deze aanbevelingen rekening gehouden bij het toekomstig preventiebeleid inzake tabak? Zo ja, op welke wijze?

3. Een meerderheid van de jongeren blijkt voorstander te zijn van een rookverbod op school. Daarnaast trachtte 50 % van de schoolgaande jongeren de laatste 6 maanden voor het onderzoek te stoppen met roken.

Vindt er overleg plaats met de minister van Onderwijs in het kader van de uitwerking van een globaal preventiebeleid? Bijvoorbeeld rookstopbegeleiding voor jongeren, invoering rookverbod, enzovoort.

Wat is de stand van zaken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 1 augustus 2006

van **VERA JANS**

---

1. Ik heb kennis genomen van dit onderzoek, hoewel ik sterke twijfels heb bij de geloofwaardigheid van de Stichting Rodin, die sterk gelieerd is aan de tabaksindustrie.
2. Dit neemt niet weg dat ik ook van mening ben dat we ons met het tabaksbeleid nog meer moeten richten op de doelgroep kinderen jonger dan 14-jaar. Die inspanningen verlopen momenteel vooral via de schoolomgeving. Op lokaal niveau sensibiliseren Logo's de scholen om een degelijk rookbeleid uit te bouwen dat bestaat uit drie pijlers. Ten eerste moet er educatie rond tabakgebruik voorzien worden doorheen de verschillende onderwijsniveaus en leerjaren. Ten tweede moet de school structurele maatregelen nemen die van de school een gezondheidbevorderende omgeving maken. Daar hoort ook een rookstop-aanbod bij. Tenslotte zijn er regulerende afspraken nodig, o.a. in het school- en arbeidsreglement. De Logo's bieden daarvoor methodieken aan die zijn ontwikkeld door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG).

Daarnaast is er de Wedstrijd Rookvrije Klassen, gericht naar leerlingen van de eerste graad van het secundair onderwijs. Het doel is jongeren in klasverband te ondersteunen om gedurende zes maanden niet te roken of niet te experimenteren met roken en hen aan te moedigen om rookvrij te blijven. Onderzoek toont immers aan dat hoe langer iemand het beginnen met roken kan uitstellen, hoe groter de kans dat hij of zij rookvrij blijft.

Uit effectevaluaties blijkt dat deze methodiek een sterke en positieve invloed heeft op het rookbeleid op school en de activiteiten met betrekking tot tabakspreventie in de klas. In de evaluatie is gekeken naar het effect op het gedrag en de gedragsdeterminanten bij de leerlingen op lange termijn. Conclusie is dat er een duidelijk en sterk langetermijneffect is.

Dit betekent niet dat geen verbeteringen mogelijk zijn. Uit de bevraging van het VIG blijkt dat het tabakspreventiebeleid in scholen hoofdzakelijk draait rond reglementering. Heel wat lagere scholen en nog meer kleuterscholen zijn helemaal niet of eerder minimaal bezig met roken als specifiek gezondheidsthema. Daar moet wel bijgezegd worden dat het thema vaak wel geïntegreerd is binnen de ruimere werking rond gezondheid en sociale vaardigheden.

Goed nieuws is dat bijna elke secundaire school in Vlaanderen werkt rond tabakspreventie. Binnen het secundair onderwijs ligt het zwaartepunt van het tabakspreventiebeleid in de eerste graad, waar men probeert te verhinderen dat 12-14 jarigen beginnen met roken. De werking voor de 2e en 3e graad gericht op stoppen met roken is heel wat minder uitgebouwd.

3. Zoals u weet heb ik begin dit jaar het initiatief genomen om een gezondheidsconferentie te organiseren over middelengebruik (tabak, alcohol en drugs). Het afgelopen jaar hebben verschillende werkgroepen, bestaande uit wetenschappers, experts, intermediären en veldwerkers, zich gebogen over de vraag welke strategieën in staat zijn om de komende vijf jaar de gezondheidsschade door middelengebruik te beperken. Tabak is daarbij uiteraard een belangrijk thema en onderwijs een belangrijke setting. Ook de strategieën die u opsomt (rookstopbegeleiding van jongeren, invoering van een rookverbod...) worden momenteel besproken binnen deze structuren.

Bij de voorbereiding van de gezondheidsconferentie werd de minister van Onderwijs van in het begin nauw betrokken. Raadgevers van zijn kabinet nemen deel aan de inhoudelijke stuurgroep van de gezondheidsconferentie en in de verschillende thematische werkgroepen zitten experts vanuit de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), het departement Onderwijs en de Centra voor Leerlingenbegeleiding. De voorbereidingsfase loopt nu op zijn einde. Op 23 en 30 november organiseer ik twee conferentiedagen. Op deze twee dagen zullen de geselecteerde strategieën worden voorgelegd aan de professionals die ze gaan uitvoeren. Voor deze conferentiedagen zullen, via de geëigende kanalen, de schooldirecties, koepels, leden van de VLOR en alle andere belangrijke actoren binnen Onderwijs worden uitgenodigd om feedback te geven op de voorstellen van strategieën.

Het eindresultaat van dit alles moet een geïntegreerd pakket van beleidsmaatregelen zijn op het gebied van tabak, alcohol en drugs, waarvan de effectiviteit gekend is, en waarvoor een draagvlak bestaat binnen de sectoren waar het moet worden uitgevoerd. Met dit pakket zal ik begin 2007 naar de Vlaamse Regering gaan en naar het Vlaamse Parlement.

Ik wil tenslotte ook nog wijzen op de structurele samenwerking met departement Onderwijs in het kader van de gezamenlijke intentieverklaring, de deelname aan de commissie gezondheidsbevordering van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) en in het strategisch plan 'Op je gezondheid'. Deze intentieverklaring werd op 27 januari 2006 ondertekend door mezelf en de Vlaamse ministers bevoegd voor Onderwijs, Jeugd en Sport en Landbouwbeleid en Zeevisserij. Daarbij werd ondermeer afgesproken dat we gezamenlijk zullen bijdragen tot de gezondheidsbevordering in het basis- en secundair onderwijs, uitgaande van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen.

In het kader van deze intentieverklaring werd ook een protocol afgesloten tussen de VLOR en de Vlaamse minister voor Onderwijs. Het protocol bepaalt dat een strategisch en operationeel plan ontwikkeld wordt dat aan scholen de mogelijkheid biedt om vanuit hun eigen context en behoeften een aantal concrete streefdoelen te bepalen en een gezondheidsbeleid op maat van hun leerlingen te ontwikkelen. In de commissie Gezondheidsbevordering van de VLOR zijn mijn raadgevers, het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid en de gezondheidsorganisaties vertegenwoordigd. Deze commissie stuurt op haar beurt de gezondheidscoördinator aan die het strategisch plan ontwikkelt en implementeert. Specifiek voor tabak is opgenomen dat expertisecentra, zoals het VIG, scholen thematisch en doelgroepgericht kunnen ondersteunen via modellen, instrumenten, opleidingen en consultancy.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 223
van 3 augustus 2006
van **TOM DEHAENE**

Zorgverzekering - Regularisaties (2)

Op 30 april 2006 eindigde de regularisatieperiode voor de zorgverzekering. Wie voor drie jaren zijn bijdrage voor de Vlaamse Zorgverzekering niet, slechts gedeeltelijk of laattijdig betaald heeft, krijgt vanaf dan een geldboete van 100 tot 250 euro opgelegd.

In antwoord op een schriftelijke vraag van mij hieromtrent van 5 mei 2006 antwoordde de minister dat het Vlaams Zorgfonds ten vroegste in de maand juli 2006 op basis van de gegevens afkomstig van de zorgkassen kon bepalen hoeveel personen gebruikgemaakt hebben van de regularisatie (Websitebulletin; publicatiedatum 15-06-2006).

Vandaar dat ik volgende vragen nu herneem.

1. Hoeveel personen hebben gebruikgemaakt van de regularisatie? Graag een opsplitsing per provincie en per zorgkas?
2. Hoeveel personen, die zich konden regulariseren, hebben van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 223 van 3 augustus 2006

van **TOM DEHAENE**

1. 214.932 personen hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot regularisatie. De opsplitsing per provincie en per zorgkas wordt hieronder weergegeven.

Provincie	aantal
West-Vlaanderen	33.190
Oost-Vlaanderen	43.354
Antwerpen	64.635
Vlaams-Brabant	32.309
Limburg	31.318
Brussel	8.686
Niet toe te wijzen	1.440
Totaal	214.932

Zorgkas	aantal
Zorgkas van de Christelijke Mutualiteiten	67.399
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	2.744
Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	74.832
Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen	4.613
Zorgkas van de Onafhankelijke Ziekenfondsen	11.129
Vlaamse Zorgkas	51.583
Zorgkas DKV Belgium	2.632
Totaal	214.932

2. 240.835 personen hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot regularisatie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 224
van 9 augustus 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Geïntegreerde opvang jonge verkeersslachtoffers - Steun

Op 11 januari van dit jaar keurde het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie goed inzake de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en hun familieleden. In punt 3°, d) wordt aangedrongen op een optimale samenwerking tussen de verschillende actoren inzake slachtofferhulp en hulp aan familieleden van slachtoffers, en op aanmoediging en ondersteuning.

Open Therapeuticum Leuven is een organisatie die streeft naar volwaardige integratie van jonge verkeersslachtoffers en jongeren met een niet-aangeboren hersenletsel van 12 tot 25 jaar. Na een verblijf in een ziekenhuis of een revalidatiecentrum valt de doelgroep vaak in een diep isolement. De organisatie biedt hen dan een aangepaste therapie aan en onderwijs op maat van jongeren, als overbrugging tussen revalidatie en de terugkeer naar school of naar een opleidingscentrum. Er wordt daarbij aandacht besteed aan cognitieve, emotionele, relationele en persoonlijkheidsproblemen die ontstaan als gevolg van trauma of letsel. De directe omgeving wordt begeleid bij het verwerven van inzicht in de problemen van de jongere en bij het zelf verwerken van de gebeurtenissen.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen op het vlak van optimale samenwerking van actoren inzake slachtofferhulp, en op het vlak van aanmoediging en ondersteuning?
2. Op welke wijze past de ondersteuning van centra voor geïntegreerde opvang en behandeling van jonge verkeersslachtoffers in het beleid en de beleidsmogelijkheden van de minister?
3. Worden er al centra voor geïntegreerde opvang en behandeling van jonge verkeersslachtoffers ondersteund in het kader van de bevoegdheden van de minister?

Zo ja, welke en op welke wijze?

4. Zijn er terzake al contacten geweest met het Open Therapeuticum Leuven?

Zo ja, met welk resultaat?

Zo neen, zijn er reeds contacten gepland met het oog op mogelijke ondersteuning?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 224 van 9 augustus 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

Een integraal hulp- en dienstverleningsaanbod aan verkeersslachtoffers is inderdaad slechts mogelijk indien de verschillende actoren samenwerken. In het samenwerkingsakkoord van 1998 tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake slachtofferzorg werden daarom een aantal samenwerkingsstructuren uitgetekend: op lokaal vlak het welzijnsteam en de arrondissementele raad voor slachtofferbeleid en op nationaal vlak het Nationaal Forum voor Slachtofferbeleid. Daarnaast hebben de diensten Slachtofferhulp een belangrijke structurele opdracht om de nodige samenwerkingsverbanden met de betrokken actoren uit te bouwen.

Aangezien er ondanks deze maatregelen en structuren nog belangrijke hiaten werden ervaren met betrekking tot de aandacht voor jonge slachtoffers in het algemeen en jonge verkeersslachtoffers in het bijzonder, werd in 2001 een stafmedewerker voor de kinderwerking slachtofferhulp gesubsidieerd bij het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. Deze kracht werd in 2002 op projectmatige basis versterkt met vijf provinciale coördinatoren voor de opvang van kinderen slachtoffer van een schokkende gebeurtenis. Deze personen hebben een ondersteunende taak naar de diensten slachtofferhulp toe en een sensibiliserende en coördinerende taak naar alle betrokken actoren.

Deze maatregelen blijken echter onvoldoende om tot een integraal hulp- en dienstverleningsaanbod voor verkeersslachtoffers te komen. Daarom heb ik in samenwerking met minister Van Brempt het initiatief genomen om in februari 2007 een Staten-Generaal voor de opvang van verkeersslachtoffers te organiseren. Deze Staten-Generaal moet beleidsaanbevelingen formuleren om de opvang en bijstand aan verkeersslachtoffers, inclusief jonge verkeersslachtoffers, te verbeteren.

De Staten-Generaal wordt voorbereid door negen thematische werkgroepen (psychosociale hulpverlening, politie, justitie, medische hulpverlening, reïntegratie, verzekeringen, veroorzakers, onderzoek en evaluatie, mobiliteit). Elke werkgroep dient op een bepaald domein de noden en behoeften van verkeersslachtoffers in beeld te brengen, de knelpunten te identificeren en beleidsaanbevelingen te formuleren, daarbij steeds met aandacht voor zowel minderjarige als meerderjarige slachtoffers en hun naastbestaanden. De werkgroepen bestaan uit vertegenwoordigers van de verschillende betrokken sectoren, zoals welzijnsvoorzieningen, gezondheidszorg, revalidatiecentra en de ruimere medische sector en mobiliteit.

De private stichting Open Therapeuticum Leuven wordt momenteel niet door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd. Door de aanwezigheid van één van de oprichters in de werkgroep reïntegratie is de stichting evenwel rechtstreeks betrokken bij de voorbereiding van de Staten-Generaal voor verkeersslachtoffers. Het is evident dat de expertise van het Open Therapeuticum in die werkgroep naar voor zal worden gebracht.

Een uitbouw en ondersteuning van een aanbod zoals het georganiseerd wordt door het Open Therapeuticum wil ik op dit ogenblik niet uitsluiten. Ik wil daarvoor wel wachten op de conclusies en aanbevelingen van de Staten-Generaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 225
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Veilig vrijen

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr.3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd alle holebi's en hetero's op hun individuele verantwoordelijkheid te wijzen om hun seksualiteit op een veilige manier te beleven, alsook een preventief beleid te voeren dat condoommoeheid bestrijdt en dat veilig vrijen promoot via sensibiliseringsacties.

1. Welke acties onderneemt de minister om iedereen op zijn individuele verantwoordelijkheid te wijzen om veilig te vrijen?
2. Onderneemt de minister specifieke sensibiliseringsacties met het oog op de bestrijding van condoommoeheid?
3. Wordt hierover overleg gepleegd met Sensoa om extra initiatieven terzake te nemen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 225 van 23 augustus 2006

van HERMAN SCHUEREMANS

---

1. Om ervoor te zorgen dat elke Vlaming (homoseksueel of heteroseksueel) zijn of haar seksualiteit veilig kan beleven is het van belang een beleid te voeren dat seksuele gezondheid promoot. In het kader van het preventiedecreet worden geen losse initiatieven meer georganiseerd. Via convenanten of beheersovereenkomsten worden verschillende organisaties gesubsidieerd. Dit jaar heb ik nieuwe convenanten afgesloten die lopen van 2006 tot 2010, zo zorg ik voor een constant beleid.

De belangrijkste organisatie voor dit thema is VZW Sensoa. Sensoa, expertisecentrum inzake aids en soa is gericht op seksuele gezondheid en welzijn. Sensoa ontwikkelde programma's om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de behoeften van specifieke doelgroepen: jongeren, holebi's, allochtonen, mensen met hiv en volwassenen. Het doel van deze programma's bestaat uit het ontwerpen van concrete producten of diensten maar ook uit het aanbieden van concepten of methodieken om een bepaald beleid in een bepaalde organisatiestructuur of doelgroep in te bedden.

Veilig vrijen wordt opgevat als een dynamisch gegeven, namelijk jezelf beschermen, maar ook zorg dragen voor je seksuele partner en diens grenzen. Deze insteek was dan ook het uitgangspunt van de *'Praat over Seks'-campagne* van Sensoa. Deze campagne werd afgestemd op de leefwereld van (hetero) jongvolwassenen. De doelgroepen jongeren, lesbiennes en homomannen werden met een aangepaste versie op maat aangesproken.

Naar de doelgroep van homomannen gebeuren diverse sensibiliserende acties. Zo werd dit jaar een bijzondere inspanning geleverd om uitbaters van homocafés, -clubs en -sauna's te betrekken bij de preventie naar homomannen. Door een charter te tekenen engageren de bareigenaars zich voor de actieve promotie van veilig vrijen in hun zaak. Deze actie loopt onder de noemer *Safe Sex Zone*. De subsite www.mannenseks.be richt zich naar homomannen en geeft actuele informatie over veilig vrijen gekaderd binnen seksualiteitsbeleving en relaties. Deze site is 4 maanden on line, en telde 20.000 unieke bezoekers.

Wat sensibiliserings- en preventiemateriaal betreffen werden twee concepten verder geïmplementeerd. Enerzijds werden al 3 *Facing Facts campagnes* gevoerd. Deze handelden respectievelijk over solidariteit, afspraken en veronderstellingen en over het belang van de soa-test. Anderzijds werd de tweede editie van **BEND** uitgebracht. Dit magazine bundelt de basisinformatie over seksuele gezondheid voor mannen die seks hebben met mannen, samen met *human interest* artikels.

Ook bij de doelgroep seropositieve homomannen is het van belang om sensibiliserende en preventieve acties te voeren, de zogenaamde positieve preventie. Om dit te realiseren wordt samengewerkt met het Instituut voor Tropische Geneeskunde in een Europees onderzoeksproject om goede praktijken in kaart te brengen inzake seksuele en reproductieve gezondheid bij seropositieven.

Jongvolwassenen vormen een bijzondere aandachtsgroep binnen het thema van veilig vrijen. Naast homomannen worden zij het meest getroffen door besmettingen met soa. Ze voelen zich echter lang niet *at risk* en laten het condoom vaak achterwege. Alle voorbereidingen worden getroffen om een methodiek te ontwikkelen om de doelgroep adequaat te bereiken. De promotie van de Veilig Vrijen Lijn (VVL) was dan ook in het bijzonder gericht naar deze groep. De VVL biedt de klok rond informatie over veilig vrijen, anticonceptie, hiv en aids en andere seksueel overdraagbare aandoeningen.

2. Het begrip 'condoommoetheid' wordt regelmatig aangehaald in het discours over stijgende soa- en hiv-cijfers. Het wordt gehanteerd als verklarende factor in het al dan niet gedaald condoomgebruik en de toename van onveilige seksuele contacten. Condoommoetheid, of het beu zijn om een condoom te gebruiken, is niet de enige factor die een rol speelt in de stijgende soa- en hiv-cijfers. Meerdere factoren spelen hierin een rol. Wat de toenemende hiv-incidentie betreft worden internationaal de volgende aspecten vermeld:

Met de komst van HAART (Highly Active Anti-Retroviral Therapy) wordt hiv minder zichtbaar, seropositieven komen dankzij deze combinatietherapieën tot een betere kwaliteit van leven en vallen minder op. Een andere consequentie is dat men minder mensen ziet ziek worden of snel doodgaan na een besmetting. Dit is een positief gevolg maar verzwakt tegelijk de alarmerende notie van een besmetting;

- Een condoom gebruiken bij anale, vaginale (en bij uitbreiding orale) seks is nog steeds de enige manier om zich adequaat te beschermen tegen een hiv-besmetting. Hoewel deze kennis vrij goed gedeeld wordt in de algemene bevolking en homomannen in het bijzonder, hanteren heel wat mensen seksuele praktijken of strategieën die het risico op overdracht doen verminderen. In veel gevallen zijn deze echter gebaseerd op onjuistheden.
- Op individueel niveau speelt niet enkel de aanwezige preventieve kennis over hiv en soa mee. Aspecten zoals emotionele gesteldheid, de bereidheid om een risico te nemen, de vaardigheid om condoomgebruik bespreekbaar te stellen, het op zak hebben van condooms, middelengebruik, de sociale druk tot het stellen van bepaalde seksuele handelingen etc. spelen immers ook een situationele rol. In de beslissing al dan niet veilig te vrijen speelt condoommoetheid dus niet voor iedereen een even belangrijke rol.
- Recente uitbraken van bepaalde soa zoals syfilis en LGV (Lymfo Granuloma Venereum) onder homomannen en de toenemende resistentie van gonorrhoe interfereren opvallend met hiv. Een besmetting met hiv wordt makkelijker overgedragen wanneer soa in het spel zijn, en vice versa.

Een sensibiliserende campagne die alleen het thema 'condoommoetheid' behandelt, zal bijgevolg niet tot een toename van veilig vrijen leiden. Hooguit kan ze bijdragen om het thema onder de aandacht te brengen. Ik ben van mening dat interventies die gericht zijn op de promotie van veilig vrijen zich op alle aspecten van veilig vrijen dienen te richten en niet enkel op condoommoetheid.

3. Sensoa ontvangt van de Vlaamse overheid convenantmiddelen om een ruime opdracht te vervullen en dient deze middelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden. Voor 2006 ontvangen zij een subsidiebedrag van 2.147.311 euro. Naar specifieke doelgroepen is het vaak nodig om specifieke inspanningen te leveren. Het is voor hen dan ook een uitdaging om met de beschikbare middelen een adequaat antwoord te formuleren. Die specifieke inspanningen vergen niet enkel het nodige financiële rekenwerk, ook partnerschappen zijn hierin noodzakelijk. Sensoa tracht dan ook om relevante sectoren hierin te betrekken en aan te zetten om initiatief te nemen.

Sensoa pleit voor meer aandacht te schenken aan permanente primaire preventie in het kader van relationele en seksuele vorming in het algemeen en veilig vrijen in het bijzonder. Een combinatie van adequate communicatie enerzijds en doelgroepgerichte interventies anderzijds, is hierbij onontbeerlijk. Ik ben van mening dat de Vlaamse overheid moet investeren in een

degelijke relationele en seksuele vorming op school, ondersteund door passende communicatie. Door de overeenkomst die ik afsloot met minister Vandenbroucke, met name het plan 'Op uw gezondheid', is een stap gezet om een beleid op school te bevorderen.. Op dit moment is het eveneens van belang om extra inspanningen te leveren voor de groep mannen die seks hebben met mannen (MSM). Bij hen komt een hoge graad aan soa en hiv besmettingen voor en door betere medicatie zijn ze steeds minder zorgvuldig met preventie.

Sensoa heeft het initiatief genomen om een voorstel uit te werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 226
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Ouderen

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr.3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd binnen een algemeen beleidskader in verband met holebi's een gedifferentieerde aanpak uit te werken ten behoeve van bijzondere doelgroepen, zoals ouderen, personen met een handicap, allochtonen en gescheiden holebi's met kinderen. Concreet werd aanbevolen om er bij rust- en verzorgingsinstellingen op aan te dringen een holebivriendelijk beleid te voeren en via een gerichte campagne zorgverleners bewust te maken van de groeiende groep oudere holebi's.

1. Heeft de minister reeds actie ondernomen om er bij de rust- en verzorgingsinstellingen op aan te dringen een holebivriendelijk beleid te voeren?

Welke concrete stappen heeft zij ondernomen en/of zal zij ondernemen?

Werd hierover reeds overleg gepleegd met de sector?

2. Zal de minister een campagne naar zorgverleners op poten zetten om hen bewust te maken van de groeiende groep oudere holebi's?

Wanneer en op welke manier zal deze campagne worden uitgevoerd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 226 van 23 augustus 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. In 2006 werd onderzoek gepleegd naar de 'holebi-vriendelijkheid in de zorgsector'. In de begeleidende stuurgroep is ook het bevoegdheidsdomein 'Welzijn, Volksgezondheid en Gezin' vertegenwoordigd.

In dit onderzoek werd hoofdzakelijk aandacht besteed aan de thuiszorg en de residentiële ouderenzorg. De focus werd op thuiszorg gelegd omwille van het feit dat thuiszorg vaak een eerste stap is in het procesverloop van volkomen onafhankelijkheid naar afhankelijkheid. Bovendien wordt hierbij ook in de private sfeer ingetreden.

De focus op de residentiële ouderenzorg werd gelegd omwille van de demografische realiteit waarbij meer 'holebi-ouderen' in de residentiële ouderenvoorzieningen zullen verblijven.

De sector werd betrokken in dit onderzoek. Er waren gesprekken met koepelorganisaties en holebi-zorgverleners en -vragers.

In opvolging van dit onderzoek zal een overleg opgestart worden met de Vlaamse minister van Gelijke Kansen om na te gaan welk gevolg best aan dit onderzoek kan geboden worden.

Enkele jaren geleden deed Sensoa een onderzoek naar de toegankelijkheid van residentiële settings. Daarbij onderzochten zij verschillende diensten, gaande van diensten voor thuisbegeleiding, diensten voor zelfstandig of begeleid wonen, revalidatiecentra, rust- en verzorgingstehuizen tot nursing homes. De conclusie binnen de diensten voor zelfstandig wonen luidde als volgt: "deze vorm van begeleiding is niet op maat van personen met hiv, tenzij in welbepaalde individuele situaties waarbij motorische beperkingen de belangrijkste rol spelen." Dezelfde conclusie kwam ook uit de diensten voor begeleid wonen. Er waren meldingen over mensen met hiv die niet gewenst waren in revalidatiecentra.

De problemen zijn dus niet beperkt tot de rust- en verzorgingstehuizen en gelden zeker niet enkel voor ouderen.

Ik wil voornamelijk de intermediären die met mensen met hiv omgaan ondersteunen via specifieke vorming. Hierdoor krijgen allerlei diensten waar mensen met hiv verblijven een goede opleiding. Momenteel wordt deze vorming al gegeven door VZW Sensoa binnen andere 'residentiële settings', zoals gevangenissen, asielcentra, tehuizen waar jongeren geplaatst worden, verpleegkundigen en thuiszorg, enz.

2. In de nabije toekomst zal ik in overleg treden met de Vlaamse minister van Gelijke Kansen met betrekking tot de studie "Holebi-vriendelijkheid in de zorgsector".

Vandaag is er geen specifieke campagne voor zorgverleners in het vooruitzicht gesteld. Het voeren van een specifieke campagne over holebi-ouderen wordt momenteel niet als noodzakelijk ervaren.

Bij de rusthuis-infofoon zijn geen klachten gekend over een negatieve houding van zorgverleners ten aanzien van oudere holebi's.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 227
van 24 augustus 2006
van **TOM DEHAENE**

(Semi)residentiële voorzieningen - Subsidiëring woon- en zorgkosten

In de subsidiëring of financiering van semiresidentiële en residentiële voorzieningen die erkend worden door de Vlaamse Gemeenschap zou een subsidiëring of financiering van de woonkosten en de zorg-/hulpkosten kunnen worden ontwaard.

1. Kan de minister voor de onderscheiden semiresidentiële en residentiële erkenningsvormen aangeven in welke mate deze subsidiëring en financiering ertoe strekt de woonkosten te dekken? Zo neen, welke zijn de hinderpalen daartoe en welke inspanningen worden er geleverd om deze informatie te kunnen meedelen?
2. Kan de minister voor de onderscheiden semiresidentiële en residentiële erkenningsvormen aangeven in welke mate deze subsidiëring en financiering ertoe strekt de zorg-/hulpkosten te dekken? Zo neen, welke zijn de hinderpalen daartoe en welke inspanningen worden er geleverd om deze informatie te kunnen meedelen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 227 van 24 augustus 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. De woonkosten van de bewoners van residentiële ouderenvoorzieningen (rusthuizen al dan niet met bijkomende RVT-erkenning, en de serviceflatgebouwen) worden noch door de Vlaamse overheid noch door de federale overheid gefinancierd of gesubsidieerd. Deze kosten worden volledig gedragen door de bewoners van deze voorzieningen of hun vertegenwoordiger die o.a. hiervoor aan de uitbater van de voorziening per verblijfsdag een vergoeding betalen. Het bedrag van de dagprijs in een rusthuis is bovendien onderwerp van een federale regelgeving. Hierbij wordt ondermeer bepaald dat een rusthuis in principe geen verhoging van de dagprijs mag doorvoeren zonder een voorafgaandelijke aanvraag bij de federale administratie van Economische Zaken, Afdeling Prijzendienst.
2. Wat de zorg- en/of hulpkosten betreft, is de situatie enigszins anders. De Vlaamse overheid subsidieert de residentiële ouderenvoorzieningen zelf ook niet voor wat de zorg- en/of hulpkosten van deze residentiële ouderenvoorzieningen betreft.

De Vlaamse Gemeenschap subsidieert wel de animatiefunctie in de rusthuizen die worden uitgbaat door openbare besturen en VZW's. Sinds 2003 werd de personeelsnorm inzake deskundige in animatie en activatie verhoogd tot een halftijdse functie per 30 erkende woongelegenheden met een reductie tot 0,25 voltijds equivalent vanaf 120 rusthuiswoongelegenheden. De subsidies komen deels van de vrijgekomen middelen als gevolg van de DAC-regularisatie. Vanaf 2006 subsidieert de Vlaamse Gemeenschap de animatiefunctie ook in de centra voor kortverblijf die verbonden zijn aan deze rusthuizen.

Het totale subsidiebedrag voor animatie en ex-dac bedraagt in 2006 34.247.472,44 euro.

Voor de 441,34 voltijds equivalenten (VTE) ex-DAC die hiervoor binnen de Vlaamse rusthuizen zijn tewerkgesteld is van dit globale budget 8.387.148,46 euro voorzien.

Voor de 1.010,5 VTE die tewerkgesteld zijn als deskundige in animatie en activatie is van dit budget 25.860.323,98 euro voorzien.

Naast deze Vlaamse subsidiëring van de rusthuizen voorziet de Vlaamse Gemeenschap dat ook de individuele gebruiker via de Vlaamse zorgverzekering een tussenkomst in de zorg- en hulpverleningskost kan krijgen.

De federale overheid daarentegen subsidieert via het RIZIV de zorgkosten die deze residentiële ouderenvoorzieningen maken voor de verzorging en verpleging van hun bewoners. Voor verdere informatie hieromtrent moet ik u echter doorverwijzen naar de heer Rudy Demotte die in de federale regering als minister bevoegd is voor Sociale Zaken en Volksgezondheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 228
van 24 augustus 2006
van **TOM DEHAENE**

Thuiszorgvoorzieningen - Gebruikersprofiel

Het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg (Belgisch Staatsblad van 5 september 1998) hanteert geen leeftijdsgrens voor toegang tot deze voorzieningen. Het decreet beoogde geen categoriale benadering.

Niettemin (en mede in het licht van de vergrijzing) lijkt het niet onlogisch dat in de feiten de meerderheid van de gebruikers van deze voorzieningen ouderen zijn.

1. Heeft de minister een zicht op de leeftijd van de gebruikers van voorzieningen uit de thuiszorg (per type van voorziening)? Heeft de minister een zicht op de leeftijdsniches waarin de gebruikers zich bevinden?

Welke vaststellingen doet de minister terzake vanuit het vergrijzingsperspectief?

2. Kan een voorziening uit de thuiszorg zelf een leeftijdscriterium hanteren, zonder dat dit op gespannen voet staat met erkenningsnormen?
3. Over welke informatie rond het profiel van gebruikers van thuiszorgvoorzieningen beschikt de minister? Wat zijn hierbij de meest relevante elementen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 24 augustus 2006

van **TOM DEHAENE**

1. Uit cijfergegevens aangeleverd door de Vereniging van diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap m.b.t. het referentiejaar 2005 blijkt dat ruim 64% van de cliënten van een erkende dienst voor gezinszorg ouder zijn dan 65 jaar.

Leeftijd	Aantal cliënten	%	Jong / Bejaard
< 40	12.151	18,5	
40 – 64	11.409	17,4	Jong : 23.560 = 35,9 %
65 – 84	30.863	46,9	
≥ 85	11.324	17,2	Bejaard : 42.187 = 64,1 %
TOTAAL 2005	65.747	100	

Voor wat de overige erkende thuiszorgvoorzieningen betreft, beschik ik enkel over informatie uit de jaarverslagen. Deze gegevens worden echter niet systematisch verwerkt.

Ik beschik over onvoldoende cijfergegevens om in het kader van de vergrijzing een bepaalde trend vast te stellen. De programmatie voor de onderscheiden thuiszorgvoorzieningen houdt echter vanuit theoretisch perspectief wel rekening met de verwachte demografische evoluties.

2. In het thuiszorgdecreet van 14 juli 1998 wordt een gebruiker gedefinieerd als iedere natuurlijke persoon die vanuit een bepaalde nood een beroep doet op de thuiszorg. Het hanteren van een leeftijdscriterium is dan ook in strijd met deze bepaling in het thuiszorgdecreet.

Voor de centra voor kortverblijf is de gebruiker bijna steeds ouder dan 60 jaar. Het besluit van Vlaamse Regering van 18 december 1998, biedt daartoe een rechtsgrond. Dit besluit bevat een bepaling waarin gesteld wordt dat een gebruiker jonger dan 60 jaar, slechts kan worden opgenomen indien aangetoond kan worden dat er in de woonomgeving van de gebruiker geen andere voorzieningen beschikbaar zijn die de zorgvraag gepast zouden kunnen beantwoorden.

3. Een belangrijk gegeven betreffende het profiel van de gebruiker betreft de reden van de zorgvraag. De Vereniging van diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap geeft hierover volgende informatie:

Reden van de zorgvraag	Hoofdreden		Nevenreden	
	Aantal gezinnen	%	Aantal gezinnen	%
Fysiek gezondheidsprobleem	35.324	53,8	12.249	18,6
Kraamzorg	9.101	13,9	-	-
Opvang ziek kind	134	0,2	24	-
Dementie	2.989	4,5	620	0,9
Psychische problematiek	4.823	7,3	3.001	4,6
Algemene ouderdomsverschijnselen (<80j) niet onder andere categorieën te klasseren	3.840	5,8	2.163	3,3
Hoogbejaard (+ 80j.) met ouderdomsverschijnselen niet onder andere cat. te klasseren	7.339	11,2	3.536	5,4
Sociale problematiek	2.199	3,3	2.297	3,5
TOTAAL 2005	65.749	100	23.890	36,3

Het Agentschap Zorg en Gezondheid beschikt tevens via de jaarverslagen en ingediende registratieformulieren over informatie betreffende de graad van zorgbehoefte, het geslacht, de gezinssamenstelling en de aanwezigheid van mantelzorg, bij gebruikers van erkende thuiszorgvoorzieningen. Deze gegevens worden niet systematisch verwerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 229
van 24 augustus 2006
van **MIEKE VOGELS**

Zelfstandige kinderdagverblijven - Belastbaarheid kostenvergoeding

Sinds enkele jaren krijgen zelfstandige kinderdagverblijven (POI's) die voldoen aan een aantal voorwaarden, een financiële toelage via Kind en Gezin. Deze toelage is bedoeld om de POI's toe te laten extra te investeren in kwaliteit en is geenszins bedoeld als extra inkomsten voor de zelfstandige kinderdagverblijven.

De meeste POI's hebben deze onkostenvergoeding dan ook nooit doorgegeven aan de belastingen.

Recentelijk is echter gebleken dat de fiscale inspectie deze onkostenvergoeding wel degelijk verrekent als extra inkomsten, inkomsten waarop belastingen moeten worden betaald en die onrechtstreeks leiden tot een hogere bijdrage voor de sociale zekerheid voor zelfstandigen.

Op deze manier is de onkostenvergoeding voor de POI's een nadeel in plaats van een stimulans.

Wat onderneemt de minister opdat de onkostenvergoeding voor de zelfstandige kinderdagverblijven niet langer wordt getaxeerd als extra inkomen voor de POI's?

Kan Kind en Gezin een fiscaal attest bezorgen aan de POI's zodat deze kunnen bewijzen dat de ontvangen toelage een onkostenvergoeding is en geen extra inkomen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 24 augustus 2006

van **MIEKE VOGELS**

Op 6 juli 2006 heb ik een brief geschreven naar de federale minister van Financiën om het probleem rond het fiscaal statuut van de zelfstandige ondernemers voor te leggen. Ik heb hem uitgebreid het probleem rond de onkostenvergoeding geschetst, alsook een aantal mogelijke oplossingen en een overleg gevraagd. Door deze vraag te richten aan de federale minister van Financiën onderzoek ik de mogelijkheid dat de vergoeding geen kostenvergoeding zou zijn, maar een fiscaal vrije financiële ondersteuning ter bevordering van opvangplaatsen en de leefbaarheid van de zelfstandige kinderopvang.

Ik heb hierop nog geen reactie bekomen en zal de federale minister herinneren aan mijn verzoek.

Een fiscaal attest van Kind en Gezin zou generlei waarde hebben, omdat de onkostenvergoeding door de federale overheid niet fiscaal vrijgesteld wordt. Indien het een fiscaal vrije kostenvergoeding zou zijn, is het aan de federale overheid om dit te bepalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 230
van 24 augustus 2006
van **CARL DECALUWE**

Lokale en regionale dienstencentra - Minimale werkzaamheden

Het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg (Belgisch Staatsblad van 5 september 1998) legt de minimale werkzaamheden vast die een lokaal en regionaal dienstencentrum moet verrichten. Onder littera 5° van artikel 7 (lokaal dienstencentrum) en littera 7° van artikel 9 (regionaal dienstencentrum) worden een aantal keuzemogelijkheden gegeven, naast een aantal “vaste” activiteiten.

1. Hoeveel lokale dienstencentra beperken zich tot vier van de onder littera 5° van artikel 7 weergegeven activiteiten (naast de “vaste” activiteiten)?
2. Hoeveel lokale dienstencentra nemen de activiteiten onder littera 5°, a, b, c, d, e, f, g en h van artikel 7 op?
3. Hoe is het gesteld met de regionale spreiding van deze activiteiten (aangehaald onder vraag 2)?
Hoe wordt de invulling van de activiteiten (aangehaald onder vraag 2) geëvalueerd?
4. Hoeveel regionale dienstencentra beperken zich tot drie van de onder littera 7° van artikel 9 weergegeven activiteiten (naast de “vaste” activiteiten)?
5. Hoeveel lokale dienstencentra nemen de activiteiten onder littera 7°, a, b, c, d, e en f van artikel 9 op?
6. Hoe is het gesteld met de regionale spreiding van deze activiteiten (aangehaald onder vraag 5)?
Hoe wordt de invulling van de activiteiten (aangehaald onder vraag 5) geëvalueerd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 230 van 24 augustus 2006

van **CARL DECALUWE**

Aangezien de werkingsverslagen 2005 op dit moment nog niet geheel verwerkt zijn, zijn de volgende gegevens gebaseerd op de resultaten van de werkingsverslagen 2004.

1. In 2004 werden er 145 lokale dienstencentra erkend en gesubsidieerd. Daarvan waren er 34 (of 23,4%) die slechts het opgelegde minimum van vier optionele activiteiten presteerden.
2. Van alle optionele activiteiten zijn warme maaltijden (aangeboden door 97,9% van de dienstencentra), mobiliteit (89%), huishoudhulp (84,8%) en het uitlenen van personalarmsystemen (82,1%) de meest voorkomende. Boodschappenhulp (75,2%), buurthulp (62,1%), specifieke doelgroepen (57,9%) en vooral de dienstverlening van een personalarmsysteem (31,7%) komen veel minder frequent voor.
3. Het volledige overzicht van de spreiding van de optionele activiteiten vindt u als bijlage 1: spreiding optionele activiteiten lokale dienstencentra 2004.

De keuze van de optionele activiteiten maakt deel uit van de kwaliteitsplanning. De invulling van de activiteiten wordt gecontroleerd en geëvalueerd bij het indienen van de werkingsverslagen van het voorgaande jaar. Het werkingsverslag is een van de documenten waarop de uitbetaling van het saldo gebaseerd is. Tevens wordt bij inspectiebezoeken bijzondere aandacht besteed aan de verplichte en optionele werkzaamheden van het dienstencentrum.

4. In 2004 werden er 50 regionale dienstencentra erkend en gesubsidieerd. Daarvan waren er 25 (50%) die enkel het opgelegde minimum van drie optionele activiteiten aanboden;
5. Bij de regionale dienstencentra is er een duidelijk onderscheid tussen de activiteiten die bijna alle centra aanbieden en de activiteiten die blijkbaar vrij moeilijk liggen. Advies rond hulpmiddelen wordt door alle centra aangeboden. Het uitlenen en onderhouden van personalarmsystemen en het beheer van de centrale daarvan, scoren met 98% ook erg hoog. Advies rond woningaanpassing, werking rond specifieke doelgroepen en ergotherapeutisch advies scoren met respectievelijk 46%, 26% en 14% veel lager.
6. Het volledige overzicht van de spreiding van de optionele activiteiten vindt u als bijlage 2: spreiding optionele activiteiten regionale dienstencentra 2004.

De invulling van de activiteiten wordt op dezelfde wijze geëvalueerd als voor de lokale dienstencentra (zie punt 3).

BIJLAGEN

1. Spreiding optionele activiteiten lokale dienstencentra 2004
2. Spreiding optionele activiteiten regionale dienstencentra 2004

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/230/antw.230.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/230/antw.230.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 232
van 6 september 2006
van **ELSE DE WACHTER**

Intrafamiliaal geweld - Begeleiding kinderen

Het fenomeen van partnergeweld is reeds herhaaldelijk onderwerp van gesprek geweest is de commissie Welzijn en is nog steeds een niet weg te denken agendapunt van heel wat beleidsverantwoordelijken. Het gebruik van geweld binnen het gezin neemt nog steeds toe. Het aantal meldingen bij de federale politie is van 21.318 in 2004 gestegen naar 22.598 in 2005. Ook wat de Vlaamse vluchthuizen en opvangcentra betreft, zien we dat het aantal vrouwen en kinderen blijft toenemen: van 1.787 naar 1.882.

Mijn bekommernis hierbij gaat vooral uit naar de kinderen die als gevolg van het huiselijk geweld samen met hun moeder mee vluchten en eveneens in vluchthuizen en opvangcentra terecht komen. Ze hebben vaak passief moeten toezien op het geweld tussen hun ouders. Uit onderzoek weten we dat het even erg is om slachtoffer te zijn van geweld als er getuige van te zijn. De negatieve effecten hiervan op het verdere leven van deze kinderen zijn dan ook niet weg te denken. Slechts één derde van deze kinderen ondervindt geen grote gevolgen in hun latere leven. Dit kan te wijten zijn aan een veerkrachtigere persoonlijkheid, maar ook de steun van een andere volwassene kan daarbij een grote rol spelen. Twee derde van de kinderen ondervindt wel gevolgen in hun verdere leven. Sommigen worden zelf slachtoffer van geweld, anderen worden later zelf dader.

In vluchthuizen en opvangcentra groeit het besef dat begeleiding van kinderen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld van essentieel belang is. Kinderen moeten in de eerste plaats weten dat zij zelf geen schuld hebben aan het gewelddadig gedrag van hun ouders. Vaak hopen ze door hun eigen gedrag dat van hun ouders te beïnvloeden. Sommigen gaan zich voorbeeldig gedragen, anderen vertonen agressief gedrag gewoon om de aandacht af te leiden. De begeleiding is aldus noodzakelijk om de kinderen te leren inzien dat zij er niet kunnen voor zorgen dat het geweld ophoudt.

In het kader van een proefproject dat plegers en slachtoffers van intrafamiliaal geweld begeleidt, is een boekje tot stand gekomen onder de benaming "boos als een draak", dat moet dienen als handleiding om kinderen tussen vier en tien die getuige waren van geweld tussen hun ouders te begeleiden. Toch moeten we vaststellen dat er nog steeds te weinig concreet materiaal voorhanden is om de hulpverleners een houvast te bieden bij de begeleiding van de slachtoffertjes.

Om tegemoet te komen aan deze noden hebben de Bodyshop en Steunpunt Algemeen Welzijnswerk Vlaanderen een campagne op touw gezet "Achter gesloten deuren: de invloed van huiselijk geweld op kinderen", waarvan de opbrengst zal gaan naar de begeleiding van kinderen in opvangcentra en vluchthuizen.

1. Welke subsidiemaatregelen zijn er door de overheid voorzien om de begeleiding van kinderen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, te garanderen?

2. Kan de minister een overzicht geven van het afdoende wetenschappelijk onderzoek waarover haar diensten beschikken inzake het bestaan van begeleidingsmogelijkheden van minderjarige kinderen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 232 van 6 september 2006

van **ELSE DE WACHTER**

Of het geweld binnen het gezin toeneemt, is niet erg duidelijk. De gegevens die u noemt, zijn afkomstig van registratiesystemen die recent verbeterd werden. De politie registreerde intrafamiliaal geweld vroeger niet als dusdanig, nu wel. Ook Tellus (het registratiesysteem van de vluchthuizen en de opvangcentra binnen de centra voor algemeen welzijnswerk) wordt beter gebruikt dan vroeger. Bovendien is het niet onwaarschijnlijk dat, in het verlengde van een aantal mediacampagnes, meer mensen dan vroeger klacht indienen bij de politie of hulp zoeken in een vluchthuis.

Er is lange tijd te weinig aandacht geweest voor de kinderen die getuige zijn van het geweld tussen hun ouders. Dat verandert nu. In de omzendbrief over de aanpak van het partnergeweld in de centra voor algemeen welzijnswerk, naar aanleiding van de versterking met 14 VTE, heb ik expliciet opgenomen dat de kinderen bijzondere aandacht moeten krijgen. Ik verwacht dat in de bij te sturen beleidsplannen van de CAW's expliciete initiatieven zullen opgenomen worden ten aanzien van de kinderen. De vluchthuizen en vrouwenopvangcentra investeren van oudsher actief in de begeleiding van de kinderen die samen met hun moeder opgevangen worden. Op lokaal vlak worden interessante initiatieven genomen om kinderen te helpen. Zo loopt dit najaar in de provincie Limburg, in samenwerking tussen de CAW's, het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling, de Dienst voor Pleegzorg Sophe, CGG/LITP, de opvoedingswinkel en met steun van serviceclubs en de provincie, het project "Let op de kleintjes", een psycho-educatief programma met creatieve activiteiten voor kinderen die slachtoffer/getuige zijn van huiselijk geweld.

Het verwondert mij dat er te weinig concreet materiaal voorhanden zou zijn om de hulpverleners een houvast te bieden bij de begeleiding van de kinderen die getuige waren van het partnergeweld tussen hun ouders. De Vlaamse overheid heeft de laatste jaren immers fors geïnvesteerd in de provinciale coördinatoren "kinderwerking slachtofferhulp" en in hun ondersteuning door het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. Eén van de taken van deze coördinatoren bestaat er net in de medewerkers van de diensten voor slachtofferhulp en andere relevante actoren zoals leerkrachten en politiefunctionarissen, te vormen in het begeleiden van kinderen die slachtoffer zijn van een traumatische ervaring. Eén van de resultaten van dit project betreft de publicatie van 'Kinderen helpen na een schokkende gebeurtenis. Praktische gids na een misdrijf of een plotseling overlijden'. De beschreven werkvormen zijn ook toepasbaar voor kinderen die slachtoffer of getuige zijn van intrafamiliaal geweld. Ook het boek 'Boos als een draak. Kinderen en partnergeweld' van Hilde Genetello waarnaar u verwijst, bevat concrete werkvormen die toegepast (kunnen) worden in het algemeen welzijnswerk.

Het Nederlands Instituut voor Zorg en Welzijn (NIZW) en de Nederlandse Raad voor Kinderbescherming publiceerden 'Kinderen als getuige van huiselijk geweld', een praktisch handboek en eveneens de naam van een praktische folder, en 'In de schaduw van het geweld', een praktisch naslagwerk voor zorgverleners die in contact komen met kinderen die getuige zijn van gezinsgeweld. Op <http://www.huiselijkgeweld.nl> vinden zorgverleners trouwens heel wat informatie die hen kan helpen om kinderen die getuige zijn van partnergeweld doeltreffend te begeleiden.

Op de specifieke deelvragen antwoord ik graag als volgt.

1. Alle reeds genoemde voorzieningen (het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, de vluchthuizen, de opvangcentra,...) worden volledig of grotendeels door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd.

De begeleiding van kinderen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, gebeurt ook door de vertrouwenscentra kindermishandeling, door de centra voor integrale gezinszorg, de centra voor geestelijke gezondheidszorg, door de verpleegkundigen van Kind en Gezin en door de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, door de bezoekeruimtes in de CAW's. Ook deze voorzieningen worden volledig of grotendeels door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd. De rol van de bijzondere jeugdzorg en de centra voor leerlingenbegeleiding mag in dit verband evenmin onvermeld blijven. In het kader van de integrale jeugdhulp kregen de netwerken rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp tot opdracht prioritair aandacht te besteden aan intrafamiliaal geweld en kindermishandeling. In dit verband wordt ook een screeningsinstrument ontwikkeld om kinderen op het spoor te komen die slachtoffer of getuige zijn van geweld/mishandeling. Vanuit meerdere sectoren worden er zowel op lokaal, provinciaal als Vlaams niveau initiatieven genomen om de samenwerking tussen politie, justitie en welzijn te versterken.

Recent werden specifieke subsidies verstrekt aan de CAW's (14 VTE) om de aanpak van het intrafamiliaal geweld te verbeteren. De bezoekeruimtes werden met 5 VTE versterkt. In de subsidieovereenkomst met het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk wordt expliciet aandacht besteed aan het ondersteunen van de initiatieven inzake intrafamiliaal geweld.

2. Deze vermelde diensten maken begeleidingskeuzes die gebaseerd zijn op wetenschappelijke evidentieliteratuur. De diensten proberen inderdaad die methodieken en benaderingswijzen te hanteren waarvan bewezen is dat ze effectief en efficiënt zijn. Ze worden daar overigens vaak toe verplicht door de regelgeving. De daartoe vereiste reviews, meta-analyses en praktische gidsen worden bijgehouden en verspreid door de steunstructuren.

Via het globaal plan jeugdzorg stimuleer ik ook het hanteren van methodieken die op basis van onderzoek hun efficiëntie bewezen hebben.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 234
van 8 september 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Druggebruik - HIV-cocktails

Blijkens een artikel in Het Parool slikken gezonde Nederlandse homo's massaal HIV-cocktails die normaal gezien alleen toegediend worden aan seropositieve mensen. Hierdoor krijgen ze een vals gevoel van veiligheid, omdat ze menen dat hun kansen op een besmetting met het virus zo aanzienlijk verkleinen wanneer ze onbeschermd seks hebben. Buiten het feit dat dergelijke cocktails niet beschermen tegen HIV-besmettingen, leidt een langdurig gebruik van dergelijke medicatie bovendien tot resistentie, met een aidsbesmetting tot gevolg.

1. Heeft de minister weet van analoge praktijken van het preventief gebruik van HIV-cocktails in Vlaanderen?
2. Zal zij de artsen aanmanen om dergelijke cocktails niet preventief voor te schrijven?
3. Welke andere acties onderneemt de minister om dergelijk preventief gebruik van HIV-cocktails te voorkomen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 234 van 8 september 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Graag wil ik eerst wat meer duiding geven over dit onderwerp vooraleer op uw vraag in te gaan. Sta mij toe te beginnen met een aantal correcties en nuanceringen. De medicijnen die genomen worden ter preventie van hiv-overdracht, zijn geen 'cocktail' op zich. Het zijn wel producten die soms deel uitmaken van zo'n cocktail of combinatietherapie. Een volledige cocktail wordt enkel gegeven als PEP (post-exposure prophylaxis), wanneer er bijvoorbeeld een prikaccident of snijaccident bij medische hulpverleners heeft plaatsgevonden. Verder lijkt het gebruik van het woord 'massaal' nogal overdreven en niet gebaseerd op nauwkeurig onderzoek, zelfs binnen de Nederlandse context. Het lijkt me dus een foute berichtgeving om te stellen dat 'homo's massaal zulke cocktails slikken'. In Toronto (Wereld Aids Congres, 2006) werden cijfers gepubliceerd van een studie onder homomannen in San Francisco, waaruit bleek dat slechts 19% PrEP (pre-exposure prophylaxis) kende als preventiemethode. Geen enkele respondent gebruikte echter zelf PrEP (Wheeler, 2006).

Wanneer men spreekt over het preventief nemen van hiv-medicatie (vóór blootstelling aan een besmetting), gaat het dus niet over cocktails zoals ze gekend zijn in de hiv-aanpak, wel over specifieke producten. Tenofovir (een nucleotide reverse transcriptase remmer), één van de medicijnen die soms onderdeel zijn van een hiv-cocktail, is zo'n product dat in verscheidene trials getest wordt op werking als profylactisch medicijn voor hiv-infectie.

Gebruik van zulke 'profylactische medicatie' is gekend onder de noemer PrEP (pre-exposure prophylaxis), als tegenhanger van de post-exposure prophylaxis, wat medicatie is die gegeven wordt ná blootstelling aan een risico. Momenteel lopen er enkele grotere studies, waarvan de meeste nog niet voltooid zijn. Het is dus nog wachten op resultaten om conclusies te kunnen trekken over de werkelijke efficiëntie van het gebruik van deze medicatie als PrEP. Gezien de complexiteit van preventie, maar ook het zoeken naar doeltreffende methodes om hiv-infecties te doen dalen, is het zinvol om dit onderzoek op te volgen.

Het preventieve gebruik van medicatie om een bepaalde infectie tegen te gaan is verre van nieuw. Het is dus ook niet zo vreemd dat dit ook binnen de context van hiv naar voor komt. We kennen allemaal het gebruik van medicijnen voor vertrek naar het buitenland om malaria te voorkomen. In de context van hiv zien we het gebruik ook bij preventie van moeder-op-kind overdracht van hiv. De moeder wordt dan behandeld met medicatie, zodat het kind meer kans heeft om gezond op de wereld te komen; achteraf krijgt ook het kind medicatie om infectie te voorkomen.

Men ziet wereldwijd dat hiv-infecties blijven stijgen. Ook in de westerse wereld neemt men deze trend waar. Dankzij medicatie daalde het aantal aidsgevallen, maar blijft het aantal hiv-infecties stijgen. Ook binnen de groep van Belgische MSM (mannen die seks hebben met mannen) zien we deze tendens. Primaire preventie (informereren en sensibiliseren over veilig vrijen) blijft de noodzakelijke basis voor effectieve preventie in deze groep. Een kleine groep MSM blijkt echter een groot risico te lopen op hiv- en soa-infecties door frequent seksueel risicogedrag. Verschillende redenen spelen hierin een rol (lage zelfwaarde, condoomschroom, ingebeelde veiligheid van een vaste relatie, serostatus al dan niet gekend, condoommoeheid, vervaagde veilig vrijennorm etc.). Deze groep heeft een diepgaandere vorm van preventie nodig waarin verschillende sectoren, zoals preventie en zorg, de krachten dienen te bundelen. Hoe ik als minister deze groep speciaal benader, heb ik u al uitgelegd in uw SV 335.

De **zoektocht naar andere preventiemiddelen** vormt hierin een deel van het verhaal en staat reeds lange tijd op de agenda van onderzoekers vb. zo ook de zoektocht naar *microbiciden*, die vrouwen de kans moeten bieden zichzelf te beschermen in situaties waar zij moeilijk over condooms kunnen onderhandelen.

Hoewel het gebruik van tenofovir als PrEP (of de combinatie ervan) al langer gerapporteerd wordt binnen de media als zijnde een nieuw fenomeen binnen het homomilieue, lijken studies (o.a. in San Francisco, waar de grootste homogemeenschap leeft) dit tegen te spreken. Het lijkt voorlopig toch eerder een **relatief beperkt fenomeen**. Zoals gezegd zijn er nog weinig wetenschappelijke gegevens die zowel de efficiëntie als de veiligheid aantonen, wat natuurlijk bepaalde individuen niet tegenhoudt om hier zelf mee te experimenteren. Uit hetzelfde onderzoek blijkt echter wel dat er een hoge intentie tot gebruik bestaat indien effectiviteit aangetoond zou zijn. Een correcte rapportage in de media is dan ook cruciaal.

Concrete bewijzen dat Prep werkt, blijven alsnog uit. Studies ('*trials*') zijn nog niet afgelopen. Bovendien heeft onderzoek naar gebruik van PrEP ondermeer te kampen met enkele (**ethische**) **problemen**. Je hebt een groep personen nodig die PrEP gaat gebruiken, maar natuurlijk kan je hen niet aansporen om onveilig te vrijen. Ze krijgen dus allen counseling over veilig vrijen, maar ook de medicatie. Als onderzoeker moet je – om conclusies te kunnen trekken – dus een grote groep mensen hebben die toch onbeschermd seksueel contact heeft, om conclusies te kunnen trekken. Je hebt dus veel mensen nodig, veel falen qua veilig vrijen en een goede respons qua nieuwe infecties. Uitkomsten worden pas verwacht op langere termijn.

Er bestaat ook angst bij onderzoekers of het gebruik van PrEP de 'veilig vrijen' boodschap teniet zal doen. Wellicht is de angst niet volledig onterecht. Toch blijft het een feit dat een bepaalde groep zijn/haar gedrag niet of moeilijk aanpast, ondanks uitgebreide campagnes en informatie. Het is dan ook belangrijk om onderzoek naar **innovatieve preventietechnologieën**, zoals ook naar microbiciden en een hiv-vaccin, blijvend te exploreren. Zolang er geen effectieve alternatieven zijn voor de algemene veilig vrijen regel (namelijk consistent condoomgebruik), is er geen reden om Prep of andere middelen te promoten. Indien er wel bewijs van effectiviteit zou optreden, dient het inzetten van het middel als 'harm reduction strategie' (de gevolgen van een bepaald schadelijk gedrag beperken) onderzocht te worden voor uiterst kwetsbare groepen. Op geen enkel moment kan het de basisregel vervangen.

In tegenstelling tot wat u suggereert, heeft '**resistentie**' niet meer aidsbesmettingen tot gevolg, maar hypothekeert dit wel een eventuele behandeling achteraf.

Zolang er geen wetenschappelijke studies zijn die aantonen dat gebruik van PrEP efficiënt is, de hiv-overdracht reduceert en dat promotie ervan voordelen biedt om hiv-infecties te doen dalen, **kan er geen promotie hiervoor gebeuren**. Trials dienen bovendien de nodige vergelijkbaarheid en toepasbaarheid toe te laten naar een Europese, dan wel Vlaamse context.

Er is een vraag gesteld vanuit het buitenland (Nederland) om te kijken of er interesse zou bestaan in België om deel te nemen aan een wetenschappelijke trial bij Mannen die Seks hebben met Mannen (MSM). Bij de ARC's (aidsreferentiecentra) loopt er alleszins momenteel geen studie.

Los van individuele gevallen (die moeilijk te controleren zijn), is er geen reden om te veronderstellen dat er in België een vaak voorkomend gebruik zou zijn. Dat is gezien de wijze van voorschrijven en terugbetaling van hiv-medicatie ook niet mogelijk.

2. 'Cocktails' worden sowieso niet preventief voorgeschreven. De risico's zouden te groot zijn omwille van de nevenwerkingen van de medicijnen en van resistentie op individueel en populatieniveau. Ook gebruik van PrEP in de strikte zin wordt niet voorgeschreven. Er is momenteel nog geen wetenschappelijk bewijs dat gebruik hiervan ondersteunt. De huidige cocktails in de behandeling van hiv worden voorgeschreven door artsen die zeer goed op de hoogte zijn van hiv. Zij kennen ook heel goed de nevenwerkingen van de medicatie en beseffen

zeer goed dat er geen wetenschappelijke ondersteuning is voor gebruik van PrEP. Personen die dus niet omwille van hiv behandeld worden met antiretrovirale medicatie, kunnen dus niet aan medicatie komen.

Toonaangevende instanties zoals de Wereld Gezondheidsorganisatie voorziet geen voorschriften of richtlijnen in het gebruik van PrEP.

De medicijnen zijn duur om zelf aan te kopen en zonder voorschrift is dit in ieder geval niet mogelijk, dus de kans dat mensen dit 'massaal' gaan aankopen, lijkt zeer gering.

Indien het zou gaan om gecontroleerde studies (zoals de geplande studie waarnaar hierboven wordt gerefereerd), zou de boodschap worden gegeven om toch veilig te vrijen. Er worden dan ook geen cocktails gegeven, maar wel de hierboven vermelde producten. Zulke studie gebeurt natuurlijk onder sterke controle en met de nodige begeleiding en heeft zeker niet tot doel mensen tot onveilig gedrag aan te zetten.

Gezien de strenge richtlijnen omtrent voorschrijven van hiv-medicatie en de grote expertise en verantwoordelijkheid bij de artsen in België die dit doen, lijken extra maatregelen mij niet nodig én behoren ze niet tot mijn bevoegdheid. Het kan wel nuttig zijn om mensen te informeren om mogelijke mythes te ontkrachten.

3. Gezien het voorgaande, plan ik geen acties om het preventief gebruik van hiv-cocktails te voorkomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 235
van 8 september 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Druggebruik - Viagra

Uit Amerikaans onderzoek is gebleken dat bijna één op zes homoseksuelen Viagra gebruikt als vrijetijdsdrug.

Het meest onrustwekkende is dat het gebruik van Viagra geregeld gebeurt door homo's die ook cocaïne en XTC consumeren. Dit leidt tot gezondheidsrisico's, aangezien het gebruik van Viagra de betrokkenen in een roes kan brengen, waardoor ze zich sneller overgeven aan onveilige seks en bijgevolg meer risico lopen op een HIV-besmetting of soa. Nogal wat Amerikaanse gays blijken gratis Viagrastalen via het internet te bestellen. Illegaal dus, want Viagra is enkel op doktersvoorschrift verkrijgbaar.

1. Beschikt het departement Volksgezondheid over indicaties waaruit blijkt dat er problemen zijn met homoseksuelen die Viagra als vrijetijdsdrug gebruiken?

Zo neen, wordt er onderzocht of dit probleem zich voordoet?

2. Wordt het internet door de bevoegde diensten van Volksgezondheid in de gaten gehouden om het illegaal aanbieden van Viagrastalen te detecteren?

Zo ja, werden er reeds inbreuken vastgesteld en welke preventieve acties werden ondernomen om hieraan paal en perk te stellen?

Zo neen, zal dat in de toekomst gebeuren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 8 september 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Over het gebruik van Viagra (en andere erectiebevorderende middelen zoals Cialis) heb ik geen cijfers. Wel zijn er de verkoopcijfers, maar die bevatten geen internetverkoop en het is niet omdat het gekocht wordt, dat het medicijn ook wordt gebruikt. De bewering dat 1 op 6 Amerikaanse homomannen Viagra gebruikt lijkt mij dan ook moeilijk te controleren. Daarenboven wordt in die verhouding niet bij vermeld in hoeverre het gebruik bij homomannen verschilt van het gebruik bij de algemene mannelijke bevolking.

Het klopt niet dat Viagra een roes veroorzaakt die leidt tot onveilige seks, zoals in uw vraag wordt gesuggereerd. Viagra veroorzaakt helemaal geen roes. En er is geen bewijs dat het medicijn tot meer onveilig vrijgedrag zou leiden. Integendeel zelfs, volgens sommige medische experts zou Viagra net tot méér veilig vrijgedrag leiden. Met Viagra moeten de seksuele activiteiten gepland worden, dus zijn de mannen beter voorbereid en denken er vaker op voorhand aan om ook een condoom bij de hand te hebben.

Bovendien laten sommige mannen condooms achterwege omdat ze vrezen hun erectie te verliezen wanneer ze een condoom opzetten. Bij Viagra bestaat dat risico niet, waardoor ook deze twijfelaars een condoom gebruiken.

Sommige homomannen combineren Viagra met andere middelen. Soms gaat het hierbij om gevaarlijke combinaties. Poppers in combinatie met Viagra kan leiden tot een acute, levensbedreigende bloeddrukverlaging. XTC en Viagra hebben dan weer een tegengestelde werking. XTC kan ervoor zorgen dat een man tijdelijk impotent wordt en dus is de combinatie met Viagra populair, maar ook gevaarlijk. XTC verhoogt immers het hartritme, terwijl Viagra het net verlaagt, met hartklachten als mogelijk gevolg.

Hoewel het informeren over drugs niet tot de taak van VZW Sensoa behoort, wijzen zij in sommige publicaties toch op risico's bij seksgerelateerd druggebruik. Zo kwam de risicocombinatie poppers-Viagra aan bod in de eerste editie van de homopreventieglossy Bend en staat er een stuk over drugs op www.mannenseks.be. Bovendien plant Sensoa dit najaar nog enkele activiteiten. Zij gaan in het kinky gay uitgaansmilieu de Nederlandse site www.partyandplay.nl promoten. Dit is een site voor homomannen die drugs en/of alcohol gebruiken in combinatie met seks. De site is een initiatief van Schorer. Verder organiseren ze samen met de VAD een bijscholing voor de uitbaters van gay kinky clubs om hen op de hoogte te stellen van de gevaren.

2. Tenslotte wat uw bezorgdheid over de illegale verkoop van Viagra op het internet betreft: ondanks de massale hoeveel spam die hierover circuleert, is de verkoop van Viagra via het internet in België wellicht beperkt. Viagra is immers zeer gemakkelijk verkrijgbaar via de huisarts. Het is niet mijn bevoegdheid om het internet te bewaken om het illegaal aanbieden van Viagrastalen te verhinderen. De federale overheid is bevoegd voor het geneesmiddelenbeleid. Ik plan hierover dan ook geen acties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 237
van 11 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Uitgeprocedeerde asielzoekers - OCMW-steun voor huisvesting

De meeste socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) en sociale verhuurkantoren (SVK) hebben huurders die van het bevoegde OCMW steun ontvangen voor het betalen van de sociale huishuur. Onder hen vaak asielzoekers.

Wanneer asielzoekers een sociale woning huren bij een SHM of SVK, neemt het OCMW de huishuur bij wijze van steunverlening volledig ten laste. Als na verloop van tijd de asielaanvraag wordt afgewezen en het gezin het land moet verlaten, stopt het OCMW met onmiddellijke ingang de steunverlening en dus ook de betaling van de huishuur.

De onvermogende asielzoeker kan de huishuur niet betalen. De SHM of het SVK moet voor de stopzetting van de huurovereenkomst en/of de uitdrijving van de huurder de toepasselijke huurreglementering respecteren. In de praktijk leidt dit tot een situatie waarbij de kosten en lasten voor het huren van de sociale woning ten laste komen van de SHM of het SVK. Een van de redenen waarom de huurachterstallen bij de SHM's en SVK's zich opstapelen.

Het stopzetten van de steunverlening in de beschouwde situaties wordt door de OCMW's gemotiveerd door de stelling dat een OCMW geen steun voor huisvesting, in casu het ten laste nemen van de huishuur, mag of kan verlenen aan een "uitgeprocedeerde" asielzoeker.

1. Is het correct dat een OCMW geen steun voor huisvesting, in casu het ten laste nemen van de huishuur, mag of kan verlenen aan een "uitgeprocedeerde" asielzoeker voor de periode tot deze de woning definitief heeft verlaten?
2. Zo ja, welke oplossing wordt geboden voor SHM's en SVK's die met dergelijke situaties te maken krijgen?
3. Welke instantie kan, mag of moet zorgen voor de huisvesting van een "uitgeprocedeerde" asielzoeker in afwachting van diens effectieve uitwijzing?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 237) en Keulen (nr. 200).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 11 september 2006

van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Marino Keulen, Vlaams minister, bevoegd voor Wonen en Inburgering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 238
van 13 september 2006
van **HILDE CREVITS**

Diensten voor opvanggezinnen - Sanctie bij overbezetting

Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen bepaalt dat de erkenningsbeslissing het maximum aantal plaatsingsdagen vastlegt waarvoor een dienst erkend en/of gesubsidieerd kan worden.

Het gemiddeld aantal voltijds opgevangen kinderen mag nooit meer dan vier per opvanggezin en per kwartaal bedragen (eigen kinderen die nog niet naar de kleuterschool gaan meegerekend). Het aantal gelijktijdig aanwezige kinderen kan niet meer zijn dan acht (eigen kinderen die nog niet naar de lagere school gaan meegerekend).

Deze bepalingen inzake de maximumbezetting werden ondergebracht bij de “algemene” erkenningsnormen voor de diensten voor opvanggezinnen.

1. Welke is de (mogelijke) sanctionering van een dienst voor opvanggezinnen wanneer deze met zijn opvanggezinnen in overbezetting is gegaan, wetende dat de bepalingen inzake overbezetting op het niveau van de erkenningsnormen werden geformuleerd?
2. Hoe en waar leidt de minister deze sanctionering (ondubbelzinnig) af uit de regelgeving?
3. Wat is in concreto het effect op de subsidiëring van een dienst voor opvanggezinnen wanneer hij in overbezetting gaat/ging?
4. Welke mechanismen bestaan er om in de toekomst te vermijden dat in overcapaciteit gegaan wordt?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 13 september 2006

van **HILDE CREVITS**

Inleidend geven we de vraagsteller graag een verduidelijking rond het verschil tussen in overbezetting gaan en het overschrijden van het maximum aantal plaatsingsdagen.

Een maximum aantal plaatsingsdagen wordt berekend op basis van het aantal onthaalouders dat een dienst men moet hebben volgens de erkende capaciteit maal 230 dagen maal vier kinderen.

Een overbezetting betekent dat er onthaalouders zijn die gemiddeld per kwartaal meer dan 4 kinderen opvangen.

Een dienst die het maximum aantal plaatsingsdagen overschrijdt gaat niet in overbezetting, zolang hij bewaakt dat de onthaalouders niet meer dan 4 kinderen gemiddeld per kwartaal opvangen. Een dienst kan het maximum aantal plaatsingsdagen overschrijden door meer onthaalouders te hebben dan het strikte minimum volgens de erkenning, die allemaal veel kinderen opvangen, maar niet meer dan gemiddeld vier per kwartaal.

1. Indien een dienst voor opvanggezinnen met zijn opvanggezinnen in overbezetting gaat, -dit wil zeggen: meer dan wettelijk mogelijk opvangdagen presteren op het niveau van een individuele onthaalouder-, voldoet de dienst niet aan één van de algemene erkenningvoorwaarden.

Kind en Gezin kan in dat geval beslissen om de procedure tot intrekking van de erkenning op te starten of geen verlenging van erkenning toe te kennen. Bij een overbezetting kan de kwaliteit van de opvang onvoldoende gegarandeerd worden. Indien de overschrijding echter dergelijke vorm aanneemt dat de veiligheid en de gezondheid van de kinderen niet langer voldoende gegarandeerd is, kan Kind en Gezin de erkenning, mits het volgen van de wettelijke procedure, ook onmiddellijk intrekken.

Indirect wordt de dienst voor opvanggezinnen ook gesanctioneerd doordat er in de wetgeving een plafond op dienstniveau is voorzien wat betreft de subsidie voor het vergoeden van de opvangkosten aan de opvanggezinnen. Het in dit verband maximum aantal subsidiabele plaatsingsdagen is gelijk aan het aantal gezinnen, vastgelegd in de erkenningbeslissing, vermenigvuldigd met negenhonderdtwintig dagen (230 dagen maal vier kinderen).

2. De mogelijkheid om een verlenging van de erkenning te weigeren, indien een dienst niet (langer) voldoet aan de algemene en bijzondere erkenningvoorwaarden is voorzien in art. 17 van het ministerieel besluit van 12 juni 2001 houdende vaststelling van de procedure tot het verlenen, het verlengen, het weigeren of het intrekken van een principieel akkoord, een erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen (B.S. 27 juni 2001). De mogelijkheid om de erkenning al dan niet onmiddellijk in te trekken is voorzien in artikel 18 en artikel 19 van hetzelfde besluit. Het maximum aantal subsidiabele plaatsingsdagen voor de opvanggezinnen, staat vermeld in art. 21 §2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen (B.S. 19 april 2001).
3. Wanneer een dienst in overbezetting gaat en de hoger vermelde bepaling van het Besluit van de Vlaamse Regering wordt toegepast, is het gevolg dat de opvangkosten verbonden aan de plaatsingsdagen gepresteerd boven het wettelijke plafond, niet worden gesubsidieerd en de dienst

bijgevolg uit eigen middelen aan de onthaalouders de vergoedingen zal moeten betalen.

4. De dienst voor opvanggezinnen kent zijn erkende capaciteit. Door de verwerking van de maandelijkse prestaties van de aangesloten onthaalouders, met het oog op het vergoeden van de opvangkosten, heeft de dienst altijd een actueel beeld om indien nodig maatregelen te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 239
van 13 september 2006
van VERA JANS

Uitbreidingsbeleid socialprofitsector - Sociale Maribelmiddelen

In het luik “uitbreidingsbeleid” voorziet het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social Profit (2006-2011) (VIA-III) een bedrag van 53,6 miljoen euro in 2011 (i.e. de enveloppe op koersbedrag) voor de uitbreiding in de welzijns- en gezondheidszorg (dit laatste voor de centra voor geestelijke gezondheidszorg).

Volgens VIA-III gaat dit gepaard met de aanwerving van 1.222 voltijdse equivalenten. De inspanning van 84.65 miljoen euro voor het globale uitbreidingsbeleid moet volgens VIA-III voor een bedrag van 2.200.000 euro gefinancierd worden door bijkomende middelen uit Sociale Maribel, proportioneel te verdelen over alle betrokken sectoren. Uit de toepassing van deze proportionele verdeling (53,6 tegenover 84,65 = 63,62 %) kan worden afgeleid dat de (graduele) aanwerving van 1.222 voltijdse equivalenten tegen 2011 gefinancierd zou moeten worden met 1.393.040 euro. VIA-III heeft als reden hiervoor “de jobcreatie voorzien in dit akkoord” en de “verdere groei van de tewerkstelling in de betrokken sectoren”. VIA-III stelt dat “(...) de ondertekenaars (...) met het oog daarop besprekingen (zullen) voeren met de federale overheid. De ondertekenaars zullen in de toekomst jaarlijks een overleg organiseren over de groei en de aanwending van de middelen van de Sociale Maribel, en over de afstemming daarvan op het uitbreidingsbeleid van de Vlaamse Regering”.

De sociale partners gaan in VIA-III akkoord om de koopkrachtvoordelen vervat in het akkoord, ook toe te kennen aan de werknemers betaald uit de Sociale Maribelmiddelen. De Vlaamse Regering stelt daarvoor een som van 4.700.000 euro (koersbedrag van 2010) ter beschikking.

1. In welke mate is het procédé om het uitbreidingsbeleid van de Vlaamse overheid inzake welzijns- en gezondheidszorg mee te laten financieren vanuit Sociale Maribelfondsen nieuw of uniek?
2. Werden reeds, zoals in VIA-III voorzien, besprekingen gevoerd met de federale overheid over de inzet van bijkomende middelen uit de Sociale Maribel en in welke mate kan de federale overheid hierop wegens?

Tot welke resultaten leidden deze besprekingen?

Werden ook resultaten geboekt over de groei en aanwending van de middelen van de Sociale Maribel, en over de afstemming daarvan op het uitbreidingsbeleid van de Vlaamse overheid in het algemeen?

3. Welke middelen voor het uitbreidingsbeleid van het in 2011 voorziene koersbedrag van 53.6 miljoen euro werden reeds ingezet in 2006?

Hoeveel van deze middelen wordt momenteel betoelaagd van Sociale Maribelfondsen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 13 september 2006

van **VERA JANS**

---

1. In het Vlaams Akkoord voor de Non Profit/Social Profit van 6 juni 2005 is voorzien dat een deel van het uitbreidingsbeleid gefinancierd zal worden met middelen uit de Sociale Maribel. Deze techniek is voor de eerste keer toegepast in dit Vlaams akkoord voor de Non Profit/Social Profit sector.
2. De besprekingen met de federale overheid worden gevoerd door collega Frank Vandenbroucke. De budgetten van de Sociale Maribel zijn federale middelen; de aanwending ervan gebeurt via fondsen waarin de sociale partners zijn vertegenwoordigd.
3. De engagementen voor 2006 worden allemaal omgezet in regelgeving. Al deze middelen komen uit het budget dat de Vlaamse Regering ter beschikking stelt. Voor het uitbreidingsbeleid 2006 zetten we 9,1 miljoen Euro in. In 2011 zal dit opgelopen zijn tot 84,6 miljoen Euro.

Bij de invulling van het uitbreidingsbeleid 2006 is rekening gehouden met bijkomende middelen uit de Sociale Maribel die ingezet worden in de gezinszorg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 240
van 13 september 2006
van VERA JANS

Socialprofitsector - Draagkracht jonge werknemers

In het kader van het bereikte Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social Profit 2006-2011 werd van overheidswege een belangrijke inspanning geleverd voor koopkrachtverhoging van het personeel in de social profit. Zowel overheid als samenleving hebben er belang bij om een job in de zorg aantrekkelijk te maken en te houden. Dit impliceert vormen van solidariteit op diverse niveau's.

Via de fiscaliteit en de sociale zekerheid dragen de belasting- en bijdrageplichtigen bij tot de financiering van een omvangrijk stelsel van sociale bescherming dat voorziet 'in natura'-verstrekkingen door privaatrechtelijke en publiekrechtelijke welzijnsvoorzieningen.

De vergrijzing maakt deze anonieme solidariteit ook substantieel zichtbaar als een anonieme, financiële solidariteit tussen jongere en oudere generaties. De intergenerationele solidariteit die de welzijns- en gezondheidszorg voor ouderen in de Vlaamse gemeenschap schraagt, is evenwel in belangrijke mate ook een solidariteit tussen jongere personeelsleden en vaak hoogbejaarde mensen. Dit aspect mag beleidsmatig niet uit het oog worden verloren.

1. Werde reeds een evaluatie gemaakt van de arbeidsduurvermindering voor oudere werknemers in de social profit, in het bijzonder wat betreft de taakbelasting naar jongere werknemers toe?

Zo ja, wat zijn de resultaten van deze evaluatie?

Indien de minister niet over een dergelijke evaluatie beschikt, welke zijn de effecten voor jonge werknemers die de minister hic et nunc kan inschatten?

2. Hoe wordt concreet beleidsmatig ingegaan op de emotionele last die kan wegen op jonge werknemers in de zorg (bv. naar aanleiding van een sterfgeval)?
3. Heeft de minister een zicht op de instroom EN uitstroom van jonge werknemers in de social profit?

Zo ja, kan de minister de evolutie van het jongste decennium illustreren?

Welke verklaringen kan de minister geven voor deze evolutie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 13 september 2006

van **VERA JANS**

---

1. Het Vlaams Akkoord voor de Non Profit/Social Profit van 6 juni 2005 maakt middelen vrij voor *werkdrukvermindering*. Het Akkoord bepaalt dat de werknemers- en werkgeversorganisaties hierover een protocol afsluiten. De verdeling van de middelen over de verschillende sectoren gebeurt door de werkgeversorganisaties.

Het is aan de sociale partners om in de besprekingen binnen paritaire comités afspraken te maken over de invulling van de werkdrukvermindering. De Vlaamse Regering heeft zich enkel geëngageerd om middelen voor kwaliteitsondersteunende maatregelen uit te bouwen.

2. Alle werknemers binnen de Non Profit/Social Profit sector moeten de nodige begeleiding krijgen ter ondersteuning van de emotionele lasten voor de uitoefening van hun beroep. Daarom had de Vlaamse Regering in het Vlaams Akkoord voor de Non Profit/Social Profit aandacht voor kwaliteitsondersteunende maatregelen. Een deel wordt ingezet naar managementondersteuning, een deel voor werkdrukvermindering. Zoals in punt 1 besproken is de inzet van de middelen onderhandelingsmaterie tussen werkgevers en werknemers.
3. Een algemeen beeld voor heel de Non Profit/Social Profit sector van de instroom en uitstroom van jonge werknemers is niet gekend.
Het is een goede suggestie om dit op te nemen als onderzoeksthema voor het op te starten Steunpunt beleidsrelevant onderzoek Welzijn, Gezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 241
van 13 september 2006
van VERA JANS

Welzijnsvoorzieningen - Niet-doelgroepgebruikers

Bepaalde categoriale welzijnsrechtelijke regelgeving laat soms afwijkingen toe op de personele toegankelijkheid van welzijnsvoorzieningen. Soms bewaart de regelgeving hierover het stilzwijgen. In beide gevallen rijst de vraag of de “vermenging” van de doelgroepgebruikers met één of meer niet-doelgroepgebruikers van een welzijnsvoorziening (bv. een niet-bejaarde persoon met een handicap in een rusthuis) kwaliteitsvol kan worden genoemd.

1. Artikel 2, 2° van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden gecoördineerd op 18 december 1991, definieert bejaarden als personen van 60 jaar of ouder. Een rusthuis is volgens deze decreten “één of meer gebouwen die functioneel een inrichting voor collectief verblijf vormen, waar, onder welke benaming ook, aan bejaarden die er op duurzame wijze verblijven, huisvesting wordt gegeven alsmede geheel of gedeeltelijk, de gebeurlijke gezins- en huishoudelijke verzorging”.

Uit deze regelgeving kan m.i. niet ondubbelzinnig worden afgeleid dat het principieel verboden is om ook niet-bejaarden op te nemen in een rusthuis (voor bejaarden). De decreetgever maakte immers geen gebruik van het woord “enkel” in samenhang met “bejaarden” (dus niet: “enkel aan bejaarden die...”). Toch bepalen de zogenaamde “norminterpretaties” dat “het verblijf van niet-bejaarde personen enkel aanvaard kan worden mits een schriftelijke afwijking van de leeftijdsgrens werd verleend door het team Ouderenvoorzieningen”.

- a) Acht de minister deze norminterpretatie wetsconform?
- b) In welke mate bleek uit inspecties dat rusthuizen zich al dan niet aan deze norminterpretatie (aanvraag afwijking + aanvaarding van de afwijking door de administratie) houden?
- c) Hoeveel schriftelijke afwijkingen werden in de jaren 1999 t.e.m. 2005 én in het lopende jaar aangevraagd?

In hoeveel gevallen werd de gevraagde afwijking afgewezen?

Welke zijn de meest voorkomende redenen om de aanvraag af te wijzen?

- d) Hoeveel niet-bejaarde personen verblijven volgens de meest recente informatie in een rusthuis?
- e) Hoeveel niet-bejaarde personen met een handicap die ingeschreven zijn bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap verblijven in een rusthuis?
- f) Welke rusthuizen vroegen deze afwijking aan?

- g) Wat zijn de motieven om een dergelijke afwijking aan te vragen en wat is het profiel van de mensen waarvoor de afwijking werd aangevraagd (numeriek ingedeeld)?
  - h) Voorzien de toegekende afwijkingen in een bepaalde verblijfsduur van de niet-bejaarde persoon voor wie de afwijking werd aangevraagd?
2. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 houdende maatregelen om tegemoet te komen aan de noodzaak tot leniging van dringende behoeften van personen met een handicap belast het Fonds (nu Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) ermee “met de middelen die daarvoor op zijn begroting zijn uitgetrokken, dringende en voorlopige maatregelen te nemen om de centrale wachtlijst te reduceren. Op die manier wordt tegemoet gekomen aan de dringende behoefte van de personen met een handicap, in afwachting van de verlening van reguliere bijstand, die is vastgesteld in het decreet van 27 juni 1990 houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap”.

Ter uitvoering van die opdracht moet het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap een convenant afsluiten met “erkende voorzieningen”, waarin op maat gesneden bijstand aan de gerechtigde personen met een handicap verleend wordt.

- a) Blijkt uit de toepassing van het besluit dat “erkende voorzieningen” ook slaat op voorzieningen die erkend zijn krachtens een reglementering die geen betrekking heeft op de gehandicaptenzorg?
  - b) Met welke voorzieningen werd reeds een convenant afgesloten en voor hoeveel personen met een handicap was of is dit het geval?

Welke van deze voorzieningen zijn niet erkend door het Vlaams Agentschap, maar wel krachtens een andere reglementering?
  - c) Hoeveel gerechtigde personen met een handicap vallen momenteel nog onder een convenant-regime? Om welke voorzieningen gaat het?
  - d) Wat zijn in het kader van het convenant-regime de meest gestelde voorwaarden en modaliteiten van de tenlasteneming van de verleende bijstand door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap?
  - e) In hoeveel gevallen werden de “voorlopige maatregelen” die maximaal drie jaar van toepassing kunnen zijn op een persoon met een handicap, verlengd overeenkomstig deze reglementering?
  - f) In hoeveel gevallen leidde het convenant-regime, sinds de invoering ervan (1 januari 2002), tot een definitieve vorm van ondersteuning?
3. Hoeveel personen die ingeschreven zijn bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (al dan niet met een toewijzing voor semi-residentiële of residentiële bepaalde zorg) doen momenteel een beroep op een semi-residentiële of residentiële welzijns- of gezondheidsvoorziening die niet erkend is door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap?
4. Ziet de minister juridische/materieel-wettelijke bezwaren in de ondersteuning van personen die niet of nog niet ingeschreven zijn bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, maar wel een beroep doen of wensen te doen op een voorziening die erkend is door het Vlaams Agentschap (eventueel door betaling van de volledige zorgkost)?

Stoote men vanuit het toezicht reeds op gevallen waarin een door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap erkende voorziening instaat voor personen die zich buiten de reglementering om laten ondersteunen door deze voorziening?

Welk gevolg werd hieraan gegeven?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 13 september 2006

van **VERA JANS**

---

1. a) Een onderzoek met betrekking tot de bedoelde en andere norminterpretaties is lopende.
  - b) De rusthuizen houden zich in het algemeen aan deze norminterpretatie.
  - c) De administratie houdt geen globaal overzicht bij van de aanvragen die ingediend en toegestaan worden. De aanvragen worden wel per voorziening genoteerd. Het komt maar zelden voor dat een aanvraag moet geweigerd worden.
De aanvraag wordt afgewezen wanneer geen sociaal verslag kan voorgelegd worden waaruit blijkt dat met de hulpvrager de verschillende mogelijkheden van hulpverlening zijn onderzocht en besproken en dat de opname in het bepaalde rusthuis de meest aangewezen dienstverlening is (toepassing van norm 1.1. vervat in de bijlage B van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985). Het aantal personen onder de 60 jaar dient strikt beperkt te blijven en mag het opnamebeleid betreffende de voorziene doelgroep én de levensomstandigheden ervan niet bezwaren.
  - d) In de rusthuizen verblijven een beperkt aantal personen die jonger zijn dan 60 jaar, de bovengrens van 10% van het totaal aantal woongelegenheden per voorziening wordt niet overschreden.
  - e) *Dit gegeven wordt niet bevraagd bij het onderzoek van de aanvragen tot afwijking van de leeftijdsgrens.* In 2001 werd door de studiecél van het VAPH een bevraging georganiseerd bij de rustoorden. (www.vlafo.be/Studie & Onderzoek/"Personen met een Handicap in rusthuizen en RVT's")
Uit de gegeven antwoorden konden volgende conclusies worden getrokken:
    - Het totaal aantal bewoners van rusthuizen en RVT's jonger dan 65 jaar wordt geraamd op 1.350 personen.
    - Het potentieel aantal personen met een VAPH inschrijving wordt geraamd tussen de 900 en 1.000 personen.
    - Als we ons beperken tot de personen jonger dan 60 jaar, dan ramen we het aantal potentiële VAPH begunstigden op 500 à 600 personen.
  - f) Er bestaat geen algemeen overzicht van de rusthuizen die deze afwijking van het opnamebeleid aanvroegen.
  - g) Dikwijls wordt er op gewezen dat de problematiek van de op te nemen persoon aansluit bij de specificiteit van het rusthuis. Soms wordt gevraagd om de gehandicapte zoon of dochter die tot dusver in de thuissituatie verzorgd werd mee op te nemen met de verzorgende persoon.
  - h) De toegekende afwijkingen bepalen slechts uitzonderlijk een bepaalde verblijfsduur.
2. a) Het VAPH sluit enkel convenanten af met door het VAPH erkende voorzieningen; deze richten zich enkel naar personen met een handicap.
  - b) In totaal hebben reeds 28 voorzieningen overbruggingszorg aangeboden. Het gaat hierbij over

4 diensten zelfstandig wonen
1 dagcentrum
1 tehuis werkenden
1 observatiecentra
22 tehuizen niet werkenden (nursing- en bezigheidsstelsel

2002-2003	65 personen via 15 voorzieningen.
2004	76 personen via 18 voorzieningen
2005	76 personen via 17 voorzieningen
2006	114 personen via 18 voorzieningen

- c) Momenteel krijgen nog 84 personen overbruggingszorg aangeboden. Het gaat hier om 3 diensten zelfstandig wonen en 1 tehuis werkenden en 9 tehuizen niet-werkenden. Alle voorzieningen en diensten zijn erkend door het VAPH.
- d) De materie inzake overbruggingszorg is geen exacte wetenschap. Dikwijls komt het er op aan om een billijke regeling uit te werken tussen de voorziening en het VAPH. Daarbij wordt voor ogen gehouden dat het hier om personen gaat met een zware en zeer urgente ondersteuningsbehoefte. De ondersteuning van een zorgvoorziening is nodig en is in veel gevallen 'zorg op maat' die zeer uiteenlopend kan zijn.
- e) Voor 3 voorzieningen werd reeds een verlenging aangevraagd wegens het nog niet beschikbaar zijn van de gepaste infrastructuur.
- f) Alle beëindigde bijstandscontracten leidden naar een definitieve vorm van ondersteuning, niet noodzakelijk in de voorziening die initieel de overbruggingszorg aanbood.
3. Het VAPH verzamelt niet systematisch cijfergegevens over deze toestand. Uit de bestaande registraties kunnen volgende cijfers naar voren gebracht worden.

- Centrale Registratie van Zorgvragen : we gaan er van uit dat de personen die op deze lijst vermeld staan ingeschreven zijn bij het VAPH : in het CRZ rapport van december 2005 (www.vlafo.be studie en onderzoek) kan men de gegevens terugvinden m.b.t. de huidige woonsituatie van de zorgvragers in de verschillende types van voorzieningen.

20 % van de personen (= ± 835 pers) met een dringende woonvraag heeft een woonvorm buiten het VAPH.

10% van de personen (= ± 90 pers) met een dringende dagbestedingsvraag maken gebruik van een dagbesteding buiten het VAPH.

- Opvang van personen in het buitenland:

Het VAPH neemt de kosten ten laste van 33 personen opgenomen in Nederlandse voorzieningen.

- Samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap: in 2005 werden 15 vragen naar residentiële en semi-residentiële voorzieningen goedgekeurd; de kosten blijven evenwel ten laste van het Waals Gewest.

- Beslissingen voor opnamen ten laste van de Commission Communautaire francaise (COCOF) en Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC): het VAPH heeft ook enkele beslissingen genomen waarvan de uitvoering ten laste wordt genomen door de COCOF of de GGC (het betreft hier vooral personen opgenomen in het Koninklijk Instituut voor Doven en Slechthorenden te St. Agatha Berchem).
4. Als een persoon die niet is ingeschreven bij het VAPH de volledige zorgkost betaalt en opgenomen is binnen de erkende capaciteit, wordt er met zijn aanwezigheid rekening gehouden bij de berekening van de subsidie.
Sporadisch is door de inspectie vastgesteld dat er personen zijn opgenomen wier kosten betaald worden door derden. In geen van de gevallen waren deze binnen de erkende capaciteit opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 242
van 14 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Ziekenhuisbacterie - Maatregelen

Naast de snelle verspreiding van een nieuw agressief type ziekenhuisbacterie zorgen nog enkele andere kenmerken recent voor bezorgdheid.

Zo komt de bacterie niet meer enkel in ziekenhuizen voor. Twintig procent van de besmettingen die in ziekenhuizen bij patiënten werden vastgesteld, blijken afkomstig te zijn van een rusthuis.

Daarnaast zijn er ook enkele gevallen van besmettingen bij patiënten die de eerste symptomen thuis ontwikkelen zonder dat er enig contact was geweest met een ziekenhuis of een rusthuis. Men vreest dus dat het zich ook buiten de ziekenhuizen aan het verspreiden is.

En er is nog een ander probleem. Men concentreert zich nu heel erg op type 27, maar sommigen vermoeden dat dit maar het tipje van de ijsberg is. In Nederland zijn er ziekenhuizen waar er twee verschillende varianten van *Clostridium difficile* tegelijk opduiken. Hoewel de besmetting aanvankelijk vooral patiënten ouder dan 65 leek te treffen, komen er ook af en toe jonge patiënten voor. In ons land was tot nu één patiënt 43 jaar en één 61 jaar oud.

Naar aanleiding van eerdere vragen rond dit thema, antwoordde de minister dat het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen de basis vormt voor het Vlaamse kwaliteitsbeleid in de ziekenhuizen. De Vlaamse overheid stimuleert het meten van indicatoren van ziekenhuishygiëne in de ziekenhuizen en het gebruik van deze indicatoren om aan kwaliteitsverbetering te werken. De Vlaamse overheid onderschrijft dan ook de campagne "U bent in goede handen" over handhygiëne die door de federale overheid werd opgezet. Ruim 90% van de Vlaamse ziekenhuizen neemt deel aan deze campagne. De administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap werkt nauw samen met het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid en met de sector van de ziekenhuishygiënist, vertegenwoordigd in de regionale platformen voor ziekenhuishygiëne, om de handhygiëne in de ziekenhuizen te bevorderen.

1. Welke effecten merkt de minister na diverse sensibiliseringscampagnes en samenwerkingsverbanden?
2. Plant zij nog andere initiatieven om de snelle uitbreiding van deze ziekenhuisbacterie tegen te gaan?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 14 september 2006

van **TOM DEHAENE**

Vooraf dient voor alle duidelijkheid meegedeeld dat de vaststelling inzake de toename van het aantal infecties met *Clostridium difficile*, alsook inzake de toename van de ernst van deze infecties, niet het gevolg is van een verslapping van de waakzaamheid op vlak van hygiëne.

Deze toename in voorkomen en ernst van deze infecties is een vrij nieuw gegeven, dat voor het eerst in 2004 gesignaleerd is in wetenschappelijke literatuur, en waar niet onmiddellijk een verklaring voor is. De bacterie kan geïsoleerd worden bij gezonde dragers, maar het is bekend dat ze aanleiding kan geven tot –soms dodelijke– darminfecties tijdens en na antibioticagebruik, vooral bij door leeftijd of door ziekte, verzwakte mensen. Men vermoedt aldus dat de verklaring in die richting moet gezocht worden, nl. onoordeelkundig gebruik van antibiotica en een verouderende populatie.

Dit nieuw gegeven maakt aanvullende richtlijnen op vlak van infectiebestrijding noodzakelijk en vraagt om een grote alertheid in geval van darminfectie in een ziekenhuis of een rusthuis. De BICS (Belgian Infection Control Society) en het WIV (Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid) hebben aanbevelingen ter beheersing en preventie van infecties met deze bacil in acute ziekenhuizen en woon- en zorgcentra geformuleerd. Ze zijn terug te vinden op hun website.

1. Om te weten of de federale sensibiliseringscampagne haar vruchten heeft afgeworpen zijn we aangewezen op de surveillance studies van het WIV, waaraan de deelname vooralsnog vrijblijvend is. Voor het laatste semester van 2005 (studie nog niet gepubliceerd) ziet men een stabilisering van het Methicilline resistentiecijfer bij *Stafylococcus Aureus*, wat een indicator is voor het rationeel antibioticagebruik binnen de ziekenhuizen. Sinds 2003 is er een lichte afname van het aantal in het ziekenhuis verworven MRSA-infecties (MRSA incidentie), wat een indicator is voor de transmissie en dus voor de handhygiëne. Voor de interpretatie van deze cijfers, meer bepaald voor de vraag of bepaalde maatregelen of acties die in het verleden ondernomen zijn, al dan niet aan de basis liggen van deze vastgestelde verbeteringen, vraagt het WIV voorzichtig te zijn. Op dit ogenblik loopt een bevraging over de implementeerbaarheid en de resultaten van de richtlijnen inzake o.m. handhygiëne voor de ouderensector. Het WIV zou tegen 2 december beschikken over de resultaten
2. Het beleid van ziekenhuishygiëne en de preventie van infecties in en door een ziekenhuis, wordt door de Vlaamse overheid gestimuleerd en aangestuurd via de uitvoering van het Vlaams kwaliteitsdecreet.
In deze filosofie wordt de nadruk gelegd op de zelfevaluatie: de instelling kiest zelf zijn indicatoren binnen de 4 opgelegde domeinen, gaat die zelf meten, zelf evalueren en bijsturen. Deze werkwijze biedt het meeste garanties dat dit ernstig en onvervalst zou gebeuren. De rol van de overheid hierbij, is het toezicht op de zelfevaluatie. De ziekenhuisinfecties zijn mogelijke indicatoren binnen het domein van de klinische performantie, maar de mogelijkheid bestaat op dit ogenblik ook om voor andere indicatoren te kiezen.

Daarnaast is er ook nood aan specifiek toezicht door de overheid op de inspanningen en de resultaten op het vlak van infectiebeheersing binnen de instellingen. Ook is er de maatschappelijke vraag naar meer transparantie. De registratie van MRSA-infecties in een ziekenhuis zal, in overleg, door de federale overheid verplicht worden gesteld. Een werkgroep van ziekenhuishygiënisten onderzoekt welke kwaliteitsindicatoren bruikbaar kunnen zijn. Het WIV zal de komende maanden opnieuw een enquête organiseren bij alle ziekenhuizen. De

registratiegegevens die de ziekenhuizen aan het WIV moeten opgeven, zullen ook als input dienen voor de Vlaamse overheid, zodat enerzijds de ziekenhuizen geen bijkomende registratie-inspanningen moeten doen, en er anderzijds wel een opvolging van het gevoerde preventiebeleid in elk ziekenhuis kan gebeuren. Er komt in 2007 bovendien een Vlaams monitoringsrapport, waarin de ziekenhuissector horizontaal wordt doorgelicht op het terrein zelf op vlak van MRSA-preventie. Er zal onderzocht worden op welke manier de problemen op vlak van clostridium ook in deze doorlichting kunnen betrokken worden. Teneinde de transparantie voor de bevolking te verbeteren, plan ik een uitvoeringsbesluit van het kwaliteitsdecreet te maken, nadat de resultaten van de WIV-bevraging en het horizontale monitoring-rapport klaar zijn, zodat de ziekenhuizen in hun zelfevaluatie-rapport dat ze publiceren in uitvoering van het kwaliteitsdecreet, expliciet aandacht dienen te geven aan hun infectiepreventiebeleid en dat ze indicatoren publiceren en hun werkprocessen en verbeterprocessen meedelen.

Terwijl in ziekenhuizen het probleem vaak ligt bij de gebrekkige naleving van de uitgevaardigde richtlijnen (zo worden bijvoorbeeld nog veel te vaak juwelen zoals ringen gedragen), is het probleem in de Woon- en Zorgcentra ook een probleem van een gebrek aan expertise op vlak van specifieke hygiënische maatregelen. Daarom organiseer ik binnenkort een opleiding voor die sector. Bij de gegevensverzameling in deze sector zal ik ook gebruik maken van de resultaten van een bevraging door het WIV in het najaar, om tijdens de inspecties van de ouderenvoorzieningen van infectiepreventie een specifieke topic te maken, die expliciet wordt bevraagd en opgevolgd.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 180
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

GSM-masten - Locatiebeleid

Tot op heden bestaat er geen eensgezindheid, ook niet bij wetenschappers, over de mogelijke schadelijke gevolgen voor de gezondheid van omwonenden bij de oprichting van GSM-masten.

1. Wordt bij de plaatsing van GSM-masten de verplichting opgelegd om de omwonenden afdoende te informeren vanuit gezondheidsoogpunt in verband met de reikwijdte van de uitgestraalde elektromagnetische velden in het verlengde van de algemene informatieplicht bij federaal koninklijk besluit opgelegd aan het BIPT?
2. Wordt er systematisch op toegezien welke plaatsingsalternatieven er bestaan voor een zendmast?
3. Welke stralingsnorm wordt er gesteld in de stedenbouwkundige vergunning voor alle GSM- of zendmasten?
4. Heeft de Vlaamse overheid voortdurend zicht op de ruimtelijke spreiding van zendmasten? Op welke wijze wordt dit georganiseerd?
5. Op welke wijze wordt de coördinatie tot stand gebracht tussen de controlemetingen opgedragen aan het BIPT en de controlefunctie van de toezichthoudende overheid op Vlaams niveau?
6. Gebeurt er wetenschappelijk onderzoek in verband met de gezondheidseffecten van GSM- en andere zendmasten?

Welke initiatieven zijn er terzake reeds genomen sinds het begin van de legislatuur?

Op welke wijze gebeurt de afstemming op de Europese en internationale onderzoeksinspanningen terzake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 180) en Peeters (nr. 549).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Vooreerst dient gesteld dat het in deze niet gaat over een ruimtelijk aspect en dat de vigerende regelgeving ruimtelijke ordening bijgevolg logischerwijze niet in een bijkomende informatieverplichting voorziet. Bovendien kan eenieder, via de website van het BIPT (Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie), alle relevante informatie bekomen inzake de desbetreffende masten en de dienaangaande door de operatoren ingediende technische dossiers, zodat er zich ter zake geen onmiddellijke noodzaak tot bijkomende informatieverplichting stelt.
2. Inzake stedenbouwkundige vergunningsaanvragen is het steeds zo dat de kandidaat-bouwheer de vergunningsaanvraag indient en dat vervolgens de vergunningverlenende overheid betreffende vergunningsaanvraag beoordeelt, wat resulteert in het al dan niet voorwaardelijk vergunnen of het weigeren van de aanvraagde stedenbouwkundige vergunning. De vigerende regelgeving 'ruimtelijke ordening' voorziet niet in een verplichting tot het onderzoeken van mogelijke plaatsings- of locatieweeralternatieven, noch inzake GSM-masten, noch wat betreft industriële gebouwen, noch inzake appartementsgebouwen, noch voor woningen, noch inzake enig ander project. Indien een dergelijk vergelijkend onderzoek wordt uitgevoerd, dan gebeurt dit veelal op vrijwillige basis, voorafgaandelijk aan het indienen van het aanvraagdossier tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning. Dienaangaande dient in bijkomende orde te worden gesteld dat het beleidsmatig weinig zinvol lijkt om een GSM-operator te verwijzen naar een terrein of gebouw waarop geen concessie-overeenkomst kan worden bekomen.
3. Er worden via de regelgeving ruimtelijke ordening geen bijkomende stralingsnormen opgelegd. De Vlaamse overheid beschikt bovendien over geen eenduidige wetenschappelijke gegevens die erop zouden wijzen dat de federale stralingsnorm niet zou voldoen.
4. De Vlaamse overheid heeft net als elke burger toegang tot de website van het BIPT waarop alle GSM-masten worden vermeld. Dit geldt tevens voor de GSM-masten, dewelke vrijgesteld zijn van stedenbouwkundige vergunning.
5. Namens collega Peeters kan ik u dienaangaande meedelen dat de elektromagnetische velden, geproduceerd door GSM-antennes, gereguleerd zijn door het federale KB van 10 augustus 2005 én dat de controle op de veiligheid voor de omwonenden van een zendantenne door het BIPT gebeurt. De lijst van beschikbare dossiers is terug te vinden op de webstek van het BIPT (www.bipt.be - telecommunicatie - stralingsdossiers). In een aantal gevallen worden door het BIPT metingen uitgevoerd. Ook deze gegevens zijn terug te vinden op de webstek van het BIPT (www.bipt.be - telecommunicatie - stralingsmetingen). Tevens stelt collega Peeters dat de GSM-antennes niet zijn opgenomen in het VLAREM als hinderlijke inrichting en men bijgevolg geen milieuvergunning dient aan te vragen of een melding dient te doen. De Vlaamse milieuoverheid is in deze dus geen toezichthoudende overheid. Er is daartoe immers geen wettelijk kader voorhanden.
6. Collega Peeters stelt dat via het instrument van de vraagbaak van het Steunpunt Milieu & Gezondheid een beknopte literatuurstudie werd uitgewerkt over de tot op heden beschikbare informatie en studies van de gezondheidseffecten van GSM's en GSM-masten.

Dit rapport bevat onder andere een tabel met een overzicht van alle recente nationaal en internationaal uitgevoerde studies in verband met de gezondheidseffecten van GSM-straling.

Volgens collega Peeters luidt de conclusie van de uitgevoerde onderzoeken dat er tot op heden nog niet met zekerheid kan worden gesteld of de GSM-straling of de straling uitgezonden door de basisstations al dan niet een invloed heeft op de gezondheid, vooral omdat men nog geen langetermijneffecten kan bestuderen. Het betreft zowel thermische effecten als niet-thermische of biologische effecten, met name fysiologische en carcinogene effecten. De meeste studies die tot hertoe werden uitgevoerd spreken z.i. een effect op de gezondheid tegen. Ofwel is er volgens collega Peeters geen effect en is het statistisch gezien niet meer dan normaal dat op honderd studies enkele toevallig toch positief uitvallen. Ofwel is er z.i. wel degelijk een effect, maar is dit zo klein dat het niet aantoonbaar is.

Strikt wetenschappelijk bekeken zijn er, volgens collega Peeters, onvoldoende elementen om tot een besluit te komen inzake de mogelijke gezondheidseffecten van de GSM-straling. Collega Peeters stelt dan ook dat niet kan worden gestaafd dat GSM-straling schadelijk is voor de gezondheid, maar meent evenmin dat het tegendeel kan worden beweerd. Betreffend rapport is publiek consulteerbaar via de website van het Steunpunt Milieu & Gezondheid (www.milieu-en-gezondheid.be).

Collega Peeters stelt tevens dat er, tot op heden, binnen diens administratie, geen specifiek wetenschappelijk onderzoek werd uitgevoerd betreffende de gezondheidseffecten van GSM- en andere zendmasten. Wél werd in opdracht van de dienst Milieu & Gezondheid van diens departement, door de Vlaamse Instelling voor Wetenschappelijk Onderzoek (VITO), in 2004 een (literatuur)overzicht opgemaakt van alle mogelijke bronnen van niet-ioniserende elektromagnetische velden, zowel buitenshuis als binnenshuis; van de beschikbare meetgegevens (blootstellingsniveau's) per bron én van de mogelijke gezondheidseffecten van niet-ioniserende elektromagnetische velden die in Vlaanderen voor de bevolking van belang zijn. Betreffend rapport kan geraadpleegd worden op de website www.milieuengezondheid.be. Uit de uitleg en de tabel onder punt 5.4.1 (cf. blz. 60-61) van het rapport blijkt z.i. duidelijk dat de blootstelling aan radiofrequente straling van een antenne sterk afhankelijk is van de specifieke karakteristieken en de oriëntatie van de antenne; van de veldistributie; van de afstand tot de antenne én van de tijd die wordt doorgebracht in de nabijheid ervan. In punt 6.5.1 (cf. vanaf blz. 95) wordt een overzicht verstrekt van het gepubliceerde en aan de gang zijnde onderzoek in verband met de effecten van radiofrequenties op de gezondheid in het algemeen. Daaruit blijkt, volgens collega Peeters, dat het op dit ogenblik onmogelijk is om tot een éénduidige uitspraak te komen in termen van risico's. Collega Peeters stelt dan ook dat er geen reden tot ongerustheid is, maar dat voorzichtigheid geboden blijft.

Volgens collega Peeters heeft deze studie uitgewezen dat er een gebrek aan meetgegevens bestaat om de blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden, op openbare plaatsen, met inbegrip van openbaar transport, in het frequentiegebied van 0 Hz tot 3 GHz in te schatten en aldus het risico van deze velden op basis van de interpretatie van de huidige blootstellingsnormen en -richtlijnen te bepalen. Daarom werd door collega Peeters aan het VITO de opdracht gegeven om in de periode 2005-2006 in een vervolgstudie een meetcampagne uit te voeren om de blootstelling van de bevolking aan de grote verscheidenheid van elektromagnetische velden, waaronder ook de radiofrequentievelden (3 MHz – 3GHz) van GSM pico- en microcellen, in openbare plaatsen (bibliotheken, elektrozaak, grootwarenhuizen, luchthavens, openbaar vervoer, stations en wandel- en winkelstraten) te bepalen en dieper in te gaan op de volgende vragen: Aan welke EMV-bronnen wordt de mens tijdens zijn verblijf op openbare plaatsen en in openbaar vervoer blootgesteld? Hoe groot is de EMV-blootstelling op deze plaatsen? Hoe kan het risico ervan ingeschat worden volgens de interpretatie van de huidige blootstellingsnormen of -richtlijnen? Moet de bevolking zich niet ongerust maken over de grootte van de EMV-blootstellingen en zijn er in bepaalde gevallen toch bijkomende beschermingsmaatregelen nodig? In hoeverre kan EMV-bescherming toegepast worden en welk zijn de opties die het beleid in dit verband zou kunnen nemen?

Het rapport van deze vervolgstudie wordt momenteel gefinaliseerd, waarna het eveneens op de website www.milieuengezondheid.be zal worden gepubliceerd.

Collega Peeters stelt tevens dat eerstdaags zal gestart worden met een aanvullend onderzoek. Dit onderzoek, dat eveneens door het VITO zal worden uitgevoerd, heeft naar verluidt als doelstelling een eerste inschatting te maken van de blootstelling van de bevolking aan radiofrequente (RF) straling van enkele nieuwe technologieën van breedbandradiocommunicatie als zijnde ASTRID (All-round Semi-cellular Trunking Radio Communication System with Integrated Dispatching); UMTS (Universal Mobile Telecommunication System); WiFi (Wireless Fidelity); WiMAX (Worldwide interoperability for Microwave Access). Volgens collega Peeters zijn er noch in ons land noch in andere landen gegevens beschikbaar die een representatief beeld verstrekken van de sterkte en de omvang van de RF-blootstelling aan deze nieuwe stralingsbronnen. De voorziene einddatum van dit onderzoek betreft eind 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 181
van 3 augustus 2006
van **JOHAN VERSTREKEN**

Erkende wapenschilden - Stand van zaken

Begin 1998 keurde het Vlaams Parlement het decreet goed houdende vaststelling van het wapen van privé-personen en instellingen. Het uitvoeringsbesluit volgde op 17 juli 2000 (Belgisch Staatsblad van 1 september 2000), en sindsdien biedt de Vlaamse Regering aan privé-personen en instellingen de mogelijkheid officieel een wapen aan te nemen.

Graag had ik van de minister vernomen hoeveel privé-personen en instellingen een beroep hebben gedaan op dit decreet om hun wapenschild officieel te laten erkennen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 181) en Anciaux (nr. 122).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 3 augustus 2006

van **JOHAN VERSTREKEN**

Sinds 2000 hebben 200 privé-personen en instellingen een aanvraag ingediend tot erkenning van een wapen., in toepassing van het decreet van 3 februari 1998, houdende vaststelling van het wapen van privé-personen en instellingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 182
van 17 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Cultuurhistorische beheersovereenkomsten - Stand van zaken

De beleidsbrief 2005-2006 Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen (Stuk 541 (2005-2006) – Nr. 1) vermeldt dat in samenwerking met de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) voorstellen omtrent cultuurhistorische beheersovereenkomsten opgenomen zullen worden in het PDPO 2007-2013 (Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling).

Het VLM-jaaroverzicht 2005 vermeldt dat door de VLM de cofinanciering verzorgd werd van een onderzoek naar de effecten van grondgebruik op het bodemmilieu en de archeologische bodemsporen.

Uit deze studie zou duidelijk het nut blijken van aangepaste vormen van grondgebruik en betere beheertechnieken voor archeologisch waardevolle sites in Vlaanderen.

De VLM besluit in dit artikel in haar jaaroverzicht dat het onderzoek inspirerend is voor een eventuele beheersovereenkomst cultuurhistorisch erfgoed.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot cultuurhistorische beheersovereenkomsten?

Werden deze beheersovereenkomsten opgenomen in het PDPO 2007-2013 of wordt in financiering voorzien via andere kanalen?

2. Welke elementen worden opgenomen in de cultuurhistorische beheersovereenkomsten?

Voorzien deze ook in een luik “beheersovereenkomst archeologie”? Welke concrete maatregelen voor archeologie worden vooropgesteld?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 17 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

---

1. Vorig jaar heeft mijn administratie, in samenwerking met het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) en de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), het concept uitgewerkt van de cultuurhistorische beheersovereenkomsten, ondertussen herdoopt tot “beheersovereenkomsten onroerend erfgoed”. Het concept is behandeld in het kader van de opmaak van het Programmadocument voor Plattelandsontwikkeling 2007-2013 (het zogenaamde PDPO II). Er werd geopteerd om de nieuwe beheersovereenkomsten volledig te laten financieren door het Vlaamse gewest.
2. De beheersovereenkomsten onroerend erfgoed hebben vier doelstellingen, waaronder één archeologische:
  - het opwaarderen van houtige erfgoedwaarden in het landschap (bv. vrijheidsbomen, kapelbomen, ...);
  - het stimuleren van aangepast grondgebruik, zodat reliëfvormen behouden blijven (bv. het beheer van dijken, graften, ...);
  - het beheren van kleine bouwkundige erfgoedobjecten (bv. veldkapellen, grenspalen, ...);
  - het creëren van randvoorwaarden die een langdurig behoud van het bodemarchief garanderen (bv. archeologische vindplaatsen, ...).In functie van het realiseren van deze doelstellingen werden specifieke pakketten van noodzakelijke beheersmaatregelen samengesteld. Het maatregelenpakket met betrekking tot het bodemarchief, volledig toegespitst op het behoud en de herwaardering van archeologische waarden, is gebaseerd op de studie “Onderzoek van het bodemmilieu in functie van het fysico-chemisch kwantificeren van de effecten van grondgebruik en beheer op archeologische bodemsporen in Vlaanderen”, die in 2005 werd uitgevoerd door de Universiteit Gent, in opdracht van mijn administratie en de VLM. De voorgestelde maatregelen omvatten:
  - het omzetten naar extensief grasland;
  - het omzetten naar hooiland;
  - niet-kerende bodembewerking;
  - directe inzaai (niet-ploegen);
  - het behoud van extensief grasland;
  - het beperken van teelten met een grote impact op het bodemarchief;
  - het aanpassen van het graasbeheer;
  - het inzaaien van een bloemenmengsel;
  - het permanent hoog houden van de grondwatertafel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 183
van 23 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Windturbines - Locatiebeleid

De omzendbrief RO/2006/02 omschrijft de randvoorwaarden en een afwegingskader voor de inplanting van windturbines.

De onderliggende bedoeling – zie de communicatie hierover in de pers van de minister – is het verlenen van vergunningen soepeler te laten verlopen.

De productie “groenestroom” is lovenswaardig en windenergie zit in de lift.

Evenwel zijn er ook keerzijden aan de medaille.

De voornaamste hinder die wordt vastgesteld na inplanting van windturbines is:

- visuele hinder;
- geluidshinder (die bij harde wind zeer sterk kan zijn);
- slagschaduw (die bij lage zonnestand heel ver kan reiken) voor zowel woonbuurten als serrebouw.

Teneinde deze vormen van overlast te voorkomen, schetst de omzendbrief een aantal voorzorgsmaatregelen. Een van de conclusies is dat zeehavengebieden en industriegebieden worden omschreven als de perfecte locatie voor inplanting van windturbines.

Het is alom bekend dat kanaaldorpen en woongebieden gelegen in de nabijheid van havens en industriegebieden reeds heel wat overlast hebben in de vorm van milieuhinder (geluidshinder en stofoverlast) niettegenstaande de grote inspanningen van de industrie terzake.

De inplanting van windturbines (meestal aan de rand van zeehavens en industriegebieden) verhoogt in grote mate de milieuhinder van omwonenden.

In de Gentse Kanaalzone, waar de leefbaarheid van de kanaaldorpen een van de randvoorwaarden is in het Strategisch plan Gentse Kanaalzone, zijn er zelfs plannen om in buffer- en koppelingsgebieden windturbines in te planten.

Buffergebieden hebben als doel de leef- en woonkernen af te schermen van de economische bedrijvigheid en industrie. Een windturbine is daar dus zeker niet op zijn plaats.

1. Wordt bij het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen voor het inplanten van windturbines rekening gehouden met de globale milieuhinder van een zeehaven- en industriegebied? Maakt dit deel uit van de omzendbrief EME/2006/01 - RO/2006/02?

2. Wordt bij het versoepelen van het vergunningenbeleid inzake windturbines de openbaarheid van de procedure en de inspraak voldoende gegarandeerd?
3. Horen volgens de minister windturbines thuis in buffergebied en koppelingsgebieden terwijl die gebieden bij uitstek de hinder van de omliggende zeehaven en industrie moeten beperken en tegengaan?
4. Waar kunnen burgers die hinder ondervinden terecht na inplanting van de windturbines en zijn er mogelijkheden om de bestaande hinder te verhelpen (isolatie, filtering licht...)?
5. Indien er aanhoudende klachten zijn, wordt er dan met dat gegeven rekening gehouden bij nieuwe aanvragen voor bijkomende windturbines in dezelfde gebieden?
6. Gaat de minister ervan uit dat de massale inplanting van bijkomende windturbines in de Gentse Kanaalzone in de omgeving van woonkernen – die een gegarandeerde leefbaarheid hebben conform het Strategisch plan Gentse Kanaalzone – te verzoenen is met voldoende leefkwaliteit van de kanaaldorpen?
7. Bestaat er een overzicht van zones in Vlaanderen die voor het inplanten van windturbines prioritair in aanmerking komen? Zo ja, kan de minister dat meedelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 183) en Peeters (nr. 562).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 23 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 185
van 13 september 2006
van **RUDI DAEMS**

BPA Containerpark Laakdal - Uitbreiding

Op 16 juni 2005 keurde de minister het BPA Containerpark van de gemeente Laakdal goed, en verleende eveneens een onteigeningsmachtiging voor percelen gelegen achter het containerpark. Deze onteigening was en is in hoofdzaak bedoeld om het bestaande containerpark uit te breiden en te voorzien in een extra (water)buffering.

Het containerpark is nochtans ruimtelijk niet op de meest ideale plaats gelegen. Er zijn nogal wat bezwaren op te werpen tegen het feit dat dit containerpark is gelegen in de vallei van de Laak, en grenst aan een VEN-gebied. Bovendien is het gebied op de zogenaamde ROG-kaarten (recent overstroomde gebieden) aangeduid als overstromingsgevoelig gebied. Dat is onder meer te lezen in de negatieve of voorwaardelijk positieve adviezen van Arohm (9/11/2004), Bos en Groen (27/10/2004), afdeling Natuur (19/11/2004) en Ruimtelijke Planning (17/11/2004). De afdeling Natuur vraagt zich af of het onderzoek naar de waterproblematiek wel voldoende grondig is gebeurd. De afdeling Water adviseert negatief en stelt de vraag of er geen tegenstrijdigheid is in de stedenbouwkundige voorschriften wat betreft de mogelijkheden tot verharding van de uitbreidingszone.

Daarom zijn er verschillende rechtszaken lopende vanwege buurtbewoners, onder meer tegen besliste regularisaties van bouwovertradingen en tegen het goedgekeurde BPA. Sommige buurtbewoners maken zich nu vooral zorgen over de geplande uitbreiding van het containerpark. Zij vinden daarvoor steun in de beslissing van de minister van 16 juni 2005, waarin hij onder meer stelt: "Overwegende dat deze locatie echter niet optimaal is en dat er op langere termijn naar een duurzamer oplossing dient gestreefd te worden.../ dat in die zin de bestemming en beperkte uitbreiding op deze locatie als een bovengrens is te beschouwen; dat de ruimtelijke draagkracht zal overschreden worden bij verdere uitbreiding". De bestendige deputatie van de provincie Antwerpen is eveneens deze mening toegedaan.

1. Het BPA voorziet in een beperkte uitbreiding van het containerpark zelf. Nochtans verbieden de stedenbouwkundige voorschriften elke vorm van bebouwing en verharding.

Hoe vallen deze twee aspecten met elkaar te rijmen?

2. Is er intussen voorzien in de buffering zoals opgelegd door de oorspronkelijke bouwvergunning van 1994?
3. Is de watertoets voldoende ruim onderzocht?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 13 september 2006

van **RUDI DAEMS**

---

1. Het door mij op 16 juni 2005 goedgekeurde BPA 'Containerpark' te Laakdal omvat de bestendiging en de uitbreiding van een containerpark. Uit het planopzet blijkt dat er inspanningen worden geleverd inzake de bescherming van de open ruimte in de vallei van de Laak. De uitbreiding van het bestaande containerpark wordt voorzien op het te onteigenen deel van perceel 195, 1ste afdeling, sectie A (onteigeningsnummer 3). De voorschriften inzake betreffend perceel stellen dat binnen deze 'zone voor openbaar gemeentelijk containerpark' activiteiten en inrichtingen toegelaten zijn met betrekking tot afvalbewerking en -opslag. Er wordt echter geen melding gemaakt van een verbod op bebouwing of verharding. Het achtergelegen deel (perceel 194a, 1ste afdeling, sectie A (onteigeningsnummer 4)) wordt via het BPA voorzien als 'zone voor waterzuivering en -buffering'. In deze zone voor waterzuivering en -buffering zijn daarentegen constructies en verhardingen verboden.
2. In de initiële bouwvergunning van 1994 werd op het bouwplan rondom het containerpark een buffer van vijf meter ingetekend en werd het realiseren van deze buffer als voorwaarde opgelegd. Het huidige BPA voorziet eveneens in een dergelijke buffer rondom het containerpark. De buffer, ingetekend op het goedgekeurde BPA, is bovendien op dezelfde plaats gelegen als destijds in de bouwvergunning was voorzien. De buffer die in de bouwvergunning van 1994 ter hoogte van de achterste perceelsgrens was voorzien, werd via betreffend BPA verplaatst, aangezien er in een uitbreiding wordt voorzien die tevens moet worden gebufferd.
Uit een schrijven d.d. 19 september 2002 van de gemachtigde ambtenaar aan de heer Karel Vertessen blijkt dat uit foto's gevoegd bij een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag kon worden afleid dat er wel degelijk een groenscherm werd aangeplant.
3. Gelet op het gegeven dat het containerpark gelegen is in de Vallei van de Grote Laak werd door de afdeling Natuur (AMINAL), op de plenaire vergadering d.d. 16 september 2005, opgemerkt dat de waterhuishouding nauwkeurig diende te worden bestudeerd. Tevens werd op betreffend overleg door de afdeling Water (AMINAL) opgemerkt dat het in deze om het overstroombaar gebied van de Laak gaat en dat hiermee ter dege rekening diende te worden gehouden. Rekening houdend met betreffende opmerkingen werd het BPA grondig herwerkt. Meer specifiek werd er voorzien in remediërende maatregelen inzake de waterproblematiek als zijnde een bufferbekken en grachten evenals een gescheiden rioleringsstelsel.
Bij de definitieve goedkeuring van het BPA 'Containerpark' werd er eveneens verwezen naar de watertoets en de ter zake voorgestelde maatregelen, ik citeer: "*Overwegende dat het plangebied in een risicozone ligt voor overstromingen vanuit de Laak; dat het plan maatregelen voorstelt om de waterproblematiek op het terrein op te lossen; dat het bufferbekken en de grachten hierin een belangrijke rol spelen; dat deze worden aangeduid op het plan; dat de stedenbouwkundige voorschriften elke vorm van bebouwing en verharding verbieden; dat een gescheiden rioleringsstelsel wordt aangelegd;*"

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 105
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 5 juli 2006

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door minister Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 112
van 14 juli 2006
van **ERIK ARCKENS**

Raad van bestuur KVS - Samenstelling en werking

De nieuwe raad van bestuur van de KVS voorziet in vijf leden aangewezen door de Vlaamse Gemeenschap, vijf door de stad Brussel en één door de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie).

1. Wat is de precieze rol die de raad van bestuur moet spelen? Is er een verschil met vroeger?
2. Op basis van welke criteria wordt in de drie respectieve overheden overgegaan tot de aanwijzing van deze elf leden? Speelt het Cultuurpact hierbij een rol? Zo ja, kan dit verder gespecificeerd worden?

Is er sprake van volledige depolitisering? Garandeert het Cultuurpact dit?

3. Er zou ook sprake zijn van een regeringscommissaris die toezicht zal houden op raad van bestuur van de KVS. Wat is daarvan aan?
4. Wat is de specifieke taakomschrijving van de leden van de raad van bestuur?
5. Worden de leden vergoed voor hun prestaties?
6. Hoeveel keer per jaar komt de raad van bestuur van de KVS samen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 14 juli 2006

van **ERIK ARCKENS**

---

1. In artikel 16 van de statuten(gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 mei 2003) wordt de rol van de Raad van Bestuur omschreven:
De Raad van Bestuur is in de meest algemene zin belast met het bestuur van de instelling:
-Op organisatorisch gebied: de regeling van de werking van de instelling, het benoemen en ontslaan van personeel, het vaststellen van de bezoldiging, het uitvaardigen van het huishoudelijk reglement.
-Op juridisch gebied: het stellen van alle daden van beschikking zoals het kopen, verkopen en ruilen van roerende en onroerende goederen; het afsluiten van alle overeenkomsten; het aanvaarden en verwerpen van toelagen, schenkingen en legaten; het beleggen van gelden en het aangaan van leningen; het afstand doen van alle rechten en rechtsvorderingen; het toestaan van alle zakelijke rechten op roerende en onroerende goederen van de instelling.
Tevens benoemt de Raad van Bestuur één zakelijk en één artistiek leider (artikel 23), duidt zij een commissaris-revisor aan en legt zijn vergoeding vast (artikel 27).
De rol die de Raad van Bestuur moet spelen is door de statutenwijziging van 16 mei 2003 niet gewijzigd.
2. In artikel 4 van de statuten staat dat de instelling wordt bestuurd door een Raad van Bestuur waarin uitsluitend Nederlandstalige leden kunnen zetelen.
In de ontwerpovereenkomst met betrekking tot de onderlinge financiering van de KVS, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 20 juli 2006, staat in artikel 3,§1 dat de bestuurders worden aangeduid op basis van hun culturele of bestuurlijke deskundigheid.
Conform artikel 9. 3° van het Cultuurpact was de bovenvermelde culturele of bestuurlijke deskundigheid primordiaal om de leden aan te duiden en werd het Cultuurpact gevolgd aangezien alle filosofische en ideologische strekkingen vertegenwoordigd zijn.
3. Artikel 9 van de statuten stelt dat de Vlaamse Regering een commissaris aanduidt die met raadgevende stem deelneemt aan de vergadering van de Raad van Bestuur. In artikel 3, §2 van de hoger vermelde ontwerpovereenkomst staat dat de Vlaamse Gemeenschap een regeringscommissaris aanduidt die de vergaderingen van de bestuursorganen zal volgen. In §3 van artikel 3 staat dat de statuten van de KVS hieraan dan ook zullen worden aangepast.
Op heden is er nog geen regeringscommissaris benoemd.
4. Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 1 (rol Raad van Bestuur).
5. Volgens artikel 13 van de statuten kan aan de leden van de Raad van Bestuur een kostenvergoeding worden toegekend die evenwel niet hoger mag zijn dan het bedrag van de zitpenning die aan de gemeenteraadsliden van de stad Brussel wordt toegekend.
In de praktijk worden de leden echter niet vergoed en is er ook geen terugbetaling van mogelijke onkosten.
6. De Raad van Bestuur komt een achttal keer per seizoen samen; in geval van hoogdringendheid kan dit meer zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 113
van 14 juli 2006
van **ERIK ARCKENS**

Vernieuwing KVS - Meerkosten

De opening van de “nieuwe” KVS kwam er uiteindelijk drie jaar na datum. De herstellings- en vernieuwingswerken lieten langer op zich wachten dan gepland. Dat de nieuwbouw eerst werd gebouwd op brakke grond, waardoor men dieper moest baggeren, is slechts één van de elementen.

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van alle niet-geplande obstakels die opdoken bij de nieuwbouw en de herstellingswerken?
2. Kan de minister bij elke post ook aangeven voor hoeveel meerkosten die hebben gezorgd?
3. Hoeveel heeft het geheel aan herstellings- en vernieuwingswerken nu precies gekost, en hoeveel is men daarbij boven het oorspronkelijk kostenplaatje gegaan?

Wat is het aandeel hierbij van de Vlaamse Gemeenschap?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 14 juli 2006

van **ERIK ARCKENS**

De stad Brussel is de bouwheer van de verbouwingswerken van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg. Ik heb van de bouwheer vernomen dat de eindafrekening van de totale kosten voor de herstellingswerken en nieuwbouw nog niet beschikbaar is. Volgens mijn informatie worden de totale uitgaven geraamd op 57 miljoen euro.

De Vlaamse Gemeenschap engageerde zich voor dit project tot het geven van een dotatie van totaal 17.327.757,38 euro. Het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) legde deze dotatie vast in de periode 1998-2001 op naam van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). De Stad Brussel maakte in de volgende jaren, afhankelijk van de vordering van de werken, schuldvorderingen over aan de VGC, die instond voor het nazicht ervan en de vorderingen ter ordonnanciering overmaakte aan het FoCI. In deze schuldvorderingen waren geen meerwerken opgenomen. Het FoCI ordonnanceerde de laatste vordering aan de VGC in het voorjaar van 2005.

De eindafrekening van de verbouwingswerken van de KVS werd opgevraagd bij de Stad Brussel en zal worden nagestuurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 115
van 14 juli 2006
van **ERIK ARCKENS**

Vlaamse Opera - Financiering

1. De Vlaamse Opera heeft sinds zijn ontstaan verschillende rechtspersoonlijkheden gehad.

Kan de minister daar een overzicht van geven met vermelding van de periode?

2. Graag verneem ik hoe de tekorten van de Vlaamse Opera historisch zijn gegroeid en opgebouwd, en wat daar telkenmale de oorzaak van was.

3. Cultuur is geen verplichte uitgavenpost in de begroting van Vlaamse gemeenten.

Hoe kunnen de steden Gent en Antwerpen dan geresponsabiliseerd worden in dit verhaal?

Gent heeft tot voor enkele jaren een bijdrage gestort en Antwerpen pronkt nu met investeringen in de infrastructuur, maar dit zijn geen goede antwoorden op de concrete noden, zijnde bijdragen in de werkings- en exploitatiekosten van de VOI Vlopera.

4. Al lang kondigt zich een kerntakendebat aan in deze materie.

Waarom komt dat er maar niet?

5. Is het toelaatbaar dat de Vlaamse Gemeenschap wel voldoet aan haar financiële verplichtingen en dat de steden die weten te ontduiken?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 14 juli 2006

van **ERIK ARCKENS**

1. Tot 1981 bestonden er twee operahuizen, de Koninklijke Opera Gent en de Koninklijke Opera Antwerpen. Op 21 november 1981 werd door de steden Gent en Antwerpen en de Vlaamse Gemeenschap de Intercommunale Vennootschap 'Opera voor Vlaanderen' (OVV) opgericht. Omdat de werking van deze intercommunale vennootschap zowel op financieel als op kwalitatief gebied problemen stelde, nam de Gemeenschapsminister van Cultuur in 1986 het initiatief om voor de Opera voor Vlaanderen een herstructureringsplan uit te werken. Dit leidde tot de ontbinding van de OVV op 29 juni 1988 en de oprichting van de vzw Vlaamse Operastichting (VLOS) op 20 juli 1988.

In een arrest van de Raad van State werd gesteld dat de VLOS onrechtmatig was opgericht. Dit leidde tot de ontbinding van de VLOS met ingang van 1 augustus 1996.

De huidige Vlaamse Opera (Vlopera) werd als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht bij decreet van 5 april 1995.

2. De tekorten situeren zich in de jaren 2002 en 2003.

In 2002 verminderde de stad Antwerpen eenzijdig haar subsidie met 656.913 Euro.

De beslissing om in het seizoen 2002-2003 één concertante door twee 'kleine' scenische producties te vervangen bleek een verkeerde inschatting.

De zeer zware productieplanning en de verminderde subsidie hebben geleid tot een tekort.

In 2003 verminderde de stad Gent op haar beurt de subsidie met 684.185 Euro.

Door de verouderde installaties en bekabeling in de opera van Antwerpen dienden zich dringende veiligheidswerken aan, zoniet zou het gebouw wegens brandonveilig gesloten worden.

Deze investeringen bedroegen 701.949 Euro waarvan 400.000 Euro werd gesubsidieerd.

Deze subsidie werd echter pas uitbetaald in 2004.

Door het schrappen van producties en concerten en verdoorgedreven besparingen werd het gecumuleerde tekort herleid tot 431.553 Euro.

Tabel**1**

Minder gerealiseerde inkomsten door eenzijdige beslissingen van de steden Antwerpen en Gent

Antwerpen	2002	656.913
Gent	2003	684.185
Gent	2004	684.185
Gent	2005	684.185
Totaal		2.709.468

Tabel 2

Evolutie tekorten

	Resultaat boekjaar	Gecumuleerd
Per 31.12.05	1.249.447	-431.553
Per 31.12.04	1.031.770	-1.681.000
Per 31.12.03	-1.638.997	-2.712.771
Per 31.12.02	- 2.089.059	-1.073.774
Per 31.12.01	904.791	1.015.285

3. Het is niet zo dat Antwerpen en Gent geen enkele verantwoordelijkheid willen opnemen ten aanzien van de Opera. Weliswaar hebben ze eenzijdig hun bijdrage verlaagd, maar dat betekent niet dat ze geen bijdragen zouden betalen voor de werkings- en exploitatiekosten van de Vlopera. Voor 2006 staan respectievelijk voor Antwerpen en Gent de bijdragen ingeschreven van € 1.564.100 (in 1999:€ 2.305.410) en € 1.794.750 (in 1999: € 2.478.935) In het geval van Antwerpen wordt een deel van de bijdrage aangewend om een PPS-constructie op te zetten met ING, waardoor het mogelijk was het zijtoneel van de opera aanzienlijk uit te breiden.

Van zodra het nieuwe bestuur in Antwerpen en Gent is geïnstalleerd, zal ik gesprekken met hen opstarten over een nieuwe, formele overeenkomst waarin de respectieve opdrachten ten aanzien van Opera, en de financiële bijdragen die daar deel van uitmaken, zeer precies zullen worden omschreven. Ik heb goede hoop dat de bereidheid om een nieuwe overeenkomst af te sluiten, op alle bestuursniveaus aanwezig is. Daarmee zal meteen een einde komen aan een (te) lange periode van onzekerheid.

4. Ook hier geldt dat een kerntakendebat best gevoerd wordt bij het begin van een nieuwe bestuursperiode. Ik heb me in elk geval voorgenomen om begin 2007 contact op te nemen met de nieuwe besturen en, meer specifiek, met de nieuwe schepenen van cultuur.
5. Zoals ik hoger (cf.3.) reeds aangaf is het verhaal iets genuanceerder. Ik ben ervan overtuigd dat we in het kader van de gesprekken begin volgend jaar tot een werkbare consensus zullen komen met duidelijke, bindende afspraken op lange termijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 116
van 14 juli 2006
van **ERIK ARCKENS**

Musicalensembles - Afgewezen subsidieaanvragen

Tijdens de beoordelingsronde in het kader van Kunstendecreet bleek dat de drie musicalensembles die een aanvraag tot subsidiëring hadden ingediend, werden afgewezen.

Over welke ensembles gaat het?

Graag voor elk van de drie ensembles zowel de zakelijke als artistieke beoordeling.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 14 juli 2006

van **ERIK ARCKENS**

Vlaamse Theaterproducties

Artistiek advies

De commissie heeft het gevoel dat het musicalgenre in opmars is, en dit als een duidelijk aparte niche binnen het muziektheater. De musicalstijl evolueerde trager dan de rest van het landschap. Drie organisaties uit het musicalgenre hebben een aanvraag ingediend. De commissie meent dat binnen het kunstendecreet één Vlaamse musicalinstelling een gepaste subsidie zou moeten ontvangen, namelijk de enige wier artistieke keuzen de commissie hebben overtuigd. Dit om de middelen niet te versnipperen en om de slagkracht te behouden. Eén van de drijfveren hiervoor ligt in het feit dat musicalproducties maken niet goedkoop is en dat er dus nagenoeg zeker onvoldoende subsidies ter beschikking zullen zijn om twee of meer instellingen volwaardig te ondersteunen. De gekozen musicalorganisatie zou moeten beschikken over een stevige organisatorische onderbouw en een hoogwaardig artistiek potentieel, om de Vlaamse musical een nieuw elan te geven en qua uitstraling de vergelijking te kunnen doorstaan met andere hoogwaardige Vlaamse podiuminstellingen met impact in binnen- en buitenland. Zolang in Vlaanderen een dergelijke instelling ontbreekt, meent de commissie, zal de markt overspoeld worden door buitenlandse producties van bedenkelijk allooi.

Het beleidsplan van Vlaamse Theaterproducties valt tamelijk mager uit. Hoe deze vrij kleine vzw zich verhoudt tot een aantal gelieerde organisaties wordt in het dossier niet transparant gemaakt. Het beleidsplan bevat geen kwaliteitsvisie op de musical en/of het muziektheater. Het dossier vertoont ook een aantal slordigheden en storende taalfouten - zelfs in de namen van de eigen medewerkers - en biedt een te summier beeld van de geplande musicals. Zo wordt bijvoorbeeld de intentie om één reisproductie per jaar op te zetten, voor wat het jaar 2007 betreft, niet geconcretiseerd.

De organisatie wil zich ook toeleggen op de uitbouw van een musicalschool. Op grond van de in het dossier aanwezige elementen kan de commissie zich niet vinden in deze optie. De lesmappen kunnen de commissie niet overtuigen en een omschrijving van een doelpubliek ontbreekt.

De commissie wil evenwel wijzen op de historische verdienste van Vlaamse Theaterproducties, die reeds hebben bewezen dat zij in Vlaanderen een ruim publiek voor het musical genre (met niet minder dan 400.000 toeschouwers voor één productie) wisten te mobiliseren. Een andere troef van deze organisatie is de infrastructurele onderbouw, met geschikte zalen in Antwerpen, Gent en Oostende.

De productie 'Taj Mahal' (vanaf september 2006) ziet er boeiend uit, met bijzonder mooie muziek. De realisatie van 'Taj Mahal' zou voor Vlaanderen een mooie kans betekenen, temeer daar het gaat om een wereldcreatie, die volledig door Vlaamse medewerkers wordt opgezet. De commissie wil deze productie aanbevelen als een eventueel pilootproject binnen het kader van het door mezelf aangekondigde beleid op het vlak van de Creatieve industrieën.

Musicalensembles – Afgewezen subsidieaanvragen

Tijdens de beoordelingsronde in het kader van het Kunstendecreet bleek dat de drie musicalensembles die een aanvraag tot subsidiëring hadden ingediend, werden afgewezen.

Het betreft hier Vlaamse Theaterproducties, S.T.I.H.M.U.L. (Stichting voor Hedendaagse Musical), en Musical Vlaanderen.

Ondanks een aantal positieve accenten beoordeelt de commissie de gehele artistieke lijn als onvoldoende interessant en niet genoeg uitgewerkt. Daarom adviseert zij negatief over de gevraagde tweejarige subsidiëring van het voorliggende dossier.

De schriftelijke reactie van de organisatie heeft de beoordelingscommissie niet overtuigd.

Conclusie: de beoordelingscommissie adviseert om geen meerjarige subsidie toe te kennen.

Zakelijk advies

Voorlopig advies administratie dd. 01.04.2005.

Vlaamse Theaterproducties (afgekort: VTP), werd opgericht op 23/12/04 en als vzw erkend op 20/01/05. De basis is erg smal: de algemene vergadering bestaat uit 3 personen (zijnde de oprichters van de vzw), de raad van bestuur uit 2 personen, die tevens lid zijn van de algemene vergadering. De overblijvende persoon werd benoemd tot secretaris en tevens gemachtigd om de vereniging rechtsgeldig te verbinden.

De voorzitter van de raad van bestuur is ook de artistiek leidster van het gezelschap.

De penningmeester van de vzw is ook de zakelijke leider van het gezelschap.

In een gezonde organisatie bepaalt de algemene vergadering de grote lijnen van het beleid en controleert ze de raad van bestuur. Op haar beurt beheert de raad van bestuur de middelen, bereidt ze de grote lijnen van de werking voor, voert ze het personeelsbeleid, verzorgt ze de infrastructuur en staat ze in voor de inkomsten en uitgaven.

Men zal begrijpen dat bij de manier waarop het VTP zichzelf heeft georganiseerd, de interne controle ver zoek is.

Eveneens op 23/12/04 werd Vlaams Toneelgezelschap Capitole (afgekort VTC) opgericht, als vzw erkend eveneens op 20/01/05.

De statuten zijn identiek aan die van VTP. De penningmeester (tevens oprichter, lid van de algemene vergadering en bestuurder) is dezelfde als die van VTP.

VTC vzw diende een aanvraag in voor erkenning en subsidiëring in de periode 2006-2007 als theatergezelschap.

De initiatiefnemers van de Vlaamse Theaterproducties hebben reeds ervaring met het produceren en presenteren van musicals voor een breed publiek.

Uit het ingediende beleidsplan kan worden afgeleid dat de organisatie een belangrijke rol wil opnemen als musicalorganisatie binnen het kunstendecreet. Zij wil ook een actieve rol spelen op het vlak van kunsteducatie, zoals o.a. door de organisatie van een musicalschool en de aanmaak van lesmappen.

Toch is het dossier volgens de administratie onvoldoende overtuigend. Het voorliggende beleidsplan is qua visie niet sterk genoeg om in aanmerking te komen voor een meerjarige subsidiëring als organisatie voor muziektheater.

Op zakelijk vlak is dit dossier zeer zwak. De planning voor de periode waarvoor subsidie wordt aangevraagd wordt weinig concreet ingevuld en zeer weinig van de aangehaalde engagementen

worden gestaafd. Een internationale werking is aanwezig in het aanvraagdossier maar het voornemen om één reisproductie per jaar op te zetten is, voor wat het jaar 2007 betreft, niet geconcretiseerd.

De begroting werd niet toegelicht terwijl dit dossier over zeer grote bedragen handelt. Zo werd er bij de personeelskost enkel een totaalbedrag gegeven en geen opsplitsing gemaakt tussen bruto lonen, vakantiegelden en sociale lasten.

Het verplichte begrotingsmodel werd foutief gebruikt, waardoor de bedoeling ervan, namelijk het zichtbaar maken van de relatie tussen de eigen boekhouding en de manier van rapportering naar de administratie, verloren gaat.

Te oordelen aan het ingediende aanvraagdossier, meent de administratie dat de organisatie niet klaar is voor structurele subsidiëring.

Advies administratie: negatief

Analyse van de reactie van de aanvrager op het voorlopig advies dd. 1.04.2005

- In haar schriftelijke reactie zegt de organisatie toe om de raad van bestuur en de algemene vergadering uit te breiden zodra er meer zekerheid bestaat omtrent de subsidiëring en de leefbaarheid van de vzw.
- De organisatie haalt aan dat het kunstendecreet de mogelijkheid voorziet individuele artiesten te subsidiëren zodat deze niet langer verplicht zijn een organisatiestructuur rond hun artistieke werking te creëren. Als antwoord hierop wijst de administratie er op dat die opmerking betrekking heeft op het hoofdstuk III van het kunstendecreet, nl. 'Subsidies aan kunstenaars'. De vzw Vlaamse Theaterproducties heeft daarentegen een aanvraag gedaan als professionele kunstorganisatie (hoofdstuk II van het decreet). In deze context is de organisatorische, administratieve en zakelijke uitbouw wel degelijk een belangrijk criterium.
- De organisatie stelt dat het verplichte begrotingsmodel wel degelijk correct werd toegepast.

Definitief advies administratie

De administratie is van mening dat de schriftelijke reactie niet voldoende overtuigend is.

Advies administratie: negatief

S.T.I.H.M.U.L.

Artistiek advies

De commissie heeft het gevoel dat het musicalgenre in opmars is, en dit als een duidelijk aparte niche binnen het muziektheater. De musicalstijl evolueerde trager dan de rest van het landschap. Drie organisaties uit het musicalgenre hebben een aanvraag ingediend. De commissie meent dat binnen het kunstendecreet één Vlaamse musicalinstelling een gepaste subsidie zou moeten ontvangen, namelijk de enige wier artistieke keuzen de commissie hebben overtuigd. Dit om de middelen niet te versnipperen en om de slagkracht te behouden. Eén van de drijfveren hiervoor ligt in het feit dat musicalproducties maken niet goedkoop is en dat er dus nagenoeg zeker onvoldoende subsidies ter beschikking zullen zijn om twee of meer instellingen volwaardig te ondersteunen. De gekozen musicalorganisatie zou moeten beschikken over een stevige organisatorische onderbouw en een hoogwaardig artistiek potentieel, om de Vlaamse musical een nieuw elan te geven en qua uitstraling de vergelijking te kunnen doorstaan met andere hoogwaardige Vlaamse podiuminstellingen met impact in binnen- en buitenland. Zolang in Vlaanderen een dergelijke instelling ontbreekt, meent de commissie, zal de markt overspoeld worden door buitenlandse producties van bedenkelijk allooi.

Het Musicalhuis heeft een duidelijke structuur die organisatorisch heel wat mogelijkheden opent. Het beleidsplan bevat het voornemen van interessante samenwerkingsverbanden en kruisbestuivingen, zowel intern als extern. Zo apprecieert de commissie een aantal verrassende keuzes, zoals Jan Leyers en Tom Lanoye. De commissie kan zich daarbij volledig vinden in de PPS, zoals vervat in een intentie-overeenkomst met Stage Holding, die er moet voor zorgen dat de buitenlandse musicalinvoer niet wordt afgeremd, maar wel wordt gekanaliseerd en 'vervlaamst', met positieve effecten op de tewerkstelling van Vlaamse musicalartiesten. De Nederlandse privé partner zal daarbij quasi afgewerkte populaire voorstellingen van topniveau aanbieden, zonder financiële risico's voor Het Musicalhuis. Dank zij de 'Open End'-formule, zal bij grote publieksrespons met lange reeksen gespeeld worden, wat mogelijk grote gevolgen heeft op de werkgelegenheid.

De commissie vindt de programmapijlers 'Het Musicallabo' en 'Musicalcreaties voor kinderen' uit het beleidsplan bijzonder belangwekkend maar aanziet de onderwijspijler als te schools en te sturend. In dit laatste programmaluik is de commissie weliswaar enthousiast over de musicalwedstrijd, maar zou zij liever zien dat de scholen creatief betrokken worden bij de totstandkoming van de musical, ondermeer met een eigen inbreng in de keuze van de muziek.

Het Musicalhuis is geen vragende partij voor een vaste infrastructuur: eerst wil de organisatie vaste voet aan de grond krijgen en een beter zicht op de noden.

De leuze van de organisatie is het uitbouwen van een nieuw vlaggenschip voor het musicalgenre in Vlaanderen. De commissie heeft waardering voor dit ambitieuze project en betreurt dat zij nog weinig voorstellingen van deze organisatie heeft kunnen bijwonen, om de doelstellingen aan de praktijk te kunnen toetsen. De commissie merkte bij 'Camille' dat de productie vanaf de première nog artistiek gegroeid is, waarbij de zeer vernieuwende aspecten de commissie positief stemden. Ook de productie 'Kuifje' vormt een reden om vertrouwen te geven aan het artistieke potentieel binnen de organisatie. Samengevat heeft Het Musicalhuis dus prachtige plannen en een zeer flexibele kijk op de zaken, maar werd nog relatief weinig in de praktijk bewezen. Wel heeft de commissie veel vertrouwen in de aangetrokken medewerkers.

De commissie nam kennis van de schriftelijke reactie van de organisatie.

De commissie adviseert een 4-jarige subsidiëring, om deze grootschalige organisatie toe te laten haar langetermijnplanning, haar professionele werking en haar internationale planning te realiseren.

Zakelijk advies

Het dossier van STIHMUL vzw is over de gehele lijn een professioneel dossier. Enkel over de infrastructuur wordt te weinig informatie gegeven. (er wordt meer dan 20000€ huur begroot). Volgens de plannen die hier voorliggen, wordt het Musical Huis een stevige organisatie die een manier heeft gevonden om het niet-commerciële en het commerciële samen te brengen en de overheidsgelden toch buiten de 'commerciële werking' te houden. Over die gelden wil de administratie wel zeggen dat ook bij andere overheden zou moeten aangeklopt worden voor financiële steun.

De administratie stelt zich wel de vraag wie de schrijver is van dit dossier. Het is immers nog niet bekend wie de zakelijke leiding op zich zal nemen in 2006. Zal deze persoon dan het zakelijk beleidsplan uitvoeren zoals het hier voorligt? Of zal hij zelf een nieuwe weg uitstippelen?

Zakelijk staat deze organisatie er goed voor. Het MH verklaart op zakelijk vlak een voorbeeld te willen zijn voor de hele sector. Het MH heeft een uitgebreid en professioneel organogram. "De creatieve en commerciële invloeden worden in dit organogram in hun correcte verhoudingen geplaatst, namelijk als partners die samen de invulling bepalen. Er is geen dictatoriaal regime van een creatief, commercieel of financieel directeur. Belangrijke beslissingen worden in consensus genomen". Toch wil de administratie op haar hoede blijven.

De organisatie werkt ook met een vaste externe juridische consulent die zich ontfermt over alle mogelijke contracten. Men wil op dit vlak “een voorbeeldfunctie voor de sector nastreven”. De administratie verneemt ook dat de verkoopscontracten, de arbeidsovereenkomsten e.d. “toonaangevend voor de ganse sector” zullen zijn. Deze organisatie legt de lat dus van meet af aan erg hoog en maakt zelfs de vergelijking met de professionaliteit van een instantie als de VRT.

Het voorliggende plan bevat tevens een kunsteducatief onderdeel, ‘maak je eigen musical’, waarvoor 145 000€ kosten worden begroot. Deze optionele werking wordt dus opgenomen in een eventuele subsidie-enveloppe; de organisatie zal dan ook geen aanspraak meer kunnen maken op een projectsubsidie kunsteducatie.

Het MH is ook vastberaden veel volk naar de schouwburgen te lokken. Het eerste jaar wil zij 150000 tickets verkopen. Zo staat cultuurparticipatie hoog op de agenda; daarvoor wordt een half miljoen euro voorzien.

Ook financieel vallen er weinig opmerkingen te formuleren. Dit project wordt groots gezien en is gelukkig ook navenant zakelijk en financieel onderbouwd. Enkel zou men kunnen opmerken dat bij een post als 81140 ‘andere kosten productieve werking’ een toelichting mag worden gegeven; het betreft immers toch 362 099€.

Het gevraagde bedrag is aanzienlijk, maar de organisatie voorziet nog eens even veel eigen inkomsten te zullen halen. Het vooropgestelde percentage ligt dicht tegen de 60% aan.

Bij de internationale projecten worden kosten noch inkomsten voorzien. In elk geval zijn beide gelijk daar alles wordt doorgefactureerd aan de “private partner”, aldus het dossier. Het is de administratie niet geheel duidelijk wat de organisatie hiermee bedoelt. Ze gaat er dan ook van uit dat eventuele internationale projecten zullen bekostigd worden binnen de structurele enveloppe, net als de kunsteducatieve werking.

Advies administratie: positief 4 jaar

De administratie gaat er verder van uit dat de optionele functies kunsteducatieve werking en internationale werking ook inbegrepen zijn in de werking van de organisatie waarvoor in het kader van de structurele erkenning en subsidiëring onder het Kunstendecreet een aanvraag gedaan werd. Dit houdt dan ook in dat voor kunsteducatieve en internationale werking voor de duur van de subsidiëring onder het Kunstendecreet geen enkele vorm van bijkomende subsidie kan toegekend worden die betrekking heeft op deze optionele functies.

De administratie ontving van de Stichting voor Hedendaagse Musical ook een reactie op het voorlopige zakelijk advies. Daarin wordt voldoende duidelijkheid verschaft omtrent de zakelijke leiding van de organisatie, omtrent de infrastructuur en omtrent een kleine onduidelijkheid in de begroting.

Definitief advies administratie: positief 4 jaar

Musical Vlaanderen

Artistiek advies

De commissie heeft het gevoel dat het musicalgenre in opmars is, en dit als een duidelijk aparte niche binnen het muziektheater. De musicalstijl evolueerde trager dan de rest van het landschap. Drie organisaties uit het musicalgenre hebben een aanvraag ingediend. De commissie meent dat binnen het kunstendecreet één Vlaamse musicalinstelling een gepaste subsidie zou moeten ont vangen, namelijk

de enige wier artistieke keuzen de commissie hebben overtuigd. Dit om de middelen niet te versnipperen en om de slagkracht te behouden. Eén van de drijfveren hiervoor ligt in het feit dat musicalproducties maken niet goedkoop is en dat er dus nagenoeg zeker onvoldoende subsidies ter beschikking zullen zijn om twee of meer instellingen volwaardig te ondersteunen. De gekozen musicalorganisatie zou moeten beschikken over een stevige organisatorische onderbouw en een hoogwaardig artistiek potentieel, om de Vlaamse musical een nieuw elan te geven en qua uitstraling de vergelijking te kunnen doorstaan met andere hoogwaardige Vlaamse podiuminstellingen met impact in binnen- en buitenland. Zolang in Vlaanderen een dergelijke instelling ontbreekt, meent de commissie, zal de markt overspoeld worden door buitenlandse producties van bedenkelijk allooi.

Ondanks een nieuwe naam blijkt Musical Vlaanderen grotendeels verder te werken in de traditie van de Musicalafdeling van het Ballet van Vlaanderen, die men bepaalde verdiensten niet kon ontzeggen, maar die gaandeweg toch ook symbool werd voor enige verstarring van het musicalgenre in Vlaanderen. De beoordelingscommissie kan zich niet akkoord verklaren met de opinie van Musical Vlaanderen, die stelt dat de populariteit van het musicalgenre vooral te danken is aan de voormalige musicalafdeling van het Ballet van Vlaanderen.

De commissie waardeert dat bij Musical Vlaanderen heel wat know how aanwezig is (dit werd ten volle bewezen door de prachtige musical 'Merrily we roll along'), maar betreurt dat deze nieuwe organisatie uiteindelijk terugvalt op dezelfde artistieke keuzen van de voormalige Musicalafdeling.

Wat samenwerkingsverbanden betreft, moet de commissie helaas vaststellen dat in het dossier, zowel naar de interne als de externe organisatie toe, te weinig aanzetten tot samenwerking te vinden zijn. Er wordt met name te weinig aandacht getoond voor de bestaande en meer kleinschalige initiatieven in Vlaanderen.

Ook uit de wens van de organisatie om in 'Theater 't Eilandje' te blijven kan worden afgeleid dat het hier gaat over 'Ballet van Vlaanderen, part II'. Er blijven trouwens heel wat vragen bij de haalbaarheid en bij de beschikbaarheid van deze infrastructuur.

Uit de ingediende beleidsplanning blijkt dat Musical Vlaanderen te weinig garanties biedt voor een frisse wind in het musicalgenre en te veel vervalft in de oude sjablonen.

De schriftelijke reactie van de organisatie heeft de beoordelingscommissie niet overtuigd.

De commissie adviseert om geen meerjarige subsidiëring toe te kennen.

Zakelijk advies

Musical Vlaanderen vzw is een nieuwe vzw en noemt zichzelf "de rechtstreekse opvolger van de musicalafdeling van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen". Deze organisatie wil voor bezoekers een stepping stone worden naar andere genres toe, met inhoudelijk sterke maar toegankelijke producties. Musical Vlaanderen voorziet een geringe receptieve werking: een festival voor buitenlands work in progress.

Deze organisatie wenst in de komende subsidieperiode een publiek-private samenwerking aan te gaan met Studio 100 voor de productie 'Daens'. Ook daarbuiten ziet de organisatie zulke samenwerkingen zitten tussen de gesubsidieerde producent en de commerciële producent om producties te verwezenlijken die geen van beide alleen zou kunnen maken. Naast Studio 100 vermeldt het dossier nog twee andere 'gewone' samenwerkingen: Opera Gent/Vooruit en Erasmus Hogeschool. Gezien hun aard acht de administratie het aangewezen deze samenwerkingen vast te leggen in coproductieovereenkomsten.

Het dossier geeft een overzicht van de geplande producties, maar maakt enig voorbehoud: zolang de nodige middelen niet voorhanden zijn, kunnen er geen auteursrechten worden gekocht en is het dus lang niet zeker dat geplande producties er zullen komen. Daarenboven willen de agentschappen geen afspraken maken voor termijnen die verder dan 1 seizoen in de toekomst liggen, aldus het dossier. Voor wat betreft de spreiding van de producties vestigt het dossier de aandacht op het feit dat de relaties met de Nederlandse schouwburgen opnieuw zullen moeten worden opgebouwd na een afwezigheid van twee jaar.

Her en der wordt benadrukt dat het vinden van een eigen infrastructuur een topprioriteit is. Er wordt gesproken over de lokalen van de Filharmonie, die naar de Elisabethzaal zou verhuizen, op 't Eilandje en over theaterzaal 't Eilandje. "Deze opportuniteit veronderstelt een constructieve samenwerking van de betrokken overheden en partijen: de Vlaamse Gemeenschap, de provincie, de stad Antwerpen, Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen en de Filharmonie."

Zakelijk wenst Musical Vlaanderen 11 mensen in dienst te nemen; de loonmassa van de tijdelijke medewerkers (waarvan het aantal soms oploopt tot 65) vormt de grootste moot van de productiekosten.

Het financieel beleidsplan is degelijk. De begroting is opgemaakt volgens het gevraagde model en er is een detailbegroting voor 2006 plus een begroting per productie. De administratie krijgt dan ook een goed zicht op de geraamde kosten en opbrengsten. De raming van de kosten is overigens gebaseerd op het gemiddelde van de meest recente werkingsjaren van de musicalafdeling van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen.

De administratie wijst er op dat er geen subsidie-inkomsten van andere overheden worden begroot, wat een minpunt is. Ze adviseert dan ook op dat vlak bijkomende inspanningen te leveren.

Musical Vlaanderen neemt zowel een internationaal als een kunsteducatief luik op in het geheel van haar werking en zal daarvoor dan ook geen aanspraak meer kunnen maken op bijkomende projectmatige of punctuele subsidies.

Alles wel overwogen is dit een degelijk dossier voor wat betreft het zakelijke en het financiële, en adviseert de administratie positief (4 jaar).

Advies administratie: positief 4 jaar

De administratie gaat er van uit dat de optionele functies internationale en kunsteducatieve werking ook inbegrepen zijn in de werking van de organisatie waarvoor in het kader van de structurele erkenning en subsidiëring onder het Kunstendecreet een aanvraag gedaan werd. Dit houdt dan ook in dat voor kunsteducatieve en internationale werking voor de duur van de subsidiëring onder het Kunstendecreet geen enkele vorm van bijkomende subsidie kan toegekend worden die betrekking heeft op deze optionele functies.

De administratie ontving van Musical Vlaanderen vzw geen reactie op het voorlopige zakelijk advies.

Definitief advies administratie: positief 4 jaar

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 119
van 14 juli 2006
van **ERIK ARCKENS**

Stadstheaters - Bezettingsgraad

Eén van de elementen die vorig jaar het debat hebben gevoed omtrent de stadstheaters was de bezettingsgraad.

1. Kan de minister statistieken bezorgen aan de hand waarvan kan worden opgemaakt hoe de bezettingsgraad evolueert in de diverse stadstheaters (NTGent, het Toneelhuis en de KVS)?
2. Wat de KVS betreft, kan de minister al enige specifieke informatie meedelen betreffende de bezettingsgraad na de ingebruikname van de zogeheten “box”, én na de ingebruikname van de “bol”?

Zijn uit deze voorlopige gegevens al krachtlijnen te trekken?

3. Tijdens de inhuldiging van de “bol” liet Brussels schepen van Vlaamse Aangelegenheden Bruno Delille weten dat een deel van het “vroegere” publiek dat de KVS frequenteerde, diende teruggehaald te worden.

Mag ik aannemen dat de minister hier ook achter staat? Zo ja, hoe wenst hij dat te verwezenlijken?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 14 juli 2006

van **ERIK ARCKENS**

1. In onderstaande tabel vindt u een overzicht van de beschikbare cijfers over de bezettingsgraad van de stadtheaters:

gezelschap	seizoen	Bezettingsgraad
Toneelhuis	2001-2002	
	2002-2003	
	2003-2004	
	2004-2005	65%
	2005-2006	62%
NTGent	2001-2002	61%
	2002-2003	77%
	2003-2004	70%
	2004-2005	70%
	2005-2006	
KVS	2001-2002	72%
	2002-2003	85%
	2003-2004	93%
	2004-2005	93%
	2005-2006	82,50%

2. De box werd in gebruik genomen vanaf het seizoen 2004-2005; de bol vanaf april 2006. Het effect van de ingebruikname van de bol zal dus pas vanaf het huidige seizoen (2006-2007) volledig zichtbaar zijn. Wel kende men in de bol tijdens de periode april 2006 tot en met 30 juni 2006 reeds 11.553 bezoekers, hetgeen overeenkwam met een bezettingsgraad van 77,10%.

Wegens de recente data waarop beide zalen in gebruik zijn genomen, is het onmogelijk om hierover al enige conclusies te trekken.

3. Het is mijn volste overtuiging dat de publiekswerking zoals gevoerd door de ploeg binnen de KVS op termijn de gewenste resultaten zal opleveren en resulteren in een sociale mix die representatief is voor de samenleving. Wie de diverse programmaties van onze grote huizen consulteert, zal merken dat uitgerekend binnen de werking en het aanbod van de KVS ontzettend veel aandacht is voor sociale thema's, ons collectief verleden en de specifieke problematiek van de grootstad; aandachtspunten die in se alle geledingen van de samenleving aan belangen.

De KVS zal trouwens het verloop, de evolutie en de samenstelling van hun publiek blijvend in kaart brengen en de daarover ten gepaste tijde rapporteren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 120
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Mensenhandel in de sport - Initiatieven

Naar aanleiding van discussies in het verleden betreffende mensenhandel in de sport heeft het Vlaams Parlement een aantal verzoeken geformuleerd aan de Vlaamse Regering (Stuk 666 (2000-2001) – Nr. 2).

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering de laatste jaren genomen om de problemen betreffende mensenhandel in de sport op het Europees niveau aan de orde te brengen en aan te sturen op gezamenlijke, sluitende maatregelen? Wat zijn de resultaten?
2. Heeft de Vlaamse Regering er bij alle sportfederaties op aangedrongen dat zij een deontologische code zouden opstellen ter bestrijding van mensenhandel en dat ze de clubs die een loopje nemen met de vigerende wetgeving m.b.t. arbeidsovereenkomsten zwaar zouden sanctioneren? Wat zijn de resultaten?

Heeft de minister kennis van de sportfederaties die zijn ingegaan op het verzoek van de Vlaamse Regering?

3. Heeft de minister kennis van sportfederaties die niet bereid zijn orde op zaken te stellen en eender welke vorm van mensenhandel gedogen? Over hoeveel en welke federaties gaat het?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Op 14 oktober 1998 keurde het Vlaamse Parlement een resolutie goed houdende veroordeling van de mensenhandel in de sport.

Hierbij vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering om “maatregelen uit te werken om de betrokken sportbonden ertoe aan te sporen dat aan dergelijke praktijken in hun organisaties paal en perk wordt gesteld, door onder meer een correcte toepassing van de bestaande reglementen en een doorgedreven controle ervan, onder meer via de scheidsrechterbladen, alsook sanctionerend op te treden bij misbruiken in de bij hen aangesloten clubs op basis van een deontologische code ter bestrijding van mensenhandel in de sportfederaties.”

Op basis van deze resolutie werd in het Vlaams Parlement op 15 mei 2001 een met reden omklede motie aangenomen. In deze motie vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering om

- “er bij alle sportfederaties op aan te dringen dat zij een deontologische code zouden opstellen ter bestrijding van mensenhandel en dat ze de clubs die een loopje nemen met de vigerende wetgeving met betrekking tot arbeidsovereenkomsten zwaar zouden sanctioneren.
- geen enkele medewerking te verlenen aan sportfederaties die geen orde op zaken stellen en eender welke vorm van mensenhandel gedogen, of gedogen dat hun clubs de wetgeving omtrent reglementaire arbeidsovereenkomsten negeren”.

Als gevolg daarvan werd in het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, aan de sportfederaties de verplichting opgelegd om alle maatregelen te nemen om de mensenhandel binnen de sportfederatie en de bij haar aangesloten clubs tegen te gaan door een correcte toepassing van de bestaande wetgeving, en om santionerend op te treden op basis van een deontologische code ter bestrijding van de mensenhandel (artikel 5,7° decreet 13/07/2001).

In een nota van 19 maart 2002, verspreid door Bloso en gericht aan de sportfederaties, werd artikel 5,7° van het decreet van 13 juli 2001 verder toegelicht (zie bijlage).

Het resultaat van het decreet van 13/07/2001 is dat alle erkende en gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties over een deontologische code beschikken.

2. Het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, legt aan de sportfederaties de verplichting op om alle maatregelen te nemen om de mensenhandel binnen de sportfederatie en de bij haar aangesloten clubs tegen te gaan door een correcte toepassing van de bestaande wetgeving, en om santionerend op te treden op basis van een deontologische code ter bestrijding van de mensenhandel (artikel 5,7° decreet 13/07/2001).

Alle in 2006 door de Vlaamse overheid erkende en gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties beschikken over een deontologische code. Het betreft:

- 34 unisportfederaties;

- 32 recreatieve sportfederaties;
  - 17 erkende, niet-gesubsidieerde sportfederaties;
  - 4 organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding;
  - 1 koepelorganisatie
3. Wij zijn niet op de hoogte van erkende en gesubsidieerde sportfederaties die eender welke vorm van mensenhandel zouden gedogen. Het Bloso heeft hieromtrent ook nog geen klachten ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 121
van 3 augustus 2006
van **JOHAN VERSTREKEN**

Internationaal cultuurbeleid - Subsiëring

De minister heeft het internationale cultuurbeleid grondig geëvalueerd en herschikt. Een van de drie krachtlijnen waarop het internationaal cultuurbeleid voortaan focust, is de ondersteuning en promotie van ons artistiek kapitaal en potentieel op de representatieve en indicatieve buitenlandse podia.

We vermoeden dat de kredieten hiervoor vervat zitten in programma 45.5 (Algemeen Cultuurbeleid) bij de basisallocatie 12.22 (allerhande uitgaven met betrekking tot internationale en interregionale culturele samenwerking, 898.000 euro na budgetcontrole) en bij de basisallocatie 33.5 (subsidies met betrekking tot internationale en interregionale culturele samenwerking, 2,848 miljoen euro na budgetcontrole).

Graag had ik daarom van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties in 2004, 2005 en 2006 gesubsidieerd werden via deze twee basisallocaties?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 3 augustus 2006

van **JOHAN VERSTREKEN**

In overleg met de heer Verstreken werd deze vraag verfijnd en geconcretiseerd. Er volgt daarom een overzicht van de besteding van de middelen op de basisallocaties 12.22 en de 33.05 van het programma 45.5. Het gaat enkel om de middelen, die naar derden gegaan zijn ter ondersteuning van hun activiteiten (subsidies, financiering van zendingen en ontvangsten). De middelen, die naar de werking van de administratie gegaan zijn (vb. studieopdrachten) werden niet opgenomen.

Een gedetailleerde opsomming van organisaties en activiteiten, die tussen 2004 en 2006 via deze basisallocaties gesubsidieerd werden, is beschikbaar maar wordt wegens omvang niet bijgevoegd. Indien gewenst kunnen de ambtelijke entiteiten (departement en de IVA's) deze informatie voor inzage ter beschikking stellen.

Uit het bijgevoegde overzicht voor 2004 en 2005 blijkt welke bedragen gegaan zijn naar projecten, punctuele (dit betekent antwoorden op ad hoc vragen ivm. reis- en transportkosten) tussenkomsten en werkverblijven op basis van het reglement voor subsidiëring van projecten met internationale weerklank. Dit reglement geldt voor volgende sectoren: beeldende kunst, architectuur, vormgeving, muziek, letteren, podiumkunsten, musea, roerend erfgoed en archieven. In het overzicht zijn de bedragen per – toenmalige – afdeling gebundeld, nl. muziek, letteren en podiumkunsten (MLP) enerzijds en beeldende kunsten en musea (BKM) anderzijds.

Daarna volgen de subsidies die zijn toegekend in het kader van het gecoördineerde reglement voor subsidiëring in de amateurkunstensector. Deze subsidies betreffen zowel projecten als punctuele tussenkomsten in de reiskosten.

(De subsidiëring van internationale projecten in de jeugdsector wordt gefinancierd vanuit basisallocatie 33.04 programma 45.1 in het kader van het decreet Vlaams jeugdbeleid.)

Dan volgen de subsidies, die buiten reglement worden toegekend.

Een belangrijk aandeel daarvan betreft de uitvoering van bilaterale samenwerkingsprogramma's. Dat kan gebeuren via de toekenning van subsidies of via zendingen en ontvangsten.

Een bijzondere plaats daarbij neemt de samenwerkingsontwikkeling met Zuid-Afrika in. Deze zal toenemen de komende jaren en een soortgelijke ontwikkeling wordt voorzien voor Marokko en – eerder toegespitst op de kunsten – ook met China.

Daarnaast worden er subsidies toegekend en zendingen en ontvangsten gefinancierd op basis van verschillende beleidsoverwegingen, afwegingen die vaak refereren aan de intrinsieke artistieke of sociaal-culturele waarde maar eveneens elementen van uitstraling, effecten op de aanwezigheid en zichtbaarheid van de Vlaamse Gemeenschap, gevoeligheden voor nabuurschap of een traditie van intensieve en constructieve bilaterale samenwerking enz .

2004 – besteding 12.22 en 33.05 van programma 45.5 (zonder uitgaven voor werkingskosten)	5.209.023,28
Projecten, punctuele tussenkomsten en werkbeurzen - reglement (MLP)	1.782.621,77
Projecten, punctuele tussenkomsten en werkbeurzen - reglement (BKM)	545.233,00
Projecten en punctuele tussenkomsten in kader van internationaal reglement amateurkunsten	350.634,77
Multinationale organisaties	74.368,02
Kunstbeurzen (Regeling uitgewerkt door adviescommissie beeldende kunsten)	48.755,00
Zendingen en ontvangsten lokaal cultuurbeleid en sociaal cultureel volwassenenwerk	42.804,00
Zendingen en ontvangsten BKM	68.816,00
Zendingen mlp	18.380,79
zendingen en ontvangsten (uitvoering van bilaterale samenwerkingsprogramma's - jeugd)	165.282,21
Subsidies sociaal-culturele organisaties en organisaties lokaal cultuurbeleid	60.879,31
Subsidies buiten reglement MLP	508.031,40
Subsidies buiten reglement BKM	405.000,00
Samenwerking Duitstalige Gemeenschap	15.000,00
Interregionale samenwerking	166.400,00
Samenwerking Zuid-Afrika	518.903,53
Samenwerking Marokko	9.945,00
Samenwerking Nederland (Vuurtorens)	105.000,00
Netwerken & Residenties (MLP)	322.968,48

2005– besteding 12.22 en 33.05 van programma 45.5 (zonder uitgaven voor werkingskosten)	5.656.101,05
Projecten, punctuele tussenkomsten en werkbeurzen - reglement (MLP)	1.873.555,91
Projecten, punctuele tussenkomsten en werkbeurzen - reglement (BKM)	915.622,00
Projecten en punctuele tussenkomsten in kader van internationaal reglement amateurkunsten	356.374,91
Multinationale organisaties	74.368,04
Kunstbeurzen (Regeling uitgewerkt door adviescommissie beeldende kunsten)	56.590,00
Zendingen en ontvangsten lokaal cultuurbeleid en sociaal cultureel volwassenenwerk	32.019,64
Zendingen en ontvangsten BKM	74.420,00
Zendingen MLP	32.793,47
zendingen en ontvangsten (uitvoering van bilaterale samenwerkingsprogramma's - jeugd)	155.179,00
Subsidies sociaal-culturele organisaties en organisaties lokaal cultuurbeleid	51.559,88
Subsidies buiten reglement MLP	451.407,93
Subsidies buiten reglement BKM	366.000,00
Samenwerking Duitstalige Gemeenschap	12.500,00
Interregionale samenwerking	112.500,00
Samenwerking Zuid-Afrika	566.500,00
Samenwerking Marokko	8.165,00
Samenwerking Nederland (Vuurtorens)	105.000,00
Netwerken & Residenties (MLP)	411.545,27

In 2006 is het kunstendecreet in werking getreden. Met het oog op de uitvoering ervan werd een deel van de internationale middelen overgeheveld naar het kunstendecreet voor de financiering van de internationale werking van structureel gesubsidieerde organisaties. Wel worden nog internationale projecten, tussenkomsten in reis-, transport- en verblijfkosten en werkbeurzen in het kader van het kunstendecreet via BA 33.05 van het programma 45.5 gefinancierd. Ook internationale netwerken worden binnen het kunstendecreet op die basisallocatie gesubsidieerd.

Het gecoördineerd reglement in de amateurkunstensector bleef in 2006 ongewijzigd van kracht. Het is evenwel de bedoeling dit reglement in 2007 aan te passen.

Naast de uitvoering van het kunstendecreet en het reglement inzake de amateurkunstensector blijft de uitvoering van bilaterale werkprogramma's een belangrijk aandachtspunt. De aandacht en de middelen, die gaan naar samenwerkingsontwikkeling, in concreto Zuid-Afrika en Marokko, werden verhoogd – een tendens, die ik in 2007 zal voortzetten.

Aangezien 2006 nog niet afgelopen is, betreffen de cijfers de stand van zaken op (1 september 2006). Daar waar nog geen cijfers ter beschikking waren, werden – in cursief – het voorziene bedrag voor de respectievelijke post vermeld.

2006 - besteding 12.22 en 33.05 van programma 45.5 (zonder uitgaven voor werkingskosten)	3.068.177,73
Kunstendecreet - projecten (podiumkunsten)	258.000,00
Kunstendecreet - projecten (beeldende kunsten)	160.000,00
Kunstendecreet - projecten (erfgoed)	175.600,00
Kunstendecreet - tussenkomsten (podiumkunsten)	312.937,00
Kunstendecreet - tussenkomsten (beeldende kunsten)	44.487,00
Kunstendecreet - tussenkomsten (erfgoed)	5.078,00
Kunstendecreet - werkbeurzen (podiumkunsten)	26.200,00
Kunstendecreet - werkbeurzen (beeldende kunsten)	22.000,00
Kunstendecreet - netwerken (podiumkunsten)	70.000,00
Projecten en punctuele tussenkomsten in kader van internationaal reglement amateurkunsten	262.109,84
multinationale organisaties en netwerken	67.185,00
Kunstbeurzen (Regeling uitgewerkt door adviescommissie beeldende kunsten)	35.500,00
Zendingen en ontvangsten lokaal cultuurbeleid en sociaal cultureel volwassenenwerk	10.536,89
zendingen en ontvangsten (uitvoering van bilaterale samenwerkingsprogramma's - jeugd)	150.000,00
Zendingen en ontvangsten IVA Kunsten en Erfgoed	14.444,00
Subsidies sociaal-culturele organisaties en organisaties lokaal cultuurbeleid	70.000,00
Samenwerking Duitstalige Gemeenschap	11.500,00
Samenwerking Zuid-Afrika	675.000,00
Samenwerking Marokko	38.200,00
Samenwerking Nederland	52.000,00
Projecten die inspelen op evenementen, Vlaamse uitstraling en zichtbaarheid (cfr. Festival d'Avignon; Biënnale Shanghai; Het Beschrijft; Boekenbeurs Bologna; Music Fund; ...)	607.400,00

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 122
van 3 augustus 2006
van **JOHAN VERSTREKEN**

Erkende wapenschilden - Stand van zaken

Begin 1998 keurde het Vlaams Parlement het decreet goed houdende vaststelling van het wapen van privé-personen en instellingen. Het uitvoeringsbesluit volgde op 17 juli 2000 (Belgisch Staatsblad van 1 september 2000), en sindsdien biedt de Vlaamse Regering aan privé-personen en instellingen de mogelijkheid officieel een wapen aan te nemen.

Graag had ik van de minister vernomen hoeveel privé-personen en instellingen een beroep hebben gedaan op dit decreet om hun wapenschild officieel te laten erkennen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 181) en Anciaux (nr. 122).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 3 augustus 2006

van **JOHAN VERSTREKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Dirk Van Mechelen, minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 123
van 9 augustus 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Sociaal-cultureel volwassenenwerk - Subsiëring

In het decreet van april 2003 voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk is bepaald dat dit decreet geëvalueerd moet worden. Om een goed beeld te krijgen van de gevolgen van de invoering van dit decreet op de evoluties binnen deze sector is de verdeling van de subsidies één van de belangrijkste indicatoren.

In de begrotingstabel van programma 45.2 Volksontwikkeling en Bibliotheken staat bij de basisallocatie 33.04 evenwel enkel het globale bedrag waarin wordt voorzien voor de subsidiëring van organisaties via het decreet van 4 april 2003 voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Graag had ik daarom van de minister vernomen welke subsidiebedragen in 2004, 2005 en 2006 werden uitgekeerd aan de verenigingen, aan de vormingsinstellingen (verdeeld over de diverse subwerksoorten), aan de regionale volkshogescholen, aan de bewegingen, aan het steunpunt Socius en aan de federatie van vormingsdiensten voor personen met een handicap.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 123

van 9 augustus 2006 van **STEVEN VANACKERE**

In bijgaande tabel worden de subsidies in het kader van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk opgesplitst naar subsector.

Aangezien de indexering pas bij saldo wordt toegekend, zijn de bedragen voor 2006 exclusief index. Op de begroting voor 2006 (PR 45.2 – BA 33.04) is een budget voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk voorzien van 46.022.000 euro.

	2004	2005	2006
	Incl. indexering	Incl. Indexering	Excl. indexering
Verenigingen			
Verenigingen	18.236.138,94	18.909.756,84	18.162.949,43
Startsubsidie	99.151,38	103.545,00	50.000,00
Migrantenverenigingen (structurele subsidie)	1.463.369,99	1.736.818,45	1.743.860,00
Migrantenverenigingen (aanvullende subsidie)	373.608,67	385.909,37	498.226,25
Totaal Verenigingen	20.172.268,98	21.136.029,66	20.455.035,68
Volkshogescholen	6.537.221,14	8.819.450,36	9.543.054,00
Vormingsinstellingen			
Gespecialiseerde	4.090.502,73	4.323.253,44	4.456.363,44
Syndicale	2.545.977,06	2.648.162,16	2.516.533,61
Voor bijzondere doelgroepen	2.449.288,19	2.374.435,87	2.256.413,06
Totaal Vormingsinstellingen	9.085.767,98	9.345.851,47	9.229.310,11
Socius (steunpunt)	1.464.459,86	1.535.410,98	1.369.092,42
Diensten (2004)	3.226.409,69		
Bewegingen (vanaf 2005)		3.409.043,59	3.479.550,00
Federatie van vormingsdiensten voor personen met een handicap (vanaf 2005)		638.633,58	606.889,90
Algemeen totaal	40.486.127,65	44.884.419,64	44.682.932,11

Bij de bovenstaande cijfers kan nog de hiernavolgende uitleg gegeven worden:

1. Het jaar 2004 was het eerste jaar van de toepassing van het nieuwe decreet en als dusdanig een overgangsjaar.

2. Het jaar 2005 kende een budgetvermeerdering van 2.500.000 euro. Die budgettoename is in hoofdzaak merkbaar bij de subsector van de volkshogescholen.
3. Met ingang van 1 januari 2006 worden drie nieuwe gespecialiseerde vormingsinstellingen en drie nieuwe bewegingen gesubsidieerd en worden de subsidie-enveloppen van de volkshogescholen in overeenstemming met artikel 46 van het decreet aangepast aan het aantal inwoners in de regio waarvoor zij zijn opgericht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 124
van 9 augustus 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Actieplan Cultuurparticipatie - Stand van zaken

Tijdens de commissiebespreking van de beleidsbrief Cultuur, eind 2005, kondigde de minister een Actieplan Cultuurparticipatie aan met daarin onder andere maatregelen ter bevordering van de participatie van mensen in armoede (Stuk 15 (2005-2006) – Nr. 4-D).

Aangezien dit actieplan nog niet aan het Vlaams Parlement werd bezorgd, wil ik de minister vragen wat de stand van zaken is van het Actieplan Cultuurparticipatie?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 9 augustus 2006

van **STEVEN VANACKERE**

In de commissiebespreking waarnaar verwezen wordt, werd inderdaad gerefereerd aan het actieplan participatie en de betrokkenheid van mensen in armoede. Graag wil ik u hieromtrent een stand van zaken verstrekken.

Van bij het begin van deze regeerperiode werk ik systematisch aan het versterken van de participatie-elementen in alle onderdelen van mijn beleidsvoering. Het komende najaar wil ik deze inspanningen in een samenhangend en bevattelijk kader plaatsen, ze verankeren en hierdoor ook deze beleidsvoering structureel inbedden. Ik wil deze oefening graag klaar hebben en meteen ook presenteren op de dag van de cultuurcommunicatie, op 4 december 2006.

Een intensieve voorbereidingstijd bleek erg noodzakelijk. De bestaande instrumenten moesten op hun participatie-effecten worden getoetst en tegelijkertijd moest ik antwoorden formuleren op vele nieuwe en soms onverwachte vragen en uitdagingen. Kortom: ik verzamelde steeds meer bouwstenen, die ik tegelijkertijd in een zinvol verband moest plaatsen. Voor deze uitdaging wil ik een beleidsantwoord formuleren dat zich op twee sporen ontwikkelt:

1. Spoor 1: een systematische en duurzame aandacht voor participatie in elk element van mijn beleidsvoering.
2. Spoor 2: tegelijkertijd, aanvullend en geïntegreerd, het vormgeven van een specifiek, sterk gecibleerd instrumentarium dat heel expliciet inzoomt op participatieuitval of –achterstelling en deze wil remediëren, corrigeren en – indien mogelijk – ook wil wegwerken.

1. Algemene aandacht voor participatie expliciet in al mijn beleidsinstrumenten

In eerste instantie vertrek ik in mijn cultuur-, jeugd- en sportbeleid steeds en fundamenteel vanuit de aandacht voor participatie, in een ruim perspectief: het bereiken en betrekken van zoveel mogelijk burgers, dit op een zo intensief mogelijke wijze. Participatie loopt daarom als een rode draad doorheen de verschillende sectorale decreten en regelgevingen. Ik geef enkele illustraties:

- a) Nog dit najaar wordt een nieuwe overeenkomst afgesloten met een wetenschappelijk steunpunt voor cultuur, jeugd, sport en media. Hierin wordt een nieuwe basis gelegd voor een geactualiseerde wetenschappelijke onderbouw en stimulans van het participatiebeleid. Het nieuwe wetenschappelijke steunpunt voor cultuur, sport en jeugd wordt gebouwd op een participatiesurvey die ons de nodige gegevens zal verstrekken over het deelnemen en deelhebben van de Vlamingen aan het cultuur-, sport- en jeugdbeleid.
- b) Dit najaar leg ik het decreet op het lokaal en regionaal sportbeleid voor aan het Vlaams parlement. In de ontwerpversie, die in juli door de Vlaamse regering principieel werd goedgekeurd, staat participatie centraal. Hierbij wordt uiteraard centraal aandacht besteed aan het ondersteunen en stimuleren van het sportverenigingsleven, maar ook andere vormen van sportparticipatie worden heel expliciet in beeld gebracht en voor ondersteuning naar voor geschoven. Tegelijkertijd bevat dit decreet een heel specifiek luik van “sociale correctie”, waarbij de lokale planners een grondige denkoefening maken met daarop volgende beleidsvoering voor doelgroepen die duidelijk uitvallen of onderscoren qua sportparticipatie. Een deel van de middelen is daarvoor geoormerkt.
- c) In de loop van dit jaar voer ik enkele wijzigingen door in het decreet op het lokaal cultuurbeleid. Ook hier zal ik sterker de nadruk leggen op het stimuleren van participatie.

- d) In het decreet lokaal/regionaal jeugdwerk, dat in zijn vernieuwde vorm ook dit najaar aan het parlement wordt voorgelegd, is de aandacht voor "toegankelijkheid" van het jeugdwerk nu structureel verankerd.
- e) 2006 is het eerste jaar van het Kunstendecreet. Doorheen dit decreet loopt participatie impliciet als een rode draad doorheen de verschillende criteria voor de structurele erkenningen. Maar ook expliciet is cultuurparticipatie prominent aanwezig door de structurele mogelijkheden voor Sociaal-artistieke en kunsteducatieve werkingen.

2. Een specifieke en heel doelgerichte beleidsvoering ter bestrijding van achterstelling en uitsluiting

Het tweede spoor loopt parallel aan het eerste, maar stelt heel duidelijk als doelstelling om specifieke participatiedrempels te detecteren en te slechten. Vanaf het moment waarop participatiedrempels onvoldoende verholpen kunnen worden via het reguliere cultuur-, jeugd- en sportbeleid zijn immers specifieke en heel gerichte maatregelen nodig. Het gaat dan om een heel brede scala van participatiedrempels, zoals financiële, fysieke, sociale, culturele en andere drempels.

Ik illustreer deze aanpak graag met enkele initiatieven uit het afgelopen jaar weer:

- a) In het actieplan interculturaliseren, dat in februari 2006 werd voorgesteld en onlosmakelijk deel uitmaakt van een omvattend kader voor cultuurparticipatie, werden specifieke wijzigingen aan de regelgeving en/of de toepassing ervan in het vooruitzicht gesteld. Er wordt gewerkt (voor 2008) aan een specifieke subsidieregeling.
- b) Ik gaf in de commissiebespreking reeds aan gesprekken te hebben met de organisaties van mensen in armoede en hun koepels. Met het fonds ter verhoging van de cultuurparticipatie - dit is het samenwerkingsverband van Welzijnsschakels, Viboso, Vocab en het Vlaams Netwerk waar armen het woord nemen- intensifieer ik op dit moment deze gesprekken om verdere krijtlijnen voor de toekomst te bepalen. In dit verband worden ook Kunst en Democratie, Cubido, Cultuur Lokaal en anderen betrokken.
- c) In het reglement op de participatieprojecten werden vier accenten naar voor geschoven: gezinnen met jonge kinderen, personen in armoede, personen met een handicap en interculturaliseren.
- d) In alle "lokale" decreten (cfr. supra) is de aandacht om participatiedrempels te slechten sterk geaccentueerd.
- e) 2006 is ook het jaar waarin we samen met het Vlaams parlement het decreet omtrent de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal verwezenlijkten. Ik engageerde me om vanuit cultuur deze erkenning ook werkelijk vorm te geven.

Bovendien wil ik in het actieplan, naast het stimuleren van deelname aan cultuur ook de nodige klemtoon leggen op het belang van deelhebben aan cultuur. Binnen het luik "deelhebben" vormt het vrijwilligerswerk een centraal element. Een groot deel van de organisatie en invulling van het aanbod in Vlaanderen staat of valt met de kracht van de vrijwilligers die hieraan werken. Het vrijwilligerswerk is en wordt steeds meer een aandachtspunt in mijn beleid. Ik ga in 2007 het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk, in overleg en samenwerking met mijn collega minister I. Vervotte, een ondersteuning geven en hen mee inschakelen in de ondersteuning van het stijgende aantal vragen van vrijwilligersverenigingen. Ik ga tegelijkertijd ook inzetten op een structurele aanpak van de administratieve lasten die vaak de oorzaak zijn van deze vragen. Vrijwilligerswerk is voor mij een erg uitdrukkelijke vorm van participatie: de deelhebbers in ons cultuur, sport en jeugdbeleid.

Tevens deel ik met mijn collega's uit de Vlaamse regering het belang dat gehecht wordt aan een sterke betrokkenheid van het middenveld bij het beleid en het geloof dat dit bijdraagt tot een breed maatschappelijk draagvlak. Om de relatie met het verenigingsleven en het middenveld sterker aan te halen, werd een charter gesloten met de Verenigde Verenigingen, het voormalige Staten-Generaal van middenveldorganisaties. Het spreekt voor zich dat de agenda, die uit dit charter voortvloeit, deel zal uitmaken van het actieplan.

Het actieplan participatie zal zich niet beperken tot één beleidsdomein, maar zal integendeel ruimte creëren voor transversale participatiemaatregelen. Ik zal daarom in dit actieplan ook de domeinen jeugd en sport betrekken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 125
van 9 augustus 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Circusbeleid - Subsidiëring

In de begrotingstabel van programma 45.2 Volksontwikkeling en Bibliotheken in de aangepaste begroting 2006 staat bij de basisallocatie 33.15 dat de voorziene 150.000 euro zal worden gebruikt voor de subsidies in het kader van het nieuwe circusbeleid.

Graag had ik daarom van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties hiermee in 2006 gesubsidieerd werden of zullen worden.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 9 augustus 2006

van **STEVEN VANACKERE**

Vanaf 2006 wordt de ondersteuning aan de nomadische circussen vanuit een 33-allocatie gevoerd, ipv een 12-allocatie zoals in het verleden. Deze wijziging heeft geen gevolgen voor de toepassing van de ondersteuning. De middelen zijn enkel toegankelijk voor de traditionele nomadische circussen die in 2005 reeds ondersteuning ontvingen. Net zoals vorig jaar wordt in het najaar de procedure afgerond voor de toekenning van de middelen.

Voor 2007 ontwikkelde ik, in het kader van mijn nieuw circusbeleid, een nieuw circusreglement dat ik weldra zal bekend maken. Dit reglement zal ook voor andere circussen toegankelijk zijn. Gezien deze uitbreiding naar andere actoren voorzie ik extra middelen vanaf 2007 voor de ondersteuning van het Vlaams circuslandschap.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 126
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Rol openbare bibliotheken

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd erop toe te zien dat openbare bibliotheken beschikken over een collectie literatuur over holebiseksualiteit en de bekendste periodieke publicaties van holebi-organisaties ter beschikking stellen van hun lezers.

1. In welke mate beschikken de Vlaamse openbare bibliotheken reeds over een collectie literatuur over holebiseksualiteit en de bekendste periodieke publicaties van holebi-organisaties?
2. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen of zal hij nemen om de bovengenoemde intentie van de resolutie van 26 april jongstleden ten uitvoer te brengen?
3. Welke timing zal de minister respecteren voor de uitvoering?
4. Zal de minister tevens overleg plegen met de Vlaamse holebifederaties, respectievelijk de uitgevers van de bekendste Nederlandstalige holebitijdschriften, om na te gaan of zij – in de mate dat het nog nodig is – kunnen meewerken om hun periodieke publicaties aan openbare bibliotheken te bezorgen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 23 augustus 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Het decreet op het lokaal cultuurbeleid, dat onder meer de erkenning en subsidiëring van openbare bibliotheken regelt, geeft vooral het maatschappelijk kader aan waarin openbare bibliotheken zich dienen in te schrijven. Het decreet definieert de openbare bibliotheek als een 'basisvoorziening waar elke burger terecht kan met zijn vragen over kennis, cultuur, informatie en ontspanning. Ze bemiddelt actief bij het beantwoorden van deze vragen. De openbare bibliotheek is actief inzake cultuurspreiding en cultuurparticipatie; ze werkt in een geest van objectiviteit en vrij van levensbeschouwelijke, politieke en commerciële invloeden'. Een erkenningsvoorwaarde is dan ook: 'een onafhankelijk en pluriform informatieaanbod ter beschikking stellen, breed en zorgvuldig samengesteld, aangepast aan de behoeften van het doelpubliek en in een niet-commerciële omgeving'.

De Vlaamse overheid stuurt bijgevolg de openbare bibliotheken niet rechtstreeks aan inzake collectievorming. Dit is een verantwoordelijkheid en bevoegdheid van de gemeentebesturen.

Ik beschik niet over accurate cijfers waaruit kan worden afgeleid in welke mate de Vlaamse openbare bibliotheken een collectie literatuur over holebiseksualiteit bezitten. De Vlaamse Centrale Catalogus, die een –voorlopig nog niet volledig- overzicht geeft van de aanwezigheid van boeken in de bibliotheken, geeft echter –vanuit de zoekterm 'holebi'- als resultaat ruim 250 titels die expliciet deze thematiek behandelen. De trefwoorden, die hieraan zijn gekoppeld, zijn:

- Holebi's
- Holebi's, hulpverlening
- Holebi's, onderwijs
- Holebi's, sociaal-cultureel werk
- Holebi's, sociaal welzijnszorg
- Holebi's, film
- Holebi's in de letterkunde
- Ouderschap, holebi's
- Biseksualiteit
- Homoseksualiteit
- Lesbische vrouwen

Voorts blijken uit de website 'webwijzer' relevante linken naar websites die deze thematiek benaderen. Webwijzer is een initiatief van de Vlaamse overheid, via het VCOB en de Vlaamse openbare bibliotheken met een selectie van kwalitatieve websites voor het brede publiek. In het kader van het onderwijs is deze website een dankbare plaats om degelijke informatie te vergaren.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om de resolutie over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's van 26 april 2006 te verspreiden naar alle Nederlandstalige openbare bibliotheken. Dit is intussen gebeurd.

Dit kadert ook in de algemene visie van het decreet op het lokaal cultuurbeleid waarin aan de gemeentebesturen gevraagd wordt specifieke aandacht te besteden aan de toegankelijkheid en bereikbaarheid van, en de participatie aan, een divers cultureel aanbod. Hierbij moet een bijzondere aandacht gaan naar groepen en individuen waarvan de participatie aan cultuur bemoeilijkt wordt.

Het spreekt dus voor zich dat deze visie ook door mijn administratie tijdens de evaluatiebezoeken bij de gemeentebesturen –in het kader van de uitvoering van de beleidsplannen- getoetst wordt.

Aangezien ook het VCOB, het Vlaams steunpunt voor de openbare bibliotheken, hier een sensibiliserende rol in kan spelen, heb ik hen tevens de resolutie overgemaakt, met de vraag hier gericht en expliciet aandacht aan te willen besteden, desgevallend in samenhang met de Vlaamse halebifederaties en uitgevers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 127
van 30 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Jeugdwerkinfrastructuur - Knelpunten

Wellicht is de studie van Chirojeugd-Vlaanderen VZW en Universiteit Antwerpen “Lokalen onder de loep” ook de minister als de minister van Jeugd niet ontgaan. In deze studie onderzoekt men de jeugdwerkinfrastructuur van plaatselijke chirogroepen.

De resultaten van deze studie brachten een aantal knelpunten aan het licht: onvoldoende capaciteit van de lokalen, de bouwfysische staat, onzekerheid over de toekomst van de lokalen en terreinen, de moeilijkheden die stadsgroepen ondervinden, onduidelijkheid over de juiste zonering,... en de brandveiligheid. Dit laatste punt “brandveiligheid” moet een bezorgdheid zijn van al wie betrokken partij is, moet een bezorgdheid zijn van elk betrokken overheidsniveau.

De voorbije jaren en ook in het nieuwe Vlaamse jeugdbeleidsplan schenkt de minister aandacht aan het probleem van jeugd(werk)infrastructuur. De klemtoon hierbij ligt bij de lokale besturen. Uit de resultaten van bovenvermeld onderzoek blijkt dat de noden ondanks eerdere inspanningen toch nog bijzonder groot zijn.

Op 30 juni 2006 kondigde de minister met het “Vlaams Sportinfrastructuurplan” alvast aan dat hij als minister van Sport een inhaalbeweging op gang wilde brengen wat sportinfrastructuur betreft, dit in samenwerking met de lokale besturen.

1. Nam de minister kennis van de studie “Lokalen onder de loep” van Chirojeugd-Vlaanderen VZW en de Universiteit Antwerpen en hoe beoordeelt hij de resultaten?
2. Acht de minister het aangewezen om bijkomende inspanningen te doen op het vlak van jeugdinfrastructuur en in het bijzonder met betrekking tot het urgente probleem van de “brandveiligheid”?
3. Plant de minister een gelijkaardige inhaalbeweging voor jeugdwerklokalen?

Wordt daarbij een gelijkwaardige financiële inspanning door de Vlaamse Regering gedaan?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 30 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

---

1. Ik ken de studie van Chirojeugd-Vlaanderen, evenals de resultaten ervan en deze van een aantal andere publicaties over deze problematiek. Hieruit blijkt duidelijk dat er zich op het vlak van lokale jeugdwerkinfrastructuur op vele plaatsen nog heel wat problemen stellen, waarop dringend, in eerste instantie door het lokale beleidsniveau, moet ingespeeld worden. De situatie in een aantal gemeentes is zonder meer schrijnend. Maar anderzijds dient ook gesteld dat tal van gemeentebesturen in de voorbije tien jaar fantastische inspanningen leverden om zo goed mogelijk aan de gestelde problemen te verhelpen.
2. Reeds in mijn 'Beleidsbrief Jeugd 2005-2006' als in het 'Jeugdbeleidsplan van de Vlaamse Regering 2006-2009', werd jeugdwerkinfrastructuur vooropgesteld als één van de Vlaamse prioriteiten voor het lokale jeugdwerkbeleid. Via het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid wil de Vlaamse overheid de gemeentebesturen stimulansen geven voor het oprichten en onderhouden van kwaliteitsvolle plaatselijke jeugdwerkinfrastructuur. Een degelijk en goed doordacht jeugdlokalebeleid is zonder twijfel één van de essentiële voorwaarden voor het optimaal functioneren van de plaatselijke jeugdwerkinitiatieven. Daarom koos de Vlaamse regering dan ook jeugdwerkinfrastructuur als jeugdwerkprioriteit voor de volgende planperiode (2008-2010).

Om één en ander nader te bekijken en (concrete) voorstellen uit te werken, werd binnen de schoot van de 'Reflectiegroep lokaal en provinciaal jeugdwerkbeleid' een 'Werkgroep prioriteit jeugdwerkinfrastructuur' opgericht, die tussen 3/11/2005 en 25/04/2006 zesmaal bijeenkwam.

De werkgroep bestond uit betrokkenen/deskundigen vanuit het jeugdwerk, de provincies, partners op Vlaams niveau, de administratie en mijn kabinet.

De werkzaamheden werden aangevat met een inventaris van de meest vastgestelde knelpunten inzake jeugdwerkinfrastructuur op lokaal vlak. Dit gebeurde op basis van een aantal voorbereidende teksten van deskundigen uit de werkgroep, maar ook op basis van de eerste resultaten van de studie van Chirojeugd-Vlaanderen, en van enkele andere onderzoeken van de laatste jaren op dat vlak. Daarna werd bekeken hoe het best op deze knelpunten kan worden ingespeeld. Het werd al snel duidelijk dat niet alle knelpunten op dezelfde wijze kunnen opgelost worden: voor een aantal is een financiële impuls via het decreet aangewezen, voor andere knelpunten zijn eerder andere 'flankerende maatregelen' het meest efficiënt.

Vooraleer verder in te gaan op de uitwerking van de prioriteit jeugdwerkinfrastructuur binnen het decreet, kan ik hier al vermelden dat ondertussen – in het kader van een aantal mogelijke 'flankerende maatregelen' - aan volgende initiatieven wordt gewerkt:

- opstelling van een 'Brochure jeugdlokalebeleid' (vooral bedoeld voor jeugdleden en jeugddiensten, met elementen i.v.m. visie-ontwikkeling, good practices rond tal van problemen, voorbeelden van goede subsidiereglementen...) en een 'Lokalenmap' (map voor de verzameling van allerlei belangrijke en relevante documenten betreffende de betrokken infrastructuur, zoals huurcontracten, attesten van eigendom, verzekeringspolissen, allerlei checklists...). Beide documenten zullen ruim verspreid worden; het eerste in de loop van november van dit jaar, het tweede begin 2007;

- er wordt bekeken met welke relevante gegevens/cijfers over jeugdwerkinfrastructuur het bestaande 'Cijferboek jeugdwerk' kan worden aangevuld.

Wat de 'prioriteit jeugdwerkinfrastructuur' binnen het decreet betreft, kwam de werkgroep na heel wat besprekingen en discussies tot het voorstel om een aantal prioritaire knelpunten te bepalen (op basis van de hogervermelde voorbereidende documenten en studies). De gemeenten die daar dan op inspelen kunnen binnen het decreet lokaal jeugdbeleid een extra financiële impuls krijgen. Volgende zeven knelpunten werden bepaald, waaronder uiteraard ook het knelpunt van de (brand)veiligheid:

- beschikbaarheid (het voorzien in of het uitbreiden van jeugdwerkinfrastructuur)
- inrichting van de directe omgeving (omgevingswerken die het gebruik van de jeugdwerkinfrastructuur faciliteren of opwaarderen)
- veiligheid (werken die de brand- en bouwfysische veiligheid van de jeugdwerkinfrastructuur verbeteren)
- geluidsisolatie (werken die de geluidsisolatie van de jeugdwerkinfrastructuur verbeteren)
- inbraak- en vandalismepreventie (werken aan de jeugdwerkinfrastructuur in functie van inbraak- en vandalismepreventie)
- hygiëne en sanitair (werken om de hygiëne en de sanitaire voorzieningen van de jeugdwerkinfrastructuur te verbeteren)
- ruimtelijke inplanting (het aanpakken van de problemen i.v.m. de inplanting van de jeugdwerkinfrastructuur)

Op basis van dit voorstel heb ik zopas een ontwerp van besluit voor de uitvoering van de prioriteit jeugdwerkinfrastructuur voor advies bezorgd aan de Vlaamse Jeugdraad.

3. Dit jaar is er een budget van 17 miljoen euro voor uitvoering van het decreet op het gemeentelijk jeugdwerkbeleid. Deze middelen worden verdeeld onder de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Voor 2008 voorzie ik een fundamentele stijging van de middelen voor het lokale jeugdbeleid tot zo'n 20 miljoen euro. Hiervan zou 3,3 miljoen euro bedoeld zijn om de jeugdwerkinfrastructuur te verbeteren.

Ik wil hierbij echter benadrukken dat het helemaal niet de bedoeling is dat de Vlaamse overheid via deze prioriteit de expliciete verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen overneemt. Ondanks de verhoging van het budget, gaat het hier om het geven van impulsen aan de lokale bestuurders. Uiteindelijk moeten zij dan beslissen hoeveel middelen ze zelf nog aanvullend willen investeren in de lokale verenigingen.

De vergelijking met het Vlaamse Sportinfrastructuurplan vind ik minder gepast. Niet elke gemeente of sportclub heeft nood aan een zwembad, een grote sporthall, open lucht of indoor atletiekinfrastructuur, een kunstgrasveld, ... Dergelijke infrastructuur heeft ontegensprekelijk een bovenlokale relevantie, of komt tegemoet aan de noden van tientallen verenigingen. Daarnaast zijn de investeringen van een heel andere orde. Het Vlaamse Sportinfrastructuurplan gaat bovendien uit van een sterke inbreng van privaat kapitaal. U zult het met mij eens zijn dat dit in het jeugdwerkwereeld, jammerlijk, veel minder evident is. Voor het Sportinfrastructuurplan voorzie ik een éénmalige kapitaalsinvestering van 5,625 miljoen euro. De in het sportinfrastructuurplan voorziene terbeschikkingstellingsvergoeding heeft op zich niks met de infrastructuur zelf te maken maar dient vooral als garantie dat de infrastructuur zal gebruikt worden waarvoor ze is bedoeld. Voor de prioriteit jeugdwerkinfrastructuur ligt het bedrag een stuk hoger, nl. 9,9 miljoen euro over diezelfde periode.

Ik wil er u wel op wijzen dat de Vlaamse overheid ook voor jeugdwerkinfrastructuur die van bovenlokaal belang is, bijvoorbeeld de jeugdverblijfsinfrastructuur en de regionale jeugdcultuurinfrastructuur, bijkomende inspanningen levert. Dit blijkt onder meer uit het masterplan

voor de Hoge Rielen en de geïntensifieerde inzet vanuit Toerisme Vlaanderen, maar ook uit de subsidies vanuit het Fonds voor Culturele Infrastructuur aan bijvoorbeeld jeugdhuis Club 9, het regionaal jeugdcultuurcentrum Entrepot, Jeugdclub Den Egelantier, ... De rode draad in deze investeringen is het bovenlokaal belang dat het gemeentelijk belang overstijgt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 128
van 6 september 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Decreet niet-professionele sportbeoefenaar - Toezicht

Het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar, artikel 9, bepaalt dat de Vlaamse Regering ambtenaren aanwijst die toezicht moeten uitoefenen op de uitvoering van het voormelde decreet. Artikel 8 van voornoemd decreet bepaalt eveneens dat bij tuchtprocedures de verdediging van de niet-professionele sportbeoefenaar moet worden gewaarborgd.

In de praktijk blijkt dat de rechten van verdediging niet steeds gewaarborgd zijn.

1. Welke ambtenaren werden door de Vlaamse Regering aangewezen om toezicht uit te oefenen op de uitvoering van het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar? En welke rol is hierin weggelegd voor Bloso?
2. Hoe zien deze ambtenaren toe op de naleving van de in artikel 8 van het voornoemde decreet vermelde rechten van de verdediging van de niet-professionele sportbeoefenaar bij tuchtprocedures?
3. Welke mogelijkheden hebben niet-professionele sportbeoefenaars wanneer zij menen dat hun rechten, inzake tuchtprocedures van de sportfederatie, niet werden gewaarborgd?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 6 september 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

- 1 en 2 Artikel 9 van het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar bepaalt dat de Vlaamse regering ambtenaren aanwijst die toezicht houden op de uitvoering van het decreet en haar uitvoeringsbesluiten. Tot nu toe werden er door de Vlaamse regering nog geen ambtenaren aangewezen om deze controle uit te oefenen. Dat wil evenwel niet zeggen dat de sportverenigingen en sportbeoefenaars niet worden begeleid of gecontroleerd bij de toepassing van het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar.

Het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar heeft een belangrijke invloed gehad op de georganiseerde sportwereld in Vlaanderen en heeft ervoor gezorgd dat het evenwicht tussen de sportbeoefenaar en zijn sportfederatie hersteld werd. Bij de uitvaardiging van dit decreet rezen er in hoofde van heel wat sportfederaties vragen omtrent de interpretatie van bepaalde artikelen van het decreet en de gevolgen ervan op de werking van de sportfederatie. Daarom werd midden 1997 een juridische werkgroep samengeroepen die tot taak had om een éénduidige juridische interpretatie te geven over een aantal knelpunten die zich hebben voorgedaan bij de inwerkingtreding van het decreet.

Na het oplossen van deze onduidelijkheden en praktische moeilijkheden die de inwerkingtreding van het decreet met zich hebben meegebracht is het Bloso onmiddellijk van start gegaan met een informatiecampagne naar de sportwereld toe. De resultaten van al deze initiatieven hebben ertoe geleid dat zowel het kabinet als het Bloso op dit ogenblik slechts sporadisch worden geconfronteerd met problemen omtrent dit decreet. De sportwereld in Vlaanderen heeft zich aangepast aan het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar.

Reeds in 1996 overhandigde het Bloso aan de toenmalige minister van Sport, de heer Luc Martens, een lijst van ambtenaren die de controle zouden kunnen uitvoeren. Die oordeelde dat, gelet op het voorgaande, een repressief controlerend optreden niet noodzakelijk is. Zowel de kabinetten Sport, als het Bloso hebben intens samengewerkt met sportbeoefenaars en sportfederaties om het decreet op een correcte wijze toe te passen. De rol van de overheid is tot nu toe steeds bemiddelend geweest en heeft geleid tot positieve resultaat

3. De controle op de naleving van het decreet gebeurt op basis van schriftelijke en mondelinge klachten die zowel op het kabinet, als op het Bloso kunnen toekomen. De klachten of opmerkingen worden individueel onderzocht en worden in samenspraak met de betrokken partijen behandeld. De betrokken sportfederaties die overtredingen begaan op het decreet of het verkeerd interpreteren worden onmiddellijk verzocht zich te schikken naar het decreet. Tot op heden is deze werkwijze succesvol.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 129
van 8 september 2006
van **ELSE DE WACHTER**

Kinder- en Jongerentelefoon - Uitbreiding dienstverlening

Het aantal oproepen bij de Jongerentelefoon neemt alsmaar toe. In 2006 kreeg de Jongerentelefoon al evenveel oproepen als in het volledige jaar 2005. Deze toch wel verontrustende stijging houdt verband met het feit dat er in 2006 naast de traditionele onderwerpen opvallend meer oproepen zijn i.v.m. zelfverminking.

Dit maatschappelijk fenomeen is reeds bekend en is al aan bod gekomen in onder meer de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie. Wel is het zo dat er sinds kort ook bij ons in België relevant cijfermateriaal bestaat m.b.t. deze problematiek. Uit het doctoraat van de Gentse onderzoekster Gwendolyn Portzky blijkt dat tien procent van de 15- en 16- jarige Vlaamse meisjes en 4 procent van hun mannelijke leeftijdgenoten het afgelopen jaar zelfbeschadigend gedrag hebben vertoond. Het gaat dan vooral om zelfmoord, snij- en kraswonden en zelfvergiftiging. De Vlaamse cijfers, gebaseerd op onderzoek bij Oost- en West-Vlaamse studenten, zijn gelijklopend met die welke resulteren uit onderzoek in Groot-Brittannië. In vergelijking met Nederland daarentegen liggen ze opvallend hoog. In Nederland gaat het slechts om 3,6 procent van de meisjes en 1,6 procent van de jongens die tekenen vertonen van zelfbeschadigend gedrag.

Volgens Portzky bestaat er een wetenschappelijke basis voor de hoge zelfmoord- en zelfbeschadigingsscijfers in ons land. Zo zouden Vlaamse jongeren veel angstiger zijn en veel moeilijker met problemen kunnen omgaan dan Nederlandse jongeren. Nederlanders zullen ook eerder de bron van hun zelfbeschadigend gedrag proberen te veranderen, terwijl Vlamingen eerder emotioneel reageren en vaker grijpen naar alcohol of drugs. Bij de Vlaamse jongeren spelen de leeftijdsgenoten dan weer een belangrijke rol, terwijl Nederlanders veel sneller een gesprek aangaan met hulpverleners.

Op dat punt kan de Jongerentelefoon een belangrijke schakel zijn. De Jongerentelefoon tracht immers samen met de jongere te zoeken naar een steunfiguur in zijn of haar omgeving. Toch moeten we vaststellen dat nog steeds een kwart van de jongeren niemand heeft om op terug te vallen. In dat geval is het belangrijk dat de jongere zijn toevlucht kan nemen tot de Jongerentelefoon, zodat vooralsnog naar een oplossing kan worden gezocht.

In juli van dit jaar is de telefoondienst verhuisd van het departement Welzijn naar het departement Jeugd, dat een nieuwe structurele subsidie heeft goedgekeurd voor de periode 2007-2009. De bedoeling is dat de nieuwe middelen worden aangewend voor de uitbreiding van de dienstverlening. Momenteel zijn er een 130-tal vrijwilligers die de Jongerentelefoon in stand houden.

1. Wat is de exacte inhoud van de aangekondigde uitbreiding van de dienstverlening van de Jongerentelefoon?

2. Is de minister gewonnen voor de idee om naast het aantal vrijwilligers een aantal professionele hulpverleners in te schakelen in de werking van de Jongerentelefoon?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 8 september 2006

van **ELSE DE WACHTER**

---

1. De Kinder- en Jongerentelefoon is zeer recent van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Jeugd overgeheveld. Dit kadert in een gezamenlijke verzuchting vanuit de bevoegdheden welzijn en volksgezondheid enerzijds en de bevoegdheden cultuur, jeugd en sport anderzijds om zo veel mogelijk één loket te garanderen.

Vanuit het jeugdbeleid werd onlangs voor de beleidsperiode 2007-2009 een structurele subsidie van € 296 000 aan de organisatie toegekend. Dit gebeurde binnen hoofdstuk 5 van het decreet Vlaams jeugdbeleid. KJT wordt aldus structureel gesubsidieerd als organisatie voor participatie van, informatie voor en communicatie over kinderen en jongeren.

Deze € 296.000 houdt een substantiële stijging in van de structurele middelen voor de Kinder- en Jongerentelefoon. Bij Welzijn kreeg KJT een structurele subsidie van 114.000 euro. Deze structurele subsidie werd, onder meer vanuit de middelen bedoeld voor het voeren van een kinderrechtenbeleid, aangevuld met projectsubsidies allerlei.

Voor de beleidsperiode 2007-2009 kan KJT voor het eerst de kwaliteitszorg van de organisatie verbreden met de structurele middelen en een aantal met projectmiddelen opgestarte projecten structureel continueren. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan het waarborgen van een gratis nummer en de monitoring van de binnengekomen vragen.

In het beleidsplan dat Kinder- en Jongerentelefoon aan de adviescommissie Participatie, Informatie en Communicatie en de afdeling Jeugd heeft voorgelegd, beschrijft de organisatie haar plannen om kwaliteitsverdiepend te werken. Vorming, ondersteuning en supervisie voor de vrijwillige medewerkers voor het “beantwoorderswerk” is één van de krachtlijnen van het beleidsplan.

Kinder- en Jongerentelefoon plant in 2007-2009 ook een uitbreiding van telefoonlijnen en permanentie-uren voor het “beantwoorderswerk”. De permanentie is aangepast aan de vragen en noden van kinderen en jongeren. De bestaande communicatieonderdelen van de werking van de KJT zijn de interactieve website, de chatafdeling en de thematische fora. Deze blijven onderhouden en kunnen, zo de organisatie dat wenselijk vindt en dat blijkt vanuit de vragen van kinderen zelf, zich verder toespitsen op het fenomeen van zelfverminking. Het advies van KJT is in eerste instantie altijd eerstelijns. Voor verdere hulpverlening zal het KJT altijd doorverwijzen naar derde en meer deskundige actoren.

2. In de visie van Kinder- en Jongerentelefoon staat het vrijwilligerswerk centraal. Dit is ook het centrale uitgangspunt van hun werking. Ik sta hier trouwens volledig achter. Immers, ook vrijwilligerswerk kan deskundige en kwalitatieve dienstverlening garanderen. Het is niet omdat de dienstverlening door vrijwilligers gebeurt dat er geen professionele houding voor doorverwijzing wordt gehanteerd. Zoals hoger reeds werd vermeld, besteedt KJT veel zorg aan de ondersteuning en supervisie van de vrijwillige medewerkers. De nieuwsbrief die KJT aan hun vrijwilligers bezorgt zal in januari 2007 over het thema zelfverminking gaan. Deze nieuwsbrief wordt trouwens opgesteld in samenwerking met Mvr. Lortzky, naar wiens doctoraatswerk u in uw vraag verwijst. De werking van KJT is geen vrijblijvende vrijetijdsbesteding voor hun vrijwilligers maar getuigt van een verregaand engagement waarin een professionele houding, onder meer in functie van interne regels voor doorverwijzing en adviesverlening, een conditio sine qua non is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 130
van 13 september 2006
van SVEN GATZ

Quartier Latin vzw - Serviceproblemen

Als Brusselfan kan de werking van vzw Quartier Latin op mijn volste waardering rekenen. Nu reeds enkele jaren biedt de vzw, die werkt met steun van de Vlaamse overheid, aan studenten die ingeschreven zijn in een van de Vlaamse onderwijsinstellingen, een uitstekende service op het gebied van huisvesting. Daarnaast stimuleren zij die studenten ook om deze boeiende stad in zijn verschillende aspecten te verkennen.

Het openbaar vervoersnet van de MIVB is voor die verkenningsdrang een ideale partner. Via de vzw Quartier Latin wordt daarom aan de studenten een jaarabonnement van de MIVB aangeboden tegen een wel zeer voordelig tarief. Tussen 16 augustus en 31 oktober kunnen de eerste 7000 studenten ingeschreven aan een van de partnersinstellingen van vzw Quartier Latin Brussel, een jaarabonnement krijgen voor slechts 25 euro. De 7001ste tot de 10.000ste student kan nog van het voordeeltarief van 160 euro genieten.

Voorgaande jaren konden de studenten hun abonnement aanvragen in de burelen van de vzw, maar ten gevolge van een inbraak waarbij de computers van de vzw ontvreemd werden, dient dat dit jaar te gebeuren in het Metrostation Naamsepoort, aan een apart loket waarin voorzien werd voor de Quartier Latinstudenten. Het positieve hierbij is dat er na de inbraak snel een oplossing gevonden werd om het probleem op te vangen. Spijtig genoeg is de situatie op het terrein allesbehalve rooskleurig. Een aantal betrokkenen wezen op het feit dat de wachttijden aan het loket buitensporig lang zijn (soms tot een halve dag of langer). Blijkbaar schijnt er daarenboven wat verwarring te zijn over de documenten die voorgelegd moeten worden, waardoor het soms voorkomt dat het lange wachten een maat voor niks is geweest. Waarom de service er zo traag verloopt is onduidelijk, maar het is duidelijk dat dergelijke wachttijden niet tolereerbaar zijn. Ook vorig jaar waren er trouwens lange wachttijden.

Ik wil deze gelegenheid ook gebruiken om te wijzen op een zekere onrechtvaardigheid die bestaat ten opzichte van de studenten die in september nog hun tweede zittijd afwerken. Pas na hun deliberatie kunnen zij opnieuw inschrijven en hiervan een attest verkrijgen. Dat attest dient immers voorgelegd te worden voor het verkrijgen van het goedkope abonnement. Door bovenvermelde vertraging maken zij veel minder kans op het "beperkte" aanbod van de 7000 goedkope abonnementen.

1. Worden er initiatieven genomen om ervoor te zorgen dat de service aan de Quartier Latinstudenten aan het Metrostation Naamsepoort (of elders) op een klantvriendelijkere en dus zekere snellere manier verloopt?
2. Worden er initiatieven genomen om ervoor te zorgen dat, voor de toekomst, de studenten die wegens een tweede zittijd pas laatstijdig over de nodige documenten beschikken, een eerlijkere kans wordt geboden op een goedkoop jaarabonnement op het openbaar vervoer?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 13 september 2006

van **SVEN GATZ**

Voor het vierde academiejaar op rij krijgt de ‘Actie Openbaar Vervoer voor Vlaamse studenten in Brussel’ een goede respons vanuit de Vlaamse studentenpopulatie in Brussel. De actie werd eind augustus gelanceerd. Op 28 september jl. waren reeds 5884 voordelige studentenabonnementen verkocht. Op de website www.glb.be en op www.mivb.be wordt dagelijks het aantal resterende abonnements gecommuniceerd. Kostprijs van dit initiatief bedraagt 1.063.200 euro. Concreet kunnen daardoor 7.000 abonnements ter beschikking gesteld worden waarvoor Vlaamse studenten slechts een ‘remgeld’ van 25 euro dienen te betalen. De volgende 3.000 abonnements worden verkocht tegen de prijs van 160 euro, terwijl de normale prijs 200 euro per abonnement bedraagt. Verwacht wordt dat tegen eind oktober in totaal zowat 9.000 à 10.000 Vlaamse studenten gebruik zullen maken van dit aanbod.

1. Sinds het vorige academiejaar is hard gewerkt aan het verhogen van de klantvriendelijkheid van het initiatief. Niet alleen werd het derdebetalersysteem ingevoerd (tevorens moesten de studenten het bedrag voorschieten), maar bovendien werd binnen de kantoren van Quartier Latin een handelsagentschap van de MIVB geopend, waardoor de afhandeling op snelle en efficiënte wijze kon verlopen. Ook dit jaar zou dat soepele systeem worden gehanteerd. Een inbraak in het studentenloket van de MIVB in Quartier Latin eind augustus doorkruiste die plannen. Het studentenloket moest halsoverkop worden overgebracht naar het metrostation Naamsepoort. Die overbrenging leidde tot enige desorganisatie en viel samen met een grote overrompeling van studenten, waardoor lange wachtrijen ontstonden. Er werden echter snel maatregelen getroffen, waardoor het systeem na enkele dagen weer soepeler ging draaien. Drie stewards informeren de studenten over de abonneringsprocedure, er is een voorbereidend loket waar de documenten en pasfoto worden verwerkt en een managementsysteem informeert de studenten over de geschatte wachttijd tot aan het loket.

Ook tijdens het academiejaar 2007-2008 zal deze actie worden verdergezet. In het kader daarvan zal Quartier Latin met de MIVB bekijken hoe problemen met lange wachtrijen kunnen worden beperkt. Zo zal bijvoorbeeld worden nagegaan in hoeverre de studentenabonnements volgend academiejaar kunnen worden verkocht in alle metrostations van Brussel.

2. De problematiek van de studenten die wegens een tweede zittijd naast een goedkoop abonnement grijpen, is een gevolg van het gehanteerde principe van de contingentering tot 7000 abonnements, zodat het systeem financieel beheersbaar blijft. Ook studenten die in de eerste zittijd zijn geslaagd, maar die zich laattijdig aan het loket aanbieden, kunnen uit de boot vallen. Hier geldt het principe “wie het eerst komt, het eerst maalt”. Studenten die geslaagd zijn in de eerste zittijd hebben dus inderdaad een objectief voordeel.

Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

Oktober 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 126
van 29 juni 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Buitenlandse probleemgebieden - Mediabelangstelling

De aandacht voor probleemgebieden in de media lijkt soms niet erg groot.

Zo gaan bijvoorbeeld op 30 juli in Congo, de voormalige Belgische kolonie, de eerste vrije verkiezingen in meer dan 40 jaar door. Bovendien zijn ze van levensbelang voor een land dat nog volop komaf maakt met een moordende oorlog. In de Vlaamse pers merkt men daar echter weinig van. Er is ook weinig politieke interesse, geen publiek debat.

Het waren vooral Vlamingen die tijdens de koloniale periode in Congo zaten. Onze historische band met Congo schept een verantwoordelijkheid. Een debat onder politici, maar vooral ook onder journalisten, intellectuelen en artiesten over de rol die Vlaanderen kan spelen, lijkt een minimum.

Neemt de minister initiatieven om de buitenlandse probleemgebieden meer onder de aandacht van de Vlaamse media te brengen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 29 juni 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

Ik stel ook vast dat de Noord-Zuidproblematiek inderdaad te weinig aan bod komt in de Vlaamse media. Dit is een keuze gemaakt door onafhankelijke redacties. Ik kan niet tussenkomen in de verschillende media om bepaalde specifieke onderwerpen meer aan bod te laten komen. Vrije nieuwsgaring en persvrijheid zijn en moeten de basisprincipes blijven van de Vlaamse pers.

Indirect kan ik de media stimuleren en sensibiliseren opdat zij een prominentere rol zouden spelen in de berichtgeving omtrent de Noord-Zuidproblematiek.

De voorbije jaren heb ik daarom al verschillende initiatieven ondersteund:

- a) Financiële ondersteuning van de **IPS-nieuwsdienst** (100.000 euro in 2006): IPS-Vlaanderen is een nieuwsdienst die de nadruk legt op 'global issues': cruciale onderwerpen die de toekomst van de hele wereldbevolking aanbelangen. De economische ontwikkeling van de landen en regio's van het Zuiden en de verdelingsproblemen die daarbij ontstaan, de democratisering van internationale instellingen en relaties, grensoverschrijdende milieuproblemen, internationale samenwerking en de rol van de VN daarin, respect voor de mensenrechten en voor minderheden. IPS-Vlaanderen besteedt vooral aandacht aan feiten, trends en opinies die duidelijk maken hoe die onderwerpen in de landen van het Zuiden spelen.
- b) Financiële ondersteuning van **Mo*magazine** (100.000 euro in 2006): Mo* bundelt informatie over de globaliserende wereld en brengt elke maand de analyses, verhalen en mensen achter de actualiteit. Verschijnt 10x per jaar. Mo* heeft een maandelijkse oplage van 125.000 exemplaren, met een leesbereik van om en bij de 250.000 lezers.
- c) Financiële ondersteuning van een **gezamenlijke nieuwssite Mo*-IPS** (50.000 euro): IPS-Vlaanderen en Mo*magazine zullen in 2006 een diepgravende nieuwssite opzetten, over mondiale thema's die nog te weinig bod aan komen in de traditionele media. De webstek moet het draagvlak voor Zuid-, Noord-Zuid en globaliseringsproblematieken vergroten in Vlaanderen, door een bundeling van mondiaal nieuws met diepgang dat weinig of minder aandacht krijgt in de reguliere nationale en internationale pers. De doelstelling is meer en andere mensen bereiken dan de huidige lezers van MO* en IPS (focus op 25 -35 jaar met uitbreiding tot 45).
- d) Organisatie van de **Noord-Zuidpersprijs**: In 2005 organiseerde ik voor de eerste maal de Noord-Zuidpersprijs. Met deze persprijs (5000 euro) wil de Vlaamse overheid enerzijds de schrijvende pers aanmoedigen om meer aandacht te besteden aan de ontwikkelingssamenwerking en aan de Noord-Zuid problematiek en anderzijds de interesse ervoor bij brede lagen van de bevolking vergroten. De persprijs belooft de auteur van de beste publicatie over de Noord-Zuidproblematiek. Vorig jaar ging de prijs naar Han Zinzen, dit jaar was David Van Reybrouck de winnende journalist.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 128
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 5 juli 2006

van **LINDA VISSERS**

Minister-president Leterme

Voor wat de bevoegdheden van Yves Leterme als Vlaams minister van institutionele hervormingen, landbouw, zeevisserij en plattelandsbeleid betreft, is het antwoord op deze vragen nihil.

1. Zweden - werkbezoek - Göteborg en Stockholm

20-22.9.2005

21.194,94 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

1.763,85 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01

Yves Leterme

Geert Muylle, adjunct-kabinetschef

Miet Deckers, woordvoerder

Jeroen Vanden Berghe, raadgever economie

Philippe Muylers, SERV (enkel Stockholm, 21-22.9.2005)

Ilse Dielen, SERV (enkel Stockholm, 21-22.9.2005)

Pieter Kerremans, SERV (enkel Stockholm, 21-22.9.2005)

Diane Verstraeten, directeur-generaal, administratie Buitenlands Beleid

Bart Moerman, pers

Paul Van de Velde, pers

Martine Dircken, pers

Ilse Van der Vennet, pers

Yves Borms, pers

Roland Coppens, pers

Maurice Vanderweghen, pers

Sabine Van de Putte, pers

2. China en Singapore - werkbezoek

5-16.11.2005

70.541,44 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

827,50 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01

Yves Leterme

Jan Callens, kabinetschef

Geert Muylle, adjunct-kabinetschef

Miet Deckers, woordvoerder

Diane Verstraeten, directeur-generaal, administratie Buitenlands Beleid

Alice Cooman, tolk
Patrick Martens, pers
Tom Van de Weghe, pers
Roland Coppens, pers
Indra Moerloose, pers
Willem Winckelmans, pers
Veerle De Vos, pers

3. **Duitsland – gesprek met staatssecretaris Beneke van Nordrhein-Westfalen in Düsseldorf**

30.11.2005

153,48 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30
149,50 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01*

Geert Muylle, adjunct-kabinetschef

Freddy Evens, afdelingshoofd, administratie Buitenlands Beleid
Edi Clijsters, Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering

*ook op overzicht Vlaams minister Geert Bourgeois

4. **Duitsland – werkbezoek deelstaat Nordrhein-Westfalen**

13-14.2.2006

3.253,80 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30
391,20 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01

Yves Leterme
Bart De Moor, kabinetschef
Geert Muylle, adjunct-kabinetschef
Karel Joos, raadgever openbare werken
Eva Greeve, medewerker woordvoerder
José De Volder, chauffeur
Gerryt Van Sys, chauffeur

Diane Verstraeten, directeur-generaal, administratie Buitenlands Beleid
Bruno De Graef, chauffeur, administratie Buitenlands Beleid

Bart Haeck, pers
Pascal Sertyn, pers
Paul Verbraeken, pers
Catarina Caton, pers
Ellen Sannen, pers

5. **Luxemburg**

20.3.2006

435,60 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

Yves Leterme
Bart De Moor, kabinetschef
Geert Muylle, adjunct-kabinetschef
José De Volder, chauffeur
Gerryt Van Sys, chauffeur

Kristof Vanhoutte, pers
Bart Van Daele, pers

6. Italië – deelname aan het seminarie “Regions & Europe: a better future for citizens” in het kader van het 17e EVP-congres in Rome

29-30.3.2006

2.111,56 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

Yves Leterme
Geert Muylle, adjunct-kabinetschef

7. Polen – bezoek aan Auschwitz op uitnodiging van de Auschwitz-stichting

9-11.4.2006

5.456,53 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

Yves Leterme
Roger Claeys, raadgever CJSM en toerisme
Mark Van de Voorde, raadgever communicatie

Bert Provoost, leraar
Kathleen Paulussen, lerares
Guy Peeters, leraar
Hendrik Vanmolkot, leraar

8. Canada – werkbezoek – Québec, Montréal, Toronto

30.4-4.5.2006

37.276,40 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

375,50 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01

Yves Leterme
Geert Muylle, adjunct-kabinetschef
Kris Declercq, adjunct-kabinetschef
Miet Deckers, woordvoerder

Diane Verstraeten, secretaris-generaal, departement internationaal Vlaanderen

Marc Van de Looverbosch, pers
Mark Deweerdt, pers
Peter De Backer, pers

9. Polen – conferentie ‘Peri Urban Challenges for Nature, Environment and Landscape’ – Mazovia/Warschau

22-23.5.2006

684,68 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

Davine Dujardin, inhoudelijk medewerker plattelandsbeleid

10. Oostenrijk – Informal Agriculture Council - Krems

29-30.5.2006

705.73 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

Sophie Dewispelaere, raadgever landbouw en zeevisserij

Denemarken – werkbezoek - Kopenhagen

3.7.2006

5.877 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.30

Yves Leterme
Geert Muylle, adjunct-kabinetschef
Miet Deckers, woordvoerder

Stefan Vankerkhoven, pers
Bart Haeck, pers

Minister Moerman

Minister Vandenbroucke

Werk:

- 1.2.3. Tijdens het tweede jaar van deze legislatuur wond er een buitenlands werkbezoek plaats naar Straatsburg (Raad van Europa: 30/11.2005 – 2/12/2005).
Kostprijs: 3079,60 euro
Delegatie: Robert Van de Voorde (kabinetswoordvoerder ter vervanging van de minister)
4. Er namen geen personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie.
5. Internationale lancering van het Competentiespel. Het verslag van de buitenlandse zending kan opgevraagd worden

Onderwijs:

- 1.2.3. a. Informele Europese Raad Onderwijs Ministers: Wenen, 16-17 maart 2006.
Kostprijs: 1170,95 euro
Delegatie: Frank Vandenbroucke, Minister van Werk, Onderwijs en Vorming,
Gaby Hostens, Projectleider Internationalisering
Noel Vercruyssen, Afdelingshoofd Hoger Onderwijs
- b. OESO: Bijeenkomst van het onderwijscomité met de ministers: Athene 27-28 juni 2006.

Kostprijs: 2324,52 euro

Delegatie: Frank Vandenbroucke, Minister van Werk, Onderwijs en Vorming

Dirk Van Damme, Kabinetschef

Gaby Hostens, Projectleider Internationalisering

Noel Vercruyse, Afdelingshoofd Hoger Onderwijs

4. Er namen geen personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie.
5.
  - a. Bespreking:
    - European Qualification Framework;
    - European Institute for Technology (EIT)
 De basisdocumenten zijn klaar.
  - b. Higher Education: Quality, Equity and Efficiency.
www.oecd.org

Minister Vervotte

1. Tijdens het tweede jaar van deze legislatuur hebben er drie buitenlandse zendingen plaatsgevonden.
  - A. Naar de Verenigde Staten – San Francisco – Studiebezoek op uitnodiging van de organisatie KID's Turn
  - B. Naar Parijs – Bezoek aan het Observatorium voor registratie, onderzoek, samenwerking inzake kindermishandeling en het nationale callcenter inzake kindermishandeling
  - C. Boekarest – Deelname aan het congres 'Living with a stoma: the quality of life issue'
2.
  - A. Voor de minister en de adjunct-kabinetschef duurde de zending naar San Francisco 7 dagen, voor de secretaris-generaal en de ambtenaar duurde de zending 9 dagen. De totale kostprijs van deze zending was 12.283,10 euro.
  - B. De zending naar Parijs duurde 2 dagen. De kostprijs bedroeg voor de administratie 4.089,14 euro en voor het kabinet 2.175,83 euro.
  - C. De duur van de zending naar Boekarest bedroeg 2 dagen en de kostprijs was 2.712,72 euro.
3.
  - A. Minister, adjunct-kabinetschef, secretaris-generaal en ambtenaar
  - B. Minister, 3 leden van het kabinet, 3 ambtenaren, 1 universiteitsprofessor, 2 vertegenwoordigers van de vertrouwenscentra kindermishandeling en 1 journalist.
  - C. Minister en adjunct-kabinetschef
4. Ja, bij de buitenlandse zending naar Parijs reisden een universiteitsprofessor, 2 vertegenwoordigers van de vertrouwenscentra kindermishandeling en 1 journalist mee. De reiskosten van de universiteitsprofessor en de vertegenwoordigers van de vertrouwenscentra kindermishandeling werden gedragen door Kind en Gezin. De journalist reisde op eigen kosten.
5.
  - A. De informatie en ervaringen, opgedaan tijdens het studiebezoek in San-Francisco zijn verrijkend geweest en worden meegenomen tijdens het uitschrijven van nieuwe beleidskrijtlijnen.

- B. Het onderzoek 'callcenter kindermishandeling' is opgestart en lopende. De oprichting van de kenniscentrum rond kindermishandeling is in voorbereiding
- C. Het betrof de afsluiting van de opstartfase van een thuisverplegingsproject in Roemenië dat werd opgezet met de steun van de Vlaamse Gemeenschap. Voortaan functioneert deze Roemeense thuisverplegingsdienst autonoom.

Minister Van Mechelen

Minister Anciaux

Een overzicht van de buitenlandse reizen van de cel cultuur, Jeugd en Sport vindt u in bijlage (bijlage 4).

Voor de cel Brussel is dit antwoord nihil.

Minister Bourgeois

11. Estland en Finland – werkbezoek

3-5.10.2005

5.015,08	euro	aangerekend	op	programma	12.1,	basisallocatie	12.31
1.871,48	euro	aangerekend	op	programma	99.1,	basisallocatie	12.01

Geert Bourgeois
 Peter goethals, raadgever e-government
 Diane Verstraeten, directeur-generaal, administratie Buitenlands Beleid
 Geert Mareels, projectleider e-government
 Guy Tegenbos, pers
 Charlotte Van Oudenhove, pers

12. Israel en Palestina – Vlaamse filmweek in Ramallah

23-25.10.2005

10.790,59	euro	aangerekend	op	programma	12.2,	basisallocatie	12.31
1.547,57	euro	aangerekend	op	programma	99.1,	basisallocatie	12.01

Geert Bourgeois
 Ben Weyts, kabinetschef, woordvoerder
 Sam Van den Abeele, raadgever
 Koen Jongbloet, afdelingshoofd, administratie Buitenlands Beleid
 Thomas Baum, directeur IPIS
 Marc Ooms, pers
 Kristof Vanhoutte, pers
 Pol Van den Driessche, pers

13. Spanje – werkbezoek aan Barcelona

8-9.11.2005

7.826,21	euro	aangerekend	op	programma	12.1,	basisallocatie	12.31
----------	------	-------------	----	-----------	-------	----------------	-------

498,80 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01

Geert Bourgeois

Ben Weyts, kabinetschef, woordvoerder

Katelijne Dedeurwaerder, raadgever buitenlands beleid

Erwin Verbeken, kabinetsmedewerker buitenlands beleid

Freddy Evens, afdelingshoofd, administratie Buitenlands Beleid

Barbara Blomme, pers

Bart Moerman, pers

Philip Heymans, pers

Het hoofddoel van deze zending was het aanhalen van de banden tussen Vlaanderen en Catalonië, en er onze *best practices* uit te wisselen wat betreft de bevoegdheden van beide deelstaten. Minister Bourgeois sprak er ondermeer met de Eerste Minister, de heer Bargalló, en met de voorzitter van het parlement, de heer Benach i Pascual.

14. Polen – plenaire zitting Task Force Holocaust in Krakow – voorstelling Belgische kandidatuur voor toetreding

14-16.11.2005

897,70 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.31

Wouter Coussement, raadgever buitenlands beleid

15. Duitsland – zesde conferentie van ministers-presidenten van regio's met wetgevende bevoegdheden in München

21-22.11.2005

1.417,61 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.31

790,53 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01

Geert Bourgeois

Lieven Tack, raadgever buitenlands beleid

Hadewich De Keulenaer, adjunct van de directeur, administratie Buitenlands Beleid

16. Duitsland – gesprek met staatssecretaris Beneke van Nordrhein-Westfalen in Düsseldorf

30.11.2005

153,47 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.31

149,50 euro aangerekend op programma 99.1, basisallocatie 12.01*

Dirk Roctus, adjunct-kabinetschef

Freddy Evens, afdelingshoofd, administratie Buitenlands Beleid

Edi Clijsters, Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering

*ook op overzicht zendingen Minister-President Leterme

17. Duitsland – filmfestival Berlijn

2-3.12.2005

1.095,28 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.31

Mark Andries, kabinetschef
Hendrik Theunissen, raadgever buitenlands beleid

18. Pakistan – bezoek aan het rampgebied in Noord-Pakistan na de zware aardbeving

2-6.12.2005

6.766,32 euro aangerekend op programma 12.2, basisallocatie 12.31

Geert Bourgeois
Ben Weyts, kabinetschef, woordvoerder
Erwin Verbeken, kabinetsmedewerker buitenlands beleid
Inge Vrancken, pers
Philippe Van Hecke, pers
Piet Eeckhout, pers
Luc De Smet, pers
Jan Timmerman, pers
Charlotte Van Oudenhove, pers
Dimitri Antonissen, pers
Pieter Leuridan, pers

Dit bezoek kaderde in een solidariteitsactie die minister Bourgeois coördineerde en waaraan verschillende NGO's deelnemen. De bedoeling was om via de media de Vlaamse bevolking te sensibiliseren voor de situatie in Noord-Pakistan. Minister Bourgeois bezocht er enkele hulpverleningsposten en vluchtelingenkampen van het Rode Kruis en Artsen Zonder Grenzen. Hij sprak er ook met de lokale autoriteiten, waaronder de voorzitter van het deelstaatsparlement van Jammu en Kasjmir en met Jan Vandemoortele, de hoofdcoördinator van het OCHA (United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs) in Pakistan.

19. Colombia – bezoek aan het eerste 4C (Common Code for the Coffee Community)-pilotproject van de EFICO Foundation op uitnodiging van de Colombiaanse koffiefederatie

3-10.12.2005

3.444,38 euro aangerekend op programma 12.2, basisallocatie 12.31
Sam Van den Abeele, raadgever internationale samenwerking
Frederik Matthys, adjunct van de directeur, administratie Buitenlands Beleid

20. China

25-30.3.2006

27.154,67	euro	aangerekend	op	programma	12.1,	basisallocatie	12.31
281,00	euro	aangerekend	op	programma	99.1,	basisallocatie	12.01

Geert Bourgeois
Mark Andries, kabinetschef
Katelijne Dedeurwaerder, raadgever buitenlands beleid
Diane Verstraeten, directeur-generaal, administratie Buitenlands Beleid

Veerle Devos, pers
David Lorreyn, pers
Katrien De Meyer, pers

Doel van deze reis was in de eerste plaats de toeristische promotie van Vlaanderen in China.

21. Verenigde Staten – opening tentoonstelling “Antwerp = America, Eugeen Van Mieghem and the Emigrants of the Red Star Line” in het South Street Seaport Museum in New York

28.4-1.5.2006

9.712,29 euro aangerekend op programma 12.1, basisallocatie 12.31

Geert Bourgeois
Ben Weyts, kabinetschef, woordvoerder

22. Spanje – werkbezoek aan Baskenland – Bilbao

30.5-1.6.2006

7.644,60	euro	aangerekend	op	programma	12.1,	basisallocatie	12.31
339,40	euro	aangerekend	op	programma	99.1,	basisallocatie	12.01

Geert Bourgeois
Ben Weyts, kabinetschef, woordvoerder
Erwin Verbeken, kabinetsmedewerker buitenlands beleid
Freddy Evens, afdelingshoofd, departement internationaal Vlaanderen
Philip Heymans, pers
Saskia Laurent, pers
Paul Geudens, pers

Het hoofddoel van deze zending was het aanhalen van de banden tussen Vlaanderen en Baskenland, en er onze *best practices* uit te wisselen wat betreft de bevoegdheden van beide deelstaten. Minister Bourgeois sprak er ondermeer met de president van de Baskische regering, Ibarretxe, en met de voorzitter van het parlement, mw. Bilbao.

23. Roemenië en Bulgarije – werkbezoek – Sibiu, Boekarest, Sofia

18-22.6.2006

12.637,83	euro	aangerekend	op	programma	12.1,	basisallocatie	12.31
2.019,86	euro	aangerekend	op	programma	99.1,	basisallocatie	12.01

Geert Bourgeois (18-20.6.2006)
Lieven Tack, raadgever buitenlands beleid
Etienne Schollaert, beleidsmedewerker, departement internationaal Vlaanderen
Frederik Ureel, pers
Jan Gheysen, pers
Barbara De Jonckheere, pers
Els Vermeulen, pers

Tijdens het bezoek kwamen voornamelijk de bilaterale projecten met beide landen en de toetreding tot de EU (o.a. ratificatie van toetredingsverdragen) aan bod. Naar aanleiding van het bezoek aan Roemenië wordt momenteel onderhandeld over samenwerking rond Sibiu Culturele Hoofdstad 2007 en uitwisseling van expertise m.b.t. Interreg-projecten. Het bezoek aan Bulgarije werd omwille van het VRT-dossier op het laatste moment afgelast en een nieuw bezoek (gecombineerd met Kroatië) wordt in het vooruitzicht gesteld.

Minister Peeters

Wat betreft de bevoegdheden van minister Peeters zal een aanvullend antwoord gegeven worden.

Minister Keulen

1. Onder leiding van de minister of één van zijn leden van het kabinet hebben in het voorbije tweede jaar van deze legislatuur géén buitenlandse reizen plaatsgevonden. Wel hebben drie medewerkers van het kabinet deelgenomen aan bezoeken / vergadering in het buitenland.
  - a. 2 medewerkers hebben op 21.2.2006 deelgenomen aan het bezoek aan IDTV - Community TV London "Carpenters Connect" te Londen - UK
  - b. 1 medewerker heeft op 26 en 27.06.2006 deelgenomen aan de bijeenkomst van ministers van de EU bevoegd voor huisvesting, te Wenen - Oostenrijk
2.
  - a. Londen: beperkt tot één dag, kosten voor rekening van het kabinet bedroegen € 120,72.
  - b. Wenen: 2 dagen, kosten voor rekening van het kabinet bedroegen € 108,40.
3.
  - a. Londen: 1 raadgever en 1 deskundige van de cel inburgering
  - b. Wenen: 1 raadgever van de cel wonen
4. Nihil
5.
  - a. Londen: het project IDTV – Community TV biedt mogelijkheden tot het creëren van een hogere integratie en grotere betrokkenheid van allochtonen bij het sociale leven in een stad. Ondertussen wordt een gelijkaardig proefproject voorbereid in Antwerpen.
  - b. Wenen: zesmaandelijke bijeenkomst van EU-ministers bevoegd voor huisvesting in het kader van het EU-voorzitterschap.

Minister Van Brempt

1. Voor het beleidsdomein Sociale Economie vonden geen reizen plaats naar het buitenland onder mijn leiding.

Voor het beleidsdomein Gelijke Kansen vonden geen reizen plaats naar het buitenland onder mijn leiding.

Voor het beleidsdomein Mobiliteit vond er één buitenlandse reis plaats naar Lyon, Frankrijk.

2. De duur was 3 dagen, van 13 tot 15 november 2005, kostprijs 2.185,82€.
3. De delegatie was samengesteld uit mezelf, Frank Van Thillo (adjunct-kabinetschef mobiliteit) en Andy Steels (raadgever mobiliteit)
4. De Lijn nam deel aan deze reis, nl. Jos Geuens (voorzitter), Ingrid Lieten (directeur-generaal) en Roger Kesteloot (directeur Onderzoek).

De reiskosten werden door De Lijn betaald.

5. Het werkbezoek aan Lyon heeft enerzijds aanleiding gegeven tot het oprichten van twee bilaterale werkgroepen MIVB / Brussels Hoofdstedelijk Gewest en De Lijn / Vlaams Gewest met betrekking tot tarieven en ticketing en tot netoptimalisatie.
Anderzijds heeft dit werkbezoek aanleiding gegeven tot onderzoek van de mogelijkheid om via intelligente verhuursystemen de intermodaliteit tussen fiets en openbaar vervoer te versterken.

BIJLAGEN

1. Chair's Summary (minister Vandenbroucke)
2. Issues for Discussion (minister Vandenbroucke)
3. Discussion Points (minister Vandenbroucke)
4. Overzicht van de buitenlandse reizen van de cel cultuur, Jeugd en Sport (minister Anciaux)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/128/antw.128.bijlage.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/128/antw.128.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/128/antw.128.bijlage.002.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/128/antw.128.bijlage.003.ppt>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 129
van 5 juli 2006
van **FILIP DEWINTER**

Ontwikkelingskredieten Brasschaat - Aanwending

Op 21 maart 2006 werd door Kamerlid Luc Sevenhans een klacht ingediend tegen het vastleggen van kredieten in het kader van de stedenband Brasschaat/Tarija Bolivia, afgesloten via een convenant.

Een korte schets van de situatie.

Eind december 2005 werd door de gemeentelijke dienst voor ontwikkelingssamenwerking van de gemeente Brasschaat vastgesteld dat de ontwikkelingskredieten die voorzien waren in het convenant, niet opraakten.

Hierop stelde het gemeentebestuur zich op 12 december 2005 in contact met een reisbureau uit Deurne met de vraag: "Kunnen we nu al een bon opsturen voor vliegtuigtickets voor een bedrag van 14.300 euro, Brasschaat - Tarija - Brasschaat voor maart-april 2006?" Pas op 24 januari 2006 werd, in uitvoering van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, een bestelbon opgesteld met de vage vermelding: "1,00 vliegtuigtickets H/T Brussel - Tarija voor een bedrag van 14.300 euro".

Deze werkwijze is strijdig met het ARGC (Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit). Het college van burgemeester en schepenen is weliswaar bevoegd om tot vastleggingen over te gaan, maar een beslissing terzake is niet voldoende. Artikel 57 van het ARGC bepaalt dat de vastlegging het gevolg is van een verplichting voortvloeiend uit de wet, een overeenkomst of een eenzijdige beslissing van de gemeentelijke overheid. Een vastlegging omvat: 1° de naam van de schuldeiser of rechthebbende, 2° het vermoedelijk bedrag, 3° het dienstjaar en het budgettair artikel. Het is duidelijk dat door de gemeente Brasschaat deze procedure niet gevolgd werd.

Het is tevens zo dat bedragen die vastgelegd zijn in het convenant in het desbetreffende jaar 2005, dienden gebruikt te worden. Indien de vastleggingen niet tijdig gebeuren, namelijk in 2005, gaan de resterende bedragen aan subsidie verloren. De ongebruikelijke procedure die in deze zaak gevolgd werd, had enkel tot doel te voorkomen dat kredieten 2005 verloren zouden gaan. Er werd gewoon gezocht naar een uitgave in functie van het beschikbare bedrag, in casu 14.300 euro.

Kredieten dienen aangewend te worden uit noodwendigheid, niet lukraak om een subsidie op te gebruiken.

Tegen deze werkwijze werd dan ook klacht ingediend bij twee verschillende instanties, en dat gelijktijdig, namelijk bij de minister en bij minister Keulen.

Beide ministers antwoordden op deze klacht, maar met een totaal verschillende conclusie.

1. Hoe verklaart de minister dat hij tot een totaal andere conclusie komt omtrent deze zaak dan minister Keulen, die de klacht wel degelijk gegrond acht?
2. Welke maatregelen neemt de minister om deze zaak uit te klaren en op te lossen en de situatie recht te zetten?
3. Hoe en wanneer wordt deze door de gemeente Brasschaat onrechtmatig verkregen subsidie, die volgens het besluit van de minister “regelmatig voor ontwikkelingssamenwerking aangewend werd”, ongedaan gemaakt en teruggevorderd?
4. Op welke basis zal dit gebeuren en welke procedure wordt hiervoor gevolgd?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 5 juli 2006

van **FILIP DEWINTER**

1. Aan een convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking is een subsidiebesluit gekoppeld. Daarin worden formele voorwaarden bepaald die de Vlaamse overheid verbindt aan de financiering van het convenant. Het subsidiebesluit in kwestie stelt dat het aan de gemeente toegekende bedrag slechts kan uitbetaald worden mits voorlegging van de stavende bewijsstukken. Aan deze voorwaarde werd voldaan. Dit werd vastgesteld door de pre-audit boekhouder, en bevestigd door de controleur van de vastleggingen en het Rekenhof.
2. Indien een betalingsbevel van het college van burgemeester en schepenen onrechtmatig werd gegeven, wordt het geschrapt door de gouverneur. Die is belast met het administratief toezicht op de gemeentebesturen. Indien zo'n schrapping plaatsvindt, dient mijn administratie hiervan ingelicht te worden zodat een onterecht uitbetaald bedrag kan teruggevorderd worden.
3. Indien de subsidie onrechtmatig werd verkregen ontvangt de gemeente Brasschaat een schrijven en overschrijvingsformulier van mijn administratie met het verzoek het bedrag van € 14.300 terug te storten aan de Vlaamse Gemeenschap. De tweede schijf van de subsidie wordt dan niet uitbetaald vooraleer deze terugbetaling werd gedaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 132
van 13 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

VRT-programma's - Politici

In het verleden heeft de VRT richtlijnen opgesteld betreffende de aanwezigheid van politici in de programmatie, meer bepaald in nieuws en duiding, in infotainment en in informatieve ontspanning.

In de praktijk evenwel neemt men het met deze richtlijnen blijkbaar niet zo nauw.

1. Kan de minister een stand van zaken geven van het aantal optredens van politici in infotainmentprogramma's, graag met een gedetailleerd overzicht van de politici die aan bod zijn gekomen en in welk programma, en dit vanaf het begin van deze legislatuur?
2. Zelfde vraag m.b.t. programma's van informatieve ontspanning.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 13 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

Als bijlage vindt u de lijsten van politici in de bedoelde programma's van de VRT voor de periode 1 augustus 2004 tot en met 31 juli 2006.

De VRT hanteert twee criteria om als politicus opgenomen te worden in deze lijsten:

1. Onder politicus wordt verstaan elk Vlaams parlaments- of regeringslid op Vlaams/Brussels, Federaal of Europees niveau;
2. De politicus moet op het moment dat het programma in uitzending was de functie bekleden.

De VRT heeft alle radio- en TV-programma's van de VRT in de lijst opgenomen die geen programma's zijn van de nieuwsdiensten. Ook met heruitzendingen werd rekening gehouden.

De lijst van Radio-programma's is volledig.

De VRT signaleert wel dat het bestandsbeheer voor de TV-programma's tot dusver op een andere manier werd gedaan dan bij Radio en dat dit tot gevolg heeft dat er van bepaalde programma's (bijvoorbeeld Ten Huize Van) geen volledige inhoudsgegevens direct beschikbaar zijn. VRT meldt dat er ondertussen gedurende verschillende weken intensief werk gemaakt werd van het verzamelen van de gegevens. Met de verdere uitbouw van de Digitale MediaFabriek zal het mogelijk zijn dat in de toekomst dergelijke gegevens gemakkelijker verkregen worden.

Zodra bij het verzamelen van de gegevens, specifiek voor de TV-programmas' nog bijkomende gegevens beschikbaar komen zullen die onmiddellijk bezorgd worden.

BIJLAGEN

1. Lijsten van politici in de bedoelde programma's van de VRT voor de periode 1 augustus 2004 tot en met 31 juli 2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/132/antw.132.bijlage.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 133
van 13 juli 2006
van **JOHN VRANCKEN**

Ontwikkelingshulp - Bestemming

De media berichtten op 6 juli jongstleden dat bijna de helft van de ontwikkelingshulp naar consultants vloeit. Het nieuws is gebaseerd op een rapport van de Britse ontwikkelingsorganisatie ActionAid.

Bijna de helft van de ontwikkelingshulp dus van de rijke landen, waaronder ook Vlaanderen kan worden gerekend, komt niet bij de armen terecht. Een groot deel van deze zogeheten spookhulp gaat naar dure westerse consultants en naar schoolgeld voor hun kinderen, die doorgaans op internationale scholen zitten.

ActionAid berekende op basis van officiële cijfers dat op wereldniveau “ineffectieve” en “overbetaalde” westerse adviseurs jaarlijks 20 miljard dollar ontvangen en dat ongeveer de helft daarvan opgaat aan salarissen. De rest bestaat uit onkostenvergoedingen, toelagen en schoolgeld dus voor de kinderen.

De ruime inzet van westerse consultants is op zijn minst controversieel te noemen: het effect op ontwikkeling kan vaak niet aangetoond worden en ontwikkelingslanden hebben er lang niet altijd om gevraagd.

Van iedere euro die Nederland schenkt, zou 32 cent spookhulp zijn...

1. Kan de minister cijfergegevens meedelen met betrekking tot het door de ontvangende landen of NGO's (niet-gouvernementele organisaties) werkelijk ontvangen geld dat Vlaanderen in het licht van zijn ontwikkelingssteun schenkt, dit in absolute cijfers en in percentages uitgedrukt?
2. Zijn er regeringen van de betrokken landen die een deel of het geheel van de gealloceerde ontwikkelingshulp ontvangen en zo ja, welke? Kan de minister hiervan de juiste cijfers meedelen en de bestemming die deze landen eraan geven?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 13 juli 2006

van **JOHN VRANCKEN**

1. In 2005 werd van op de Vlaamse begroting Ontwikkelingssamenwerking in totaal 12,1 miljoen euro uitbetaald. Daarvan werd 822.000 euro overgemaakt aan VVOB, voor de identificatie, formulering, opvolging en evaluatie van projecten van de Vlaamse overheid, en 308.783 euro aan externe consultants. De uitgaven voor externe expertise belopen daarmee 9,3% van de totale uitgaven. De overige 10,9 miljoen euro werden overgemaakt aan- en werkelijk ontvangen door gemeentebesturen (gemeentelijke convenants), niet-gouvernementele organisaties, multilaterale organisaties of landen in het Zuiden.
2. Een deel van de Vlaamse ontwikkelingsbijdrage wordt rechtstreeks overgemaakt aan de overheid in Zuid-Afrika en Mozambique. In 2005 werd in het kader van de samenwerking met beide landen in totaal 7,81 miljoen euro uitbetaald. 3,31 miljoen euro aan Zuid-Afrika, en 4,03 miljoen aan Mozambique. Wat Zuid-Afrika betreft worden alle (100%) financiële bijdragen overgemaakt via het Zuid-Afrikaanse Ministerie van Financiën. Zij komen terecht bij de drie provinciale regeringen (Limpopo, Vrijstaat, KwaZulu-Natal) en aangewend voor de uitvoering van de afspraken die werden neergelegd in de Strategienota 2005-2009. In Mozambique werd 1,64 miljoen euro (40,7%) rechtstreeks overgemaakt aan het Ministerie van Gezondheid. Enerzijds in het raam van de Vlaamse bijdrage tot de sectorsteun in de Gezondheidszorg. Anderzijds voor de financiering van kleine bouwprojecten inzake basisinfrastructuur voor de gezondheidszorg. De overige 2,39 miljoen euro (59,3%) werd uitbetaald aan indirecte projectuitvoerders, zoals de Universiteit Gent, Artsen zonder Grenzen of het Instituut voor Tropische Geneeskunde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 135
van 13 juli 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Prijsvraag “Gefeliciteerd EU” - Taalgebruik

De Europese Unie schrijft een prijsvraag uit onder de titel “Gefeliciteerd EU”, waarbij de deelnemers een logo en slogan moeten indienen ter gelegenheid van de 50ste verjaardag in 2007 van het Verdrag van Rome.

In artikel 3 van de regels voor de prijsvraag lees ik dat de tekst weliswaar in de moedertaal mag worden opgesteld, maar dat hij “zo mogelijk” in het Engels, Frans en Duits vertaald moet zijn.

Het lijkt erop dat daardoor de deelnemers die één van die drie talen niet als moedertaal hanteren, anders behandeld worden dan de anderen.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken?

Acht hij dit aanvaardbaar? Indien niet, heeft hij dat dan – al dan niet in samenspraak met de Nederlandse regering – reeds aan de organiserende instanties (DG Communicatie, Europees Parlement, Raad van de EU, het Comité van de Regio’s en het Europees Economisch en Sociaal Comité) laten weten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 13 juli 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt zich de vraag of ik op de hoogte ben van het talenregime dat gehanteerd wordt in het kader van de wedstrijd “Gefeliciteerd EU” naar aanleiding van de 50ste verjaardag van de Verdragen van Rome. Deze wedstrijd is erop gericht een Europees logo en eventueel bijhorende slogan te ontwerpen ter promotie van de idee van Europese samenwerking. De Vlaamse volksvertegenwoordiger haalt met name aan dat in artikel 3 van het wedstrijdreglement zou staan dat “de tekst in de moedertaal mag worden opgesteld, maar zo mogelijk in het Engels, Frans en Duits vertaald moet zijn.”

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat ik inderdaad op de hoogte ben van deze wedstrijd, van het wedstrijdreglement en van het gehanteerde talenregime.

De werkelijke bewoording in het wedstrijdreglement is enigszins anders dan degene die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt geciteerd. Met name stelt het reglement dat de tekst (van de slogan) “in je moedertaal *moet* zijn opgesteld”. Dat daar zo mogelijk een Engelse, Franse of Duitse vertaling aan kan worden toegevoegd, is mijns inziens niet problematisch te noemen, en enkel gericht op het verminderen van de administratieve lasten voor het organiserende Directoraat-Generaal binnen de Europese Commissie.

Bovendien is het ontwerpen van een (niet taalgebonden) logo het hoofdonderdeel van de wedstrijd. Daaraan *mag* desgewenst een slogan worden toegevoegd. Ontwerpen zullen dan ook in de eerste plaats worden beoordeeld op het logo, waardoor de vrees van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (dat deelnemers die niet het Engels, Frans of Duits als moedertaal hanteren, anders behandeld zouden worden), komt te vervallen.

Ook kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat alle informatie over de wedstrijd (wedstrijdreglement, persbericht, achtergrondinformatie en affiche) in alle officiële EU-talen beschikbaar is op de website <http://www.logo-competition.eu/>.

Uiteraard deel ik de zorg van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over de gelijkheid van EU-burgers en EU-talen. Aan voor Vlaanderen essentiële principes mag dan ook niet getornd worden. Het gaat met name om zaken als talengelijkheid in de Raden, de Europese Raden en het Europees Parlement, en om talengelijkheid in relatie met de burger. Wat dit laatste betreft, is het een blijvend Vlaams aandachtspunt dat elke burger steeds het recht blijft behouden om zijn eigen officiële taal te gebruiken in haar/zijn contacten met de instellingen en organen van de EU en ook binnen redelijke termijn antwoord krijgen in die taal.

Ik ben van mening dat het taalgebruik binnen de wedstrijd “Gefeliciteerd EU” niet afwijkt van deze voor Vlaanderen essentiële principes.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 136
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Ambassades - Nederlands

Welke initiatieven heeft de minister genomen sinds het begin van deze legislatuur om de kennis van het Nederlands bij de in Brussel gevestigde ambassades te vergroten?

Met welke ambassades heeft hierover overleg plaatsgehad? Wat zijn de resultaten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

Teneinde de bilaterale samenwerking te optimaliseren, worden sinds 2002 gratis taalcursussen Nederlands aangeboden aan de buitenlandse ambassadeurs te Brussel. De lessenreeksen vinden plaats in De Warande te Brussel. De lessen worden gegeven door het met de KU Leuven gelieerde taleninstituut 3L. Ambassadeurs die een starterscursus volgen, kunnen zich nadien ook inschrijven voor een vervolmakingscursus.

Gezien de grote belangstelling enerzijds en de lovende commentaren van de ingeschreven ambassadeurs anderzijds, heb ik besloten dit initiatief tijdens deze regeerperiode verder te zetten. In het najaar van 2004 werd opnieuw een lessenreeks georganiseerd, zowel voor beginners als voor gevorderden. Ook dit najaar zal na overleg met De Warande opnieuw opdracht worden gegeven om beide cursussen in te richten.

Tot slot kan ik ook melden dat ik, samen met de vzw de Rand, aan het onderzoeken ben in hoeverre ook initiatieven kunnen worden opgezet voor het ambassadepersoneel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 137
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Vlaamse overheid - ICT-standaarden

In 2004 werd aan de Vlaamse Regering gevraagd dat de diensten van de Vlaamse Regering en de Vlaamse openbare instellingen binnen een redelijke termijn van drie jaar gebruik maken van vrije software, open gegevensformaten en open communicatieprotocollen bij de verwerving, de behandeling, de archivering, de uitwisseling en/of de mededeling van computergegevens (Stuk 2233 (2003-2004) – Nr. 2).

Kan de minister op een gedetailleerde wijze meedelen wat hier de stand van zaken is?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

Op 14 maart 2003 richtte de Vlaamse regering de stuurgroep “Strategische ICT-standaarden” op. De stuurgroep heeft de opdracht om bindende ICT-standaarden te bepalen, waardoor gegevensuitwisseling, interoperabiliteit en ICT-veiligheid binnen de Vlaamse administratie is gegarandeerd.

Alle beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid zijn in deze stuurgroep vertegenwoordigd.

De ICT-standaarden, die door de stuurgroep worden bepaald zijn specificaties die maximaal gebaseerd zijn op open internationale (ISO, IETF, ...) en industrie (OMG, X/Open, The Open Group, ...) standaarden. Het is de verantwoordelijkheid van de verschillende entiteiten om de standaarden te integreren binnen hun operationele dienstverlening.

De stuurgroep “Strategische ICT-standaarden” is reeds verschillende malen samen gekomen en heeft reeds een set van open standaarden goedgekeurd (zie bijlage).

1. Open software

Vermits de verschillende entiteiten, overeenkomstig de principes van “Beter Bestuurlijk Beleid”, over autonomie beschikken op vlak van ICT, worden door de stuurgroep “Strategische ICT-standaarden” enkel ICT-standaarden op strategisch niveau bepaald. Dit betekent dat de verschillende entiteiten op operationeel niveau vrijheid hebben met betrekking tot de keuze van concrete software producten, op voorwaarde dat ze in lijn zijn met de strategische ICT-standaarden. De keuze van de concrete software producten gebeurt immers in functie van de bedrijfsbehoeften, die kunnen verschillen van entiteit tot entiteit. Daar waar open software een alternatief biedt voor commerciële software, wordt ze in rekening gebracht bij vergelijkende productevaluaties. Zo worden reeds verschillende open software producten gebruikt binnen de Vlaamse overheid (bijvoorbeeld : Apache HTTP Server).

2. Open gegevensformaten

Actueel geldt PDF (Portable Document Format) binnen de Vlaamse administratie als standaard voor het publiceren van documenten. PDF is de facto standaard voor verspreiding en uitwisseling van elektronische documenten.

Het definieert een open en universeel bestandsformaat en garandeert het behoud van de opmaak van het originele document, onafhankelijk van de applicatie en het platform waarmee het brondocument is aangemaakt.

Bronbestanden kunnen geconverteerd worden naar het PDF-formaat gebruik makend van bijv. Adobe Acrobat® software. Het lezen en afdrucken van PDF-bestanden kan via de gratis beschikbare Adobe Reader® software.

Met betrekking tot open document standaarden voor bewerkbare documenten, werd, naar aanleiding van een voorstel van de federale overheid, tijdens de vergadering op 12 mei 2006 door de stuurgroep het standpunt ingenomen dat actueel nog geen open documentstandaarden voor bewerkbare documenten kunnen worden vastgelegd omdat de bestaande open documentstandaarden (waarvan de voornaamste zijn : Open Document Format dat een bestaande OASIS standaard is en Office Open XML dat een door Microsoft voorgestelde ECMA standaard is) nog onvoldoende worden ondersteund

door de verschillende softwarepakketten. De keuze van een dergelijke standaard zou actueel een te grote financiële impact hebben voor de verschillende Vlaamse overheidsinstellingen en zou de keuze op het vlak van office pakketten dermate beperken dat er de facto monopolie posities ontstaan. In afwachting van verdere convergerende evoluties stelt de stuurgroep dat bij uitwisseling van bewerkbare documenten het formaat kan worden toegepast dat bilateraal wordt overeen gekomen.

3. Open communicatie protocollen

Op het vlak van open communicatie protocollen heeft de stuurgroep reeds meerdere standaarden vastgelegd. Zowel op het vlak van netwerkcommunicatie (TCP-UDP/IP) als voor het versturen van e-mail berichten tussen e-mail servers (SMTP en MIME) en het versturen van berichten tussen bedrijfstoepassingen (XML, XML-schema en SOAP) werden afdoende open standaarden bepaald. Deze standaarden worden effectief toegepast binnen de verschillende entiteiten van de Vlaamse administratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 138
van 27 juli 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Ontwerpkaderdecreet ontwikkelingssamenwerking - Kinderrechten

Plan België is verheugd over het kaderdecreet voor Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Dit zal volgens hen de ontwikkelingssamenwerking nog beter structureren en het zal een efficiënter beleid mogelijk maken. Waar Plan België zich wel zorgen om maakt, is de plaats van de rechten van het kind in de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Momenteel zien zij in het ontwerp geen enkele specifieke verwijzing naar de rechten van het kind.

Plan België organiseerde als kindgerichte ontwikkelingsorganisatie in november 2004 samen met Ecpat en Unicef de conferentie kinderrechten en ontwikkelingssamenwerking. Na de conferentie werden er op federaal niveau aanbevelingen geformuleerd waarvan er een aantal na iets meer dan een jaar reeds in de praktijk zijn omgezet. Zo werd de wet van 1999 inzake internationale samenwerking in juli 2005 geamendeerd waardoor kinderrechten als vierde grensoverschrijdend horizontaal thema werden opgenomen.

Ook bij de Vlaamse overheid vormen de millenniumdoelstellingen de inhoudelijke rode draad doorheen het Vlaamse ontwikkelingsbeleid. Zes van de acht doelstellingen hebben rechtstreeks betrekking op kinderen. Volgens Plan België is dit niet verwonderlijk als men weet dat kinderen en jongeren wereldwijd het grootste slachtoffer zijn van armoede. Het is daarom zeer verwonderlijk dat kinderen niet opgenomen zijn als transversaal thema in het ontwerp van kaderdecreet.

Volgens hen is het des te meer verwonderlijk omdat de Vlaamse wetgever reeds in 1997 een decreet heeft goedgekeurd houdende de instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind. Als er geen rekening wordt gehouden met hen is een efficiënte ontwikkelingssamenwerking gewoonweg onmogelijk.

Waarom werd er geen specifieke verwijzing naar de rechten van het kind opgenomen in het ontwerp van kaderdecreet? Gebeurt dit alsnog?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 27 juli 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

Het feit dat de kinderrechten niet expliciet zijn opgenomen als transversaal thema in het ontwerp-kaderdecreet impliceert niet dat ze er niet in opgenomen zijn. Integendeel. Het ontwerp-kader-decreet kiest als uitgangspunt dat de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking een bijdrage moet leveren aan de realisatie van de Millenniumdoelstellingen van de Verenigde Naties. Zes van deze acht doelstellingen hebben inderdaad effectief betrekking hebben op kinderen en jongeren.

In de huidige programma's in Zuid-Afrika en Mozambique levert de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking een concrete bijdrage om een aantal van die doelstellingen te realiseren. Uit de lopende programma's blijkt duidelijk dat de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zich inzet voor de belangen en de rechten van het kind.

Het programma voedselzekerheid (2005-2009) in de provincie KwaZulu-Natal in Zuid-Afrika heeft tot doel de landbouwproductie van kleine boeren en de kwaliteit van de voeding binnen de gezinnen te verbeteren. Vrouwen en kinderen behoren hier tot de specifieke doelgroepen. Aan dit programma is ook een initiatief verbonden dat erin bestaat om via de scholen de kwaliteit van de voeding voor kinderen te verbeteren.

Zowel in Mozambique als in Zuid-Afrika steunt Vlaanderen initiatieven ter preventie en bestrijding van hiv/aids. In Zuid-Afrika gebeurt dit via een programma van vier jaar (2006-2009) in de provincie Vrijstaat, waarbij zowel het ministerie van Gezondheid als het ministerie van Onderwijs betrokken zijn. Het programma wil de jongeren in de scholen te sensibiliseren inzake de preventie van hiv/aids.

In Mozambique wordt in de provincie Tete in samenwerking met het provinciale gezondheidsdepartement en in het kader van het aidspreventie programma (2005-2008) specifieke aandacht besteed aan het voorkomen van de overdracht van hiv/aids tussen moeder en kind.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 139
van 9 augustus 2006
van **JAN ROEGIERS**

Vacatures Vlaamse Gemeenschap - Bekendmaking via internet

Mensen die geslaagd zijn voor een selectie-examen georganiseerd door Selor voor de Vlaamse Gemeenschap komen doorgaans in een wervingsreserve terecht. In tegenstelling tot vroeger worden de vacatures die beschikbaar zijn bij de Vlaamse Gemeenschap nu niet meer per brief opgestuurd naar alle geslaagden. Die kregen tot nu toe maandelijks of om de twee maanden een overzicht van alle vacante jobs in hun bus.

Om kosten te besparen, wordt hun sinds kort blijkbaar gevraagd zelf het initiatief te nemen om op de hoogte te blijven en de site van de Vlaamse overheid in de gaten te houden via de url: http://personeel.vlaanderen.be/wervingen/vacatures_niveau_A.htm. De vacatures komen nu dus niet meer vanzelf tot bij de mensen in de wervingsreserve.

Het wordt helemaal vervelend voor de mensen zonder internetverbinding, zij hebben immers geen toegang meer tot de vacatures. In een bij de examenuitslag gevoegde brief staat te lezen dat als men geen internetaansluiting heeft, men steeds in de plaatselijke bibliotheek terecht kan om de vacatures te gaan bekijken of dat men naar de Vlaamse Infolijn kan bellen.

Twee bedenkingen bij deze oplossingen: vele openbare bibliotheken hebben slechts beperkte openingsuren (overdag); en is het echt de bedoeling dat de medewerkers van de Vlaamse Infolijn het ganse overzicht aan jobs van de Vlaamse Gemeenschap gaan voorlezen aan de telefoon, of zullen ze bellers gewoon bovenstaande url meedelen?

De Vlaamse overheid moet er bij uitstek zijn voor iedereen. Vandaag hebben echter enkel mensen met een internetverbinding vrij gemakkelijk toegang tot de openstaande jobs, en dan moeten ze nog zelf het initiatief nemen. Minder fortuinlijke collega's dreigen mijns inziens uit de boot te vallen...

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat mensen die in de wervingsreserve voor de Vlaamse Gemeenschap zitten voortaan enkel via internet op de hoogte kunnen blijven van de vacante betrekkingen? Of klopt deze informatie niet?
2. Hebben de voorgestelde oplossingen (bibliotheek en infolijn) door hun beperkte toegankelijkheid niet tot gevolg dat er op die manier valabele kandidaten een goede job dreigen mis te lopen?
3. Hoe valt deze beslissing te rijmen met het streven van de Vlaamse overheid naar Beter Bestuurlijk Beleid, "bereikbaarheid", gelijke kansen en met het principe van "de juiste persoon op de juiste plaats"?
4. Neemt de minister maatregelen om deze ongelijkheid uit de wereld te helpen en ervoor te zorgen dat iedereen uit de wervingsreserve gelijke kansen krijgt op een job bij de Vlaamse Gemeenschap?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 9 augustus 2006

van **JAN ROEGIERS**

1. Vroeger werden de kandidaten uit de werfreserves inderdaad schriftelijk op de hoogte gebracht van vacatures. Om dit op een zo kostenefficiënte manier te doen werden de vacatures zoveel mogelijk gebundeld, maar dit leidde tot een verlenging van de termijnen voor het invullen van de vacatures. De Vlaamse Gemeenschap vraagt thans reeds geruime tijd aan al de kandidaten om bij hun sollicitatie hun e-mailadres op te geven, gezien blijkt dat een groot percentage kandidaten inderdaad over toegang tot het internet beschikt.
Deze nieuwe manier van werken laat toe dat vacatures wekelijks worden aangekondigd terwijl het feit dat kandidaten zelf de verantwoordelijkheid krijgen om deze vacatureberichten te raadplegen niet negatief moet bekeken worden, wel integendeel. Dit is immers eerder een eerste uiting van motivatie.
De bekendmaking via internet wordt trouwens voorlopig nog aangevuld met driemaandelijkse bekendmaking per brief. Het is echter niet uitgesloten dat tijdens deze termijn al bepaalde vacatures werden ingevuld.
Kandidaten die de vacatures niet via internet kunnen raadplegen kunnen aan de infolijn de contactgegevens vragen van de dienst die zich voor de ministeries hiermee inlaat. Op eenvoudig verzoek worden de vacatureberichten dan aan deze kandidaten toegestuurd.
2. De praktijk toont integendeel aan dat op die manier de heel gemotiveerde en dus valabele kandidaten worden aangetrokken.
Gelet op de laagdrempeligheid van internet of de papieren informatie is de huidige aanpak een duidelijke verbetering.
3. De Vlaamse overheid streeft inderdaad naar een maximale bereikbaarheid voor iedereen.
De penetratiegraad van het internet, zeker bij jongeren is in Vlaanderen bijzonder hoog. Bovendien wordt in alle gemeenten publiek internet aangeboden en ook via de VDAB zijn de vacatures voor iedereen raadpleegbaar. Ook de VDAB spoort werkzoekenden trouwens aan om via internet vacatures te zoeken.
Internet is bijgevolg een bijzonder goed en ingeburgerd medium met bewezen resultaten qua bereikbaarheid.
In vergelijking met het vorige systeem, waarbij de kandidaten zich op de VWS-krant moesten abonneren (betalend) is de toegang via het publieke internet voordeliger.
4. Ik ben er van overtuigd dat de gelijke behandeling van kandidaten, gelet op de gemakkelijke en publieke toegangsmogelijkheden tot het internet, voldoende is gegarandeerd. Er zijn bij mijn diensten overigens op dat vlak nauwelijks of geen klachten geregistreerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 140
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Berichtgeving in de media

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd via overleg met de vertegenwoordigers van de audiovisuele media en de geschreven pers een serene, genuanceerde en informatieve berichtgeving na te streven over holebi's en holebiseksualiteit.

1. Heeft de minister reeds overleg gepleegd met de vertegenwoordigers van de audiovisuele media en de geschreven pers om te komen tot een serene, genuanceerde en informatieve berichtgeving over holebi's en holebiseksualiteit?

Zo ja, wanneer vond dit overleg plaats?

Wie was precies aanwezig?

Welke afspraken werden gemaakt?

Zo neen, voor wanneer is het overleg gepland en wie zal worden uitgenodigd?

2. Welke voorstellen terzake heeft de minister gedaan of zal hij doen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 23 augustus 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Het overleg waarvan sprake in uw schriftelijke vraag heeft nog niet plaatsgevonden.

Rond diversiteit en beeldvorming in het algemeen zijn er in de mediasector reeds een aantal initiatieven gaande. Zo doet de openbare omroep belangrijke inspanningen inzake zijn diversiteit- en gelijkheidsbeleid. De VRT tracht in zijn beleid de diversiteit in de Vlaamse samenleving te weerspiegelen zowel in de beeldvorming als in de tewerkstelling. Zo wordt er een diversiteitbarometer ontwikkeld waarmee programmamakers van radio, televisie en nieuwe media zelf hun programma's kwantitatief en kwalitatief permanent kunnen evalueren op diversiteit.

Gelet op de redactionele autonomie en de journalistieke vrijheid van de verschillende media zal ik samen met mijn collega van Gelijke Kansen Kathleen Van Brempt nagaan op welke manier het best kan worden ingegaan op de vraag van het Vlaams Parlement om een serene, genuanceerde en informatieve berichtgeving en beeldvorming na te streven over holebi's en holebiseksualiteit in de audiovisuele media en de geschreven pers.

Op 3 oktober 2006 is hierover een vergadering gepland tussen mijn medewerkers en de medewerkers van mijn collega Kathleen Van Brempt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 141
van 30 augustus 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Toeristische samenwerking met China - Luchtlijn Brussel-Shanghai

Naar aanleiding van een vraag om uitleg op 7 maart van dit jaar kondigde de minister aan dat er een rechtstreekse luchtlijn tot stand zou komen tussen de luchthaven van Zaventem enerzijds en Beijing en Shanghai in China anderzijds (Handelingen C168 van 7 maart 2006, blz. 7-11).

Op 18 april bevestigde de minister dat hij een concrete verbintenis met Hainan Airlines had ondertekend die inhield dat, als die verbinding er zou komen, er een toeristisch kantoor in China zou worden geopend. De minister opperde dat dit in eerste instantie in Beijing zou zijn, mogelijk met een bijkantoor in Shanghai. Daarnaast zouden er nog allerlei andere initiatieven worden ontwikkeld op de Chinese markt. Op 20 juli kwam de rechtstreekse verbinding naar Beijing en Shanghai effectief tot stand, op initiatief van Hainan Airlines in samenwerking met SN Brussels Airlines.

Eén maand later werd de lijn Zaventem-Shanghai evenwel geschrapt.

Ik had graag van de minister vernomen welke gevolgen dit heeft voor de verschillende initiatieven die hij gepland heeft op de Chinese markt, en in het bijzonder de geplande opening van één of meer toeristische kantoren.

Verder zou ik graag vernemen of dit gevolgen heeft voor de verdere uitwerking van het voorstel van de toeristische dienst van Shanghai om tot een concreet samenwerkingsverband te komen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 30 augustus 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het wegvallen van de verbinding naar Shanghai heeft nauwelijks gevolgen voor de geplande activiteiten in China. Ik had immers al eerder besloten om de inzet van middelen en personeel te concentreren in Bejing. Op 5 december 2006 zal ik er een toerismekantoor openen.

De verbinding naar Shanghai was eigenlijk een onvoorziene extra, die pas voor het eerst ter sprake kwam als mogelijke optie tijdens mijn verblijf in China van maart jongstleden. Essentieel was (en is nog altijd) dat er een verbinding Zaventem – China is en blijft.

Het doortrekken van de vlucht van Bejing naar Shanghai leverde problemen op, zoals onder andere de lange wachttijd in transit in Bejing, in een relatief beperkte ruimte, met om veiligheidsredenen ook weinig bewegingsvrijheid.

De gevolgen van de schrapping van het traject Bejing blijven zeer beperkt omdat er dagelijks veel en vlotte luchtverbindingen zijn tussen de beide steden.

De toeristische dienst van de stad Shanghai heeft plannen om in de loop van volgend jaar een promotie-event in Brussel te organiseren om zowel het toerisme van Shanghai naar Vlaanderen te promoten als omgekeerd het toerisme uit Vlaanderen naar Shanghai. Het hele project zit nog in een embryonale fase.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 523
van 29 juni 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Fietsroutes - Bewegwijzering omleidingen

Langeafstandfietsroutes (LF) zijn steeds meer in trek, niet in het minst omdat grote delen autovrij zijn. En dit zowel voor de echte “Flandriens”, die de route in haar geheel trotseren, als de meer gezapige toerist, die er stukjes uit kiest.

Het komt voor dat er werkzaamheden plaatsgrijpen waardoor een gedeelte van de fietsroute (tijdelijk) onbruikbaar is. Dit gebeurde onder meer recentelijk nog op de jaagpaden in Kortrijk (langs de Leie) en in Ruien (langs de Schelde, ter hoogte van de elektriciteitscentrale). De fietser botst dan op een verbodsteken en in het beste geval op één omleidingsbord. Waarlangs hij moet rijden om weer op zijn traject te geraken, wordt verder niet aangeduid. Onmogelijk de weg voort te zetten naar de geplande bestemming!

Wanneer door omstandigheden autowegen onbruikbaar zijn, wordt er, zoals het hoort, meestal wel gezorgd voor een degelijk bewegwijzerde omleiding, waardoor de chauffeur zonder al te veel problemen ter bestemming geraakt.

Ik vermoed dat Toerisme Vlaanderen instaat voor de bestaande bewegwijzering van deze fietsroutes en dus ook voor het bewegwijzeren van omleidingen in geval van wegenwerken. Het ligt voor de hand dat de fietser die bewust kiest voor autoluwe tracés, niet over een te grote afstand en niet voor een te lange tijdsperiode door een omleiding langs drukke wegen kan worden gestuurd.

1. Wie draagt de verantwoordelijkheid voor het bewegwijzeren van omleidingen langs de autovrije delen van LF-fietsroutes (jaagpaden, voormalige spoorbeddingen)?
2. Is er in een reglementering voorzien voor dergelijke gevallen, met een code van goede praktijk om de ongemakken voor de zwakkere weggebruiker tot een minimum te beperken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 127) en Peeters (nr. 523).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 523 van 29 juni 2006

van **ELOI GLORIEUX**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 524
van 29 juni 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Milieuvriendelijke voertuigen - Stimuli

In opdracht van Febiac werd een onderzoek uitgevoerd naar emissies van voertuigen en een tweede studie naar het profiel van de bezitter van een wagen ouder dan tien jaar.

Uit het eerste onderzoek blijkt dat het aandeel van oude voertuigen het meest verantwoordelijk is voor de vervuiling: 20 % van het benzineautoverkeer is verantwoordelijk voor 2/3 van de NOx-uitstoot, 12 % van het dieselautoverkeer is verantwoordelijk voor 24 % van de deeltjesemissies.

Voorals Vlaanderen heeft oudere wagens. In Wallonië zijn er opvallend minder oude wagens.

Een belasting op deze vervuilende auto's werd tot nu toe niet overwogen, omdat men vreesde de minder bemiddelden te treffen.

Dit wordt tegengesproken door de profielschets. 64 % van de eigenaars heeft een inkomen boven de mediaan van de bevolking. Vaak gaat het om een tweede gezinswagen. Meer dan 50 % van de eigenaars behoort tot de hogere middenklasse, bovenklasse of zelfs de bevoorrechte klasse. 32 % van de eigenaars betreft kinderloze koppels, 15 % heeft kinderen die met de auto mogen rijden. Het gezinshoofd is in 70 % van de gevallen ouder dan 50.

Febiac concludeert dat eigenaars van een wagen ouder dan 10 jaar veelal niet tot de minder bemiddelde klasse behoren.

Zij vragen om de auto's te belasten op hun milieukeurmerken.

In de septemberverklaring van 2005 staat: "In het kader van het op te stellen actieplan reductie fijn stof zal onder meer nagegaan worden in welke mate het gebruik en of de aanschaf van minder milieubelastende wagens binnen een budgettair neutraal kader kan bevorderd worden..."

Worden er in het kader van de hervorming van de verkeersbelasting maatregelen overwogen om de meest vervuilende wagens financieel meer te laten bijdragen volgens het principe "de vervuiler betaalt"?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 524) en Van Mechelen (nr. 176).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 524 van 29 juni 2006

van **ERIK MATTHIJS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening .

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 542
van 13 juli 2006
van **HILDE CREVITS**

Evaluatie milieujaarprogramma's 2006 - Vertraging

Via een mailing van het Centraal Aanspreekpunt Lokale Overheden (Caplo) werden de gemeenten en provincies op de hoogte gebracht van een vertraging die de Vlaamse overheid heeft opgelopen bij de evaluatie van de milieuprogramma's 2006 binnen de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling".

Pas eind juli zullen de evaluaties per post verstuurd worden. Vorig jaar was dit nog halverwege juli en vroeger zelfs begin juli.

Logischerwijze zou men toch in de loop van de jaren een zekere routine gepaard gaande met meer snelheid mogen verwachten bij de evaluatie.

1. Hoe heeft de Vlaamse overheid deze vertraging bij de evaluatie opgelopen?
2. Hoe verklaart de minister dat de vertraging bij de evaluatie en het doorsturen ervan naar de gemeenten en provincies elk jaar oploopt?
3. Welke maatregelen neemt de minister om in de toekomst verdere vertragingen te vermijden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 542 van 13 juli 2006

van **HILDE CREVITS**

Via een mailing van CAPLO werden de gemeenten en provincies op de hoogte gebracht van een vertraging die de Vlaamse overheid heeft opgelopen bij de evaluatie van het MJP 2006 binnen de samenwerkingsovereenkomst 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling'.

Pas eind juli zullen de evaluaties per post worden verstuurd. Vorig jaar was dit half juli en vroeger zelfs begin juli.

1. en 2.

De vertraging die de Vlaamse overheid heeft opgelopen bij de evaluaties heeft enerzijds te maken met het wegvallen en verloop van personeel, belast met de evaluaties op het Vlaamse niveau en anderzijds met het feit dat heel wat dossiers laattijdig (1 op 5) of onvolledig door de gemeenten worden ingediend.

3.

- Gemeenten aansporen om tijdig en volledig een dossier in te dienen.
Om gemeenten te helpen bij het samenstellen van hun dossier werd begin dit jaar de checklist opgemaakt.
- Op het Vlaamse niveau wordt het nodige personeel voorzien voor evaluatie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 545
van 13 juli 2006
van **GILBERT BOSSUYT**

Rivierherstel Leie - Financiering

De Vlaamse Regering keurde op 16 juni 2006 het project rivierherstel Leie goed. Dit plan voorziet in een drietal inrichtingsprojecten langs de oevers van de Leie vanaf Deinze tot aan Wervik.

De plannen bestaan zowel uit het recreatief ontsluiten van de oevers, het inrichten van meanders, het herstellen van valleigebieden en het inrichten van natuurontwikkelingsgebieden.

De projecten zouden vanaf 2009 opgestart worden en pas in 2025 beëindigd worden. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) wordt aangesteld als coördinator.

In de studie zijn er geen kostenramingen opgenomen van de inrichtingsplannen, omdat die waarschijnlijk sterk afhankelijk zullen zijn van de mate van inrichting van elk individueel project.

Zal de Vlaamse Landmaatschappij extra financiële middelen ontvangen vanaf 2009 van de Vlaamse overheid of de waterbeheerder om deze ambitieuze, hoogstnoodzakelijke inrichtingsprojecten uit te voeren langs de oevers van de Leie?

Indien niet, welke bestaande landinrichtingsprojecten zullen dan moeten inleveren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 545 van 13 juli 2006

van **GILBERT BOSSUYT**

Het project rivierherstel Leie is een onderdeel uit van het Seine-Schelde project. Met de beschikking 884/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29/04/2004 werd de as Seine-Schelde als binnenvaartas erkend als één van de noord-zuidverbindingen van de Trans-Europese Netwerken (TEN).

Voor de Vlaamse Regering is het project Seine-Schelde een geïntegreerd project voor zowel binnenvaart als rivierherstel.

De totale kost voor het project Seine-Schelde op Vlaams grondgebied wordt momenteel geraamd op circa 280 miljoen EUR waarvan 187 miljoen EUR voor het luik binnenvaart en 93 miljoen EUR voor het luik rivierherstel Leie.

De Europese visie is dat een globale aanpak van het project Seine-Schelde de voorkeur verdient en globaal voor subsidie vanuit het Europese TEN-budget in aanmerking komt. De Europese Commissie bereidt een subsidiemaatregel voor ten behoeve van deze TEN-projecten.

Momenteel is bij de berekening van de kostprijs voor het Vlaams Gewest nog geen rekening gehouden met een belangrijke vermindering van de bijdrage van het Vlaams Gewest door een Europese subsidie in rekening te brengen.

Voor de realisatie van het project rivierherstel Leie dienen concrete inrichtingsplannen (te worden) opgesteld. Kostenramingen voor inrichtingsplannen zijn inderdaad sterk afhankelijk van de effectief uit te voeren maatregelen in elk individueel deelproject.

De Vlaamse Regering heeft het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV en de Vlaamse Landmaatschappij belast met de verdere voorbereiding van het geïntegreerd plan Seine-Schelde, m.i.v. een onderzoek naar het gepaste instrumentarium voor de effectieve realisatie van het luik rivierherstel. De afweging van het gepaste instrumentarium gebeurt in overleg met de betrokken administraties en mogelijke overige partners. Tot het onderzoek hoort de financiering van de uit te voeren maatregelen gezien niet noodzakelijk alle budgetten uit het mobiliteitsbudget afkomstig moeten zijn (ook al is er een koppeling van het luik binnenvaart met het luik rivierherstel). In dit onderzoek zullen Waterwegen en Zeekanaal NV en de Vlaamse Landmaatschappij nagaan of, en welke, budgetten van andere administraties of partners dienen en kunnen worden aangewend voor de te realiseren maatregelen in het project rivierherstel Leie. Er zal pas na dit onderzoek een overzicht beschikbaar zijn van het aldus in te zetten instrumentarium, incl. de wijze van financiering van het luik rivierherstel. Het is momenteel te vroeg om in te schatten of, en welke, de weerslag zou zijn op andere inrichtingsprojecten van de Vlaamse Landmaatschappij gezien de financiering van het luik rivierherstel Leie ook via budgetten van andere administraties en partners (incl. overheden) kan gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 546
van 13 juli 2006
van **GILBERT BOSSUYT**

E17 Rekkem-Aalbeke - Chroomverontreiniging

Bij de aanleg van de E17 werd in de jaren '60 een werfpiste aangelegd tussen de weg Menen-Moeskroen en de ophoging van de spooromleiding. Voor de aanleg van deze werfpiste werd een afvalstof gebruikt die afkomstig was van een bedrijf uit Frankrijk.

In 1996 werd een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd, nadat bleek uit een steekproef in 1990 dat het chroomgehalte in de bodem veel te hoog was. In 2000 werd een beschrijvend bodemonderzoek opgestart. Zes jaar later kwamen al deze onderzoeken tot de conclusie dat de chroomverontreiniging in het vast gedeelte van de bodem en in het grondwater ter hoogte van de opgehoogde berm en de langsgracht van de E17 “een ernstige bedreiging vormt en preventieve maatregelen noodzakelijk zijn in de verontreinigde zone om verwaaiing, rechtstreeks contact, afspoeling en uitloging van de verontreiniging te vermijden”.

1. Hoe komt het dat pas in 2006 preventieve maatregelen werden genomen, wanneer OVAM reeds méér dan vijftien jaar op de hoogte was van de chroomverontreiniging?
2. Welke zijn de mogelijke gezondheidseffecten van het feit dat de verontreinigde zone reeds méér dan vijftien jaar werd blootgesteld aan verwaaiing, rechtstreeks contact, afspoeling en uitloging?
3. In welke mate is de verontreiniging van het grondwater reeds uitgedeind?
4. Wanneer zal het bodemsaneringsproject opgestart worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 546 van 13 juli 2006

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Het verloop van de uitgevoerde onderzoeksverrichtingen aan de berm van de E17 te Rekkem kan als volgt worden samengevat:
  - Eind 1990 beperkte dit dossier zich tot één analysesresultaat afkomstig van een steekproefmonster en een melding met betrekking tot de oorzaak van de verontreiniging.
  - In 1996 besliste de OVAM in samenspraak met de Vlaamse Gemeenschap, Afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen om via een procedure van beperkte offerte-aanvraag over te gaan tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek. De Vlaamse Gemeenschap, Afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen en de Stad Menen werden begin 1997 op de hoogte gebracht dat de historische bodemverontreiniging een ernstige aanwijzing vormde voor een ernstige bedreiging en aanleiding gaf tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek. De OVAM oordeelde dat, gelet op de functie van het terrein (autosnelwegberm) en de beschikbare gegevens, het minder relevant was om het terrein af te sluiten, tenzij de Stad Menen van mening was dat het betreffende terrein wel veelvuldig betreden werd. De OVAM heeft hierop geen reactie ontvangen.
  - Het navolgend beschrijvend bodemonderzoek diende, omwille van de omvang van de verontreiniging, in meerdere fasen uitgevoerd te worden (2000 – 2005). In totaal werden 47 boringen uitgevoerd, waarvan er 29 werden afgewerkt tot peilbuizen, om de verontreiniging zowel in het horizontale als het verticale vlak in beeld te brengen.

Om reeds een indicatie te verkrijgen van de ernst van de chroomverontreiniging werd tijdens de 1ste fase van het beschrijvend bodemonderzoek theoretisch bepaald (op basis van pH en geleidbaarheid) onder welke speciatievorm de chroomverontreiniging voorkomt. Chroom kan nl. voorkomen als chroom III en/of chroom VI, waarbij chroom VI de meest mobiele en toxische vorm is. Op basis van deze theoretische evaluatie werd verwacht dat de chroomverontreiniging voorkomt onder de minder schadelijke vorm van chroom, nl. chroom III.
  - Nadat de verontreiniging in beeld werd gebracht, werd tijdens het beschrijvend bodemonderzoek een risico-analyse uitgevoerd. In het licht van deze risico-analyse werd een verdere specificatie van de chroomverontreiniging uitgevoerd, ditmaal gebaseerd op analyses. Gelet op de moeilijkheid van de monsternamen en analysemethoden werd hiervoor de VITO aangesteld. Het verslag van de VITO (dd. 10.05.2005) toonde aan dat het chroomgehalte ter hoogte van een aantal peilbuizen bijna uitsluitend uit chroom VI (hoge toxiciteit) bestaat. Tevens werd door de VITO in 2005 een groenkleuring van water in een regenplas vastgesteld wat op de aanwezigheid van chroom duidde.
  - Deze nieuwe gegevens van 2005 werden in opdracht van de OVAM door een erkende bodemsaneringsdeskundige verwerkt in een verslag (dd. 01.06.2005) waaruit blijkt dat voorzorgsmaatregelen nodig zijn onder de vorm van het aanbrengen van een afdekkingsfolie. Hierdoor wordt verwaaiing, mogelijk rechtstreeks contact, uitloging naar het grondwater en afspoeling van bodem door regenval vermeden.

Aangezien het terrein een autosnelwegberm betreft waarbij weinig betreding plaatsvindt en bijgevolg het rechtstreekse contact beperkt zal zijn, aanvankelijk een minder toxische vorm van chroom verwacht werd, in 2005 nieuwe gegevens aan het licht kwamen waarbij een verkleuring van regenplassen werd vastgesteld en op bepaalde plaatsen de toxische vorm van chroom werd vastgesteld, dienden midden juli 2006 voorzorgsmaatregelen genomen te worden. Het verslag van deze voorzorgsmaatregelen diende tegen 01 augustus 2006 aan de OVAM overgemaakt te worden. De OVAM heeft op 06 augustus 2006 een brief verstuurd ter herinnering aan de uitvoering van deze voorzorgsmaatregelen. Op 30 augustus 2006 heeft het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Wegen en Verkeer Kortrijk, meegedeeld dat zij een prijsaanvraag heeft uitgevoerd bij verschillende firma's om de voorzorgsmaatregelen uit te voeren en een prijsvoorstel voor vastlegging heeft overgemaakt aan de directie van Wegen en Verkeer te Brussel. Eerlang zal de vastlegging genomen worden en zal tot uitvoering overgegaan worden.

2. De verontreiniging komt voornamelijk voor ter hoogte van de berm van de E17 en het aanpalend industrieterrein.

- Ter hoogte van de berm van de E17 kan verwacht worden dat het terrein enkel sporadisch werd betreden door vb. een wegwerker voor onderhoud van de berm. Door de erkende bodemsaneringsdeskundige werd het mogelijke risico bij dergelijk gebruik nagegaan via het risicomodel Vlier-Humaan. Dit model toonde aan dat er geen actueel humaan risico bestaat voor sporadisch gebruik van het terrein door een wegwerker.
- Ter hoogte van het aanpalend industriegebied kan op basis van het risicomodel Vlier-Humaan wel een actueel humaan risico verwacht worden. De belangrijkste blootstellingsroute is echter via ingestie van bodemdeeltjes en stof. Aangezien het nabijgelegen industrieterrein praktisch volledig verhard is (uitgezonderd een kleine groenstrook aan de straatzijde) zal via deze route rechtstreeks contact met de verontreiniging slechts zeer beperkt voorkomen.
- Beperkte zones van de berm zijn onbegroeid waardoor er wel een kans op rechtstreeks contact via verwaaiing van de verontreiniging bestaat. Het grootste gedeelte van de berm is echter wel begroeid, waardoor verwacht wordt dat de kans op verwaaiing van de verontreiniging beperkt zal zijn en bijgevolg geen gezondheidseffecten verwacht worden.

Gezien echter de hoge concentraties in de bodem en het grondwater, de afwezigheid van enige begroeiing op bepaalde zones in de berm, de verdere uitloping van de verontreiniging naar het grondwater toe en de afspoeling bij regenval door de steile helling van de berm, werd het nemen van maatregelen, onder de vorm van het aanbrengen van een afdekfolie, wel noodzakelijk geacht.

3. De chroomverontreiniging in het vaste deel van de bodem en in het grondwater komt voor ter hoogte van de berm, de naastliggende wegen en het naastliggende industrieterrein (LAR-P 50/59). De verontreiniging in het vaste deel van de bodem komt voor over een oppervlakte van ca. 4.830 m². De verontreiniging in het grondwater komt voor over een oppervlakte van ca. 28.060 m². De verontreiniging wordt vastgesteld tot een diepte van ca. 9 meter.

4. Op grond van artikel 14, §3 van het bodemsaneringsdecreet heeft de OVAM aan de saneringsplichtige, nl. het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, een termijn van 9 maanden opgelegd voor het opstellen van het bodemsaneringsproject. Het bodemsaneringsproject dient ingediend te worden voor 08 januari 2007. Er is nog discussie met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de federale overheid voor deze historische verontreiniging.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 549
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

GSM-masten - Locatiebeleid

Tot op heden bestaat er geen eensgezindheid, ook niet bij wetenschappers, over de mogelijke schadelijke gevolgen voor de gezondheid van omwonenden bij de oprichting van GSM-masten.

1. Wordt bij de plaatsing van GSM-masten de verplichting opgelegd om de omwonenden afdoende te informeren vanuit gezondheidsoogpunt in verband met de reikwijdte van de uitgestraalde elektromagnetische velden in het verlengde van de algemene informatieplicht bij federaal koninklijk besluit opgelegd aan het BIPT?
2. Wordt er systematisch op toegezien welke plaatsingsalternatieven er bestaan voor een zendmast?
3. Welke stralingsnorm wordt er gesteld in de stedenbouwkundige vergunning voor alle GSM- of zendmasten?
4. Heeft de Vlaamse overheid voortdurend zicht op de ruimtelijke spreiding van zendmasten? Op welke wijze wordt dit georganiseerd?
5. Op welke wijze wordt de coördinatie tot stand gebracht tussen de controlemetingen opgedragen aan het BIPT en de controlefunctie van de toezichthoudende overheid op Vlaams niveau?
6. Gebeurt er wetenschappelijk onderzoek in verband met de gezondheidseffecten van GSM- en andere zendmasten?

Welke initiatieven zijn er terzake reeds genomen sinds het begin van de legislatuur?

Op welke wijze gebeurt de afstemming op de Europese en internationale onderzoeksinspanningen terzake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 180) en Peeters (nr. 549).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 549 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening .

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 550
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Stortplaatsenbeleid - Initiatieven

Stortplaatsen houden een risico in voor de gezondheid van de omwonenden.

In 2001 heeft het Vlaams Parlement het principe bevestigd dat storten van huishoudelijk afval of van vergelijkbaar bedrijfsafval versneld moet worden afgebouwd (Stuk 850 (2001-2002) – Nr. 2).

1. Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van de legislatuur genomen om het voorkomen en/of recupereren van huishoudelijk afval en bedrijfsafval te stimuleren?

Op welke wijze werden de producenten hierbij betrokken en aangezwengeld?

2. Op welke wijze heeft de Vlaamse Regering actief toegezien op de gezondheidseffecten van alle soorten van stortplaatsen op omwonenden in het kader van toekomstige milieu- en gezondheidsonderzoeken?

Welke onderzoeken en/of studies zijn er desbetreffend uitgevoerd? Wat zijn de resultaten?

3. Hoeveel stortplaatsen voor huishoudelijk afval en gelijkgesteld afval zijn er sinds het begin van de legislatuur afgebouwd? Welke?

Op welke wijze worden uitzonderingen op het stortverbod voor huishoudelijk afval en gelijkgesteld afval progressief afgebouwd?

4. Op welke wijze heeft de minister via het heffingenbeleid een sterker onderscheid gemaakt tussen storten en verbranden van huishoudelijk afval enerzijds en tussen storten en verbranden en andere wijzen van eindverwerking of voorbehandeling anderzijds?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 550 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het begin van de legislatuur werden onder andere volgende initiatieven voor het bevorderen van preventie en selectieve inzameling van huishoudelijk afval genomen:
  - Subsidies: voor preventie-items (compostvaten, bakken, herbruikbare bekens, brooddozen, drinkwaterfonteinen, herbruikbare winkeltassen...), de aanpassing van containerparken, de invoering van diftarsystemen werd in totaal bijna 19 miljoen euro aan subsidies verstrekt aan de lokale overheden.
  - Organisch afval: elk jaar is er een grootschalige campagne "Juni compostmaand" (stimuleren compostmeesterwerking en thuiscomposteren). In het kader van de problematiek van het bermmaaisel werd een vademecum opgesteld (handleiding voor beperken en verwerken van maaisel, voorgesteld begin 2006). Vlaco werd verder ondersteund en geprofessionaliseerd in samenwerking met de industriële partners.
  - Papierafval: twee nieuwe MBO's werden onderhandeld die in de loop van 2006 in procedure gaan. Verder werden de afspraken strikter opgevolgd in verband met de anti-reclamestickers.
  - Winkelzakjes: campagne 'Wat ik pak, is mijn herbruikbare zak' in 2004, in samenwerking met FEDIS.
  - Duurzame producten: project 'Ontwikkeling indicatoren en een berekeningsmodel voor milieuverantwoorde consumptie en productgebruik' (2006).
  - Workshops en studiedagen rond preventie (o.a. afvalarme evenementen, 15 jaar preventie in het najaar 2006).
  - Scholen: lespakketten voor TSO/BSO in 2005/2006 (o.a. horeca en milieuverfwijzer).
  - Producthergebruik: het subsidiebesluit kringloopcentra werd goedgekeurd. Het betekent een jaarlijkse ondersteuning van meer dan 900.000 euro voor de erkende kringloopcentra. Er werden in 2004 en 2005 grote campagnes gevoerd rond kringloopcentra en producthergebruik. In het kader van de onderhandelingen van de MBO AEEA werd veel aandacht besteed aan hergebruik.
  - Samenwerkingsovereenkomst met lokale overheden: in de cluster vaste stoffen gaat veel aandacht naar preventie en selectieve inzameling van huishoudelijke afvalstoffen. Inzake toelagen betekent deze samenwerkingsovereenkomst voor het afvalstoffenbeleid jaarlijks zo'n 3 miljoen euro.
  - Na een proeffase werd de selectieve inzameling van afvalluiers opgestart in heel wat gemeenten in 2005.
  - Inzake de selectieve inzameling van verpakkingsafval werden diverse proefprojecten opgestart en opgevolgd. De bedoeling is een aantal afwijkende inzamelsystemen te testen op hun ecologische en economische waarde. Algemeen wordt er in 2006 een toetsingskader opgesteld waarmee alle selectieve inzamelwijzen geëvalueerd en bijgestuurd zullen worden.
  - Hogere doelstellingen worden onderhandeld in het kader van de wijzigingen van het interregionaal samenwerkingsakkoord inzake de preventie en het beheer van verpakkingsafval, waardoor de producenten nog meer verantwoordelijkheid krijgen voor het verpakkingsafval.
  - Handhaving: diverse modelreglementen werden geactualiseerd en aangeboden aan de lokale overheden: sluikestorten, modelretributiereglement, modelpolitieverordening inzameling afval en modelreglement afvalarme evenementen

- Nieuwe MBO's werden afgesloten, lopende MBO's werden nauwgezet opgevolgd, en enkele MBO's worden nog onderhandeld met de betrokken sectoren. Telkens is het de bedoeling om zoveel mogelijk afvalstoffen die niet kunnen voorkomen worden, selectief in te zamelen en te recyclen of nuttig toe te passen.
- Elk jaar worden minder afwijkingen op de stortverboden verleend of worden deze stortverboden als sturend mechanisme in schijven verleend, waardoor de druk op het afbouwen van storten van afvalstoffen verhoogt.
- Rond evenementen werd een nieuw beleid uitgewerkt, waardoor minder (rest)afval ontstaat tijdens deze megamanifestaties.

Inzake bedrijfsafval werden ook initiatieven ondernomen om preventie en selectieve inzameling te stimuleren:

- Heel wat Presti-5 projecten werden opgestart.
- Er werd een eco-efficiëntiescan ontwikkeld voor bedrijven.
- Via GISTI-projecten wordt getracht de selectieve inzameling van bedrijfsafval te stimuleren. De selectieve inzameling van afvalluiers bij rust- en verzorgingstehuizen kent door zo'n GISTI-project een hoge vlucht.
- Een evaluatie van de erkenning en het afvalbeheer van VAL-I-PAC werd uitgevoerd. Alle bevindingen ter optimalisatie van het beheer van bedrijfsmatig verpakkingsafval zullen in de nieuwe erkenning van VAL-I-PAC opgenomen worden tegen 1 januari 2007. Het VLAREA zal aangepast worden waardoor containers met multistromen die perfect kunnen uitgesorteerd worden, wettelijk mogelijk worden als inzamelwijze. Dit spaart heel wat ruimte uit bij bedrijven en bij de logistiek van ophaling.
- Het uitvoeringsplan Bouw- en sloopafval werd volledig vernieuwd en omgezet in een uitvoeringsplan Milieuverantwoord materialengebruik en afvalbeheer in de bouw, waardoor nog meer preventie en selectieve inzameling (selectieve sloop) in deze sector nagestreefd wordt. De Uitvoeringsplannen houtafval en organisch-biologisch afval zorgen er verder voor dat ook deze afvalstromen minder verwijderd worden.

Al de voorvermelde acties werden steeds in overleg met de betrokken partners, waaronder de producenten, doorgevoerd. Voorbeelden van overleg zijn de diverse overlegplatformen bij de sectorale uitvoeringsplannen, de onderhandelingen bij MBO's, de Interregionale Verpakkingscommissie, diverse werkgroepen, ...

2. De milieuvergunningvoorwaarden, opgenomen in Titel II van het VLAREM, bieden de nodige garanties om mogelijke hinder en risico's voor de omgeving te voorkomen. Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de Europese wetgeving en in bepaalde gevallen zelfs nog strenger. Door de afdeling Milieu-inspectie wordt toezicht gehouden op de naleving van de voorwaarden.
3. De volgende categorie 2-stortplaatsen werden definitief afgewerkt tegen 31/12/2005 en bevinden zich op heden in de nazorgfase:
  - IVAREM (IGEMO) te Lier;
  - REMO te Houthalen – Helchteren;
  - IVVVA te Maaseik;
  - De Kock (SITA) te Huldenberg.

De categorie 2-stortplaats van Igean te Brecht zal in de loop van 2006 verder afgewerkt worden. Op de categorie 2-stortplaats van de N.V. Stevan te Lendeledede werden huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval slechts tot eind 2003 aanvaard en is de resterende stortcapaciteit sinds 2004 vergund als stortplaats voor baggerspecie.

Per categorie 2-stortplaats wordt jaarlijks een stortquotum in afwijking van de stortverboden vastgesteld. Deze individuele afwijkingen dienen als vangnet bij ondercapaciteit van thermische eindverwerking voor huishoudelijke afvalstoffen en brandbare bedrijfsafvalstoffen.

De uitgangspunten voor het verlenen (en beperken) van stortafwijkingen bestaan uit het optimaal benutten van de voorhande zijnde verbrandingscapaciteit en de maximale bezetting van de nieuwe verwerkingscapaciteit gelegen in Vlaanderen.

Voor 2006 werd bij de toekenning van de stortafwijkingen rekening gehouden met:

- de nieuwe capaciteit van de installatie te Geel (150.000 ton);
- de nieuwe capaciteit van de wervelbedinstallatie te Beveren (2x 233.000 ton) waarvan evenwel de helft voorzien is voor verbranding van slib;
- de sluiting van de verbrandingsinstallatie IVMO te Menen (60.000 ton).

4. Vanaf 1 juli 2005 werd een heffing ingevoerd voor het meeverbranden van afvalstoffen, waardoor het meeverbranden van afvalstoffen wordt ontmoedigd. Andere wijzigingen zijn er tot op heden niet gebeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 551
van 20 juli 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Beschermde energieafnemers - Info rationeel energiegebruik

In het kader van de openbaredienstverplichtingen die kunnen worden opgelegd aan de netbeheerders volgens het decreet houdende de organisatie van de energiemarkt wil ik de minister volgende vragen stellen.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om de netbeheerders te verplichten gratis informatiesessies te organiseren, specifiek gericht naar beschermde afnemers m.b.t. eenvoudige maatregelen door de afnemers in kwestie om minder energie te verbruiken en de huishoudelijke energiekosten te verlagen?
2. Welke initiatieven zijn er genomen om de beschermde afnemers te informeren over de mogelijkheden tot het kunnen inwinnen van onafhankelijke informatie over de voor hen voordeligste stroomleverancier en tariefformule?
3. Welke instanties worden betrokken bij het organiseren van deze informatiesessies?
4. Welke initiatieven zijn er genomen om de netbeheerders te verplichten gratis energieaudits te organiseren voor beschermde afnemers waarbij tijdens een huisbezoek op de afnemer en zijn woonsituatie afgestemde informatie wordt gegeven over de mogelijkheden om energie te besparen?
5. Op welke wijze worden netbeheerders gestimuleerd om hiervoor samen te werken met armenorganisaties, het OCMW of andere organisaties die deskundig en ervaren zijn om met de doelgroep van de beschermde klanten te werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 551 van 20 juli 2006

van **MARIJKE DILLEN**

Op 7 juli 2006 keurde de Vlaamse Regering principieel een ontwerp van besluit goed inzake de openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik. In artikel 6, paragraaf 2, van dit ontwerpbesluit werd uitdrukkelijk opgenomen dat de netbeheerders vanaf 2008 voor beschermde afnemers specifieke informatiesessies moeten organiseren rond rationeel energiegebruik. Aan de netbeheerders wordt expliciet de mogelijkheid geboden om voor deze informatiesessies samen te werken met externe organisaties, zoals bijvoorbeeld OCMW's en Verenigingen waar Armen het Woord Nemen.

In het kader van de huidige REG-openbaredienstverplichtingen worden de netbeheerders trouwens nu al verplicht om aan beschermde afnemers voor de uitgevoerde REG-maatregelen een hogere financiële tegemoetkoming te geven. Zij moeten tevens specifieke communicatiecampagnes voeren. Een aantal netbeheerders organiseert in dat kader specifieke informatiesessies in samenwerking met o.a. OCMW's en mutualiteiten.

Om de beschermde afnemers te informeren over de mogelijkheden tot het inwinnen van onafhankelijke informatie over de voor hen voordeligste stroomleverancier en tariefformule, werd een subsidie toegekend aan de vzw Samenlevingsopbouw provincie Antwerpen. Naast het geven van vorming aan mensen met betalingsmoeilijkheden, waar o.m. de tarifiering aan bod komt, verzorgen zij eveneens vormingen voor organisaties zoals OCMW's en CAW's, die dan op hun beurt de informatie kunnen doorgeven aan hun cliënten.

Via het hoger vermelde ontwerp van besluit worden de netbeheerders verplicht om een pilootproject rond energieaudits op te starten in samenwerking met één gemeente naar keuze binnen hun werkingsgebied. Deze audits dienen uitgevoerd te worden door een erkende energiedeskundige. Voor beschermde afnemers zullen deze audits gratis zijn: 40% van de kostprijs komt in aanmerking voor een fiscaal voordeel, 40% van de kostprijs dient betaald te worden door de gemeente en 20% van de kostprijs dient gedragen te worden door de netbeheerder. Als dit pilootproject positief wordt geëvalueerd, zal het worden uitgebreid naar het volledige Vlaamse grondgebied.

Daarnaast heb ik eveneens in Oost-Vlaanderen een pilootproject opgestart rond sociale energiescans voor mensen met betalingsmoeilijkheden die een woning huren. Dit project loopt in samenwerking met het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen. Zij hebben de Oost-Vlaamse gezinnen gezocht die bereid waren door een energiedeskundige hun huurwoning te laten doorlichten op het vlak van de energieprestaties. Aan de hand van de resultaten van de doorlichting wordt onmiddellijk ter plaatse concrete informatie gegeven over de energiebesparingsmogelijkheden. Tevens worden een aantal energiezuinige ingrepen doorgevoerd, zoals het plaatsen van spaarlampen, het aanbrengen van buisisolatie, radiatorfolie en tochtstrips,... Dit pilootproject zal eind 2006 worden geëvalueerd en eventueel verder uitgebreid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 557
van 17 augustus 2006
van **FRANS PEETERS**

Wegenwerken regio Turnhout - Timing en communicatie

De stad Turnhout en de gemeenten Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar zijn in de vorm van een VZW-structuur door de Vlaamse Regering erkend als proefproject “intergemeentelijke samenwerking”. Zij vragen concrete maatregelen voor een duurzame ontwikkeling van het regionaalstedelijk gebied.

De regio Turnhout moet kunnen uitgroeien tot een vervoersknooppunt. De centrale ligging van Turnhout in Europees perspectief (op de as Antwerpen-Ruhrgebied, nabij de Brabantse stedenrij, centraal in het hinterland van Antwerpen en Rotterdam,...) komt onvoldoende tot uiting. De regio wordt onvoldoende ontsloten. Hoewel in het noorden een interessante afzetmarkt ligt, stoppen alle verbindingen in Turnhout. De grens lijkt een barrière.

De ondertunneling van de Turnhoutse Ring (R13) kan niet langer uitgesteld worden. De aanpak van zwarte punten toont aan dat het verbeteren van de verkeersveiligheid zo goed als onmogelijk wordt omdat de doorstromingsproblemen de situatie dreigen te verergeren. De afbakening van het regionaalstedelijk gebied voorziet meer wonen, werken en ontspanning (volgens de filosofie dat buitengebied zijn open karakter moet bewaren en stedelijk gebied meer functies moet herbergen). De huidige ring is onaangepast om de verkeersbewegingen die dit met zich meebrengt, op te vangen. Voor de Turnhoutse industrie en handel, het onderwijs en de vier gemeenten is dit een absolute topprioriteit.

In deze regio zit de aanpak van zwarte punten op kruissnelheid. TV3V voorziet niet in budgetten voor communicatie met de bevolking, handelaars, enzovoort. De vier gemeenten zijn bereid deze rol op zich te nemen, als het kan in samenwerking met de Unizo-bereikbaarheidsadviseur die voor deze regio is aangewezen. De gemeenten Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar vragen ook een spoedvergadering met de top van AWW (de administratie Wegen en Verkeer) en TV3V waarbij een timing kan worden opgesteld voor de verschillende werken.

1. Zijn er plannen om de ondertunneling van de R13 te realiseren? Zo ja, binnen welke termijn?
2. Wordt ervoor gezorgd dat er een afstemming gebeurt tussen TV3V en AWW met betrekking tot de verschillende werken? Zo ja, binnen welke termijn? Worden de gemeenten hierbij betrokken?
3. Wordt de bereikbaarheidsadviseur ingezet om de communicatie met de bevolking en de handelaars mee te verzorgen in samenwerking met de betrokken gemeenten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 557 van 17 augustus 2006

van **FRANS PEETERS**

---

1. TV3V heeft de kostprijs van de ondertunneling van de R13 geraamd op 46 miljoen euro. Noch het budget voor de gevaarlijke punten, noch de reguliere begroting laat toe een uitgave van deze orde grootte op te nemen in een regulier jaarprogramma.
2. Op 5 september 2006 vond te Turnhout een overleg plaats met deelname van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen, het studie bureau TV3V en de 4 betrokken gemeenten.
3. Het contract met de bereikbaarheidsadviseur voorziet enkel in communicatie naar zelfstandigen en bedrijven. De communicatie met de bewoners wordt meestal in eerste instantie door de lokale overheid verzorgd, doch dit dient in samenwerking met de bereikbaarheidsadviseur en met het IVA Infrastructuur te gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 564
van 30 augustus 2006
van **JAN PEUMANS**

Uitbreiding luchthaven Bierset - Overleg

Over de gewestoverschrijdende milieueffecten in het dossier van de regionale luchthaven van Bierset heb ik reeds in 2004 een schriftelijke vraag ingediend (schriftelijke vraag nr. 9 van 2 september 2004, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 22 oktober 2004, blz. 69). Tijdens de commissievergadering van 7 maart 2006 heb ik over dit dossier een vraag om uitleg gesteld (C163 – OPE14). Steeds ging het over de toename van nachtvluchten boven enkele Limburgse gemeenten die een verlenging van de hoofdpiste van de luchthaven tot gevolg zou hebben, en dat is nog steeds het geval.

Bij wijze van situering een kleine chronologie van het dossier.

Op 4 juli 1994 sluiten het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een samenwerkingsakkoord over de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten (Belgisch Staatsblad van 11 augustus 1994).

Op 9 juli 2004 levert minister Michel Foret namens het Waals Gewest een bouwvergunning af voor de verlenging van de start- en landingsbaan van de luchthaven Bierset, gelegen in de gemeente Grâce-Hollogne.

Op 10 september 2004 spant de Vlaamse minister van Leefmilieu een procedure tegen de bouwvergunning voor deze verlenging in. De argumentatie luidt dat deze verlenging gewestgrensoverschrijdende milieueffecten zal hebben: na de verlenging van de startbaan zouden grotere en luidere toestellen over onze gemeenten vliegen en dus zorgen voor meer geluidshinder en nachtlawaai, ook in Vlaanderen (Limburg). Ondanks het genoemde samenwerkingsakkoord werd het Vlaams Gewest niet ingelicht over deze vergunning.

Wegens deze duidelijke procedurefout dient de Vlaamse minister twee verzoekschriften in bij de Raad van State tot schorsing en nietigverklaring van het besluit van 9 juli 2004 van de Waalse minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Milieu houdende de toekenning van een stedenbouwkundige vergunning voor de verlenging van de hoofdpiste van de luchthaven van Luik-Bierset.

De auditeurs van de Raad van State gaven de indieners van de verzoekschriften gelijk.

Hierna wordt de vergunning van 9 juli 2004 ingetrokken. De verzoekschriften van de Vlaamse Regering bij de Raad van State zouden daarom “zonder voorwerp” worden verklaard (zo werd gesteld in de commissievergadering van 7 maart 2006).

Waals minister André Antoine, bevoegd voor de regionale luchthavens, kondigt wel aan een nieuwe vergunning aan te vragen – ditmaal zou hierover wel overleg worden gepleegd.

Vanaf dan overheerst de verwarring en de onduidelijkheid, zo bekende de minister in de commissievergadering van 7 maart 2006. Onder meer de bedoeling en de status van een brief en van een aantal bijgevoegde documenten die Waals minister Antoine bezorgde aan de Vlaamse minister zijn “zeer verwarrend”. Op deze brief reageert de Vlaamse minister pas na de overeengekomen termijn van negentig dagen. (De brief is ontvangen op 21 oktober 2005; een reactie wordt verzonden op 3 februari 2006).

In een poging om deze onduidelijkheid op te klaren, beloofde de minister het probleem aan te kaarten tijdens een overleg met Waals minister André Antoine, in de loop van de maand maart.

Gegeven dit engagement had ik van de minister graag een antwoord ontvangen op volgende vragen.

1. Zijn de verzoekschriften bij de Raad van State naar aanleiding van de eerste vergunning van 9 juli 2004 inmiddels effectief “zonder voorwerp” verklaard?
2. Is de situatie opgeklaard? Is er meer duidelijkheid over het statuut van de brief van 21 oktober 2005? Heeft de Waalse minister van Leefmilieu de bouwvergunning van 9 juli 2004 ingetrokken en een nieuwe vergunning afgeleverd of moet dit nog gebeuren?
3. Heeft de minister van zijn Waalse collega André Antoine intussen de juiste stukken ontvangen?
4. Indien de Vlaamse Regering wordt uitgenodigd voor officieel overleg zoals vermeld in het samenwerkingsakkoord, wat zal dan het standpunt zijn van de Vlaamse Regering inzake een verlenging van de hoofdpiste van de luchthaven van Bierset? Worden de betrokken gemeenten betrokken bij deze standpuntbepaling?
5. Wanneer worden de betrokken gemeenten geïnformeerd over het dossier, zoals vermeld in het samenwerkingsakkoord?
6. Wat zal de Vlaamse Regering doen indien – in het slechtste geval – blijkt dat de Waalse Regering het overschrijden van de termijn van negentig dagen aanwendt om de procedure voort te zetten zonder verder overleg tussen de Vlaamse Regering en de Waalse Regering?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 564 van 30 augustus 2006

van **JAN PEUMANS**

1. In haar arrest nr. 161.357 van 14 juli 2006 stelt de Afdeling Administratie van de Raad van State inderdaad dat er geen grond meer is om uitspraak te doen over het verzoekschrift van 09 september 2004, waarin het Vlaamse Gewest de nietigverklaring vordert van de stedenbouwkundige vergunning die het Waalse gewest op 09 juli 2004 heeft verleend aan de SRWT.
2. Minister A. Antoine heeft met zijn besluiten van 04 oktober 2005 en 19 december 2005 de door het Vlaamse Gewest bestreden beslissing ingetrokken. Nu minister Antoine op 13 september 2006, zoals ik uit de pers heb moeten vernemen, echter een nieuwe vergunning heeft verleend, is zeer duidelijk geworden welke bedoeling hij had met de brief van 20 oktober 2005. Hij heeft gemeend dat hij door alsnog laattijdig een afschrift van de effectenstudie over te maken de initiële fouten van het Waalse Gewest zou kunnen remediëren. De naleving van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten wordt uiteraard niet bereikt door laattijdige nazending van de effectenstudie helemaal op einde van de procedure, terwijl het akkoord voorschrijft dat dit moet gebeuren van zodra dat de studie is voltooid én voordat het openbaar onderzoek start. Zeker niet, nu in casu het Vlaamse Gewest in het verleden al uitdrukkelijk tot tweemaal toe naar deze effectenstudie gevraagd heeft.
3. Op 14 maart 2006 heeft op mijn kabinet een vergadering plaatsgevonden met de advocaten van minister Antoine en mijn administratie. Na een toelichting van de advocaten is gebleken dat toch alle in de brief van 20 oktober 2005 vermelde stukken werden overgemaakt. De verwarring is ontstaan doordat sommige stukken waren samengevoegd, terwijl dit niet de gebruikelijke werkwijze is. De advocaten gaven ook aan dat dit een erg ongelukkige werkwijze was. Inhoudelijk ontbreekt in deze stukken echter elke beschrijving en beoordeling van de mogelijke (geluids)effecten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Doordat in de studie geen uitspraak wordt gedaan over de mogelijke effecten in Vlaanderen, is het onmogelijk om inhoudelijk deze studie te beoordelen. Ik kon enkel vaststellen dat deze studie onvolledig was, wat ik ook expliciet aan minister Antoine heb laten weten in een brief van 6 april 2006. Deze brief bleef tot op heden onbeantwoord.
4. en 5. Niet alleen had het Waalse Gewest de effectenstudie moeten overmaken van zodra deze voltooid was én voordat het openbaar onderzoek zou starten, maar ook had het Waalse Gewest expliciet de aanvangsdatum en de duur van het openbaar onderzoek moeten meedelen voordat het openbaar onderzoek zou starten. Indien dit zou gebeurd zijn, *quod non*, dan had het Vlaamse Gewest ten eerste haar inwoners uitdrukkelijk kunnen informeren over het feit dat zij, zoals het samenwerkingsakkoord bepaalt, gerechtigd zijn op dezelfde wijze deel te nemen aan het openbaar onderzoek als de inwoners van het Waalse Gewest. Het Waalse Gewest heeft echter deze datum niet meegedeeld zodat het Vlaamse Gewest belanghebbende inwoners en gemeenten niet heeft kunnen inlichten. Tevens bepaalt het samenwerkingsakkoord dat het Vlaamse Gewest bijkomend zelf, binnen de termijn van het openbaar onderzoek in het Waalse Gewest, een openbaar onderzoek had kunnen organiseren op basis van de informatie van de (verondersteld) overgemaakte effectenstudie om

de resultaten van dit onderzoek dan mee te delen aan het Waalse Gewest. Het Waalse Gewest heeft echter deze studie niet overgemaakt, althans pas lang nadat het openbaar onderzoek in het Waalse Gewest reeds was afgelopen, terwijl dan nog gebleken is dat deze studie inhoudelijk ontoereikend is. U zal willen begrijpen dat door alle formele en inhoudelijke tekortkomingen van het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest onmogelijk zijn rechten en plichten van het samenwerkingsakkoord is kunnen nakomen.

6. De termijn van negentig dagen waar u naar verwijst, kaderde niet in enige juridische procedure, maar was gewoon een antwoordtermijn gesteld door minister Antoine. Ik wil even herhalen dat mijn brief van 6 april 2006 aan minister Antoine tot op heden onbeantwoord is. Ondertussen heb ik, zoals al gezegd, in de pers moeten vernemen dat minister Antoine een nieuwe bouwvergunning heeft afgeleverd. Ik beraad mij over mogelijke juridische stappen tegen deze vergunning zodat de belangen van het Vlaamse Gewest optimaal gevrijwaard blijven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 565
van 6 september 2006
van **CARL DECALUWE**

Kanaal Kortrijk-Bossuyt - Onderhoud sluisdeuren Groeningebrug

De sluisdeuren op het Leiekanaal Kortrijk-Bossuyt ter hoogte van de Groeningebrug worden meer en meer gebruikt voor het rivier-toerisme.

Het valt echter op dat tot de sluisdeuren zelf meer en meer wildgroei voorkomt. Het onderhoud van de houten sluisdeuren laat mijns inziens te wensen over.

1. Wanneer werden de betrokken sluisdeuren voor het laatst grondig onderhouden?
2. Wanneer is er een volgende grondige onderhoudsbeurt van de deuren voorzien en wat is de geraamde kostprijs?
3. Welke is de ouderdom van de betrokken sluisdeuren en welke onderhoudsfrequentie is normaliter noodzakelijk?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 565 van 6 september 2006

van **CARL DECALUWE**

1. De deuren van sluisje 11 op het kanaal Bossuit-Kortrijk ter hoogte van de Groeningebrug, werden ongeveer 6 jaar geleden voor het laatst grondig onderhouden.
2. De deuren worden jaarlijks geïnspecteerd. Op basis van de bevindingen wordt bepaald wanneer een grondig onderhoud nodig is. Een grondig onderhoud houdt in dat de sluisdeuren worden gelicht, de nodige herstellingen worden uitgevoerd, en de sluisdeuren terug worden geplaatst. De ervaring leert dat dit om de 10 jaar nodig is. Jaarlijks, in het najaar, wordt een beperkt onderhoud van de sluisdeuren uitgevoerd. Dit onderhoud focust zich vooral op het ontmossen en verwijderen van kleine begroeiing van de sluisdeuren. Per sluis is daarvoor een budget van 2.000 euro nodig.
3. De deuren van sluisje 11 te Kortrijk zijn ongeveer 30 jaar oud. Een grondige onderhoudsbeurt gebeurt normaliter om de 10 jaar. Een beperkt onderhoud gebeurt jaarlijks.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 566
van 6 september 2006
van **CARL DECALUWE**

Jaagpad Leie - Onderhoud grasbermen

Ter hoogte van de Parkietenlaan/Leopold III-laan in Kortrijk worden op een regelmatig tijdstip de grasbermen langs het jaagpad gemaaid.

Na het maaien blijven aanzienlijke hoeveelheden zwerfvuil achter, die een bijzondere slechte aanblik geven.

1. Volgens welke procedure gebeurt de aanbesteding voor het maaien van de grasbermen langs het jaagpad van de Leie?
2. Wordt de opkuis van het zwerfvuil mee in de aanbesteding voorzien?

Zo ja, waarom gebeurt het dan niet?

Zo neen, wie dient het zwerfvuil te verwijderen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 566 van 6 september 2006

van **CARL DECALUWE**

Het jaagpad zoals omschreven in de vraag situeert zich op de linker Leieoever tussen het Albert I - park en de brug over de R8. Deze bermen werden gemaaid door:

1. Site Albert I – park: Stad Kortrijk.
2. Site tussen Albert I – park en R8: Waterwegen en Zeekanaal NV – afdeling Bovenschelde.

Voor deze laatste site gelden de volgende uitvoeringsmodaliteiten:

1. De maaiwerken worden openbaar aanbesteed voor een periode van één jaar, verlengbaar tot max. 3 jaar. Momenteel loopt de aanneming op zijn einde. Een nieuwe aanbesteding heeft reeds plaatsgevonden.
2. Het maaien in deze site gebeurt als volgt:
  - ◆ Voorjaar, mei/juni: veiligheidssnede aan beide kanten van het jaagpad over een breedte van max. 1,25m.
  - ◆ Periode juli/augustus: volledig maaien van de bermen (geen taluds).
  - ◆ Najaar september/oktober: opnieuw veiligheidszone vóór de winter.

Het verwijderen van het zwerfvuil wordt niet samen met de maaibeurten uitgevoerd. De opdracht tot het opruimen van alle zwerfvuil langs de waterwegen van het district Leie wordt éénmaal per jaar in de periode maart/april uitgevoerd door een andere onderhoudsaannemer.

Vanaf 2007 is wel voorzien dat de groenonderhoudsaannemer op bepaalde plaatsen ook het zwerfvuil moet verzamelen en weghalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 567
van 6 september 2006
van **CARL DECALUWE**

Doortocht N8-R36 Kortrijk - Stand van zaken

De stad Kortrijk plant samen met het Vlaams Gewest en de Vlaamse Vervoersmaatschappij een herinrichting van de doortocht van de N8 en R36, vak tussen kruispunt Zwevegemsestraat – Pluimstraat – Spoorweglaan en het kruispunt Gentssteenweg – Minister Liebaertlaan – Gentsestraat.

1. Wat is de stand van zaken van dit project en welke fasen dienen nog doorlopen te worden vooraleer er effectief met de werkzaamheden kan gestart worden?
2. Wat is de totale kostprijs van het geplande project en hoe wordt deze verdeeld over de verschillende partners?
3. Wat is de geplande timing van het project? Wanneer zullen de werken aanvangen en eindigen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 567 van 6 september 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. Om dit project te realiseren werd door de stad een module 3 voor de herinrichting van doortochten ondertekend. Dit is dus een convenantgebonden project dat de volledige procedure dient te doorlopen. Er werd door de stad een studiebureau aangesteld dat bezig is met de opmaak van de startnota. In deze startnota zullen concepten en scenario's worden uitgewerkt voor het projectgebied. Deze startnota dient te worden voorgelegd in de Provinciale Auditcommissie en na goedkeuring kan worden overgegaan tot het verder uitwerken van het ontwerpplan en de opmaak van een projectnota, die op haar beurt opnieuw moet worden goedgekeurd in de Provinciale Auditcommissie. Na goedkeuring kan worden overgegaan tot de opmaak van het aanbestedingsdossier van dit project.
2. Een totale kostprijs en verdeelsleutel voor de verschillende partners kunnen pas worden bepaald, wanneer het project volledig is uitgewerkt. Voor dit project is men nog maar bezig op niveau van concepten en scenario's. Er kan op dit moment nog geen raming worden opgemaakt.
3. Aangezien we hier in de beginfase van de convenantenprocedure zitten, is het niet mogelijk om hier nu al een concrete en realistische timing op te plakken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 572
van 6 september 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Leuvense Ring - Streefbeeldstudie

Ingevolge een actie van de bewoners van de Tervuursevest in Leuven voor o.a. een veiligere straat (bijvoorbeeld veiligere oversteekplaatsen en betere voet- en fietspaden), werden er nogal wat verklaringen afgelegd omtrent de streefbeeldstudie van het Vlaams Gewest voor de Leuvense Ring.

Vandaag is er evenwel grote onduidelijkheid over wat deze studie precies onderzoekt en wat de timing ervan is.

1. Klopt het dat vandaag drie studiebureau's een streefbeeldstudie voor de gehele Leuvense Ring (vesten en singel) uitvoeren?
2. Welke stappen zal het Vlaams Gewest ondernemen om de studie af te ronden?
3. Wanneer zal de studie klaar zijn en waar en hoe zal ze voorgesteld worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 572 van 6 september 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

---

1. Dit klopt niet. De opdracht wordt uitgevoerd door de TV3V in het kader van het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen.
2. De concepten die in de studie worden uitgewerkt, liggen voor ter bespreking met de stad Leuven.
3. Het einde van de studie hangt af van het lopend overleg met de stad Leuven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 576
van 6 september 2006
van **RUDI DAEMS**

Scheepsafval - Tarieven, verwerking, investeringen

De Marpol-conventie en de Europese richtlijn 2000/59/EG zijn belangrijke wettelijke bakens in de wijze waarop havens moeten omgaan met de registratie, de ontvangst en de verwerking van afval afkomstig van schepen.

Elk schip dat een Vlaamse haven aandoet, moet melding maken van het type en de hoeveelheid afval dat het aan boord heeft. De schipper stort een som geld op de rekening van de havenautoriteiten naargelang het type en de hoeveelheid afval. Dit bedrag is (gedeeltelijk) een soort waarborg. Vanaf het moment dat het scheepsafval van boord gaat en wordt verwerkt in een erkende installatie in een bepaalde haven, wordt het waarborggedeelte teruggestort. De schipper mag dus zelf beslissen waar, wanneer en aan wie hij zijn afval voor verwerking van boord brengt. Dat mag dus gerust ook een haven buiten België zijn.

Dit waarborgsysteem werd in 2005 herzien. Vanaf dan werd het te storten bedrag opgedeeld in een vast en een variabel gedeelte. Bovendien heeft de minister in december 2005 de hoogte van de bedragen fors bijgesteld in neerwaartse richting. De gevraagde bijdrage zakte daardoor van 500 euro (per factor k, waarbij grote schepen een factor 6 hebben) naar 65 euro (20 euro voor het vast en 45 euro voor het variabel gedeelte). Dit heeft zeker als risico dat een schip zich niet meer zo verplicht voelt om de wetgeving na te leven en de kans op afgifte in een andere haven of zelfs het lozen op zee toeneemt.

Niettemin heeft elke Vlaamse zeehaven sinds 2004 al wel een flinke som geld binnengekregen via dit systeem van bijdragen en waarborgen. De havens zijn wettelijk verplicht de inkomsten uit dit waarborgfonds te besteden aan de uitbouw van de havenontvangst- en verwerkingsinstallaties voor scheepsafval. Het is niet officieel bekend welk bedrag momenteel via dit systeem door de respectievelijke havens is verzameld.

1. Klopt het dat de minister de waarborgbedragen in december 2005 fors heeft laten dalen? Wat is de reden daarvoor? Worden op die manier de schepen niet aangemoedigd hun afval op een goedkopere wijze kwijt te geraken, want ze vinden het niet zo erg de waarborg niet meer terug te krijgen?
2. Hoeveel afval is waar afgegeven de laatste jaren? Is er een evolutie merkbaar (positief-negatief)?
Is er een evolutie merkbaar sinds het nieuwe systeem in werking trad (1/1/2006)?
3. Hoe evolueert de aanrekening van deze bijdragen en waarborgen in het buitenland, bijvoorbeeld in de havens van Nederland, Frankrijk en Duitsland?

4. Hoeveel hebben de havens van Antwerpen, respectievelijk Gent, Zeebrugge en Oostende ontvangen in 2004, 2005 en de eerste zes maanden van 2006 via dit systeem van waarborgen en bijdragen van schippers voor hun scheepsafval?

En welk deel daarvan is afkomstig van de vaste bijdragen (deelname kosten) en van het niet terugbetalen van de borg?

5. Wat is het aandeel van de bijdragen en waarborgen in relatie met de totale havenrechten (vaste rechten, kosten voor loodsen,...)?
6. Welk bedrag is daarvan voor welke werken geïnvesteerd in respectievelijk Antwerpen, Gent, Zeebrugge en Oostende?

Behoort de bouw van een aanlegkade voor de ontvangst van scheepsafval ook tot de mogelijk subsidieerbare werken?

Welke werken zullen in de toekomst gebeuren in de respectievelijke havens?

7. Er zijn nogal wat (private) spelers op het vlak van de ontvangst en verwerking van scheepsafval.

Hoe verloopt de uitbesteding voor de verwerking van dit afval? Moet hierbij de wetgeving overheidsopdrachten in de vier Vlaamse havens gerespecteerd worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 576 van 6 september 2006

van **RUDI DAEMS**

---

1. Het scheepsafvalstoffsysteem zoals het vóór 1 januari 2006 in de Vlaamse havens werd toegepast was inderdaad gebaseerd op een "waarborg" die een schip diende te betalen: wanneer het schip zijn afvalstoffen afgaf in een Vlaamse of andere Europese haven, kon het de volledige bijdrage terugkrijgen. De "waarborg" fungeerde daarbij als financiële stimulans om schepen er toe aan te zetten afvalstoffen af te geven aan wal in plaats van deze te lozen op zee, en het was dan ook belangrijk het bedrag hoog genoeg in te schatten. Dit systeem was evenwel in strijd met de bepalingen van Richtlijn 2000/59/EG betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval. Deze richtlijn stelt immers dat *elk* schip dient bij te dragen in de kosten van de havenontvangstvoorziening, ongeacht het feitelijk gebruik ervan. Schepen die scheepsafval afgaven in een andere Europese haven droegen in het Vlaamse systeem immers niet bij in de kosten van de Vlaamse havenontvangstvoorzieningen, zij kregen immers de borg *volledig* terugbetaald. Een ingebrekestelling door de Europese Commissie was dan ook het gevolg.

Het systeem werd daarop aangepast, waarbij de bijdrage werd opgesplitst in een vast en een variabel deel. Elk schip dat een Vlaamse haven aanloopt betaalt sinds 1 januari 2006 beide delen, maar kan bij afgifte aan een erkend inzamelaar in een Vlaamse of andere Europese haven het variabele deel terugkrijgen. Door het betalen van de vaste bijdrage draagt elk schip bij in de kosten van de ontvangstinstallaties (ongeacht het gebruik ervan), en door de variabele bijdrage blijft de financiële aansporing tot afgifte behouden.

De hoogte van de bijdrage werd inderdaad verlaagd. De reden hiervoor ligt enerzijds in het feit dat de bijdrage die een schip nu in een Vlaamse haven dient te betalen meer in de buurt ligt van de afvalbijdrage die het betaalt in andere Europese havens (Rotterdam, Hamburg). Daarnaast krijgt elk schip dat afgeeft in de haven van Antwerpen, Gent of Zeebrugge in het nieuwe systeem een financiële tussenkomst die in overeenstemming is met de hoeveelheden afgegeven scheepsafval (bvb. in Antwerpen: 30 €/m³ voor vloeibaar oliehoudend afval (Marpol Annex I) en 15 €/m³ voor huishoudelijk/vast afval (Marpol Annex V)). Deze tussenkomst wordt betaald door de havenbesturen met het geld van de definitief geïnde afvalbijdragen. De aanmoediging om schepen ertoe aan te zetten hun afvalstoffen af te geven in de haven wordt daardoor aanzienlijk vergroot, want een deel van de kosten voor inzameling en verwerking van het scheepsafval wordt nu immers door de havenbesturen gedragen. Dus niettegenstaande de hoogte van de bijdrage is verlaagd, werd er toch gezorgd voor een extra en positieve stimulans m.b.t. de afgifte van het scheepsafval.

Bovendien blijkt deze aanpak zeer goed te werken (zie antwoord op vraag 2), ook in vergelijking met het afgiftegedrag van schepen in andere Europese havens.

2. Sinds de invoering van het scheepsafvalstoffsysteem in Vlaanderen op 1 januari 2004 is er een duidelijke positieve evolutie merkbaar m.b.t. de hoeveelheden afgegeven scheepsafval.

Bovendien is sinds de aanpassingen die op 1 januari 2006 werden doorgevoerd duidelijk merkbaar dat de hoeveelheden afgegeven scheepsafvalstoffen op hetzelfde hoge niveau blijven, en is er voor het oliehoudend scheepsafval zelfs een sterke stijging.

De daling in de haven van Gent van de hoeveelheden afgegeven scheepsafvalstoffen in 2005 t.o.v. 2004, is hoofdzakelijk te wijten aan het feit dat er in 2005 minder schepen aanliepen.

ANTWERPEN	opgehaalde volumes (m ³)		
	2004	2005	2006 (*)
Vloeibaar oliehoudend afval (Marpol annex I)	42495	67301	35661
Schadelijke vloeistoffen (Marpol annex II)	4972	1491	581
Sanitair afval (Marpol annex IV)	20	0	0
Scheepsvuilnis (Marpol annex V)	17216	22024	8427

(*) eerste 5 maanden

GENT	opgehaalde volumes (m ³)		
	2004	2005	2006 (*)
Vloeibaar oliehoudend afval (Marpol annex I)	1759	1350	1081
Schadelijke vloeistoffen (Marpol annex II)	56	44	62
Sanitair afval (Marpol annex IV)	0	0	0
Scheepsvuilnis (Marpol annex V)	2	20	40

(*) eerste 7 maanden

ZEEBRUGGE	opgehaalde volumes (m ³)		
	2004	2005	2006 (*)
Vloeibaar oliehoudend (Marpol annex I)	4422	3855	2473
Schadelijke vloeistoffen (Marpol annex II)	51	574	0
Sanitair afval (Marpol annex IV)	160	26	4
Scheepsvuilnis (Marpol annex V)	1408	2315	1523

(*) eerste 6 maanden

In de haven van Oostende worden er, gelet op de specificiteit van de aanlopende schepen (ferry's en andere schepen in vaste dienstregeling), nagenoeg geen scheepsafvalstoffen afgegeven. Schepen die in een vaste dienstregeling varen en daarbij ten minste éénmaal per twee weken de haven aanlopen, kunnen immers vrijgesteld worden van een aantal verplichtingen, waaronder de verplichting tot afgifte.

De schepen die de haven van Oostende aanlopen en niet van een vrijstelling kunnen genieten, zijn dan meestal nog coasters die pendelen tussen diverse Europese havens. Hun reizen zijn zeer beperkt in de tijd, waardoor de hoeveelheden scheepsafval ook beperkt zijn. Aangezien deze schepen bovendien meestal op een milieuvriendelijke brandstof (marinediesel) varen, produceren zij nagenoeg geen sludge.

- De grootte van de afvalbijdrage die in de Vlaamse havens wordt gevraagd ligt ongeveer in dezelfde lijn als in andere Europese havens waar men een vergelijkbaar systeem hanteert. Concreet vergelijken met andere havens is evenwel niet altijd mogelijk.

In Rotterdam bvb. hanteert men een vrij ingewikkeld systeem, waarbij het schip een bijdrage betaalt die afhangt van zijn motorvermogen, het feit of het in een andere haven heeft afgegeven,

en of het in Rotterdam zal afgeven. Bovendien wordt deze bijdrage opgesplitst in een basisbijdrage en een supplementaire bijdrage, en is de bijdrage uitsluitend berekend op de verwerkingskost, niet op de inzamelkost.

In het Verenigd Koninkrijk betaalt elk schip een bijdrage die in principe overeenstemt met de kost voor de inzameling en verwerking van het scheepsvuilnis (Marpol annex V). Wanneer een schip vloeibaar oliehoudend afval (Marpol annex I) wenst af te geven, betaalt het de kosten voor inzameling en verwerking rechtstreeks aan de verwerker.

In Noord-Franse havens hanteert men een vergelijkbaar systeem.

In Scandinavische havens wordt, in uitvoering van het HELCOM-verdrag, een indirect systeem toegepast waarbij de kost voor inzameling en verwerking van scheepsafval opgenomen werd in de havenrechten. Toch blijven er verschillen tussen de aangesloten landen: zo gelden in Finland tal van uitzonderingsbepalingen en bijkomende voorwaarden, en in Denemarken geldt het indirecte systeem alleen voor afvalstoffen geproduceerd tijdens de laatste reis. Zweden is momenteel het enige land waar een 100 % indirect systeem geldt.

Duitsland, dat eveneens aangesloten is bij HELCOM, heeft in zijn havens een systeem dat gebaseerd is op een indirecte inning, maar met een limiet. Wanneer het schip meer afval wenst af te geven, moet het dit rechtstreeks betalen aan de inzamelaar.

4. De volgende bedragen werden ontvangen:

Antwerpen:

In 2004: 6.866.125 €

In 2005: 3.475.750 €

Tijdens de eerste zes maanden van 2006: 712.495 €

(waarvan ongeveer de helft via de vaste afvalbijdrage)

Totaal: 11.054.370 €

Gent:

In 2004: 860.000 €

In 2005: 194.250 €

Tijdens de eerste zes maanden van 2006: 55.755 €

(waarvan 29.260 € via de vaste bijdrage)

Totaal : 1.110.005 €

Oostende:

2004: 22.000 €

2005: 500 €

Tijdens de eerste zes maanden van 2006: 0 €

Totaal: 22.500 €

Zeebrugge:

2004: 310.950 €

2005: 157.000 €

Tijdens de eerste zes maanden van 2006: 123.200 €

(onderscheid tussen inkomsten uit vaste en variabele bijdrage niet te achterhalen)

Totaal: 591.150 €

De grote verschillen tussen de inkomsten van 2004 en 2005 zijn te wijten aan het feit dat de scheepsagenten aanvankelijk niet vertrouwd waren met het systeem, waardoor veel “waarborgen” definitief werden geïnd.

5. Verhouding tussen de inkomsten uit de afvalbijdragen en de totale havenrechten:

Antwerpen:

De totale havenrechten, beperkt tot tonnenmaatrecht, aanlegrecht, vast recht en voorrang (dus niet het totaal van de aanloopkosten van een schip), bedragen in Antwerpen:

2004: 69.646.748 €

2005: 74.783.702 €

Tijdens de eerste zes maanden van 2006: 39.243.577 €

Totaal: 183.674.027 €

Het procentueel aandeel van de bijdragen t.o.v. de totale havenrechten bedraagt dus respectievelijk 9,8 %, 4,65 % en 1,82 %.

Gent:

Het bestuur van de haven Gent wenst niet mee te delen wat de verhouding is tussen de inkomsten uit de afvalbijdragen en de totale havenrechten.

Oostende:

Het havenbestuur Oostende geeft aan dat elk aanlopend schip een disbursement account heeft van ongeveer 3500 tot 4000 €. De afvalbijdragen in 2004 en 2005 bedroegen dan ook ongeveer 15 % van de totale kost.

Zeebrugge:

In Zeebrugge kunnen zowel de aanloopkosten (havenrechten, sleepkosten, kosten voor vast- en losmaken, beloodsing en kosten m.b.t. het Vessel Traffic System) als de afvalbijdragen aanzienlijk variëren. In het oude afvalstoffensysteem bedroeg het aandeel van de afvalbijdragen soms meer dan de havenrechten (dus niet van de totale aanloopkosten). In het systeem vanaf 1 januari 2006 ligt het aandeel van de afvalbijdrage t.o.v. de totale havenrechten in dezelfde lijn als in de haven van Antwerpen.

Bijvoorbeeld:

	Havenrechten	Oud systeem	Nieuw systeem
Groot containerschip (8500 TEU)	12.000 €	3000 €	390 €
Klein feeder containerschip (360 TEU)	340 €	500 €	64 €
Fruitschip	1800 €	1000 €	130 €

Concrete overzichtscijfers hierover zijn voor de haven van Zeebrugge evenwel niet beschikbaar.

6. Voor de havens van Antwerpen, Gent en Zeebrugge werd een verdeelsleutel uitgewerkt, waarbij de definitief geïnde afvalbijdragen gebruikt worden om een financiële tussenkomst te doen bij de afgifte van scheepsafvalstoffen, waardoor de afvalfactuur voor het schip vermindert. In deze havens wordt immers een in het afvalbeheersplan vastgelegd bedrag betaald aan de afvalinzamelaar voor elke m³ scheepsafval die wordt ingezameld. Deze regeling ligt volledig in de lijn van de bepalingen van Richtlijn 2000/59/EG betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval, aangezien deze Richtlijn stelt dat de kosten van de havenontvangstinstallaties, met inbegrip van de kosten voor inzameling en verwerking van scheepsafvalstoffen, moeten worden bekostigd door de bijdragen van schepen.

De grootte van deze tussenkomsten verschilt evenwel per haven:

	Marpol annex I-afval	Marpol annex V-afval
Antwerpen	30 €/m ³	15 €/m ³
Gent	30 €/m ³	5 €/m ³
Zeebrugge	15 €/m ³	7,5 €/m ³

Daarnaast werden in de havens Antwerpen, Gent en Zeebrugge bijkomende initiatieven genomen.

Antwerpen:

Gelet op het feit dat het scheepsafvalstoffsysteem in 2004 en 2005 niet helemaal in overeenstemming was met de bepalingen van Richtlijn 2000/59/EG, besliste het havenbestuur Antwerpen eind 2005 een financiële tegemoetkoming te doen aan de verwerkers en inzamelaars actief in de haven van Antwerpen. Voor de verwerkers kwam dit neer op een éénmalige financiële tussenkomst, voor de inzamelaars werd een verdeelsleutel uitgewerkt.

Gent:

Het havenbestuur Gent plant de uitbouw van een kade met manifold ten behoeve van de afgifte van afvalstoffen van de scheepvaart (zowel afvalstoffen ontstaan tijdens de normale werking van een schip, als spoelwaters van lading- en ballasttanks).

De bouw van een dergelijke kade behoort tot de mogelijkheden, op voorwaarde dat:

- dit leidt tot een verbetering van de afgiftemogelijkheden voor scheepsafval;
- dit niet zorgt voor een verstoring van de markt tussen inzamelaars en/of verwerkers van scheepsafvalstoffen;
- het geld uit de "pot" van de definitief geïnde afvalbijdragen uitsluitend aangewend wordt voor het verbeteren van de afgifte van die scheepsafvalstoffen bedoeld in Richtlijn 2000/59/EG, m.a.w. uitsluitend voor het vloeibaar oliehoudend afval (Marpol annex I), sanitair afvalwater (Marpol annex IV) en scheepsvuilnis (Marpol annex V) afkomstig van de normale werking van een schip.

Oostende:

Het havenbestuur Oostende is momenteel nog bezig met de opmaak van een nieuw afvalbeheersplan voor de haven. Daarin zullen eventuele initiatieven worden toegelicht.

Zeebrugge:

Het havenbestuur Zeebrugge plant de bouw van een aanlegsteiger, uitsluitend bedoeld voor de afgifte van scheepsafvalstoffen. De steiger zal gebouwd worden in de onmiddellijke omgeving van een verwerker van afvalstoffen gelegen binnen het havengebied, maar zal gratis worden opengesteld voor elke erkende inzamelaar van scheepsafvalstoffen die er gebruik van wenst te maken.

Bovendien kan dergelijke steiger, gelet op de relatief lage kostprijs, zelfs gerealiseerd worden voor elke verwerker van scheepsafvalstoffen die zich in de toekomst in de haven van Zeebrugge wil vestigen.

7. De inzameling van scheepsafvalstoffen afkomstig van zeegaande schepen in Vlaamse havens wordt niet geregeld via openbare aanbestedingen. De markt is immers vrij toegankelijk voor elke private erkende overbrenger en vergunde verwerker.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 577
van 13 september 2006
van **ERIC VAN ROMPUY**

E40 Sterrebeek - Geluidshinder

Langs de E40 ter hoogte van Sterrebeek heeft de wijk Bosdelle-Vossemlaan erg veel geluidsoverlast van de autostrade en de vraag wordt gesteld naar geluidsschermen.

1. Zijn er recentelijk in deze buurt metingen inzake lawaaihinder gebeurd?
2. Is het Vlaams Gewest van plan terzake initiatieven te nemen, zoals dit in het verleden het geval was op de E40 aan de kant van het nabijliggende Everberg (wijk Armendael)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 577 van 13 september 2006

van **ERIC VAN ROMPUY**

---

1. Er werden tot op heden geen geluidsmetingen uitgevoerd in de Bosdellestraat en Vossemlaan. Indien dit gewenst is, kan in samenspraak met de gemeente aan het Agentschap Infrastructuur steeds een plan (met aanduiding van de kritieke zone) overgemaakt worden met de vraag om tot metingen over te gaan.
Het Agentschap Infrastructuur zal vervolgens aan de afdeling Wegenvbouwkunde – cel Akoestiek vragen om deze geluidsmetingen in te plannen.
2. Het Vlaams Gewest is bereid om metingen naar de geluidsoverlast uit te voeren en deze vervolgens met de gemeente te bespreken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 578
van 13 september 2006
van **HILDE CREVITS**

Recupelbijdrage - Nieuwe tarieven

Recupel zou stappen ondernomen hebben om het door de Europese richtlijn voorgeschreven “pay as you go” principe op 1 januari 2007 in werking te laten treden. Dit antwoordde de minister op mijn vraag om uitleg van 21 juni 2006 naar de verhouding tussen de Recupelbijdrage en de verwerkingskosten van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

De aangepaste bijdragen zouden voor advies aan de diverse overheden worden voorgelegd. Vanaf 1 januari 2007 zal de bijdrage nog louter de operationele kosten voor de in de loop van het jaar ingezamelde elektrische en elektronische apparatuur bedragen. De geleidelijke terugname van de aangelegde provisies zal hierbij in mindering worden gebracht. Ook op de website van Recupel wordt melding gemaakt van nieuwe tarieven vanaf januari 2007, die echter nog niet bekend worden gemaakt.

1. Wat is het advies van de diverse overheden aangaande de nieuwe tarieven?
2. Worden de nieuwe verlaagde tarieven effectief vanaf 1 januari toegepast?

Wat zijn de nieuwe tarieven?

3. Werden de nieuwe tarieven reeds aan het bedrijfsleven aangekondigd?

Zo ja, op welke wijze? Zo neen, binnen welke termijn zal dit gebeuren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 578 van 13 september 2006

van **HILDE CREVITS**

1. OVAM heeft de nieuwe tarieven goedgekeurd op 14 juni 2006. Deze goedkeuring geldt op voorwaarde dat:
  - art.3.1.1.2 §4 van Vlarea gerespecteerd wordt (vergoeding van kosten)
  - de verwerkingseisen van annex II van de WEEE-Richtlijn gerespecteerd worden
  - een schriftelijke onderbouwing van de berekening van de nieuwe bijdragen wordt bezorgd tegen september 2006. Deze onderbouwing werd 12 september 2006 besproken met de drie gewestelijke overheden. Dit document werd goedgekeurd door de revisor.

De Waalse en Brusselse autoriteiten hebben de nieuwe tarieven nog niet goedgekeurd.
2. De nieuwe verlaagde tarieven worden effectief aan de consument doorgerekend vanaf 3 januari 2007. De nieuwe productenlijsten met bijhorende tarieven zijn te verkrijgen bij Recupel.
3. In juli heeft Recupel de distributie geïnformeerd via een mailing. Daarnaast werden ook de federaties op de hoogte gebracht van de nieuwe productenlijsten. Op 6 september heeft Recupel een 2de mailing verstuurd naar de leden. Op de website van Recupel is ook meer informatie terug te vinden over de overgangperiode voor de groot- en kleinhandel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 579
van 13 september 2006
van **HILDE CREVITS**

Glasinzameling - FOST Plus-onderzoek

Via een studie heeft FOST Plus het huis-aan-huis inzamelen van glas vergeleken met het inzamelen van glas via glasbollen.

Het onderzoek was echter niet volledig, omdat er bijvoorbeeld geen rekening werd gehouden met mogelijke overlast die glasbollen veroorzaken. Daarenboven voldeed de studie niet aan de vereisten van de erkenning van FOST Plus, waarin bepaald wordt dat er een gezamenlijke studie zou worden uitgevoerd door FOST Plus, de Interregionale Verpakkingscommissie (IVC) en de intercommunales op basis van een bestek dat vooraf door alle partijen is goedgekeurd. De studie gebeurde echter op basis van een bestek dat zonder overleg door FOST Plus werd opgesteld.

De IVC heeft daarom bijkomend onderzoek gevraagd en FOST Plus zou het studiewerk vervolledigen op basis van een door alle betrokken partijen goedgekeurd bestek.

1. Werd het bestek voor dit bijkomend onderzoek door alle partijen goedgekeurd en werd het onderzoek reeds opgestart?
2. Wat is de stand van zaken?
3. Wanneer worden de resultaten van het bijkomend onderzoek verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 579 van 13 september 2006

van **HILDE CREVITS**

---

1. Alle partijen hebben de mogelijkheid gekregen om hun opmerkingen op het door FOST Plus opgestelde bestek te formuleren; deze opmerkingen werden geïntegreerd. Hierdoor bestond er een consensus tussen de partijen over het opsturen van het bestek. Overigens bevat de opdracht de mogelijkheid voor elk van de partijen om het onderzoek tijdens zijn uitvoering bij te sturen.
2. Tegen 29 september 2006 moeten de offertes voor het onderzoek worden ingediend bij FOST Plus. Na de beoordeling ervan en de toewijzing van de opdracht zal deze door alle betrokken partijen worden opgevolgd.
3. Begin oktober kan het onderzoek beginnen te lopen. De uitvoeringstermijn is 3 maanden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 580
van 13 september 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Kruispunten N171 Kontich - Heraanleg

In de provinciale verkeerscommissie werd de nieuwe inrichting voor de kruispunten ter hoogte van Drabstraat/N171 (Kontich) en Groeninghelei/N171 (Kontich) reeds voorgesteld. Het is echter nog wachten op de uitvoering.

Nochtans werd beloofd het kruispunt Drabstraat voor de zomervakantie heraan te leggen.

1. Kan de minister medelen op welke manier beide kruispunten worden heraangelegd?
2. Binnen welke timing worden de werken uitgevoerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 580 van 13 september 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

-
1. Drabstraat: de linksaffers op de N171 zullen conflictvrij worden geregeld. Er worden roodlichtcamera's geplaatst, de fietsoversteken worden aangepast, er wordt een kort linksafvak op de Drabstraat aangelegd en de aansluiting afrit E19 (komende van Brussel) wordt verder van het kruispunt gelegd.

Groeningenlei/Molenstraat/N171/N173 (beide kruispunten zitten in project): de linksaffers op N173 en de N171 zullen conflictvrij worden geregeld. Er wordt een plateau aangelegd ter hoogte van de bypass N173/Groeningenlei. Er komen op de middenbermen beschermende maatregelen voor fietsers en voetgangers en worden er roodlichtcamera's geplaatst.

2. Drabstraat: het ontwerp zal klaar zijn in april 2007. De uitvoering is momenteel voorzien voor het najaar van 2007.
Groeningenlei/Molenstraat/N171/N173: de aanbesteding is momenteel voorzien in december 2006. De uitvoering van de werken is voorzien voor 2007.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 178
van 27 juni 2006
van **CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

Gemeentelijk logo - Gebruik voor politieke propaganda

In het kader van de komende gemeenteraadsverkiezingen gebeurt het dat politieke partijen geneigd zijn het officiële logo van een stad of gemeente te gebruiken om zuiver politieke en propagandistische redenen. Deontologisch kan dit niet, aangezien het logo van een stad of gemeente in geen enkel geval geïdentificeerd kan worden met een politieke partij.

Hierna een voorbeeld.

In het reclameblad “TIPS”, dat wekelijks wordt bedeed op 118.200 exemplaren in de regio Oostende, worden door het Oostendse stadsbestuur geregeld betaalde advertenties geplaatst voor de aankondiging van stadsactiviteiten of algemene stadsinformatie. Bij deze advertenties wordt gebruikgemaakt van het officiële logo van de stad Oostende.

In de editie van 4 mei 2006 treft men echter een aantal kleine advertenties aan met als inhoud: “Oostende, Steeds veel netter, Steeds betere toekomst, Steeds maar mooier, Steeds maar sportiever, Steeds maar socialer, Steeds maar beter, Steeds maar veiliger... Dank aan burgemeester en schepenen” (zie bijlagen).

Hierbij wordt steeds gebruikgemaakt van het officiële logo van de stad Oostende, zodat deze advertenties, die in feite een politieke boodschap van de huidige meerderheid zijn, een soort officieel karakter krijgen.

1. Mag het officiële logo van een stad of gemeente gebruikt worden voor politieke doeleinden?
2. In het kader van de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober kan dit wel meer gebeuren.

Welke initiatieven neemt de minister naar de lokale besturen om misbruiken op dit vlak tegen te gaan?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 27 juni 2006

van **CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

Een logo is een beeldmerk of embleem dat dienst doet als formeel herkenningsteken van een organisatie en dat op briefpapier of andere documenten wordt aangebracht als onderdeel van de officiële huisstijl van een bestuur. Het is daardoor een eigentijdse vorm van een gemeentewapen. Daarom is het evident dat de richtlijnen opgenomen in omzendbrief dd. 21 december 1994 BA-2001/12 over het gebruik van het gemeentewapen ook van toepassing zijn op het logo.

In deze omzendbrief wordt duidelijk gemaakt dat het gemeentelijk wapen en dus ook het logo tot het openbaar domein behoren. Niemand mag zich het gebruik ervan toeëigenen op louter individuele basis. De aanwending van het wapen of het logo voor reclamedoeleinden, fabrieksmerken of politieke doeleinden is niet toegestaan. Alleen de gemeente mag hierover beschikken, behalve vervreemden.

Het logo wordt nog beschermd door twee andere rechtsmiddelen:

- de auteurswet (de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten): de kunstenaar van een logo heeft auteursrechten. Hij alleen heeft het recht om te reproduceren, te bewerken en mee te delen. Hij kan zich verzetten tegen iedere vorm van vermindering, misvorming of andere wijziging aan dit werk. Hij kan de vermogensrechten wel overdragen ingevolge zijn arbeidsovereenkomst, zijn statuut of een bestelling. Ieder geval moet casuïstiek bekeken worden;
- de deponering van de tekening bij het Benelux-merkenbureau (de wet van 19 maart 1962). De stad Oostende heeft hiervan gebruik gemaakt.

Overtredingen van de rechten van de gemeente moeten beslecht worden door de bevoegde rechtbank. Indien de gemeente weigert een vordering in te spannen dan mogen twee burgers, namens de gemeente dit doen (art. 271 Nieuwe Gemeentewet). Ik heb alleen toezicht op de besluiten van de gemeente. Indien het geachte Lid meent dat er overtredingen zijn op de inhoud van dit antwoord en er een nog niet-verjaard besluit is genomen, dan kan hij mij dit melden teneinde mij toe te laten de maatregelen te nemen die zich opdringen.

In Oostende heeft de uitgever van het weekblad Tips op eigen houtje reclameboodschappen geplaatst met het stadslogo erop. De gouverneur van de provincie West-Vlaanderen is tussengekomen bij het college van burgemeester en schepenen om aan de uitgever van het weekblad Tips te vragen het stadslogo niet meer te gebruiken. Hieraan werd inmiddels gevolg gegeven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 180
van 29 juni 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Werkgroep begraafplaatsen en lijkbezorging - Adviezen

Middels het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging werd de terzake geldende regelgeving grondig aangepast. Niettegenstaande deze aanpassing blijven er aangaande de concrete toepassing van dit decreet op het terrein heel wat vragen. Gezien het delicate en het gevoelige karakter van deze materie is dit ook volkomen begrijpbaar.

Aldus bepaalt artikel 17 van dit decreet dat de begraafing kan plaatshebben in volle grond, in een grafkelder of bovengronds. De omzendbrief BA-2003/03 van 10 maart 2006 betreffende de toepassing van het decreet van 16 januari 2004 geeft aan deze bepaling meer concrete invulling als volgt: “De begraafing kan plaatshebben in volle grond, in een grafkelder of bovengronds. De gemeenteraad of het bevoegde orgaan van het intergemeentelijke samenwerkingsverband kan beslissen welke van die drie soorten begravingen wordt toegestaan. Ze zijn dus niet verplicht al deze drie faciliteiten op hun begraafplaats aan te bieden: zo kunnen ze bijvoorbeeld kiezen om enkel begravingen in volle grond toe te staan en geen begravingen in een grafkelder of bovengronds.”

Een gemeente heeft dus de keuze. Het decreet creëert een keuzemogelijkheid en het is de gemeente zelf die kan bepalen welke concrete mogelijkheden zij aanbiedt. Zij is met andere woorden dus niet verplicht om bijvoorbeeld te voorzien in de mogelijkheid tot begraafing in grafkelders. Begrijpelijkerwijs roept dit in de gemeenten die niet voorzien in deze mogelijkheid, heel wat vragen op. Dat is des te meer het geval in die gemeenten waar wel de mogelijkheid geboden wordt tot het bewaren van de asse van een overledene in urnenkokers, maar waar de begraafing in een grafkelder niet wordt toegelaten. En dit in tegenstelling tot het standpunt van de permanente werkgroep begraafplaatsen en lijkbezorging van 29 november 2004, dat stelt dat een gemeente ook in grafkelders moet voorzien als zij voorziet in urnenkokers. Volgens de werkgroep moeten urnenkokers beschouwd worden als grafkelders en overeenkomstig het gelijkheidsbeginsel moeten er dan ook grafkelders geplaatst kunnen worden.

In de omzendbrief van 10 maart 2006 is er van enige verwijzing naar het desbetreffende advies evenwel geen sprake.

1. Om welke redenen wordt er in de omzendbrief geen melding gemaakt van het advies van de permanente werkgroep van 29 november 2004?
2. Wat is het exacte statuut van de adviezen van de permanente werkgroep? Hebben deze adviezen een afdwingbaar karakter en dienen zij dus nageleefd te worden?
3. Heeft de minister maatregelen getroffen om de adviezen van de permanente werkgroep stelselmatig naar de lokale besturen te verspreiden?

4. Heeft de minister er enig zicht op of de adviezen van de permanente werkgroep door de lokale besturen al dan niet opgevolgd worden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 29 juni 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, voorziet in een gelijkheid tussen de begraving en de crematie.

Indien een gemeentelijke overheid beslist om urnenkokers – in plastic of ander materiaal – te plaatsen, dan moet zij ook grafkelders voor de begraving van stoffelijke overschotten voorzien. Deze urnenkokers moeten beschouwd worden als grafkelders en overeenkomstig het gelijkheidsbeginsel moeten er dan ook grafkelders geplaatst worden voor de begraving van stoffelijke overschotten.

Er is geen bijzondere reden waarom dit niet in de omzendbrief BA-2006/03 van 10 maart 2006 werd opgenomen. Eventuele nieuwe standpunten van de permanente werkgroep “Begraafplaatsen en lijkbezorging” zullen ook niet in de omzendbrief kunnen opgenomen worden. Dit heeft niet tot gevolg dat er geen kennis kan van worden genomen. Al de standpunten van de permanente werkgroep staan op de website van mijn Administratie (www.binnenland.vlaanderen.be), zodat iedereen, zowel gemeentebesturen als burgers, er kennis kan van nemen.

De vraag stelt zich niet zozeer of het advies van de permanente werkgroep afdwingbaar is en moet nageleefd worden. De permanente werkgroep heeft betrokken standpunt ingenomen op basis van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, dat opgenomen is in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en dat uiteraard afdwingbaar is en dat moet nageleefd worden.

Ingeval er klachten komen dat sommige gemeenten dit principe niet respecteren, dan zullen zij erop gewezen worden dat als zij urnenkokers plaatsen, zij ook grafkelders moeten voorzien.

Ten slotte wens ik mee te delen dat de gemeenten niet verplicht zijn om urnenkokers te voorzien. Een gemeente die geen urnenkokers plaatst, moet ook geen grafkelders plaatsen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 181
van 29 juni 2006
van **TOM DEHAENE**

Begraafplaatsen - Gelijkheidsbeginsel

Het college van burgemeester en schepenen van een Vlaamse gemeente weigerde onlangs een vraag naar een concessie voor een grafkelder op het plaatselijke kerkhof.

Volgens het decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging van januari 2004 mag een gemeente begravingen in volle grond, in grafkelder en zelfs bovengronds toelaten. In de bovenvermelde gemeente worden alle faciliteiten aangeboden voor mensen die kiezen voor crematie; dit wil zeggen dat zij de keuze hebben tussen asverstrooiing, colombarium, een urne in volle grond en een urnenkoker of -kelder. Bovendien hebben zij ook nog de mogelijkheid om mits aanvraag de urne mee naar huis te nemen. Er zijn dus vijf mogelijkheden voor mensen die kiezen voor crematie. Zij die kiezen voor een klassieke begraving hebben echter geen keuze, zij worden verplicht te begraven in volle grond. Al de faciliteiten voorzien in het decreet van januari 2004 worden stelselmatig geweigerd, en dit in schril contrast met de faciliteiten die ter beschikking gesteld worden voor crematies.

Dit is duidelijk een schending van het beginsel van onze Grondwet dat bepaalt dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet. Volgens een stellingname (29/11/2004) van de permanente werkgroep "begrafenis" moeten gemeenten die urnenkelders aanbieden ook grafkelders toelaten, en zij die grafkelders aanbieden ook urnenkelders toelaten. Dit volgens het gelijkheidsbeginsel.

Gemeentebesturen verschuilen zich blijkbaar al eens achter het feit dat het gelijkheidsbeginsel niet is opgenomen in de omzendbrief 2006/3 van 10 maart 2006 van de minister, als bevoegde minister over het decreet van januari 2004, en stellen dat zij het advies van de werkgroep niet moeten volgen. Indien de bevoegde minister de Grondwet en dus ook het gelijkheidsbeginsel wil doen toepassen en doen respecteren, moet hij dit ook melden aan de gemeentebesturen. Bovendien moet dit mijns inziens ook opgenomen worden in het decreet. Zo niet, is het gelijkheidsbeginsel niet van toepassing op onze dierbare overledenen. In dat geval zijn de adviezen van de werkgroep waardeloos.

1. Is de minister op de hoogte van deze houding van sommige gemeentebesturen?
2. Op welke manier wil de minister het decreet en het gelijkheidsbeginsel in alle Vlaamse gemeenten correct laten toepassen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 29 juni 2006

van **TOM DEHAENE**

Het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, voorziet in een gelijkheid tussen de begraving en de crematie.

Indien een gemeentelijke overheid beslist om urnenkokers – in plastic of ander materiaal – te plaatsen, dan moet zij ook grafkelders voor de begraving van stoffelijke overschotten voorzien. Deze urnenkokers moeten beschouwd worden als grafkelders en overeenkomstig het gelijkheidsbeginsel moeten er dan ook grafkelders geplaatst worden voor de begraving van stoffelijke overschotten.

Door verschillende gemeentebesturen werden al vragen aan mijn Administratie hierover gesteld. Opdat de gemeentebesturen op de hoogte zouden zijn over het feit dat als zij urnenkokers voorzien, zij ook grafkelders moeten plaatsen, werd dit op de website van mijn Administratie (www.binnenland.vlaanderen.be) gebracht. Zo hebben niet alleen de gemeentelijke overheden, maar ook de burgers, daarvan kennis. Als gemeentebesturen nog vragen stellen over deze problematiek, wordt hen dit ook meegedeeld.

Ingeval er klachten komen dat sommige gemeenten dit principe niet respecteren, dan zullen zij erop gewezen worden dat als zij urnenkokers plaatsen, zij ook grafkelders moeten voorzien.

Het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel is opgenomen in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en is van toepassing op al de regelgeving. Dit specifiek voorzien in het decreet van 16 januari 2004 hoeft dan ook niet.

Ten slotte wens ik mee te delen dat de gemeenten niet verplicht zijn om urnenkokers te voorzien. Een gemeente die geen urnenkokers plaatst, moet ook geen grafkelders plaatsen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 185
van 6 juli 2006
van SVEN GATZ

EU-subsidies stedelijk beleid - Bedragen en projecten

Na het akkoord van de Europese Raad in december 2005 keurde het Europees Parlement in zijn plenaire vergadering van 17 mei 2006 de Europese begroting voor de volgende zeven jaar goed.

Hieraan voorafgaand besprak ook het Comité van de Regio's (CvdR) in een plenaire vergadering én in een forum de toekomst van het stedelijk beleid en de rol van steden in de banen- en groeistrategie van de EU (de zogenaamde "Lissabonstrategie"). De voorzitter van het CvdR stelde dat "steden de motors zijn voor groei en banen en tevens de centra van innovatie en kenniseconomie. Ze zijn de belangrijkste bron van Europa's rijkdom; ze zijn eerste aanspreekpunt als het gaat om het aanpakken van sociale uitsluiting en het stimuleren van duurzaamheid".

Het rapport van het comité benadrukt het belang van het opnemen van een stedelijke dimensie in al het communautaire beleid, en niet alleen in het cohesiebeleid. Door dat cohesiebeleid wil de Europese Unie de grote economische verschillen tussen de lidstaten wegwerken. Het is de bedoeling om met het cohesiebeleid de armste landen zoveel mogelijk naar het niveau van de rijkste landen te tillen. De uitbreiding van de EU impliceerde een hervorming van dat cohesiebeleid. Door de uitbreiding van de EU immers wijzigen de verhoudingen tussen de lidstaten onderling.

Voorheen gebeurde de cohesie aan de hand van negen doelstellingen. Na de hervorming resten er nog slechts drie doelstellingen.

- Vooreerst de convergentiedoelstelling (het snel dichten van de kloof tussen de arme en rijke regio's in de EU). Hieraan wordt heel veel belang gehecht. Dit blijkt onder meer uit het feit dat deze doelstelling 79 % van het budget (of 264 miljard euro) opsloort.
- De tweede doelstelling is goed voor 17 % van het budget of 60 miljard euro. Ze is van toepassing op alle regio's die geen aanspraak kunnen maken op middelen uit de eerste doelstelling en dient om het concurrentievermogen en de werkgelegenheid te bevorderen.
- Ten slotte rest er 4 % van het budget (13 miljard euro) om de samenwerking tussen de verschillende regio's te bevorderen.

Van het totaal van de 308.041 miljoen euro voor het Europees regionaal beleid, komt er 2.019 miljoen euro naar België:

- 570 miljoen euro gaat naar doelstelling 1, meer specifiek naar de provincie Henegouwen;
- 1.268 miljoen euro gaat naar de doelstelling voor competitiviteit en tewerkstelling;

- en tenslotte wordt 173 miljoen euro uitgetrokken voor territoriale samenwerking.

Vlaanderen valt met subsidies voor het werkgelegenheidsbeleid onder de tweede doelstelling “regionaal concurrentievermogen en werkgelegenheid”. Door de hervorming kunnen we dus op heel wat minder steun rekenen dan in de periode 2000-2006. Terwijl we voorheen 440 miljoen euro ontvingen, zal dit voor de periode 2007-2013 waarschijnlijk niet meer zijn dan 340 à 380 miljoen euro.

Daarnaast zal Vlaanderen door de hervormingen zijn subsidies niet meer aan dezelfde projecten kunnen uitgeven als voorheen. De nadruk zal verschuiven van de hardere economische thema’s naar veeleer zachte thema’s, zoals de ontwikkeling van levenslang leren, een betere toegang tot opleidingen voor kortgeschoolde en oudere werknemers, diversiteit,... Het stimuleren van starters en van ICT in ondernemingen (zoals voorheen gebeurde), zijn projecten die vallen onder de convergentiedoelstellingen. Enkel armere EU-landen en regio’s zullen in de toekomst voor dit soort van projecten nog subsidies krijgen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de bedragen die Vlaanderen als subsidie zal ontvangen voor zijn stedelijk beleid voor dynamische steden? Graag zowel een totaaloverzicht, als een overzicht per stad.
2. Aan welke projecten per stad wordt er gedacht, nu men rekening dient te houden met de overschakeling naar projecten rond de “zachtere thema’s”? Met andere woorden, hoe zullen deze middelen concreet worden aangewend?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 6 juli 2006

van **SVEN GATZ**

---

1. Op 9 juni werd door de Vlaamse Regering de bijdrage van Vlaanderen aan het Nationaal Strategisch Referentiekader (NSRK) met het oog op de implementatie van de Europese Structuurfondsen in Vlaanderen principieel goedgekeurd. De minister bevoegd voor buitenlands beleid werd gelast om een brede consultatieronde met betrokken actoren te starten.

In deze bijdrage werd voor de Europese Fondsen Regionale Ontwikkeling (EFRO) gekozen voor 4 prioriteiten: Kenniseconomie en innovatie; ondernemerschap; ruimtelijk-economische omgevingsfactoren en stedelijke ontwikkeling.

De Vlaamse Regering wenst te komen tot een evenwichtige spreiding van de middelen over de verschillende prioriteiten. De concrete bedragen per prioriteit werden echter nog niet vastgesteld. Het is geenszins de bedoeling om het bedrag voor de prioriteit stedelijke ontwikkeling voorafgaandelijk te verdelen over de steden. De middelen zullen verdeeld worden op basis van de projecten die worden ingediend.

Voor de prioriteit stedelijke ontwikkeling kunnen de twee grootsteden Antwerpen en Gent, de elf centrumsteden (Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas, Turnhout) en het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel een beroep doen op de Europese Fondsen. De steden worden erkend als actieve partners in de voorbereiding en implementatie van deze stedelijke ontwikkelingsprojecten.

De twee grootsteden Antwerpen en Gent zullen de mogelijkheid blijven behouden om initiatieven in duidelijk achtergestelde buurten voor te stellen zoals de afgelopen programmaperiode het geval was.

2. De Vlaamse Regering kiest voor de ondersteuning van integrale stedelijke ontwikkelingsprojecten. Stedelijke ontwikkelingsprojecten worden gedefinieerd als strategische projecten met een ruime actieradius (grootschalig) en ingrijpende invloed op de verdere ontwikkeling van de stad en regio. In deze ontwikkelingsprojecten staan economie en mobiliteit centraal, zij zijn de programmatorische trekkers die andere sectoren mee op sleeptouw nemen. Wonen, werken, winkelen, culturele activiteiten, groen, een beter leefmilieu, sociaal-publieke ruimte zullen in dit kader ontwikkeld worden om de stad en regio aantrekkelijk te maken voor innovatie en ondernemerschap. Stedelijke ontwikkelingsprojecten komen participatief tot stand en hebben een ruim draagvlak. Bij de ontwikkeling van stedelijke ontwikkelingsprojecten zullen ook privé-investeerdere worden aangetrokken (genererend effect).
Om aan de stedelijke ontwikkelingsprojecten gestalte te geven worden vier belangrijke actieruimtes onderscheiden die op een geïntegreerde manier op elkaar worden afgestemd:
  - De versterking van de economie in de stedelijke omgeving.
  - De verbetering van de toegankelijkheid en attractiviteit van de steden en de verbetering van de mobiliteit zowel binnen de stedelijke gebieden (interne mobiliteit) als tussen de stedelijke gebieden onderling (externe mobiliteit) worden verhoogd.
  - De verbetering van de leefkwaliteit in de steden;
  - De ontwikkeling van de sociaal-culturele sector.

De stedelijke ontwikkelingsprojecten zijn nader omschreven in het ontwerp van operationeel programma. Dit ontwerp wordt momenteel nog besproken door een IKW die instaat voor de algemene coördinatie van de werkzaamheden betreffende de bijdrage aan het NSRK

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 186
van 6 juli 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Resolutie schrijfwijze gemeentenamen - Initiatieven

In de plenaire zitting van 17 mei 2006 werd het voorstel van resolutie van de heren Johan Sauwens, Hubert Brouns, Johan Verstreken en Jan Laurys betreffende de schrijfwijze van de namen van de Vlaamse gemeenten met een zeer grote meerderheid (94 %) aangenomen door het Vlaams Parlement (Stuk 727 (2005-2006)-Nr. 4).

In deze resolutie vraagt het Vlaams Parlement de regering om, in navolging van artikel 296 van het nieuwe Gemeentedecreet, voor een aantal Vlaamse gemeenten en hun deelgemeenten enkel nog de Nederlandse benaming als officiële naam vast te leggen en de Franse benaming te schrappen.

Met de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006 in het vooruitzicht is een snelle uitvoering van deze resolutie aangewezen. Vooral voor de faciliteitengemeenten is het belangrijk dat de Vlaamse Regering zo spoedig mogelijk duidelijkheid schept in de benaming van de gemeenten. Dit wordt overigens bevestigd in het advies van het Agentschap Binnenlands Bestuur.

De Vlaamse Regering heeft het belang van deze regeling trouwens al eerder erkend. In zijn beleidsbrief Binnenlands Bestuur 2005-2006 schrijft de minister op bladzijde 39: “Met betrekking tot de taalhomogeniteit van Vlaanderen leg ik tot slot een besluit aan de Vlaamse regering voor betreffende de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten in Vlaanderen. Daarmee geef ik uitvoering aan artikel 296 van het Gemeentedecreet, dat in werking treedt op 1 januari 2006. De Nederlandstalige benaming van de gemeenten wordt dan de enige officiële naam van de gemeenten, te gebruiken in alle officiële stukken en alle aankondigingen die uitgaan van de overheid. Voor de inwoners van de Vlaamse Randgemeenten en allen die deze gemeenten bezoeken of er langs komen, is dit een duidelijke aanwijzing dat deze gemeenten onlosmakelijk deel uit maken van Vlaanderen”.

1. Welke stappen heeft de minister tot nu toe ondernomen om deze resolutie uit te voeren?
2. Welke stappen gaat de minister hiervoor nog ondernemen?
3. Wat is de timing voor de uitvoering van deze resolutie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 6 juli 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Momenteel is een studie lopende omtrent de vernederlandsing van het straatbeeld.

Zoals ik vroeger reeds aan het Vlaams Parlement mededeelde werd die opdracht toegewezen aan de UGent. Ik heb hen gevraagd ook het aspect van de schrijfwijze van de gemeentenamen te onderzoeken.

Ik verwacht eind september hun onderzoeksrapport.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 187
van 6 juli 2006
van **SVEN GATZ**

Gemeente- en provinciepersoneel - Taalpremie

Als bijlage bij deze schriftelijke vraag wordt een afdruk gevoegd van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de minimale voorwaarden voor het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en bepaling over de taalpremie.

Bedoelde tekst raakte bekend op 21 maart 2006.

In het artikel 16 daarvan wordt bepaald dat de gemeente- noch de provincieraad een taalpremie kunnen instellen of behouden ten behoeve van hun personeelsleden.

In het artikel 18 daarvan wordt, afwijkend van artikel 16, een behoud van rechten georganiseerd voorzover er reeds een taalpremie wordt ontvangen bij inwerkingtreding van het besluit.

De vrij veel voorkomende situatie van een ambtenaar die reeds een taalpremie uitbetaald krijgt maar benoemd wordt bij een ander bestuur, lijkt niet geregeld.

1. Bestaat er geen inhoudelijke tegenstrijdigheid tussen de beide artikelen doordat aan de ene kant het "behouden" van een premie wordt uitgesloten, aan de andere kant het "behoud" daarvan wordt georganiseerd?

Zo ja, hoe wordt deze ondervangen?

2. Kan een personeelslid, dat reeds werd benoemd en een taalpremie geniet, een beroep doen op de tekst van artikel 18 om de premie te behouden indien zij/hij door een ander bestuur benoemd wordt; zo niet, beroept men zich dan op artikel 16 en hoe wordt deze verschillende behandeling dan verantwoord vanuit het gelijkheidsbeginsel zoals gedefinieerd door het Arbitragehof?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 6 juli 2006

van **SVEN GATZ**

Er bestaat geen tegenstrijdigheid tussen de artikelen 16 en 18 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 februari 2006 houdende de minimale voorwaarden voor het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en bepaling over de taalpremie.

Artikel 16 verbiedt vanaf 1 januari 2006 alle gemeente- en provinciebesturen om eventueel nieuwe taalpremies voor het personeel in te voeren, en verplicht de raden van de gemeenten en provincies van het Vlaamse gewest, waar er op 31 december 2005 een taalpremie bestond, om deze met ingang van 1 januari 2006 af te schaffen.

Artikel 18 voorziet echter een uitdovende overgangsregeling voor de op 1 januari 2006 in dienst zijnde personeelsleden. Deze personeelsleden mogen de hen vroeger toegekende taalpremie blijven ontvangen, zolang ze in dienst blijven van hetzelfde bestuur.

In geval van nieuwe indiensttredingen bij andere besturen nemen gemeente- en provinciepersoneelsleden nooit alle rechten en voordelen mee, waar ze aanspraak konden op maken bij hun vroegere werkgever. Ze vallen uiteraard onder de arbeidsvoorwaardenregeling die van kracht is bij de nieuwe werkgever.

Nieuwe personeelsleden moeten op gelijke wijze worden behandeld, en de gemeenten en provincies van het Vlaamse gewest kunnen dus voortaan aan geen enkel nieuw personeelslid een taalpremie toekennen.

Nieuwe gemeente- en provinciepersoneelsleden kunnen zich dus niet beroepen op de overgangsbepaling van het vermelde artikel 18 van het hier bedoelde besluit van de Vlaamse regering, ook niet indien ze voordien toevallig bij een ander bestuur hebben gewerkt waar er wel taalpremies werden toegekend. Deze regeling is dus geen schending van het gelijkheidsbeginsel, maar integendeel een garantie voor een gelijke behandeling door elke betrokken werkgever van zijn eigen personeel.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/187/vrg.187.bijl.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 188
van 6 juli 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vernederlandsing straatbeeld - Rapport

Kan de minister een stand van zaken geven wat betreft het rapport dat hij besteld heeft inzake de studie van professor Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld?

Zijn de resultaten hiervan nu al bekend, wanneer zullen ze ter beschikking worden gesteld van het Vlaams Parlement?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 6 juli 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Op dit ogenblik zijn de resultaten van het onderzoek over het werk van professor Boes mij nog niet bekend.

Ik verwacht wel deze maand hierover uitsluitsel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 189
van 13 juli 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking

Zoals elk jaar werden ook voor het school- en academiejaar 2006 – 2007 de meldingen voor het verkrijgen van een studiebeurs van de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant aan de verschillende gemeentehuizen aangeplakt. Dit is een gelegenheid om nogmaals naar duidelijkheid omtrent de werking van deze Commissie te informeren.

Op zich is het hele systeem van dergelijke studiebeurzenstichtingen aan vernieuwing toe. Tot die bevinding kwam in 1997 toenmalig minister Van den Bossche reeds. Maar los daarvan heeft de provincie Vlaams-Brabant hier een probleem dat zich niet voordoet in de andere Vlaamse provincies.

De studiebeurzenstichtingen worden beheerd door een “Commissie voor Studiebeurzenstichtingen”. Eén per provincie. Aangezien de voogdijoverheid van deze Commissies de provincie is, is in principe dus democratische controle op het reilen en zeilen ervan mogelijk.

Voor het centrum van het land is er evenwel een anomalie. Hier beslist de “Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant” over het toekennen van de studiebeurzen. Deze commissie werkt nog steeds volgens de grenzen van de unitaire provincie Brabant, die Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest omvat.

Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant komt niet te weten welke beurzen uitgekeerd worden en stelt vast dat de werkingskosten zeer ruim de toegestane 20 % van het toegekende budget overschrijden. De jaarlijkse begroting wordt dan ook niet goedgekeurd door de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant. Dit is evenwel geen bezwaar voor de Commissie om de ondoorzichtige werking verder te zetten.

Een provincieraadslid dat zijn controlerende taak ter harte nam en wenste te weten welke beurzen werden aangevraagd en toegekend voor het schooljaar 2002-2003, kreeg na een jaar van de Commissie als antwoord dat “de gevraagde inlichtingen niet toegankelijk zijn voor het publiek”. In beroep tegen dit antwoord zegt de beroepsinstantie van de Vlaamse Gemeenschap dat openbaarheid van bestuur hier niet van toepassing is (ref OVB/2005/63). Ook de Federale Ombudsman acht zich onbevoegd.

Niemand heeft dus zicht op de manier waarop de stichting haar missie invult, op de “stringente waarborgen van deugdelijk beheer en administratie die de stichting biedt”, zoals vermeld op de website van de stichting (www.csbb.irisnet.be).

Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant heeft deze materie sinds 1997 herhaaldelijk aangekaart bij de opeenvolgende ministers van Onderwijs. Uit het antwoord van 29 maart 1999 blijkt dat het initiatief om de bedoelde Commissie te splitsen, genomen moet worden door de Vlaamse Regering.

Ikzelf heb hieromtrent in dit parlement meerdere vragen gericht aan de minister van Onderwijs. Minister Vandenbroucke antwoordde op mijn schriftelijke vraag van 3 december 2004 dat de studiebeurzenstichtingen geen onderwijsbevoegdheid zijn, maar behoren tot de bevoegdheid van de provincies. Daarom dient in eerste instantie de dialoog aangegaan met de minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden. Bijkomend vraagt dit overleg met de regeringen van de andere gemeenschappen en de federale (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 25 maart 2005, blz. 745).

Dit probleem reikt duidelijk verder dan studiebeurzen. Het is vooral een probleem van degelijk bestuur of van Kafka.

Daarom heb ik reeds eerder een schriftelijke vraag gericht aan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Zowel de minister (vraag nr. 248), als minister Vandenbroucke (vraag nr. 261) verklaarden zich bereid om “eerstdaags een overleg te organiseren met alle betrokkenen teneinde de praktische en juridische aspecten van een eventuele reorganisatie van de provinciale commissies studiebeurzenstichtingen verder uit te diepen” Websitebulletin, publicatiedatum (08-11-2005).

We zijn ruim negen maanden verder. Tijd dus voor enige opvolging.

1. Welke resultaten heeft de dialoog en het overleg totnogtoe opgeleverd voor de eventuele reorganisatie van de provinciale commissies studiebeurzenstichtingen?
2. Wat is er specifiek uit de bus gekomen voor de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant?
3. Kan deze Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant als zodanig blijven bestaan?

Kan ze blijven werken zonder enige controle vanwege de toezichhoudende overheid, in casu de provincie en zonder goedgekeurde begroting?

4. Kan deze Commissie zomaar ontsnappen aan de openbaarheid van bestuur, een instrument dat in het leven geroepen werd om de democratische controle op overheidsorganismen te faciliteren?

Hoe kunnen provincieraadsleden in deze hun taak naar behoren vervullen?

5. Gaat de minister in op de vraag van de gouverneur van Vlaams-Brabant en worden de nodige stappen gezet om de splitsing van de provinciale Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant te bewerkstelligen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 13 juli 2006

van **ELOI GLORIEUX**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Frank Vandenbroucke, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 193
van 9 augustus 2006
van **JAN PEUMANS**

Kerkfabrieken - Organisatie en financieel beheer

Op 1 maart 2005 trad het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten in werking, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op het financiële beheer. Die bepalingen treden in werking op door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum en ten laatste op 1 januari 2007.

Met dit decreet heeft het Vlaams Parlement niet willen raken aan de publiekrechtelijke rechtspersoonlijkheid van de kerkbesturen en evenmin aan de bestaande regelingen voor de tegemoetkoming door gemeentes in de financiële tekorten van de kerkbesturen.

De decreetgever heeft onder andere wel beoogd :

- de kerkbesturen moderner, efficiënter en transparanter te organiseren;
- de bestuursorganen te vereenvoudigen en te uniformiseren;
- financiële beleidsinstrumenten aan te reiken die transparant zijn en onderling vergelijkbaar : meerjarenplan, budget, rekening, boekhouding.

1. Met enkele recente evoluties werd er mijns inziens echter weinig rekening gehouden.

Zo zien parochies zich bijvoorbeeld steeds meer verplicht om zich, onder invloed van een aantal maatschappelijke trends (vermindering aantal kerkbezoekers en roepingen), te verenigen in federaties van parochies, waarbij één priester verantwoordelijk is voor meerdere parochies. Vaak betekent dit dat er nog één eucharistische dienst per week plaatsvindt.

En toch voorziet het decreet per parochie in één kerkfabriek met kerkraad, met alle verplichtingen die erbij horen, uitgevoerd door vrijwilligers (budget, meerjarenplan, enz...).

a) Erkent de minister deze problematiek?

b) Welke maatregelen neemt hij om een antwoord te bieden op deze lacune?

2. Artikel 47 van het nieuwe decreet vermeldt dat de Vlaamse Regering het model bepaalt voor het opmaken van het budget door de kerkraad en voor het gecoördineerd indienen van de budgetten door het centraal kerkbestuur.

De budgetten worden na het advies van het erkend representatief orgaan jaarlijks voor 1 oktober gecoördineerd bij de gemeenteoverheid ingediend door het centraal kerkbestuur.

De nieuwe budgetten worden opgemaakt voor het dienstjaar 2007.

- a) Wat is de exacte stand van zaken m.b.t. de ontwikkeling een uniform model/systeem dat gebruikt kan worden om de budgetten, de meerjarenplannen en de rekeningen op te maken?
- b) Hoe zal dit nieuwe model/systeem er precies uitzien?
- c) Wanneer en op welke wijze wordt hierover gecommuniceerd naar de erkende erediensten?
- d) Wordt er in een soort opleiding of toelichting voorzien voor de besturen van erkende erediensten om tot een vlot gebruik van het nieuwe systeem te komen? Zo ja, op welke wijze wordt deze scholing georganiseerd?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 9 augustus 2006

van **JAN PEUMANS**

---

1. Het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten bepaalt dat er per parochie één volwaardige kerkfabriek met rechtspersoonlijkheid bestaat. Dat lijkt inderdaad in te gaan tegen de trend waarbij verschillende parochies één priester moeten delen. Deze recente evoluties die de heer volksvertegenwoordiger aanhaalt, waren echter ook al actueel op het ogenblik dat het Vlaamse Parlement het eredienstendecreet heeft aangenomen. Ze zijn bij de voorbereiding van dat decreet en bij de besprekingen in het parlement meermaals ter sprake gekomen. Er werden uiteenlopende alternatieven gesuggereerd voor de traditionele regeling (vb. één kerkfabriek per gemeente), maar uiteindelijk is de één-op-éénverhouding tussen het aantal parochies en het aantal kerkfabrieken behouden gebleven.

Het decreet heeft centrale besturen van de eredienst ingevoerd om het overleg tussen de besturen van de eredienst en de burgerlijke overheid te stroomlijnen. Die centrale besturen kunnen een efficiëntieverhogende invloed hebben en daarmee de problemen van de kleinschaligheid van veel besturen van de eredienst opvangen, zonder te raken aan de eigenheid van de afzonderlijke kerkfabrieken. Het is op dit ogenblik nog te vroeg om de werking van deze centrale besturen te evalueren, aangezien het meerjarenplan nog niet werd ingevoerd. Dat meerjarenplan zal centraal staan in het overleg dat gevoerd moet worden in dat centrale bestuur en in het overleg van dat centrale bestuur met de burgerlijke overheid.

Anderzijds bepaalt het eredienstendecreet dat een bestuur van de eredienst meerdere gebouwen van de eredienst kan beheren. Fusies van verschillende parochies tot één entiteit zijn daardoor mogelijk, waarbij dan de mogelijkheid ontstaat dat één kerkfabriek verschillende kerken bedient. De burgerlijke overheid kan geen initiatieven nemen tot dergelijke fusies, aangezien dat de interne organisatie van de eredienst betreft. Wel biedt het decreet het kader dat dergelijke fusies mogelijk maakt.

2. In het ontwerp van besluit dat de Vlaamse Regering principieel goedkeurde op 20 juli 2006 blijft een systeem van kasboekhouding behouden voor de besturen van de eredienst. Wel wordt daarin een transparantere opbouw van de financiële rapportering opgenomen. Ook in de modellen, die bij ministerieel besluit zullen worden vastgesteld, moet de transparantie van de rapportering voorop staan. Om deze rapportering te vervolledigen, wordt de kasboekhouding aangevuld met enkele extracomptabele documenten. Zo moet een inventaris het mogelijk maken om een overzicht van het vermogen van deze besturen te verkrijgen, en moeten investeringsfiches de opvolging mogelijk maken van de uitvoering van de investeringen, die vaak over meerdere jaren lopen.

Zodra ik het advies van de Raad van State omtrent voorvermeld voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ontvang, zal ik de nodige initiatieven nemen om zo snel mogelijk een ontwerp van besluit voor definitieve goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Het ministerieel besluit met de modellen zal dan kort daarop volgen.

Inzake communicatie en vorming naar de besturen toe zal een toelichtende omzendbrief de publicatie van het besluit betreffende de boekhouding begeleiden en zal het agentschap voor Binnenlands Bestuur niet alleen instaan voor de begeleiding van de pilootbesturen, maar ook

voor het aanbieden van een vormingspakket voor de betrokkenen in alle instanties die met het nieuwe boekhoudstelsel zullen geconfronteerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 194
van 30 augustus 2006
van **JAN PENRIS**

Sociale woonblokken ABC Antwerpen - Staat

Onlangs bracht ik een bezoek aan twee sociale woonblokken op de Antwerpse Linkeroever, Julius Vuylstekelaan 16 en 18. Deze woonblokken zijn eigendom van de huisvestingsmaatschappij ABC. De sociale huurders hebben nogal wat klachten betreffende de gang van zaken in hun woonblok.

Enerzijds zijn de appartementsblokken J. Vuylstekelaan 16 en 18 vrij oude blokken, die niet echt in goede staat zijn. Ik kon vaststellen dat verscheidene huurders van nr. 16 geconfronteerd werden met zware vocht- en schimmelvorming in hun appartement, die (mede?) een gevolg waren van onvoldoende isolatie/waterdichtheid van de appartementen. Het woonblok J. Vuylstekelaan 16 zou in het verleden naar verluidt al eens het voorwerp geweest zijn van een inspectie en “afgekeurd” zijn.

Anderzijds brengt de verouderde staat van het gebouw ook zekere kosten met zich mee. ABC zou daarbij tal van kosten trachten af te wentelen op de sociale huurders (die het uiteraard meestal zelf niet breed hebben), zo werd bij een huurder geld aangerekend voor een nieuwe kraan en werden bij een andere huurder de kosten voor een herstelling aan een radiator weliswaar gedragen door ABC, maar moest de huurder wel de verplaatsingskosten voor de techniker betalen. Nog een andere huurder kreeg te horen dat “huurders verantwoordelijk zijn voor herstellingen aan het elektriciteitsnet”.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de staat van het sociale woonblok J. Vuylstekelaan 16?

Is het de Vlaamse Maatschappij Voor Sociaal Wonen (VMSW) of de minister bekend dat er m.b.t. dit woonblok zware problemen zijn betreffende vocht- en schimmelvorming? Zo ja, welk gevolg werd daaraan gegeven?

2. Heeft de VMSW of de minister weet van eventuele controles die in dit woonblok plaatsvonden inzake woonkwaliteit/veiligheid, en van een eventuele afkeuring? Zo ja, welk gevolg werd daaraan gegeven?

3. Zijn er voor dit woonblok in de nabije toekomst grote renovatiewerkzaamheden gepland?

4. Zijn er in het verleden reeds klachten ingediend tegen ABC met betrekking tot niet-terechte aanrekening van kosten aan huurders voor herstellingswerkzaamheden?

Zo ja, welke herstellingswerkzaamheden betrof het en wie kreeg gelijk (huurder of verhuurder)?

5. Vallen dergelijke kosten/herstellingswerkzaamheden zoals nieuwe kranen, nieuwe elektriciteitsleidingen, herstelling aan de radiator ten laste van de verhuurder of de huurder (gesteld dat de herstelling niet een gevolg zou zijn van een fout of een nalatigheid van de huurder)?

Kan een socialehuisvestingsmaatschappij verplaatsingsvergoedingen aanrekenen aan een huurder bij reparaties die ten laste zijn van de maatschappij?

Welke toezicht is er hierop?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 30 augustus 2006

van **JAN PENRIS**

---

1. Niettegenstaande het verouderde blokken betreft is de sociale huisvestingsmaatschappij niet op de hoogte van eventuele grote problemen. Sporadisch wordt melding gemaakt van vochtproblemen ten gevolge van infiltratie welke de sociale huisvestingsmaatschappij vervolgens tracht op te lossen. Alle soepele voegen van de westgevel – regen zijde – werden 2 jaar geleden vervangen.
2. De SHM is hiervan niet op de hoogte.
3. De sociale huisvestingsmaatschappij plant de renovatiewerken blok per blok. Momenteel zijn de werken aan de blok J.Vuylstekelaan 2- 4 actief. Mits een vlot verloop van de werken en de aanbesteding voorziet men de aanvang van de werken aan blok J.Vuylstekelaan 16- 18 in 2009. Volgende werken zijn voorzien:
  - dakrenovatie
  - vernieuwen van terrassen
  - vernieuwen regenafvoeren
  - nazicht van elastische voegen gevel + eventueel vervangen
  - aanpassen van individueel CV systeem naar collectief CV systeem
  - vervangen van alle sanitaire stijgleidingen
  - schilderen van buitenpanelen
4. De voormalige Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ontving de voorbije jaren geen klachten met betrekking tot herstellingskosten aangerekend door ABC. De meest recente klacht dienaangaande dateert reeds van januari 2003 en betrof het doorrekenen van de kost voor het vervangen van een beschadigde badkuip. De huisvestingsmaatschappij legde uiteindelijk slechts een gedeelte van de kostprijs ten laste van de huurder, rekening houdende met enerzijds de verouderingsgraad van het bad en anderzijds de plicht van de huurder om het email van de badkuip te onderhouden.
5. Het onderscheid tussen onderhouds- en herstellingswerken ten laste van de huurder en de verhuurder is niet altijd even eenvoudig te maken. Er dient immers te worden uitgemaakt of de schade veroorzaakt werd door onzorgvuldig gebruik, dan wel door slijtage. De Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) heeft in dat verband getracht om de levensduur van allerhande materiaal vast te leggen. Het resultaat werd opgenomen in het algemeen bestek voor de sociale woningbouw (te raadplegen op www.vmsw.be/professionelen/CBO-PPS/ABSW). Dit wordt, samen met het Bestendig Handboek van Pauwels en Massart, vaak gehanteerd om een oordeel te vellen bij discussie tussen huurder en verhuurder. Met betrekking tot de door de Vlaamse Volksvertegenwoordiger aangehaalde zaken kan het volgende gesteld worden.
  - kranen: De verhuurder moet versleten kranen vervangen. Indien de schade echter veroorzaakt werd door nalatigheid van de huurder – bijvoorbeeld door onvoldoende ontkalken en gebrekkig onderhoud – dan kunnen de kosten op de huurder verhaald worden. De functionele levensduur van kranen werd vastgesteld op 25 jaar.
  - elektriciteitsleidingen: Het spreekt voor zich dat de elektrische installatie bij ondertekening van de huurovereenkomst in een goede staat moet zijn, dit wil zeggen met gebruiksklare leidingen en conform de van kracht zijnde normen. Schakelaars,

stopcontacten en gesmolten smeltveiligheden dienen door de huurder te worden vernieuwd, zelfs indien de schade het gevolg is van normale slijtage.

- radiatoren: De huurder moet de radiatoren regelmatig purgeren en de ketel van de centrale verwarming onderhouden. Het vervangen van een verwarmingsketel is uiteraard ten laste van de verhuurder. De functionele levensduur van radiatoren werd vastgelegd op 30 jaar.

Het blijft echter zelfs met voornoemde hulpmiddelen moeilijk om van op een afstand - en dikwijls na het uitvoeren van de werken - een oordeel te vellen in geval van discussie tussen huurder en verhuurder.

Indien de herstelling ten laste van de verhuurder valt, dient deze in principe alle kosten – dus ook de verplaatsingskosten - op zich te nemen. Het komt evenwel voor dat er met de huurder een afspraak gemaakt wordt m.b.t. het uitvoeren van herstellingswerken en de huurder op het ogenblik van afspraak niet aanwezig is. In dat geval moet er een tweede keer ter plaatse gegaan worden en rekent de sociale huisvestingsmaatschappij “ABC” een vergoeding aan van 7,5 euro.

Tot slot kan ik u melden dat de sociale huisvestingsmaatschappij “ABC” in Gent een grootschalige renovatie plant van één van zijn torens, maar op vrij fel protest stuit van de huurders die niet akkoord gaan met de renovatie. De specifieke toren is aan renovatie toe, daarover is iedereen het eens. Echter is de logische prijsverhoging nadien – men krijgt een totaal gerenoveerd appartement dat voldoet aan de meest recente kwaliteitseisen – niet vermijdbaar. Een totale en grondige renovatie zonder huurprijsaanpassing is niet mogelijk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 195
van 30 augustus 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Provincie Vlaams.-Brabant - Geleasede dienstvoertuigen

Oorspronkelijk wou het provinciebestuur van Vlaams-Brabant na de verkiezingen van 2000, tegen het lastenboek in, zeven Mercedesen leasen voor de gedeputeerden. Deze beslissing werd aangevochten bij toenmalig Vlaams minister Van Grembergen, die niet anders kon dan ze te vernietigen. In 2003 heeft de provincie Vlaams-Brabant via een achterpoortje toch dezelfde zeven dienstwagens geleased via een bestek van de Vlaamse Gemeenschap.

In de titel van dit bestek staat dat de voertuigen bestemd zijn voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Op blz. 17 van het bestek wordt vermeld dat de leveringen worden uitgevoerd voor rekening van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het lijkt ongewoon dat de Vlaamse Gemeenschap dergelijke diensten verleent aan een provincie.

Graag vernam ik:

- onder welk departement van de Vlaamse Gemeenschap de provincie valt;
- onder welke begrotingspost van de Vlaamse Gemeenschap deze levering terug te vinden is.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 30 augustus 2006

van **ELOI GLORIEUX**

---

1. De provincie is een zelfstandige politieke instelling belast met het beheer van de provinciale belangen. Het beginsel van provinciale autonomie sluit hier nauw bij aan. De Vlaamse overheid oefent het administratief toezicht uit. Op het ogenblik waarop de vraag betrekking heeft, werd dat toezicht uitgeoefend volgens de regels voorzien in het toezichtdecreet van 22 februari 1995. Nu wordt het toezicht geregeld door het provinciedecreet van 9 december 2005.

De feiten waarnaar u verwijst hebben betrekking op een dossier dat door de provincieraad werd opgestart in 2002. Het blijkt dat er betwisting was ontstaan, niet zozeer omtrent het al dan niet leasen van wagens, maar veeleer omtrent de keuze voor een bepaald merk. Teneinde toen tot een beslissing te kunnen komen, nam het provinciebestuur contact op met de dienst aankoopbeheer van de administratie logistiek management van de Vlaamse Gemeenschap, waarna de provincieraad besloot de dienstwagens te leasen van de leasingmaatschappij op basis van de raamovereenkomst die afgesloten was tussen het leasingbedrijf in kwestie en de Vlaamse Gemeenschap. Die beslissing is uitvoerbaar geworden na de uitoefening van het administratief toezicht.

2. Men deelt mij mee dat de levering niet terug te vinden is in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Uit het mij ter beschikking gestelde dossier blijkt dat de bestelbon voor de leasing melding maakt van het feit dat de facturen verzonden moesten worden naar de provincie Vlaams-Brabant – dienst gebouwenbeheer, provincieplein 1 te 3010 Leuven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 196
van 30 augustus 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

Gemeentelijke fuifreglementen - Verplichte inzet van bewakingsfirma's

Op 16 december 2005 keurde de Vlaamse Regering het tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan goed. Terecht werd daarin ook een hoofdstuk gewijd aan fuiven (hoofdstuk 9: Beleidsrotonde 'fuiven'), want "fuiven zijn belangrijk...zeker voor jonge mensen" (tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan, blz. 95).

Echter, fuiven is de laatste jaren niet evident meer. Het tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan stelt het zo (blz. 95): "Toch wordt het fuifbeleid belaagd door een problematisering. Een quasi onontwarbaar kluwen van regels en wetten heeft zich blijkbaar lukraak rondom de fuif en het feest ontwikkeld. De Vlaamse Jeugdraad benoemde dit eerder als "regulitis", duidend op een ziektebeeld. Hierbij kan gedacht worden aan Sabam, de billijke vergoeding, Vlarem, regels rond hygiëne, enz. Dit alles maakt het fuiforganisatoren bijzonder moeilijk. Vooral jonge mensen (maar zeker niet alleen zij) worden bij voorbaat ontmoedigd om fuif of feest te organiseren".

Dit blijken niet de enige vormen van regulitis te zijn. Zo zijn er een aantal gemeenten waar het politiereglement stipuleert dat organisatoren van fuiven professionele bewakingsfirma's moeten inzetten.

Het betreft bijvoorbeeld Torhout, Gistel, Beringen, Oostende,... Deze verplichting is niet enkel een administratieve last, maar een heuse financiële last voor verenigingen van vrijwilligers die een fuif inrichten om hun werking mogelijk te maken. Private bewakingsfirma's werken namelijk niet gratis.

De gemeenten baseren zich hiervoor op de federale "Wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid". In deze wet wordt in de mogelijkheid voorzien om onder bepaalde voorwaarden en in bepaalde gevallen controle te verplichten, maar een koninklijk besluit (KB) dat deze voorwaarden en gevallen specificeert, is totnogtoe onbestaande.

Hoe dan ook, deze wet legt op zich geenszins de verplichting op om bewaking te organiseren in het kader van fuiven. Maar de wet zelf verbiedt gemeenten ook niet uitdrukkelijk om bewaking als voorwaarde voor de organisatie van een evenement te eisen. Dit blijkt uit het antwoord van de federale minister van Binnenlandse Zaken, Patrick Dewael, op een schriftelijke vraag van kamerlid Jef Van den Bergh (vraag nr. 1040 van 22 juni 2006 - Schriftelijke vragen en antwoorden Kamer van Volksvertegenwoordigers - 2005-2006 - nr. 131, blz. 25934).

Op de vraag of de gemeenten bevoegd zijn om via een politiereglement het inzetten van professionele bewakingsfirma's op te leggen, antwoordt minister Dewael dus dat de wet van 10 april 1990 daarover geen uitsluitsel geeft. En verder: "Het komt mij als federale minister van Binnenlandse Zaken echter niet toe om de legitimiteit en opportuniteit van politiereglementen die (professionele) bewaking als voorwaarde voor de organisatie van fuiven te beoordelen. Het toezicht op de bevoegdheid van de gemeenten tot het nemen van een gemeentelijk politiereglement behoort immers tot de bevoegdheid van de gewesten, meer bepaald van de ministers van Binnenlandse Aangelegenheden".

De ruimere wettigheids- en opportuniteitstoetsing is dus Vlaamse bevoegdheid.

Op een eerdere schriftelijke vraag van collega Hubert Brouns (schriftelijke vraag nr. 151 van 19 mei 2006, Websitebulletin, publicatiedatum 05-07-2006) betreffende gemeenten die de inzet van professionele bewakingsfirma's bij de organisatie van fuiven verplichten, waarbij hij de minister de vraag stelde: "Ligt het binnen de bevoegdheid van de gemeenten om dergelijke verplichting op te leggen?", kwam echter geen antwoord. De minister stelde toen enkel dat hij zich nog niet had moeten uitspreken over dergelijke gemeentelijke reglementen.

Echter, duidelijkheid is aangewezen. Immers, op de webstek van Fuifpunt (www.fuifpunt.be) staat letterlijk te lezen: "Je kan als fuiforganisator niet verplicht worden via een politiereglement of door een besluit van de burgemeester om een erkende bewakingsfirma in te schakelen" (cfr. FAQ), alsook: "Ten eerste is het belangrijk dat je als organisator weet dat de inzet van een bewakingsdienst nooit kan worden verplicht via een politiereglement of door een besluit van de burgemeester" (cfr. "de gewijzigde bewakingswet").

En het samenwerkingsverband Fuifpunt wordt door de Vlaamse overheid ondersteund "als centraal informatiepunt en voorvechter van een positief fuifklimaat" en "stimuleert, in overleg met de Vlaamse overheid, het verzamelen en beschikbaar stellen van informatie op maat van de verschillende actoren in het fuifbeleid" (Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009). Terecht heeft Fuifpunt voor de betrokkenen dan ook het statuut van een quasi-overheidsorganisatie.

Gezien deze elementen lijkt het aangewezen deze vraag nogmaals te stellen aan de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Ten slotte zijn er de engagementen van de Vlaamse Regering, opgenomen in het tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan (blz. 96/97): een positief klimaat creëren waarin het gemakkelijker is fuiven te organiseren; de regelgeving te vereenvoudigen zodat jongeren met een minimum aan administratieve lasten fuiven kunnen organiseren en de impact van de regelgeving op fuiven te analyseren en indien nodig bij te sturen.

Gegeven deze politieke engagementen had ik van de minister graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Hoe beoordeelt de minister de legitimiteit en de opportuniteit van de verplichting te werken met een erkende professionele bewakingsdienst, zoals die voorkomt in de politiereglementen van sommige gemeenten?
2. Gaan de genoemde gemeenten in de fout, of is de informatie die wordt verstrekt door Fuifpunt incorrect?
3. Onderneemt de minister hiervoor actie naar de betrokken gemeentebesturen? Wordt hierover duidelijkheid verschaft aan gemeenten en betrokkenen eventueel via een omzendbrief?
4. Is er sinds het antwoord van de minister op de schriftelijke vraag van collega Brouns reeds overleg geweest tussen hem en collega-minister Anciaux met betrekking tot het nemen van maatregelen voor een beter fuifklimaat?
5. Plant de minister nog andere maatregelen om vanuit zijn bevoegdheid het fuifklimaat te verbeteren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 30 augustus 2006

van **KRIS VAN DIJCK**

---

1. Mijn federale collega, minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael, heeft reeds vroeger verklaard dat de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die verschillende regimes bepaalt voor de organisatie van de veiligheid tijdens fuiven, geenszins een verplichting oplegt om een beroep te doen op professionele bewakingsfirma's en dat anderzijds deze wet ook geenszins de gemeenten verbiedt om bewaking als voorwaarde voor de organisatie van fuiven voorop te stellen. (Vraag nr. 1040 van 22 juni 2006 – Kamer van Volksvertegenwoordigers, 2005-2006). Ik sluit bij mij deze zienswijze aan. Dergelijke politiereglementen doorstaan mijns inziens de toets van de legitimiteit. Uiteindelijk zijn de gemeentebesturen zelf goed geplaatst om te beoordelen in welke gevallen of omstandigheden een beroep op een professionele bewakingsfirma aangewezen is.
2. Naar aanleiding van de parlementaire vraag van de heer Hubert Brouns dd. 19 mei 2006 heb ik de Vlaamse provinciegouverneurs onder meer verzocht om mij een lijst van de gemeenten te verstrekken die de inzet van professionele bewakingsfirma's bij de organisatie van fuiven op hun grondgebied verplichten. Tot op heden heb ik enkel die gegevens ontvangen van de gouverneurs van de provincie Vlaams-Brabant en van de provincie Antwerpen. Uit deze beperkte gegevens blijkt dat in Vlaams-Brabant drie gemeenten deze verplichting opleggen. De gouverneur van Antwerpen meldde mij dat er geen enkele Antwerpse gemeente een reglement heeft goedgekeurd waarbij de inzet van professionele bewakingsfirma's wordt opgelegd voor alle fuiven. Wel is het zo, volgens de gouverneur van de provincie Antwerpen, dat 32 van de 70 Antwerpse gemeenten wel deze verplichting opleggen voor bepaalde fuiven. Dit geeft aan –voor zover de beperkte gegevens mij toelaten hier algemene uitspraken over te doen- dat in het merendeel van de gemeenten geen algemene verplichting bestaat tot het aanstellen van een professionele firma om de veiligheid op een fuif te garanderen. Dit neemt niet weg dat de informatie die door Fuifpunt wordt verstrekt, niet geheel correct is.
3. De veiligheid van de burgers op het grondgebied garanderen is een belangrijke opdracht van dere gemeente. Ik acht het niet opportuun dat ik via een omzendbrief zou proberen om in die bevoegdheid in te grijpen bij wijze van algemene maatregel in een materie die in eerste instantie geregeld wordt door de federale wet van 10 april 1990 en waarvan de toepassing naar mijn oordeel vooral op lokaal niveau in de praktijk moet worden gebracht. Een koninklijk besluit zou natuurlijk kunnen specificeren onder welke voorwaarden en in welke gevallen een professionele firma verplicht moet worden ingezet, maar het komt de federale overheid toe dat te beoordelen.
4. Tot slot kan ik u medelen dat er tot op heden geen overleg heeft plaatsgevonden tussen mij en mijn collega, minister Bert Anciaux, met betrekking tot het fuifklimaat. Als toezichthoudend minister op de beslissingen van de lokale overheden, heb ik geen toezichtsmaatregelen genomen op besluiten van de lokale overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 197
van 6 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Sociale huisvesting - Overlegplatform huurschuldenpreventie

In een vraag om uitleg die ik aan de minister stelde in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen op 9 februari 2006 had ik het over een erg goede samenwerking tussen sommige socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) en OCMW's op het vlak van preventie rond huurschulden.

Ik stelde toen onder meer: "Ik streef naar een goede samenwerking voor alle maatschappijen en OCMW's. Het uitwisselen van de best practices lijkt me een goede stap. Het is nuttig om de OCMW's op de één of andere manier te betrekken bij het platform van sociale diensten. Op die manier kan ook snel worden teruggekoppeld naar de lokale besturen en kan er snel gebruik worden gemaakt van de best practices."

De minister antwoordde dat dit overlegplatform binnen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zit. Hij zei toen ook dat hij de VHM zou vragen om de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) daarbij te betrekken.

We zijn nu meer dan drie maanden verder.

1. Is de VVSG intussen opgenomen in het overlegplatform binnen de VHM?
2. Wat zijn de recentste conclusies van dat overlegplatform omtrent huurachterstallen bij SHM?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

---

antwoord

op vraag nr. 197 van 6 september 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. Het overlegplatform sociale diensten is een platform dat specifiek werd opgericht om de sociale diensten van sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) in staat te stellen om op allerlei vlakken hun 'best practices' uit te wisselen. Hoewel er inderdaad al overleg in die zin werd gepleegd i.v.m. huurachterstallen, is dit dus niet het enige onderwerp dat op het platform wordt besproken. Na overleg met de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM, ondertussen Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen – VMSW), wordt het daarom niet aangewezen geacht om de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) in het overlegplatform zelf op te nemen. Dit zou het interne overleg tussen de sociale diensten doorbreken en is ook niet relevant voor alle mogelijke te behandelen onderwerpen.

Dat neemt uiteraard niet weg dat overleg met OCMW's en met de VVSG interessant en noodzakelijk blijft. Hiermee werd en wordt terdege rekening gehouden.

Enerzijds wordt dergelijk overleg vaak structureel op lokaal niveau, zuiver als resultaat van spontane initiatieven georganiseerd. Dat lijkt me ook het voornaamste resultaat dat we moeten nastreven met een stimulerend overkoepelend beleid. In dat verband kan ik u bij wijze van voorbeeld meegeven dat er in 2005 een studiedag werd georganiseerd door de Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen (VVH), waarop ook de VVSG uitgenodigd was. Dit zonder de minste inmenging van hogerhand: noch VHM, noch administratie, noch ikzelf moest daartoe enige aanzet geven.

Anderzijds wens ik te verwijzen naar de Denktank Wonen-Welzijn, een orgaan dat het overleg tussen de beleidsdomeinen Wonen en Welzijn moet stroomlijnen en waarin ook de VVSG vast vertegenwoordigd is. Deze denktank werd nauw betrokken bij de voorbereiding van het ontwerp kaderbesluit sociale huur. Uiteraard wordt de VVSG ook bij de verdere uitwerking van dit ontwerp betrokken, als vertegenwoordiger van een belangrijk deel van de sociale verhuurders. Ondermeer huurwaarborgen, huurlasten en huurachterstallen komen in dit overleg aan bod.

De wijzigingen aan de Vlaamse Wooncode, als decretale basis voor de reglementering van de sociale huur, voorzien in de mogelijkheid om het toewijzingsreglement lokaal op gemeentelijk niveau op te maken, waarbij alle relevante actoren betrokken worden. Daarnaast zal ook de planning van de bouw- en renovatie-activiteiten in de sociale huisvesting in de nabije toekomst naar een gemeentelijk niveau worden getild. Het is zondermeer mijn bedoeling om met dit alles de hoger aangehaalde initiatieven van spontane samenwerking op lokaal niveau aan te sporen. Het spreekt voor zich dat mijn administratie in het kader van het lokaal woonbeleid de relevante evoluties zal opvolgen, evalueren en desgevallend voorstellen tot bijsturing zal formuleren.

2. Zie punt 1 hiervoor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 198
van 6 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Raadpleging Kruispuntbank

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 6 oktober 2005 antwoordde de minister dat sinds begin oktober 2005 de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) gebruik kunnen maken van de toegang tot de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) om relevante, administratieve gegevens op een geautomatiseerde manier op te vragen.

Hoeveel keer hebben de SHM sinds 1 januari 2006 gebruikgemaakt van deze Kruispuntbank? Graag een opsplitsing per SHM, per maand.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 6 september 2006

van **TOM DEHAENE**

In bijlage 1 werd de lijst opgenomen van het aantal keren dat de Sociale Huisvestingsmaatschappijen (SHM's) gebruik hebben gemaakt van de toegang tot de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) om relevante, administratieve gegevens op een geautomatiseerde manier op te vragen. De periode waarover het gaat is die van 1 januari 2006 tot en met 30/08/2006.

Het betreft de volgende administratieve gegevens:

- Persoonsgegevens (naam, voornaam, geboortedatum, huidig adres, burgerlijke staat, geslacht)
- Gezinsamenstelling (en relaties tussen gezinsleden)
- Adreshistoriek
- Wie woont op welk adres;
- Historiek van Burgerlijke staat
- Recht op kinderbijslag (en relevante administratieve gegevens).

Uit de statistiek blijkt dat er in sommige maanden heel veel bevragingen gebeuren voor een bepaalde SHM. De reden hiervoor is dat de SHM's een "bulkbevraging" van hun volledig huurdersbestand hebben gedaan ter voorbereiding van de nieuwe huurprijsberekening 2007. De gezinssamenstelling (en meer bepaald het aantal personen ten laste) vormt immers een belangrijk onderdeel (parameter) van de huurprijsberekening. In plaats van aan de betreffende huurder een attest van gezinssamenstelling op te vragen, hebben deze SHM's de gegevens elektronisch opgevraagd.

BIJLAGEN

1. Overzicht raadplegingen KSZ per SHM per maand

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/198/antw.198.bijl.001.XLS>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 199
van 8 september 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Gemeentelijke verzekeringen “dienstverplaatsingen” - Fietsers

Recent werd een Dilbeeks gemeenteraadslid dat fietsend op weg was naar het gemeentehuis aangereden door een wagen. Groot was de verbazing toen bleek dat de Ethias-verzekeringsspolis “Omnium Dienstverplaatsingen”, die het Dilbeeks gemeentebestuur voor haar personeel en mandatarissen had afgesloten, enkel de schade dekt in geval van verplaatsing per gemotoriseerd voertuig.

Zeker voor gemeentepersoneel en gemeentelijke mandatarissen is het zo dat heel wat dienstverplaatsingen binnen de gemeente en dus met de fiets of te voet gebeuren.

1. Is de minister ervan op de hoogte dat de verzekering voor diensverplaatsingen van gemeenteambtenaren en gemeenteraadsleden enkel rekening houdt met verplaatsingen per gemotoriseerd voertuig? Of is de verzekeringsspolis “Omnium Dienstverplaatsingen” bij Ethias van de gemeente Dilbeek wat dit betreft een uitzondering?

Lijkt het de minister wenselijk dat een polis “Omnium Dienstverplaatsingen” enkel geldt voor gemotoriseerde voertuigen en dus niet voor de voetgangers en fietsers onder de gemeenteambtenaren en gemeenteraadsleden?

2. Welke initiatieven neemt de minister naar de steden gemeenten opdat deze waar nodig deze polissen in fiets- en voetgangersvriendelijke zin zouden aanpassen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 8 september 2006

van **ELOI GLORIEUX**

Voor zwakke weggebruikers, en dit zijn in hoofdzaak en in beginsel voetgangers, passagiers van motorrijtuigen en fietsers, bestaat er een specifieke regelgeving die lichamelijke schade vergoedt.

Sinds de invoering op 1 januari 1995 van art.29 bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorvoertuigen, wordt de lichamelijke schade van de zwakke weggebruiker, die slachtoffer wordt van een verkeersongeval, automatisch vergoed door de verzekeraar van het motorvoertuig, dat bij het ongeval betrokken was. Indien er geen geldige verzekering is, zal deze vergoeding door het gemeenschappelijk motorwaarborgfonds verschuldigd zijn.

Vroeger konden zwakke weggebruikers die gewond waren geraakt in een verkeersongeval waarbij een gemotoriseerd voertuig betrokken was, slechts een vergoeding krijgen als ze konden bewijzen dat de bestuurder van het motorrijtuig een fout had begaan, bijvoorbeeld door geen voorrang te verlenen of het bruusk openen van de deur. Sinds 1995 worden zwakke weggebruikers bijna altijd automatisch vergoed, zelfs als het ongeval hun eigen schuld is.

Alleen lichamelijke schade en bij uitbreiding schade aan kledij en prothesen, zoals brillen, tanden, hoorapparaten, en dergelijke meer, worden vergoed. Materiële schade, zoals de schade aan de fiets, wordt niet vergoed door de verzekeraar van het motorvoertuig, behalve in geval van "fout" van de bestuurder van het motorvoertuig.

Voor de schade die een zwakke weggebruiker, die een fout begaat, veroorzaakt bij derden, kan eventueel beroep worden gedaan op de zogenaamde familiale verzekering. De burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering betaalt dus nooit de eigen schade uit, maar wel de schade die de veroorzaker van het ongeval aanbrengt bij anderen. Voor de materiële schade die de zwakke weggebruiker zelf oploopt, bijvoorbeeld de schade aan zijn fiets, moet hij of zij zelf instaan. De omniumverzekering waarvan in uw vraag sprake is, is enkel geldig voor gemotoriseerde voertuigen.

De materiële schade van de zwakke weggebruiker wordt, wanneer de andere partij het ongeval heeft veroorzaakt, verhaald op die andere partij. In dit geval draagt de veroorzaker de verantwoordelijkheid voor het ongeval, en moet hij de geleden schade vergoeden. Het heet dan dat een derde aansprakelijk is. Het burgerlijk wetboek (art. 1382) bepaalt dat elke daad door de mens gesteld, waardoor schade aan een ander wordt veroorzaakt verplicht deze schade te vergoeden.

Uit bovenstaande blijkt dat er geen nieuwe initiatieven moeten genomen worden. Voor het overige is verzekeringswetgeving een federale materie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 200
van 11 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Uitgeprocedeerde asielzoekers - OCMW-steun voor huisvesting

De meeste socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) en sociale verhuurkantoren (SVK) hebben huurders die van het bevoegde OCMW steun ontvangen voor het betalen van de sociale huishuur. Onder hen vaak asielzoekers.

Wanneer asielzoekers een sociale woning huren bij een SHM of SVK, neemt het OCMW de huishuur bij wijze van steunverlening volledig ten laste. Als na verloop van tijd de asielaanvraag wordt afgewezen en het gezin het land moet verlaten, stopt het OCMW met onmiddellijke ingang de steunverlening en dus ook de betaling van de huishuur.

De onvermogende asielzoeker kan de huishuur niet betalen. De SHM of het SVK moet voor de stopzetting van de huurovereenkomst en/of de uitdrijving van de huurder de toepasselijke huurreglementering respecteren. In de praktijk leidt dit tot een situatie waarbij de kosten en lasten voor het huren van de sociale woning ten laste komen van de SHM of het SVK. Een van de redenen waarom de huurachterstallen bij de SHM's en SVK's zich opstapelen.

Het stopzetten van de steunverlening in de beschouwde situaties wordt door de OCMW's gemotiveerd door de stelling dat een OCMW geen steun voor huisvesting, in casu het ten laste nemen van de huishuur, mag of kan verlenen aan een "uitgeprocedeerde" asielzoeker.

1. Is het correct dat een OCMW geen steun voor huisvesting, in casu het ten laste nemen van de huishuur, mag of kan verlenen aan een "uitgeprocedeerde" asielzoeker voor de periode tot deze de woning definitief heeft verlaten?
2. Zo ja, welke oplossing wordt geboden voor SHM's en SVK's die met dergelijke situaties te maken krijgen?
3. Welke instantie kan, mag of moet zorgen voor de huisvesting van een "uitgeprocedeerde" asielzoeker in afwachting van diens effectieve uitwijzing?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 237) en Keulen (nr. 200).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 11 september 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. Het antwoord op deze vraag behoort noch tot de bevoegdheid van mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, noch tot mijn bevoegdheid. Het betreft een federale aangelegenheid.
2. De sociale huisvestingsmaatschappijen dienen inzake het inschrijven van en het toewijzen aan asielzoekers de richtlijnen te volgen die in januari 2002 werden vastgelegd door de toenmalige minister van Huisvesting Jaak Gabriëls. De sociale verhuurkantoren (SVK's) hebben op dat ogenblik de beslissing genomen om diezelfde richtlijnen te hanteren. In de rondzendbrief ter zake van de voormalige Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (referte CC5/KVB/690) werd de SHM's meegedeeld dat een asielzoeker enkel kan worden toegelaten tot een sociale woning voor zover hij op het ogenblik van de toewijzing legaal op het grondgebied verblijft. Dit wil zeggen dat de asielprocedure ofwel nog loopt, ofwel met positief gevolg werd afgesloten. Asielzoekers die de eigenlijke asielprocedure met een negatief gevolg hebben doorlopen en nog een procedure bij de raad van state starten (teneinde de beslissing van het commissariaat generaal voor de vluchtelingen en staatlozen nietig te laten verklaren), worden niet toegelaten.

Indien een woning door een SHM of SVK wordt toegewezen aan een kandidaat-huurder van wie de asielprocedure nog niet definitief werd afgerond, volgt de sociale verhuurder het verdere verloop van de procedure niet op. Dit behoort immers niet tot zijn taak. Hierdoor is een sociale huisvestingsmaatschappij of sociaal verhuurkantoor vaak niet op de hoogte van het afwijzen van de asielaanvraag en het stopzetten van de steunverlening van het OCMW. De verhuurder merkt pas dat er een probleem is wanneer de huurachterstal zich opstapelt. Er is echter geen specifieke financiële ondersteuning voorzien ten gunste van sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) die met dergelijke problematiek geconfronteerd worden. De sociale huisvesters kunnen dan ook niet anders dan de normale procedure inzake huurachterstallen volgen, met als laatste mogelijkheid het betekenen van de opzeg. In de meeste gevallen zal de verhuurder de huurachterstand niet meer kunnen recupereren en draagt hij inderdaad noodgedwongen zelf de gevolgen van de onvermogenheid van de uitgeprocedeerde asielzoekers.

Ik wil er de aandacht op vestigen dat dit probleem zich enkel kan voordoen bij het relatief beperkt aantal kandidaat-vluchtelingen die nog geen definitieve beslissing over hun asielaanvraag hebben gekregen op het ogenblik dat hen een sociale woning worden aangeboden. Deze groep is dus bezwaarlijk te beschouwen als dé verantwoordelijke van de huurachterstand in de sociale huisvestingssector.

3. Het antwoord op deze vraag behoort noch tot de bevoegdheid van mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, noch tot mijn bevoegdheid. Het betreft een federale aangelegenheid.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 177
van 29 juni 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Sociale en beschutte werkplaatsen - Oudere werknemers

De meeste beschutte werkplaatsen (BW) werden een heel aantal jaren geleden opgericht, met als gevolg een sterk verouderde populatie werknemers.

De leeftijds piramide voor de sector BW toont duidelijk aan dat de veroudering in de populatie nog zal toenemen in de toekomst.

1. Heeft de minister kennis van deze problematiek? Kan de minister cijfers bezorgen betreffende de leeftijdscategorieën van de personen, werkzaam in de beschutte werkplaatsen? Graag indien mogelijk een opsplitsing per provincie.
2. In het memorandum inzake beschutte en sociale werkplaatsen naar aanleiding van de verkiezingen van 13 juni 2004 heeft de sector, zowel SST (Samenwerkingsverband Sociale Tewerkstelling) als VLAB (Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen) aandacht gevraagd voor deze problematiek.

Welke initiatieven heeft de minister terzake reeds genomen om extra aandacht te besteden aan de oudere werknemers?

3. Vakbonden en werkgevers uit de sector hebben een uitgewerkt voorstel klaar, zo werd aangekondigd in het memorandum.

Heeft de minister hiervan kennis?

Heeft er terzake reeds overleg plaatsgehad?

Welke initiatieven zijn er op basis van dit voorstel reeds genomen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 29 juni 2006

van **MARIJKE DILLEN**

In Vlaanderen is een beschutte werkplaats gemiddeld ongeveer 30 jaar oud. Behoudens overname en juridische naamswijziging dateert de laatst nieuw toegekende erkenning al van in 1995. Sindsdien werden er geen nieuwe werkplaatsen erkend.

Er bestaat echter geen duidelijke correlatie tussen de ouderdom van een beschutte werkplaats en een verouderde tewerkgestelde populatie. Er zijn oudere werkplaatsen met gemiddeld een relatief jonge populatie en jongere werkplaatsen met verhoudingsgewijs een ietwat oudere populatie. De gemiddelde leeftijd van de tewerkgestelde doelgroepwerknemers in een beschutte werkplaats kan beïnvloed worden door één of meerdere van de hierna genoemde factoren: de aanwervingspolitiek van de werkplaats, de aard van de handicap en het aantal tewerkgestelden per categorie, de aard van de activiteiten, het terbeschikking stellen van aangepast ergonomische arbeidsposten, aanwezigheid van een disability-management, het tijdstip van economische expansie van de werkplaats, etc. ... Hierdoor is er een zeer ongelijke samenstelling van de leeftijdspiramide binnen de verschillende werkplaatsen.

Dit neemt niet weg dat op sectorniveau de beschutte werkplaatsen duidelijk een veroudering in haar populatie waarneemt.

1. De hierna vermelde cijfers met betrekking tot het kalenderjaar 2005 tonen duidelijk de veroudering in de populatie van de beschutte werkplaatsen aan:
  - a. Ruim 50 % van de tewerkgestelde doelgroepwerknemers in de beschutte werkplaatsen in Vlaanderen is ouder dan 40 jaar. Eén op zes doelgroepwerknemers is zelfs ouder dan 50 jaar. In de Limburgse beschutte werkplaatsen is bijna 60 % ouder dan 40 jaar en nagenoeg één op vijf doelgroepwerknemers ouder dan 50 jaar. Enkel in de Oost- en West-Vlaamse beschutte werkplaatsen is een meerderheid van de doelgroepwerknemers jonger dan 40 jaar. Eén op zeven doelgroepwerknemers in Oost-Vlaanderen en één op acht doelgroepwerknemers in West-Vlaanderen is ouder dan 50 jaar.
  - b. Ongeveer 40 % van de tewerkgestelde doelgroepwerknemers zijn vrouwen. Hiervan zijn er één op zeven ouder dan 50 jaar. Bij de mannelijke doelgroepwerknemers is dit tussen de één op vijf à één op zes. Opvallend is bovendien dat het aantal tewerkgestelde doelgroepwerknemers ouder dan 60 jaar bij de mannen nagenoeg vier keer hoger ligt dan bij de vrouwen (in het bijzonder 146 mannen en 41 vrouwen).
  - c. Slechts 158 tewerkgestelde doelgroepwerknemers (105 mannen en 53 vrouwen) zijn jonger dan 20 jaar. Hiervoor is er een vrij logische verklaring: personen met een handicap kunnen in het buitengewoon secundair onderwijs verlengd tot 21 jaar hun middelbare scholing volgen.
  - d. De grootste leeftijdscategorie is deze met een leeftijd tussen 41 en 50 jaar. Na de leeftijdsgrens van 50 jaar zakt het aantal tewerkgestelde doelgroepwerknemers vrij spectaculair. Veel oudere werknemers kunnen omwille van de economische vereisten of omwille van hun meer zorgbehoevende pathologie niet meer (voltijds) verder werken. (zie bijlage)
2. De personele discrepantiegraad tussen het aantal tewerkgestelde personen en het aantal voltijdse equivalenten bedraagt ruim 10%: in Limburg zelfs 20 % tegenover in Oost-Vlaanderen 7 %. De

jaarlijks groter wordende groep van 50+ (in 2004 15,0 % in 2005 al 17,6 %) speelt hierbij een rol. Voornamelijk de ouder wordende doelgroepwerknemer vraagt om deeltijds te mogen werken. Doorheen de jaren wordt er een systematische veroudering van de doelgroepwerknemers in de beschutte werkplaatsen vastgesteld. Dit wordt deels veroorzaakt doordat de sector de laatste jaren niet sterk meer is gegroeid zodat de leeftijdsstructuur veroudert. Er is met andere woorden geen belangrijke nieuwe instroom meer. Het toenemende aantal ouder wordende werknemers in de werkplaatsen verplicht de Vlaamse overheid nu al voldoende te anticiperen op het toekomstige beleid inzake (thuis)opvang, begeleiding, medische en materiële ondersteuning en kansen tot een volwaardige vrijetijdsbesteding voor deze werknemers. Personen die leven in gezinsverband zullen een vraag naar dagopvang stellen op korte of middellange termijn. Tehuizen werkenden worden meer en meer geconfronteerd met een stijging van de leeftijd van de bewoners met toenemende zorgen. Zelfstandig wonende personen, al dan niet onder begeleiding, zullen hun inkomen verder zien dalen door het verlies van hun job. Als gevolg van de implementatie van de afspraken over de dienst sociaal beleid en het kwaliteitsdecreet hebben de werkplaatsen een beter zicht op en doorgaans een betere methodische registratie van de (bijkomende) zorgvragen en sociale vragen van de oudere werknemer met een handicap. Voornamelijk als doorverwijnsinstantie trachten zij in belangrijke mate op in te spelen: het regelen van ondersteuning van het OCMW, het ondersteunen van de organisatie voor opvang in een tehuis, het doorverwijzen naar een dagbesteding, etc. ...

Via de beleidsbrief van 2005-2006 heb ik deze problematiek al aangekaart, zowel voor de beschutte als voor de sociale werkplaatsen. Een aantal zaken zijn trouwens al ingevoerd om de werkdruk voor de ouderen in de beschutte en de sociale werkplaatsen te verlagen. In het afgesloten Vlaams intersectoraal akkoord (VIA) 2000-2005 worden voor de sociale werkplaatsen extra verlofdagen (compensatiedagen) ingevoerd voor de doelgroepwerknemers ouder dan 45 jaar (7 dagen) en ouder dan 55 jaar (8 dagen). In het recent afgesloten VIA 2006-2010 worden ook voor de werknemers in de beschutte werkplaatsen vanaf 2007 extra verlofdagen voorzien als ze ouder zijn dan respectievelijk 45 jaar (7 dagen) en ouder dan 55 jaar (8 dagen). Daarnaast worden ook een aantal innoverende projecten ondersteund (ondermeer in ESF-programma's) die specifiek focussen op nieuwe methodieken van werkverdeling om zo oudere werknemers in dienst te kunnen blijven houden.

De materie beschutte werkplaatsen is pas sinds 1 april mijn bevoegdheid. Momenteel wordt werk gemaakt van de juridische verankering van de beschutte en sociale werkplaatsen in één en dezelfde beleidspijler van de sociale economie. Uiteraard zal bij de ontwikkeling van deze juridische verankering de nodige aandacht worden besteed aan de problematiek van de ouder wordende werknemer. Dit om verdere adequate maatregelen hieromtrent te kunnen nemen. Vanzelfsprekend zal hierbij het debat niet alleen moeten gevoerd worden binnen werk en binnen de sociale economie, maar ook met betrekking tot de mobiliteitskansen, de vrijetijdsbesteding, de opvang en begeleiding en naar welzijn en gezondheid. Het is dus een gedeelde zorg over verscheidene beleidsdomeinen heen.

3. Het uitgewerkte voorstel van de vakorganisaties en de werkgevers met betrekking tot de problematiek van de ouder wordende populatie in de beschutte werkplaatsen, doelt naar het in 2005 afgesloten akkoord met betrekking tot het brugpensioen. Eind maart 2006 werd het eerder afgesloten sociaal akkoord over het conventionele brugpensioen op 58 jaar door de sociale partners verlengd tot 31 december 2007.
4. Als bevoegde minister ben ik hier wel van op de hoogte gesteld, maar het betreft hier een onderhandelingsitem tussen de sociale partners waar de overheid in eerste instantie niet in tussen komt.

Sinds de invoering van het conventionele brugpensioen nam het aantal aanvragen van jaar tot jaar toe: van 12.341 omgezette VTE in geregistreerde uren in 2001 naar 96.062 omgezette VTE in geregistreerde uren in 2005.

BIJLAGE

Overzicht van de leeftijdsverdeling per provincie.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_BREMPT/177/antw.177.bijlage.001.doc

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 178
van 30 juni 2006
van **HILDE CREVITS**

Man-vrouwvertegenwoordiging - Stand van zaken - BBB-structuren

Met een decreet van 15 juli 1997 en een decreet van 18 mei 1999 ontwikkelde de decreetgever een belangrijk juridisch instrumentarium voor het Vlaams beleid op het vlak van gelijke kansen van mannen en vrouwen in respectievelijk adviesorganen en beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid.

Ten hoogste twee derde van de leden van een adviesorgaan in de zin van het decreet 1997 mag van hetzelfde geslacht zijn. Telkens als de Vlaamse Regering in een beheers- of bestuursorgaan van instellingen, ondernemingen, vennootschappen en verenigingen van de Vlaamse overheid, één of meerdere mandaten ten gevolge van een voordrachtprocedure invult, dient per mandaat, door elke voordragende instantie, de kandidatuur van één man en één vrouw voorgedragen te worden.

Voor de nieuwe BBB-structuren (beter bestuurlijk beleid) rijst de vraag hoe zij zich verhouden tot de genoemde decreten van 1997 en 1999. In het bijzonder gaat mijn aandacht uit naar de strategische adviesraden en de raadgevende comités bij de intern verzelfstandigde agentschappen. Artikel 7 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden bepaalt dat hoogstens twee derde van de leden van een strategische adviesraad van hetzelfde geslacht moet zijn. Telkens in een strategische adviesraad één of meerdere mandaten ten gevolge van een voordrachtprocedure te begeven zijn, moet per mandaat, door elke voordragende instantie, de kandidatuur van minstens één man en één vrouw worden voorgedragen. Voor de raadgevende comités is hierover minder duidelijkheid.

Uit het antwoord van de bevoegde minister op mijn schriftelijke vraag nr. 48 van 21 december 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 27 mei 2005, blz. 1128) bleek er nog werk aan de winkel te zijn inzake de evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in adviesorganen. In haar beleidsbrief 2006 stelde de minister dat de toepassing van de decreten van 1997 en 1999 moeizaam verloopt. De minister kondigde aan de “onwerkbare bepalingen van deze decreten” bij te sturen “zodat de implementatie ervan vlotter kan verlopen”. De herziening van deze decreten was, luidens de beleidsbrief 2006, voorzien voor “in de loop van 2006” (Stuk 561 (2005-2006) - Nr. 1).

1. Kan de minister duidelijkheid verschaffen over de kwalificatie van de raadgevende comités bij de intern verzelfstandigde agentschappen in het licht van de decreten van 15 juli 1997 en 18 mei 1999?

Vallen deze raadgevende comités onder het toepassingsgebied van deze decreten?

Zo ja, voldoen al deze raadgevende comités aan de voorwaarde van evenwichtige vertegenwoordiging (welke wel en welke niet)?

Zo neen, wat is hiertoe de ontwikkelde argumentatie?

2. Welke stappen heeft de minister reeds gezet om het “moeizame verloop” (cf. beleidsbrief 2006) van de toepassing van de decreten van 1997 en 1999 ongedaan te maken, en een correcte toepassing van deze decreten als prioriteit te stellen?
3. Uit mijn schriftelijke vraag van 21 december 2004 bleek welke adviesorganen wel én niet correct zijn samengesteld.

Kan de minister aangeven welke in deze de evoluties zijn?

Gebeurde inmiddels een bijsturing voor de niet correct samengestelde adviesorganen?

Welke van de eventuele nieuwe adviesorganen voldoen aan de decretale bepalingen en welke niet?

4. Welke zijn precies “de onwerkbaar” (cf. beleidsbrief 2006) van deze decreten?

In welke zin zijn deze “onwerkbaar”? Om beleidsredenen of om juridisch-technische redenen?

5. In welke zin ziet de minister de bijsturingen?

Werd het middenveld hierover reeds geconsulteerd?

6. Houdt de minister, in verband met de bijsturingen, vast aan de timing zoals vooropgesteld in de beleidsbrief 2006?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 30 juni 2006

van **HILDE CREVITS**

---

1. De artikelen 6, §2 en 10, §2 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 bieden de mogelijkheid aan de Vlaamse Regering om voor een Intern Verzelfstandigd Agentschap een raadgevend comité op te richten. De bestaansreden voor een dergelijk raadgevend comité ligt in het verlenen van advies aan het hoofd van het IVA in kwestie over de beleidsuitvoering en de operationele beleidsvoorbereiding van het agentschap.
Om onder het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen te vallen, dienen 3 voorwaarden vervuld te zijn.

Allereerst dient het adviesorgaan opgericht te zijn bij wet, wetskrachtig, koninklijk of ministerieel besluit om te adviseren in aangelegenheden die nu tot de bevoegdheden van Vlaanderen horen of bij decreet, bij besluit van de Vlaamse Regering of van een Vlaamse minister.

Ten tweede dient het adviesorgaan hoofdzakelijk belast te zijn met het verlenen van advies.

Tenslotte moet de begunstigde van dit advies onder meer één van de volgende instanties zijn: het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, een Vlaamse minister, de diensten van de Vlaamse Regering of een Vlaamse Openbare Instelling.

De raadgevende comités van de Intern Verzelfstandigde Agentschappen voldoen dus aan de toepassingsvoorwaarden van het decreet van 15 juli 1997: ze worden opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering en hun bevoegdheid bestaat hoofdzakelijk uit het verlenen van advies aan de “diensten van de Vlaamse Regering”. Het decreet van 18 mei 1999 is in deze irrelevant aangezien dit decreet bestuursorganen betreft en de raadgevende comités niet als bestuursorganen beschouwd kunnen worden.

Tot nu toe is er nog maar één raadgevend comité samengesteld: het raadgevend comité bij het IVA Toerisme Vlaanderen, waarvan de leden aangewezen werden bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005. Dit orgaan telt 14 leden, waaronder 10 mannen en 4 vrouwen. Het voldoet op dit moment dus niet aan het quotum aangezien maximum 9 leden van hetzelfde geslacht mogen zijn. Er is evenwel discussie over de vraag of de voorzitter, in casu een man, meegeteld dient te worden aangezien hij ambtshalve deel uitmaakt van dit adviesorgaan.

2. De correctere toepassing van de decreten is de reden waarom gesleuteld is aan de decreten van 1997 en 1999. Eén van de belangrijkste problemen bij de toepassing van de bestaande quotadecreten volgt immers uit het feit dat het toepassingsgebied ruimte laat voor verschillende interpretaties zodat het niet altijd duidelijk is welke organen aan de quotaverplichtingen onderworpen zijn en welke niet. Ook door de hervormingen in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid wordt de interpretatie van beide decreten bemoeilijkt. Een nieuw decreet ter vervanging van de decreten van 1997 en 1999 moet enerzijds zorgen voor een verduidelijking en vereenvoudiging van het toepassingsgebied van de decreten en anderzijds voor het aanpassen van de decreten aan de hervormingen, doorgevoerd in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid.

3. Het is niet evident de evoluties aan te geven in de samenstelling van de adviesorganen, sinds de schriftelijke vraag hieromtrent van 21 december 2004. De invoering van Beter Bestuurlijk Beleid brengt immers wijzigingen mee in het landschap van de adviesorganen. Een aantal organen worden opgeheven; andere krijgen een nieuwe naam, samenstelling en/of opdracht; nieuwe organen worden bijkomend opgericht. Dit veranderingsproces is volop bezig. De databank, die alle informatie bundelt over de samenstelling van de adviesorganen, wordt thans nog aangepast aan deze nieuwe ontwikkelingen. Er wordt daarenboven gewerkt met een nieuw databanksysteem, wat in de opstartfase leidt tot vertragingen bij het invoeren en verstrekken van gegevens. De informatie over de samenstelling van de adviesorganen is overigens niet volledig gezien veel adviesorganen het nalaten hun samenstelling door te geven aan de verantwoordelijke administratie.

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag van 21 december 2004 bleek dat toendertijd 16 adviesorganen niet correct samengesteld waren. Slechts voor acht van deze organen zijn thans gegevens beschikbaar in de databank. Zes van deze adviesorganen zijn nog steeds niet evenwichtig samengesteld. De verantwoordelijken voor deze adviesorganen zullen aangeschreven worden met de vraag zich in regel te stellen met het decreet van 15 juli 1997. De Expertcommissie Experimenteel Jeugdwerk en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud voldoen ondertussen wel aan de decretale verplichtingen. Verdere stappen zullen gezet worden om de verantwoordelijken aan te sporen de databank aan te vullen met gegevens over de acht overige adviesorganen, waarvoor tot op heden geen gegevens beschikbaar zijn.

De informatie in het antwoord op de schriftelijke vraag van 21 december 2004 was evenwel niet volledig. Minister Vervotte en minister Peeters kondigden naar aanleiding van deze vraag aan dat zij de informatie met betrekking tot de samenstelling van de adviesorganen binnen het domein Volksgezondheid, respectievelijk Energie en Openbare Werken, op een later tijdstip aan het Parlement zouden overmaken. Minister Peeters informeerde het Parlement op een later tijdstip over de samenstelling van de adviesorganen binnen de beleidsdomeinen 'Energie en Openbare Werken'. Hieruit blijkt dat er geen adviesorganen zijn voor wat het beleidsdomein 'Openbare Werken' betreft.

Voor wat het beleidsdomein 'Energie' betreft, waren er eind 2004 twee adviesorganen niet correct samengesteld, met name het Vlaams Interdepartementaal Comité voor Energie en het Grindcomité. Sinds eind 2004 blijkt er volgens de databank van de Afdeling Kanselarij nog geen verandering te zijn voor wat het Interdepartementaal Comité voor Energie betreft. De databank bevat geen gegevens voor wat het Grindcomité betreft. Beide ministers zullen worden aangeschreven om hen er op te wijzen dat niet correct samengestelde adviesorganen overeenkomstig artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 geen rechtsgeldige adviezen kunnen uitbrengen.

Slechts over drie nieuwe adviesorganen zijn er via de databank gegevens beschikbaar. Het betreft de Adviescommissie oorsprongsbenaming, geografische aanduiding en specificiteitscertificering van landbouwproducten en levensmiddelen, de Jury kustactieplan 2005-2009 (KAPIII) en het Raadgevend Comité bij het IVA Toerisme Vlaanderen. Geen van deze organen is samengesteld overeenkomstig het decreet. Er is een vierde nieuw adviesorgaan, met name de Vlaamse Ouderenraad, waarover de databank evenwel geen informatie heeft. De verantwoordelijke ministers zullen hierover bevraagd worden.

4. De "onwerkbaar bepalingen" hebben in grote mate te maken met de formulering van het toepassingsgebied. Het is bijvoorbeeld niet duidelijk of structurele onderverdelingen van een adviesorgaan ook onder het toepassingsgebied vallen als ze niet expliciet bij wet, decreet of besluit werden opgericht. Men zou bijgevolg de verplichtingen van het decreet kunnen proberen te omzeilen door adviesorganen op te delen in niet-geïnstitutionaliseerde zijnde niet bij wet, decreet of besluit opgerichte, onderverdelingen en de adviesverlening aan deze onderverdelingen toe te vertrouwen.

Er is eveneens discussie mogelijk over de vraag of aan de toepassingsvoorwaarde van artikel 3, §2

van het decreet van 15 juli 1997 voldaan is zodra de opdracht van het orgaan hoofdzakelijk bestaat uit het verlenen van advies of dat ook vereist is dat een orgaan hoofdzakelijk aan de opgesomde begunstigen advies verleent. De verwarring volgt uit de interpretatie van 'hoofdzakelijk'. Het is niet duidelijk waaraan dat woord in de zin refereert.

Verder is er ook verwarring over de vraag of plaatsvervangers meegeteld moeten worden bij het berekenen van het quotum. Naast de juridisch-technische discussiepunten zijn er ook voorschriften die in de praktijk soms ongewenste effecten hebben. Zo bleek bijvoorbeeld de dubbele voordrachtprocedure in bepaalde gevallen een overbodige belasting te impliceren die vermeden kan worden door de voordragende instanties enkel een dubbele voordracht op te leggen indien de aanwijzende instantie na indiening van de originele voordrachten niet aan de quotumverplichting kan voldoen. Onwerkbaar is tevens dat, in tegenstelling tot de adviesorganen, geen afwijkingmogelijkheden voorzien zijn voor bestuursorganen.

5. In de mate van het mogelijke werden de onvolkomenheden die bij de toepassing van de bestaande decreten aan het licht kwamen, rechtgezet in een nieuw ontwerp van decreet. Dit nieuwe decreet dient de afdwingbaarheid van de quotaverplichtingen te faciliteren. Ook wordt de toepassing ervan in de nieuwe organisatiestructuur van de Vlaamse overheid makkelijker. Op 7 juli jl. is overleg gepleegd over het ontwerp van decreet met het middenveld.
6. Op 13 december jongsleden bracht de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen advies uit over dit ontwerp van decreet. Het ontwerp van decreet zal binnen afzienbare tijd voor advisering aan de Raad van State voorgelegd worden. Het blijft bijgevolg haalbaar om het voorontwerp van decreet in de loop van het najaar aan het parlement voor te leggen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 179
van 5 juli 2006
van **ELOI GLORIEUX**

De Lijn - Doorstroming

Ondanks een aantal maatregelen met positief resultaat, blijft doorstroming een groot probleem voor De Lijn.

Eén van de factoren die de doorstroming negatief beïnvloeden, zijn verkeerslichten. In de jaren 1999-2000 werden deze nochtans aangepast zodat beïnvloeding door de chauffeurs mogelijk werd. Ook werden een aantal technische vernieuwingen ingevoerd, zoals voorsorteerstroken en doseerlichten. Het resultaat voldoet evenwel niet.

Een andere oorzaak is het foutparkeren. De Lijn is wellicht vragende partij voor een streng handhavingsbeleid terzake. Vraag is hoe dit efficiënt te organiseren, aangezien de politie niet overal aanwezig kan zijn. Het antwoord kan een combinatie zijn van wat in andere landen gebeurt en wat in Vlaanderen reeds op een ander niveau werd ingevoerd.

In Zürich zijn namelijk de bussen uitgerust met een fototoestel. In heel wat Vlaamse gemeenten zijn parkeerwachters hier ook mee uitgerust. Hun belangstelling is evenwel beperkt tot wagens die hun parkeerretributie niet betaalden. Indien foutparkeerders beboet zouden kunnen worden via foto's genomen door de chauffeurs van De Lijn, zou dit de doorstroming ten goede komen.

1. Welke zijn de factoren die maken dat het systeem van verkeerslichtenbeïnvloeding onvoldoende resultaten geeft voor een efficiënte doorstroming van de voertuigen van De Lijn? En dit ondanks het invoeren van voorsorteerstroken en doseerlichten?
2. Werd reeds onderzocht in hoeverre een systeem waarbij De Lijn foto's neemt, kan worden toegepast? Is daarvoor een aanpassing van de wetgeving noodzakelijk?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 5 juli 2006

van **ELOI GLORIEUX**

---

1. De verkeerslichtenbeïnvloeding, die nu reeds mogelijk is aan 850 kruispunten in Vlaanderen, is vooreerst geen zaak van alles of niets.

Met uitzondering van een aantal kruispunten op de kusttramlijn, waarbij een aankomend tramvoertuig actief inbreekt in de lopende lichtencyclus (met name: die afbreekt), wordt in Vlaanderen tot nog toe gewerkt met programma's die:

- bestaande groenfases voor het openbaar vervoer ietwat kunnen verlengen
- een extra groenfase voor het openbaar vervoer kunnen inlassen, na de volledige afwikkeling van de lopende cyclus
- een aankomende groenfase voor het openbaar vervoer ietwat kunnen vervroegen.

De beïnvloeding is dus veelal niet absoluut, wat in de opmaak van de zogenaamde 'V-plannen' van de administratie te maken heeft met het zoeken naar evenwicht tussen de algehele doorstroming van alle verkeer, de rechten van de zachte weggebruikers (verkeersveiligheid) én de voorrang die voor het openbaar vervoer kan worden ingebouwd.

De oplossingen die door de afdeling Verkeerskunde voor dat evenwicht werden gevonden, geven volgens De Lijn in een significant aantal gevallen te weinig prioriteit aan het openbaar vervoer. Hierover wordt op dit ogenblik binnen de ministeriële task force doorstroming gedebatteerd.

De op het V-plan voorziene regeling wordt bovendien niet altijd en overal even effectief bereikt, en dit omwille van een samenspel van verschillende factoren:

- de configuratie van het kruispunt en de ligging van de halten er rond, waarbij bv. de verkeersveiligheid gebiedt een halte te plaatsen waar efficiënte beïnvloeding niet altijd mogelijk is
- defecten aan de detectielussen onder het asfalt, bijvoorbeeld na wegeniswerken
- defecten aan de walapparatuur (sturingskast)
- defecten aan de beïnvloedingsmogelijkheid door voertuigen De Lijn
- het kruisen van openbaar-vervoerlijnen, waar prioriteiten dienen gelegd te worden, met minder voordelen voor de niet geprioritiseerde rijrichtingen....

2. Het gebruik van fotomateriaal als bewijs van doorstromingshinderende overtredingen wordt bij De Lijn niet toegepast noch onderzocht.

Het verbaliseren van verkeerswetvertreders behoort vooreerst tot de bevoegdheid van de federale en lokale politiediensten. Bij De Lijn zijn echter een aantal personeelsleden gemachtigd om:

- administratieve geldboetes op te leggen na vaststellingen van inbreuken op de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 14.5.2004 betreffende de exploitatie en de tarieven van de VVM, en dit in uitvoering van decreet van 20.4.2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen
- toezicht te houden in uitvoering van artikel 3, 12°, van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer. Enkel over inbreuken op de in art. 3, 12° van dit besluit voorziene artikelen van de wegcode

(K.B. 1.12.1975) kan daarbij door gemachtigden van De Lijn worden opgetreden en proces-verbaal worden opgesteld.

Tram-en busbestuurders, met of zonder fototoestel, behoren niet tot de categorie van "gemachtigden".

Voor het opleggen van een administratieve geldboete en de opmaak van een PV is geen fotografisch bewijsmateriaal nodig, louter de vaststelling van een bevoegd, gemachtigd persoon.

Artikel 62, lid 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 16.3.1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie van het wegverkeer stelt immers dat de gemandateerde personeelsleden overtredingen van de wegcode vaststellen door processen-verbaal, die bewijs opleveren zolang het tegendeel niet bewezen is.

Tot slot dient nog gesteld te worden dat voor een aantal overtredingen, nl. diegene die zich spreiden in ruimte of tijd, de vastlegging bij momentopname (cfr. fotomateriaal) moeilijk afdoend bewijsmateriaal kan opleveren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 181
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 5 juli 2006

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 187
van 6 juli 2006
van **LUDWIG CALUWÉ**

Antwerpse Ring - Oprit Berchem

Naar aanleiding van de werken aan de Antwerpse Ring werd de veelgebruikte oprit op de Grotesteenweg twee jaar geleden afgesloten voor het verkeer komende van de Elisabethlaan en het centrum. En dit op vraag van De Lijn, die hierbij een betere doorstroming van haar trams 7 en 15 beoogde.

Het afsluiten ervan veroorzaakte volgens de buurtbewoners grote verkeersverschuivingen naar andere kruispunten (en voornamelijk deze van de Grotesteenweg met de Jan Moorkensstraat en met de Ringlaan/Fruithoflaan) en door de woonwijken van het Nieuw-Kwartier. Niet alleen de bewoners van het Nieuw-Kwartier, maar ook deze van de wijken Oud-Berchem en Vijfhoek hebben de grootste moeite om de Ring richting Noord op te rijden.

Daarenboven zal in de toekomst de verdere woon- en kantoorontwikkeling op de Veldekens meer verkeer teweegbrengen via één van de weinige toegangen tot die nieuwe wijk, namelijk de Jan Moorkensstraat.

Om de verkeersafwikkeling bij de afbraak van de Singelbruggen en de daarop aansluitende kruispuntaanpassingen op de Singel te bevorderen, werd de doorsteek aan de Elisabethlaan tijdelijk en tot eind juni 2006 opnieuw geopend.

1. In welke mate wordt de dienstverlening van De Lijn gehinderd door de maatregelen genomen voor het bevorderen van de werken aan de Singel?
2. Wat zijn de concrete gevolgen voor De Lijn wanneer de oprit aan de Grotesteenweg permanent open zou zijn? (reistijden, routewijzigingen,...)

Kan het openstellen van de doorsteek samen met een betere afstemming van de verkeerslichten leiden tot een win-winsituatie: én een vlotte doorstroming van de trams én een meer leefbare verkeersafwikkeling van het autoverkeer?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 6 juli 2006

van **LUDWIG CALUWÉ**

Van bij de start van het Masterplan Antwerpen was één van de deelopdrachten de doorstroming van het openbaar vervoer te verbeteren. Deze deelopdracht is beter gekend als KOV-ZW (knelpunten openbaar vervoer en zachte weggebruiker).

Het afsluiten van de "helft" van de inrit R1 - Grotesteenweg te Berchem gebeurde vóór de aanvang van de werken aan de R1 en staat er los van. Er was immers de finaliteit van de verbeterde doorstroming *an sich*.

Vóór het sluiten van de inrit blokkeerde het verkeer steeds de kruispunten op de Grotesteenweg met Singel, Uitrit R1 en Elisabethlaan. De verliestijden voor het openbaar vervoer aan deze kruispunten liepen op van de normale wachttijd aan het verkeerslicht tot ± 6 minuten. Ten gevolge van het blokkeren van de verkeersafwikkeling zijn door De Lijn op het wegvak Koninklijkelaan, Elisabethlaan, Grotesteenweg tot de Uitbreidingsstraat zelfs verliestijden opgemeten van **21** minuten.

De bewering dat er grote verkeersverschuivingen zouden hebben plaatsgevonden moet bovendien worden genuanceerd.

Bij het verlaten van de wijk Berchem Vijfhoek is de meest voor de hand liggende R1-inrit richting Noord gelegen op de G. Legrellelaan. Voor de wijk Nieuw Kwartier is dat de R1-inrit op de Grotesteenweg zijde Mortsel (die alleen tijdens de werken aan de R1 werd afgesloten). Bovendien was er uit de woonwijk die gelegen is tussen de Grotesteenweg en het Middelheim de klacht dat er veel te veel verkeer doorheen hun wijk richting R1-inrit Grotesteenweg reed, wat nu niet meer het geval is.

Dat de Kantoorontwikkeling Veldekens meer verkeer veroorzaakt staat los van de problematiek R1-inrit Grotesteenweg. Het verkeer dat deze site verlaat met bestemming Antwerpen Noord zal eerder via de Roderveldlaan en de Singel naar de R1-inrit Plantin & Moretuslei rijden dan naar de Grotesteenweg. Indien dit verkeer wel gebruik zou willen maken van R1-inrit Grotesteenweg, zou het dwars doorheen de woonwijk rijden via Karel Coggestraat, Filip Williotstraat en Jan Moorkensstraat. Dit is niet wenselijk.

Nu er overwogen wordt om de R1-inrit Berchem weer volledig open te stellen, moet men zich ervan bewust zijn dat eerst het invloedsgebied van deze inrit grondig moet onderzocht vóór er een beslissing genomen kan worden, dat er een reëel risico op sluipverkeer dwars door de woonwijken bestaat, dat volledige openstelling niet kan zonder infrastructurele maatregelen, en dat er bijkomende doorstromingsmaatregelen voor het openbaar vervoer zullen noodzakelijk zijn.

Er is een eerste rapport afgeleverd door de diensten van het agentschap Infrastructuur die dezelfde analyse maakt. Technisch is het probleem oplosbaar, zij het dat in het gevoerde onderzoek nog een aantal zaken niet bekeken heeft waaraan met niet kan voorbij gaan:

- het meenemen van de verkeersstroom die (in het bijzonder van file in de Craeybeckxtunnel) een verkorte weg zoekt tussen E19 en de R1 richting noorden

- de effecten voor zwakke weggebruikers, in het bijzonder fietsers: op het zelfde kruispunt passeren twee routes van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk en het druk gebruikte ringfietspad
- effecten op leefbaarheid voor de omliggende wijken
- de voorgestelde aanpassingen hebben een impact op de aanliggende woonstraten, waarvan het vandaag niet duidelijk is of daar een draagvlak voor bestaat (bijvoorbeeld de Elizabethlaan krijgt méér verkeer te verwerken, terwijl de bewoners al lang vragen voor minder en minder snel verkeer).

Minister Peeters heeft overleg aangekondigd met de stad Antwerpen en met De Lijn. Uit deze gesprekken zal blijken hoe ver we al dan niet van een oplossing op het terrein staan. Elke oplossing die de doorstroming van het openbaar vervoer niet belemmert, die oplossingen biedt voor de fietsers en die het verkeersvolume in de woonstraten op aanvaardbaar niveau houdt, is wat mij betreft bespreekbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 190
van 13 juli 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Vervoersontvangsten "tussenkost derden"

1. In 2004 en 2005 waren bij De Lijn de netto-vervoersontvangsten "tussenkost derden" respectievelijk 4,654 miljoen euro en 5,116 miljoen euro.

Wat is de samenstelling van deze ontvangsten?

2. In 2004 en 2005 bedroeg het aantal reizigers met "tussenkost derden" respectievelijk 47,6 miljoen euro en 47 miljoen euro.

Wat is de samenstelling van deze post?

3. Waarom stijgen de ontvangsten met bijna 10 %, terwijl het aantal reizigers daalt?
4. In hoever is het gratis vervoer in sommige gemeenten opgenomen in deze cijfers?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 13 juli 2006

van **JOHAN SAUWENS**

---

1. De ontvangsten 'Tussenkost derden' omvatten het aandeel van de gemeenten van derdebetalersysteem 2 (tussenkost op kaarten) en derdebetalersysteem 3 (tussenkost op biljetten). Het aandeel dat de reiziger zelf betaalt wordt geboekt bij de ontvangsten van de respectievelijke vervoerbewijzen zelf.
Daarnaast omvat deze rubriek ook de totale bijdrage die gemeenten betalen in het kader van derdebetalersysteem 4 (gratis netabonnement voor bepaalde leeftijdscategorie) en de ontvangsten van gemeenten in het kader van ander gratis openbaar vervoer.
Voor derdebetalersysteem 1 (tussenkost op abonnementen) worden de totale ontvangsten (zowel het aandeel van de abonnee als het aandeel van de derdebetaler) ondergebracht bij de ontvangsten van de abonnementen zelf. Bij de abonnementen is het technisch niet mogelijk om beide aandelen op te splitsen.
2. Het aantal reizigers in de rubriek tussenkost derden omvatten alle ontwaardingen die gebeuren met volgende vervoerbewijzen:
  - gratis netabonnement derdebetalersysteem 4 (gratis netabonnement voor een bepaalde leeftijdscategorie)
  - Omnipas 65+
  - Omnipas/Buzzy Pazz voor Personen met een Handicap
  - vervoerbewijzen afgeleverd bij diverse acties gratis vervoer

In deze rubriek zitten niet de reizigers van derdebetalersysteem 1 (abonnementen), 2 (kaarten) en 3 (biljetten). Deze reizigers worden geboekt bij de reizigers van de respectievelijke vervoerbewijzen.
3. Het verschil tussen de ontvangsten en de reizigers in de rubriek 'Tussenkost derden' is te wijten aan derdebetalersysteem 2 & 3: hiervan worden de ontvangsten wel gedeeltelijk in deze rubriek geboekt (aandeel gemeente) terwijl de reizigers geboekt worden in de rubrieken Biljetten & Kaarten.
4. Zie antwoord op vraag 1 en vraag 2.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 192
van 13 juli 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Magnetische netabonnementsen +65

Hoeveel magnetische netabonnementsen +65 waren er in 2004 en 2005?

Welk gebruik werd ermee geregistreerd in 2004 en 2005?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 13 juli 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Het gratis openbaar vervoer voor de Vlaamse 65-plussers werd ingevoerd tussen 1 januari en 1 oktober 2000. Sindsdien verstuurt De Lijn maandelijks een netabonnement aan alle personen die de daaropvolgende maand 65 jaar worden. Begin 2003 werden de eerste 65+ kaarten vervangen door de huidige 'Omnipas 65+' die geldig is tot en met 31 december 2007.

Eind 2004 waren er door De Lijn 1.190.087 netabonnementsen afgeleverd aan Vlaamse 65-plussers. Eind 2005 bedroeg het totale aantal afgeleverde abonnementsen 1.253.545.

Deze aantallen zijn cumulatief dwz deze omvatten alle Omnipassen 65+ die afgeleverd zijn sinds de vernieuwingsoperatie van 2003. De Lijn heeft geen zicht op het aantal personen die intussen overleden zijn.

In 2004 werden er 28.227.277 ontwaardingen geregistreerd met Omnipassen 65+ afgeleverd door De Lijn, in 2005 waren er dat 28.507.397.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 193
van 20 juli 2006
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Belbus - Reservatietijd

In Limburg moeten de gebruikers van de belbussen slechts één uur vooraf bellen. In West-Vlaanderen moet men minstens twee uur vooraf bellen naar een vast nummer. Dit nummer is vaak bezet waardoor de mensen moeten wachten.

In die zin kan het dus klantvriendelijker.

Waarom wordt die twee uur vooraf bellen niet in alle provincies tot één uur teruggebracht?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 20 juli 2006

van **ANDRE VAN NIEUWERKE**

Momenteel is De Lijn volop bezig met het testen en de implementatie van een nieuw software-systeem voor de belbussen. Dit software-systeem moet er onder meer voor zorgen dat een uniforme werkwijze voor de reservatie gegarandeerd wordt, waar er nu nog verschillen tussen de provincies bestaan m.b.t. de reservatietijd. Met de huidige systemen is het niet overal mogelijk de reservatietijd tot één uur terug te brengen. De mogelijkheden van het nieuwe systeem worden nu onderzocht. In de loop van 2007 zal het nieuwe systeem gebruikt worden in alle provincies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 194
van 9 augustus 2006
van **JAN ROEGIERS**

PCC-trams Gent - Geluidshinder

Tram 4 rijdt in Gent-Ledeberg op zijn traject onder andere door de Jozef Vervaenestraat. Het betreft hier een smalle woonstraat met een tweehonderdtal huizen waar op anderhalve meter van de voordeur, dagelijks van 5.45 uur tot 23.15 uur, om de zeven minuten een tram voorbijrijdt. De omwonenden percipiëren deze trams echter niet als “voorbijrijdend”, ze “denderen” veeleer door hun huis. Op deze lijn rijden, zoals ook elders in Gent nog het geval is, de niet-gerenoveerde PCC-trams.

Het inzetten van Hermelijntrams zou het probleem van geluids- en trillingsoverlast in de Gentse woonstraten sterk kunnen beperken.

1. Is de minister op de hoogte van de overlast (lawaaï en trillingen) die de oude PCC-trams in de smalle Gentse woonstraten veroorzaken? Zo ja, wat is haar visie en eventueel (actie-)plan m.b.t. dit dossier?
2. Bestaan er meetgegevens (geluidsmetingen) voor tramlijnen waar nog niet-gerenoveerde PCC-trams rijden? En kunnen die vergeleken worden met metingen voor trajecten met Hermelijntrams?

Zo ja, over welke potentiële geluidsvermindering spreken we dan?

Zo neen, zijn er plannen om alsnog dergelijke metingen te laten uitvoeren?

3. Omwonenden van de betrokken tramlijnen vinden het vreemd dat de meest evidente oplossing voor de overlast – namelijk het inzetten van Hermelijntrams – amper gehoor krijgt.

Wat zijn daar de redenen voor?

4. Van welke criteria is het inzetten van Hermelijntrams afhankelijk?
5. Bestaan er plannen om in de toekomst heel het Gentse tramnet te voorzien van Hermelijntrams? Zo ja, over welke timing spreken we dan?
6. Wordt er bij De Lijn op aangedrongen het “oplossingsspoor” van stillere Hermelijntrams in smalle Gentse woonstraten grondig te onderzoeken?
7. Worden er andere maatregelen vooropgesteld om de overlast voor bewoners te verlagen en dus hun wooncomfort te verhogen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 9 augustus 2006

van **JAN ROEGIERS**

---

1. De niet-gerenoveerde PCC-trams kunnen inderdaad meer geluidshinder veroorzaken. Dit is voornamelijk te wijten aan het weinig performant antislipsysteem van deze PCC-trams. De tramwielen beginnen bij noodremmingen sneller te slippen met platte kanten tot gevolg. Deze platte kanten veroorzaken een hamerend lawaai tijdens het rijden. Na melding van de chauffeur hierover worden de wielen van deze trams onmiddellijk geherprofileerd in de werkplaatsen waardoor dit lawaai geminimaliseerd wordt. De gerenoveerde PCC-trams en de Hermelijntrams hebben een modern ABS-systeem waardoor platte kanten aan de tramwielen uiterst zelden voorkomen.
2. Aangezien de geluidshinder veroorzaakt wordt door trillingen, heeft De Lijn trillingsmetingen uitgevoerd. Uit de metingen bij de aanleg van de nieuwe tramlijn naar Flanders Expo blijkt dat er gemiddeld drie maal meer trillingen voorkomen bij niet-gerenoveerde PCC-trams dan bij Hermelijnen.
3. Momenteel worden er in Gent 29 Hermelijntrams en 22 gerenoveerde PCC's ingezet. Tijdens de ochtendspits op weekdays rijden 59 trams in exploitatie, dus noodgedwongen ook nog enkele niet-gerenoveerde PCC-trams. Rekening houdend met de capaciteit van de verschillende types trams en afhankelijk van de reizigersaantallen op een lijn en op een bepaald tijdstip wordt de optimale inzet van het trampark nagestreefd.
4. De Lijn bepaalt waar de Hermelijntrams ingezet worden afhankelijk van de reizigersaantallen op die lijn en op dat tijdstip.
5. Tegen het einde van volgend jaar komen er 4 Hermelijntrams bij in Gent en zullen 6 Hermelijntrams, die in de zomermaanden worden ingezet aan de kust, tijdens het schooljaar rijden op het Gentse tramnet. Er zullen dus in totaal 10 Hermelijntrams bijkomen zodat het aantal niet-gerenoveerde PCC-trams in exploitatie uiterst beperkt zal zijn. Ook werkt De Lijn aan een lastenboek voor een toekomstige bestelling van jaarlijks 10 nieuwe trams voor Gent, Antwerpen en de kust.
6. Inderdaad, De Lijn beperkt de inzet van niet-gerenoveerde PCC-trams tot een minimum.
7. Bij de vernieuwing van sporen en de aanleg van nieuwe trajecten, wordt er steeds gewerkt met trillingsdempende materialen. Hierdoor wordt het trillingsniveau teruggebracht tot de helft van dat van een klassieke spooroplegging. In zeer smalle straten worden er zelfs materialen gebruikt met dubbele demping, de zogenaamde zwevende bedding waardoor een bijkomende reductie van trillingen met 70% wordt bekomen. Zo wordt er voldaan aan de strengste Europese normen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 195
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Doelgroepenbeleid

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd binnen een algemeen beleidskader in verband met holebi's een gedifferentieerde aanpak uit te werken ten behoeve van bijzondere doelgroepen, zoals ouderen, personen met een handicap, allochtonen en gescheiden holebi's met kinderen.

1. Welke maatregelen heeft de minister intussen reeds genomen of zal zij op korte termijn nemen ten behoeve van bovengenoemde doelgroepen?
2. Werde er reeds overleg gepleegd met vertegenwoordigers van deze doelgroepen?
3. Hoe reageren de allochtonenorganisaties op de vragen voor medewerking met betrekking tot het uitwerken van een doelgroepsgericht beleid ten aanzien van allochtone holebi's?
4. Werden er reeds concrete afspraken gemaakt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 23 augustus 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Wat allochtone holebi's betreft, zijn er 2 projecten lopende, die financieel ondersteund worden vanuit het gelijkemansbeleid. Beide projecten worden weldra afgerond. Het betreft enerzijds het Toledo-project, een initiatief van de vzw Het Roze Huis – Antwerpse Regenboogkoepel. Met dit project wil de organisatie de wederzijdse kennis en het wederzijds begrip tussen de Antwerpse holebigemeenschap en de allochtone gemeenschap vergroten. Om dit te bereiken wordt getracht de kennis over elkaar bij beide partijen te vergroten en dit door het bevorderen van wederzijdse contacten en het organiseren van vormingsdagen. Dit alles zal uiteindelijk uitmonden in een afsluitende ontmoetingsdag op 29 oktober, waar o.a. aandacht zal zijn voor het thema 'allochtone holebi's'.

Anderzijds ondersteunt het gelijkemansbeleid het project 'De zoete dialoog' van de vzw Holebifederatie. De organisatie tracht met dit project het thema 'allochtone holebi' bespreekbaar te maken in de allochtone gemeenschap, deze doelgroep te helpen bij het vinden van zijn weg en het beleven van zijn eigenheid, de allochtone holebigroepen te versterken en meer begrip te creëren bij de holebigemeenschap voor de eigenheid van deze doelgroep. Concreet wordt aan een brochure gewerkt, die professionele hulpverleners relevante informatie dient te geven over de islam, zodat de hulpverlening beter kan inspelen op deze doelgroep. Er komt tevens een inventaris van centra en personen, die specifiek onthaal aanbieden voor deze doelgroep. Daarnaast tracht men de allochtone gemeenschap evenals het brede publiek te sensibiliseren door artikels over de thematiek te publiceren in de reguliere pers en de allochtone en holebi-media. Ook de vertoning van de film van Saddy Choua over allochtone holebi's 'Mijn Zus Zahra', meegefinancierd vanuit het gelijkemansbeleid in het kader van dit project, dient bij te dragen tot deze sensibilisering.

In het kader van de ad nominatimsubsiëring van de vzw Holebifederatie vanuit het Vlaamse Gelijkemansbeleid werd 'het doen van beleidsaanbevelingen over allochtone holebi's', op basis van de resultaten van dit project, trouwens als resultaatverbintenis voor dit jaar opgenomen.

Wat oudere holebi's betreft, rondde het bureau Deloitte, in opdracht van het gelijkemansbeleid, net het wetenschappelijk onderzoek 'Onderzoek met het oog op de operationalisering van holebi-vriendelijkheid in de zorgsector' af. De bedoeling van dit onderzoek was de residentiële ouderenzorg en de thuiszorg toegankelijker te maken voor holebi's. Twee sensibiliserende instrumenten werden in het kader van dit onderzoek ontwikkeld: één naar de directies van de betrokken instellingen toe en één naar het verzorgend personeel toe. Thans wordt onderzocht hoe in samenwerking met het beleidsdomein 'Welzijn' beide instrumenten verder geïmplementeerd kunnen worden.

Gescheiden holebi's met kinderen op hun beurt hebben baat bij de website die de vzw RoSa, in het kader van een projectsubsiëring door het gelijkemansbeleid, aan het ontwikkelen is ten behoeve van alleenstaande ouders.

Binnen het gelijkemansbeleid is er tenslotte ook veel oog voor holebi-jongeren. Zo wordt bv. het project 'Van gelegenheidsgroepje tot vaste waarde' van de vzw Wel Jong Niet Hetero financieel ondersteund. Voorbij de zomer was de organisatie, in het kader van dit project, met een stand aanwezig op verschillende populaire muziekfestivals. Bedoeling was heterojongeren op een ludieke wijze te sensibiliseren rond de thematiek en holebijongeren te informeren. Ook werden de zakboekjes 'meisje meisje' en 'jongen jongen', een initiatief van de vzw Wel Jong Niet Hetero,

afgelopen jaar met steun van het gelijkekansenbeleid nog geactualiseerd. Deze boekjes zijn specifiek gericht op holebijjongeren. Hoofdbedoeling van deze zakboekjes is de zelfaanvaarding bij deze groep te vergroten.

Tenslotte kan worden opgemerkt dat de door het Gelijkekansenbeleid ad nominatim gesubsidieerde vzw Holebifederatie momenteel een meerjarig programma afwerkt waarbij de diversiteit binnen de eigen achterban centraal staat. Hierbij is er o.a. aandacht voor allochtone holebi's, oudere holebi's en voor lesbiennes.

2. Voor elk gesubsidieerd project wordt steeds een stuurgroep opgericht, waarin steeds vertegenwoordigers van het Vlaamse Gelijkekansenbeleid zetelen. Via die weg wordt op regelmatige basis overleg gepleegd met de vertegenwoordigers van de verschillende doelgroepen, bv. met de vzw Merhaba en de vzw Cultures United (vertegenwoordigers van allochtone holebi's), vzw de Roze Rimpel en de vzw Vieux Rose (vertegenwoordigers van oudere holebi's) en de vzw Wel Jong Niet Hetero (vertegenwoordiger van holebijjongeren).
3. De reacties van allochtonenorganisaties op de vraag tot medewerking met betrekking tot de holebithematiek zijn zeer uiteenlopend van enthousiaste bereidheid tot medewerking tot volledige afwijzing. De 2 eerder vermelde projecten die deze doelgroep aanbelangen, worden in de loop van de herfst afgerond. In de eindrapporten van deze projecten zullen o.a. gegevens verstrekt worden over de ervaringen m.b.t. de samenwerking met allochtonenorganisaties. Verleenden in elk geval hun medewerking aan het project 'De zoete dialoog': de koepelorganisatie CDF ('Federatie van Vooruitstrevende Verenigingen) en de Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties. Verleenden o.a. hun medewerking aan het Toledo-project: de Federatie van Marokkaanse Democratische Organisaties, de interculturele organisatie Kifkif, De Marokkaanse vrouwenvereniging Ayat, de Federatie van Marokkaanse Verenigingen en de Unie van Turkse Verenigingen.
4. Er is reeds concrete samenwerking met de onder 3 opgesomde organisaties. Een beschrijving van de resultaten van deze samenwerking zal in de eindrapporten van de projecten terug te vinden zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 196
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Wetenschappelijk onderzoek en kennisdoorstroming

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd de inspanningen voor wetenschappelijk onderzoek en andere kennisvergaring over holebi's en holebiseksualiteit op te drijven om de algemene aanvaarding van holebi's en holebiseksualiteit te bevorderen en de doorstroming van kennis naar het brede publiek te vergroten.

1. Welke wetenschappelijke onderzoeksprojecten die verband houden met holebi's en holebiseksualiteit zijn momenteel lopende?
2. Aan welke universiteiten worden deze projecten uitgevoerd, wat is hun timing en kostprijs?
3. Welke andere initiatieven tot kennisvergaring rond holebi's en holebiseksualiteit zal de minister op poten zetten ter uitvoering van de resolutie van 26 april jongstleden?
4. Op welke manier zal zij de doorstroming van de resultaten naar een breder publiek vergroten?
5. Hoe staat de minister tegenover het opzetten van een "Encyclopedie van de homoseksualiteit", zoals die reeds een aantal jaar in Nederland bestaat?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 23 augustus 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Er zijn net twee wetenschappelijke onderzoeken in verband met holebi's en holebiseksualiteit afgerond. Eén onderzoek betreft een grootschalige survey van holebi's in Vlaanderen met betrekking tot verschillende aspecten van hun leven. Officieel is dit onderzoek getiteld: 'Kwantitatieve studie van beleidsindicatoren bij holebi's ten behoeve van een Gelijke Kansen Beleid'. Het wordt echter ook het ZIPP-onderzoek genoemd.

Het andere onderzoek betreft een onderzoek naar de holebi-vriendelijkheid in de zorgsector. De belangrijkste bedoeling van dit onderzoek was de zorgsector toegankelijker te maken voor holebi's. De focus lag op de residentiële ouderenzorg en de thuiszorg. De aanzet voor dit onderzoek was een beleidsaanbeveling uit het onderzoeksrapport 'Geen roos zonder doornen: oudere holebi's, hun sociale omgeving en specifieke behoeften. Een verkennend onderzoek naar de visie van oudere holebi's in Vlaanderen', uitgebracht door het Steunpunt Gelijkekansenbeleid in 2004.

Daarnaast is er binnen het huidige Steunpunt Gelijkekansenbeleid een onderzoekslijn met betrekking tot 'seksuele identiteit'. Binnenkort wordt op basis van het onderzoek dat in dit kader uitgevoerd werd een doctoraat afgeleverd met als titel: 'De sociale netwerken, identiteit en rolrelaties van holebi's'.

2. Het onderzoek rond holebi-vriendelijkheid in de zorgsector werd uitgevoerd door het bureau Deloitte. Het onderzoek startte in 2004 en liep dit jaar af. De totaalcost voor dit onderzoek was 53.361€.

Het ZIPP-onderzoek startte in 2003 en liep eveneens dit jaar af. Het werd uitgevoerd aan de Universiteit Gent, onder leiding van professor John Vincke en in samenwerking met het Steunpunt Gelijkekansenbeleid. De totaalcost voor dit onderzoek was 121.825€.

3. Op basis van het hierboven aangehaalde ZIPP-onderzoek zullen in de nabije toekomst nieuwe initiatieven tot kennisvergaring rond holebi's en holebiseksualiteit ontwikkeld worden. Wel is in het kader van de Open Coördinatie Methode nu reeds afgesproken, dat voor de opmaak van de volgende Vlaamse Regionale Indicatoren een aantal vragen rond de perceptie van holebiseksualiteit in de vragenlijsten geïntegreerd zullen worden.
4. Naar aanleiding van het ZIPP-onderzoek vond op 16 mei ll. een persconferentie en een studiedag plaats. In de loop van november wordt eveneens een boek verwacht, dat de resultaten van het onderzoek verder zal bekend maken bij een breder dan academisch publiek.
5. Vooraleer het Vlaams Gelijkekansenbeleid zelf een rol kan spelen met betrekking tot het opzetten van een dergelijk naslagwerk dient onderzocht te worden hoe een dergelijk initiatief op een efficiënte en effectieve manier gerealiseerd zou kunnen worden. Daarbij moeten de bestaande initiatieven van het Vlaamse Gelijkekansenbeleid met betrekking tot kennisvergaring over seksuele identiteit in rekening gebracht worden. Indien er evenwel, zoals in Nederland, een particulier initiatief zou groeien in Vlaanderen, zou ik dit zeker steunen, al zou ik wel pleiten voor een uitbreiding van de focus naar lesbiennes en biseksuelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 197
van 23 augustus 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Begeleiding van ouders

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd bijzondere aandacht te besteden aan de opvang en begeleiding van ouders van holebi's, onder meer via het aanmoedigen van de oprichting van hulpgroepen van ouders van holebi's, eventueel binnen bestaande roze groeperingen.

1. Heeft de minister reeds actie ondernomen om de oprichting van hulpgroepen van ouders van holebi's te bevorderen?
2. Heeft zij reeds contact gehad met de holebi-organisaties en –federaties om de oprichting binnen de bestaande structuren te stimuleren?

Zo neen, welke acties onderneemt de minister en welke timing wenst zij hiervoor te respecteren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 23 augustus 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Er bestaan reeds verscheidene hulpgroepen voor ouders van holebi's. Ze zijn alle aangesloten bij de vzw Holebifederatie, een organisatie die ad nominatim gesubsidieerd wordt vanuit het Gelijkekansenbeleid. Het betreft: 'Werkgroep Ouders van holebikinderen West-Vlaanderen', 'Werkgroep Ouders van Holebi's Gent', 'Ouders van Holebi's: Waasland', 'HijZijZo (Ouders)', 'Ouders van Holebi's – Antwerpen', 'Ouders van Holebi's – Hasselt' en 'Over de drempel'. Indien deze organisaties initiatieven willen ontplooien kunnen zij, net als andere middenveldorganisaties, via de reguliere kanalen subsidies aanvragen.

Alle bestaande organisaties worden vermeld in de 'Adressengids holebi-organisaties', een initiatief van het Gelijkekansenbeleid. Daarenboven werd in het verleden de brochure 'Graag zien' opgemaakt door de vzw Holebifederatie met steun van het Gelijkekansenbeleid. Deze brochure richt zich specifiek op ouders van holebi's. Ze is nog steeds verkrijgbaar.

2. Zoals hierboven werd uiteengezet, maakt aandacht voor ouders van holebi's een belangrijk onderdeel uit van de permanente en vanuit het Gelijkekansenbeleid structureel gesubsidieerde werking van de Holebifederatie. Bijkomende initiatieven staan derhalve niet op stapel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 198
van 6 september 2006
van **KATHLEEN HELSEN**

Belbushalte De Lusthoven Arendonk - Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 142 van 30 maart 2006 stelde de minister dat De Lijn erkent dat er op De Lusthoven, de verbindingsweg tussen Arendonk en Ravels-Eel in de Noorderkempen, nood is aan openbaar vervoer. De Lijn zou een voorstel uitgewerkt hebben om de reguliere buslijn 391 te vervangen door een belbus. Dat is goed nieuws voor het woon- en zorgcentrum De Hoge Heide dat gelegen is langs De Lusthoven. Niet enkel voor de bewoners, maar ook voor bezoekers, stagiairs en personeelsleden die niet over een eigen wagen beschikken, is een belbus de oplossing om het tien kilometer lange traject te overbruggen.

Maar op het promotiekaartje van de belbuszone Mol – Dessel – Retie – Arendonk dat zopas bij de bewoners in de bus viel, is geen belbushalte langs De Lusthoven terug te vinden. Dit terwijl de minister eerder zelf aangaf dat er een vastgestelde nood is.

1. Kan de minister duidelijkheid scheppen over een belbushalte aan De Lusthoven? Komt die er of niet? Zo neen, welke reden ligt aan de basis?
2. In antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag, gaf de minister aan dat het voorstel van de belbus in de loop van de maand april 2006 met de betrokken gemeenten zou worden besproken op een gemeentelijke begeleidingscommissie (GBC).

Wat was het resultaat van de GBC?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 6 september 2006

van **KATHLEEN HELSEN**

---

1. De belbushalte aan De Lusthoven in Arendonk komt er vanaf begin oktober 2006.
2. De gemeentelijke begeleidingscommissie heeft plaatsgevonden op 13 april 2006. Daar heeft De Lijn bevestigd dat de belbushalte aan De Lusthoven na een eerste positieve evaluatie van het project in gebruik zou worden genomen.

Ondertussen werd beslist dat die belbushalte begin oktober 2006 zal worden toegevoegd aan het belbusgebied in Arendonk. (cf. antwoord vraag 1)

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 200
van 8 september 2006
van **TOM DEHAENE**

De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 25 april 2006 betreffende de taal van de bestemmingsaanduiding van de autobussen van De Lijn in de Brusselse Rand antwoordde de minister dat het aanwenden van een automatisch systeem op basis van GPS een oplossing vormt, maar op korte termijn technisch niet haalbaar was. Daarom werd gezocht naar een handmatig systeem, door de chauffeur te bedienen, doch zonder dat de dienstverlening aan de klanten noch de algemene veiligheid in het gedrang zouden komen. De technische ontwikkeling hiervoor was gebeurd zodat de installatie binnenkort kon aanvangen.

Aldus zouden de bussen op ritten naar het Brusselse Hoofdstedelijke gewest tweetalige of alternerende opschriften dragen wanneer zij zich bevinden op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en de randgemeenten, en zouden zij uitsluitend Nederlandstalige opschriften dragen wanneer zij zich bevinden op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten. Op ritten van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest naar Vlaanderen behoudt De Lijn haar bestaande werkwijze om reeds bij vertrek de Nederlandse naam van de eindbestemming zoals Leuven, Halle, Aalst, ... te gebruiken.

Aangezien de nodige materialen dienden besteld te worden, dit werk door gespecialiseerde technici diende uitgevoerd te worden, de programmatie van de elektronische filmen diende te gebeuren, dit terwijl alle bussen dagelijks in dienst moesten blijven, verwachtte De Lijn dat in de loop van augustus 2006 de eerste aanpassingen effectief zichtbaar zullen zijn.

1. Zijn de beloofde aanpassingen intussen uitgevoerd?
2. Over hoeveel bussen gaat het?
3. Wat is de totale kostprijs?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 8 september 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. Op de bussen die eigendom zijn van De Lijn werden de geheugens waar de elektronische filmen worden opgeslagen uitgebreid. Op die manier zijn zowel de Nederlandstalige als de tweetalige filmen beschikbaar. Het merendeel van de bussen die eigendom zijn van de exploitanten die voor De Lijn rijden, werden ook geprogrammeerd met zowel Nederlandstalige als tweetalige filmen. De laatste 98 bussen zullen ten laatste geprogrammeerd zijn op 30 september 2006. De chauffeurs hebben de opdracht om op ritten in de richting van het Brussel Hoofdstedelijk Gewest de Nederlandstalige filmen te gebruiken op het Vlaams grondgebied en tweetalige filmen op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
2. Het gaat over 655 bussen
3. De kostprijs van het uitbreiden van de geheugens bedraagt 86.495,82 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 201
van 13 september 2006
van **JAN PEUMANS**

Verkeersreglement - Ritsen

Geregeld komt het “ritsen” in het verkeer in de actualiteit. Onder “ritsen” of het “ritssluitingsprincipe” verstaat men het beurtelings invoegen van voertuigen bij wegversmallingen of invoegstroken. Ritsen is belangrijk, omdat correct ritsen de verkeersdoorstroming en de aanwezigheid en lengte van files positief kan beïnvloeden.

Ritsen is echter niet altijd evident. De persoon die invoegt, voert immers een manoeuvre uit en heeft geen voorrang, waardoor mensen vaak liever te vroeg dan te laat invoegen, hetgeen bijdraagt tot filevorming. Idealiter gebeurt invoegen echter op het einde en aan de eigenlijke wegversmalling. Hier blijkt bij velen dus een probleem te bestaan van “niet kennen” (gebrek aan kennis). Vaak leidt correct invoeggedrag bovendien tot onveiligheid maar ook tot ergernis en zelfs verkeersagressie bij mensen die in wezen te vroeg invoegen en zich onterecht gepasseerd voelen. Hier blijkt een probleem van “niet willen” (hoffelijkheid om mensen te laten invoegen). In Nederland erkent het Ministerie van Verkeer (duidelijkheid over) ritsen als een manier om agressie in het verkeer te voorkomen.

Correct ritsen leidt dus tot kortere files, meer voorspelbaarheid en veiligheid, en minder ergernis en agressie.

In het verleden heeft de Vlaamse Regering dan ook herhaaldelijk campagne gevoerd om het ritsen te bevorderen, via opvallende borden (2000) en affichecampagnes (2002). Beide campagnes gebeurden onder de voogdij van toenmalig minister Steve Stevaert. Het project met de “rits-verkeersborden” van 2000 werd geëvalueerd aan de hand van video-analyses van het verkeersgedrag en de verkeersstromen (vraag om uitleg nr. 378 van de heer Frans De Cock tot minister Steve Stevaert, over het proefproject met “rits-verkeersborden”, commissievergadering C135 – OPE17 (1999-2000)). In Nederland lopen momenteel campagnes om de spelregels van ritsen duidelijk te maken.

Verkeersveiligheid is echter nog steeds een federale bevoegdheid. In 2000 pleitten toenmalig Vlaams minister Steve Stevaert en toenmalig federaal minister Johan Vande Lanotte voor de regionalisering van het verkeersreglement. Vlaanderen is immers dichter bevolkt en staat een doortastender verkeersveiligheidsbeleid voor. Een van de argumenten voor deze regionalisering van minister Stevaert was dat “we op die manier maatregelen, zoals het ritsen van de verkeersstromen, (...) versneld kunnen doorvoeren” (vraag om uitleg nr. 472 (1999-2000) van de heer Carl Decaluwe tot minister Steve Stevaert, over de idee van de regionalisering van het verkeersreglement, commissievergadering C148 – OPE119 (1999-2000)).

Het is echter niet duidelijk of deze regionalisering soelaas zou brengen. In dit debat wordt er immers vaak op gewezen dat verplicht ritsen sowieso niet of nauwelijks wettelijk verankerd kan worden, omdat er geen wettelijke basis is voor het afstaan van het voorrangrecht van de rechtdoor rijdende persoon naar de invoegende persoon. Dit blijkt ook uit het antwoord van minister Steve Stevaert op

actuele vraag nr. 64 van de heer Carl Decaluwe tot minister Steve Stevaert, over ritsen in het verkeer (plenaire vergadering nr. 20 (2002-2003)).

In Duitsland is ritsen echter wel wettelijk verplicht. Daar maakt het deel uit van het verkeersreglement, meer bepaald in artikel 4 van paragraaf 7:

§7 Benutzung von Fahrstreifen durch Kraftfahrzeuge

(art. 4) Ist auf Strassen mit mehreren Fahrstreifen für eine Richtung das durchgehende Befahren eines Fahrstreifens nicht möglich oder endet ein Fahrstreifen, so ist den am Weiterfahren gehinderten Fahrzeugen der Übergang auf den benachbarten Fahrstreifen in der Weise zu ermöglichen, dass sich diese Fahrzeuge unmittelbar vor Beginn der Verengung jeweils im Wechsel nach einem auf dem durchgehenden Fahrstreifen fahrenden Fahrzeug einordnen können (Reissverschlussverfahren). (Strassenverkehrs-Ordnung, <http://bundesrecht.juris.de/stvo/index.html>)

1. Wat zijn de resultaten van de campagnes van enkele jaren geleden?

Zijn er andere onderzoeken uitgevoerd in Vlaanderen over de voordelen van ritsen in termen van vlotte verkeersstromen en verkeersveiligheid?

2. Worden nieuwe campagnes gepland om het ritsen te bevorderen en om de “spelregels” van ritsen duidelijk te maken?

3. Heeft de minister weet van buitenlandse voorbeelden waar ritsen wel deel uitmaakt van het verkeersreglement, naast het Duitse verkeersreglement?

4. Heeft de minister een wettelijke verankering van het ritsen reeds aangekaart bij haar federale collega minister Landuyt?

Zo ja, wat was het resultaat?

Zo neen, overweegt de minister dit alsnog te doen (gelet op het belang dat in het Vlaamse mobiliteitsbeleid hieraan werd gehecht)?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 13 september 2006

van **JAN PEUMANS**

---

1. Toen enkele jaren geleden campagne werd gevoerd om een aangewezen manier van ritsen te bevorderen (bij het begin van de wegversmalling beurtelings een wagen van elke rijstrook), kwamen hierop twee soorten reacties :

- het overgrote gedeelte van de weggebruikers die dit goed vond als aanbeveling en als uitnodiging tot hoffelijkheid;
- enkele reacties van personen die meenden dat dit verwarring zou kunnen veroorzaken omdat zij (ten onrechte volgens mij) van mening zouden kunnen zijn dat door deze campagne de juridische voorrangsregeling gewijzigd werd.

Ik meen dat deze campagne de vloedigheid van het verkeer bevorderde, zonder de veiligheid in het gedrang te brengen. Er was echter ook oog voor het mogelijk misverstand. Onder meer daarom werd de campagne op een laag pitje gezet in afwachting van meer duidelijkheid hierover.

2. Voorlopig zijn geen nieuwe campagnes gepland.
3. Ik heb geen voorbeelden van buitenlandse verkeers-reglementen waar het ritsen uitdrukkelijk is gereguleerd, buiten Duitsland.
4. Ik heb het ritsen nog niet aangekaart bij mijn federale collega.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 202
van 13 september 2006
van **FRANS PEETERS**

Vervoersknooppunt regio Turnhout - Ontwikkeling - Treinverbindingen

De stad Turnhout en de gemeenten Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar zijn in de vorm van een VZW-structuur door de Vlaamse Regering erkend als proefproject “intergemeentelijke samenwerking”. Zij vragen concrete maatregelen voor een duurzame ontwikkeling van het regionaalstedelijk gebied.

De regio Turnhout moet kunnen uitgroeien tot een vervoersknooppunt. De centrale ligging van Turnhout in Europees perspectief (op de as Antwerpen-Ruhrgebied, nabij de Brabantse stedenrij, centraal in het hinterland van Antwerpen en Rotterdam,...) komt onvoldoende tot uiting. De regio wordt onvoldoende ontsloten. Hoewel in het noorden een interessante afzetmarkt ligt, stoppen alle verbindingen in Turnhout. De grens lijkt een barrière.

Een rechtstreekse treinverbinding met Brussel en Antwerpen is een absolute noodzaak. De frequentie moet voldoende hoog zijn (minstens één per uur), zodat de regio aansluiting krijgt op belangrijke Europese netwerken (Zaventem, HST,...). Ook andere Kempense gemeenten genieten mee door de betere overstapmogelijkheden in Herentals en Lier, indien rijtuigen ingezet worden die over voldoende capaciteit beschikken. Op lange termijn wil de regio Turnhout ook een volwaardige spoorverbinding met Nederland, de volledige ontdubbeling van de spoorlijn Herentals-Turnhout met een opstapplaats ten zuiden van de stad en een tram in vrije bedding met Antwerpen.

In vergelijking met andere Vlaamse centrumsteden beschikt Turnhout over het kleinste aantal rechtstreekse verbindingen met andere grotere steden (zowel vanuit Vlaams als federaal perspectief). Een ontdubbeling van het spoor zorgt voor meer capaciteit én maakt meer verbindingen mogelijk.

Ik ge ervan uit dat de Vlaamse overheid elke kans gebruikt om dit dossier federaal te agenderen.

1. Wat is de beleidsvisie van de minister inzake de ontwikkeling van de regio Turnhout als vervoersknooppunt en hoe ziet zij de concrete realisatie daarvan?
2. Werd het probleem van de treinverbindingen van de regio Turnhout door de minister al aan de orde gesteld in haar overleg met de NMBS of de federale overheid?

Zo ja, wat zijn de plannen terzake?

Zo neen, wordt overleg terzake in het vooruitzicht gesteld? Voor wanneer?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 13 september 2006

van **FRANS PEETERS**

---

1. Het besluit van de Vlaamse regering betreffende het netmanagement definieert Turnhout als vervoerkern van één van de dertien vervoergebieden in Vlaanderen.

Binnen het netmanagement zijn voor de verbindingen met dergelijke kernen een aantal regels bepaald. Enkele daarvan luiden:

- Elk kleinstedelijk gebied wordt zonder overstap verbonden met de vervoerkern van het vervoergebied.
- Elk kleinstedelijk gebied, aan de grens van een vervoergebied gelegen, wordt zonder overstap verbonden met de vervoerkern van het aanliggend vervoergebied. Indien de snelste verbinding via een ander, tussenliggend kleinstedelijk gebied verloopt, mag de verbinding met hoogstens één overstap zijn.
- Elke vervoerkern ten oosten van het vervoergebied Gent wordt door middel van een verbinding zonder overstap verbonden met de vervoerkern Antwerpen en minstens één van de primaire knooppunten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- Elke vervoerkern wordt zonder overstap met een naburige vervoerkern verbonden.

Voor elk van deze types verbindingen zijn ook kwaliteitsniveaus, met name streefwaarden op het vlak van de commerciële snelheid, bepaald.

In principe vormen deze regels de toetssteen voor de ontwikkeling van het openbaar vervoer in Vlaanderen, waarbij niet alleen naar het aanbod van het stads- en streekvervoer wordt gekeken, maar ook naar het spoorvervoer.

2. De concrete realisatie is een taak van de NMBS en De Lijn. Voor De Lijn is er voor de volgende 3 jaar een budget netmanagement ingeschreven. Daarmee zullen de projecten met de grootste vraag naar extra aanbod openbaar vervoer worden aangepakt.

De treinbediening van Turnhout is nog niet specifiek ter sprake gekomen in het overleg met de NMBS of de federale overheid. Ik verneem van mijn federale collega van Overheidsbedrijven dat het spooraanbod vanuit Turnhout momenteel bestaat uit:

- tijdens de week: elk uur een verbinding met Mechelen en Brussel, aangevuld met piekurtreinen naar Antwerpen.
- tijdens het weekend: elk uur een verbinding met Antwerpen.

Om het knelpunt van de beperkte capaciteit van het enkelsporige baanvak tussen Herentals en Turnhout op te lossen, legt Infrabel een kruisingsspoor aan in Tielen. Voor een rechtstreekse verbinding Turnhout-Antwerpen dient ook het niveau -2 van het station Antwerpen-Centraal operationeel te zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 203
van 15 september 2006
van **JAN PEUMANS**

Verkeersdetectiesystemen - Stand van zaken

In het Vlaams Regeerakkoord (p. 60) alsook in de Beleidsnota Mobiliteit van de minister (p. 63-64) wordt gewag gemaakt van intelligente verkeersbegeleidingssystemen. Accurate meetsystemen zijn essentieel voor de uitbouw van dergelijke systemen.

In het kader daarvan heb ik volgende vragen aan de ministers met betrekking tot verschillende meetsystemen, onder meer detectielussen en cameradetectie.

1. a) Welke systemen gebruikt men?
  - b) Hoe is men tot de huidige systemen gekomen?

Is hiervoor een marktraadpleging gebeurd? Zo ja, welke waren de resultaten en zijn deze beschikbaar?
  - c) Welke evaluatierapporten heeft men tot op heden over de verschillende systemen die men tot op heden gebruikt?
  - d) Hoe groot is de betrouwbaarheid van deze systemen en in hoeverre kunnen de resultaten van deze systemen worden vergeleken, ook over de jaren heen?
2. a) Hoeveel vaste meetpunten door middel van detectielussen zijn er vandaag op de Vlaamse autosnelwegen en expreswegen?
  - b) Hoeveel km autosnelwegen en expreswegen worden er op deze manier bewaakt?
  - c) Hoeveel detectielussen zijn hiervoor in gebruik?
  - d) Welk bedrag wordt er jaarlijks besteed om dit systeem uit te baten en te onderhouden, exclusief de kosten van het verkeerscentrum?
  - e) Welke extra investeringen zullen er de komende drie jaar gedaan worden om dit systeem eventueel uit te breiden?
3. a) Hoeveel vaste meetpunten door middel van cameradetectie zijn er vandaag op de Vlaamse autosnelwegen en expreswegen?
  - b) Hoeveel km autosnelwegen en expreswegen worden er op deze manier bewaakt?

- c) Hoeveel camera's zijn hiervoor in gebruik?
  - d) Welk bedrag wordt er jaarlijks besteed om dit systeem uit te baten en te onderhouden, exclusief de kosten van het verkeerscentrum?
  - e) Welke extra investeringen zullen er de komende drie jaar gedaan worden om dit systeem eventueel uit te breiden?
4. In hoeverre worden detectielussen niet enkel aangevuld met, maar ook vervangen door cameradetectie?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 587) en Van Brempt (nr. 203).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 15 september 2006

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 224
van 20 juli 2006
van ANNICK DE RIDDER

Aanmoedigingspremies arbeidsduurvermindering - Brussel

Vermits Vlaamse aanmoedigingspremies op het territoriale vlak uitsluitend van toepassing zijn op het grondgebied van het Vlaamse gewest, kunnen Vlaamse werknemers die in Brussel werken geen aanspraak maken op premies waarin de Vlaamse Regering voorziet ingeval van opleidingskrediet, zorgkrediet of bij arbeidsduurvermindering in ondernemingen in moeilijkheden of herstructurering.

Evenwel heeft deze problematiek in het Vlaams Parlement het voorwerp uitgemaakt van een verzoekschrift (Stuk 748 (2005-2006) – Nr. 1 van 1 maart 2006). Naar aanleiding van de bespreking in de Commissie Economie, Werk en Sociale Economie heeft de commissie geconcludeerd dat “de discriminatie van werknemers inzake dit soort maatregelen moet worden weggewerkt via een samenwerkingsovereenkomst tussen de gewesten”.

1. Heeft de minister intussen een initiatief genomen om met zijn Brusselse collega via een samenwerkingsakkoord een regeling uit te werken die ertoe zal leiden dat Vlaamse werknemers die in Brussel werkzaam zijn ook de Vlaamse aanmoedigingspremies kunnen genieten?

Wat is de stand van zaken?

2. Welke zijn de belangrijkste problemen bij het uitwerken van een regeling?
3. In welke timing voorziet de minister om tot een oplossing te komen?
4. Welke financiële consequenties heeft een dergelijke regeling voor de Vlaamse begroting?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 224 van 20 juli 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

- 1 - 3. De Commissie economie, werk en sociale economie concludeerde dat via een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten het mogelijk moet zijn om bijvoorbeeld mensen die wonen in Vlaanderen en werken in Brussel of het Waalse Gewest te laten genieten van een aanmoedigingspremie. De commissie heeft beslist in afwachting van een verder debat deze problematiek nader te onderzoeken en de nodige statistische en andere informatie te verzamelen. Ik acht het niet opportuun om hieromtrent zelf een initiatief te nemen, aangezien er juridische bezwaren zijn (zie 2).
2. De Vlaamse aanmoedigingspremies worden toegekend, als aanvulling bij de federale onderbrekingsuitkering, aan werknemers uit de privé-sector die een tijdskrediet opnemen voor het volgen van een opleiding of om zorgen te verstrekken. Om de premie te kunnen genieten moet de werknemer bovendien in het Vlaamse Gewest tewerkgesteld zijn (Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002, art. 6 en 10).

Van bij de opstart van het stelsel in 1994 werden de aanmoedigingspremies als een *tewerkstellingsmaatregel* beschouwd en kaderen zij als dusdanig binnen de *gewestbevoegdheden* van de Vlaamse Regering (Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, art. 6, §1, IX). Op het territoriale vlak kan deze maatregel bijgevolg uitsluitend van toepassing zijn op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, doch niet in het Waalse noch in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Een logisch gevolg van de gewestelijke autonomie houdt in dat gewestelijke overheden zelf kunnen bepalen of zij - naast een federale (basis)uitkering – al dan niet nog een bijkomende financiële incentive willen toekennen.

Overigens is het betwifelbaar of een samenwerkingsakkoord het geschetste juridische probleem zou kunnen oplossen. Uit vaste rechtspraak van het Arbitragehof blijkt immers dat een samenwerkingsakkoord gemeenschappen en gewesten wel kan toelaten om hun eigen bevoegdheden samen uit te oefenen, maar hen niet kan toelaten om hun eigen bevoegdheden uit te wisselen. Een samenwerkingsakkoord kan het Vlaamse Gewest dus niet toelaten om zijn bevoegdheden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te oefenen.

4. Op basis van enquête gegevens (arbeidskrachtentelling van het NIS) weten we dat er ongeveer 235 000 Vlamingen in Brussel werken. Exacte cijfers over het aantal Vlaamse werknemers in Brussel zijn evenwel niet voorhanden, aangezien werknemers uit de privé-sector die in Brussel werken, niet worden opgesplitst volgens taalgroep. Evenmin is geweten welk percentage van de potentiële doelgroep ook effectief een federaal tijdskrediet zou opnemen en een Vlaamse aanmoedigingspremie zou aanvragen. We weten wel dat Vlamingen meer gebruik maken van tijdskrediet dan de inwoners van de andere gewesten: 72% in het Vlaamse Gewest, 22% in Waalse Gewest en 6% in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vast staat dat zulke hypothetische uitbreiding van het toepassingsgebied van de maatregel - wat juridisch momenteel niet mogelijk is - een substantiële meerkost met zich mee zou

brenge, dit terwijl het huidige stelsel van aanmoedigingspremies in de privé-sector momenteel reeds budgettair krap zit.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 235
 van 6 september 2006
 van **JAN LAURYS**

Werkzoekendencijfers - Berekening

1. Sinds begin 2006 hanteert de VDAB het begrip werkzoekenden met werkloosheidsuitkering (WZUA) i.p.v. uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW). De naamwijziging is er gekomen op vraag van de RVA. Uit het antwoord van de minister op een vraag van 10 maart 2006 (schriftelijke vraag nr. 130, Websitebulletin publicatiedatum 14-04-2006) blijkt dat het RVA-cijfer normaliter groter zou zijn: "De VDAB-cijfers inventariseren de situatie op het einde van de maand, de RVA-cijfers geven aan dat er een uitkering is geweest in de loop van de maand. Het cijfer van de uitkeringstrekkers in de loop van de maand moet noodzakelijkerwijze groter zijn dan het aantal uitkeringstrekkers op het einde van de maand". Bovendien worden in de RVA-cijfers een aantal categorieën geteld die in VDAB-cijfers niet worden meegenomen.

Het is dan ook verbazend dat sinds mei 2006 het RVA-cijfer lager ligt dan het VDAB-cijfer, bovendien loopt dat verschil op.

	VDAB/WZUA	RVA/werkzoekende werklozen vergoed door de RVA
December 2004	177 308	176 568
Januari 2005	177 661	198 375
Februari 2005	174 718	186 034
November 2005	166 161	178 595
December 2005	171 379	170 284
Januari 2006	172 228	196 061
Februari 2006	176 065	180 399
Maart 2006	172 110	175 311
April 2006	175 369	175 997
Mei 2006	175 424	167 741
Juni 2006	175 365	166 694
Juli 2006	185 989	174 258

Bron: VDAB en RVA

- a) Wat is daarvoor de verklaring?
- b) Treedt er in de andere gewesten een gelijkaardige afwijking op?

2. In het vorig antwoord stelde de minister:

“In de volgende maanden worden andere bronnen geëxploiteerd:

- Vanaf april 2006 zullen de betaalgegevens van de RVA (betalingen betreffende de maand januari) voor de eerste keer verwerkt worden.
- De RIZIV-flux geeft indicaties betreffende de langdurig zieken en de RSVZ-gegevens leveren informatie over personen die zelfstandig worden.
- De Dimona-gegevens leveren niet altijd eenduidige informatie. De interpretatieproblemen en manifeste fouten noopt VDAB tot het opzetten van bijkomende opvolgingsmechanismen.”

Ten aanzien van die drie onderdelen rijst de vraag: zijn ze effectief gebeurd/opgestart enerzijds en wat waren de resultaten anderzijds?

3. Vanaf mei 2006 lezen wij in het maandelijks commentaar bij de werkzoekencijfers het volgende:

“Binnen de groep van de NWWZ zijn er interne bewegingen die terug gaan op de afschaffing van de stempelcontrole: werkzoekenden die zich online inschreven als uitkeringsgerechtigde volledig werklozen en zich niet aanboden op de stempelcontrole, werden gerubriceerd onder de groep vrij ingeschreven werkzoekenden. Door de afschaffing van de stempelcontrole blijven ze nu ingeschreven als WZUA en dat verklaart deels de daling van de vrij ingeschreven NWWZ en de beperkte afname van het aantal WZUA's.”

- a) Was dat voorheen niet het geval, of werd het pas later opgemerkt?
- b) Wat is de geraamde vertekening?
- c) Vindt er op een of andere wijze een uitzuivering plaats?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 6 september 2006
van **JAN LAURYS**

1. Sinds januari 2006 worden de werkzoekendcijfers van de VDAB verwerkt via Dimona en werd de term UVW vervangen door WZUA.

- Het opvolgen van de werkzoekendcijfers door de VDAB gebeurt sinds begin 2006 op een andere wijze dan voorheen. De in- en uitschrijvingen van de werkzoekenden via de stempelcontrole zijn sinds januari 2006 vervangen door een update via Dimona. Via Dimona doen de werkgevers aangifte van de in- en uitdiensttredingen van werknemers. De Kruispunbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) maakt deze aangiften over aan de VDAB. VDAB verwerkt deze gegevens twee maal per week: werkzoekenden die een baan vinden worden geschrappt in de VDAB-werkzoekenden-databank, werknemers die einde contract zijn na een korte tewerkstelling worden automatisch heringeschreven als werkzoekende. De opvolging via Dimona zou een meer accuraat beeld van het aantal werkzoekenden op het eind van de maand moeten geven, dan voorheen via het gangbare opvolgingssysteem.

De afschaffing van de stempelcontrole en de invoering van de nieuwe opvolgingssystemen heeft evenwel een impact op de werkzoekendcijfers. De commentaar bij de maandelijkse VDAB-cijfers vestigt daarop de aandacht en geeft duiding voor de jaar-op-jaar vergelijking. Bovendien wordt 2006 beschouwd als een jaar waarin VDAB, de alternatieve opvolgingssystemen, waaronder de verwerking van de Dimona gegevens, verder op punt zal stellen (zie 2).

- Sinds begin 2006 hanteert de VDAB het begrip werkzoekende met werkloosheidsuitkering (WZUA) i.p.v. de uitkeringsgerechtigde volledige werklozen (UVW). Inhoudelijk omvat de nieuwe naam dezelfde doelgroep als voorheen.

Het VDAB-cijfer (WZUA) verschilt van het RVA-cijfer. Dit was voorheen ook reeds het geval. We zetten de verschillen in de inhoudelijke definitie van beide begrippen nog eens op een rij :

- de werkzoekenden na een vrijwillige deeltijdse baan worden niet geteld bij de RVA vergoede werklozen, maar worden wel meegenomen bij de WZUA;
- in de gewestcijfers worden de werkzoekenden in opleiding niet meegeteld in het NWWZ-cijfer, in het RVA-cijfer wel wanneer zij een uitkering genieten;
- RVA telt bepaalde groepen werkzoekenden – bijvoorbeeld havenarbeiders die één dag of meer een uitkering hebben genoten in de loop van de maand – in het cijfer van vergoede werklozen. Deze havenarbeiders met een speciaal statuut neemt VDAB niet mee in zijn cijfers;
- de VDAB-cijfers inventariseren de situatie op het einde van de maand, de RVA-cijfers geven aan dat er een uitkering is geweest in de loop van de maand.

Op basis van deze inhoudelijke verschillen zou het RVA cijfer “normaliter” boven het VDAB cijfer liggen. De vaststelling dat sinds mei 2006 het RVA-cijfer lager ligt dan het VDAB-cijfer kan als volgt worden verklaard.

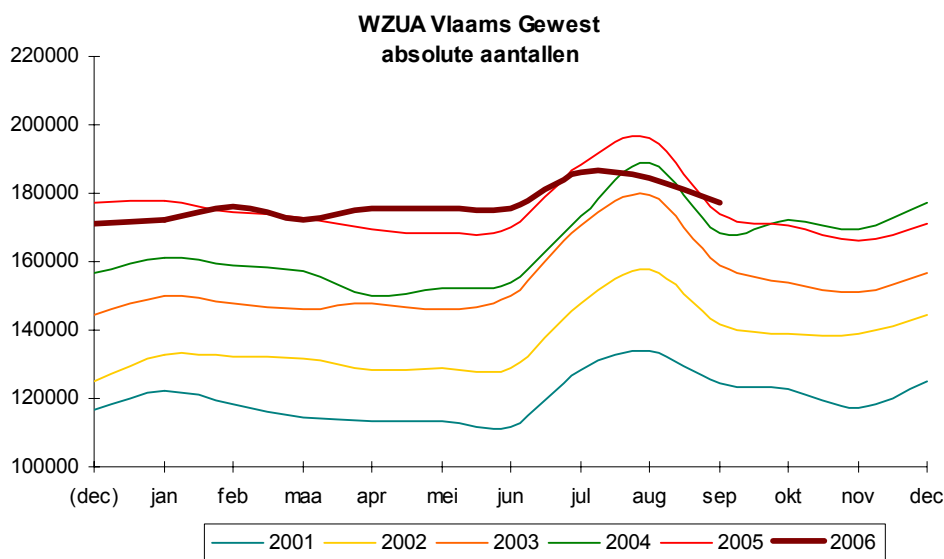
a) De eigen karakteristieken van de RVA-data en de vaststelling dat er zich een nieuw patroon aftekent in de VDAB-cijfers na afschaffing van de stempelcontrole kunnen een eerste verklaring bieden dat het VDAB cijfer sinds mei 2006 boven het RVA-cijfer ligt.

De RVA-cijferreeks heeft eigen karakteristieken

De RVA hebben betrekking op betalingen in de loop van de maand. In de RVA-cijfers is er een scherpe stijging in januari (196.061). In december telde de RVA slechts 170.284 vergoede werklozen. Laattijdige betalingen van december - omwille van het kerstverlof zijn er dat meer dan anders – worden geteld bij de betalingen van januari. In de zomermaanden speelt een zelfde fenomeen. In december en juli en augustus 2004 en 2005 dook het RVA-cijfer onder het VDAB-cijfer. In juli 2006 is dat eveneens het geval. Dat gaat terug op het beschreven fenomeen van de vakantieperiodes die impact hebben op het ritme van de uitbetalingen.

Er tekent zich een nieuw patroon af in de VDAB-cijferreeks

In 2006 zien we dat het VDAB-cijfer in februari en maart steeds dichterbij de cijfers van de RVA benadert, in april situeren beide kencijfers zich op een zelfde niveau en in de volgende maanden stijgt het VDAB-cijfer uit boven het RVA-cijfer. Los van de eigen karakteristieken van de RVA-gegevens kan er geconcludeerd worden dat er zich in de cijfers van VDAB in de loop van 2006 een nieuw patroon aftekent.

Het gegeven dat werkzoekenden die ziek zijn of in het buitenland werken vroeger afwezig bleven op de stempelcontrole en zo werden uitgeschreven en nu in de cijfers blijven levert een deel van de verklaring. Het nieuwe patroon komt er echter vooral door de verwerking van de dimona-gegevens. We haalden reeds aan de verwerking van de Dimona nog niet helemaal op punt staat, zodat ook het patroon niet stabiel is.

Hiervoor kunnen de volgende redenen voor worden aangehaald:

- de Dimona-data vertonen lacunes. Begindata van arbeidscontracten van personen die nooit gestart zijn komen bij VDAB binnen, er zijn einde contracten die niet medegedeeld worden aan VDAB en de 'aard contract' wordt soms foutief gecodeerd. De RSZ vergelijkt momenteel de dimona-gegevens met de multi-functionele aangifte (DMFA). Bedoeling is om werkgevers en sociale secretariaten die in gebreke blijven te sensibiliseren om de Dimona-gegevens nauwgezet in te vullen;

- VDAB maakt een leerproces door inzake de verwerking van de Dimona-gegevens. In de voorbije maanden is de wijze van verwerking van annulaties (werknemers die niet kwamen opdagen), van laattijdige aangiften en van gewijzigde Dimona-berichten bijgesteld;

- omwille van technische problemen bij de leverancier van de Dimona-gegevens is de transfert van gegevens niet continu gebeurd. Wanneer de Dimona-gegevens te laat binnenkomen leidt dat automatisch tot foutieve in- en uitschrijvingen. Werkzoekenden worden immers automatisch heringeschreven wanneer de aanvang van een het nieuwe arbeidscontract niet binnenkomt en de werkzoekenden volgens de info van de VDAB minder dan 28 dagen aan het werk was, omgekeerd blijven ze uitgeschreven wanneer de start van een tewerkstelling de VDAB niet op tijd bereikt. Zulke technische problemen zouden op termijn minder moeten voorkomen.

b) Ook in de andere gewesten volgen de cijfers een grilliger patroon:

- in Wallonië komen de aantallen van de Gewestinstellingen uit boven het RVA-cijfer. Voor 2006 lagen het RVA- en het cijfer van het Waalse Forem dicht in elkaars buurt. De voorbije maanden stijgt het Waalse cijfer ver uit boven het aantal vergoede werklozen.
- in Brussel is er evenwel een tegengestelde beweging.

Tabel: Vergoede werklozen (RVA) versus WZUA (Gewestinstellingen)

	RVA vergoede werklozen				Gewestinstellingen WZUA			
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	België	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	
2004	01	183607	210915	67729	462251	161248	207960	65836
	02	180357	209218	66778	456353	159142	207533	67423
	03	173409	206252	67392	447053	156992	208436	68985
	04	170159	203427	66811	440397	150195	208415	68823
	05	173511	207631	67352	448494	152206	208485	69483
	06	169934	208970	68335	447239	153891	211939	71236
	07	169877	209894	65407	445178	173189	213378	69995
	08	183357	214407	73171	470935	189132	209344	65773
	09	174017	211610	68425	454052	168338	217803	73044
	10	183908	217617	69668	471193	172352	217602	71334
	11	184835	214305	68152	467292	169537	215704	70292
	12	176568	210687	67555	454810	177308	215815	69607
2005	01	198375	222547	71744	492666	177661	213848	68587
	02	186034	215944	69138	471116	174718	215478	70602
	03	181981	213750	68927	464658	172659	216517	70033
	04	177121	212540	68661	458322	169199	214333	68788
	05	184471	216850	71328	472649	168226	218423	70560
	06	172685	215859	68505	457049	169736	220521	70601
	07	180981	221667	71626	474274	188383	224293	70364
	08	185431	221655	71917	479003	196309	220704	65118
	09	180670	221209	71796	473675	173927	226794	72510
	10	182074	220931	72493	475498	170515	218919	72540
	11	178595	216628	70171	465394	166161	217594	70882
	12	170284	212917	69118	452319	171379	217479	71626
2006	01	196061	225635	73443	495139	172228	227938	71521
	02	180399	217166	71701	469266	176065	224752	70654
	03	175311	213537	70585	459433	172110	223842	70768
	04	175997	213013	70871	459881	175369	220141	67470

05	167741	210134	69886	447761	175424	225306	68566
06	166694	213828	71146	451668	175365	231187	67354
07	174258	221110	74701	470069	185989	240725	70054

2. Om het VDAB werkzoekende bestand zo nauwkeurig mogelijk weer te geven en om te anticiperen op de lacunes in de Dimona-verwerking, zullen andere bronnen worden aangeboord.

De RVA-betalingsgegevens worden nog niet automatisch verwerkt. De gegevens betreffende de uitbetalingen in maand 1 ontvangt VDAB rond de twintigste van maand 2. De RVA-betalingsgegevensstroom betreft dus info van minimaal één maand terug. Ondertussen kan de positie van de werkzoekende reeds gewijzigd zijn. Verder is het ook zo dat vele werkzoekenden slechts voor een aantal dagen uitkeringen genoten. Dat maakt de verwerking van de RVA-betalingsgegevens complex.

Daarom ook is de testperiode verlengd. Tot heden werkt men in de testfase enkel met anomalie lijsten, die nominatief aangepast worden. Uit de testen blijkt dat de combinatie WZUA en geen RVA-uitkeringen het vaakst voorkomt bij de werkzoekenden op pensioenleeftijd, bij werkzoekenden in ziekteverlof en werknemers in het buitenland. Andere dossiers gaan terug op incorrecte Dimona-informatie. Op basis van deze testen worden beslissingsregels uitgewerkt. Omgekeerd zijn er ook werkzoekenden die een werkloosheidsuitkering trekken en niet geregistreerd zijn als WZUA. Een belangrijke oorzaak vormen hier foute uitschrijvingen door einde contracten die niet gemeld zijn via Dimona.

De RSVZ-gegevens worden verwerkt voor wat betreft de zelfstandigen in hoofdberoep en helpers in maxi-statuuut. Werkzoekenden die volgens de RSVZ-gegevens als zelfstandige in hoofdberoep of als helper in maxi-statuuut starten worden, na contact waarbij deze informatie wordt bevestigd, uitgeschreven.

De Riziv-gegevens worden voorlopig nog niet verwerkt, aangezien dit technisch nog niet op punt staat.

3. Werkzoekenden die zich on-line inschreven en die niet kwamen opdagen bij de stempelcontrole werden niet onmiddellijk afgeschreven. Ze werden tijdelijk opgenomen in de groep vrije werkzoekenden. In de loop van de volgende maanden werd dan bij hen gepeild of ze nog effectief werkzoekend zijn. Deze werkprocedure garandeerde dat werkzoekenden niet ten onrechte worden afgeschreven. Door de afschaffing van de stempelcontrole is er nu geen dergelijke check meer en is de bestaansreden voor deze aparte rubricering weggevalen.

De 8.000 werkzoekenden die per eind december 2005 nog geteld werden in deze subgroep zijn nu ofwel uitgeschreven omwille van werk, of zijn geregistreerd als WZUA of hebben zich ingeschreven als vrije werkzoekende.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 506
van 16 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Riolerings- en zuiveringsgraad - Kortrijk-Roeselare-Tielt

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 381 van 28 maart 2006 “Riolerings- en zuiveringsgraad – Stand van zaken” (Websitebulletin; publicatiedatum 22-05-2006).

De EU-kaderrichtlijn Water bepaalt dat Vlaanderen tegen 2015 een goede toestand moet hebben van het oppervlaktewater. Dit impliceert in principe dat elk huis tegen 2015 zijn afvalwater individueel of collectief moet zuiveren.

In antwoord op bovenvermelde schriftelijke vraag stelt de minister dat de zuiveringsgraad in Dentergem slechts 3,30 % bedraagt en in Izegem, Ledegem, Lendeledede, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Wielsbeke en Wingene nog steeds 0 % is. Dit betekent dat het afvalwater van deze gemeenten ongezuiverd in het oppervlakte-/grondwater wordt geloosd.

Wanneer geplande of in uitvoering zijnde waterzuiveringsinstallaties, aansluitingen, collectoren en rioleringen in het zuiveringsgebied van deze gemeenten voltooid zullen zijn, zal de zuiveringsgraad en uiteraard ook de aansluitingsgraad binnen deze gemeenten stijgen.

1. Welke projecten zijn momenteel gepland of in uitvoering die de zuiveringsgraad en uiteraard de aansluitingsgraad van die vermelde gemeenten zullen verhogen? Kan dit weergegeven worden per gemeente?
2. Tot welke zuiveringsgraad en aansluitingsgraad zullen die projecten leiden?

Zijn de momenteel geplande of in uitvoering zijnde projecten voldoende?
3. Wat is de stand van zaken van deze projecten en wanneer zullen deze in gebruik worden genomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 506 van 16 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

1. Om de zuiverings- en de aansluitingsgraad te verhogen, zullen in de betrokken gemeenten volgende bovengemeentelijke, aan Aquafin opgedragen projecten, uitgevoerd worden.

Voor de gemeente Dentergem, waarvan het afvalwater deels naar het zuiveringsgebied Olsene, deels naar het zuiveringsgebied Dentergem wordt afgevoerd :

- project 20284 - RWZI Dentergem (1600 IE) + VBR naar RWZI
- project 20649 - Verbindingsriolering Nijverheidszone
- project 20285 - Collector RWZI Wakken - Wakken
- project 20286 - Collector RWZI Wakken - Sint-Baafs-Vijve – Wielsbeke.

Voor de gemeente Izegem, waarvan het afvalwater dient gezuiverd te worden op de RWZI Ingelmunster :

- project 96548B - Collector RWZI Ingelmunster - Ingelmunster - Izegem - Lot 2
- project 97551B - Collector Pastoriebeek - Kasteelbeek - Van Den Bogaerdelaan
- project 21533 - PRIO Vlasbloemstraat - Italiënlaan
- project 97550 - Collector Zuidkaai - Kanaal - Abele - Mentenhoek (deel 1)
- project 20263 - Collector Zuidkaai - Kanaal - Abele - Mentenhoek (deel 2 = tot bestaande collector Zuidkaai).

Voor de gemeente Ledegem, waarvan het afvalwater op de geplande RWZI Ledegem zal gezuiverd worden :

- project 99546A - RWZI Ledegem
- project 20027 - Collector Rollegem-Kapelle - Sint-Elooiswinkel
- project 20130 - Collector Papestraat
- project 20129 - Collector Sint-Elooiswinkelstraat
- project 20132 - Collector Sint-Elooiswinkelstraat - Rollegem-Kapelle.

Voor de gemeente Lendeledede zal het afvalwater door de realisatie van volgende projecten kunnen gezuiverd worden op de RWZI's van Harelbeke, Beveren-Leie en Ingelmunster:

- project 99544 - Collector RWZI Beveren-Leie - Bavikhove - Hulste
- project 98500 - RWZI Beveren-Leie - 1e fase
- project 21254 - PRIO Kortrijksestraat
- project 96548B - Collector RWZI Ingelmunster - Ingelmunster - Izegem - Lot 2
- project 98541 - Collector Lendelededebeek.

Voor de gemeente Moorslede, waarvan het afvalwater zal gezuiverd worden deels door de RWZI Moorslede, deels door de RWZI Ledegem en een klein deel door de RWZI Roeselare, dienen nog volgende projecten gerealiseerd te worden :

- project 99503 - RWZI Moorslede
- project 99546A - RWZI Ledegem
- project 21822 - Collector Dadipark.

Verder zijn er in Moorslede nog 3 bovengemeentelijk te saneren lozingspunten waarvoor op het gewestelijk investeringsprogramma nog geen saneringsproject voorzien is, en waarvoor eerst

nog terreinwerk (knelpuntenonderzoek, onderzoek van het rioleringsstelsel) dient uitgevoerd te worden en waarvoor ook met de gemeente nog een oplossing dient uitgewerkt omtrent de verdunning van het afvalwater.

Voor de gemeente Oostrozebeke waarvan het afvalwater volledig door de RWZI Ingelmunster zal gezuiverd worden :

- project 21820 - Collector Kalberg
- project 20262 - PL + PS RWZI Ingelmunster – Oostrozebeke.

Voor de gemeente Pittem waarvan het afvalwater volledig op de installatie te Pittem zal gezuiverd worden :

- 20259 - RWZI Pittem
- 20260 - Collector Tieltstraat - Breemeersbeek
- 20261B - Collector Breemeersbeek : Fase 1 (=Pittem centrum)
- 20261C - Collector Breemeersbeek : Fase 1 Egemstraat tot Koolskampstraat
- 20630 - Collector Breemeersbeek : Fase 2 (Pittem - Egem).

Te Egem zijn er nog 2 bovengemeentelijk te saneren lozingspunten, waarvoor de sanering pas op ht gewestelijk investeringsprogramma zal opgenomen worden nadat de gemeente zich concreet geëngageerd heeft de nodige werken uit te voeren waarop de bovengemeentelijke projecten vervolgens zullen afgestemd worden.

Voor de gemeente Wielsbeke, waarvan het afvalwater deels op de installatie te Olsene, deels op de installatie te Dentergem zal gezuiverd worden :

- project 20284 - RWZI Dentergem (1600 IE) + VBR naar RWZI
- project 20285 - Collector RWZI Wakken - Wakken
- project 20286 - Collector RWZI Wakken - Sint-Baafs-Vijve - Wielsbeke
- project 20649 - Verbindingsriolering Nijverheidszone.

Daarna blijven er in Wielsbeke nog enkele lozingspunten in het buitengebied over, waarvoor het zoneringsplan echter meer duidelijkheid zal moeten brengen.

Voor Wingene waarvan het afvalwater op de RWZI Wingene en KWZI Wingene – Sint-Pietersveld zal gezuiverd worden :

- project 20388 - RWZI Wingene - fase 1
- project 20389B - Collector RWZI Wingene - Wingene
- project 20389C - Collector RWZI Wingene - Wingene: Gravestraat
- project 20390 - Collector RWZI Wingene - Zwevezele
- project 21414-KWZI Sint-Pietersveld.

2. Door de uitvoering van de vermelde projecten, zal de zuiveringsgraad van de betrokken gemeenten opgetrokken worden tot het niveau zoals aangegeven in volgende tabel. Door het bijkomend uitvoeren van gemeentelijke projecten kan deze nog verder opgetrokken worden. Zo zal in Wielsbeke de uitvoering van de gemeentelijke projecten “Prioritaire riolering Boonaerdsbeek” (W206108) en “Aanleg DWA-leiding Ooigemstraat” (W207111) de zuiveringsgraad in deze gemeente verder optrekken tot 75,7%.

Gemeente	Toekomstige zuiveringsgraad
Dentergem	57,2 %
Izegem	84,4 %
Ledegem	69,3 %
Lendeledede	70 %
Moorslede	58,1 %
Oostrozebeke	56 %
Pittem	60,1 %
Wielsbeke	68,9 %

Gemeente	Toekomstige zuiveringsgraad
Wingene	47 %

3. De stand van zaken (status) alsook de voorziene realisatiedatum voor elk van de hierboven vermelde projecten wordt weergegeven in bijlage.

BIJLAGE :

Tabel van de projecten met de stand van zaken (status) + voorziene realisatiedatum.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/506/antw.506.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 512
van 21 juni 2006
van **FRANS PEETERS**

Bodemvervuiling Laak- en Grote Netevallei - Stand van zaken

In september 2003 kregen de eigenaars van ruim 3.000 percelen in de buurt van de Laak van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een bodemattest. Op dat attest stond vermeld dat er aanwijzingen zijn voor een ernstige verontreiniging van deze waterloop, het grondwater en de omliggende percelen, met hoofdzakelijk zware metalen en chloriden. Dat was gebleken uit een onderzoek van de Vlaamse milieu-administratie Aminal.

De eigenaars en gebruikers kregen volgende aanbevelingen:

- het grazen van vee en het verbouwen van gewassen zoveel mogelijk beperken of uitsluiten in een zone van 15 meter van de oever;
- dieren zoveel mogelijk verhinderen om beekwater of eventueel gecontamineerd grondwater te drinken;
- geen grondwater verbruiken of gebruiken voor het besproeien van groenten.

In het bijbehorende persbericht werd gesteld dat de opmaak van een beschrijvend onderzoek noodzakelijk was en dat hierover gesprekken aan de gang waren tussen de administraties en het bedrijf Tessenderlo Chemie.

Ondertussen wordt ook steeds duidelijker dat deze vervuiling zich niet beperkt tot de vallei van de Laak, maar dat ook de vallei van de Grote Nete zwaar te lijden heeft.

Vooraf het natuurreservaat Zammelsbroek, gelegen in Geel aan de monding van de Laak, wordt geregeld overstroomd met het Laakwater. De dijken van de Grote Nete die in het kader van het Sigmaphan werden aangebracht, verhinderen dat dit vervuild water kan worden afgevoerd, zodat het ter plaatse in de bodem dringt. Een studie door het Instituut voor Natuurbehoud over het grondwater in de vallei van de bevaarbare Nete (april 2003) toont aan dat ter hoogte van het Zammelsbroek een afwijkend grondwatertype voorkomt dat aangerijkt is met calciumchloride afkomstig uit de Laak. De gevolgen hiervan op fauna en flora in het natuurreservaat Zammelsbroek, dat toch Europees habitatgebied is, zijn duidelijk zichtbaar. Grote oppervlakten wilgenstruweel zijn afgestorven.

Op de vergadering van de opvolgcommissie Tessenderlo Chemie van 3 mei 2006 is gebleken dat:

- a) er bijkomende studies gebeurd zijn aangaande deze bodemverontreiniging, met name over de opname van zware metalen in grassen en planten. De resultaten van deze studie zijn nog niet bekendgemaakt aan de betrokken eigenaars en gebruikers;
- b) er nog geen beschrijvend bodemonderzoek is gestart – er is ook geen timing voor;

- c) volgens de bevoegde diensten (OVAM) de aanbevelingen (zie hierboven) onverminderd van kracht blijven;
- d) de mensen die geregeld op het terrein zijn vaststellen dat deze aanbevelingen niet nageleefd worden.
1. Wat zijn de resultaten van de bovenvermelde studies?
  2. Worden er acties ondernomen als gevolg van deze studies? Zo ja, welke?
  3. Wat is het wettelijk karakter van de aanbevelingen, met andere woorden, wat bij het niet naleven ervan?
  4. Wie is verantwoordelijk voor de economische schade die geleden wordt bij het naleven van deze aanbevelingen?
  5. Wat is de stand van zaken aangaande een beschrijvend bodemonderzoek voor de vallei van de Laak en van het Zammelsbroek?
  6. Is er enige bereidheid bij het betrokken bedrijf om hierover samen te werken met de overheid? Zo ja, op welke manier?
  7. Hoe zal hierover gecommuniceerd worden met alle betrokkenen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 512 van 21 juni 2006

van **FRANS PEETERS**

1. Tessenderlo Chemie nv heeft twee studies laten uitvoeren ter hoogte van de Laak en de Winterbeek. Een eerste studie behandelt de concentraties van cadmium, zink, arseen en kwik in bodems en grassen in het overstromingsgebied van de Grote Laak en de Winterbeek. Een tweede studie behandelt de concentraties van diezelfde metalen in bodems en maïs in hetzelfde onderzoeksgebied.

Uit de grassenstudie blijkt dat er geen correlatie wordt vastgesteld tussen de concentraties aan zware metalen in de bodem en die in de grassen, maar dat de opname van cadmium en zink in de grassen duidelijk wordt beïnvloed door het chloridegehalte van de bodem. Uit de studie blijkt tevens dat de opname van cadmium in het gras tijdens het voorjaar eerder beperkt is, maar hoger is in het najaar. Ook werden er dosistempometingen uitgevoerd, die een maat zijn voor radioactiviteit. Deze kan niet eenduidig gecorreleerd worden met het cadmiumgehalte en chloridegehalte in de bodem.

De belangrijkste vaststelling uit de maïsstudie is dat het overgrote deel van de maïsstengels en –bladeren, geoogst ter hoogte van de Winterbeek, een overschrijding vertonen van de voedernorm voor Cadmium. De hoogste concentraties worden vastgesteld in de stengel en de bladeren, in maïskolven werden veel minder overschrijdingen vastgesteld.

Het is belangrijk er op te wijzen dat de voedernormen enkel gelden voor gewassen die in de handel terecht komen. Het grootste gedeelte van de gewassen wordt vermoedelijk door de boeren gebruikt voor eigen vee. Daarnaast worden sinds 1 januari 2006 in alle slachterijen in België de nieren verwijderd bij het slachten van runderen. Nieren zijn de organen waarin cadmium zich het meest opstapelt. Bijgevolg worden de meest kritische organen verwijderd. Naast de nieren, accumuleert de lever eveneens cadmium. Dit kan ongeveer 25% van het gehalte dat in de nieren wordt teruggevonden bedragen. Uit analysegegevens van runderen (haar en lever) bleek dat er geen probleem werd vastgesteld

Bijkomend gewasonderzoek in het onderzoeksgebied gebeurt in opdracht van o.a. de OVAM en Tessenderlo Chemie nv.

2. Naar aanleiding van deze studies heeft de OVAM een maatregelenpakket opgesteld. De belangrijkste maatregelen op korte termijn zijn een uitgebreide landbouwinventarisatie, het uitvoeren van bijkomende gewasanalyses en daaraan gekoppeld de eventuele uitbreiding van de bestaande raadgevingen aan de betrokken landbouwers. Tevens werd reeds een overlegvergadering met het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) gehouden. Daarnaast zal een intensief overleg met betrekking tot het verder onderzoek van de waterlopen worden nagestreefd.
3. Op basis van de kennis en de ervaring die de OVAM heeft opgebouwd gedurende de loop der jaren, kan de OVAM aanbevelingen formuleren in bepaalde bodemdossiers. Deze aanbevelingen zijn echter niet verplichtend maar richtinggevend. Het is dan ook niet de bedoeling dat de OVAM of een andere overheidsinstantie deze aanbevelingen gaat controleren.

De OVAM geeft louter deze aanbevelingen mee aan de eigenaars en gebruikers van de betrokken terreinen. Het is hun verantwoordelijkheid om deze aanbevelingen op te volgen of niet.

4. De aanbevelingen zoals momenteel voorgesteld zijn enkel richtinggevend en niet bindend. Zowel naar inhoud alsook naar het feit dat het niet-bindende maatregelen betreft, veroorzaken de aanbevelingen geen economische schade. Zo wordt het grootste gedeelte van de gewassen door de boeren gebruikt voor eigen vee en zijn er geen beperkingen op de verhandelbaarheid van vee. Op basis hiervan kan er dus geen economische schade ontstaan.
5. Tot op heden werd geen beschrijvend bodemonderzoek opgestart. Over de uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek zal overleg worden gepleegd tussen Tessenderlo Chemie nv, de waterloopbeheerders en de OVAM. De voorliggende gewasstudies kunnen wel gezien worden als 'aanloop naar' een beschrijvend bodemonderzoek en hun belang in het kader van het inschatten van de risico's uitgaande van de bodemverontreiniging mag dan ook niet onderschat worden.
6. Het feit dat Tessenderlo Chemie nv reeds een aantal studies, vrijwillig, heeft laten uitvoeren, getuigt ervan dat zij bereid zijn om mee te werken aan een oplossing voor deze situatie. Bovendien is het bedrijf bereid samen met de waterloopbeheerders en de overheid overleg te plegen om tot een overeenkomst te komen met betrekking tot het verdere bodemonderzoek en de eventuele sanering van de waterlopen.
7. De opvolgingscommissie werd reeds begin mei door Tessenderlo Chemie nv op de hoogte gesteld van de resultaten van de gewasstudies. Bond Beter Leefmilieu, Natuurpunt, de betrokken gemeenten en de waterloopbeheerders werden geïnformeerd op respectievelijk 16 juni en 26 juli ll. Voor de betrokken landbouwers is er een informatievergadering voorzien begin oktober van dit jaar. Deze toelichting wordt georganiseerd door de OVAM in samenwerking met de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling (ADLO). De OVAM zorgt er samen met Tessenderlo Chemie nv voor dat administraties als het Federaal Agentschap voor Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), het Agentschap voor Landbouw en Visserij (ALV) en mijn kabinet van de recente ontwikkelingen op de hoogte zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 515
van 21 juni 2006
van **LUDO SANNEN**

Regenwatergebruik - Stedenbouwkundige verordening

Volgens “Stativaria” nr. 39 van maart 2006 “Handelen naar geweten? Een analyse van het verband tussen milieubesef en milieuvriendelijk gedrag in Vlaanderen” van de Studiedienst van de Vlaamse Regering, daalt het gebruik van het regenwater.

Ik citeer (p.36) : “De overheid spoort de Vlamingen ook aan om zuiniger met water om te gaan, zowel via sensibiliseringscampagnes als via de wetgeving. Sinds september 1999 is men verplicht om een waterput te plaatsen bij een nieuwbouw of een verbouwing waarvoor een stedenbouwkundige vergunning nodig is. Ondanks de wetgeving en de sensibilisering is het gebruik van regenwater afgenomen tussen 2000 en 2005. In 2005 gebruikten de Vlamingen regenwater vooral om de tuin te besproeien (85,2 %), de kamerplanten water te geven (74,9 %), de auto te wassen (66,2 %) en schoon te maken (52,1 %). Daarnaast werd regenwater in mindere mate gebruikt voor andere toepassingen zoals in de wasmachine en het toilet.”

Deze vaststelling is verontrustend: ondanks de inspanningen van de overheid daalt het hergebruik van regenwater.

Intussen is op 1 februari 2005 wel het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater van kracht geworden.

1. Waaraan is de daling van het gebruik van regenwater te wijten?
2. Zijn er al gegevens beschikbaar over het gebruik van regenwater sinds de inwerkingtreding van de stedenbouwkundige verordening? Zo ja, is er een positieve evolutie?

Zo neen, wanneer zullen die gegevens beschikbaar zijn?

Wordt er slechts om de vijf jaar een meting uitgevoerd?

3. Hoe wordt de uitvoering van de stedenbouwkundige verordening enerzijds gehandhaafd en anderzijds gemeten?

Worden er vaststellingen gedaan op het terrein of gaat het om enquêtes?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 67), minister Van Mechelen (nr. 173) en minister Peeters (nr. 515).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 515 van 21 juni 2006

van **LUDO SANNEN**

---

1. De publicatie Stativaria 39 is gebaseerd op de resultaten van een enquête die door de Studiedienst van de Vlaamse regering, voorheen APS, wordt uitgevoerd.

In de survey sociaal-culturele verschuivingen (SCV) in Vlaanderen, werden in 2000 en 2005 vragen gesteld over het gebruik van regenwater. Er wordt gevraagd naar de frequentie van gebruik (nooit, zelden, soms, dikwijls, altijd of bijna altijd). Deze vraag kadert in een ruimere vraag naar milieuvriendelijke gedragingen, onderdeel van de milieumodule.

De SCV-survey is een face-to-face enquête bij ongeveer 1500 personen tussen 18 en 85 jaar, woonachtig in het Vlaamse Gewest of Nederlandstalige inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest..

Uit statistische analyses blijkt inderdaad dat er een significant verschil is in de gebruiksfrequentie van regenwater tussen 2000 en 2005 (chi-kwadraat: 33,567; p-waarde: 0,000). De verschillen situeren zich in de categorieën nooit, dikwijls en (bijna) altijd. Het aandeel Vlamingen in de categorie nooit neemt toe van 38,9% tot 48,9%. Daartegenover staat een afname in de categorie 'dikwijls' van 23,8% naar 18,5% en in de categorie '(bijna) altijd' van 18,6% naar 14,1%.

Er wordt in de survey niet gevraagd naar een reden voor het gebruik (of niet gebruik) van regenwater.

We voerden een bijkomende variantie-analyse uit om na te gaan na of er een verschil in milieubesef is tussen Vlamingen die nooit, zelden, dikwijls, soms of (bijna) altijd regenwater gebruiken. Dit levert geen significante verschillen op (F: 1,473; p-waarde: 0,208). Vlamingen die altijd regenwater gebruiken hebben dus geen groter milieubesef dan Vlamingen die nooit regenwater gebruiken.

Het blijkt wel dat in 2005 de centrumgemeentes van het grootstedelijk gebied (Antwerpen en Gent) oververtegenwoordigd waren in de steekproef van de SCV-survey en dat precies in die grootsteden minder regenwater wordt gebruikt. Dit kan de achteruitgang van het gebruik van regenwater gedeeltelijk verklaren.

Er is nog een tweede mogelijke reden: in 2000 waren er veel (9,8%) ongeldige antwoorden (antwoordcategorie "niet van toepassing"). In 2005 werd die non-respons niet zo expliciet aangeboden en leverde dat slechts 0,1% ongeldige antwoorden (categorie "geen antwoord"). Respondenten die thuis geen regenwaterput hadden, kwamen in 2000 misschien in de categorie "niet van toepassing" terecht terwijl deze respondenten in 2005 in de categorie "nooit" terecht kwamen.

We kunnen hieruit concluderen dat de daling in het gebruik van regenwater wat minder uitgesproken is dan het artikel in de reeks Stativaria laat uitschijnen, doch kunnen we nog altijd stellen dat er, volgens de methode van APS, zeker geen stijging is in het gebruik van regenwater (ondanks wetgeving en sensibiliseren).

In de kernset milieudata van MIRA wordt ook het feitelijke watergebruik gerapporteerd. Daar zien we een toename van het regenwatergebruik door huishoudens van 19.300.000 m³ in 2001 tot 25.941.283 m³ in 2003. Zie ook onderstaande tabel:

- in 1996: 19.300.000 m³

- in 2001: 19.300.000 m³
- in 2002: 25.455.220 m³
- in 2003: 25.941.283 m³

Het hemelwatergebruik wordt deels geschat op basis van de resultaten van een enquête en deels op basis van gegevens uit de databank heffingen van kleinverbruikers (Statbel). Hierbij wordt er rekening gehouden met de bouwverordening die sinds september 1999 de verplichting oplegt om een hemelwaterput te voorzien bij de bouw of verbouwing van een eengezinswoning. Er wordt rekening gehouden met het aantal nieuw begonnen woningen of verbouwde woningen. Hierbij wordt aangenomen dat 60% van het totaal aantal verbouwde woningen eengezinswoningen betreft en dat 30% van de verbouwde woningen ook wel degelijk een hemelwaterput kan plaatsen. Er worden dus een aantal veronderstellingen gedaan en men gaat er vanuit dat de hemelwaterputten ook werkelijk gebruikt worden.

Hoe de berekening gebeurde voor het hemelwatergebruik vindt u in bijlage 1.
De methodologie is erg verschillende van die gebruikt in de Stativaria 39.

De conclusie is dat we over meerdere meetmomenten zouden moeten beschikken om een uitspraak te kunnen doen over een trend. De meetmethodes moeten bovendien verfijnd worden. Bij een volgende bevraging zal de Studiedienst meer aandacht geven aan de motieven voor gewijzigde gedragingen en houdingen.

2. Al sinds 1999 is er een stedenbouwkundige verordening. Die is meegenomen in de berekening van het hemelwatergebruik in de kernset MIRA (zie bijlage 2). Deze verordening werd gewijzigd op 1 oktober 2004 en trad in werking op 1/2/2005 en werd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23/6/2006 nogmaals gewijzigd. Deze verordening legt evenwel énkél de plaatsing van een hemelwaterput op bij nieuwbouw of herbouw. Voor bestaande woningen zonder hemelwaterput gelden er m.a.w. geen verplichtingen. Daartoe bestaat overigens geen decretale basis. De hemelwaterverordening zal dan ook pas effect ressorteren op langere termijn.
3. De vergunningverlenende overheid (doorgaans het college van burgemeester en schepenen) dient terdege na te gaan of de aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning effectief aan de gewestelijke verordening voldoen. Indien er vervolgens, in afwijking van de vergunning (en in strijd met de verordening), zou worden gebouwd dan is er sprake van een bouwmisdrijf. Hiertegen kan op de geëigende wijze (cf. artikel 146 en volgende van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening) opgetreden worden.

BIJLAGEN:

1. Cijfers kernset MIRA.
2. Berekening van het hemelwatergebruik in de kernset MIRA.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/515/antw.515.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/515/antw.515.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 516
van 21 juni 2006
van **JACKY MAES**

Gratis waterlevering - Domiciliëringsvoorwaarde

Artikel 5, § 3 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending stelt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan bepalen met betrekking tot het leveren van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk in zijn distributiegebied.

Deze nadere regels staan beschreven in het besluit van de Vlaamse Regering houdende reglementering inzake de kwaliteit en levering van water, bestemd voor menselijke consumptie van 13 september 2002.

In artikel 16 § 1 van dit besluit staat: “De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk levert jaarlijks kosteloos aan elke abonnee een hoeveelheid water, bestemd voor menselijke consumptie. De hoeveelheid is gelijk aan 15 m³ water bestemd voor menselijke consumptie, per natuurlijke persoon die gedomicilieerd is op het adres van de abonnee.”

Artikel 17 § 1 en § 2 van dit besluit bepalen dat “§1 De natuurlijke personen die op grond van internationale verdragen, overeenkomsten, protocollen of enige andere wettelijke regeling in Vlaanderen verblijven doch er zich niet kunnen of moeten domiciliëren, worden gelijkgesteld met de gedomicilieerde personen, bedoeld in artikel 16, §1.

Om de gelijkstelling te kunnen genieten, moet elke bedoelde persoon een aanvraag indienen bij de afdeling Water met afschrift aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die hen water, bestemd voor menselijke consumptie, levert en aan de abonnee in het geval, bedoeld in de tweede alinea van artikel 16, § 1.

De aanvraag bevat:

- 1° naam en geboortedatum van elke rechthebbende;
- 2° het adres van de verblijfplaats van elke rechthebbende;
- 3° de naam en het adres van de abonnee;
- 4° de naam en het adres van de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die hen het water, bestemd voor menselijke consumptie levert;
- 5° de datum van begin van het verblijf op de woonplaats;
- 6° een verklaring op eer dat betrokkene zich niet kan of moet domiciliëren in Vlaanderen met aangifte van de reden;

Deze aanvraag wordt tegelijkertijd voor alle rechthebbenden opgestuurd.”

“§ 2. De afdeling Water beslist binnen een termijn van zestig dagen over de aanvraag en deelt haar beslissing mee aan de betrokken exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk en de aanvrager. In geval van aanvaarding geldt het recht op kosteloos water zoals bedoeld in § 1 van de datum van kennisgeving van de beslissing aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk.”

Artikel 18 bepaalt: “De abonnees geven aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die hen water levert, uit eigen beweging of op zijn verzoek, of op verzoek van de gedomicilieerde personen die in aanmerking genomen worden voor de berekening van gratis hoeveelheid water de volgende inlichtingen:

1° de naam en de geboortedatum van de rechthebbenden;

2° het adres van hun verblijfplaats;

3° de naam en het adres van de abonnee;

4° de datum van begin van het verblijf in de woonplaats van elk van hen.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan eisen dat de gegevens geattesteerd worden door de burgemeester van de gemeente waar de aansluiting op zijn openbaar waterdistributienetwerk gelegen is.”

Volgens artikel 4 in de Wet houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht van 16 juli 2004, verwijst woonplaats of domicilie naar de plaats waar een persoon is ingeschreven in het Bevolkingsregister, het Vreemdelingenregister of het Wachtregister.

In het Bevolkingsregister zijn alle Belgen en alle vreemdelingen ingeschreven. Het wordt bijgehouden door de gemeente. Het vormt samen met het Vreemdelingenregister en Wachtregister de basis voor het Rijksregister.

Het Vreemdelingenregister wordt bijgehouden door de gemeenten. Het vormt samen met het Bevolkingsregister en het Wachtregister de basis voor het Rijksregister.

Het Wachtregister is een gegevensbank die wordt bijgehouden door de FOD Binnenlandse Zaken en bevat gegevens over vreemdelingen die zich vluchtelingen verklaren of vragen om als vluchteling erkend te worden, en hun familieleden. Het vormt samen met het Bevolkingsregister en het Vreemdelingenregister de basis voor het Rijksregister.

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat watermaatschappijen artikel 16, paragraaf 1, van het besluit en artikel 4 uit het Wetboek van Internationaal Privaatrecht, met name het begrip “domicilie”, niet op een correcte manier toepassen?
2. Uit een antwoord op mijn vraag om uitleg (nr. 731) over de gratis levering van een bepaalde hoeveelheid elektriciteit aan bejaardentehuizen, stelde de minister dat er totaal geen problemen bekend zijn met betrekking tot de levering van gratis water (Handelingen C 163 van 7 maart 2006, blz. 7-8). Is dit zo?
3. Hoe zit het met de levering van gratis water aan mensen die ingeschreven zijn in het Wachtregister?

Krijgen deze probleemloos en automatisch hun gratis water, of moeten deze mensen een reeks formulieren en attesten indienen (en hiervoor betalen)?

4. Zijn er plannen om deze procedure administratief te vereenvoudigen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 516 van 21 juni 2006

van **JACKY MAES**

1. en 2. Uit onderzoek bij de drinkwatermaatschappijen en op basis van het zeer geringe aantal ontvangen klachten dienaangaande in de administratie moet vastgesteld worden dat de toepassing van artikel 16 van het besluit betreffende de gratis waterlevering en art. 4 van de Wet houdende het Wetboek Internationaal Privaatrecht vrijwel zonder problemen verloopt. De werkwijze bij de maatschappijen is verschillend, ook omwille van de grootte van het distributiegebied. Doch alle maatschappijen verzekeren dat alle gedomicilieerde personen, ook deze opgenomen in het wachtregister, genieten van de gratis levering van water.
3. Een automatische verwerking voor mensen op het wachtregister is niet altijd mogelijk. In die gevallen gebeurt de toekenning niet automatisch, maar dient naargelang de maatschappij ofwel een attest ingediend te worden ofwel een aanvraag (telefonisch, mail of brief) zodat de maatschappij over de correcte gegevens beschikt. In geen geval wordt daarbij het recht op gratis 15 m³ in vraag gesteld. Het al dan niet moeten betalen van het gemeentelijk attest is afhankelijk van de gemeente die het aflevert.
4. Tot op heden zijn er geen plannen in voorbereiding om deze procedure aan te passen daar er zich geen structurele problemen voordoen. De drinkwatermaatschappijen streven wel systematisch naar een verdere automatisering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 525
van 29 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Energiefonds - Stand van zaken

Bij het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 werd het Energiefonds opgericht dat gespijsd zou worden uit onder meer inkomsten uit de openbaredienstverplichtingen voor netbeheerders ter bevordering van het rationeel energiegebruik, inkomsten uit de invoering van het WKK-certificatensysteem (warmtekrachtkoppeling) en inkomsten uit het niet-naleven van de energieprestatieregelgeving.

1. Welke kredieten zijn momenteel beschikbaar in het Energiefonds?
2. Welke projecten werden hiermee reeds gefinancierd en voor welk bedrag?
3. Welke projecten zijn er nog gepland en voor welk bedrag?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 525 van 29 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

In uitvoering van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006 (Programmadedcreet) zal het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen worden samengevoegd met het Energiefonds. Alle lasten en plichten van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen zullen worden vereffend op het Energiefonds. Hieronder wordt een antwoord geformuleerd voor beide fondsen samen (het toekomstige Energiefonds):

- Op 18 september 2006 was er 13.338.335 euro beschikbaar in het Energiefonds en 19.535.231 euro in het (in principe voormalige) Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, samen 32.873.566 euro (vastleggingsbasis).
- Met de middelen van het (in principe voormalige) Fonds Hernieuwbare Energiebronnen werden tot op datum van 18 september 2006 voor ongeveer 2 miljoen euro hernieuwbare energieprojecten gefinancierd. De voornaamste (groter dan 20.000 euro) zijn:

Project	Euro
Werkingsubsidie Biogas-E	295.322
Code goede praktijk warmtepompen	93.291
Kwaliteitssysteem PV	32.858
Ecoflanders	250.000
Potentieelstudie pellets Vito	47.069
Potentieelstudie biobrandstoffen	59.105
Potentieelstudie hernieuwbare energie-WKK 2020 Vito	97.308
Demonstratieprojecten PV	745.342
Projectsubsidie UGent vergisting	22.499
Studie waarde windstroom 3 ^E	55.000
Werkingsubsidie Biogas-E	137.278
Energiedoos scholen	50.392

- De voornaamste projecten die reeds gepland zijn voor 2006 en 2007 op het Energiefonds zijn:

Vlaams klimaatfonds PMV	15.000.000
PV-projecten 2006	750.000
Kwaliteitscentrum 6 jaar	750.000
Werkingsubsidie Biogas-E	124.724
Subsidies zonneboilers lokale besturen	200.000
Demonstratieproject ORC	250.000
Monitoring demonstratieprojecten 2006	50.000

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 526
van 29 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

WKK-certificaten - Stand van zaken

Naast de certificatenplicht voor groene stroom bestaat ook een certificatenplicht voor warmtekrachtkoppeling (WKK). De eerste WKK-certificaten konden in maart 2006 ingeleverd worden. Om recht te hebben op WKK-certificaten moet minstens een primaire energiebesparing gehaald worden van 5 % ten opzichte van gescheiden productie.

1. Hoeveel WKK-certificaten dienden eind maart 2006 ingeleverd te worden en hoeveel werden er uiteindelijk ingediend?
2. Hoeveel leveranciers konden niet aan de WKK-certificatenplicht voldoen?
3. Dienen er administratieve boetes betaald te worden voor een tekort aan ingeleverde certificaten?
Zo ja, hoeveel bedraagt het totale boetebedrag?
4. Worden er administratieve boetes betwist bij de Raad van State of de rechtbank van eerste aanleg?
Zo ja, hoeveel procedures lopen er en voor welk bedrag?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 526 van 29 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

1. Tegen 31 maart 2006 dienden er 575.209 warmtekrachtcertificaten te worden ingediend. Er werden er 246.196 tijdig ingeleverd.
(U vindt deze en andere relevante cijfergegevens in het door de VREG uitgevaardigde rapport RAPP-2006-5 via de link <http://www.vreg.be/vreg/documenten/rapporten/RAPP-2006-5.pdf>. Een dergelijk rapport wordt elk jaar door de VREG opgemaakt in de maanden volgend op de inleveringsdeadline.)
2. 6 leveranciers hebben aan hun verplichting voldaan: EDF Belgium NV, Electrabel NV, Electricité de France, Energo NV, E.ON Belgium NV en Essent Belgium NV.
12 leveranciers leverden geen of onvoldoende warmtekrachtcertificaten in om aan hun verplichting te voldoen: City Power NV, Ecopower CVBA, Electrabel Customer Solutions NV, Elektriciteitsbedrijf Merksplas BVBA, Eneco Energiehandelsbedrijf BV, Eneco Energie International BV, Luminus NV, Nuon Belgium NV, RWE Key Account GmbH, RWE Solutions AG, SPE NV en Trianel Energie BV.
3. De VREG legde de 12 partijen die niet aan de verplichting voldeden een boete op. De som van deze boetes bedroeg 13.160.520 €.
4. 8 van de 12 partijen hebben de opgelegde boete ondertussen betaald. Geen enkele partij heeft op heden een zaak aangespannen tegen het opleggen van de boete.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 527
van 29 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Fonds Hernieuwbare Energiebronnen - Stand van zaken

Het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen - opgericht bij het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 - wordt gespijsd door de opbrengsten die voortvloeien uit de administratieve geldboetes van de groenestroomcertificatenplicht en de aan dit fonds toegewezen opbrengsten uit concessie voor hernieuwbare energieprojecten.

De Vlaamse Regering beschikt over deze kredieten voor het financieren van projecten ter ondersteuning van hernieuwbare energiebronnen.

1. Welke kredieten zijn momenteel beschikbaar in het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen?
2. Welk bedrag wordt momenteel nog betwist bij de Raad van State of de rechtbank van eerste aanleg?
3. Welke projecten ter bevordering van hernieuwbare energie werden hiermee reeds gefinancierd en voor welk bedrag?
4. Welke projecten zijn er nog gepland en voor welk bedrag?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 527 van 29 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

In uitvoering van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006 (Programmadedcreet) zal het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen worden samengevoegd met het Energiefonds. Alle lasten en plichten van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen zullen worden vereffend op het Energiefonds. Hieronder wordt een antwoord geformuleerd voor beide fondsen samen (het toekomstige Energiefonds):

- Op 18 september 2006 was er 13.338.335 euro beschikbaar in het Energiefonds en 19.535.231 euro in het (in principe voormalige) Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, samen 32.873.566 euro (vastleggingsbasis).
- De niet-betaalde groenestroomboetes bedragen op 18 september 2006 37.346.000 euro. Met betrekking tot de inleveringrondes 2003 en 2004 wordt een bedrag van bijna 36 miljoen euro betwist door de betrokkenen (Raad van State en rechtbank van eerste aanleg). Het Vlaamse Gewest heeft op 20 juli 2006 aan betrokkenen een model van overeenkomst voorgesteld om de juridische onzekerheid weg te nemen betreffende deze inleveringrondes. De procedure om de nodige overeenkomsten af te sluiten met betrokkenen loopt momenteel nog zodat de finale impact ervan op de begroting nog niet gekend is. Met betrekking tot de inleveringronde 2005 wordt 1.367.125 euro betwist door betrokkenen (Raad van State en rechtbank van eerste aanleg).
- Met de middelen van het (in principe voormalige) Fonds Hernieuwbare Energiebronnen werden tot op datum van 18 september 2006 voor ongeveer 2 miljoen euro hernieuwbare energieprojecten gefinancierd. De voornaamste (groter dan 20.000 euro) zijn:

Project	Euro
Werkingsubsidie Biogas-E	295.322
Code goede praktijk warmtepompen	93.291
Kwaliteitssysteem PV	32.858
Ecoflanders	250.000
Potentieelstudie pellets Vito	47.069
Potentieelstudie biobrandstoffen	59.105
Potentieelstudie hernieuwbare energie-WKK 2020 Vito	97.308
Demonstratieprojecten PV	745.342
Projectsubsidie UG vergisting	22.499
Studie waarde windstroom 3 ^E	55.000
Werkingsubsidie Biogas-E	137.278
Energiedoos scholen	50.392

- De voornaamste projecten die reeds gepland zijn voor 2006 en 2007 op het (in principe toekomstige) Energiefonds zijn:

Vlaams klimaatfonds PMV	15.000.000
PV-projecten 2006	750.000

Kwaliteitscentrum 6 jaar	750.000
Werkingssubsidie Biogas-E	124.724
Subsidies zonneboilers lokale besturen	200.000
Demonstratieproject ORC	250.000
Monitoring demonstratieprojecten 2006	50.000

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 528
van 29 juni 2006
van **MARGRIET HERMANS**

Asbest in wegen - Controle en sanering

In Nederland vond een belangrijke doorbraak plaats in de vergoeding van de slachtoffers van ziektes ten gevolge van het verwerkte asbest in de wegen.

Het bedrijf Eternit wil smartengeld uitkeren aan Nederlandse slachtoffers van mesotheliom (longvlies- of buikvlieskanker) die deze ongeneeslijke ziekte hebben opgelopen door asbest in het milieu. Tot dusver keert het bedrijf alleen smartengeld uit aan werknemers of familieleden die door het werken met asbest in de Eternitfabriek mesotheliom hebben opgelopen. Eternit sprak van een "voortschrijdend inzicht" over de gevaren van asbest, doch blijft weigeren mee te betalen aan de sanering van de asbestwegen. Het Nederlandse ministerie wil dat Eternit uiteindelijk ook meebetaalt aan de sanering van asbestwegen. De kosten worden geschat op ongeveer honderd miljoen euro.

In België inventariseert het Fonds voor de Beroepsziekten jaarlijks ongeveer 150 werknemers die onder de referentie "asbest" vergoed worden en het aantal asbestslachtoffers neemt in Vlaanderen nog altijd toe.

Op een Belga-bericht van 23 juni laatsleden konden we lezen dat door blootstelling aan asbest wereldwijd nog steeds 100.000 mensen per jaar overlijden. Dat blijkt uit cijfers van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO). De organisatie keurde een resolutie goed die stelt dat de stopzetting van het asbestgebruik de beste manier is om nog meer doden te voorkomen. De vertegenwoordigers van de werkgevers stemden tegen de resolutie.

Op de VRT-nieuwssite konden we op 28 juni laatstleden lezen dat de overheid te laks is bij asbestmisdrijven volgens het controlebedrijf Vinçotte. Bedrijven zouden onbestraft blijven als ze geknoeid hebben met asbest. Veel kleinere bedrijven laten asbest niet professioneel verwijderen omdat zoiets duur is en veel tijd in beslag neemt.

1. Zijn er vandaag nog wegen waarin asbest werd verwerkt?

Zo ja, om welke wegen gaat het en waar zijn ze gelegen?

Zo neen, hoe wordt gecontroleerd of er al dan niet asbest in de aangelegde wegen gebruikt wordt? Gebeuren er stelselmatig controles en worden er stalen genomen van het gebruikte materiaal? Kan de minister dit toelichten?

2. Is er reeds overleg geweest met de bedrijven die asbest in de wegen hebben verwerkt, m.b.t. de saneringskosten van deze wegen?

Zo ja, wat heeft dit overleg opgeleverd? Zo neen, plant de minister een dergelijk overleg?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 528 van 29 juni 2006

van **MARGRIET HERMANS**

---

1. De materialen die in de wegenbouw gebruikt worden, moeten voldoen aan de bepalingen van het Standaardbestek 250. Deze bepalingen laten het gebruik van asbest NIET toe. Ook de aanwezigheid van asbest in de secundaire grondstoffen is uitdrukkelijk verboden.

De bouwstoffen worden systematisch gecontroleerd en door een onpartijdige instelling gecertificeerd.

Het kan echter niet uitgesloten worden dat in het verleden (voor het verschijnen van de eerste Vlarea-reglementering in 1998) in de secundaire grondstoffen, zoals bv. gebroken mengpuin, sporadisch asbest kon voorkomen. Gebroken mengpuin is afkomstig van het breken van metselwerk- en betonpuin van gebouwen en kunstwerken. Gebroken mengpuin wordt toegelaten in onderfunderingen en in funderingen van schraal beton en in gebonden steenslagfunderingen.

Een methode voor monsterneming van een representatief staal en een gepaste meetmethode om het asbestgehalte te bepalen zijn tot op heden nog niet beschikbaar. Een werkgroep vanuit OVAM in samenwerking met het VITO hebben echter wel al een voorstel tot methode klaar. Dit voorstel moet echter nog aanvaard worden en praktijk gebracht worden.

2. Er is geen overleg geweest omdat er geen asbest werd verwerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 529
van 29 juni 2006
van **MARGRIET HERMANS**

Verdrinking in privé-zwembaden - Preventie

Water kan, als volwassenen even verstrooid zijn, drama's veroorzaken. Verdrinking is de tweede belangrijkste doodsoorzaak bij 0- tot 19-jarigen. Vooral voor jonge kindjes in de leeftijd van 0 tot 5 jaar is het zwembad een gevaarlijke plek: maar liefst de helft van de bijna-verdrinkingen valt in deze categorie. De meeste verdrinkingen bij kinderen gebeuren in zwembaden en vijvers, al dan niet in of om de eigen woning.

Verdrinkingsongevallen gebeuren over het algemeen heel snel en onopgemerkt. Kinderen zijn onvoldoende in staat zichzelf te redden, gaan niet schreeuwen en spartelen, maar zakken geluidloos onder water. Ze raken in paniek en passen niet meer spontaan toe wat ze geleerd hebben in de zwemles.

Onderzoek toont aan dat de meeste verdrinkingen gebeuren onder toezicht, maar dat de toezichthouder verstrooid was door een telefoonoproep of door huishoudelijke taken, aldus onderzoek van Medinet. Soms wordt aan een ouder kind gevraagd om op een kleiner broertje of zusje te passen. Achteraf blijkt dan dat het daar onvoldoende toe in staat was.

Enkele preventiemaatregelen zijn belangrijk. De belangrijkste is uiteraard om het kind te leren zwemmen, doch dit volstaat geenszins. Wanneer kinderen bij een zwembad zitten, moet er tevens toezicht zijn van een volwassene. Dit wordt het "actieve" toezicht genoemd. Daarnaast moet er echter mijns inziens "passief" toezicht zijn.

In Frankrijk werd in 2003 wetgeving uitgevaardigd betreffende de veiligheid voor zwembaden. Per jaar stierven in Frankrijk twintig tot dertig kinderen door verdrinking. In 2005 werden de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd. Ten gevolge van deze bepalingen moeten de eigenaars van privé-zwembaden in Frankrijk een beveiligingsinstallatie aanleggen voor 1 januari 2006. Concreet gaat het om volgende installaties:

- het plaatsen van sensoren en een alarmsysteem dat aangeeft dat er iemand te water is;
- een afdeksysteem en een vastgemaakte afdekhoes;
- een hekwerk om het zwembad heen, met afsluitbaar toegangshek;
- een overkapping van het bad.

1. Veel mensen zijn zich onvoldoende bewust van de gevaren van water voor kinderen.

Zijn er plannen voor een preventiecampagne om de mensen hieromtrent te sensibiliseren, aangezien meer en meer mensen een zwembad plaatsen?

2. Beschikt de minister over gegevens inzake het aantal kinderen dat jaarlijks sterft door verdrinking in privé-zwembaden, en dit voor de jaren 2001, 2002, 2003, 2004, 2005?
3. Wordt het opleggen van bijkomende “passieve” beveiligingssystemen zoals sensoren en alarmsystemen bij privé-zwembaden overwogen, om het aantal slachtoffers van verdrinking te verminderen?

Zo neen, waarom niet?

Zo ja, om welke bijkomende beveiligingssystemen gaat het en tegen wanneer moeten deze worden geïnstalleerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 204) en Peeters (nr. 529).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 529 van 29 juni 2006

van **MARGRIET HERMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 532
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 532 van 5 juli 2006

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 533
van 5 juli 2006
van **HILDE CREVITS**

Privatief gebruik openbaar domein - Retributies

Het Vlaams Retributiebesluit (Belgisch Staatsblad van 30 mei 2002) heeft betrekking op het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken.

Volgens dit besluit zijn wijzigingen aan het domeingoed - het openbaar domein van de wegen en de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering, de dijken - vergunningplichtig. De vergunninghouder is aan de domeinbeheerder een retributie verschuldigd die bestaat uit een eenmalige vaste retributie van 62 euro per vergunning en een variabele retributie.

Het Vlaams Gewest kan beslissen om bij infrastructuurwerken een zijstraat van een gewestweg om mobiliteitsredenen definitief af te sluiten. Indien deze zijstraat echter de enige toegang vormt tot een woning, handelszaak of bedrijf, dan moet deze woning, handelszaak of bedrijf via een andere weg ontsloten worden, bijvoorbeeld door het voorzien van een inrit op het openbaar domein van de wegen.

1. Klopt het dat particulieren vergunningplichtig zijn en een retributie moeten betalen zelfs indien het gebruik van het openbaar domein van de wegen een gevolg is van infrastructuurwerken van het Vlaams Gewest?
2. Is het niet aangewezen om de vergunningplicht in dergelijke gevallen niet toe te passen? Treedt het Vlaams Gewest hier immers niet op als opdrachtgever tot het vervangen van de inrit, waardoor de retributie niet door de particulier betaald moet worden die initieel geen vragende partij is maar met feiten wordt geconfronteerd?

Worden daartoe initiatieven genomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 533 van 5 juli 2006

van **HILDE CREVITS**

Het Retributiebesluit van 29 maart 2002 vindt zijn grondslag in een decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993.

Artikel 40 van dit decreet poneert het principe dat er voor het privaat gebruik van het openbaar domein een vergunning is vereist. In principe moet er voor het verkrijgen van een vergunning een retributie worden betaald. Het decreet voorziet echter in een aantal vrijstellingen, waaronder een vrijstelling voor een enige toegang.

1. Van zodra het openbaar domein privaat wordt in gebruik genomen, is er een vergunning nodig, zelfs indien dit het gevolg is van infrastructuurwerken van het Vlaamse Gewest. In casu moet er echter geen retributie worden betaald voor zover het gaat om een enige toegang.
2. Het is vooreerst juridisch niet mogelijk om de vergunningplicht niet toe te passen. Het decreet voorziet immers niet in die mogelijkheid. Dit heeft bovendien zijn redenen: een vergunning voorziet namelijk in een zekere ordening. Zij geeft aan de vergunninghouder bepaalde rechten, die de niet-vergunninghouders niet krijgen. Anderzijds biedt de vergunning aan de domeinbeheerder de mogelijkheid om bepaalde vergunningsvoorwaarden op te leggen om de integriteit van het openbaar domein te bewaren. Het Vlaamse Gewest zou, nu het privaat gebruik van het openbaar domein het gevolg is van infrastructuurwerken, de vergunning spontaan moeten aanbieden aan de betrokkene.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 536
van 6 juli 2006
van JAN PEUMANS

E313 Hasselt-Antwerpen - Files

Net als op andere autosnelwegen rijzen er op de E313 (Hasselt-Antwerpen) enkele specifieke problemen.

Het aantal files (maar ook de omvang ervan) lijkt immers toe te nemen na het beëindigen van de werken in Antwerpen en de afbraak van de zogenaamde noodbruggen.

Bovendien lijken de op- en afritten van de E313 in hun huidige vorm - kort, smal, scherpe bochten - de fileproblematiek in de hand te werken.

Ook rijst de vraag of het niet aangewezen is om deze autosnelweg, ter hoogte van enkele welbekende knelpunten, te voorzien van aangepaste (snelheids)signalisatie.

1. Klopt het dat het toenemend aantal files op de E313 zijn oorsprong vindt in de beëindiging van de werken in Antwerpen? Zo ja, welke zijn dan de precieze oorzaken?

Zo neen, welke andere oorzaken liggen aan de basis van de toenemende fileproblematiek op de E313?

2. Onderschrijft de minister de stelling dat de op- en afritten van de E313 in hun huidige vorm niet aangepast zijn aan de verkeersstroom op de autosnelweg? Zo ja, welke maatregelen denkt men te ondernemen om hieraan tegemoet te komen?
3. Na de lange winter is het wegdek van de E313 op verschillende plaatsen aan vervanging toe (bv. ter hoogte van Grobbendonk en Laakdal, telkens richting Hasselt).

Wanneer worden de nodige herstellingen ter plaatse uitgevoerd?

4. Acht de minister het wenselijk om de E313 ter hoogte van de knelpunten (bv. vanaf Grobbendonk) te voorzien van variabele elektronische borden, met als doel de toegelaten snelheid te laten variëren naargelang het tijdstip en de verzadiging op de autosnelweg?

Welk onderzoek werd er terzake reeds verricht?

Welke maatregelen denkt men te nemen?

5. Welk onderzoek werd er reeds verricht naar de fileproblematiek op de E313 in het algemeen? Welke waren de resultaten?

Welke concrete maatregelen worden genomen om een antwoord te bieden op deze problematiek?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 536 van 6 juli 2006

van JAN PEUMANS

1. De mogelijke oorzaken welke ten grondslag liggen aan de toename van de congestieproblematiek op de E313 – m.n. sinds het einde van de werken aan de Ring Antwerpen in 2004-2005, maar evenzeer sinds 2003 – moeten worden gezocht in het cumulatieve effect van enkele evoluties en specifieke gebeurtenissen:
  - er wordt vastgesteld dat de werkzaamheden aan de Ring Antwerpen (2004-2005) en de daarmee gepaard gaande Minder Hinder-maatregelen hebben geleid tot een wijziging in het verplaatsingsgedrag van burgers en bedrijven, waardoor de verkeersintensiteiten op de snelwegen naar Antwerpen tijdens de werkzaamheden afnamen. Blijkbaar hebben de verkeersintensiteiten zich in functie van de weer vrijgekomen capaciteit op de ring en snelwegen naar de stad vanaf september 2005 niet onmiddellijk in de hoogte aangepast. Dit is pas gebeurd vanaf begin 2006. Een verklaring kan te vinden zijn in een zich gradueel opnieuw wijzigend verplaatsingsgedrag van de mobiliteitsdeelnemers.
  - telgegevens tonen aan dat de verkeersvolumes op de E313-autosnelweg in de omgeving van Herentals de voorbije jaren gevoelig meer zijn gegroeid dan het gemiddelde van alle Vlaamse autosnelwegen. Doordat de E313-snelweg voorheen reeds een zeer hoge intensiteit-/capaciteitsratio had (de intensiteiten zijn m.a.w. zodanig dat zij regelmatig de theoretische capaciteit van de weg benaderen of overschrijden), zal een marginale toename van het verkeersvolume vaak tot veel meer congestie leiden.
  - er bestaat een vermoeden dat enkele werkzaamheden op het onderliggende wegennet de fileproblematiek op E313 tijdelijk verzwaren (of verzwaard hebben). Het gaat om werkzaamheden op de Singel in Antwerpen (afbraak tijdelijke bruggen tussen 3 april en 30 juni 2006) en diverse werven op N-wegen in de buurt van de E313 (N13 Bouwel-Herentals, N13 Geel-Herentals, N13 Nijlen-Kessel en Toekomstlaan thv Herentals-Industrie) die werden aangevat tussen begin april en begin mei 2006. De afbraak van de bruggen in Antwerpen leidde er wellicht toe dat lokaal verkeer dat voorheen gebruik maakte van de Singel, haar weg zocht via de Ring van Antwerpen. Mogelijks heeft zulks de doorstroming van het verkeer van de E313 naar de Ring (richting Gent) bemoeilijkt. De werven op N13 en in Herentals-Industrie gaan gepaard met tijdelijke afsluitingen van de gewestweg en/of omleidingen voor het (zwaar) verkeer. Sommige omleidingen lopen via de E313, zodat verkeer dat normaliter gebruik maakt van de gewestwegen nu de E313 kiest om haar bestemming te bereiken. Wellicht zorgt een intensiever gebruik van de op- en afrittencomplexen en de herverdeling van (lokale) verkeersstromen *samen* met de al sinds januari/februari toegenomen volumes op de snelweg, voor extra filelast.
2. De op- en afritten van deze E313 zijn inderdaad op enkele punten voor verbetering vatbaar en ook reeds deels aangepast. Enkele afritten hebben een vrij scherpe bocht, waar veelal reeds bijkomende signalisatie is aangebracht. Er worden momenteel algemene richtlijnen uitgewerkt om er voor te zorgen dat bochten met een gelijkaardig risico ook op een gelijkaardige manier worden gesignaleerd, hetgeen de herkenbaarheid en het comfort voor de weggebruiker verhogen. Voor meerdere afritten is er een capaciteitsprobleem op het kruispunt aan het einde van de afrit. Waar dat het geval was of nog is, werden of worden aangepaste oplossingen uitgewerkt.

Voor een aantal op- en afritten bestaan plannen voor aanpassing. Het op- en afrittencomplex te Geel-West zal samen met de infrastructuurwerken van Geel-Punt (fly-over) worden aangepast met een langere afrit en een verlengde invoegstrook voor de oprit.

Voor het op- en afrittencomplex Massenhoven zijn plannen getekend om de te scherpe bochten aan te passen in combinatie met rotondes ter hoogte van het kruispunt met het onderliggende wegennet.

3. Wat het onderhoud van de E313 betreft, wordt momenteel prioriteit opgemaakt van de meest ernstige gebreken op deze autosnelweg. Deze worden in het kader onderhoudspacht geregeld hersteld. Bij dringende gevallen worden de putten door eigen personeel met koudasfalt gevuld om de veiligheid blijvend te waarborgen.
4. De fileproblematiek op de E313 is zowel structureel als incidenteel. Structurele congestie wordt veroorzaakt door een terugkerende mismatch tussen de vervoersvraag en het capaciteitsaanbod van de weg, bijvoorbeeld tijdens spitsuren. Algemeen kan dit type congestie worden aangepakt d.m.v. maatregelen welke ingrijpen op het verplaatsingsgedrag, de inzet van gemeenschappelijk vervoer, het wegwerken van eventuele missing links. Incidentele congestie wordt veroorzaakt door tijdelijke maar zeer frequente reducties in de capaciteit van de weg (ongevallen, wegwerkzaamheden, etc). Aangenomen wordt dat het aandeel van de incidentele congestie in de totale filezwaarte over het volledige wegennet ongeveer 25 procent bedraagt (t.t.z. bijna 20 procent door ongevallen en 5 procent door wegwerkzaamheden). De maatregelen bestaan er in de capaciteitsreducties te voorkomen, in tijd te beperken of zo snel mogelijk te neutraliseren. Dit zal immers de veiligheid verhogen en eveneens bijdragen tot het terugdringen van de *totale* filelast op het hoofdwegennet.

De inzet van telematica, waaronder VMS-borden en rijstrooksignalering, zal structurele congestie niet wegwerken, maar kan wel bijdragen tot een verbeterde doorstroming (dynamisch routeadvies) en dynamische snelheidsharmonisatie (uitvlakken van snelheidsverschillen en 'stop & go'-verkeer via het opleggen van lagere snelheden). Bij incidentele congestie zal telematica ook zijn effect hebben op het voorkomen van (secundaire) ongevallen (filestaartbeveiliging). Voor segmenten met een relatief hoog aandeel vrachtverkeer kan het gebruik van telematica een groot effect ressorteren, zowel op het vlak van de verkeersveiligheid (ernst en afhandelingsduur van ongevallen met vrachtwagens), doorstroming (economische kost van files) als milieu (de uitstoot van een vrachtwagen ligt 10 tot 25 maal hoger dan deze van een personenwagen).

In het programma voor de uitbouw van dynamische signalisatie in Vlaanderen behoort de E313 tussen Antwerpen Oost & Geel tot de meest prioritaire gedeelten van de autosnelwegen in Vlaanderen.

5. Er is een onderzoek naar de schijnbaar toegenomen files op de E313, lopende. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door het Verkeerscentrum.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 548
van 14 juli 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

R4 Gent Bourgoyen-Ossemeersen - Geluidsschermen

Uit het jaarverslag van de VLM 2005 blijkt dat de VLM ter afscherming van geluidsoverlast geluidswerende berm en zelfs schermen uit houtvezelbeton heeft geplaatst in het gebied Bourgoyen-Ossemeersen / R4 Gent.

Het is lovenswaardig dat geluidsoverlast wordt aangepakt. Reeds in talrijke schriftelijke vragen en vragen om uitleg ben ik op de algemene problematiek van geluidsoverlast ingegaan, weliswaar m.b.t. meer bewoonde gebieden.

1. Op basis van welke decreten, convenanten, geluidsmetingen, e.d. zijn de geluidswerende schermen langs de R4 Gent ter hoogte van de Meerskant geplaatst?
2. Wat is de kostprijs van dergelijke houtvezelbetongeluidsschermen?
3. Zijn de richtlijnen en voorschriften en/of de aanpak van geluidsoverlast ter hoogte van natuurgebieden anders dan de bestrijding van de geluidsoverlast ter hoogte van de intensief bewoonde gebieden langs diezelfde R4 Gent?
4. Wordt de plaatsing van dergelijke schermen overwogen op andere plaatsen langs het traject van de R4, gelet op de drukte van de R4 en de geluidsoverlast die dat met zich meebrengt voor de inwoners van Gent en Evergem?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 548 van 14 juli 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

---

1. In het kader van het natuurinrichtingsproject Bourgoyen-Ossemeersen (Decreet van 21 oktober 1997, Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998, MB van 13 februari 2001) is een uitvoeringsplan tot stand gekomen waarin een reeks maatregelen met betrekking op de ontwikkeling en versterking van natuurwaarden en het optimaliseren en beheersen van de recreatieve druk zijn opgenomen. Eén van de belangrijkste maatregelen is de aanleg van een geluidswerende constructie langsheen de R4 ter hoogte van het natuurgebied om de recreant een aangename beleving van het natuurreservaat te geven. Bovendien kon daarmee 60.000 m³ grond die vrijkwam bij het afgraven van een vroeger opgespoten terrein (de Schapenweide) ter plaatse voordelig en nuttig hergebruikt worden in de aanleg van een gronddam over een lengte van 1700 meter. Op de meest kwetsbare en waardevolle plaats van het natuurreservaat langsheen de R4 werd afgezien van een brede geluidswerende gronddam en werd gekozen voor een geluidswerend scherm tussen het fietspad en de langsgracht van de R4 over een lengte van 600 meter.

De Afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen heeft als partner in dit project een bijdrage van 50 % voor de geluidswerende constructie (grondnam en scherm) geleverd. Het ontwerp en de uitvoering van dit project is in nauw overleg gebeurd met de deskundigen van de Administratie Wegen en Verkeer.

Voor de monitoring en evaluatie van deze geluidswerende werken werd beroep gedaan op hun diensten waarbij reeds voorafgaandelijk geluidsmetingen werden uitgevoerd en na de voltooiing van de constructie nieuwe metingen volgen.

2. Het geplaatste type scherm is een scherm dat voldoet aan de algemene akoestische eisen gesteld aan geluidsschermen, zoals ze in de bestekken worden opgelegd. Het bestaat uit betonelementen waarvan enkel de absorberende oppervlaktelaag aan de kant van het verkeer bestaat uit poreus houtvezelbeton.
Als vuistregel worden geluidsschermen actueel geraamd op 1 miljoen euro per kilometer, ongeacht het type. De kostprijs is ook afhankelijk van de funderingswijze die functie is van de ondergrond, en van eventuele bijzondere uitvoeringsmoeilijkheden.
3. Het voorzien van geluidswerende maatregelen nabij woongebieden langs bestaande hoofdwegen en primaire wegen wordt geregeld met module 5 voorzien in het convenantsbeleid van de Vlaamse overheid. Algemeen is het zo dat bij een maximaal gemeten geluidsniveau van 80 dB(A) de aanlegkosten integraal ten laste zijn van het Vlaamse Gewest en bij een maximaal geluidsniveau van 65 dB(A), integraal ten laste van de lokale overheid. Bij tussengelegen waarden is er een procentuele bijdrage van de lokale overheid, variërend tussen 0 en 100%.
Deze regeling is niet van toepassing langs natuurgebieden. Hier gaat het initiatief uit van de beheerders ervan. Medefinanciering door het Agentschap Infrastructuur kan enkel als het effectief gaat om een milderende maatregel ingevolge de toegenomen geluidsoverlast voor dat specifieke gebied. Bovendien moeten uiteraard de kosten worden afgewogen ten opzichte van de beoogde baten.

4. Concreet wordt een geluidsscherm gepland langs R4-binnenring te Gent-Mariakerke ter hoogte van Driesdreef, tussen de Oranjeboomstraat en Beekstraatbrug. De Stad Gent zal dat project meefinancieren, zoals voorzien in module 5.
Anders zijn er op dit ogenblik geen projecten gepland langs de R4 met medefinanciering van de lokale overheid.
Bij de geplande werken aan de knooppunten van R4-west in het kader van de omvorming tot primaire weg I, zullen telkens geluidswerende maatregelen worden opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 555
van 9 augustus 2006
van **JAN ROEGIERS**

E17-viaduct Gentbrugge - Snelheidsbeperking

Op 24 mei jongstleden keurde het Vlaams Parlement een resolutie (Stuk 664 (2005-2006) – Nr.8) betreffende een proefproject tot snelheidsbeperking op het E17-viaduct in Gentbrugge unaniem goed.

In de Plenaire zitting zei de minister hieromtrent: “Eenmaal het Vlaams Parlement dit voorstel van resolutie heeft behandeld, zullen wij hierover de nodige communicatie op poten zetten. Ik meen dat we vrij snel tot de uitvoering van het pilootproject moeten overgaan. [...]”

Om duidelijkheid te krijgen omtrent de uitvoering van deze resolutie had ik graag het antwoord van de minister vernomen op volgende vragen.

1. Wanneer wordt het proefproject precies gestart en hoe lang zal het lopen?
2. Welke zijn hiervoor de nodige voorbereidende maatregelen? Werden deze al genomen?
3. Wat bedoelt de minister met “de nodige communicatie” en wanneer zal die juist “op poten worden gezet”?
4. Heeft de minister of zijn administratie al initiatieven genomen om de opgelegde snelheidsbeperking effectief zo maximaal mogelijk af te laten dwingen? Wordt hierbij gedacht aan de mogelijkheid van (onbewaakte) camera's? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 555 van 9 augustus 2006

van **JAN ROEGIERS**

---

1. De snelheidsbeperking van 90 km/uur zal vanaf 6 oktober ingevoerd worden.
2. Voorbereidende maatregelen werden niet genomen daar de plaatsing van verkeerstekens C43 "90km" tot het courante takenpakket van de Afdeling Wegen en Verkeer behoort.
3. De weggebruiker zal via dynamische informatieborden vooraf ingelicht worden van het invoeren van de snelheidsbeperking van 90 km/uur op de E17 te Gentbrugge.
Door de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen zal eveneens een persbericht opgesteld worden en doorgestuurd worden.
4. Het plaatsen van onbemande camera's op de autosnelweg E17 te Gentbrugge wordt niet overwogen daar voor de plaatsing van onbemande camera's de prioriteit wordt gelegd voor de locaties van de gevaarlijke punten. Aan de federale politie zal na de invoering van de snelheidsbeperking gevraagd worden snelheidscontroles uit te voeren met mobiele snelheidscamera's.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 556
van 17 augustus 2006
van **JOS STASSEN**

Vogelschrikkanonnen - Alternatieven

Vorige legislatuur keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen (Stuk 1981 (2003-2004)-Nr. 3). Aan de regering werd toen gevraagd om:

1. de gemeenten via een imperatieve omzendbrief op te leggen een politiereglement op te stellen om het gebruik van vogelschrikkanonnen in principe te verbieden en slechts in uitzonderlijke gevallen en als er geen evenwaardig alternatief voorhanden is, mits voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de burgemeester, vergunningen toe te staan aan individuele land- en tuinbouwers voor het gebruik van vogelschrikkanonnen, waarbij aan minstens vier bepalingen moet voldaan worden;
2. de gemeenten aan te moedigen stimuli uit te werken voor alternatieven voor schrikkanonnen;
3. via het VLIF in een financiële impuls te voorzien voor alternatieve vogelschriktechnieken;
4. samen met de gemeenten werk te maken van een sensibiliseringscampagne.

De lawaaihinder voor omwonenden is er nog steeds. Indien de gemeente terzake niet optreedt, staan burgers machteloos. Omtrent de opvolging van deze resolutie graag volgende vragen aan de minister.

1. In opdracht van ALT (administratie Land- en Tuinbouw) werd door Proclam veldonderzoek verricht naar alternatieve vogelafweersystemen. Wat zijn de resultaten van dit onderzoek?

Welke conclusies worden getrokken uit de diverse proeven met alternatieve vogelafweersystemen?

2. Welke initiatieven neemt de minister om de lawaaihinder voor omwonenden te beperken of tot nul te herleiden?
3. In uitvoering van punt 3 van de resolutie heeft de landbouwsector de mogelijkheid om m.b.t. aanvragen voor investeringen in vaste en verplaatsbare installaties gericht op het beperken van schade door vogels en/of ander wild, met uitzondering van knalapparatuur, 40 % VLIF-steun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) te genieten.

Hoeveel steun werd er terzake tijdens voorbije jaren toegekend?

4. Om de juridische bezwaren tegen een verordenende omzendbrief weg te nemen, is een wijziging van de Vlarem-regelgeving noodzakelijk. Welke beleidsvisie hanteert de minister terzake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 77) en minister Peeters (vraag nr. 556)

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 556 van 17 augustus 2006

van **JOS STASSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering; Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 558
van 17 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

R4 Zelzate - Geluidshinder

Op vrijdag 11 augustus '06 hebben een zeventigtal mensen actie gevoerd aan het kruispunt van de R4 met de Asseneedsesteenweg in Zelzate. De actievoerders vragen maatregelen om de hinder ten gevolge van de toename van vrachtwagens aan te pakken. Het betreft lawaaihinder en trillingen. Concreet hebben de actievoerders drie vragen: vernieuwing van het wegdek, omleiding van het zware verkeer via de ring van Zelzate en een snelheidsbeperking van 50 km/u.

De bevoegde burgemeester verwijst voor de oplossingen steeds door naar de hogere overheid.

1. Erkent de minister de aangehaalde problemen?
2. Zijn de voor het najaar van 2005 geplande geluidsmetingen, zoals aangekondigd door het afdelingshoofd Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, uitgevoerd en wat zijn de resultaten hiervan?
3. Is er overleg met het gemeentebestuur van Zelzate aangaande de genoemde problemen? Blijkt uit dit overleg dat de Vlaamse overheid bevoegd is om tot een oplossing te komen voor deze problemen?
4. Acht de minister het wenselijk om bijkomende maatregelen te treffen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 558 van 17 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

---

1. Er zijn al een tijd klachten van omwonenden over lawaaihinder en trillingen door het verkeer op de R4 op het vak tussen N436 (Assenedsesteenweg) en N474 (Beneluxlaan – Zelzatebrug). Dit wegvak heeft 2 x 2 rijstroken, gescheiden door een middenberm. De maximaal toegelaten snelheid is 70 km/u.
Het wegvak in platenbeton is nog in relatief goede staat in vergelijking met veel andere gewestwegen.
2. Er zijn in 2003 metingen uitgevoerd t.h.v. de Caluslaan en de Koningin Astridlaan (waarden 61,9 à 68,7 dB(A)). In 2004 werden metingen uitgevoerd t.h.v. de Tunnellaan en de Hans Kochlaan (waarden 60,8 à 65,4 dB(A)). Deze metingen werden hernomen in 2005 na ingebruikname van de nieuwe verkeerswisselaar E34/R4 (waarden 56,6 à 66,2 dB(A)). Op deze locaties werd geen significant verschil vastgesteld.
De metingen t.h.v. de Caluslaan werden niet hernomen. Op basis van de toegenomen verkeersintensiteiten sinds 2003 zullen de waarden er max. 1 à 2 dB(A) hoger liggen dan de waarden gemeten in 2003.
Alle rapporten over de geluidsmetingen werden meegedeeld aan het gemeentebestuur van Zelzate.
3. Er is regelmatig overleg met het gemeentebestuur van Zelzate, ook over de gestelde problemen. Het Vlaamse Gewest is beheerder van de R4.
Het plaatsen van geluidswerende schermen zou volgens de bepalingen van het convenantenbeleid en op basis van de gemeten waarden, grotendeels ten laste vallen van de gemeente. Omwille van de aanwezigheid van kruispunten op dit wegvak zijn geluidswerende schermen echter niet zinvol.
4. Ik ben van oordeel dat de normaal voorziene maatregelen inzake wegbeheer moeten worden uitgevoerd, zijnde:
  - zo nodig plaatselijk herstellingswerken uitvoeren;
  - het verbeteren van de richtingssignalisatie op R4-west en in het westelijk havengebied, zoals uitgewerkt binnen het Project Gentse Kanaalzone (in uitvoering) om het vrachtverkeer zoveel mogelijk buiten de bebouwde kommen te sturen;
  - het installeren van onbemande camera's t.h.v. kruispunt met de Assenedsesteenweg;
  - verder overleggen met de gemeente over de problematiek om bijkomende maatregelen te nemen (o.a. inzake handhaving toegelaten snelheid).De beslissing over een grondige renovatie van dat wegvak zal gebeuren op basis van de meetgegevens over de staat van de weg. Dat is de eerstvolgende jaren niet voorzien.
De omvorming van de R4-west en -oost, een project voor de langere termijn, zal er toe leiden dat geleidelijk minder en minder vrachtverkeer van dit wegvak zal gebruik maken. Het omleiden van alle vrachtverkeer buiten dit wegvak is actueel niet haalbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 559
van 17 augustus 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gepland overstromingsgebied Bornem - Stand van zaken

Enige tijd geleden werd het oude stort in het Bornemse gehucht Buitenland aangekocht met het oog op inrichting als overstromingsgebied met een oppervlakte van 7,7 ha.

Hiertoe zou de dijk worden afgebroken en verplaatst, zodat het getij van de Schelde daar vrij spel krijgt.

1. Kan de minister een idee geven waar de nieuwe dijk zal worden aangelegd?
2. Klopt het dat de betrokken terreinen niet meer toegankelijk zouden worden voor de jacht?

Tot wanneer loopt de pacht in dat verband?

3. Dit project zou pas na 2010 worden uitgevoerd.

Kan de minister terzake preciezer zijn?

4. Beschikt de minister tevens over meer gegevens inzake de gevolgen van de ontpoldering van 23 ha van het Groot Schoor Bornem?

Dienen hiertoe ook nieuwe dijkconstructies te worden gebouwd?

Heeft men al enig idee waar die dan worden gesitueerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 559 van 17 augustus 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De definitieve ligging van de nieuwe dijk kan pas gegeven worden nadat alle formele procedures, zoals de opmaak van een plan-MER en de aanvraag van de bouwvergunning, zijn doorlopen.
2. Na uitvoering van het geactualiseerd Sigmaplan, waarin de betrokken terreinen de bestemming natuurgebied krijgen, is in principe, het recht op jacht niet voorzien.
Dit aspect zal nog aan bod komen bij de opmaak van het inrichtingsplan voor het betreffende gebied. Binnen het kader van de Lange Termijnvisie Schelde-Estuarium, werd een werkgroep plattelandsrecreatie opgericht, waarin de jachtsector vertegenwoordigd is.

Er is momenteel een jachtpacht die nog loopt tot en met februari 2011.

3. Het project zal op het terrein opgestart worden ten laatste tegen 2025.
4. De beschikbare studies over de gevolgen van de ontpoldering zijn beschikbaar en moeten gesitueerd worden op het niveau van de ruime Lange Termijnvisie Schelde-Estuarium. Meer gedetailleerd onderzoek is echter gepland vanaf het moment dat met de studie van de herinrichting van het gebied wordt gestart.

Er dienen inderdaad nieuwe waterkeringconstructies gebouwd te worden.

Ook hier moet gesteld worden dat de definitieve ligging pas kan gegeven worden nadat alle formele procedures zijn doorlopen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 560
van 23 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Gentse Kanaalzone - Geluidsbermen R4

De Gentse haven is volop in ontwikkeling en de aanleg van de nieuwe Kluizendokken vordert snel.

Bij het uitgraven van de nieuwe havendokken wordt massaal veel grond en zand bovengehaald.

De inwoners van de Gentse Kanaalzone zien de economische ontwikkeling graag komen voor de welvaart van de streek. Er is hen ook steeds aan de hand van een strategisch plan beloofd dat de hinder voor de inwoners van de kanaaldorpen tot een minimum zou worden beperkt om de leefbaarheid te garanderen. De leefbaarheidsmaatregelen uit het strategisch plan vorderen echter tergend traag.

In het strategisch plan “welvarende kanaalzone” van juni 2002 en in het op 24 februari 2006 door de Vlaamse Regering goedgekeurde planprogramma “Gentse Kanaalzone – koppelingsgebieden, fase 1” staat expliciet het engagement dat er geluidswerende buffering zou worden aangebracht langs de R4.

Bij het ontdebelen van de R4 werden deels op het grondgebied Evergem geluidswerende bermen aangelegd met het grondoverschot van de heraanleg van de R4. Dit is maar langs één zijde gebeurd over een beperkte lengte terwijl er langs de R4 heel wat dichte bewoning is, ook op andere plaatsen dan waar nu reeds een geluidswerende berm ligt.

Bij een werkbezoek aan de gemeente Evergem op 5 december 2005 heeft de minister het engagement aangegaan om na te gaan of het massale grondoverschot naar aanleiding van het uitgraven van de Kluizendokken kon worden gebruikt voor het aanleggen van geluidswerende bermen zoals die reeds op een paar plaatsen zijn aangelegd.

Een eerdere vraag voor het plaatsen van geluidswerende infrastructuur werd geweigerd op basis van geluidsmetingen en verwijzend naar de bepalingen uit het mobiliteitsconvenant. Het is – volgens de minister – op basis van de geluidsmetingen de gemeente die de kosten van de geluidswering zou moeten dragen.

Hierbij rijst de vraag hoe deze beslissing zich verhoudt tot het engagement aangegaan in het Strategisch plan Gentse Kanaalzone tot het aanbrengen van geluidswerende bermen én de eerdere aanleg, in strijd met dat principe, van geluidsbermen door het Vlaams Gewest ter hoogte van Wiebelige en ter hoogte van de Bourgoyen.

Nu er toch grondoverschotten zijn, lijkt het op basis van het Strategisch plan Gentse Kanaalzone logisch dat het Vlaams Gewest deze gronden ter beschikking houdt voor de aanleg van geluidswerende buffering.

1. Op basis van welke metingen, studies of beslissingen werd bij het ontdebelen van de R4 ter hoogte van Wippelgem aan een zijde op kosten van het Vlaams Gewest een geluidsberm aangelegd?
2. Wat zijn de resultaten van het aangekondigde onderzoek naar aanleiding van het bezoek van de minister aan de gemeente Evergem van 5 december 2005 met betrekking tot het gebruik van de gronden uit de Kluisendokken voor het aanleggen van geluidswerende bermen?
3. Wordt het gelijkheidsbeginsel niet geschonden wanneer er langs hetzelfde traject op sommige plaatsen wel op kosten van het Gewest geluidsbermen worden aangelegd en op andere plaatsen – met nog meer intensieve bewoning – niet?
4. Op welke manier kan volgens de minister snel uitvoering gegeven worden aan het engagement om geluidsbuffering aan te leggen zoals voorzien in het Strategisch Plan Gentse Kanaalzone en het planprogramma koppelingsgebieden zoals vermeld in de aanhef van de vraag?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 560 van 23 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De aanleg van een geluidswal langs de R4 bij de aanleg van de westelijke rijbaan in 1998-1999 op grondgebied Evergem is gebeurd om een goedkope en zinvolle bestemming te geven aan het overschot aan grond dat bij die werken vrij kwam.
2. Inzake het gebruik van grond afkomstig van het Kluizendok is er een eerste voorstel waarbij grond gereserveerd wordt voor de aanleg van een buffer in Zezate-oost door de gemeente. In het kader van het planprogramma voor de koppelingsgebieden gebeurt er door de Vlaamse Landmaatschappij actueel onderzoek naar het mogelijk aanwenden van grote grondvolumes voor buffering van de kernen van Doornzele en Rieme ten opzichte van de zone rond het Kluizendok. Voor geluidswallen langs de R4 is de problematiek verder in onderzoek. Dergelijke wallen vergen veel ruimte (voor een geluidswal met grond van 4 meter lang is een strook van minstens 12 meter nodig). Waar de nood inzake geluidsbuffering het hoogst is, is die ruimte actueel niet beschikbaar.
3. De bepalingen van module 5 van het mobiliteitsconvenant betreffende de geluidswerende maatregelen langs hoofdwegen en primaire wegen zijn geldig voor bestaande wegen. De module 5 voorziet een verdeelsleutel voor het aandeel van het Vlaamse Gewest en van de lokale overheid, afhankelijk van het gemeten maximaal geluidsniveau. Indien meer dan 50% van de woningen binnen een strook van 250 m gebouwd werd voor de openstelling dan wordt het aandeel van de gemeente verminderd met 10% van de totale kostprijs. Op basis van die bepalingen en van de huidige geluidsniveaus zouden de kosten voor geluidswering langs de R4 in Evergem grotendeels ten laste vallen van de lokale overheid.

Wanneer het gewest nieuwe infrastructuurwerken uitvoert aan hoofdwegen en primaire wegen die een toename brengen in de door het wegverkeer veroorzaakte hinder dan zal daar een oplossing moeten aan gegeven worden. In veel gevallen zijn die projecten MER-plichtig en dan wordt onderzocht welke milderende maatregelen kunnen genomen worden. Het opnemen van die maatregelen kan dan een voorwaarde zijn om de stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen. In dat geval zijn de kosten volledig ten laste van het gewest.

Bij de aanleg van de knooppunten op R4-west in het kader van de omvorming tot primaire weg I zullen de geluidswerende maatregelen nabij die knooppunten opgenomen worden in de werken en ten laste genomen worden door het gewest.

Indien er zich ondertussen opportuniteiten voordoen waarbij met beperkte financiële middelen aan geluidsbuffering kan gedaan worden, zal er uiteraard op ingegaan worden.

4. Inzake geluidsbuffering zoals voorzien in het Strategisch Plan Gentse Kanaalzone is het meest prioritaire dossier de geluidswering langs de spoorlijn 55 in de zone Langerbruggetraat – Elslo. De uitvoering is voorzien in 2008 en valt volledig ten last van het Vlaamse Gewest. Inzake de koppelingsgebieden gaat de prioriteit naar de buffering van de kernen van Doornzele en Rieme (zie punt 2).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 561
van 23 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Strategisch plan Gentse Kanaalzone - Stand van zaken

In de vergadering van 27 juni 2006 heeft, onder voorzitterschap van de gouverneur van Oost-Vlaanderen, de stuurgroep van het Netwerk Gentse Kanaalzone kennis genomen van een ontwerptekst van een bijgesteld strategisch plan “Welvarende kanaalzone in stroomversnelling na de sluis”.

Alle actoren moeten nu advies uitbrengen tegen uiterlijk 30 november 2006.

Ondertussen is er ook meer zicht op de afbakening van de ecologische infrastructuur, wat eveneens zou worden verwerkt binnen het bijgestuurd strategisch plan.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen staat dat binnen Zeehavenafbakening 5 % ecologische infrastructuur dient te worden gerealiseerd.

Er zouden plannen zijn om daarvan af te wijken. Nochtans is de ecologische invulling binnen zeehavengebied een garantie voor voldoende leefbaarheid van de kanaaldorpen. Dit is een van de uitgangspunten waarop de ganse economische uitbouw van de Gentse Haven is gebaseerd.

Bovendien blijkt dat ter compensatie van natuur en bos percelen met bestemming landbouw binnen het GRUP Gent Zeehaven een andere bestemming zouden krijgen.

De zekerheid van de landbouwers in buffer- en koppelingsgebieden is belangrijk, tenslotte hebben zij juist de groene ruimte in de kanaalzone gevrijwaard.

Daar nu van afwijken, staat haaks op de uitgangspunten van het strategisch plan Gentse Kanaalzone zoals goedgekeurd in 2002 door alle actoren (evenwel niet door de toenmalige Vlaamse Regering).

1. Wat is de verdere werkwijze en timing voor het definitief vastleggen van een bijgestuurd strategisch plan “Welvarende kanaalzone in stroomversnelling na de sluis”?
2. Heeft de minister kennis genomen van de op 27 juni 2006 voorgelegde ontwerptekst?
3. Gaat de minister ervan uit dat het zinvol is het bijgestuurde strategisch plan nu wel te laten goedkeuren door de Vlaamse Regering (in tegenstelling tot het vorige plan)?
4. Gaat hij er eveneens van uit dat het principe van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – met name 5 % ecologische infrastructuur binnen de Zeehaven – onverkort dient te worden toegepast?
5. Kan natuur- en boscompensatie worden gerealiseerd op percelen die in het GRUP Gent Zeehaven een andere bestemming hebben (agrarisch gebied met nabestemming bos)?

6. Moet voor het realiseren van de natuur- en boscompensatie een nieuw uitvoeringsplan worden opgemaakt?
7. Wat is de voorziene timing voor het effectief realiseren van de ecologische infrastructuur, de natuur- en boscompensatie?
8. Is er in maatregelen voorzien voor voldoende sociale en economische begeleiding van landbouwbedrijven die getroffen zouden zijn door de ecologische invulling en de natuur- en boscompensatie?
9. Hoe verloopt de verdere communicatie en op welke manier worden de lokale besturen en alle betrokken actoren op de hoogte gehouden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 561 van 23 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Op 27 juni 2006 is aan de leden van het Subregionaal Netwerk (SRN) een eerste versie van het bijgestuurd strategisch plan voorgelegd. Momenteel wordt hen tot 30 november 2006 de kans geboden om hierover hun advies uit te brengen. Verwacht wordt dat na het verwerken van deze adviezen, in de loop van januari 2007 het SRN opnieuw kan samenkomen om het bijgestelde document goed te keuren. Aansluitend zal in februari het SRO een advies opstellen over het bijgestelde document en dit aan de minister overmaken.
2. Een eerste versie van het bijgestuurd strategisch plan werd op verzoek van de minister nog vóór het zomerreces door gouverneur Denys ter info overgemaakt.
3. Het strategisch plan is een dynamisch planrapport dat zal samen met andere beleidsvoorbereidende documenten dienen als ondersteuning voor de verdere uitwerking en de operationalisering van het Vlaams zeehavenbeleid. Vanuit dit perspectief is er geen noodzaak om dit strategisch plan voor formele goedkeuring aan de Vlaamse Regering voor te leggen.
4. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (richtinggevend gedeelte) staat het volgende vermeld: "De oppervlakte van de ecologische infrastructuur die niet voor zeehavenactiviteiten van nut is, bedraagt maximaal 5% van de oppervlakte van het zeehavengebied. Door de 5%-doelstelling echter niet per zeehavengebied voorop te stellen, maar voor alle zeehavengebieden samen, moet het beleid beter in staat zijn om tegemoet te komen aan de specifieke karakteristieken van elk zeehavengebied. De lokalisatie van de ecologische infrastructuur moet zo gebeuren dat de havenactiviteiten niet worden gehinderd." De minister houdt zich vanzelfsprekend aan deze bepaling uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Dit betekent niet dat binnen het zeehavengebied Gent, zoals vastgesteld in het GRUP, 5% van de oppervlakte van het zeehavengebied een bestemming ecologische infrastructuur moet krijgen. Het is zeer waarschijnlijk dat in de Gentse Kanaalzone geen 5% ecologische infrastructuur binnen het zeehavengebied zal kunnen worden gerealiseerd, aangezien hier onvoldoende (aaneengesloten) ruimte voor beschikbaar is.

5. De realisatie en/of compensatie van natuur en/of bos kan enkel in gebieden die daarvoor de juiste bestemming hebben. Voor elke boscompensatie geldt het bosdecreet. In het geval van de Gentse Kanaalzone gaat het overigens slechts om 6 ha die dient te worden gecompenseerd. Voor deze boscompensatie komen ook sommige delen van de koppelingsgebieden in aanmerking (m.n. in de zones voor bos), zoals aangeduid in het GRUP Gent zeehaven.
6. In de studie 'Inventaris van de natuurwaarden in de Gentse kanaalzone. Aanzet voor een afbakening ecologische infrastructuur' is louter op basis van (a)biotische voorwaarden enerzijds een aanzet gegeven voor een afbakening ecologische infrastructuur binnen havengebied. Anderzijds is de Moervaartdepressie aangeduid als een mogelijke zoekzone voor het behoud van een aantal natuurwaarden, andere dan deze die vallen onder ecologische infrastructuur binnen havengebied. Indien voor natuurontwikkeling in delen van de Moervaartdepressie wordt gekozen, zal voor dit gebied een ruimtelijk uitvoeringsplan moeten worden opgemaakt. Ook de Kalevallei

werd aangeduid als mogelijke zoekzone voor het behoud van een aantal natuurwaarden, andere dan deze die vallen onder ecologische infrastructuur binnen havengebied.

Voor de Kalevallei bestaat een ruimtelijk uitvoeringsplan (afbakening grootstedelijk gebied Gent) waarin de bestemmingsvoorschriften zijn vastgelegd. Bijgevolg dient voor de Kalevallei geen ruimtelijk uitvoeringsplan meer te worden opgemaakt. De realisatie van ecologische infrastructuur binnen havengebied kan in bepaalde delen van de koppelingsgebieden, zoals aangeduid in het ruimtelijk uitvoeringsplan voor afbakening van de Gentse zeehaven.

7. De ruimtelijke scenario's die in voormelde studie zijn uitgewerkt, vormen uitdrukkelijk het voorwerp van verder overleg met alle betrokkenen. In een volgend stadium van het proces zullen bijgevolg, in overleg met alle betrokken actoren, waaronder de landbouwsector, principes worden vastgelegd voor onder meer een concreet voorstel van afbakening van ecologische infrastructuur.
8. De maatregelen die nu reeds zijn voorzien, zijn de volgende:
  - o Sociaal begeleidingsplan: er bestaat voor de Gentse Kanaalzone een sociaal begeleidingsplan dat voorziet in de begeleiding van getroffen personen/bedrijven. Dit wordt uitgevoerd door de sociaal bemiddelaar, Dhr. Roeland Aelbers.
  - o Grondenbank: met de Vlaamse Landmaatschappij kunnen afspraken worden gemaakt opdat getroffen landbouwers gebruik kunnen maken van de grondenbank. In deze grondenbank worden gronden opgenomen die vervolgens kunnen worden geruild voor percelen die in aanmerking komen voor onteigening.

Eerstvolgende stap is dat in overleg met alle betrokken actoren, waaronder de landbouwsector, de inzet van deze maatregelen worden besproken.

9. De communicatie over de stand van zaken verloopt op heden via de stuurgroep Netwerk Gentse Kanaalzone die, onder het voorzitterschap van de gouverneur, meermaals per jaar wordt georganiseerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 562
van 23 augustus 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Windturbines - Locatiebeleid

De omzendbrief RO/2006/02 omschrijft de randvoorwaarden en een afwegingskader voor de inplanting van windturbines.

De onderliggende bedoeling – zie de communicatie hierover in de pers van de minister – is het verlenen van vergunningen soepeler te laten verlopen.

De productie “groenestroom” is lovenswaardig en windenergie zit in de lift.

Evenwel zijn er ook keerzijden aan de medaille.

De voornaamste hinder die wordt vastgesteld na inplanting van windturbines is:

- visuele hinder;
- geluidshinder (die bij harde wind zeer sterk kan zijn);
- slagschaduw (die bij lage zonnestand heel ver kan reiken) voor zowel woonbuurten als serrebouw.

Teneinde deze vormen van overlast te voorkomen, schetst de omzendbrief een aantal voorzorgsmaatregelen. Een van de conclusies is dat zeehavengebieden en industriegebieden worden omschreven als de perfecte locatie voor inplanting van windturbines.

Het is alom bekend dat kanaaldorpen en woongebieden gelegen in de nabijheid van havens en industriegebieden reeds heel wat overlast hebben in de vorm van milieuhinder (geluidshinder en stofoverlast) niettegenstaande de grote inspanningen van de industrie terzake.

De inplanting van windturbines (meestal aan de rand van zeehavens en industriegebieden) verhoogt in grote mate de milieuhinder van omwonenden.

In de Gentse Kanaalzone, waar de leefbaarheid van de kanaaldorpen een van de randvoorwaarden is in het Strategisch plan Gentse Kanaalzone, zijn er zelfs plannen om in buffer- en koppelingsgebieden windturbines in te planten.

Buffergebieden hebben als doel de leef- en woonkernen af te schermen van de economische bedrijvigheid en industrie. Een windturbine is daar dus zeker niet op zijn plaats.

1. Wordt bij het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen voor het inplanten van windturbines rekening gehouden met de globale milieuhinder van een zeehaven- en industriegebied? Maakt dit deel uit van de omzendbrief EME/2006/01 - RO/2006/02?

2. Wordt bij het versoepelen van het vergunningenbeleid inzake windturbines de openbaarheid van de procedure en de inspraak voldoende gegarandeerd?
3. Horen volgens de minister windturbines thuis in buffergebied en koppelingsgebieden terwijl die gebieden bij uitstek de hinder van de omliggende zeehaven en industrie moeten beperken en tegengaan?
4. Waar kunnen burgers die hinder ondervinden terecht na inplanting van de windturbines en zijn er mogelijkheden om de bestaande hinder te verhelpen (isolatie, filtering licht...)?
5. Indien er aanhoudende klachten zijn, wordt er dan met dat gegeven rekening gehouden bij nieuwe aanvragen voor bijkomende windturbines in dezelfde gebieden?
6. Gaat de minister ervan uit dat de massale inplanting van bijkomende windturbines in de Gentse Kanaalzone in de omgeving van woonkernen – die een gegarandeerde leefbaarheid hebben conform het Strategisch plan Gentse Kanaalzone – te verzoenen is met voldoende leefkwaliteit van de kanaaldorpen?
7. Bestaat er een overzicht van zones in Vlaanderen die voor het inplanten van windturbines prioritair in aanmerking komen? Zo ja, kan de minister dat meedelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 183) en Peeters (nr. 562).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 562 van 23 augustus 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Met de aanpassing van de vroegere omzendbrief inzake windturbines en de nieuwe omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 hebben we een aantal knelpunten willen oplossen en dit in eerste instantie om de planning van grootschalige windturbines te vereenvoudigen evenals de vergunningverlening soepeler te laten verlopen. Daarbij hebben we geenszins de hinderaspecten over het hoofd gezien, wel integendeel! Zoals in de eerdere omzendbrief reeds was voorgeschreven, gelden er immers tal van afwegingselementen inzake de locatiekeuze en moet de concrete aanvraag vergezeld worden van een zogenaamde lokalisatienota waarin die aspecten uitvoerig worden beschreven en de keuze wordt gemotiveerd. Hinderaspecten zoals geluid, slagschaduw, lichtreflectie, veiligheid en dergelijke meer, krijgen daarin ruime aandacht. Een aanvraag zal in de regel moeten geweigerd worden als onvoldoende is voldaan aan de uitgangspunten die in de omzendbrief zijn vermeld. Omwonenden hebben aldus de garantie dat met hun bezorgdheid reeds van bij de planningsfase rekening wordt gehouden.

Uw concrete vragen blijken uit te gaan van het specifieke windturbineproject in de Gentse haven. Het gaat hierbij om één van de voorbeeldprojecten waarbij de uiteindelijke locatiekeuze, gesteund op de hierboven vermelde uitgangspunten, intensief en lang is voorbereid en op een heel ruime consensus heeft kunnen rekenen. Meer specifiek is binnen de zogenaamde ROM-stuurgroep op initiatief van het provinciebestuur, een totaalbeeld voor windturbines in het Gentse havengebied tot stand gekomen. Dat gaat uit van een situering van windturbines langs de randen van het havengebied, ter hoogte van het Kluizendok en ten zuiden in het aansluitende industriegebied in Wondelgem. Bij dat totaalbeeld is wel degelijk rekening gehouden met de aanwezigheid van de dorpen die binnen de havenzone kunnen bestendig blijven. Aanvragen worden steeds aan dat totaalbeeld getoetst en de in de Gentse haven momenteel gerealiseerde windturbines beantwoorden aan die uitgangspunten.

Het zal u bekend zijn dat het ruimtelijk uitvoeringsplan waarbij de Gentse haven werd afgebakend, een deelplan met betrekking tot het Kluizendok en de aansluitende kanaaldorpen van Rieme en Doornzele bevat. In dat deelplan werden windturbines uitdrukkelijk opgenomen, vanuit de resultaten van de ROM-studie. De windturbines mogen echter niet zomaar lukraak worden ingeplant. Er is geopteerd voor een duidelijk, coherent totaalbeeld en er wordt een ruime afstand gehouden tot de bebouwing binnen de vrij lineair uitgebouwde vernoemde kanaaldorpen. Het RUP voorziet de mogelijkheid tot uitbouw van een rij windturbines ten noorden van het Kluizendok, ten zuiden ervan en op de grens tussen de stad Gent en Evergem. De bewuste rijen dienen zich in principe integraal binnen de vrij smalle zone voor infrastructuurbundel te situeren, behoudens waar dat om uitzonderlijke redenen niet mogelijk zou zijn (bijvoorbeeld om de lijn idealer te maken); dan kunnen ze ook in de aansluitende zone maar dan enkel aan de rand ervan, aansluitend bij de infrastructuurbundel. De ordeningsprincipes zijn uitdrukkelijk opgenomen in het RUP (landschappelijk accentueren van grens tussen zeehavengebied en omliggende koppelingsgebieden, accentueren R4, maximale afstand tot de woonkernen aanhouden, enz.). Die boszones aansluitend aan de zone voor infrastructuur zijn van de eigenlijke woonkernen dan nog eens gescheiden door een zone voor landbouw.

Belangrijker is echter ook te vermelden dat de bewuste windturbines aan noord- en zuidzijde, met andere woorden de turbinerijen parallel met de kanaaldorpen Rieme en Doornzele, inmiddels al zijn gerealiseerd. Het gaat om vrij krachtige windturbines (2 MW), zes ten noorden en vijf ten zuiden van het Kluizendok. De noordelijke rij staat op 400 m tot 600 m ten zuiden van de bebouwing, de

zuidelijke op 300 m tot 400 m ten noorden van de bebouwing. Er wordt met andere woorden een ruime afstand ten aanzien van de bebouwing aangehouden. Slagschaduw en lichtreflectie lijken aldus onder meer ook gelet op de beboste of te bebossen tussenzone zeer beperkt.

1. Eén van de onderdelen van de via omzendbrief voorgeschreven locatienota omvat het aspect geluidsimpact. In de omzendbrief is in tabelvorm omschreven aan welke milieukwaliteitsnormen bepaalde zones moeten voldoen (woongebieden, gebieden in de nabijheid van industriegebieden, landelijk gebieden, enz.). De aanvrager moet aantonen dat de geplande windturbines aan die normen kunnen voldoen. De omzendbrief bepaalt dienaangaande uitdrukkelijk dat indien het specifieke geluid voldoet aan de opgenomen milieukwaliteitsnormen of indien het specifieke geluid in de nabijheid van de dichtstbijzijnde woning die vreemd is aan de aanvrager of het dichtstbijzijnde woongebied 5 dB(A) lager is dan het achtergrondgeluid, dat er dan mag vanuit gegaan worden dat de hinder veroorzaakt door de windturbine/het windturbinepark tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden. Als met andere woorden uit de resultaten van simulaties blijkt dat dit niet kan gegarandeerd worden, zal de aanvrager in de regel aangeraden worden een andere locatie te zoeken ofwel een ander type van windturbine te voorzien.
2. De omzendbrief laat de reglementaire vergunningsprocedures met de erin vervatte regels inzake openbaarheid en inspraak onverlet.
3. In mijn inleiding heb ik de uitgangspunten van het ROM-project en het navolgende RUP met betrekking tot de afbakening van het zeehavengebied geschetst. Daaruit blijkt dat het geenszins de bedoeling is de overgangszone tussen bedrijventerrein en de kanaaldorpen vol te bouwen met windturbines, integendeel de turbines zijn enkel acceptabel in de infrastructuurbundel die de bedrijvenzone begrenst. De kanaaldorpen blijven dus van de industrie gebufferd door een vrij brede zone omvattende bos en landbouwgebied.

De stedenbouwkundige voorschriften van "bosbuffer" en "bosbuffer met Kasteelbebouwing" in het RUP Afbakening zeehavengebied (die juridische waarde hebben) geven aan dat de inplanting van windturbines mogelijk moet zijn als deze om ruimtelijke redenen niet in de zone voor infrastructuurbundel kunnen worden ingeplant en op voorwaarde dat de functie van buffer niet gehypothekeerd wordt. Aangezien deze stroken nog van het woongebied gescheiden worden door een gebied voor ecologische infrastructuur en een landbouwgebied wordt bijna overal een ruimte afstand tot woongebied of woningen gerespecteerd, zeker indien de inplanting gebeurt in de nabijheid van de infrastructuurbundel.

4. In allereerste instantie moet een burger die klachten heeft over hinder van een windturbine terecht kunnen bij de uitbater zelf. In de meeste gevallen zal dat overigens uitdrukkelijk worden opgelegd in de milieuvergunning en worden op of nabij de windturbines contactgegevens vermeld. Als dat geen bevredigend resultaat oplevert kan de burger beroep doen op het algemene toezicht door de overheid. Het toezicht op de exploitatie van bedoelde ingedeelde inrichtingen is geregeld door de VLAREM-reglementering. Burgers die klachten hebben over hinder na inplanting van de windturbines, kunnen bijgevolg ook terecht bij de Afdeling Milieu-inspectie (eerste klasse-inrichtingen) of de gemeentelijke milieu-inspectie. Verder staan de bestaande VLAREM-procedures open voor gemotiveerde en onderbouwde vragen tot aanpassing van vergunningsvoorwaarden (artikel 45 van titel I van het VLAREM).

Specifiek voor de Gentse Kanaalzone kan men anderzijds met klachten ook terecht bij het milieuklachtenmeldpunt Gentse Kanaalzone op het nummer 0800 92 999. Dit meldpunt is 24 uur op 24 bereikbaar. Na registratie wordt steeds de vermoedelijke veroorzaker op de hoogte gebracht indien mogelijk.

Ter beperking van de hinder door slagschaduw: door een juiste aanplant van bomen kan schaduw voorkomen worden (de bomen worden zo dicht mogelijk bij de gehinderde aangeplant). De VLM zal bij de opmaak van de inrichtingsplannen voor Doornzele-Noord en Rieme-Zuid hiermee rekening houden o.a. door realisatie van perceelrandbegroeiing in de zones voor landbouw of door eventuele beplanting van stroken na onteigening.

5. Aanhoudende klachten zullen uiteraard ook ten berde komen bij verdere aanvragen, ofwel tijdens het openbaar onderzoek, ofwel naar aanleiding van het aan de betrokken gemeente(s) gevraagde advies. Bij de het beoordelen van de vergunningsaanvraag wordt daar vanzelfsprekend mee rekening gehouden.
6. Uit wat voorafgaat moge duidelijk zijn dat het totaalbeeld voor de Gentse haven vanuit een weldoordacht idee is tot stand gekomen, terwijl het tegelijk geenszins de bedoeling is massaal veel turbines in het havengebied in te planten en evenmin het huidige aantal nabij de kanaaldorpen substantieel uit te breiden.
7. Dienaangaande kan ik verwijzen naar wat onder het punt 3 “Beleidsondersteunende initiatieven aangaande de inplanting van windturbines” in de omzendbrief RO/2006/02 is vermeld:
  - In opdracht van de Vlaamse overheid stelde de Organisatie Duurzame Energie, in samenwerking met de VUB, een Windplan Vlaanderen op. Op basis van de gewestplanbestemmingen en de op dat ogenblik geldende afwegingscriteria, werd een inschatting gemaakt van de ruimte die beschikbaar kan zijn voor windenergie in Vlaanderen. Deze studie resulteerde in een gedetailleerde kaart van Vlaanderen, waarop de gebieden zijn aangeduid die op basis van bestemming en afstandsregels in principe niet in aanmerking komen voor de inplanting van windturbines, en de gebieden die in principe bij voorkeur in aanmerking komen na verder gedetailleerd onderzoek van alle afwegingscriteria.”;
  - Het pro-actief aanduiden van zones die prioritair in aanmerking komen voor de inplanting van windturbines is één van de taken van de Interdepartementale Windwerkgroep, naast onder andere het adviseren van aanvragen van derden: De Vlaamse Windwerkgroep heeft als taak om locaties voor grootschalige windturbineparken te selecteren met het oog op de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Deze locaties zullen voorgelegd worden aan de minister van ruimtelijke ordening.
  - Het Instituut voor Natuurbehoud stelde een beleidsondersteunende vogelatlas samen, waarin de meest gevoelige gebieden ten aanzien van de inplanting van windturbines zijn geïnventariseerd op basis van speciale beschermingsgebieden, vb. vogelrichtlijngebieden, broed- en pleistergebieden, trekroutes, enz. “;
  - Voor de provincie West-Vlaanderen werd een inpasbaarheidskaart op het vlak van landschap door de provinciale administratie opgemaakt. Daarbij werden op basis van een globale landschapsanalyse een aantal zoekzones afgebakend die volgens de provinciale administratie geschikt zijn voor de inplanting van windturbines.”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 563
van 24 augustus 2006
van **JAN LOONES**

Carpoolparking E403 Izegem - Stand van zaken

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag in verband met de carpoolparking E403 Izegem (vraag nr. 208 van 7 januari 2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 3 juni 2005, blz. 1211).

Ik vroeg toen naar de stand van zaken in verband met de afgesloten “spontane” carpoolparking op de ruimte aan de op- en afritten van de E403, ter hoogte van de N382 (weg tussen Izegem en Roeselare).

De minister antwoordde toen dat de administratie Wegen en Verkeer (AWV) op korte termijn zou uitkijken naar een geschikte locatie in de omgeving om een carpoolparking aan te leggen. Zodra deze locatie gevonden zou zijn, zou dit project op het driejarenprogramma geplaatst worden.

Verder stelde de minister dat AWV de “spontane” carpoolparking opnieuw toegankelijk zou maken voor personenwagens. Die werkzaamheden zijn intussen uitgevoerd.

1. Kan de minister medelen of er statistieken ter beschikking zijn over het gebruik van de betrokken carpoolparking? Zo ja, kan de minister deze medelen?
2. Kan de minister eveneens medelen of de administratie Wegen en Verkeer (AWV) al een geschikte locatie gevonden heeft voor de uitbouw van een permanente carpoolparking?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 563 van 24 augustus 2006

van **JAN LOONES**

---

1. Er zijn geen telgegevens betreffende het gebruik van deze carpoolparking, ter beschikking.
2. Er is gebleken dat de meest economische oplossing gevonden kon worden onder de brug, aangezien reeds verder gebouwd kon worden op een bestaande steenslag-verharding. Aangezien door het beheercentrum van de kunstwerken een afwijking werd toegestaan betreffende het parkeren onder deze brug, werd tijdens de aanleg van de parking onder de brug dan ook beslist om deze iets uit te breiden en dit als een definitieve carpoolparking verder uit te werken. Verdere stappen voor de aanleg van een andere carpoolparking op een andere locatie deden dan ook nier meer ter zake en zijn dan ook niet verder aan bod gekomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 568
van 6 september 2006
van **CARL DECALUWE**

Verkeersborden - Herstelling

Aan de Minister Liebaertlaan voor de Groeningebrug in Kortrijk werd een tijdje geleden een verkeersbord omver gereden en dat ligt er nu nog altijd.

1. Wat is de gemiddelde termijn voor het herstellen of vervangen van een beschadigd verkeersbord?
2. Hoeveel verkeersborden worden jaarlijks beschadigd door verkeersongevallen en wat zijn de totale herstelkosten hiervan?
3. Wanneer wordt het herstel van het betrokken bord voorzien en wat is de geraamde kostprijs hiervan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 568 van 6 september 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. In principe worden voorrangsborden en zoneborden onmiddellijk na vaststelling van de beschadiging hersteld of vervangen. De andere borden worden zo spoedig mogelijk hersteld of vervangen; in het algemeen binnen een termijn van 3 à 5 werkdagen tot 6 weken. Dit is afhankelijk van de aard en de grootte van het bord. Voor borden die specifiek gemaakt moeten worden is de leveringstermijn 20 tot 31 kalenderdagen. Voor dringend noodzakelijke borden kan deze termijn ingekort worden van 3 tot 5 werkdagen. Rekening houdende met de termijn voor plaatsing is de minimumtermijn voor deze borden dus 5 tot 7 werkdagen.
2. Er worden per jaar gemiddeld 3.028 verkeersborden beschadigd. De gemiddelde herstelkosten bedragen 812.709 €.
3. Het betreft een aangelegenheid voor de Stad Kortrijk, vermits het bord haar eigendom is.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 182
van 29 juni 2006
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Arrondissementscommissarissen - Cumulatie

Naar aanleiding van het recente bericht dat de voormalige administrateur-generaal van de Staatsveiligheid een nieuwe baan krijgt als medewerker op een ministerieel kabinet, moet eraan herinnerd worden dat de betrokkene naast deze voltijdse beroepsbezigheden reeds jarenlang de functie van arrondissementscommissaris vervult.

Meteen rijst de vraag of de functie van arrondissementscommissaris dan zo weinig inhoudt dat zij blijkbaar probleemloos kan worden gecombineerd met een veeleisende topbetrekking.

1. Kan de minister medelen of alle huidige arrondissementscommissarissen van het Vlaamse gewest nog één of meerdere andere beroepen uitoefenen? Welke wel en welke niet?
2. Acht de minister het – in het licht van deze vaststelling – niet nuttig om de functie van arrondissementscommissaris in vraag te stellen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 29 juni 2006

van **JORIS VAN HAUTHEM**

---

1. Het is niet correct te stellen dat de voormalige administrateur-generaal van de staatsveiligheid naast deze functie jarenlang de functie van arrondissementscommissaris heeft vervuld. Tijdens de uitoefening van hogervermelde functie genoot hij een verlof voor opdracht en werd hij vervangen door een waarnemend arrondissementscommissaris.

Hetzelfde geldt voor een andere arrondissementscommissaris.

Een andere arrondissementscommissaris is ook kabinetschef bij een kabinet van een provincie-gouverneur.

Een waarnemend arrondissementscommissaris is ook adjunct-kabinetschef op een ministerieel kabinet.

Een andere waarnemend arrondissementscommissaris heeft een deeltijds verlof voor opdracht om een functie als expert uit te oefenen op een ministerieel kabinet.

2. Gelet op bovenvermelde gegevens is het bijgevolg voorbarig om de functie van arrondissementscommissaris in vraag te stellen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 182
van 5 juli 2006
van VERA DUA

Lijnbussen - Stationair draaiende motor

Blijkbaar is het bij bepaalde buschauffeurs van De Lijn gebruikelijk dat, wanneer zij een tijd moeten wachten om te vertrekken van een stopplaats, zij toch de hele wachtperiode hun motor laten draaien. Zeker op centraal gelegen stopplaatsen waar diverse lijnen samenkomen, geeft dit veel hinder voor de reizigers die als het ware ondergedompeld worden in een wolk van uitlaatgassen.

Een typisch voorbeeld is de busstandplaats van De Lijn aan het Sint-Pietersstation in Gent, waar zeer veel buslijnen samenkomen. Bepaalde bussen staan soms minutenlang te wachten op elkaar of op het juiste vertrekur en bij draaiende motoren geeft dit enorm veel hinder ten gevolge van de uitlaatgassen.

Dit is niet alleen brandstofverspilling, het is ook schadelijk voor de gezondheid van de wachtende reizigers, vermits daardoor de uitstoot van fijn stof en mazoutdampen in de longen en andere organen van de honderden wachtende busgebruikers terechtkomen.

De wachttijden kunnen soms oplopen tot verschillende minuten, waardoor deze site dikwijls zeer onaangenaam is om te verblijven.

1. Is de minister zich bewust van dit probleem en bestaat daaromtrent een bepaalde gedragscode of regeling waar de buschauffeurs zich moeten aan houden?

Indien er momenteel geen algemene gedragscode bestaat, acht de minister het aangewezen om deze in te voeren?

Indien er wel een gedragscode bestaat, heeft de minister zicht op de naleving ervan?

2. Is er al eens berekend wat het gunstig effect kan zijn op het vlak van kostprijs (minder brandstofverbruik) en op het vlak van gezondheid (minder uitstoot) wanneer een regeling toegepast zou worden waarbij de busmotor moest stilgelegd worden voor wachttijden vanaf een bepaalde duur?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 5 juli 2006

van **VERA DUA**

---

1. Ik wil de nodige aandacht besteden aan de problematiek van het stationair draaien van motoren en de bijhorende hinder van uitwasemingen.

De Lijn heeft daarom al geruime tijd de nodige instructies voor het stilleggen van de motor opgemaakt en verspreid aan alle chauffeurs, zowel van exploitanten als van De Lijn zelf. Aan deze instructies wordt regelmatig opnieuw herinnerd. Het niet naleven ervan wordt door de controleurs gerapporteerd. Zo nodig worden sancties genomen – voor wat de exploitanten betreft financiële sancties zoals die in het lastenboek werden opgenomen.

Het stationair laten draaien van de motor aan een halte is in periodes van koude onnodig. Gezien de voertuigen van De Lijn uitgerust zijn met een onafhankelijk werkende verwarming die ook werkt bij stilstand, bestaat er geen enkele technische reden die het laten draaien van de motor verantwoordt. Ook dit wordt benadrukt tijdens de rijopleiding. Bij stilstand van de motor is het evenwel niet mogelijk om de airconditioning of de volledige binnenverlichting te laten werken.

Zowel bij de chauffeurs van De Lijn als bij de controlediensten zal er hoe dan ook nogmaals op worden aangedrongen om de instructies nauwlettend op te volgen.

2. Zoals reeds hierboven vermeld bestaan er bij De Lijn instructies om de motoren niet onnodig te laten draaien. Het kortstondig stationair draaien van de motoren aan de haltes heeft slechts een beperkte kost gezien het laag brandstofverbruik bij stationair toerental. Een becijfering ervan is weliswaar niet beschikbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 199
van 8 september 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Eurogames 2007 - Initiatieven

Naar aanleiding van de Respect Games, een internationaal sportevenement voor holebi's dat eind augustus in Berlijn plaatsvond, werd daar eind juli een algemene affichecampagne voorgesteld met de slogan "Toon respect voor homo's en lesbiennes". De campagne werd officieel gesteund door de Duitse voetbalspeelster Navina Omilade en de bokser Oktay Urkal. Vanaf 8 augustus werden de affiches op ruim 400 plaatsen in de Duitse hoofdstad verspreid. Op 26 augustus startten de Respect Games officieel.

Volgend jaar in juli vinden in Antwerpen de Eurogames plaats. Mogelijk kan het Berlijnse voorbeeld inspirerend werken om een analoge actie te voeren.

1. Plant de minister een gelijkaardige affichecampagne in Antwerpen naar aanleiding van de organisatie van de Eurogames volgend jaar?
2. Is de minister van plan bijzondere acties te ondernemen die het brede publiek moeten aanmanen om respect te tonen voor de holebigemeenschap?
3. Welke concrete acties plant de minister?
4. Wordt eraan gedacht een beroep te doen op bekende sportmensen om dergelijke acties te ondersteunen?
5. Zal de minister hierover overleg plegen met de organisatoren van de Eurogames en de holebifederaties?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 8 september 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

---

1. Vzw EuroGames 2007 plant, met het oog op het genereren van veel ‘free publicity’ voor het evenement, een intensief mediabeleid. Een affichecampagne wordt niet uitgesloten, maar is op dit moment niet voorzien. Ook vanuit het Vlaamse gelijkekansenbeleid – dat in haar begroting slechts ruimte heeft voor het opzetten van één communicatiecampagne per jaar – wordt op dit moment geen affichecampagne gepland n.a.v. de Eurogames 2007.
2. Het overgrote deel van de initiatieven inzake holebi’s die in het kader van het Vlaamse gelijkekansenbeleid genomen worden, hebben – minstens gedeeltelijk – tot doel om het brede publiek te sensibiliseren om zo te komen tot een holebivriendelijk maatschappelijk klimaat. Meer specifiek wat de Eurogames 2007 betreft, is dit een initiatief dat streeft naar zowel empowerment van holebi’s als naar het vergemakkelijken van de integratie van holebi’s in een heterodominante maatschappij. Eurogames 2007 is een open initiatief: hetero’s zijn welkom op het sportluik, en worden expliciet aangesproken via en uitgenodigd op de socio-culturele activiteiten. Vanuit het Vlaamse gelijkekansenbeleid worden de Eurogames 2007 precies ondersteund voor de organisatie van dit socio-cultureel luik, en dit met een projectsubsidie ten belope van 25.000 €. Deze aanpak draagt bij tot een positieve beeldvorming van holebi’s en in die zin tot respect voor de holebigemeenschap.
3. Concreet worden in het komende werkjaar volgende acties gepland: er zal worden overgegaan tot de implementatie van twee sensibiliserende instrumenten die in opdracht van het Vlaamse gelijkekansenbeleid ontwikkeld werden. Beide instrumenten zijn gericht op het verhogen van de holebivriendelijkheid in de residentiële ouderenzorg en in de thuiszorg. Daarnaast wordt via een aantal projecten gewerkt aan de versterking van allochtone holebi’s, onder meer via het sensibiliseren van de allochtone gemeenschap. Verder wordt er vanuit het Vlaamse gelijkekansenbeleid een databank ontwikkeld ten behoeve van de media, en dit met gegevens van experts uit en experts over verschillende aandachtsgroepen, onder andere over de holebigemeenschap. In dit kader dient ook te worden opgemerkt dat seksuele identiteit één van de drie thema’s is waarrond het Vlaamse gelijkekansenbeleid een beleidsdomeinoverschrijdende aanpak bewerkstelligt, en dit via het opnemen van een trekkers- en coördinerende rol in het toepassen van de open coördinatiemethode. Samenvattend kan dan ook gesteld worden dat het Vlaamse holebibeleid steunt op twee pijlers: enerzijds empowerment van de holebi’s zelf, anderzijds het wegwerken van maatschappelijke vooroordelen en discriminerende mechanismen die de gelijke kansen van holebi’s in onze gemeenschap belemmeren.
4. Vzw Eurogames 2007 kan rekenen op de steun van drie ambassadeurs uit de sportwereld: Daniëlla Somers, Gilles De Bilde en Pieter Loridon.
5. Met de vzw Holebifederatie, die vanuit het Vlaamse gelijkekansenbeleid ad nominatim wordt ondersteund, heeft het Vlaamse gelijkekansenbeleid sowieso regelmatig overleg. Als subsidiënt van de Eurogames 2007 zal er ook met de organisatoren van dit evenement overlegd worden. Aangezien de Eurogames 2007 zich ondertussen – zoals hierboven uiteengezet – al heeft weten te verzekeren van de steun van bekende sportmensen lijkt over dit aspect van de Eurogames 2007 alvast geen overleg meer noodzakelijk te zijn.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
69	23.06.2006	K. Callens	<i>Biologische landbouwproducten - Controles</i>	5
70	29.06.2006	J. Schauvliege	<i>Harmonisering brandveiligheidsnormen - Stand van zaken</i>	11
71	05.07.2006	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	15
72	05.07.2006	M. Dillen	<i>Vogelschrikkanonnen - Alternatieven</i>	17
73	13.07.2006	M. Dillen	<i>Motie hervorming Europees landbouwbeleid - Initiatieven</i>	21
74	13.07.2006	M. Dillen	<i>Vlaamse Infolijn - Rol inzake crisiscommunicatie</i>	25
75	20.07.2006	M. Dillen	<i>Vlaamse Infolijn - Uitbouw</i>	29
76	20.07.2006	B. Martens	<i>Vogelschrikkanonnen - Reglementering en alternatieven</i>	33
77	17.08.2006	J. Stassen	<i>Vogelschrikkanonnen - Alternatieven</i>	37
78	17.08.2006	J. Stassen	<i>Anti-hagelkanonnen - Reglementering</i>	43
79	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Dag ter bestrijding van de homofobie</i>	47
80	23.08.2006	J. Stassen	<i>Vlaamse overheid - Rechtszaken</i>	49
81	15.09.2006	L. Sannen	<i>Vlaamse wijnproductie - Steun</i>	53
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
87	05.07.2006	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	57
89	08.09.2006	A. Hoebeke	<i>Surveyonderzoek - Participatie gehandicapten</i>	59
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
115	22.02.2006	W. Marginet	<i>Schooldirecteurs - Mandaatsysteem</i>	65
213	05.07.2006	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	75
214	05.07.2006	L. Brill	<i>Tewerkstellingspremie 50-plussers - Voortijdig ontslag</i>	77
217	13.07.2006	J. Stassen	<i>Inspecteurs islamonderwijs - Selectieprocedure</i>	79
218	13.07.2006	M. Dillen	<i>Toegankelijkheid schoolgebouwen - Initiatieven</i>	83
220	13.07.2006	M. Dillen	<i>Basisonderwijs - Huistaken</i>	87
221	20.07.2006	M. Dillen	<i>Doventolken in het onderwijs - Initiatieven</i>	91
222	20.07.2006	M. Dillen	<i>Opleiding beroespiloot - Stand van zaken</i>	95
223	20.07.2006	M. Dillen	<i>ADHD-resolutie - Onderwijsinitiatieven</i>	97

224	20.07.2006	A. De Ridder	<i>Aanmoedigingspremies arbeidsduurvermindering - Brussel</i>	549
225	27.07.2006	V. Heeren	<i>Stagiairs - Risicoanalyse en gezondheidstoezicht</i>	103
226	27.07.2006	A. Hoebeke	<i>Doctoreren in Vlaanderen - Beleid</i>	107
227	01.08.2006	A. Van Nieuwkerke	<i>Opvangcentra BuO - Kinderen uit gewoon onderwijs</i>	111
228	01.08.2006	M. Dillen	<i>Opleidingen verpleegkunde - Knelpunten</i>	115
229	09.08.2006	V. Van der Borght	<i>Kinderverzorgers - Anciënniteit</i>	119
230	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Tolerantie op de werkvloer</i>	121
231	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Tolerantie in het onderwijs</i>	125
232	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Kennisoverdracht via het onderwijs</i>	129
234	06.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Partijpolitieke activiteiten in gemeenschapsscholen - Maatregelen</i>	133
235	06.09.2006	J. Laurys	<i>Werkzoekencijfers - Berekening</i>	553
238	13.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitscholen - Samenwerking met CLB</i>	135
241	13.09.2006	E. Glorieux	<i>Vlaamse Rand - Versterking groene gordel</i>	137
242	15.09.2006	K. Van den Heuvel	<i>TBS bij Onderwijs - Stand van zaken</i>	139

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

198	27.06.2006	A. Hoebeke	<i>Armoedebeleid - Allochtonen</i>	143
199	27.06.2006	G. Van Linter	<i>Gedetineerden onder elektronisch toezicht - OCMW-steun</i>	145
200	29.06.2006	M. Dillen	<i>Drugpreventie - Coördinatie</i>	147
202	29.06.2006	T. Dehaene	<i>Type 2-diabeteszorg - Kwaliteit en organisatie</i>	151
203	29.06.2006	V. Jans	<i>Geestelijke gezondheidszorg - Integraal beleid</i>	155
204	29.06.2006	M. Hermans	<i>Verdrinking in privé-zwembaden - Preventie</i>	159
205	05.07.2006	G. Van Linter	<i>Armoedebeleid Brussel - Inventarisatieproject</i>	165
206	05.07.2006	G. Van Linter	<i>Lokaal sociaal beleid - Brussel (2)</i>	167
208	05.07.2006	T. Dehaene	<i>Opvangcentrum Haven 21 - Subsidiëring</i>	169
209	05.07.2006	E. Robeyns	<i>Subsidiëring kinderopvangplaatsen - Criteria</i>	173
210	06.07.2006	T. Dehaene	<i>Resolutie dementiebeleid - Initiatieven</i>	177
211	06.07.2006	B. Caron	<i>Hulpverlening intrafamiliaal geweld - Knelpunten</i>	183
212	06.07.2006	V. Van der Borght	<i>Aantal onthaalouders - Evolutie</i>	187
213	13.07.2006	M. Dillen	<i>Rusthuizen - Managementondersteuning</i>	189
214	13.07.2006	M. Dillen	<i>Ouderenmishandeling - Beleid</i>	193
215	13.07.2006	M. Dillen	<i>Ouderenmishandeling - Centraal info- en klachtenpunt</i>	197
216	13.07.2006	M. Dillen	<i>Thuisopvang MS-patiënten - Initiatieven</i>	199
217	14.07.2006	M. Dillen	<i>Strategisch plan gedetineerden - Stand van zaken</i>	203
218	20.07.2006	M. Dillen	<i>Thuislozenzorg - Inclusief beleid</i>	207
219	20.07.2006	M. Dillen	<i>Geweld tegen vrouwen - Beleid</i>	211
220	27.07.2006	T. Merckx-Van Goey	<i>Druglijn - Evaluatie</i>	215
221	01.08.2006	A. Van Nieuwkerke	<i>Opvangcentra BuO - Kinderen uit gewoon onderwijs</i>	223
222	01.08.2006	V. Jans	<i>Tabakspreventie - Jongeren</i>	225

223	03.08.2006	T. Dehaene	Zorgverzekering - Regularisaties (2).....	229
224	09.08.2006	P. Ceysens	Geïntegreerde opvang jonge verkeersslachtoffers - Steun.....	231
225	23.08.2006	H. Schueremans	Holebi-resolutie - Veilig vrijen.....	233
226	23.08.2006	H. Schueremans	Holebi-resolutie - Ouderen.....	237
227	24.08.2006	T. Dehaene	(Semi)residentiële voorzieningen - Subsidiëring woon- en zorgkosten	239
228	24.08.2006	T. Dehaene	Thuisvoorzieningen - Gebruikersprofiel.....	241
229	24.08.2006	M. Vogels	Zelfstandige kinderdagverblijven - Belastbaarheid kostenvergoeding.....	245
230	24.08.2006	C. Decaluwe	Lokale en regionale dienstencentra - Minimale werkzaamheden.....	247
232	06.09.2006	E. De Wachter	Intrafamiliaal geweld - Begeleiding kinderen	251
234	08.09.2006	H. Schueremans	Druggebruik - HIV-cocktails	255
235	08.09.2006	H. Schueremans	Druggebruik - Viagra	259
237	11.09.2006	T. Dehaene	Uitgeprocedeerde asielzoekers - OCMW-steun voor huisvesting.....	261
238	13.09.2006	H. Crevits	Diensten voor opvanggezinnen - Sanctie bij overbezetting	263
239	13.09.2006	V. Jans	Uitbreidingsbeleid socialprofitsector - Sociale Maribelmiddelen	267
240	13.09.2006	V. Jans	Socialprofitsector - Draagkracht jonge werknemers.....	269
241	13.09.2006	V. Jans	Welzijnsvoorzieningen - Niet-doelgroepgebruikers.....	271
242	14.09.2006	T. Dehaene	Ziekenhuisbacterie - Maatregelen	277

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

180	20.07.2006	M. Dillen	GSM-masten - Locatiebeleid	283
181	03.08.2006	J. Verstreken	Erkende wapenschilden - Stand van zaken	287
182	17.08.2006	J. Schauvliege	Cultuurhistorische beheersovereenkomsten - Stand van zaken	289
183	23.08.2006	J. Schauvliege	Windturbines - Locatiebeleid.....	291
185	13.09.2006	R. Daems	BPA Containerpark Laakdal - Uitbreiding	295

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

105	05.07.2006	L. Vissers	Buitenlandse reizen - Overzicht.....	299
112	14.07.2006	E. Arckens	Raad van bestuur KVS - Samenstelling en werking.....	301
113	14.07.2006	E. Arckens	Vernieuwing KVS - Meerkosten	303
115	14.07.2006	E. Arckens	Vlaamse Opera - Financiering	305
116	14.07.2006	E. Arckens	Musicalensembles - Afgewezen subsidieaanvragen.....	309
119	14.07.2006	E. Arckens	Stadstheaters - Bezettingsgraad	317
120	20.07.2006	M. Dillen	Mensenhandel in de sport - Initiatieven	319
121	03.08.2006	J. Verstreken	Internationaal cultuurbeleid - Subsidiëring.....	323
122	03.08.2006	J. Verstreken	Erkende wapenschilden - Stand van zaken	327
123	09.08.2006	S. Vanackere	Sociaal-cultureel volwassenenwerk - Subsidiëring.....	329
124	09.08.2006	S. Vanackere	Actieplan Cultuurparticipatie - Stand van zaken	333
125	09.08.2006	S. Vanackere	Circusbeleid - Subsidiëring	337

126	23.08.2006	H. Schueremans	Holebi-resolutie - Rol openbare bibliotheken.....	339
127	30.08.2006	J. Schauvliege	Jeugdwerkinfrastructuur - Knelpunten.....	343
128	06.09.2006	J. Schauvliege	Decreet niet-professionele sportbeoefenaar - Toezicht	347
129	08.09.2006	E. De Wachter	Kinder- en Jongerentelefoon - Uitbreiding dienstverlening	349
130	13.09.2006	S. Gatz	Vzw Quartier Latin / Student in Brussel - Serviceproblemen	353

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

126	29.06.2006	A. Hoebeke	Buitenlandse probleemgebieden - Mediabelangstelling.....	357
128	05.07.2006	L. Vissers	Buitenlandse reizen - Overzicht.....	359
129	05.07.2006	F. Dewinter	Ontwikkelingskredieten Brasschaat - Aanwending	371
132	13.07.2006	M. Dillen	VRT-programma's - Politici	375
133	13.07.2006	J. Vrancken	Ontwikkelingshulp - Bestemming.....	377
135	14.07.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Prijsvraag "Gefeliciteerd EU" - Taalgebruik.....	379
136	20.07.2006	M. Dillen	Ambassades - Nederlands.....	381
137	20.07.2006	M. Dillen	Vlaamse overheid - ICT-standaarden.....	383
138	27.07.2006	A. Hoebeke	Ontwerpkaderdecreet ontwikkelingssamenwerking - Kinderrechten	387
139	09.08.2006	J. Roegiers	Vacatures Vlaamse Gemeenschap - Bekendmaking via internet	389
140	23.08.2006	H. Schueremans	Holebi-resolutie - Berichtgeving in de media.....	391
141	30.08.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Toeristische samenwerking met China - Luchtlijn Brussel-Shanghai	393

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

506	16.06.2006	C. Decaluwe	Riolerings- en zuiveringsgraad - Kortrijk-Roeselare-Tielt.....	561
512	21.06.2006	F. Peeters	Bodemvervuiling Laak- en Grote Netevallei - Stand van zaken	565
515	21.06.2006	L. Sannen	Regenwatergebruik - Stedenbouwkundige verordening	569
516	21.06.2006	J. Maes	Gratis waterlevering - Domiciliëringsvoorwaarde	573
523	29.06.2006	E. Glorieux	Fietsroutes - Bewegwijzering omleidingen.....	397
524	29.06.2006	E. Matthijs	Milieuvriendelijke voertuigen - Stimuli	399
525	29.06.2006	C. Decaluwe	Energiefonds - Stand van zaken.....	577
526	29.06.2006	C. Decaluwe	WKK-certificaten - Stand van zaken	579
527	29.06.2006	C. Decaluwe	Fonds Hernieuwbare Energiebronnen - Stand van zaken	581
528	29.06.2006	M. Hermans	Asbest in wegen - Controle en sanering	585
529	29.06.2006	M. Hermans	Verdrinking in privé-zwembaden - Preventie	587
532	05.07.2006	L. Vissers	Buitenlandse reizen - Overzicht.....	591
533	05.07.2006	H. Crevits	Privatief gebruik openbaar domein - Retributies	593
536	06.07.2006	J. Peumans	E313 Hasselt-Antwerpen - Files.....	595
542	13.07.2006	H. Crevits	Evaluatie milieujaarprogramma's 2006 - Vertraging	401
545	13.07.2006	G. Bossuyt	Rivierherstel Leie - Financiering.....	403
546	13.07.2006	G. Bossuyt	E17 Rekkem-Aalbeke - Chroomverontreiniging.....	405

548	14.07.2006	J. Schauvliege	R4 Gent Bourgoyen-Ossemeersen - Geluidsschermen	599
549	20.07.2006	M. Dillen	GSM-masten - Locatiebeleid	409
550	20.07.2006	M. Dillen	Stortplaatsenbeleid - Initiatieven.....	411
551	20.07.2006	M. Dillen	Beschermde energieafnemers - Info rationeel energieverbruik.....	415
555	09.08.2006	J. Roegiers	E17-viaduct Gentbrugge - Snelheidsbeperking	603
556	17.08.2006	J. Stassen	Vogelschrikkanonnen - Alternatieven.....	605
557	17.08.2006	F. Peeters	Wegenwerken regio Turnhout - Timing en communicatie	417
558	17.08.2006	J. Schauvliege	R4 Zelzate - Geluidshinder	609
559	17.08.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Gepland overstromingsgebied Bornem - Stand van zaken	611
560	23.08.2006	J. Schauvliege	R4 Gentse Kanaalzone - Geluidswallen	613
561	23.08.2006	J. Schauvliege	Strategisch plan Gentse Kanaalzone - Stand van zaken.....	617
562	23.08.2006	J. Schauvliege	Windturbines - Locatiebeleid.....	621
563	24.08.2006	J. Loones	Carpoolparking E403 Izegem - Stand van zaken.....	627
564	30.08.2006	J. Peumans	Uitbreiding luchthaven Bierset - Overleg.....	419
565	06.09.2006	C. Decaluwe	Kanaal Kortrijk-Bossuyt - Onderhoud sluisdeuren Groeningebrug.....	423
566	06.09.2006	C. Decaluwe	Jaagpad Leie - Onderhoud grasbermen	425
567	06.09.2006	C. Decaluwe	Doortocht N8-R36 Kortrijk - Stand van zaken	427
568	06.09.2006	C. Decaluwe	Verkeersborden - Herstelling	629
572	06.09.2006	P. Ceysens	Leuvense Ring - Streefbeeldstudie.....	429
576	06.09.2006	R. Daems	Scheepsafval - Tarieven, verwerking, investeringen.....	431
577	13.09.2006	E. Van Rompuy	E40 Sterrebeek - Geluidshinder.....	439
578	13.09.2006	H. Crevits	Recupelbijdrage - Nieuwe tarieven.....	441
579	13.09.2006	H. Crevits	Glasinzameling - FOST Plus-onderzoek.....	443
580	13.09.2006	M. Van den Eynde	Kruispunten N171 Kontich - Heraanleg.....	445

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

178	27.06.2006	C. Verougstraete	Gemeentelijk logo - Gebruik voor politieke propaganda	449
180	29.06.2006	J. Schauvliege	Werkgroep begraafplaatsen en lijkbezorging - Adviezen	451
181	29.06.2006	T. Dehaene	Begraafplaatsen - Gelijkheidsbeginsel.....	455
182	29.06.2006	J. Van Hauthem	Arrondissementscommissarissen - Cumulatie	633
185	06.07.2006	S. Gatz	EU-subsidies stedelijk beleid - Bedragen en projecten	457
186	06.07.2006	J. Sauwens	Resolutie schrijfwijze gemeentenamen - Initiatieven	461
187	06.07.2006	S. Gatz	Gemeente- en provinciepersoneel - Taalpremie	463
188	06.07.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Vernederlandsing straatbeeld - Rapport	465
189	13.07.2006	E. Glorieux	Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking	467
193	09.08.2006	J. Peumans	Kerkfabrieken - Organisatie en financieel beheer.....	471
194	30.08.2006	J. Penris	Sociale woonblokken ABC Antwerpen - Staat	475
195	30.08.2006	E. Glorieux	Provincie Vlaams-Brabant - Geleasede dienstvoertuigen	479
196	30.08.2006	K. Van Dijk	Gemeentelijke fuifreglementen - Verplichte inzet bewakingsfirma's	481

197	06.09.2006	T. Dehaene	<i>Sociale huisvesting - Overlegplatform huurschuldenpreventie .....</i>	485
198	06.09.2006	T. Dehaene	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen - Raadpleging Kruispuntbank.....</i>	487
199	08.09.2006	E. Glorieux	<i>Gemeentelijke verzekeringen "dienstverplaatsingen" - Fietsers.....</i>	489
200	11.09.2006	T. Dehaene	<i>Uitgeprocedeerde asielzoekers - OCMW-steun voor huisvesting.....</i>	491

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

177	29.06.2006	M. Dillen	<i>Sociale en beschutte werkplaatsen - Oudere werknemers .....</i>	495
178	30.06.2006	H. Crevits	<i>Adviesorganen - Man-vrouwsamenstelling .....</i>	499
179	05.07.2006	E. Glorieux	<i>De Lijn - Doorstroming .....</i>	505
181	05.07.2006	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht.....</i>	509
182	05.07.2006	V. Dua	<i>Lijnbussen - Stationair draaiende motor .....</i>	637
187	06.07.2006	L. Caluwé	<i>Antwerpse Ring - Oprit Berchem.....</i>	511
190	13.07.2006	J. Sauwens	<i>De Lijn - Vervoersontvangsten "tussenkomst derden".....</i>	515
192	13.07.2006	J. Sauwens	<i>De Lijn - Magnetische netabonnementen +65.....</i>	517
193	20.07.2006	A. Van Nieuwkerke	<i>Belbus - Reservatietijd.....</i>	519
194	09.08.2006	J. Roegiers	<i>PCC-trams Gent - Geluidshinder .....</i>	521
195	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Doelgroepenbeleid .....</i>	523
196	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Wetenschappelijk onderzoek en kennisdoorstroming.....</i>	527
197	23.08.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Begeleiding van ouders .....</i>	529
198	06.09.2006	K. Helsen	<i>Belbushalte De Lusthoven Arendonk - Stand van zaken.....</i>	531
199	08.09.2006	H. Schueremans	<i>Eurogames 2007 - Initiatieven.....</i>	639
200	08.09.2006	T. Dehaene	<i>De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden.....</i>	533
201	13.09.2006	J. Peumans	<i>Verkeersreglement - Ritsen.....</i>	535
202	13.09.2006	F. Peeters	<i>Vervoersknooppunt regio Turnhout - Ontwikkeling - Treinverbindingen ...</i>	539
203	15.09.2006	J. Peumans	<i>Verkeersdetectiesystemen - Stand van zaken .....</i>	541

